

OTRDIENA, 2009. GADA 24. MARTS

SĒDI VADA: M. ROTHE

priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju un debates par kohēzijas politikas nākotnes reformu — Paraugprakse reģionālās politikas jomā un šķēršļi struktūrfondu izmantošanā - Kohēzijas politikas pilsētas dimensija jaunajā plānošanas laikposmā - Kohēzijas politikas papildināšana un saskaņošana ar lauku attīstības pasākumiem - Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošana - pārrunu rezultāti saistībā ar valstu kohēzijas politikas stratēģijām un rīcības programmām - Eiropas iniciatīva mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir kopīgās debates par šādiem ziņojumiem:

- Van Nistelrooij kunga, kurš pārstāv Reģionālās attīstības komiteju, ziņojums A6-0083/2009 par Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un debatēm par Kohēzijas politikas nākotnes reformu (2008/2174(INI));
- Krehl kundzes, kura pārstāv Reģionālās attīstības komiteju, ziņojums A6-0095/2009 par paraugpraksi reģionālās politikas jomā un šķēršļiem struktūrfondu izmantošanā (2008/2061(INI));
- Vlasjik kunga, kurš pārstāv Reģionālās attīstības komiteju, ziņojums A6-0031/2009 par kohēzijas politikas pilsētas dimensiju jaunajā plānošanas laikposmā (2008/2130(INI));
- Roszkowski kunga, kurš pārstāv Reģionālās attīstības komiteju, ziņojums A6-0042/2009 par kohēzijas politikas papildināšanu un saskaņošanu ar lauku attīstības pasākumiem (2008/2100(INI));
- Mikoljšik kunga, kurš pārstāv Reģionālās attīstības komiteju, ziņojums A6-0108/2009 par Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošanu: pārrunu rezultāti saistībā ar valstu kohēzijas politikas stratēģijām un rīcības programmām (2008/2183(INI)); un
- Becsey kunga, kurš pārstāv Ekonomikas un monetāro komiteju, ziņojums A6-0041/2009 par Eiropas iniciatīvu mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību (2008/2122(INI)).

Lambert van Nistelrooij, referents. – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Tā ir Parlamenta Reģionālās attīstības komitejas īpaša vēlme, ka, beidzoties šim sasaukumam, ir jābūt vienām kopīgām debatēm par kohēzijas politikas nākotni, bet šodien un rīt vismaz pieci svarīgi šā Parlamenta deputātu ziņojumi jāapspriež un, tā kā Eiropas Parlamenta vēlēšanas ir tik tuvu, par tiem arī jānobalso. Mēs runājam par Eiropas Kopienas lielāko budžetu un tā visredzamāko daļu attiecībā uz pilsoņiem. Kohēzijas politika ir devusi Eiropai veidolu, kas parāda dalībvalstu savstarpējo saistību un solidaritāti. Nevienā cita pasaules daļā nav radīta tāda kopēja vienotība. Kohēzija ir arī jaunā Lisabonas līguma galvenais mērķis. Tādējādi tiek arī pievienota trešā daļa, proti, teritoriālā kohēzija.

Īpašam laikam vajadzīgas jaunas atbildes. Finanšu krīze, sīvāka konkurence, kas radusies globalizācijas dēļ, klimata krīze un nespēja līdz šim sasniegt Lisabonas mērķus prasa integrētāku pieeju, kas jāpiemēro kopā ar reģionālās politikas nostiprināšanu un virzību uz uzlabojumiem. Mēs aplūkojam šos jautājumus šajā Zaļajā grāmatā. Šī Zaļā grāmata nekādā ziņā neaplūko ierasto pieeju, bet aicina nodrošināt labāku pārvaldību un teritoriālo kohēziju, un arī kritizē tādu attīstību, kad daži reģioni uzplaukst un kad ir vērojams progress lielo pilsētu teritorijās, kamēr citi reģioni atpaliek. Šis Parlaments nevēlas redzēt šādu Eiropu. Tāpēc šodien šajās kopīgajās debatēs mēs arī nosakām virzienu laika posmam pēc 2013. gada pēc to tiesību aktu pārskatīšanas, ar kuriem mēs sāksim nākamo Parlamenta sasaukumu pēc vēlēšanām.

Es īsi aplūkošu vissvarīgākos jautājumus šajās debatēs un teritoriālās kohēzijas jomā. 2005. gadā *Guellec* kungs savā ziņojumā izklāstīja Parlamenta vēlmes. Jaunā teritoriālā dimensija tagad ir noteikta kā nemainīgs mērķis saskaņā ar jaunā Lisabonas līguma 13. un 174. pantu. Kā es saku, tā ir skaidri pausta pretestība asimetriskai Eiropai, kuru veido daži reģioni, kuri attīstās maksimālā ātrumā, kamēr nomaļāki lauku apvidi tiek aizmirsti. Tā ir izcilības centru jeb *pôles d'excellence* vienlaikus pastāvoša vienotība un dažādība un citu reģionu un vietu īpašais stāvoklis ar savām kvalitātēm un daudzveidību. Teritoriālā kohēzija arī papildina pašreizējo ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku. Tas ir integrēta koncepcija. Tā sniedz ieskatu par Kopienas nozaru darbības rezultātiem un par decentralizētām darbībām, piemēram, pētniecību un attīstību, kopējo lauksaimniecības politiku, satiksmi un transportu, stāvokli nodarbinātības jomā un cīņu pret klimata pārmaiņām.

Šķiet, ka teritoriālās kohēzijas koncepcija, kā liecina pēdējo sešu mēnešu apspriedes, ir saņēmusi plašu atbalstu, un tas jānovērtē atzinīgi. Šī koncepcija ietver koncentrāciju un vienlaikus savienojamību un sadarbību, un tā ir koncepcija, kuru mēs vēlētos papildināt nākamajā posmā.

Constanze Angela Krehl, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Kohēzijas politika ir svarīga Eiropai. Tā ir solidaritātes izpausme. Tomēr kohēzijas politika nav vajadzīga tikai tiem mūsu sabiedrībā, kuri ir šķietami vājāki. Visiem mūsu pilsoņiem ir vajadzīga solidaritātes politika un Eiropas integrācija. Tas vēl jo vairāk sarežģī situāciju, ja reģionos, kuri mums Eiropas Savienībā ir vairāk nekā 260, netiek izmantoti struktūrfondi. Tas nav tāpēc, ka nav vajadzīga nekāda palīdzība, bet tāpēc, ka šķēršļi, lai iegūtu finansējumu, ir pārāk smagi, lai tos pārvarētu. Daži no šiem šķēršļiem ir pašu radīti. Protams, tā ir svarīga pamatprasība, ka tiek ievēroti noteikumi un tiek paredzēta kontrole, lai nodrošinātu, ka Eiropas nodokļu maksātāju piešķirtā nauda tiek izlietota pareizi. Tomēr tādēļ nedrīkst ieviest tik garas un nesaprotamas pieteikuma veidlapas un skaidrojumus par to, kā var iegūt finansējumu, ka ir vajadzīgs filozofijas zinātņu doktora grāds, lai tos saprastu.

Tāpēc es savā ziņojumā aicinu veikt īpašus pasākumus birokrātijas apjoma Eiropā samazināšanai, jo mēs par to esam atbildīgi. Piemēram, ir jāvienkāršo kontroles sistēma, ir jāsamazina projektiem paredzētais administratīvais slogs un ir jāmaina projektu lielums. Turklāt ir jāvienkāršo, jāizskaidro, jāpaātrina un vairāk jāorientē uz rezultātiem projektu prakse. Tomēr es esmu pārliecināta, ka kaut ko šajā sakarā varētu arī darīt valstu un reģionālajā līmenī.

Mana ziņojuma otrā daļa attiecas uz labāko praksi kohēzijas politikas jomā. Mums nav no jauna jāizgudro ritenis, jo tas nebūtu ne efektīvi, ne gudri. Tāpēc mums ir jāatrod sistēma, lai labus projektu piemērus padarītu pieejamus citu izmantošanai. Tā kā katru gadu ir desmitiem tūkstošu kohēzijas politikas projektu, gudrs paņēmieni ir noteikt, atlasīt un sniegt informāciju par paraugprojektiem reģionos. Manuprāt, Komisija jau ir nodrošinājusi labu sākumu šajā jomā, piemēram, ar *RegioStars* iniciatīvu, bet tā ir jāturpina attīstīt.

Dažās jomās, kuras es uzskatu par galvenajām jomām, ziņojumā ir ierosināti kritēriji šo projektu atlasei. Dažas no šīm galvenajām jomām ir pētniecība un inovācijas, kvalitatīvu darba vietu radīšana, atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), klimata projekti, pilsētu integrēta attīstība, kā arī valsts un privātās partnerības projektu izstrāde. Piemēram, kritēriji labākās prakses projektu atlasei varētu būt projektu kvalitāte un ilgtspējība, virzošais spēks attiecībā uz reģioniem un Eiropas Savienību, efektīva resursu izmantošana un, protams, iespējas turpmāk izmantot šos projektus citos reģionos.

Ir labi piemēri, kas atrodami visur. Šā ziņojuma pielikumā es esmu uzskaitījusi dažus projektus, par kuriem es tiku informēta pēc reģionos veiktā sagatavošanās darba. Tie ir no visām dalībvalstīm. Es šeit vēlētos minēt pāris no tiem: Vides tehnoloģiju izcilības centrs Slovēnijā, Burgenlandes Mobilitātes centrs Austrijā, „Smadzeņu medību” konkurss Igaunijā, Fraunhofera šūnu terapijas un imunoloģijas institūta jaunas ēkas būvniecība Vācijā, zinātnes parks Granadā, Spānijā un problemātiskā Leipcigas Austrumu rajona attīstība Vācijā.

Visbeidzot, kā referente un manas grupas koordinatore es vēlētos ļoti sirsnīgi pateikties saviem kolēģiem par sadarbību ne tikai pie šī ziņojuma, bet arī par sadarbību pēdējos piecos gados. Es gribētu arī pateikties par sadarbību Komisijai, Reģionālās attīstības komitejai un visiem atbildīgajiem darbiniekiem. Es ceru, ka mēs varam turpināt strādāt kopā šādā veidā nākotnē.

(Aplausi)

Oldřich Vlasák, referents. – (CS) Komisāre, dāmas un kungi! Es vēlētos īsi iepazīstināt ar ziņojumu par kohēzijas politikas pilsētu dimensiju. Tas ir ziņojums, kurā izvērtētas iespējas un pilsētu iesaiste Eiropas naudas līdzekļu pārvaldībā un izmantošanā pašreizējā plānošanas periodā. Tas ir ziņojums, kas vienlaikus sniedz norādījumus un piedāvā ierosinājumus par to, kā pielāgot struktūrfondu noteikumus, lai tie labāk

atbilstu Eiropas pilsētu un metropoļu vajadzībām. Šā ziņojuma sagatavošanā es esmu balstījies ne tikai uz zinātniskajiem pētījumiem un ekspertu viedokļiem no interešu grupām, piemēram, Eiropas Pašvaldību un reģionu padomes un Eiropas pilsētu tīkla *EUROCITIES*, bet galvenokārt uz tiešo pieredzi un viedokļiem, kādi ir mēriem, padomes locekļiem, pašvaldību amatpersonām, projektu vadītājiem un visiem pārējiem, kas saistīti ar Eiropas fondiem. Viena no rosinošajām tikšanās reizēm, kas nodrošina mums iespēju kopīgi diskutēt par pilsētu dimensiju, bija pasākums, kas nosaukts par Eiropas Pilsētu dienu, kuru es organizēju kopā ar partneriem februāra sākumā Prāgā saistībā ar Čehijas ES prezidentūru. Attiecībā uz šo lietu es gribētu vēlreiz pateikties komisārei *Hübner*, *Svoboda* kungam un maniem kolēģiem *Olbrycht* kungam, *Beaupuy* kungam un *Kallenbach* kundzei par viņu līdzdalību un aktīvo pieeju.

Tas ir loģiski, ka mūsu uzmanība ir pievērsta pilsētām. Pilsētas ir mājas 80 % no 500 miljoniem vai aptuveni šādam skaitam ES iedzīvotāju. Pilsētās atrodas lielākā daļa no darba vietām, uzņēmumiem un izglītības centriem. Pilsētas nodrošina vairāk nekā 70 % no Eiropas PVN. Tāpēc pilsētas ir visas Eiropas ekonomiskās izaugsmes izteikts virzītājspēks, kas tās padara vēl jo svarīgākas krīzes laikā. Tomēr daudzas pilsētas saskaras ar vairākām nopietnām problēmām. Tāpēc pilsētām un pilsētu teritorijām ir jāpievērš īpaša uzmanība saistībā ar kohēzijas politiku.

Es gribētu izcelt divas galvenās idejas šā ziņojuma tekstā. Pirmais ir jautājums par pastarpinātu deleģēšanu, kas nozīmē Eiropas resursu kontroles nodošanu pilsētām. Lai gan Eiropas tiesību aktos ir atļauta resursu pastarpināta deleģēšana pilsētām, lai tās varētu piešķirt tos, radot integrētus attīstības plānus, dalībvalstis ir tikai minimāli izmantojušas šo iespēju. Viens no šā ziņojuma galvenajiem mērķiem ir veicināt pilsētu lomu kohēzijas procesā. Mums ir jāpārtrauc uzlūkot pilsētas tikai kā galasaņēmējas, tās jāuzlūko struktūras, kuras pārvalda teritorijas. Tāpat kā reģioni un valsts civildienesta iestādes ir ieguvušas savus budžetus, pilsētām ir jāiegūst lielākas pilnvaras attiecībā uz struktūrpalīdzību struktūrfondu plānošanā un sadalē. Pilsētu dimensijai ir jāklūst obligātai.

Otra galvenā ideja ir reāli izmantot finanšu instrumenta *JESSICA* (Eiropas apvienotais atbalsts ilgtspējīgiem ieguldījumiem pilsētu teritorijā) potenciālu. Kohēzijas politika līdz šim tika pamatota tikai uz subsīdiju sistēmu vai, citiem vārdiem, neatmaksājamām dotācijām. Tāpēc organizācijas un personas, kas iesniedz projektus, ir pieraduši pie situācijas, ka tie saņem Eiropas naudu un valsts budžeta līdzekļus, kas paredzēti bezmaksas līdzfinansējumam". Prioritāte bieži vien ir saņemt, nevis efektīvi ieguldīt vai novērtēt pieejamos līdzekļus. Tāpēc subsīdiju princips dažreiz rada situāciju, kurā kaut kāda daļa no struktūrpalīdzības nav izmantota efektīvi. Pašreizējā plānošanas periodā mēs esam redzējuši īstenotu *JESSICA*, kas dod iespēju sistemātiski uzlabot kohēzijas politiku. Tomēr šī iespēja nav īpaši izmantota. Tam ir jāmainās nākamajā plānošanas periodā. Eiropas politikā ir vairāk jāizmanto iespējas, kas saistītas ar finanšu inženierijas līdzekļu, piemēram, apgrozības fondu, izmantošanu. Tas šobrīd ir viss. Es vēlētos pateikties visiem, kuri man palīdzēja šā ziņojuma sagatavošanā.

Wojciech Roszkowski, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Eiropas Savienības struktūrpolicies reforma laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam ir radījusi izmaiņas fondu struktūrā un līdzekļu piešķiršanas pamatprincipos. Viena būtiska izmaiņa bija jaunā Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai izveide, kas saistīta ar kopējo lauksaimniecības politiku. Tā kā finanšu plānā 2000.–2006. gadam lauku attīstības finansējums tika sasaitīts ar struktūrfondiem un kohēzijas politiku, atdalot to no kopējās lauksaimniecības politikas līdzekļiem, jaunajā finanšu plānā 2007.–2013. gadam tie kļuva par daļu no piešķirumiem, kas saistīti ar kopējo lauksaimniecības politiku. Tomēr šīs izmaiņas rada jautājumu par to, vai pēc šāda sadalījuma ir faktiski uzlabojusies pieejamā finansējuma izmantošanas efektivitāte.

KLP un lauku attīstības finansējuma sasaistīšana tikai šķietami vienkāršo budžeta shēmu. Patiesībā tas nozīmē finansējuma nelauksaimniecības mērķiem nošķiršanu no kohēzijas politikas jomas, un tad vairāki mērķi pārklājas vai arī tos neaptver neviena no abām jomām. Pastāv risks, ka finansējums, kas pieejams saskaņā ar reģionālo politiku, tiks lielā mērā izmantots, lai veicinātu ekonomisko konkurētspēju, kas koncentrējas lielākajos pilsētu centros vai visaktīvākajos reģionos, kamēr lauku attīstības fonds koncentrēties uz uzlabojumiem, kas nav saistīti lauksaimniecību, un uz lauksaimniecības konkurētspējas uzlabošanu. Šajā situācijā finansējums to pasākumu atbalstam, kuri neattiecas uz lauksaimniecību, un mazo un vidējo uzņēmumu attīstībai lauku reģionos atrastos uz robežas starp abiem fondiem un neietilptu nevienā no tiem.

Varētu arī nepietikt līdzekļu, lai nodrošinātu sabiedriskos pamatpakalpojumus un ieguldījumus infrastruktūrā lauku apvidos, kuriem ir arī jābūt ietvertiem Kohēzijas fondā. Šajā kontekstā īpašu nozīmi iegūst tādas pārredzamas ilgtermiņa stratēģijas izstrādāšana lauku apvidu attīstībai dalībvalstu un reģionu līmenī, lai skaidri identificētu lauku attīstības prioritātes un mērķus un pielāgotu tiem dažādos pieejamā finansējuma

avotus. Otrā pīlāra sasaistei ar kohēzijas politikas pasākumiem tomēr būtu nepieciešama cieša darbību koordinēšana valsts līmenī.

Lauku apvidu jēdziens vēl ir precīzi jādefinē. Tradicionāli lauku apvidi atšķirās no pilsētām ar mazāku apdzīvotību, citādu nodarbinātības struktūru, zemāku ienākumu līmeni un sliktāku piekļuvi koplietojuma ceļiem. No teritoriālās kohēzijas viedokļa, kura, es atkārtāju, arī nav atbilstoši definēta, mazākai apdzīvotībai nebūtu jābūt noteicošajai iezīmei.

Viens no Eiropas Savienības attīstības mērķiem ir sociālo struktūru modernizācija, kā arī nodarbinātības struktūru modernizācija. Tādējādi teritoriālo kohēziju iespējams uzlabot, izlīdzinot nodarbinātības struktūru laukos un pilsētās. Tomēr vissvarīgākie teritoriālās kohēzijas uzdevumi ir ienākumu līmenis un pieeja sabiedriskajiem pakalpojumiem, un šos mērķus visefektīvāk var sasniegt, atbalstot ar lauksaimniecību nesaistīto darbību lauku apvidos. Tomēr lauku attīstība nedrīkst izsmelt tos līdzekļus, kas paredzēti tiešajiem maksājumiem lauksaimniekiem.

Grūtības lauku attīstības politikas īstenošanā ir saistītas ar to, ka nozaru politika un teritoriālās kohēzijas politika pārkļājas, tāpat kā ekonomiskās un sociālās dimensijas, un tāpēc iepriekšējās aktivitātes ir bijušas vērstas uz kompetenču dalīšanu, nevis uz sinerģijas radīšanu. Koordinācijas mērķim tomēr ir jābūt radīt sinerģiju līdzekļu izmantošanā. Atsevišķās dalībvalstīs ir vairāki šo darbību koordinācijas modeļi, un pašlaik ir grūti apgalvot, ka kādas noteiktas valsts risinājumam jābūt par piemēru citām valstīm. Tomēr šķiet, ka politiskajai gribai varētu būt izšķirošāka nozīme attiecībā uz panākumu nodrošināšanu nekā vienai vai otrai organizatoriskajai sistēmai. Tāpēc piemērots risinājums varētu būt atvērtās koordinācijas metodes izmantošana šim sadarbības aspektam Eiropas Savienības līmenī.

Tomēr ir skaidri jānorāda, ka lauku attīstības politikai ir liela ietekme uz teritoriālo kohēziju. Šā iemesla dēļ nešķiet pamatota šajā politikā paredzēto pasākumu nošķiršana no kohēzijas un reģionālās attīstības politikas. Šī politika veiksmīgāk nekā KLP var palīdzēt īstenot ar lauksaimniecību nesaistītās lauku attīstības perspektīvas, piemēram, darbaspēka pārkvalifikāciju darbam citās tautsaimniecības jomās. Tomēr lauku attīstības politikas iekļaušana kohēzijas politikā var notikt tikai ar noteikumu, ka lauku attīstībai tiek piešķirts pietiekams finansējums.

Miroslav Ģikolišķik, referents. – Priekšsēdētājas kundze! Pirms mēs sākam apspriest ziņojumu par Struktūrfondu Regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošanu, atļaujiet man izmantot šo iespēju, lai pateiktos Komisijai par šo paziņojumu un valstu tematiskajām lapām, kas ir stabils pamats darbam. Es īpaši vēlētos pateikties tiem, kuri strādāja ar mani pie šā ziņojuma sagatavošanas, jo īpaši mūsu EPP-ED grupas konsultantei *Stoian* kundzei un mūsu komitejas administratoram *Chopin* kungam, kuri abi veltīja daudzas stundas šim ziņojumam.

Ļaujiet man īsi pastāstīt par šā ziņojuma sagatavošanu, kurš ieguva, ja neskaita pāris domstarpības, Reģionālās attīstības komitejas pilnīgu atbalstu tikai pagājušajā mēnesī. Kā jūs jau varbūt zināt, šā ziņojuma mērķis ir parādīt to, kā dalībvalstis izprata un ievēro 2006. gada Kopienas stratēģiskās kohēzijas politikas pamatnostādnes, izstrādājot savus 27 valstu stratēģisko pamatprincipu kopumu un 429 rīcības programmas, kas pielāgotas, lai atbilstu to īpašajiem ierobežojumiem un prasībām.

Tāpēc es esmu izlēmis pamatot šo ziņojumu uz trim galvenajiem dokumentiem: pirmkārt, uz Komisijas paziņojumu, otrkārt, uz 27 valstu tematiskajām lapām, kuras iesniedza Komisija un, treškārt, uz Padomes 2006. gada lēmumu par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādnēm, kas ir orientējoša sistēma dalībvalstīm valsts stratēģisko pamatprincipu kopuma un darbības programmu sagatavošanai 2007.–2013. gadam.

Trīs galvenās prioritātes, kuras tika skaidri noteiktas ar iepriekš minēto Padomes lēmumu, ir šādas: pirmkārt, veicināt Eiropas un tās reģionu pievilcību ieguldījumu un darbaspēka piesaisti, otrā prioritāte ir uzlabot zināšanas un jauninājumus izaugsmes sekmēšanai un trešā prioritāte ir iesaistīt vairāk cilvēku darbā vai uzņēmējdarbībā, lai radītu vairāk un labākas darba vietas.

Pirms es jums pastāstu to, ko es esmu konstatējis, strādājot pie šā ziņojuma, ir svarīgi uzsvērt, ka tā jomu ir daļēji ierobežojis tas, ka rīcības programmas tika apstiprinātas tikai 2008. gada jūnijā un būs vajadzīgs vismaz gads, pirms var novērtēt jebkādus pirmos reālos pasākumus to īstenošanā. Tomēr es jau varu novērtēt to, ka visas dalībvalstis ir ievērojušas vispārējās prioritātes ar to ekonomiskās un teritoriālās attīstības līmeņa radītājam īpašām atšķirībām.

Ir arī svarīgi atzīmēt, ka tās var pieredzēt noteiktas pārmaiņas, ar to saprotot arvien lielākas uzmanības pievēršanu ieguldījumiem teritorijās ar tūlītēju izaugsmes potenciālu un steidzamību saistībā ar Eiropas

ekonomikas atveseļošanas plānu, Komisijas reakciju uz globālo finanšu krīzi un pašreizējo ekonomisko lejupslīdi. Citiem vārdiem, ir svarīgi atcerēties, ka katrai dalībvalstij un vēl jo vairāk reģioniem ir atšķirīgas vajadzības, kas izriet no to ģeogrāfiskā novietojuma un ekonomiskās un iestāžu attīstības. Tāpēc attiecīgās pielāgotās valstu kohēzijas stratēģijas rīcības programmā bez šaubām ievērojami atšķiras atbilstoši šīm vajadzībām.

Ir zināms, ka dalībvalstīm ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda un Kohēzijas fonda vispārējiem noteikumiem prasīja paredzēt 60 % no kopējiem tēriņiem kohēzijas mērķim un 75 % reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķiem. Tomēr es priecājos redzot, ka dalībvalstu iestāžu veiktie centieni ir nodrošinājuši to, ka vidējais izdevumu piešķirums Lisabonas programmas nodrošināšanai ir 65 % — vairāk nekā finansējums, kas paredzēts konverģences reģioniem — un 82 % no finansējuma, kas paredzēts reģionālajai konkurētspējai un nodarbinātībai reģionos, kas arī ir vairāk nekā sākotnēji pieprasīts.

Es redzu, ka manai runai atvēlētais laiks ir beidzies. Es biju sagatavojis daudz vairāk. Es pabeigšu šo debašu noslēgumā.

Zsolt Ljuszló Becsey, referents. – (HU) Pēc vairākkārtējas atlikšanas mēs beidzot esam sagaidījuši lielo dienu. Es vēlos pateikties par to, ka Komisija aplūkoja jautājumu par mikro kredītu atsevišķā ziņojumā 2007. gada novembrī, kaut gan tā arī ir taisnība, ka Parlaments jau bija lūdzis tovasar, lai mēs strādājām pie šī jautājuma. Es arī atzinīgi vērtēju to, ka šīs debates koordinē par kohēziju atbildīgais Komisijas loceklis, jo, kā mēs zinām, iepriekš tika ierosināts, ka tās ir jākoordinē finanšu lietu komisāram, bet mērķis ir, ka Kopienas instrumentiem ir patiesi jāatspoguļo kohēzijas perspektīvas.

Tomēr es paužu nožēlu par to, ka Komisijas materiālos nebija aplūkoti likumdošanas uzdevumi vai iekļauti tiesību aktu priekšlikumi, tāpēc Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumā atsaucās uz visstingrāko normu, proti, 39. pantu, un prasīja, lai Komisija veiktu konkrētus juridiskus pasākumus vai organizatoriskus un finanšu pasākumus piecās dažādās jomās.

Es gribētu izmantot šo iespēju, lai izteiktu pateicību manai „ēnu” referentei *De Vits* kundzei, manai kolēģei *Baeva* kundzei un *Ambruster* kundzei no sekretariāta par viņu aizrautīgo darbu.

Kāpēc mikro kredīts ir svarīgs? No vienas puses, mēs vēlētos iekļaut valstu Lisabonas rīcības programmās dalībvalstu pienākumu regulāri ziņot par gūtajiem panākumiem šajā jomā. Vienīgi tas, kas ir obligāts, dod rezultātus.

No otras puses, un tā ir komisāres pieejas lielākā priekšrocība, mēs vēlamies iesaistīt jaunas sociālās grupas saimniecisko darbību jomā. Šim nolūkam mums ir jāievieš kredīta veids, ar ko palīdz personām ar vienkāršām prasmēm, kurām trūkst papildnodrošinājuma vai nekustama īpašuma nodrošinājuma, kas nepieciešams parastā maza uzņēmuma kredīta saņemšanai, lai iesaistītos darba tirgū. Šo jauno sabiedrības daļu iesaistīšana darba tirgū būs nepieciešama, lai panāktu ilgtspējīgu attīstību un sasniegtu legālās nodarbinātības līmeni 70 % apmērā.

Bet kādai ir jābūt mūsu pieejai šiem sabiedrības slāņiem? No vienas puses, kā ir minēts arī manā ziņojumā, mums ir jāpārvar tieksme raudzīties uz tiem, kuri atrodas grūtībās, kā uz vienu grupu. Mums ir precīzāk jānosaka mazāk aizsargātās grupas: šīs grupas ietver migrantus rietumvalstīs, romus austrumu teritorijās, cilvēkus, kuri dzīvo lauku apvidos vai nometnēs un, vispārīgi runājot, sievietes.

Tomēr šos cilvēkus nav iespējams sasniegt pārbaudītā un uzticamā veidā, tiešā veidā ar komercbanku tradicionālo tīklu starpniecību, jo šīs mērķgrupas ir aizdomīgas pret iepriekš minētajiem instrumentiem un, kā jau minēts, tās nespēj iesaistīties brīvā tirgū. Tāpēc, par paraugu ņemot Āzijas piemēru, ko aizguvusi Eiropa, aizdevumu izsniegšana ir jāveic šaurās aprindās, kad iegūta viņu uzticība, balstot šo kredītu vairāk uz uzticēšanos nekā uz ķīlu. Starptautiskajai organizācijai, protams, ir nozīmīga loma šajā sistēmā, un šai organizācijai jāspēj veikt šīs darbības pat tad, ja tai nav bankas darbības licences. Mēs to esam veiksmīgi panākuši atsevišķās dalībvalstīs, bet visur tas vēl nav nodrošināts, un tāpēc mums ir jāiesaista organizācijas, kas nav bankas, starp tām arī finanšu iestādes, kuras iedzīvotājiem ir draudzīgas un nav saistītas ar vērtspapīru tirgu.

Ir radies jautājums par procentu likmes maksimālo apmēru, un tas ir mūsu viedoklis, ka, lai gan kredīts ir dārgs, vissvarīgākais apsvērumš tomēr ir pastāvīga likviditātes plūsma tiem, kuri izmanto šo sistēmu. Šā iemesla dēļ es neatbalstu procentu likmes maksimālā apmēra ieviešanu. Šeit mums ir jānoskaidro patēriņa kredīts un mikro kredīts, jo tos abus nedrīkst jaukt.

Turklāt ir svarīgi radīt stimulus valstu līmenī, lai cilvēki vēlētos kļūt par mikrouzņēmējiem ar mikro kredīta palīdzību, nevis saņemot bezdarbnieka pabalstu. Mums ir jāizrāda solidaritāte cīņā pret terorismu un arī cīņā

pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, jo tieši ar padomu sniegšanas sistēmas palīdzību mēs varam kaut kā pārvarēt problēmas, kas saistītas ar pastāvīgas dzīvesvietas vai bankas konta neesību un sākumkapitāla trūkumu.

Danuta Hübner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlētos no visas sirds pateikties *Lambert van Nistelrooij, Constanze Krehl, Oldřich Vlasík, Wojciech Roszkowski, Miroslav Mikoljšik* un *Zsolt Lőszlő Becsey* par mums radīto iespēju šodien sarīkot šo diskusiju. Tā ir diskusija, kas noteikti veicinās debates par kohēzijas politiku nākotnē.

Mēs esam šo debašu vidusposmā, kā jūs zināt, un jūsu ziņojumos ir gan daudzi ļoti konkrēti ieteikumi, kurus es uztveršu kā svarīgu ieguldījumu šajās debatēs par nākotnes kohēzijas politiku, gan arī vairāki galvenie vēstījumi, kuri caurvij visus ziņojumus.

Pirmais ir, ka kohēzijas politika ir, un tai ir jāpaliek galvenajam pilāram attiecībā uz Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu. Šī apņemšanās būs vēl pat svarīgāka laikposmā pēc krīzes, kad videi draudzīgu darba vietu radīšana būs Eiropas ceļš uz ilgtspējīgu nodarbinātību.

Visos ziņojumos ir vēl viens skaidrs vēstījums, proti, kohēzijas politikai ir jāaptver visa Eiropas Savienības teritorija, un tai noteikti ir jābūt vērsta uz nabadzīgāko atpalicības samazināšanas procesa veicināšanu. Es piekřitu jūsu viedoklim par to, ka ir svarīgi nodrošināt Eiropas sabiedriskos labumus visos reģionos. Šis vēstījums ir jo svarīgāks krīzes dēļ. Daudzi reģioni pašlaik apsver jaunus veidus un līdzekļus, kā pielāgoties straujajām globālajām pārmaiņām, lai saglabātu attīstību. Izmantojot pilnībā neizmantotos resursus un salīdzinošās priekšrocības, kohēzijas politikas mērķis ir nodrošināt, ka visi Eiropas reģioni neatkarīgi no tā, vai tie atpaliek vai nē, veicina vispārēju ekonomisko izaugsmi un pārmaiņas, un ilgtspējīgu darba vietu radīšanu un ka visi pilsoņi var gūt labumu no iekšējā tirgus.

Mums ir arī kopīga pārliecība par to, ka ģeogrāfiskais stāvoklis ir svarīgs jautājums Eiropā, un tas ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc mēs sagatavojām Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju. Es ļoti priecājos, redzot, ka jūs izprotat teritoriālo kohēziju veidā, kas man ir tuvs, proti, ka teritoriālā kohēzija vispirms nozīmē visu dažādo teritoriju attīstības potenciāla izmantošanu. Reģionālā politika ir attīstības politika, kas palīdz pilsoņiem un uzņēmumiem atrast potenciālu tām vietām, kurās viņi dzīvo un strādā.

Es piekřitu jums par nepieciešamību uzlabot sinerģiju un koordināciju starp visiem Eiropas un valstu politikas virzieniem ar teritoriālu ietekmi. Teritoriālās kohēzijas uzdevums ir ņemt vērā paveikto, izstrādājot politikas nostādnes, un neuzskatīt tās par līdzekli, lai labotu izdarīto kaitējumu. Tas cita starpā nozīmē, ka mums ir jāveic vairāk ieguldījumu, lai savienotu atpaliekošos reģionus ar plaukstošajiem reģioniem.

Jūsu vēstījums par nepieciešamību stiprināt saikni starp pilsētām un laukiem arī ir skaidrs. Saskaroties ar pašreizējo fondu fragmentārismu, tas arī nozīmē, ka mums ir labāk jāizprot tas, kā racionalizēt visu fondu noteikumus un procedūras attiecībā uz attaisnotajiem izdevumiem pārvaldību, uzraudzību, ziņošanu un finanšu pārvaldības pienākumiem.

Ir nepieciešamība pēc lielāka elastīguma, iezīmējot tās teritorijas, kurās tiek izstrādātas un īstenotas kohēzijas politikas programmas. Citiem vārdiem, mums ir jāorientē politika uz funkcionālajām teritorijām. Mums, piemēram, dažreiz ir jāpalūkojas uz pilsētām, salīdzinot tās ar kaimiņu pilsētām, un dažreiz —, salīdzinot tās ar metropoli.

Šī funkcionālā vai elastīgā ģeogrāfija sniedzas pāri valstu robežām, un pārrobežu sadarbība ir skaidra Eiropas pievienotā vērtība un svarīga pilsoņiem. Eiropas iekšējā tirgū joprojām pastāv šķēršļi un nozīmīgs neizmantots potenciāls pārrobežu darba tirgos un starpvalstu klāstros. Baltijas jūras stratēģija, kuru mēs pašlaik gatavojam, ir labs piemērs tam, ko mēs uzskatām par funkcionālu teritoriju. Es to saprotu kā pārbaudījumu teritoriālajai kohēzijai, kas pēc tam varētu aptver citus makroreģionus. Mēs pie tā strādājam.

Visos ziņojumos ir uzsvērts, ka kohēzijas politikai jāreaģē uz tādām jaunajām problēmām kā demogrāfija, enerģētika, klimats un globalizācija. Šīs jaunās problēmas skars visus Eiropas reģionus, bet to ietekme Eiropā būs ļoti atšķirīga, bieži novedot pie konkurētspējas samazināšanās, bezdarba un sociālās kohēzijas trūkuma. Tas var padziļināt pastāvošās atšķirības un radīt jaunas, bet šīs problēmas var arī pārvērst par iespējām. Lai to panāktu, mums ir jāturpina uzsvērt kohēzijas politikas ieguldījumu pētniecībā un attīstībā, kā arī inovāciju ieguldījumu uz zināšanām pamatotas ekonomikas izveidē un uzņēmējdarbības un uzņēmumu atbalsta pakalpojumu veicināšanā. Tie ir pamatfaktori attiecībā uz Eiropas ekonomikas ilgtspējīgas konkurētspējas veicināšanu un ilgtspējīgas nodarbinātības un izaugsmes radīšanu. Tie ir kohēzijas politikas kodols, un tiem ir spēcīga teritoriālā dimensija, kam nepieciešami individuāli risinājumi un politikas atbalsts.

Lai padarītu kohēzijas politikas programmu vadību efektīvāku — un tas interesē mūs visus — ir jānostiprina starpreģionu pieredzes apmaiņa un dalīšanās labā praksē. Labas pārvaldības prakse ir ātri jāizpilda visā Eiropā. Tas var arī palīdzēt pārvarēt grūtības kohēzijas programmu īstenošanā. Es piekrītu jūsu viedoklim, ka mums ir jāturpina politikas īstenošanas reformas.

Jūs aicināt vairāk pievērsties tā sauktajai „finanšu inženierijai”, lai izmantotu privātā sektora potenciālu. Kā jūs labi zināt, lai paveiktu svarīgas izmaiņas, mēs esam izlēmuši papildināt tradicionālo vietējo pieeju ar jauniem instrumentiem.

Jūsu atbalsts mūsu mikrokredīta iniciatīvai ir labs jaunums, un es par to jums ļoti pateicos. Es esmu pārliecināta, ka mikrokredītu shēmu izstrādāšana ir ļoti svarīga Eiropas reģionu un pilsētu ilgtspējīgai attīstībai un konkurētspējai. Tam nepieciešami pasākumi, kas jāveic visos līmeņos. Mēs izpētīsim veidus un līdzekļus, kā nostiprināt šo instrumentu nākotnē.

Jūs arī aicināt nostiprināt kohēzijas politikas pamatprincipus, piemēram, partnerību, daudzlīmeņu pārvaldību un pārredzamību, un es pilnībā atbalstu šo aicinājumu. Pamatojoties uz vietējām zināšanām, iesaistot visus attiecīgos vietējos dalībniekus un uzlabojot Eiropas kohēzijas politikas pamanāmību, mēs noteikti palielināsim un uzlabosim Eiropas kohēzijas ieguldījuma ietekmi un kvalitāti.

Vēlreiz pateicos par jūsu nemītīgajiem centieniem padarīt kohēzijas politiku produktīvāku un efektīvāku nākotnē.

Gary Titley, *Budžeta komitejas atzinuma referents*. – Priekšsēdētāja kundze! Es vēlētos tikai pievērsties mikrokredīta jautājumam, kuru Budžeta komiteja pilnībā atbalsta, jo ar to palīdzēs cilvēkiem, kuriem nav piekļuves parastajiem finanšu līdzekļu avotiem — tiem pašiem cilvēkiem, kuriem ir vajadzīga palīdzība pašreizējos apstākļos. Mēs arī atzinīgi vērtējam Komisijas Vienotās rīcības mikrofinanšu iestāžu atbalstam Eiropā (JASMINE) iniciatīvu.

Tomēr ir zināmi apsvērumi, kurus mēs vēlamies pateikt. Pirmkārt, fondi jāizmanto tikai tad, ja citi avoti nav piemēroti augstā riska vai zemās rentabilitātes dēļ. Otrkārt, tie ir arī jāizmanto, lai piesaistītu privātos finanšu līdzekļus. Treškārt, dažādo dalībvalstu dažādo pieeju dēļ mēs vēlētos aplūkot to, vai ir iespējams izveidot ES pamatshēmu ārpusbanku mikrofinanšu iestādēm. Mēs arī vēlētos aplūkot to, vai procentu likmju maksimālie apmēri, kas tiek izmantoti dažās valstīs, ir atbilstoši šajos apstākļos.

Ilgākā termiņā mēs gribētu neaprobežoties tikai ar struktūrfondu izmantošanu šai svarīgajai iniciatīvai, jo daži no tiem cilvēkiem, kuriem vajadzīga palīdzība, neatrodas tajos reģionos, kuriem atbalsts tiek piešķirts no struktūrfondiem.

Nathalie Griesbeck, *Budžeta komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FR) Priekšsēdētāja kundze, Hübner kundze! Šodien mēs izskatām piecus ļoti svarīgus dokumentus par kohēzijas politiku, kura, es jums atgādināšu, tagad dažus mēnešus ir bijusi galvenā pozīcija mūsu budžetā. Šādā veidā mēs, protams, jau dodam spēcīgu mājienu iestādēm, kuru sastāvs turpmāk būs atjaunots: tas, protams, ir Parlaments un arī Komisija.

Tas ir pašsaprotami, ka kohēzijas instrumentiem un galvenokārt fondiem ir jābūt īstai Eiropas pievienotajai vērtībai mūsu līdzpilsoņu labā, bet šodien saistībā ar smago krīzi, ar ko saskaras Eiropa, ar tiem ir jāspēj labāk reaģēt, un tiem jābūt vairāk pielāgotiem, jo īpaši pilsētu situācijām. Es īpaši atzinīgi vērtēju to darbu, kas ir paveikts attiecībā uz palīdzības plānu mājokļu jautājumā, jo mājokļi ir otrā pilsoņu prioritāte pēc darba vietām.

Patiesībā tas ne vienmēr ir jautājums par naudu, jo līdzekļi ir, bet par to, ko es varētu nosaukt par „struktūras” lēnu virzību — dažreiz attiecībā uz valsts pārvaldi, dažreiz attiecībā uz administratīvo kūtrumu un dažreiz diemžēl attiecībā uz abiem —, kas neļauj panākt to ietekmi, par kuru mēs vienmēr runājam, kas ir nepieciešama mūsu reģioniem un mūsu pilsoņiem. Vissliktākajā gadījumā tas varētu pat izrādīties neproduktīvi.

Kā pastāvīgā referente par struktūrfondiem Budžeta komitejā es pašlaik vairāk nekā jebkad agrāk pašreizējās krīzes laikā uzstātu uz to, ka mums ir jāvienkāršo, jāprecizē un jāpiešķir patiesa politiskā jēga šai Eiropas naudai.

Atanas Papanizov, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (BG) Priekšsēdētāja kundze! Kā atzinuma sagatavotājs, kurš pārstāv Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju, par Struktūrfondu regulas īstenošanu es vēlētos pateikties Ģikolišik kungam par Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas galveno secinājumu un ieteikumu atspoguļošanu viņa ziņojumā.

Vispirms tas attiecas uz dalībvalstu centieniem cieši saistīt līdzekļu izlietojumu ar Lisabonas stratēģiju. Vienlaikus ir arī uzsvērts, ka enerģētikai piešķirtie līdzekļi ir ārkārtīgi nepietiekami, jo īpaši attiecībā uz līdzekļiem atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanai.

Mēs vēlreiz mudinām Eiropas Komisiju palielināt līdzekļu apmēru no 3 līdz vismaz 5 procentiem, kas paredzēts mājokļu energoefektivitātes uzlabošanai.

Vienlaikus ziņojumā nav atspoguļots mūsu priekšlikums par projektiem oglekļa dioksīda uztveršanai, kaut arī dalībvalstis pagājušajā nedēļā piekrita atbalstīt 12 projektus septiņās valstīs 1,05 miljardu eiro apmērā.

Tas nepavisam nav pietiekami, lai risinātu problēmas visās dalībvalstīs, kuras ir ieinteresētas līdzekļu nodrošināšanā līdz 2012. gadam šādu projektu īstenošanai. Tāpēc es mudinu, lai Komisija to ņemtu vērā un mēģinātu atrast līdzekļus, cita starpā izmantojot arī līdzekļus no Eiropas Investīciju bankas.

Neena Gill, *Juridiskās komitejas atzinuma referente*. – Priekšsēdētājas kundze! Maziem uzņēmumiem ir svarīga nozīme kohēzijas radīšanā ES, un plašāka mikrokredīta izsniegšana sekmēs mazo un vidējo uzņēmumu ekonomisko atveseļošanu.

Juridiskā komiteja atzīst, ka uzņēmuma dibināšana var būt riskants process. ES ir jādara vairāk, nodrošinot atbilstošas juridiskās konsultācijas par uzņēmuma dibināšanu. Viens veids, kā to izdarīt, būtu izveidot Eiropas juristu tīklu, kuri būtu gatavi sākumā sniegt bezmaksas konsultācijas par mirouzņēmumu dibināšanu. Ir nepieciešami steidzami centieni, lai novērstu regulatīvo slogu mikrouzņēmumiem un padarītu mikrofinanšu iestādes pēc iespējas pieejamākas.

Mums šāda veida tiesību akti ir vajadzīgi vairāk nekā jebkad agrāk, bet tiesību akti paši par sevi nav pietiekami. Komisijai ir jāpārliecinās, ka tie pārtop par reālu rīcību, ko tūlīt var sajūst vietējā līmenī, jo šis ziņojums attiecas ne tikai uz uzņēmējdarbību: ar mikrokredītu arī nodrošina sociālo kohēziju, un tas iedrošina cilvēkus uzņemties atbildību par savu dzīvi un savu potenciāla izmantošanu. Apsveicu visus referentus!

Zita Plešinskā, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (SK) Es vēlētos sākt ar pateicību savam kolēģim Mikoljšik kungam, kurš sava ziņojuma 12., 16., 17., 18. un 23. punktā ir iekļāvis mana atzinuma punktus, kurus es sagatavoju, pārstāvot Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju. Šie punkti balstās uz manu pieredzi Čmeļņices pilsētas padomes locekles statusā un uz brīvprātīgo organizāciju ieteikumiem, un es uzskatu tos par risinājumu efektīvākai un pārredzamākai ES fondu līdzekļu izmantošanai.

Es esmu stingri pārliecināta, ka 2007.–2013. gada plānošanas periods nebūs veiksmīgs, ja dalībvalstis nenovērsīs pārmērīgos administratīvos šķēršļus, kas attur brīvprātīgās organizācijas no finansējuma pieprasīšanas projektiem, jo īpaši tās, kas atbalsta sievietes, kuras dzīvo smagos finansiālos apstākļos, sievietes bēgļes, sievietes no etnisko minoritāšu grupām, sievietes ar īpašām fiziskām vajadzībām un sievietes, kuras ir bijušas izvarošanas vai spīdzināšanas upuri.

Es vēlreiz gribētu aicināt dalībvalstis un jo īpaši tās dalībvalstis, kuras pievienojās Eiropas Savienībai pēc 2004. gada 1. maija, novērst pārmērīgo kavēšanos ar pabeigto projektu izdevumu atlīdzināšanu, jo šādas rīcības izraisītā maksātnespēja bieži attur līdzekļu saņēmējus, jo īpaši pašvaldību iestādes un brīvprātīgās organizācijas, turpināt veikt citus paredzētos pasākumus.

Ekonomiskā krīze pat atstāj ietekmi uz ES fondu naudas izmantošanu. Pašreizējā projektu finansēšanas metode jo īpaši nav piemērota mazām pašvaldību iestādēm, kurām nav nekādu izdevu iegūt projektu finansējumu. Tāpēc ir svarīgi apspriest un pieņemt pasākumus finansēšanas sistēmas vienkāršošanai. Pašvaldību iestāžu pārstāvji manā valstī Slovēnijā neatlaidīgi apgalvo, ka, ja pašreizējie tiesību akti netiks grozīti, viņi izmantos daudz mazāk Eiropas Savienības struktūrfondu naudas nekā iepriekš. Efektīva, vienkārša un tieša atbalsta trūkums mazām pašvaldību iestādēm ir ļoti nopietna problēma, un tāpēc es uzskatu, ka šis ziņojums palīdzēs struktūrfondu apgūšanā.

Emmanouil Angelakas, *PPE-DE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Visi seši ziņojumi, kurus mēs apspriežam, ir svarīgi, jo tie atspoguļo pašreizējo situāciju attiecībā uz reģionālo politiku un apraksta modeli un prioritātes laikposmam pēc 2013. gada.

Apsveicu visus referentus par viņu darbu! Es jo īpaši vēlētos komentēt Krehl kundzes ziņojumu par labāko praksi reģionālās politikas jomā, kuram es biju Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas referents, un izcelt manas kolēģes deputātes ļoti labo darbu.

Šajā ziņojumā ir parādīti galvenie šķēršļi struktūrfondu pareizai izmantošanai un tas, kā tos var pārvarēt, izmantojot vairākus kritērijus, lai klasificētu noteiktus projektus un darbības kā labāko praksi, un minot to, ka trūkst visiem pieņemamas labākās prakses definīcijas.

Runājot par labāko praksi, es uzskatu par ārkārtīgi svarīgu to, lai šajā ziņojumā tiktu iekļauti šādi grozījumi:

- nepieciešamība stiprināt mazos un vidējos uzņēmumus un saistīt reģionālo politiku ar rūpniecību un zinātni;
- pasākumi, lai noturētu iedzīvotājus, jo īpaši jauno paaudzi, viņu dzīvesvietas reģionos un rūpētos par strādājošiem vecākiem;
- imigrantu sekmīga integrācija.

Tajā pašā laikā, kad mēs runājam par labāko praksi reģionālajā politikā, mums ir jāņem vērā:

- pirmkārt, ģeogrāfisko un demogrāfisko īpatnību pastāvēšana reģionos;
- otrkārt, vienveidības trūkums attiecībā uz dalībvalstu reģionālajiem organizācijas modeļiem;
- treškārt, nepieciešamība iedalīt labākās prakses kritērijus obligātajos un neobligātajos kritērijos;
- ceturtkārt, nepieciešamība ņemt vērā veiksmīgās metodes, kas jau tiek izmantotas, lai tās varētu noteikt kā labāko praksi.

Pāris vārdu par *Van Nistelrooij* kunga ziņojumu par Zaļo grāmatu, lai izceltu labo darbu, kuru viņš ir paveicis, un norādītu, ka referents pareizi uzsver nepieciešamību pēc sabiedriskās apspriešanas, lai mēs varētu atrast visiem pieņemamu teritoriālās kohēzijas definīciju, un nepieciešamību pievērsties reģioniem ar raksturīgām īpašībām tā, lai teritoriālā kohēzija pēc iespējas labāk arī aptvertu šos reģionos.

Iratxe García Pérez, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kundze! Es vēlos sākt ar pateicību vairākiem referentiem par viņu darbu, jo īpaši *Krehl* kundzei un *Van Nistelrooij* kungam. Viņi deva iespēju panākt plašu vienprātību mūsu komitejā. Mums ir arī atzinīgi jānovērtē Eiropas Komisijas Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju, kurā ir izvirzīti daži svarīgi jautājumi:

Pirmkārt, kohēzijas politika ir svarīga kā instruments Eiropas Savienības līdzsvarotas attīstības nodrošināšanai, noraidot jebkuru mēģinājumu no jauna noteikt šo politiku par tādu politiku, kas ir valsts kompetencē. Kohēzijas politikā ir iekļauta teritoriālās kohēzijas jaunā koncepcija, kas ir iemesls, kāpēc tikta sākts apspriešanās process — kurš tagad tuvojas beigām —, kurš ir jāņem vērā. Tas ir pielāgots tādām jaunajām problēmām kā globalizācijas ietekme, klimata pārmaiņas un demogrāfiskās izmaiņas.

Jaunākā kohēzijas ziņojuma statistikas dati parāda mums, ka, lai gan atšķirības starp reģioniem samazinās, tādējādi panākot atbilstību konverģences principam, mums tagad ir jārisina cits jautājums, proti, atšķirību pastāvēšana reģionos. Tādēļ, nosakot atbilstības kritērijus finansējuma saņemšanai, mums ir jāapsver iespēja ņemt vērā noteiktus aspektus, kuri nav tikai ienākumu daudzums uz vienu iedzīvotāju.

Turklāt attiecībā uz „teritoriālās” koncepcijas iekļaušanu, mums ir jāapzinās nepieciešamība ņemt vērā atsevišķu reģionu īpašās iezīmes, piemēram, to ģeogrāfiskās nepilnības, to tālums vai apdzīvotības sarukšanas process atsevišķos reģionos.

Kohēzija ir viens no visredzamākajiem Eiropas projekta panākumiem. Tam nepārprotams piemērs bija Spānija, ņemot vērā tās pieredzēto ekonomisko un sociālo attīstību. Tas ir ceļš, pa kuru mums ir jāturpina iet, lai nodrošinātu vienādas iespējas visiem Eiropas iedzīvotājiem neatkarīgi no vietas, kur viņi dzīvo.

Eiropas Savienību veido dažādi reģioni ar atšķirībām, kas bagātina tos un piešķir jēgu šim projektam. Tomēr, ja mums uz kaut ko ir jāuzstāj attiecībā uz kohēzijas politiku, tai ir jābūt nepieciešamībai sniegt mūsu reģioniem visus instrumentus, lai nodrošinātu, ka tiem ir vienādas iespējas panākt attīstību un izaugsmi.

Grażyna Staniszevska, ALDE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Es jo īpaši vēlētos komentēt divus ziņojumus: ziņojumu par teritoriālo kohēziju un ziņojumu par labas prakses apmaiņu. Mani kolēģi no ALDE grupas aplūkos citus darba kārtības punktus.

Van Nistelrooij kunga ziņojums ir atbilde uz Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju, kuru publicējusi Komisija. Mēs visi piekrītam, ka debates, kas sākušās par nākotnes kohēzijas politiku, ir jāpapildina ar teritoriālo dimensiju. Tomēr ir kāds paradokss: mēs apspriežam teritoriālo kohēziju, nedefinējot, ko tā nozīmē.

Mēs gribam, lai teritoriālā dimensija palīdzētu panākt līdzsvarotāku attīstību nekā ar to ir panākts līdz šim, lai visiem Eiropas Savienības pilsoņiem būtu vienlīdzīgas piekļuves iespēja, jo īpaši pakalpojumiem. Tomēr līdz šim brīdim mums trūkst precīzu kritēriju, uz kuriem mēs varam atsaukties. Tomēr tas ir ļoti svarīgi attiecībā uz nākotni. Diskusijai par teritoriālo kohēziju Eiropas Savienībā vairs nav nekādas jēgas, ja mēs neizstrādājam vienotu definīciju.

Teritoriālā kohēzija nozīmē vislabākās iespējamās attīstības nodrošināšanu visai Kopienas teritorijai un tās iedzīvotāju dzīves uzlabošanu. Kā norādīts šajā ziņojumā, teritoriālās kohēzijas galvenajam mērķim jābūt atsevišķo reģionu un dalībvalstu attīstības līmeņa atšķirību izlīdzināšanai un, jo īpaši, arvien pieaugošo atšķirību izskaušanai reģionos un valstīs.

Jo vairāk tiek samazinātas atšķirības starp atsevišķām valstīm, jo vairāk jādiferencē nelabvēlīgie apstākļi katrā valstī. Lielākā daļa ieguldījumu un finansējuma ir uzkrāta valstu un reģionu galvaspilsētās uz citu teritoriju rēķina, un dalībvalstis nespēj vai nevēlas to novērst. Šajā situācijā ir jārada mehānismi Kopienas līmenī, kas efektīvi stimulēs vienmērīgāku un ilgtspējīgāku attīstību.

Manuprāt, mums ir rūpīgi jāizvērtē statistiski teritoriālo vienību nomenklatūras NUTS3 un ne tikai NUTS2 statistikas dati. NUTS3 dati parāda problēmu daudz skaidrāk. Mums tas ir jāņem vērā, piešķirot finansējumu. Teritoriālā kohēzija ir jāisteno visos līmeņos: Eiropas, dalībvalstu un reģionālajā līmenī, ņemot vērā subsidiaritātes principu.

Labas prakses apmaiņa ir īpaši svarīga. Kohēzijas politikas efektivitāte lielā mērā ir atkarīga no procedūru vienkāršošanas un jo īpaši no to iespēju izziņas, kurām ir nodrošināti visefektīvākie risinājumi, kas jau citur ir izmantoti.

Mieczysław Edmund Janowski, *UEN grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Mūsu debates ir par reģionālo attīstību un kohēzijas politiku, kas ir svarīgi jautājumi visai Kopienai. Tas ir tāpēc, ka bagātības ziņā starp reģioniem pašlaik ir milzīga atšķirības, kas pat pārsniedz attiecību 10:1. Tāpēc Eiropas Savienības pilsoņu interesēs ir izmantot visas iespējas, lai parādītu patiesu Eiropas iedzīvotāju solidaritāti.

Tas nekādā ziņā nenozīmē, ka visiem ir jāsaņem viens un tas pats. Tas nozīmē, ka visiem tiek dotas vienādas iespējas. Tās jāpiemēro pilsētu aglomerāciju iedzīvotājiem, kā arī tiem, kuri dzīvo lauku apvidos, cilvēkiem, kuri dzīvo Eiropas centrālajā daļā, kā arī tiem, kas dzīvo perifērijās, jaunākajai paaudzei, kā arī vecāka gadagājuma cilvēkiem. Šai ziņā mums ir jāparāda novatorisms gan attiecībā uz tagadni, gan uz nākotni.

Šodien mēs izskatām sešus ļoti labus ziņojumus. Žēl, ka mēs tos apspriežam visus vienā reizē. Es apsveicu autorus. Es ļoti gribētu, lai mūsu darbība patiesi kalpotu šai Eiropas Kopienai un mūsu vienotībai un katrs eiro tiktu iztērēts labam mērķim, nevis bagātnieku bagātības vairošanai ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Elisabeth Schroedter, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kundze, komisāre, dāmas un kungi! Savā šodienas runā, komisāres kundze, jūs pieminējāt kohēzijas politikas ieguldījumu klimata aizsardzībā. Es atzinīgi vērtēju šo viedokļa maiņu, jo Zaļajā grāmatā par teritoriālo kohēziju tam nav pievērsta īpaša uzmanība. Kāpēc nav, ja mēs pašlaik pieredzam klimata krīzes?

Eiropas struktūrfondu ieguldījums vides pārveidošanā ir teritoriālās kohēzijas nākotnes jautājums. Dokuments „Reģioni 2020. gadā”, kuru sagatavojusi Komisija, parāda, ka klimata pārmaiņām ir bijusi liela ietekme uz daudziem no Eiropas reģioniem. Tādēļ mums ir jāmaina virziens. Struktūrfondi ir jāizmanto tikai ilgtspējīgu projektu atbalstīšanai. Nedrīkst apstiprināt projektus un programmas, kas rada kaitējumu klimatam; iepriekš tika apstiprināti daudzi šādi projekti un programmas. ES līdzekļus nedrīkst izmantot, lai atbalstītu programmas un projektus, kas rada kaitējumu klimatam. Kāpēc jūs jau neizmantojat šo pieeju?

Otrais jautājums attiecas uz partnerības principa īstenošanu. Komisāre, jūs minējāt, ka vietējās zināšanas ir būtisks priekšnosacījums veiksmīgai attīstībai. Kāpēc jūs tomēr esat apstiprinājusi darbības programmas, kurās partnerības princips nepārprotami tiek pilnībā ignorēts un partneri ir ziņojuši, ka viņi nav iesaistīti? Jūs neesat atbildējusi uz šo jautājumu. Mūsu vērtība ir vietējās jeb vietēja līmeņa zināšanas. Ja jūs turpināsiet mēģināt ignorēt to, ka dalībvalstis nemaz neievēro partnerības principu, un tomēr nodrošināsiet tām subsīdijas, jūs pārkāpsiet Struktūrfondu regulas noteikumus.

Jūs nemaz nepieminējāt savā ziņojumā, kas veido pamatu Mikoljšik kunga ziņojumam, ka daudzas dalībvalstis nav ievērojušas partnerības principu. Jūs neesat ņēmusi vērā partneru ziņojumus. Kāpēc jūs klusējat par šo jautājumu?

Attiecībā uz šo jautājumu ir skaidrs, ka mums ir vajadzīga jauna dimensija struktūrfondiem. To pamatā ir jābūt vides un demokrātijas principiem, tiem ir jāizmanto vietējās zināšanas un jāievēro partnerības princips.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Runāsim skaidri: līgumos ir noteikts, ka, lai veicinātu tās vispārēju harmonisku attīstību, Kopiena izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko un sociālo kohēziju, tiecoties mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu vai salu, starp tām arī lauku apvidu, atpalicību.

Tādēļ šajās debatēs par kohēzijas politikas nākotni, kura ir jāpapildina ar tā saukto teritoriālās kohēzijas dimensiju, ir jāuzsver šādi būtiski principi.

Pirmkārt, par struktūrpolitikas primāro un galveno mērķi ir jānosaka reāla konverģence, darbojoties kā pārdales instrumentam attiecībā uz izmaksām, nevienlīdzību un asimetriju, kuras radījis iekšējais tirgus, Ekonomikas un monetārā savienība un pasaules tirdzniecības liberalizācija, tajās valstīs un reģionos Eiropas Savienībā, kas ir ekonomiski mazāk attīstīti.

Otrkārt, tā sauktā konkurētspēja nevar aizstāt konverģenci tajās dalībvalstīs un reģionos, kuri atpaliek savā sociāli ekonomiskajā attīstībā. Tādēļ kohēzijas politika un ar to saistītie finanšu līdzekļi nedrīkst būt pakārtoti konkurencei un liberalizācijai, ko aizstāv Lisabonas stratēģija.

Treškārt, tā sauktajai teritoriālajai kohēzijai ir jāveicina ekonomiskā un sociālā kohēzija. Citiem vārdiem, par galveno mērķi jāizvirza dažādu reģionu ekonomiskās attīstības līmeņa būtisku atšķirību un vismazāk attīstīto reģionu atpalicības mazināšana.

Ceturtkārt, jaunie mērķi un prioritātes ir saskaņojamas ar jauniem Kopienas finanšu resursiem. Citiem vārdiem, tā sauktā teritoriālo kohēziju nedrīkst finansēt, negatīvi ietekmējot konverģences mērķa sasniegšanu.

Piektkārt, pašreizējie Kopienas finanšu resursi kohēzijas politikai ir nepietiekami, lai atbilstu reālas konverģences vajadzībām un reaģētu uz būtiskām reģionu atšķirībām, augstu bezdarba līmeni, ienākumu atšķirībām un nabadzību Eiropas Savienībā.

Sestkārt, Kopienas budžeta palielināšana, lai veicinātu ekonomisko un sociālo kohēziju, ir ārkārtīgi būtiska.

Septītkārt, zemes apsaimniekošana un plānošana ir ikvienas dalībvalsts pienākums.

Visbeidzot, papildus citiem svarīgiem aspektiem, kurus mēs šeit neesam izcēlušī, mēs atzīstam par nepieņemamu to, ka tā dēvētā statistiskā efekta dēļ reģioni cieš finansiālus zaudējumus, tādēļ ir jāveic pasākumi, lai novērstu šo efektu.

Peter Baco (NI). – (SK) Diskusijā par kohēzijas politikas un lauku apvidu attīstīšanas pasākumu koordinēšanu ir ļoti daudz pretrunu. Galvenais iemesls ir būtisks budžeta samazinājums lauku attīstībai, kas padara par neiespējamu lauku attīstības politikas sākotnējo mērķu sasniegšanu. Tas notika Apvienotās Karalistes prezidentūras laikā. Tomēr visaugstāko cenu par to maksās lauku apvidi jauno dalībvalstu visatpalikušākajos reģionos. Tādējādi kopējā lauksaimniecības politika līdz ar diskrimināciju tiešajos maksājumos ir kļuvusi par instrumentu, kas izraisa lauku apvidu un netieši arī reģionu divējus attīstības ātrumus.

Faktiskā attīstība patiešām skaidri parāda, cik absurdi ir uzskatīt, ka var attīstīt lauku apvidus ar sarūkošu lauksaimnieciskās darbības apjomu. Mēs nekad nepanāksim ES atpalikušo reģionu atgūšanos, ja mēs nenodrošināsim lauku apvidu attīstību saskaņā ar sākotnējo budžeta shēmu. Lauku attīstība nevar tikt īstenota ar pēkšņiem ārkārtas lēmumiem, bet ir tai jābūt pamatotai uz ilgtermiņa plānu. Tomēr mums trūkst šāda plāna. Tādējādi lauku attīstības budžeta atjaunošana arī kļūst par būtisku nosacījumu visai kohēzijas politikai.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlētos pateikties referentiem par visiem šiem izcilajiem ziņojumiem un jo īpaši par to ziņojumu, kuram es biju „ēnu” referents. Es pateicos referentam par labo sadarbību un paveikto smago darbu. Tas nebija no vieglajiem ziņojumiem, bet mēs spējam rast labus kompromisus galvenajos punktos. Es atzinīgi vērtēju pašreizējās debates.

Lauku attīstība ir ļoti svarīgs jautājums, un mums ir jānodrošina, ka viss pieejamais ES finansējums lauku attīstībai tiek izmantots un izlietots visproduktīvākajā un visefektīvākajā veidā. Manuprāt, lauku attīstība nozīmē aktīvo lauksaimniecības kopienu, jo īpaši jauno lauksaimnieku un lauksaimnieku, kuri vēlas dažādot savu uzņēmējdarbību, atbalstīšanu. Atbilstošiem uzņēmējdarbības projektiem lauku apvidos ir jābūt vēršiem uz infrastruktūras uzlabošanu un mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšanu.

Šajā ziņojumā galvenā uzmanība ir pievērsta tam, lai gan struktūrfondu, gan ERAF finansētie lauku attīstības projekti nepārkāptos un lai nenotiktu tā, ka netiek izmantotas tajos sniegtās iespējas. No šā ziņojuma ir skaidrs, ka ir nepieciešama labāka koordinācija starp reģionālās attīstības politiku un ERAF.

Tomēr es neuzskatu, ka es varu atbalstīt situāciju, kurā līdzekļi tiek iegūti ar modulāciju, lai atgrieztos pie iepriekšējā sadalījuma ar reģionālās attīstības iestādes starpniecību. Ja lauksaimniekiem pieprasa veikt iemaksas KLP, tad viņiem ir jāzina, ka viņu nauda atgriežas lauku kopienās. Es uzskatu, ka tas ir jānodrošina ar KLP otro pīlāru. Tomēr referents ir veiksmīgi uzsācis debates par šo svarīgo, aktuālo jautājumu. Es piekrītu viņam par šā ziņojuma galveno ievirzi, bet tas būs jautājums, kas būs jāizlemj nākamajam Parlamentam.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kundze! Divas pēdējās pievienošanās kārtas Eiropas Savienībai ir radījušas būtisku reģionālo disproporciju saasināšanos Kopienā. Tādēļ arvien izteiktāka kļūst „teritoriālās segregācijas” parādība, kas rada izolētus reģionālos anklāvus, jo īpaši teritorijas, kuras atrodas tālu no attīstības centriem, kas galvenokārt ir lauku apvidi.

Videi labvēlīga ilgtspējīga ekonomiskā attīstība un reģionālo atšķirību mazināšana ir Eiropas reģionālās politikas galvenais mērķis. 2006. gada oktobrī Padome pieņēma kohēzijas stratēģijas pamatnostādnes, lai tās būtu kā norādes dalībvalstīm, sagatavojot valsts stratēģiskos pamatdokumentus un rīcības programmas 2007.–2013. gada plānošanas periodam.

Prioritātes, kuras izklāstītas šajos dokumentos, padara Eiropu un reģionus pievilcīgākus attiecībā uz ieguldījumiem un darba vietām, paaugstina zināšanu un inovāciju līmeni izaugsmes sekmēšanai un rada vairāk kvalitatīvāku darbu vietu. Šo prioritāšu ieviešana rīcības programmās ļauj reģioniem risināt globalizācijas problēmas, ar strukturālajām, demogrāfiskajām un klimata pārmaiņām saistītos jautājumus un veicina reģionu harmonisku, ilgtspējīgu attīstību ilgtermiņā.

Mums ir atzinīgi jānovērtē tas, ka visas dalībvalstis jau ir centušās iekļaut Lisabonas stratēģijas mērķiem atbilstīgas prioritātes savās rīcības programmās. Tomēr mēs esam novērojuši, ka daudzās dalībvalstīs pārmērīgi lēni tiek apgūti līdzekļi, kas ir paredzēti jaunajam plānošanas periodam, un tas var apdraudēt to efektīvu izlietošanu.

Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, jo īpaši jaunajām dalībvalstīm, konsolidēt savu darbību, lai veicinātu kapacitāti pieejamo līdzekļu reālā apgūvē gan attiecībā uz veidu, kādā šie līdzekļi tiek izmantoti, gan apmainoties ar labāko praksi, ar informācijas kampaņām, ar jaunām tehnoloģijām, gan attīstot dažādus partnerības veidus tā, lai programmas prasības kļūtu par reālām kvalitātes programmām, kas efektīvi novērstu kavēšanos attīstībā, jo tā ir īpaša problēma nabadzīgākajos ES reģionos.

Elsbeth Attwooll (ALDE). - Priekšsēdētāja kundze! Es runāju par *Van Nistelrooij* ziņojumu un lai uzsvērtu trīs lietas.

Pirmkārt, ka teritoriālā kohēzija ietver policentriskas attīstības veicināšanu visā Eiropas Savienībā. Tas nozīmē atšķirību izskaušanu reģionos, kā arī starp reģioniem. Attiecīgi ir nepieciešama uzlabota teritoriālā analīze un rādītāju sagatavošana, pamatojoties uz kuriem var izstrādāt politiku un novērtēt tās ietekmi.

Otrkārt, ir jābūt integrētai pieejai, iepriekš nosakot to ietekmi, kas nozaru politikai būtu reģionālajos līmeņos un lielākas sinerģijas panākšanai starp tiem. Protams, ar šādu ietekmes novērtējumu varētu novērst noteiktas problēmas, piemēram, tās problēmas, kuras radījusi aiu elektroniskā identifikācija Skotijā.

Treškārt, integrētai pieejai ir vajadzīga pienācīga vairāklīmeņu pārvaldība, iesaistot visas ieinteresētās puses stratēģiju izstrādāšanā un īstenošanā.

Tas, ko komisāre ir teikusi šajā saistībā, ir novērtēts ļoti atzinīgi, un es ceru, ka šim izcilajam ziņojumam būs liels atbalsts.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Roszkowski ziņojumā izceltas atšķirības starp dažādiem lauku apvidiem un starp šiem lauku apvidiem un pilsētu teritorijām attiecībā uz struktūrfondu pārvaldību. Referents pareizi norāda uz nepieciešamību no jauna radīt zināmu atbilstību starp ERAF un ELFLA, kaut arī viņam, iespējams, vajadzēja būt precīzākam par termina “atvērta koordinācija” nozīmi, kas ir pretrunā ar acīmredzamajām atšķirībām, kuras pastāv, un neatbilst valstu kompetences jomām.

Augstākam atbilstības līmenim ir nepieciešama pārredzamība attiecībā uz datiem un maksājumiem. Tā pārzināšana, kā resursi tiek sadalīti, ir svarīgs instruments izkropļojumu izcelšanai un koriģēšanai. Tomēr mums trūkst šādas pārredzamības. Praksē mēs esam liecinieki visdažādākajām darbībām, kas tiek veiktas

datu slēpšanas, piekļuves noliegšanas un informācijas noklusēšanas nolūkā, un to visu veic valsts iestādes un mūsu pašu valstu valdības. Komisija saka, ka tai nav attiecīgo pilnvaru, un viss kļūst nenoteikts un neskaidrs. Mēs sakām, ka mēs saskaramies ar "klusēšanas sienu".

Ja mēs neatrisināsim šo problēmu, tad mēs vēl vairāk zaudēsim izpratni par reālajām problēmām, kuras vajadzētu risināt ar struktūrfondiem.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka mums ir savlaicīgas politikās debates, pamatojoties uz iniciatīvas ziņojumiem, kas mums ļaus izmantot mūsu solidaritātes instrumentu mērķtiecīgākā un efektīvākā veidā vēlākais no 2014. gada. Man ir arī ļoti svarīgi informēt Eiropas pilsoņus par Eiropas pievienoto vērtību, ko tas piedāvās.

Tāpēc mums ir loģiski noraidīt visus mēģinājumus atkārtoti noteikt struktūrpolitiku par politiku, kas ir valsts kompetencē. Vairāk nekā jebkad agrāk mums ir vajadzīga standarta Kopienas politika, kas spēj risināt tās problēmas, ar kurām mēs pašlaik saskaramies, piemēram, globalizācija, klimata pārmaiņas un demogrāfiskās izmaiņas. Tas, vai mēs esam guvuši sekmes vai arī mēs maldinām sevi ar budžeta saistībām attiecībā uz Lisabonas stratēģiju, cerams, kļūs skaidrs vēlākais tad, kad būs veikta nepieciešamā analīze.

Mēs esam nonākuši ceļa krustcelēs, kur mums ir jāizlemj, vai teritoriālā kohēzija un īsta ilgtspējīga attīstība ir Eiropas politikas simboli. Lai pieņemtu šo lēmumu, mums ir vajadzīgi daudzi partneri, jo īpaši pilsētas. Šā iemesla dēļ mēs arī gribam redzēt vispārējās dotācijas nonākam tieši pie šiem partneriem ne tikai teorētiski, bet arī praksē. Lai cik augstu mēs vērtētu subsidiaritāti, Eiropas līdzekļi ir jāpiešķir, pamatojoties uz saistošiem kritērijiem. Līdz ar pilsētu dimensijas nozīmi šiem kritērijiem ir jāietver integrēta pieeja un mūsu klimata mērķu īstenošana. Mēs jau esam panākuši vienprātību par to. Diemžēl tas tā nenotika Reģionālās attīstības komitejas balsojumā.

Viena cita doma: saskaņā ar Komisijas ekonomikas atveseļošanas plānu, struktūrfondu sadale ir jāvienkāršo un jāpaātrina. Man vēl nav skaidrs, kāpēc mums bija vajadzīga krīze, lai tas notiktu, bet tā ir cerīga zīme. Ja labākās prakses projektu visaptveroša analīze patiešām veido daļu no politiskās diskusijas, nevajadzētu būt vēl kādiem šķēršļiem Eiropai īstenot celmlauža lomu patiesi ilgtspējīgas politikas izstrādē.

Es gribētu pateikties visiem referentiem par viņu paveikto smago darbu.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētājas kundze! Mīta par konvergenci un kohēziju starp Eiropas Savienības valstīm un reģioniem nepatiesumu pierāda pati realitāte:

- ekonomiskā un sociālā nevienlīdzība pastāvīgi palielinās;
- mākslīgās statistiskās konverģences, kuras radījuši jauno dalībvalstu pievienošanās, nevar maldināt darba ņēmējus, lauksaimniekus, jauniešus un sievietes, kuri redz savu dzīves līmeni pastāvīgi pasliktināties;
- ar reģionālo attīstību kapitālistu shēmās nevar novērst šķiru konfliktus šajā sistēmā;
- nevienmērīga attīstība ir raksturīga kapitālistiskajai ražošanas metodei, jo stimulē jebkuram attīstības procesam ir kapitāla maksimāla palielināšana;
- valstu kohēzijas politikas taktikai un valstu stratēģisko pamatdokumentu 2007.–2013. gada plānošanas periodam rīcības programmām tāpat kā iepriekšējām programmām ir īpaša orientācija uz šķirām: tajās ievēro Lisabonas stratēģijas pieeju, ar kuru neņem vērā plašākas sabiedrības intereses, un ir pielāgotas valstu reformu programmām, citiem vārdiem, tās sekmē kapitālistisku pārstrukturēšanos un elastīgākus darba līgumus.

Tādējādi Eiropas Savienība un buržuāziskās valdības kalpo kapitāla vajadzībām gan kapitālistu krīzes laikam, visu slogu uzliekot strādnieku šķirai, darba ņēmējiem, kā arī ar nepārprotamu mērķi padarīt šos pret darbaspēku vērstos pasākumus pastāvīgus, lai aizsargātu un palielinātu monopoli peļņu arī nākotnē.

Jaunais svarīgais faktors, ar ko ir papildināta kohēzijas politikas joma, ir teritoriālās kohēzijas jēdziens un, vēl svarīgāk, Zaļā grāmata par to. Ar pamatnostādņu Komisijas priekšlikumā reakcionāro raksturu pārsniedz to Eiropas Savienības nostāju un kompetenci, kuras iekļautas Lisabonas līgumā, kā tagad tiek saukta Eiropas Konstitūcija, robežas un tas ir apvainojums cilvēkiem dalībvalstīs.

Ar Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju kā tiešās darbības jomas nosaka monopoli nostiprināšanos veselības aprūpes, izglītības, energopakalpojumu un citu pakalpojumu jomās, pamatelementam galvenokārt esot piekļuvei transporta tīkliem.

Grieķijas Komunistiskā partija ir kategoriski iestājusies pret un pilnībā noraida Komisijas priekšlikuma par teritoriālo kohēziju reakcionārās nostādnēs.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze! Kohēzijas politika visos tās aspektos ir paredzēta tam, lai būtu vienlīdzības virzītājspēks, un šai politikai ir bijuši daudzi panākumi. Tomēr kohēzijas politika ir jāaplūko, ņemot vērā tās vispārējās ietekmes ilgtermiņa novērtējumu. Attiecībā uz šādu novērtējumu jautājums ir skaidrs: vai kopienas un cilvēki, kuri dzīvo tajās, ir pārtikušāki ES kohēzijas politikas un struktūrfondu, ar kuriem atbalsta šo politiku, rezultātā? Godīgi palūkojoties uz apkopoto informāciju un statistikas datiem, kāds, iespējams, konstatētu, ka tūlītējā atbilde ir "jā", bet atbilde ilgtermiņā pārāk bieži ir "nē".

Mums ir teikts, ka lauksaimnieki Īrijā labi darīja — un tā ir taisnība. Bet kāpēc tad ilgtermiņā ir palicis tik maz lauksaimnieku un ir tik daudz bezdarbnieku un pilnībā nenodarbināto Īrijas lauku apvidos? Vai bija tā, ka struktūrfondi un kohēzijas politika nebija pielīdzināmi KLP? Vai, ka ar tiem nevarēja mazināt kopējās zivsaimniecības politikas ietekmi, kura trīsarpus desmitgadēs iznīcināja Īrijas piekrastes kopienas un zivju krājumus Īrijas ūdeņos? Un kāpēc ar labākiem ceļiem un infrastruktūru — ES fondu laipns žests — Līmerika Īrijas dienvidrietumus kļūst par problemātiskāko vietu nodarbinātības ziņā? Vai tas ir tāpēc, ka ar kohēzijas politiku nav nekādas reakcijas attiecībā uz konkurences politiku, kas ļauj jaunai dalībvalstij aizvilināt *Dell*, galveno uzņēmumu šajā reģionā ar valsts atbalstu 54 miljonu eiro apmērā?

Ar kohēzijas politiku cenšas panākt vienlīdzību, tomēr direktīvām, ar kurām paredz privatizāciju, piemēram, Pasta direktīvai, ir bijusi ietekme, ar kuru vēl vairāk samazina pakalpojumu pieejamību ar pakalpojumiem slikti nodrošinātajām teritorijām. Problēma var būt tā, ka mūsu kohēzijas politika neatbilst citiem ES politikas virzieniem, piemēram, konkurencei, tirgus liberalizācijai, utt.

Nezināma lieta ir, ka kohēzija neizriet no politikas: tā izriet no vienojošajiem pamatprincipiem, kuriem ir jāiespaido jebkuru politikas virzienu — principi par cieņu pret cilvēku, reālu subsidiaritāti, mazaizsargāto prioritāti, tiesību uz dzīvību ievērošanu, jaunrades organizēšanu, ģimenes nozīmi, cieņu pret darbu, solidaritāti un galvenās uzmanības pievēršanu kopējam labumam. Kamēr visos ES politikas virzienos neievēros šos principus, starp programmām joprojām būs savstarpēja neatbilstība.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Carl Lang (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! No 2007. līdz 2013. gadam kohēzijas politika būs galvenā izdevumu pozīcija Briseles Eiropai, bet ne tuvu tam, lai dotu labumu Francijas reģioniem, ar šo attīstību patiesībā nostāda tos neizdevīgākā situācijā. Reģionālo izdevumu pieaugums patiesībā ir panākts uz kopējās lauksaimniecības politikas rēķina un tāpēc uz Francijas rēķina. Mēs varam redzēt to, ka Francijas reģioniem paredzētā daļa pastāvīgi sarūk. Lielākā daļa no struktūrfondu 347 miljardiem eiro ir jāatvēr Austrumeiropai, kuru sagrāvuši vairāk nekā 40 komunisma gadi.

Jau 2000. gadā Brisele atgriezās saskaņā ar iepriekšējo I mērķi piešķirot struktūrfondus no Francijas Hainautas reģiona kantoniem. Pašlaik Francija, kuras ieguldījums ir 16 % no Eiropas budžeta ieņēmumiem, dod arvien vairāk, bet saņem arvien mazāk.

Turklāt šis reģionālais atbalsts nav pasargājis tos, kurus skārusi pasaules ekonomiskā krīze, jo šis atbalsts ir daļa no Lisabonas stratēģijas galēji liberālās filozofijas. Tagad vairāk nekā jebkad agrāk mums ir jārada jauna Eiropa, kas beidzot nodrošinās ekonomisko aizsardzību mūsu reģioniem un mūsu valstīm ar aktīvas politikas, ar kuru atkārtoti pārņem mūsu iekšējā tirgus kontroli, starpniecību.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es priecājos izmantot šo iespēju, lai aplūkotu *Roszkowski* ziņojumu sīkāk.

Abas politikas jomas, kuras aplūkotas šajā ziņojumā, — struktūrfondi un atbalsts lauku apvidiem — šķiet, ir veiksmīgas. Tomēr man ir iespaids, ka dažos gadījumos abiem šiem politikas virzieniem ir vienādi mērķi. Demogrāfijas, enerģētikas un telekomunikāciju jomās mēs atrodam projektus, kurus finansē gan ar struktūrfondu, gan ar lauku attīstības politikai paredzētajiem līdzekļiem, ar kuriem cenšas sasniegt tos pašus mērķus, bet ir dažādu ministriju atbildības jomas. Mums ir daudzi Eiropas projekti, bet vai mums arī ir projekti, kas nodrošina Eiropas pievienoto vērtību? Mans iespaids ir, ka dažreiz situācija netiek skatīta kopumā.

Ja mēs sasaistītu projektus dažādās ministrijās, mēs spētu panākt daudz vairāk attiecībā uz lauku apvidiem, piemēram, piemēram, decentralizētas enerģētikas infrastruktūras, platjoslas kabeļu ierīkošana cauri daudz lielākai teritorijai un pārrobežu ūdensapgādes infrastruktūras. Mums ir vajadzīgs lielāks projektu skaits, kurus vienlaikus atbalsta vairākas ministrijas. Ja tas notiks, mēs vairs nestrādāsim nelielā mērogā, bet tā vietā

mēs spēsim ieviest pastāvīgus uzlabojumus reģionus, kuri izmanto Eiropas finansējumu. Mums ir jāpadara saistošas Eiropas prasības par starpministriju sadarbību. Iespējams, mums ir pat nopietni jāapsver minimālās projektu summas noteikšana.

Vēl viens komentārs par finansēšanu: manuprāt, modulācija nav laba vēsts. Ar to atceļ kompensācijas maksājumus, kas ir apsolīti lauksaimniekiem, nenodrošinot lauku attīstības programmām stabilu finansējumu. Šā iemesla dēļ lauksaimniecības politikai nākotnei ir jābūt lauksaimnieku politikai ar skaidrām finanšu saistībām un bez nekādas naudas līdzekļu pārskaitīšanas citur. Tāpat reģionālajai politikai ir jābūt reģionu politikai, īpašu uzmanību pievēršot lauku reģioniem un to vajadzībām. Tas radīs īstas Eiropas iniciatīvas, ar kurām panāks uzlabojumus attiecībā uz mūsu reģioniem ilgtermiņā.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Šķiet, ka šodienas debatēs atkal ir vispārēja vienprātība par to, ka kohēzijas politika ir nepieciešama un lietderīga politika.

Tie no mums, kuri to atbalsta, vēlas, lai tā turpinātu attīstīties un turpinātu dot pozitīvus rezultātus. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir svarīgi ievērot vienu būtisku priekšnoteikumu: kohēzijas politikai ir jābūt saprotamai tiem, kuriem tā ir paredzēta un kuriem tā ir vajadzīga, konkrēti reģioniem un teritorijām, kuri atpauk un saskaras ar grūtībām savā sociāli ekonomiskajā attīstībā.

Krehl kundzes ziņojumā ir uzskaitīti vairāki šķēršļi, ar kuriem saskaras struktūrfondu atbalsta potenciālie izmantotāji. Šie šķēršļi, kas ir saistīti ar birokrātiskiem sarežģījumiem un sarežģītām, neskaidrām procedūram, noved pie kļūdām. Tas kavē saņēmējus un palielina kritiku no inspekcijas iestādēm.

Lai varētu risināt šo divkārtīgo problēmu, mums, no vienas puses, ir jāsadarbojas ar visām iestādēm un dalībvalstīm un, no otras puses, es vēlos aicināt, lai mēs izmantotu gūto pieredzi un vairāk uzmanības pievērstu pozitīvajiem rezultātiem, kad mēs meklējam idejas par to, kā pārvarēt šos šķēršļus.

Šajā sakarā priekšlikumi, kurus mēs sniedzam *Krehl* kundzes ziņojumā par paraugpraksi, nodrošina stabilu pamatu turpmākajiem pasākumiem un darbībām, kas ir vērstas uz noteikumu vienkāršošanu un uz informācijas apmaiņas un saziņas uzlabošanu, kad tiek izmantoti struktūrfondi. Eiropas Komisija un vadības iestādes atkal tiek aicinātas īstenot galveno lomu, bet tām acīmredzot ir jāzina, ka tām ir Eiropas Parlamenta atbalsts.

Van Nistelrooij kungs uzsvēra, ka kohēzijas politika ir solidaritātes izpausme. Mums atliek smagi strādāt, lai nodrošinātu, ka mūsu pilsoņi var taustāmā veidā sajust, ka viņi gūst labumu no šīs solidaritātes rezultātiem. Kohēzijas politikas galvenajam mērķim ir jābūt nodrošināt vienādas iespējas visiem Eiropas pilsoņiem neatkarīgi no tā, kur viņi dzīvo.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Hübner* kundze! Pēdējo 30 gadu laikā mēs esam bijuši liecinieki ieguvumiem no dažādajiem kohēzijas politikas virzieniem, kurus mēs esam īstenojuši. Mums ir jāuzsver šie ieguvumi gaidāmajās vēlēšanās, jo pilsoņiem tie nepārprotami interesē, kuri ir redzējuši dažos gadījumos savu dzīves kvalitāti trīskāršojamies, kā arī reģioniem, kuri pēc būšanas parādā tagad panāk reālu progresu. Tātad ieguvumi nevar tikt noliegti.

Turklāt pašlaik kohēzijas politika ir ieņēmusi pirmo vietu kā vislielākā pozīcija mūsu Eiropas budžetā. Rezultāts, kas noteikts ar šiem sešiem ziņojumiem, kurus mēs šorīt izskatām, ko mēs vēlamies panākt kā Eiropas Parlamenta deputāti, ir uzlabot šo fondu un noteikumu efektivitāti, ko mēs padarām pieejamus un nosakām par spēkā esošiem mūsu līdzpilsoņiem.

Hübner kundze, tas ir Komisijas ziņā nodrošināt šo noteikumu un budžetu efektivitāti. Kā tā? Pirmkārt, ja es drīkstu, komisāre, tāpēc, ka mums ir attiecības un mēs zinām, ka jūs mūsos ieklausīsieties un nodrošināsiet, ka Komisija pienācīgi ņem vērā prasības, kas izteiktas šajos sešos ziņojumos, un es izmantotu šo iespēju, lai apsveiktu sešus deputātus, kuri sagatavoja tos.

Hübner kundze! Šie ziņojumi sniedz ļoti detalizētus risinājumus neatkarīgi no tā, vai tie attiecas uz pilsētvidi, lauku apvidiem, labākajām praksēm vai nākotnes kohēzijas politiku; kā jūs zināt, tie ietver ļoti konkrētus piemērus, kas sekmēs Komisijas darbu.

Tāpēc mēs gaidām Komisijas priekšlikumus par konkrētiem, Eiropas līmeņa risinājumiem, bet tā ir tikai puse no nepieciešamā darba, lai panāktu efektivitāti. Tāpēc, komisāre, mēs arī lūdzam jums izmantot tik daudz ietekmes, cik vien jūs varat, valdību, reģionālo un vietējo iestāžu līmenī, jo šīs iestādes praksē īsteno un izpildīs mūsu noteikumus, budžetus un regulas, un mūsu darbība nebūs efektīva, ja tie nav efektīvi.

Mēs rēķināmies ar jums, *Hübner* kundze, gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī, nodrošināt panākumus tiem sešiem ziņojumiem, ar kuriem mēs iepazīstinām.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze! Būtisks pretspars pašlaik Eiropā arvien lielākajai virzībai uz valstu protekcionismu ir racionāla kohēzijas un lauku attīstības politika. Pašreizējā atbalsta, kas tiek piešķirts no dažādiem lauku attīstības fondiem, sistēma ir kalpojusi vienīgi tam, lai stabilizētu, nevis izlīdzinātu dažādu Eiropas Savienības daļu attīstības līmeni.

Rezultāts ir milzīgas atšķirības starp jaunajām un vecajām dalībvalstīm attiecībā uz lauksaimniecības subsīdijām un šīs atšķirības joprojām pastāvēs pēc 2013. gada. Visiem lauksaimniekiem ir līdzīgas ražošanas izmaksas un lauksaimniecības pakalpojumu skaits jaunajās dalībvalstīs pieaug un tie strauji tuvojas veco dalībvalstu cenu līmeņiem. Tādā gadījumā kādas izredzes ir lauku apvidiem izlīdzināt to attīstības līmeni nākamajās desmitgadēs?

Vienīgi stabils un ilgtermiņa atbalsts vietējām kopienām nabadzīgākajos reģionos kopā ar maksimālu procedūru racionalizāciju padarīs par iespējamu izlīdzināt atšķirības un ļaus mums runāt par reālu konkurenci Eiropas Savienībā nākamajā desmitgadē vai aptuveni šādā laika posmā.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos runāt par pilsētu un lielo pilsētu finansējumu. Komisāre, jūs vairākas reizes esat apmeklējusi Belfāstu. Es ceru, ka jūs būsi redzējusi, kā es esmu redzējis, acīmredzamo ieguvumu no Pilsētu programmas, jo īpaši Ziemeļbelfāstā. Tādēļ es paužu nožēlu par šīs programmas noslēgšanos, jo īpaši tāpēc, ka nekas līdzīgs nav paredzēts tās vietā. Pārorientēšanās uz valsts-privātuzņēmumu partnerībām ir vājš aizvietotājs, ar piekļuvi JESSICA darot maz, lai mazinātu triecienu, vismaz līdz šim. Patiesībā mēs atteicāmies no Pilsētu programmas, neesot tam, kas to praktiski varētu aizstāt.

Pašreizējos ekonomiskajos apstākļos JESSICA izredzes radīt prognozēto sviras efektu samazinās, atstājot neaizpildītu tukšumu daudzās pilsētās, kur pilsētas teritoriju atjaunošana un ieguldījumi ir joprojām nepieciešami. Neatbilstība starp tukšajiem vārdiem valdību stratēģijās un īstenošanu uz vietas palielinās ar katru budžeta tēriņu samazinājumu. Tādējādi 2007.-2015. gada programmā izlietojamā īpaša finansējuma pilsētām trūkums tiek sajūsts arvien vairāk.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze! Ir jānorāda, ka iemesls tam, kāpēc šīs debates ir izvērtušās tā, kā tas ir, un tas, ka mēs vienlaikus apspriežam vairākus ziņojumus, nav nejaušība. Tas ir tāpēc, ka nevar nošķirt ne tematus, ne atsevišķos jautājumus, ja mēs gribam nopietnu diskusiju par Eiropas politiku nākamajos gados. Turklāt, ja mēs ņemam vērā pašreizējās debates par atveseļošanas paketes tematu, lēmumi, kuri mums tagad ir jāpieņem, protams, ievērojami ietekmēs kohēzijas politikas modeli pēc 2013. gada.

Tāpēc, ja mēs gatavojamies runāt par visiem ziņojumiem, nevis iegrimt detaļās, ir svarīgi, lai kohēzijas politika kļūtu gan par iespēju, gan par pamatu reālai virzībai uz dažādu Eiropas politikas veidu integrēšanu, uz šo politikas virzienu papildināmību, uz integrētas pieejas izmantošanas uzsākšanu. Tā nav sakritība, ka Eiropas Komisija iesniedz mūsdienīgus risinājumus, kuri spēj izmainīt Eiropas politiku kopumā.

Diskusija par teritoriālo kohēziju būtībā ir debates par saskaņotu rīcību. Tās ir debates par atsacīšanos no jebkāda veida katras nozares atsevišķas izdalīšanas Eiropas politikā. Tas ir arī virziens, ar ko vedina uz to, ka visa Eiropas Savienības teritorija ir jāuzlūko kā viens veselums, nevis sadalītu bagātākās un nabadzīgākās daļās, kas nozīmē, ka mēs saskaramies ar svarīgiem lēmumiem attiecībā uz kohēzijas politiku. Es gribētu pateikties jums par šo debašu padarīšanu par patiešām kopīgām debatēm.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es gribētu no visas sirds apsveikt *Becsey* kungu un arī pateikties viņam par ciešo sadarbību, kas mums bija par ziņojumu par mikrokreditu. Mums nav jāuzsver šā ziņojuma nozīme, jo īpaši pašreizējos apstākļos. Es arī vēlētos saistīt šo ziņojumu ar krīzi, kuru mēs pašlaik pieredzam. Mēs pamanām to, ka dalībvalstis mēģina izdabūt sevi no bedres, kas ir ekonomiskā krīze, izmantojot daudzus pasākumus, un ka tās bieži ir pārņemtas ar sevi un savu tirgu atjaunošanu.

Tomēr risinājums nav "katrs par sevi", bet vienotāka Eiropas pieeja problēmām. Prezidenta *B. Obama* pārstāvētās Amerikas Savienotās Valstis ir izšķīrušās par liela apjoma valdības ieguldījumu un es domāju, ka tas ir pareizais ceļš, pa kuru iet. Šeit, Eiropā, mums ir 27 atveseļošanas plāni, lai gan savstarpēji saskaņoti, bet visos gadījumos pašas dalībvalsts finansēti. Šie atveseļošanas plāni ir nepieciešamība, bet tie ļoti lielā mērā ir nepietiekams solis pareizajā virzienā.

Šajā saistībā ziņojumi par mikro kredītu un arī cits ziņojums, kura izskatīšana ir paredzēta darba kārtībā nākamajās nedēļās, proti, par Globalizācijas pielāgošanās fondu, cilvēkiem ir ļoti reāli pasākumi, jo īpaši tieši tagad, kad mums ir pieaugošs bezdarbs un bankas ir daudz lēnākas attiecībā uz kredīta piešķiršanu. Tāpēc man ir ļoti maz ko teikt attiecībā uz *Becsey* kunga ziņojumu. Galvenokārt es gribētu vēlreiz uzsvērt to, kas mums likās mūsu vissvarīgākie punkti. Mēs redzam, ka šie punkti no jauna iekļauti šajā ziņojumā, kā rezultātā Komisijas dokumenta teksts ir uzlabots attiecībā uz vairākām jomām.

Pirmā no šīm jomām ir ilgtermiņa publiskais ES finansējums. Tas ir svarīgi, jo mums pašlaik ir pārāk daudz iniciatīvu, kuras tiek īstenotas reizē. ES budžetam ir jāietver budžets šiem mikro kredītiem.

Otrais punkts ir, ka nepieciešams precizēt to, ka šie mikro kredīti ir skaidri paredzēti ilgstošiem bezdarbniekiem, cilvēkiem no nelabvēlīgajām grupām un visiem, kuri nespēj saņemt kredītu parastajā kārtībā. Šie mikro kredīti galvenokārt tiek piešķirti vietējā līmenī. Šā iemesla dēļ ir ļoti svarīgi, lai aktivizēšanas politika tiktu īstenota vietējā līmenī. Tāpēc mēs prasām, lai cilvēki, kuri saņem sociālos pabalstus, nezaudētu savas tiesības, saņemot mikro kredītus.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kundze! Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku apvidu attīstībai izveide ir ļoti svarīga attiecībā uz struktūrpolitiku. Tomēr, lai pienācīgi izmantotu pastāvošās iespējas, mums ir jāizstrādā caurredzama ilgtermiņa attīstības stratēģija lauku apvidiem un reģioniem un jāizveido sistēma, kas nodrošina iespēju darbībām pastāvīgi tikt saskaņotām dalībvalstu līmenī.

Mēs visi ļoti labi zinām, ka debatēs par kohēzijas politiku noklusē dažādus viedokļus par to, kā vajadzētu izmantot fondus, kas paredzēti lauksaimniecības subsīdijām un lauku attīstībai. Ir arī bažas, ka pēc pārdales daži no šiem fondiem tiks izmantoti, lai attīstītu pilsētu teritorijas un visaktīvākos reģionus uz vēsturiski atpalikušāku un mazāk aktīvi pārvaldītu teritoriju rēķina. Mēs nevaram piekrist šāda veida risinājumiem un rezultātiem.

Ambroise Guellec (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kundze! Es pievienojos visiem maniemi kolēģiem deputātiem, paužot gandarījumu par šodienas debatēm, un es vēlētos savā runā pievērsties teritoriālajai kohēzijai. Es teiktu, ka nekad nav par vēlu, lai izdarītu pareizo lietu, bet tomēr daudz laika ir zaudēts, padarot teritoriālo kohēziju par galveno Eiropas Savienības politisko mērķi. Protams, ir bijušas institucionālas problēmas, kuras, es ceru, drīzumā tiks novērstas, kā arī, ja jūs man piedosiet *Hübner* kundze, Komisijas ārkārtīgā piesardzība šajā jomā. Tomēr mums ir jāatzīmē, ka visā šajā Parlamenta sasaukuma laikā, sākot no 2004. līdz 2005. gadam, Parlaments ir pastāvīgi centies koncentrēties darbam, jo mēs uzskatām principu par vienlīdzīgu attieksmi pret visiem ES pilsoņiem, neatkarīgi no vietas, kur tie dzīvo, par ārkārtīgi svarīgu un uzskatām to par ļoti būtisku, ka mēs virzāmies uz priekšu kopā.

Zaļā grāmata beidzot ir publiskota un mēs esam gandarīti. Man liekas, ka tā mazliet cieš no tālejošu ieceru trūkuma: mēs būtu gribējuši, lai Komisija formulētu definīciju un noteiktu skaidrus mērķus, nevis paustu ļoti atklātus komentārus par šo tematu. Tomēr mēs panākam progresu pat tad, ja, es uzskatu, mūs atkal mazliet kavēs iepriekšējo struktūrfondu īstenošanas laikā radītā nesamērīgā sasaiste ar Lisabonas stratēģiju.

Apspriešana pašlaik jau notiek un es ceru, ka tajā nonāks pie secinājuma, ka mums ir jāpalielina resursi, jāuzlabo mūsu instrumenti — šie plāni ir laika posmam no 2013. gada: mums ir laiks, bet tas drīz būs beidzies — nostiprināt finanšu instrumentus, attīstīt sadarbību dažādos līmeņos, radīt integrētu attīstības vīziju, jo īpaši attiecībā uz šo nozaru politikas jautājumu, kuru mēs apspriežam, un koordinēt kopējo lauksaimniecības politiku un reģionālo attīstību, utt. Mums pēc iespējas drīzāk ir nepieciešama Baltā grāmata, komisāre!

Noslēgumā es vēlētos uzsvērt teritoriālās kohēzijas visos Eiropas reģionos veicināšanas steidzamību, jo teritoriālā vienlīdzība ir nepieciešama, lai apturētu krīzi un panāktu ekonomikas atveseļošanu un, pats galvenais, mudinātu mūsu līdzpilsoņus piedalīties Eiropas projektos.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kundze! "Kad vārdi saskan ar rīcību, tie rada brīnišķīgu saskaņu". To sakot, *M. D. Montaigne* neapšaubāmi runāja par politiķu vārdiem un rīcību.

Šajā jomā, kohēzijas politikā, mums ir jācenšas panākt šo saskaņu. Pamatojoties uz mūsu vēlmi kā Eiropas iedzīvotājiem raudzīties uz Eiropas pilsētu kā galveno mūsu sabiedrības attīstības centru, mums ir dotas lietas, par kurām domāt, un solījumi, kurus turēt, attiecībā uz vispārējo iedzīvotāju skaita samazināšanos, darba vietu trūkumu, pilsētu piesārņojumu, samazinātām pārvietošanās iespējām pilsētās, un dzīvokļu apgādi, kas neatbilst ilgtspējīgai attīstībai. Tās visas ir nozīmīgas problēmas, kurām mums ir jāpievēršas, lai padarītu mūsu Eiropas pilsētas par pievilcīgām, konkurētspējīgām un patīkamām vietām, kur dzīvot. Lai mazinātu šīs problēmas, mūsu vārdiem tāpēc ir jāasaskan ar mūsu rīcību. Tā ir kohēzijas politikas pilsētu

dimensijas būtība: rezultātu sasniegšanas un kredītu izsniegšanas koordinēšana, to saskaņošana un to padarīšana par produktīviem attiecībā uz jauno plānošanas periodu.

Noslēgumā mums ir divas saistības: nepieciešams nodrošināt nozīmīgus un skaidri noteiktus finanšu resursus, lai sasniegtu Leipcigas mērķus, un, visbeidzot, ieraudzīt to, ka mūsu pilsētas sadarbojas viena ar otru, lai varētu konkurēt pasaulē, izmantojot daudzus un dažādos risinājumus mūsu Eiropas teritorijā.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! *Nistelrooij* kunga ziņojums par Zaļo grāmatu un kohēzijas politikas nākotni noteikti ir viens no Reģionālās attīstības komitejas pēdējo gadu vissvarīgākajiem ziņojumiem.

Mēs piekrītam Zaļās grāmatas pamatkonceptijai, kurā formulēts teritoriālās kohēzijas mērķis: nodrošināt visas ES policentrisku attīstību, reģionu ar tiem raksturīgajām dažādajām īpatnībām un iezīmēm ilgtspējīgu attīstību un vienlaikus to daudzveidības saglabāšanu. Nākamajā plānošanas periodā jāizveido visaptverošākā pakāpeniskā atbalsta sistēma pārejas reģioniem, kuri pārsniedz 75 % IKP sliekšni, tādējādi nosakot tiem skaidrāku statusu un lielāku drošību attīstībai.

Krehl kundzes ziņojumā par šķēršļiem struktūrfondu līdzekļu izlietošanā pamatoti nosauktas galvenās problēmas, ar kurām saskaras struktūrfondu līdzekļu pieprasītāji, piemēram, pārmērīga birokrātija, pārāk daudz sarežģītu noteikumu un lēna un apgrūtināta pārvalde dalībvalstīs. Ziņojumā ir ierosināti vairāki efektīvi pasākumi, kas Komisijai būtu jāveic šo šķēršļu novēršanai. Es vēlētos aplūkot un papildināt divus no šiem pasākumiem.

Pirmkārt, projektu vadītājiem tagad dokumenti jāuzglabā 10 gadus, lai varētu tos uzrādīt tad, kad Komisija veiks pārbaudes. Īpaši mazajiem projektiem šis noteikums uzkrāj smagu birokrātijas slogu. Pareizi būtu, ja tagad šo termiņu saīsinātu līdz trim gadiem.

Otrkārt, nopietnas problēmas rada vērtēšanas kritēriji, ko Komisija piemēro inovatīviem projektiem. Inovatīviem projektiem nedrīkst piemērot tādus pašus kritērijus, kā pārējiem projektiem. Ir ļoti svarīgi, lai šajā gadījumā piemērotu atšķirīgu procedūru.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Reģionālās attīstības politika ir tiešs ieguldījums ES pilsoņu vispārējās labklājības veicināšanā. Pēc būtības tā jau ir sociālā politika, un tāpēc mēs, Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā, to pilnībā atbalstām un neatlaidīgi pilnveidojam. Nesen kādā publiskā sanāksmē daži cilvēki man jautāja, kāpēc viņiem jāpūlas ievēlēt pārstāvjus Eiropas Parlamentā. Pēc diskusijām par to, cik daudz un kādās jomās ES iesaistās dažādu Eiropas reģionu attīstībā, kā arī izmantojot konkrētus piemērus, kas skar miljoniem cilvēku, kohēzijas politika man kļuva par galveno pamatojumu tam, kāpēc mums vajadzētu piedalīties vēlēšanās.

Es runāju arī par Eiropas Parlamenta nozīmīgo lomu kohēzijas politikas un budžeta līdzekļu apstiprināšanas procesā un atzīmēju, ka šī loma ārkārtīgi palielināsies, ja Lisabonas līgums stāsies spēkā. Es uzsvēru, ka, pamatojoties uz šo Līgumu, arī reģionālā politika daudz tiešāk ietekmēs pilsoņu dzīvi un ka vietējās iestādes un visi potenciālie finansējuma saņēmēji daudz vairāk būs iesaistīti reģionālās politikas pārvaldībā, sinerģijas veicināšanā un teritoriālās kohēzijas attīstības nostiprināšanā arī lauku reģionos. Vēl es minēju, ka reģionālās attīstības politika ir viens no vienkāršākajiem un elastīgākajiem Kopienas instrumentiem tādu krīžu, kāda ir pašreizējā krīze, pārvarēšanai. Piemēram, reģionālā politika palīdz risināt ne vien nodarbinātības un investīciju jautājumus, bet arī sociālās problēmas. Ja reģionālo politiku īsteno profesionāli un pārredzami, tad ir skaidri redzams, ka šī politika ir stiprs ES balsts. Nākotnē mums uz šī pamata būs daudz jābūvē un jāpalielina tā efektivitāte, jo šī politika veido svarīgu saikni Eiropas pilsoņu un Eiropas iestāžu starpā.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Kādi ir mikrokreditēšanas iniciatīvas galvenie mērķi? Veicināt šī instrumenta attīstību un radīt labvēlīgu vidi iestāžu un uzņēmējdarbībai, palīdzēt finanšu iestādēm un iestādēm, kas nav bankas, palielināt savas izaugsmes un ilgtspējīgas attīstības iespējas, kā arī nodrošināt privātā kapitāla tirgus uzticamību.

Becsey kunga ziņojumā galvenā uzmanība pievērsta mikrokreditēšanas piedāvātajām iespējām trūcīgo iedzīvotāju grupu iesaistīšanai darba tirgū. Šajā saistībā Eiropas Komisijai jākoordinē dažādi pasākumi un iniciatīvas un jāizveido vispārēja Eiropas sistēma, kas paredz konkrētus kritērijus arī attiecībā uz ārpusbanku finanšu iestādēm, kas izsniedz mikrokredītus.

Saskaņā ar atjaunoto Lisabonas stratēģiju atbalsts uzņēmējdarbībai palielina uz zināšanām pamatotas ekonomikas konkurētspēju un paaugstina tās kvalitāti.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI*Priekšsēdētāja vietniece*

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Hübner* kundze! Žēl, ka Padome un Komisija vēl aizvien nav ķērusies pie jēdziena „teritoriālā kohēzija” konkrētas definēšanas. Francijas prezidentūra mēģināja to darīt, un es šo mēģinājumu vērtēju atzinīgi. Mūsu Parlaments neatkāpjas no savas prasības, ka šis mērķis jāasniedz pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un tas skaidri jāformulē iespējami drīzāk.

Es ceru, ka, pamatojoties uz *van Nistelrooij* kunga lielisko ziņojumu, teritoriālā kohēzija iegūs juridisko pamatu Eiropas Savienības reģionu saskaņotai attīstībai, ļaujot izcelt katra Eiropas reģiona labākās īpašības. Ir svarīgi uzlabot visu Kopienas politikas jomu koordināciju, lai maksimāli palielinātu to ietekmi vietējā līmenī.

Teritoriālā kohēzija nav domāta tikai tiem reģioniem, kas nepārtraukti atpaliek savā attīstībā. Tomēr kopumā šai politikai Eiropas Savienībā jāīsteno policentriskās attīstības modelis, ņemot vērā katra reģiona īpatnības, vienlaikus saglabājot to daudzveidību. Es uzskatu, ka šī jaunā koncepcija būtiski palīdz apzināt tālākos reģionus, lai nodrošinātu tiem ilgtspējīgu un līdzsvarotu attīstību.

Tāpēc es pateicos referentam par to prasību iekļaušanu kompromisa grozījumos, kuras attiecas uz īpašajiem izaicinājumiem, ar kuriem saskaras tālākie reģioni, proti piekļuve un konkurētspēja, jo šie ir teritoriālās kohēzijas visbūtiskākie aspekti.

Lasot Komisijas neseno paziņojumu „Tālākie reģioni Eiropas priekšrocība”, es sapratu, ka Komisija tālākajiem reģioniem grib piemērot visus ieteikumus par kohēzijas politikas pārvaldības uzlabošanu, tādējādi tos padarot par teritoriālās kohēzijas īstenošanas procesa celmlaužiem.

Es ceru, ka apspriedēm par aizjūras reģioniem, jeb *États généraux de l'Outre-Mer*, kas drīzumā sāksies Francijā, būs līdzīga ietekme, un tās plašā mērogā veicinās Eiropas politikas milzīgās teritoriālās ietekmes integrāciju tālākajos reģionos, kuru pievienotā vērtība ir nenoliedzama un neapstrīdama.

Noslēgumā es, protams, gribētu pateikties visiem mūsu referentiem.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Ja mēs gribam risināt problēmas, ar kurām saskaras Eiropas Savienība, mums jādara viss iespējamais, lai beidzot pilnībā likvidētu dažādo reģionu ekonomiskās un dzīves līmeņu atšķirības. Tādēļ turpmāk mūsu kohēzijas politikas galvenie spēki jāvelta tās sākotnējā mērķa sasniegšanai, proti, jāievieš strukturālas pārmaiņas tajos reģionos, ko nomāc ekonomiskas un sociālas problēmas.

Lai turpmākais darbs būtu efektīvāks, galvenā uzmanība jāpievērš tām teritoriālajām vienībām, kas saskaras ar minētajām problēmām. Mums jāpārstrukturē ekonomiskās sadarbības modeļi; šajā procesā milzīga nozīme var būt makroreģioniem.

Vienlaikus mums arī ir jāizskauž nabadzība atsevišķos reģionos. Ja mēs gribam panākt patiesas pārmaiņas, mums jārikojas tajā līmenī, kur šī problēma ir sastopama; vārdu sakot, mums vajadzīgi mērķtiecīgi, kompleksi pasākumi kā zemākajā līmenī, tā arī reģionos. Nepietiek ar to, ka mēs finansējam projektus mums vajadzīga integrēta pieeja, kas aptver visus finanšu līdzekļus un piedāvā patiesu atbalstu visneaizsargātākajiem Eiropas Savienības pilsoņiem.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Dāmas un kungi, kohēzijas politika ir viena no Eiropas Savienības īstenotās politikas galvenajām daļām. Gadu desmitiem tā ir atspoguļojusi Eiropas pilsoņu kopējās ilgas pēc labākas nākotnes ar augstvērtīgākiem dzīves un nodarbinātības apstākļiem.

Kohēzijas politikas īstenošanas rezultāti liecina par to, ka tā ir viena no visveiksmīgākajām ES politikas jomām. Tās dalībvalstis, kas, salīdzinot ar ES vidējo līmeni, bija visatpalikušākās savā attīstībā, šobrīd ierindojas starp pasaulē attīstītākajām valstīm. Šī attīstība liecina par kohēzijas politikas efektivitāti un ir pamudinājums jaunajām ES dalībvalstīm, piemēram, manai valstij Bulgārijai.

Mēs, bulgāri, ilgi gaidījām līdz mūsu valsts kļuva par pilntiesīgu Eiropas Savienības locekli, un mēs savas cerības pelnīti saistām ar struktūrfondu un Kohēzijas fonda piedāvātajām iespējām. Izsakot pateicību komisārei *Hübner* kundzei par viņas milzīgo ieguldījumu reģionālās attīstības jomā un viņas izšķirīgo atbalstu kohēzijas politikai, es domāju, ka runāju mūsu visu vārdā.

Arī Reģionālās attīstības komitejas pieci ziņojumi pasvīturo Eiropas Parlamenta apņemību veidot ilgtspējīgu, stingru un efektīvu kohēzijas politiku. Dāmas un kungi, līdztekus finanšu krīzes pārvarēšanai mums šobrīd

jārisina klimata pārmaiņu, demogrāfisko pārmaiņu, energoefektivitātes, pārmērīgas urbanizācijas, migrācijas un citu jautājumu radītās problēmas.

Visi šie jautājumi prasa stingru, saskaņotu Eiropas Savienības reakciju. Tādēļ kohēzijas politika jāizmanto kā nepieciešamo pārmaiņu virzītājspēks. Viens no šādiem ES uzdevumiem ir, piemēram, samazināt ārējo atkarību no naftas un gāzes.

Dāmas un kungi, kohēzijas politika un struktūrfondi vienmēr ir nozīmējuši daudz vairāk nekā vienkāršu Eiropas solidaritātes žestu. Patiesībā tie ir daļa no savstarpējās priekšrocību sistēmas, ko var izmantot jaunu tirgu un jaunu tirdzniecības attiecību radīšanai. Noslēgumā es teikšu, ka ikvienam pilsonim ir tiesības gūt labumu no kohēzijas politikas. Tas nepārprotami attiecas arī uz manas valsts pilsoņiem, kas ilgojas uzlabot nodarbinātības apstākļus un dzīves līmeņa kvalitāti.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos pateikties visiem par ieguldīto darbu.

Zaļajā grāmatā definētie trīs galvenie principi – koncentrācija, savienošana un sadarbība – var palīdzēt rast risinājumus, lai novērstu šķēršļus, kas traucē Kopienas saskaņotai attīstībai, it īpaši ekonomiskās darbības koncentrācijas nevēlamās sekas, attāluma radīto nevienlīdzību attiecībā uz piekļuvi tirgum un pakalpojumiem un ne vien dalībvalstu – sevišķi to, kur ir nelabvēlīgāki apstākļi – robežu uzspiestās atšķirības, bet arī reģionālās atšķirības.

Tāpēc mums jāmēģina uzlabot šo politikas jomu mijiedarbību, izmantojot efektīvākas teritoriālās ietekmes novērtējuma metodes. Tieši tādēļ mēs vienmēr esam centušies pierādīt, ka jāizstrādā papildu kvalitātes kritēriji, kuru mērķis būtu attiecīgo politikas jomu labāka plānošana un īstenošana reģionos, ņemot vērā to atšķirīgās teritoriālās īpatnības.

Šobrīd IKP paliek vienīgais kritērijs, kas nosaka struktūrfondu atbalsta līdzekļu saņemšanas tiesības.

Tomēr papildu kritēriju izstrādāšanai un teritoriālā novērtējuma īstenošanai nevajadzētu palielināt birokrātiju vai kavēt šīs politikas īstenošanas procesu, drīzāk gan tai vajadzētu vienkāršot jauno politikas jomu un darbību piemērošanu teritoriālās kohēzijas atbalstam.

Piektajā progresa ziņojumā priekšsēdētājas kundze, es drīz beigšu runāt – īpaša vieta veltīta pārejas reģioniem, kas atrodas starp konverģences reģioniem un konkurētspējas un nodarbinātības reģioniem. Nedrīkst aizmirst, ka šiem reģioniem nepieciešams konkrētāks statuss un noturīga attīstība.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Es gribētu pateikties visiem referentiem par izstrādāto reģionālās attīstības tiesību aktu kopumu. It īpaši es gribētu izteikt atzinību *van Nistelrooij* kungam par viņa milzīgo darbu. Viņš rezolūcijas priekšlikumā ļoti veiksmīgi iekļāva prasību dalībvalstīm īstenot pasākumus, kuru mērķis ir sasniegt teritoriālo kohēziju.

Turklāt Zaļā grāmata palīdz akcentēt to, ka paralēli sociālajai un ekonomiskajai kohēzijai teritoriālā kohēzija ir viens no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem. Ja Eiropas reģionu attīstība netiks nesaskaņota ar vienotas ES politikas palīdzību, tā norisināsies atšķirīgos virzienos.

Teritoriālā kohēzija ir galvenais faktors Eiropas integrācijas procesā un reģionu konverģences sasniegšanā. Es uzskatu, ka tagad un arī turpmāk sevišķa uzmanība ir jāvelta ES konverģences reģioniem, lai iespējami drīzāk varētu būtiski samazināt to milzīgās atšķirības.

Manā valstī, Rumānijā, reģionu attīstība ir ievērojami pārvirzījusies uz priekšu, taču mēs saskaramies ar būtiskām atšķirībām ne vien starp reģioniem un pašos reģionos, bet arī starp lauku apvidiem un pilsētām.

Līdzsvarota un ilgtspējīga reģionu attīstība var notikt tad, ja katrai konkrētai jomai efektīvi izlieto tai paredzētos līdzekļus. Piemēram, viena no Rietumrumānijas galvenajām iezīmēm ir tās daudzie ģeotermālie avoti. Piešķirot šim reģionam pietiekami daudz līdzekļu alternatīvu elektroenerģijas avotu attīstīšanai un ģeotermālo avotu izmantošanai, radīsies jaunas darba vietas un daudz vairāk ekonomisko priekšrocību.

Es uzskatu, ka tiesību akti, par kuriem mēs šodien diskutējam, būs ļoti svarīgi arī Rumānijai.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, kohēzijas politika ir integrācijas procesa galvenais balsts. Kohēzijas politikas pareiza darbība ir svarīgs Eiropas Savienības sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas priekšnoteikums. Pašlaik mūsu svarīgākais uzdevums ir pasteidzināt šīs politikas darbības pamatu reformu, kā arī vienkāršot un atvieglot projektu īstenošanas procedūras un finansēšanas noteikumus.

Kohēzijas politikas reformu plānos ir iekļauta starpreģionālās koncepcijas izstrāde un labākās prakses apmaiņa, kas lieliski papildina šo politiku. Tādēļ Eiropas Komisijai iespējami drīzāk ir jāiesniedz konkrēts priekšlikums par pieredzes apmaiņas iespēju starp organizācijām, kas īsteno projektus.

Manuprāt, nevienam no šeit pārstāvētajām valstīm nav nepieciešams pārliecināt, ka ekonomiskās un finanšu krīzes apstākļos struktūrfondi ir reģionu ekonomiskās attīstības veicināšanas galvenais līdzeklis. Tāpēc ir svarīgi vienkāršot procedūras un paātrināt dalībvalstu tautsaimniecību attīstībai paredzēto finansējuma plūsmu. Ar Eiropas projektu palīdzību var radīt jaunas darba vietas un jaunas iespējas tiem, kas atrodas visneizdevīgākajā situācijā Eiropas Savienības nabadzīgākajiem reģioniem.

Kohēzijas politikai jāklūst arī par jauno uzdevumu, piemēram, kopējās enerģētikas politikas un klimata pārmaiņu, risināšanas instrumentu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, kohēzijas politiku bieži uzskata par Eiropas Savienības solidaritātes labāko paraugu. Visas ES interesēs ir nolīdzināt Kopienas valstu un reģionu attīstības atšķirības. Es uzskatu, ka Zaļā grāmata ir Komisijas dokuments, kur precīzi formulēti ES kohēzijas politikas turpmākie uzdevumi.

Komisija risina arī jautājumu par īpaša atbalsta nepieciešamību, lai apmierinātu to reģionu konkrētās vajadzības, kuros ir īpaši ģeogrāfiskie apstākļi, piemēram, kalnu apgabali un lauksaimniecībai nelabvēlīgi apgabali, kas pelnījuši izšķirošu atbalstu. Sevišķi svarīgi ir saskaņot un pareizi plānot atbalstu lauku apvidiem. Šiem apvidiem raksturīgs zemāks ekonomiskās attīstības līmenis, zemāks iedzīvotāju blīvums, nevienlīdzīga piekļuve visiem sabiedrisko pakalpojumu veidiem un ierobežotas nodarbinātības iespējas ārpus lauksaimniecības nozares. Arī katrā dalībvalstī šie apgabali būtiski atšķiras. Šīs atšķirības palielinās, ja mēs salīdzinām lauku un pilsētu teritorijas.

Pašreizējā finanšu plānā paredzētā finansējuma palielināšana lauku apvidu attīstībai ir tikusi pārmērīgi kritizēta. Es gribētu visiem atgādināt, ka lauku attīstības politika un šīs politikas finansēšana palīdz saglabāt šo apvidu dzīvotspēju un atvieglo iedzīvotāju dzīves apstākļus. Kopumā Komisijas dokuments, ziņojumi un šodienas debates nodrošina pareizu tālāko virzību.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Es sāksu ar atzinību *Krehl* kundzei un *van Nistelrooi* kungam par ziņojumiem un par gatavību pieņemt savu kolēģu palīdzību. Šajos ziņojumos ir atzīta labākās prakses nozīme, kas veicina vairāku jomu, it īpaši vides, enerģētikas un nodarbinātības, sinerģiju un sasaista debates par teritoriālo kohēziju ar debatēm par kohēzijas politikas nākotni Eiropas Savienībā.

Es piekřītu Zaļās grāmatas novērtējumam un teritoriālās kohēzijas jēdziena analīzei un atbalstu šajos ziņojumos iekļautos ieteikumos attiecībā uz teritoriālās kohēzijas nākotni, īpaši šos: teritoriālās kohēzijas definēšanu; Baltās grāmatas par teritoriālo kohēziju publicēšanu; Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa pastiprināšanu; teritoriālās kohēzijas iekļaušanu visu turpmāko Kopienas politikas nostādņu izstrādē; papildu kvalitatīvo rādītāju izstrādi; Kopienas politikas teritoriālās ietekmes noteikšanu un priekšlikumu izstrādi teritoriālās un nozaru politikas mijiedarbības izveidošanai; daudzpusīgas stratēģijas izstrādi reģioniem ar īpašiem ģeogrāfiskajiem apstākļiem, sevišķi tālākajiem reģioniem; daudzpusīgākas pakāpeniskās pārejas atbalsta sistēmas izveidošanu tā sauktajiem pārejas reģioniem un daudzlīmeņu (Eiropas, valstu, reģionu un vietējās) teritoriālās pārvaldības izveidošanu.

Tādēļ es aicinu savus kolēģus atbalstīt šos ziņojumus, un dalībvalstis, kā arī Komisiju pienācīgi veikt ziņojumu pēcpārbaudi.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Vispirms es gribētu atzinīgi novērtēt domu rīkot svarīgas debates par kohēziju. Es gribētu paust atzinību visiem saviem kolēģiem par ieguldīto darbu un par izvirzītajiem priekšlikumiem.

Es komentēšu dažus tematus un sāksu ar teritoriālo kohēziju. Galvenā problēma ir, kā nodrošināt visu Eiropas Savienības teritoriju saskaņotu attīstību, kā arī lauku un pilsētu teritoriju partnerību, lai novērstu teritoriju zaudēšanu un reaģētu uz iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku apvidos. Integrēta ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija paredz definēt Parlamenta ilgi gaidīto teritoriālās kohēzijas definīciju, kā arī noteikt pamatu turpmākajai ES reģionālajai politikai un struktūrfondu uzbūvei pēc 2009. gada.

Attiecībā uz *Krehl* kundzes ziņojumu, es piekřītu visiem priekšlikumiem, kas atbalsta Eiropas reģionus un kas paredz novērst šķēršļus un vienkāršot procedūras, palīdz īstenot šo reģionu ilgtspējīgu stabilitāti, kā arī sagatavot priekšlikumu par konkrētām metodēm labākās prakses apmaiņai starp reģioniem.

Attiecībā uz kohēzijas politikas pilsētu dimensiju ir zināms, ka mums trūkst jēdziena „pilsēta” vienotas definīcijas. Mēs zinām arī, ka Eiropā ir aptuveni 5000 pilsētu ar vairāk nekā 50000 iedzīvotājiem. Rumānijā ir ievērojams skaits šādu apdzīvotu vietu. Es uzskatu, ka mums vajag izveidot šādu pilsētu attīstības modeli un piešķirt pietiekami daudz līdzekļu to atbalstam, jo tieši pret šiem apvidiem netiek piemērota policentriskās attīstības pieeja vai arī tie neiegūst policentriskās attīstības pieejas priekšrocības.

Saskaņā ar jauno Līgumu dalībvalstis un ES kopīgi pārvaldīs integrētu un ilgtspējīgu pilsētu attīstību kā teritoriālās kohēzijas daļu. Vietējām un reģionu pašvaldībām jāgatavojas šai jau izveidotajai daudzlīmeņu pārvaldības pieejai. Es atbalstu ierosinājumu par finanšu līdzekļu obligāto minimumu vienam iedzīvotājam EUR 1000 apmērā pretstatā iepriekšējam skaitlim EUR 500 apmērā.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es gribu apsveikt visus referentus, kas ieguldījuši milzīgu darbu ziņojuma par mikro kredītiem sagatavošanā. Viņi neapšaubāmi uzlaboja Komisijas iniciatīvu.

Es uzskatu, ka šajā ziņojumā minētie ieteikumi ļaus mums izveidot pamatu, lai izstrādātu piemērotu struktūru Eiropas Savienības mikro kredīta nozarei. Daudzās jaunattīstības valstīs, kā arī dažās Eiropas valstīs šīs nozares darbība ir bijusi veiksmīga gan saimnieciskās darbības veicināšanas, gan arī sociālās iekļaušanas un jaunu darba vietu radīšanas ziņā. Tomēr pagaidām šie sasniegumi vēl neattiecas uz visu Kopienu. Es uzskatu, ka tagad mums ir iespēja tos īstenot, īpaši jau ekonomiskās un finanšu krīzes apstākļos.

Tādēļ par prioritāti jānosaka šajā ziņojumā izvirzīto iniciatīvu nostiprināšana, taču mums jāveic arī citi pasākumi. Mums jāpalielina šīm mikro kredītu atbalsta struktūrām pieejamie finanšu līdzekļi. Mums jānodrošina, lai privātpersonām un uzņēmējiem, kas nevar saņemt aizdevumus, būtu vieglāka pieeja šiem kredītiem. Priekšsēdētājas kundze, šajā saistībā es gribu norādīt uz ziņojumā iekļautajām Eiropas garantijām mikro kredītiem, jo tas ir līdzeklis, kas varētu uzlabot šo pieeju.

Noslēgumā es gribu teikt, ka, pamatojoties uz šo ziņojumu, neapšaubāmi varēs izveidot saskaņotu sistēmu Eiropas līmenī mikro kredītu atbalstam.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) 2010. gadā Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, pārskatīs struktūrfondu līdzekļu izmantošanas metodi un līdzekļu apguves apmēru. Es aicinu dalībvalstis rūpīgi pārskatīt savas prioritātes, kam paredzēts izmantot struktūrfondu līdzekļus.

Manuprāt, pilsētu mobilitātei, lauku attīstībai, ēku energoefektivitātei un transporta infrastruktūras attīstībai jābūt galvenajām dalībvalstu prioritātēm, kam paredzēts izlietot struktūrfondu līdzekļus 2011.–2013. gadā.

Būdam referente ēku energoefektivitātes jautājumā, es aicināju palielināt ERAF koeficientu no 3 % uz 15 %, ko dalībvalstis varētu izmantot sociālo māju būvniecībai un ēku energoefektivitātes paaugstināšanai. Tas dalībvalstīm nodrošinātu lielāku brīvību, kā arī iespēju paātrināt Eiropas fondu līdzekļu apguvi Eiropas pilsoņu dzīves kvalitātes uzlabošanai.

Dalībvalstīm pašreizējās krīzes apstākļos valsts līdzekļi, it īpaši struktūrfondu līdzekļi, galvenokārt jāizmanto ekonomiskās attīstības nodrošināšanai un darba vietu skaita palielināšanai.

Eoin Ryan (UEN). – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos apsveikt referentus, kas sagatavoja šo ļoti svarīgo ziņojumu. Manuprāt, ekonomiskā krīze ir piespiedusi mūs nopietni un stingri pārvērtēt savu iepriekšējo attieksmi pret ekonomiku. Savukārt tas mums sniedz iespēju mācīties no savām kļūdām. Es uzskatu, ka tautsaimniecību straujas attīstības laikā atsevišķu iedzīvotāju grupu attīstība diemžēl atpaliek.

Risinot mikro kredītu jautājumu un uzlabojot to saņemšanas iespējas, mēs varam izlabot šīs pagātnē pieļautās kļūdas. Mikro kredītu struktūras pārveidošana kopienā var palīdzēt mums nostiprināt un pārveidot valstu tautsaimniecības. Šajā saistībā Īrijā ir paveikts slavējams darbs. Manā vēlēšanu apgabalā Dublinā kopš 1993. gada ir izveidotas četras uzņēmumu padomes, kas vietējā līmenī atbalsta Dublīnas un tās apgabala mikrouzņēmumus. Īrijas Grāfistu un pilsētu valžu asociācija (*The Association of County and City Boards*) šā gada sākumā ziņoja par savas finansiālā atbalsta paketes izveidošanu, lai atbalstītu 3000 uzņēmumus visā Īrijā un radītu 15000 darba vietu. Šis projekts paredz arī apmācīt apmēram 50000 cilvēku.

Eiropas līmenī tie ir niecīgi skaitļi, taču mūsu mikro kredītu iniciatīva Dublinai un Īrijai ir ārkārtīgi nozīmīga. Es patiesi ceru, ka pēc šī lieliskā ziņojuma mēs sagaidāsim nozīmīgu un saskaņotu rīcību Kopienas līmenī, lai atbalstītu to vērtīgo darbu, ko Eiropas Savienībā gan reģionu, gan arī valstu līmenī, ir paveikuši mikrouzņēmumi un kas ir paveikts mikrouzņēmumu attīstības labā, jo tā šobrīd un arī nākotnē ir ļoti svarīga mūsu ekonomikas daļa.

Priekšsēdētāja. – Paldies, Ryan kungs! Es neesmu bijusi sevišķi stingra, jo patiesībā mums ir mazliet vairāk laika nekā paredzēts Reglamentā.

Tomēr, pirms mēs uzsākam brīvā mikrofona debašu procedūru, es gribētu vēl kaut ko piebilst. Šorīt šeit Parlamentā notika ļoti svarīgs pasākums. To ievadīja Pöttering kungs, un tas ir saistīts ar Eiropas organizāciju *FLARE* (*Freedom, Legality And Rights in Europe*). Šajā organizācijā ir iesaistījušās vairāk nekā 30 valstis, un tajā darbojošies jaunieši un ne tikai jaunieši ir stingri apņēmušies cīnīties pret organizēto noziedzību un nodrošināt organizētajai noziedzībai konfiscēto preču izmantošanu sociālajā darbā.

Arī Parlaments Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja puda savu apņēmību iesaistīties šīs organizācijas darbā, un mūsu vidū atrodas daži no šiem jauniešiem, kas, es ticu, veicinās uzticēšanos Eiropai, jo kopā ar mums viņi mēģina panākt, lai Eiropā izskaustu ne vien rasismu, bet arī organizēto noziedzību. Tāpēc es gribētu sveikt arī mūsu viesus, kas atrodas šajā zālē.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu apsveikt visus referentus. Šie ziņojumi ir veiksmīgs ieguldījums jauno politikas virzienu attīstībā. Man tikai žēl, ka nevienā no tiem nav minēta kultūras politika.

Kultūras politika, iespējams, pēc savas būtības jau ir kohēzijas politika. Kultūra nodrošina reģionālo kohēziju, un to vajadzēja minēt šajos ziņojumos, jo vēl līdz šim nav izstrādāta starpreģionālā kultūras politika. Mums vienmēr ir bijis sarežģīti finansēt starpkultūru projektus, jo mums nav starpkultūru sabiedrības, trūkst sociālā nodrošinājuma, kas varētu sniegt māksliniekiem nepieciešamās mobilitātes iespējas, lai viņi varētu strādāt ārpus sava reģiona robežām. Es nopietni aicinu visus, kas strādā pie kohēzijas politikas īstenošanas, nepazaudēt no redzesloka šo aspektu – tas ir svarīgs visai Eiropas politikai.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, teritoriālā un sociālā kohēzija novērš konfliktus, likvidējot to cēloņus. Tādēļ tik svarīgi ir pasākumi, kas izlīdzina dzīves līmeni pilsētu un lauku teritorijās un līdzsvaro reģionu infrastruktūras. Mikrokredītu plaša izmantošana ir labs kohēzijas politikas instruments. Šobrīd finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos, kad mēs visi mēģinām atrast veidus, kā saglabāt darba vietas, mums jāapzinās draudi, ko kohēzijas politikai rada protekcionisms un nabadzīgāko reģionu diskriminācija.

Den Dover (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, Reģionālās attīstības komitejas un fondu ieguldījums Eiropā ir vissvarīgākā programma visā Eiropas Kopienā.

Es Ziemeļrietumanglijas vārdā varu runāt par to, cik ļoti lielā mērā šis finansējums, it īpaši pēdējos 10 gados, ir uzlabojis Liverpūles dzīvi. Es paredzu, ka arī nākotnē ar šo veiksmīgi piešķirto un veiksmīgi kontrolēto finanšu līdzekļu palīdzību šī pilsēta turpinās attīstīties.

Es gribētu aicināt privāto sektoru vairāk iesaistīties finansējuma piešķiršanā, pārvaldībā un kontrolē, jo privātais sektors vienmēr var strādāt daudz efektīvāk nekā valsts sektors.

Es gribētu arī uzsvērt, cik vērtīgs šis finansējums ir bijis Ziemeļrietumu lauku apvidiem, jo tur ir diezgan daudz lauksaimniecības teritoriju, kam ir ļoti liela nozīme valsts ekonomikā.

Nobeigumā ļaujiet man piebilst, ka mikrokredītu jautājumā es atbalstu Becsey kungu. Šī attīstība ir ļoti interesanta, un šā brīža ekonomiskajā situācijā tā ir būtiska.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Dāmas un kungi, es uzskatu, ka šodienas saskaņotās debātes par reģionu politiku ir vissvarīgākās debātes ne vien šajā plenārsēdē, bet arī vienas no vissvarīgākajām debatēm mūsu vēlēšanu periodā. Tā ir iespēja uzrunāt Eiropas pilsoņus par aktuālu jautājumu, kas viņiem ir viegli saprotams, it īpaši saistībā ar jūnijā paredzētajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām. Satraucoši ir tas, ka mazākajām pašvaldībām netiek sniegts efektīvs, vienkāršs un tiešs atbalsts, jo īpaši saistībā ar piekļuvi ieguldījumiem paredzētajiem līdzekļiem. Tāpēc es uzskatu, ka, pamatojoties uz šiem ziņojumiem, notiks kohēzijas politikas pārvērtēšana, it īpaši dažu rīcības programmu atjaunošana un pārskatīšana.

Noslēgumā es gribētu paust pārliecību, ka šajos piecos ziņojumos ietvertie Eiropas Parlamenta ieteikumi radīs papildvērtību un piepildīs Eiropas pilsētu un lauku apvidu iedzīvotāju cerības, jo viņi tic, ka kohēzijas politika nodrošinās reģionu attīstību, pakāpeniski izlīdzinās reģionālās atšķirības, radīs jaunas nodarbinātības

iespējas, uzlabos mājokļu energoefektivitāti, radīs labāku transporta un tehnisko infrastruktūru un paaugstinās labklājības līmeni.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Šajās svarīgajās debatēs par teritoriālo kohēziju un ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas nākotni man jārunā par ļoti konkrētu problēmu, ar ko saskaras attālākie reģioni. Vairāku nemainīgu ģeogrāfisko faktoru dēļ šie reģioni ir ārkārtīgi neaizsargāti ekonomiskā un sociālā ziņā, it īpaši tādu nopietnu starptautisku krīžu gadījumos, kāda ir pašreizējā krīze.

Tādēļ es gribētu aicināt Komisiju un jo īpaši komisāri D. Hübner pievērst nopietnu uzmanību tam, kā pašreizējā krīze ietekmē tālākos reģionus. Šīs krīzes ietekmes novērtējums katrā tālākajā reģionā, īpaši tās ietekme tūrisma un celtniecības nozarēs un bezdarba līmeņa paaugstināšanā, ļoti palīdzētu nodrošināt konkrētu Eiropas atbalstu šajos reģionos.

Tādēļ es pieprasu, lai Eiropas Komisija sagatavotu attālākajiem reģioniem tādu Eiropas rīcības plānu krīzes risinājumam, kas pārsniedz jau izziņotos pasākumus ekonomiskās un sociālās kohēzijas vispārējās politikas turpmāko programmu reģionu. Konkrēts Eiropas rīcības plāns krīzes risinājumam tālākajiem reģioniem...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Jūsu laiks ir beidzies.

Prezidija noteiktajā Reglamentā paredzēts, ka šādās debatēs var uzstāties ne vairāk kā pieci deputāti, un katram ir stingri noteikts uzstāšanās laiks viena minūte.

Papildus tiem pieciem deputātiem, kas atbilstoši Reglamenta noteikumiem jau ir runājuši, vēl seši deputāti ir lūguši vārdu. Tā kā sesiju dienesti informē, ka mēs esam ietaupījuši mazliet laika, es izdarīšu izņēmumu un ļaušu uzstāties tiem deputātiem, kuri lūdza vārdu. Tomēr es gribētu runātājus mudināt nenovirzīties no temata un nepārsniegt brīvā mikrofona debašu procedūrā paredzēto minūti.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es priecājos, ka varu apstiprināt, ka Čehijas prezidentūra atbalsta konkrētu kohēzijas politikas definīcijas formulējumu, kas paredz atbalstu vājāk attīstītajiem reģioniem. Es gribētu arī aicināt Komisiju iesniegt saistošus tiesību aktus, kas saskaņo nosacījumus efektīva mikro kredītu tirgus pastāvēšanai. Tas ir svarīgi ne tikai krīzes gadījumā. Mums jāatvieglo piekļuve finansējumam tām privātpersonām un tiem uzņēmējiem, kas nevar saņemt kredītus tradicionālajās bankās. Iepriekšējie notikumi saistībā ar patēriņa kredītiem pierāda, ka ES jārikojas vienoti un efektīvi, sevišķi attiecībā uz kontroles instrumentiem. Turklāt, manuprāt, mikro kredītu piešķiršanai tāpat kā kohēzijas politikai jābūt vērstai uz projektu finansēšanu vājāk attīstītajos Eiropas reģionos, kā arī saskaņā ar Lisabonas stratēģijas mērķiem jāsniedz atbalsts nelabvēlīgajām iedzīvotāju grupām un inovatīviem projektiem. Es gribētu arī brīdināt Komisiju par risku saistībā ar mikro kredītu ļaunprātīgu izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai. Ir nožēlojami, ka vēl aizvien mums apspriešanai nav iesniegts konkrēts tiesību akta priekšlikums.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, runājot par ES kohēzijas politiku un reģionālo attīstību, mums jārunā arī par ES kandidatvalstīm. Pagājušajā nedēļā es biju Turcijā, proti, Austrumānātolijā, un es redzēju, kādas problēmas ir kurdū apdzīvotajā apgabalā Džarbakirā. Es nodomāju, ka valstis, kas vēlas pievienoties, ir jāinformē par reģionālās attīstības priekšrocībām un tās nepieciešamību.

Problēma, ar kuru saskaras Kurdistānas autonomais reģions, nav tikai etniska rakstura, un tas nav vienīgi pašnoteikšanās jautājums vai citi līdzīgi jautājumi. Tur esošās problēmas nerada arī terorisms, bet drīzāk tās ir saistītas ar reģionālo attīstību un reģionālās attīstības līdzsvarošanu pilsētās un lauku apvidos. Es uzskatu, ka mums Turcijai jāpaskaidro, ka šajā gadījumā tai jāpiemēro Eiropas kohēzijas politika, citādi tā arī šajā saistībā nebūs gatava iestāties Eiropas Savienībā.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Struktūrfondi un kohēzijas fondi mums ir aktuāls jautājums, par kuru notiek karstas debates; tā ir arī teicama, taču, diemžēl, pienācīgi neizmantojamā iespēja. Tam ir daudz iemeslu, kas ietver birokrātiju, apgrūtinātos noteikumus vai noteikumus, kas ir spēkā pārāk īsu brīdi, un grūti pieejamu informāciju, kā arī pārredzamības trūkumu.

Es varu teikt, ka daudzi Rumānijas atbalsta pieteikumu iesniedzēji sūdzas par problēmām saistībā ar izdevumu atbilstību, noteikumiem, kas ir spēkā pārāk īsu brīdi, neizprotamu dokumentāciju un, protams, pārāk ieilgušiem projektu izvērtēšanas termiņiem.

Man prieks, ka arī Eiropas Komisija ir sākusi apzināties šos šķēršļus. Priekšlikumi par noteikumu grozīšanu, jo īpaši pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos, ietver nosacījumus par finanšu līdzekļu izmantošanas noteikumu vienkāršošanu. Tas ir pirmais solis un es gribētu domāt, ka arī Komisija pieņems daudzus mūsu priekšlikumus.

Vienu šo problēmas risinājumu piedāvā mērķsadarbības un tehniskā atbalsta programmas, un tā kā es arī atbalstīju ar saviem grozījumiem *Krehl* kundzes ziņojumu, ir nepieciešama ES līmeņa programma ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Struktūrfondu līdzekļi, ko Eiropas Savienība ir ieguldījusi sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas nostiprināšanā un kopumā 268 reģionu attīstībā, patiešām ir ārkārtīgi palīdzējuši uzlabot dzīves kvalitāti.

Raugoties no šīs finanšu perspektīvas, es priecājos atzīmēt, ka Parlaments savā pašreizējā sastāvā arī ir veicinājis daudz lielāka finansējuma piešķiršanu, nekā iepriekš ierosināts, mērķiem, par kuriem šeit diskutēts. Tajā pašā laikā man žēl, ka, kā jau mani kolēģi uzsvēra, ir pārāk daudz birokrātisku šķēršļu, un es dažreiz jautāju, vai pie tā ir vainojama Eiropa vai dalībvalstu valdības.

Katrā ziņā es uzskatu, ka, lai risinātu vietējo un reģionu pašvaldību steidzamās vajadzības, mums jābriņvojas no šiem šķēršļiem. Tomēr, ja mēs gribam, lai jaunieši un sievietes nepamestu lauku apvidus, mums lauku attīstības atbalsta pasākumos jāiegulda vairāk līdzekļu.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, daudz kas no tā, par ko mēs šorīt diskutējam, būs jāīsteno nākamajam Parlamentam. Par to nav šaubu. Lauku attīstība ir lauku ekonomikas attīstības galvenā sastāvdaļa, taču tad, kad pirms daudziem gadiem izveidoja otro pilāru, lai atbalstītu lauku iedzīvotājus, šī otrā pilāra vajadzībām netika nenodrošināts finansējums pietiekamā apjomā. Tagad mums ir modulācija, kas lauku sabiedrības un lauku ekonomikas attīstībai ņems papildu līdzekļus no vienotajiem maksājumiem lauksaimniekiem.

Es zinu, ka par to notiks cīņas. Ir tādi, kuri vēlas reģionu politiku jeb atbalstu lauku iedzīvotājiem atdalīt no Lauksaimniecības un lauku attīstības ĢD un pievienot to Reģionu politikas ĢD, kas savukārt nav pieņemami tiem, kuri dzīvo lauku ekonomikas apstākļos. Mēs par to debatējam jau 1990. gada sākumā *Ray MacSharry* vadībā, un pie šīs tēmas mēs vairs neesam atgriezušies. Es saku „nekādā gadījumā”! Papildu finansējums jāiegulda lauksaimniecībā un lauku ekonomikā, lai atbalstītu mazos lauksaimniekus un laukos strādājošos cilvēkus.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikties referentam par ziņojumu. Šī problēma, ko mēs risinām, ir ļoti jutīga, jo tā var atstāt sekas uz dažādu dalībvalstu ekonomiskajām sistēmām. Ja mēs jauno Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai piesaistām KLP, tam var būt gan pozitīvi, gan negatīvi aspekti atkarībā no šāda fonda līdzekļu izmantošanas veida.

Raugoties no šā brīža situācijas, finansējuma avotu sasaiste nozīmēs to, ka šos līdzekļus varēs izlietot daudz efektīvāk, un tas, protams, ir labi. Tomēr es piekriņu referentam, ka šeit ir ļoti smalka robeža un, starp citu, pastāv risks, ka šos līdzekļus izlietos vienīgi lauksaimniecības konkurētspējas veicināšanai, kaitējot citām lauku apvidu jomām.

Lauku apvidiem patiesībā ir nepieciešami ievērojami ieguldījumi – strukturāli ieguldījumi un ieguldījumi lauksaimniecības pārtikas nozarē – lai atdzīvīnātu ekonomiku, lai apmācītu jaunos lauksaimniekus, kas ir lauku ekonomikas virzošais spēks, un lai apmācītu sievietes, kas šeit dzīvo. Nepieciešami arī ieguldījumi informācijas tehnoloģiju nozarē, lai jaunieši varētu labāk apgūt jaunās tehnoloģijas. Mēs riskējam ar to, ka finansējums tiks izlietots ļaunprātīgi.

Šā iemesla dēļ es aizvien vēl esmu pārliecināts, ka, lai novērstu finanšu līdzekļu nelikumīgu piešķiršanu, jāvadās pēc veselā saprāta, jo lauku ekonomikai varētu būt ļoti iespaidīga ietekme Eiropā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kohēzijas politikai pašreizējās krīzes apstākļos ir daudz svarīgāka nozīme nekā iepriekš, jo struktūrfondu piedāvātās iespējas var būt efektīvi ekonomikas atbalsta instrumenti reģionālajā līmenī. Veltot galveno uzmanību darbībām, kas veicina izaugsmi, piemēram, ieguldot līdzekļus inovācijās vai jaunu darba vietu radīšanas aktīvos instrumentos, mēs atbalstīsim Eiropas ekonomiku un nodrošināsim tās izaugsmes atjaunošanu. Es atbalstu arī papildu finansējuma piešķiršanu, lai lauku apvidos uzlabotu piekļuvi internetam.

Danuta Hübner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es savu ievada piezīmju laikā ietaupīju divas minūtes, lai man tagad būtu vairāk laika atbildēm uz jautājumiem. Lai gan man žēl, ka es nevaru atbildēt uz visiem jautājumiem, es ļoti augstu vērtēju visas pagājušajā gadā notikušās divpusējās viedokļu apmaiņas Briselē un viedokļu apmaiņas jūsu vēlēšanu apgabalu apmeklējumu laikā. Laipni lūdzu turpināt šos dialogus kopā ar mums Komisijā! Es gribu pateikties jums par patiesi labām un atklātām šīs dienas debatēm.

Mums pilnvērtīgi un saprātīgi jāizmanto visu Eiropas un dalībvalstu politikas virzienu iespējas, lai Eiropas Savienība pēc krīzes pārvarēšanas kļūtu ekonomiski, sociāli un politiski spēcīgāka un iegūtu stabilu pamatu ilgtspējīgai attīstībai nākotnē. Manuprāt, šodienas debates pierāda to, ka Eiropas kohēzijas politikai gan šobrīd, gan arī turpmāk jābūt šā procesa daļai. Šobrīd šajā jaunajā situācijā, kas valda pasaulē, mūsu kopējais uzdevums ir nodrošināt, lai kohēzijas politikas potence – tās kapacitāte nodrošināt ilgtspējīgu attīstību un darba vietas – tiktu pilnvērtīgi un saprātīgi izmantota. Es šeit nerunāju tikai par krīzi, bet gan arī par tām labi zināmajām problēmām, kuras jau pirms vairākiem gadiem mēs apzinājāmies kā Eiropas svarīgas attīstības problēmas.

Visefektīvāk kohēziju Eiropas Savienībā var sasniegt, veicinot ilgtspējīgu konkurētspēju. Šajā saistībā mums kohēzijas politika jāizmanto tādu pasākumu atbalstam, kuru mērķis ir atvieglot mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi finansējuma avotiem. Mums jāveicina arī piekļuve sabiedriskajiem pakalpojumiem, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas un produktivitāti, un tādējādi jārada vienlīdzīgas iespējas visiem.

Kā jau daži no jums uzsvēra, iepriekšējos gados ir kļuvis pilnīgi skaidrs, ka jauno uzdevumu risināšana nepārprotami prasa integrētu un vietēju pieeju – pieeju, kas prasa resursu visoptimālāko izlietošanu, visu reģionālo un vietējo, kā arī valstu un Eiropas līmeņa partneru piedalīšanos, lai veicinātu aktīvu rīcību visos Eiropas pārvaldības līmeņos.

Attiecībā uz partnerības principu es gribētu uzsvērt, ka jau kopš manas pirmās amatā stāšanās dienas tas ir bijis ļoti svarīgs mērķis, un Komisija ir ieguldījusi diezgan daudz darba partnerības principa un kohēzijas politikas praktiskā īstenošanā katrā attiecīgajā vietā. Drīz vien pēc pārrunu pabeigšanas mēs veicām pilnīgu novērtējumu attiecībā uz to, kā dalībvalstis un reģioni īsteno partnerības principus un politikas programmu izstrādi. Mums nepietika ar partnerības principu formālu izstrādi, tāpēc mēs sadarbojamies ar partneriem, palīdzot viņiem palielināt kapacitāti, lai kļūtu par politikas pārvaldes sistēmas reāliem partneriem, un mēs diezgan efektīvi reaģējam uz visiem signāliem, ko mēs saņemam no vietām, par to, ka atsevišķās dalībvalstīs šo principu nerespektē. Par šo konkrēto jautājumu es nupat piedalījos sanāsmē ar NVO no kādas Centrāleiropas dalībvalsts.

Es pilnībā piekrītu arī visiem tiem, kas saka, ka kohēzijas politika nedarbojas un tai nav jādarbojas nošķirti no citām politikas jomām, ka mums jāpastiprina kohēzijas politikas un citu politikas virzienu – nozaru, valstu un Eiropas – sinerģija un koordinācija. Tas jādara ne vien tādēļ, lai izvairītos no darbību daļējas pārklāšanas vai dublēšanas, bet arī tādēļ, lai izmantotu sinerģiju, ko panāk veiksmīgi koordinējot politikas jomas. Lauku attīstības un reģionu politika noteikti nepārprotami pierāda to, ka mums ļoti labi jākoordinē un jāizmanto politikas virzienu sinerģija.

Vēl kāds piemērs varētu būt konkurētspēja un nepieciešamība ņemt vērā ierobežojumus, ko zema oglekļa patēriņa ekonomika un klimata pārmaiņas rada ieguldījumiem infrastruktūrā. Es ļoti nopietni gribētu norādīt uz to, ka mēs kohēzijas politiku diezgan lielā mērā esam padarījuši „zaļāku”. Vēl pirms tam, kad Eiropas Savienībā izvērās plašas debates par klimata pārmaiņām, mēs izvirzījām mērķus, kas saistīti ar klimata pārmaiņām, energoefektivitāti un atjaunojamās enerģijas avotiem. Šobrīd trešā daļa kohēzijas politikai paredzētā finansējuma ir novirzīts videi draudzīgiem ieguldījumiem visās mūsu dzīves jomās. Nupat šim finansējumam ir pievienoti vēl 4 %, ko izlietos mājokļu energoefektivitātes uzlabošanai un atjaunojamo enerģijas avotu apguvei, un tas ļaus mums veltīt lielāku uzmanību šā jautājuma risināšanai.

No debatēm izriet arī konkrēts secinājums, ka mums vajadzīga gan politikas īstenošanas nepārtrauktība, gan arī reformas. Attiecībā uz nepārtrauktību es ļoti nopietni gribētu uzsvērt, ka daudzgadu plānošana, finanšu papildināmība, dalītā pārvaldība un partnerības principi pārstāv svarīgas Eiropas vērtības, par kuru saglabāšanu mums jārūpējas. Taču ir nepieciešamas arī pārmaiņas, lai panāktu veiksmīgāku līdzsvaru starp prasībām ieviest finanšu pārvaldi un kontroli un uzdevumiem panākt labus rezultātus un veiksmīgi īstenotu politiku. Mums nenoliedzami ir jāizveido vienkāršāks, iedarbīgāks un efektīvāks īstenošanas mehānisms, kā arī jāsamazina sarežģītās administratīvās procedūras un administratīvais slogs.

Pēdējo mēnešu laikā ar jūsu milzīgo atbalstu mēs esam strādājuši pie šā uzdevuma risināšanas. Mēs jau decembrī sagatavojām 55. panta pirmo grozījumu, un nākamajā nedēļā mēs balsosim par galvenajiem vienkāršošanas priekšlikumiem. Darbu turpina politikas virzienu vienkāršošanas darba grupa, ko mēs

izveidojām sadarbībā ar dalībvalstīm, un maija beigās mēs būsim sagatavojuši otru priekšlikumu, cerams vēl aizvien saistībā ar šo periodu.

Es jums piekrītu, ka, lai šī politika būtu efektīvāka, mums arī sava darbība vairāk jāorientē uz rezultātiem un uz stingrāku uzraudzības un novērtēšanas kultūru. Mēs turpinām pie tā strādāt. Es ļoti augstu vērtēju jūsu atbalstu finanšu inženierijai. Mēs pie tā strādājam, bet noteikti jādara daudz vairāk. Attiecībā uz finanšu inženieriju, kas šobrīd ir viens no galvenajiem instrumentiem, lai palīdzētu maziem un vidējiem uzņēmumiem saņemt kredītus ar *JEREMIE* un tagad arī mikrokredītus ar *JASMINE* programmas palīdzību, lūdzu, ņemiet vērā, ka mēs šo procesu sākām vēl pirms mūs nepatīkami skāra šī krīze, tāpēc šī politika arī ir nosacīti labi sagatavota šiem grūtajiem laikiem.

Daži no jums minēja pārredzamības jautājumu. Es tikai gribētu visiem jums atgādināt, ka mums jaunajam 2007.–2013. gada plānošanas periodam ir jauni noteikumi. Mums ir obligāti jāinformē sabiedrība par visām finansējuma saņemšanas iespējām, tāpēc mēs ceram, ka, ieviešot šo pārredzamības pienākumu, mēs arī sagaidīsim milzīgas pārmaiņas sabiedrības informētības un visa procesa integritātes ziņā.

Īsumā par kultūru, jo šo jautājumu izvirzīja kā svarīgu faktoru: mēs pilnībā apzināmies un es to novēroju arī savos ceļojumos ka gan reģioni, gan arī pilsētas ir Eiropas kultūras jomas svarīgi dalībnieki. Kultūrai ir arī milzīga loma reģionu attīstības procesā. Mēs to esam atzinuši Eiropas kohēzijas politikas pamatnostādņēs. Mums ir daudzas reģionālās un vietējās pilsētu stratēģijas, ar kuru palīdzību mēs kultūru esam iesaistījuši šajā politikā.

Ļaujiet man jums arī paziņot, ka Komisija drīz uzsāks neatkarīgu pētījumu par kultūras nozīmi vietējā un reģionu attīstībā, cerams, ka tas tiks pabeigts līdz nākamā gada sākumam. Pamatojoties uz šo pētījumu, mēs iegūsim pamatotu informāciju kultūras turpmākai iekļaušanai Eiropas politikas jomās.

Visbeidzot, es ļoti augstu vērtēju visus jūsu komentārus ne vien attiecībā uz ziņojumu, bet arī jūsu paustās bažas un ieteikumus nākotnei. Vairākumu no šiem vēstījumiem es iekļaušu savā vispārīgajā izklāstā, ar ko es maija beigās iepazīstināšu Komisiju. Mēs arī beidzam profesora *Fabrizio Barca* vadītās pētnieku un ekspertu darba grupas neatkarīgo pētījumu. Mēs ar to publiski iepazīstināsim aprīļa beigās. Ar apspriežu galīgo oficiālo novērtējumu par Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju mēs iepazīstināsim sestajā kohēzijas starpziņojumā, ko Komisija pieņems līdz jūnija beigām.

Constanze Angela Krehl, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirms noslēdzam šīs debates, es vēlētos izteikt divus komentārus.

Sabiedrība Eiropas strukturālo politiku uztver ļoti divējādi. Daži uzskata, ka šī politika viņiem nodrošina atbalstu, taču birokrātiskie šķēršļi visu pārāk sarežģī. Citiem, starp tiem arī šā Parlamenta pārstāvjiem, šķiet, ka šī politika paver ceļu krāpšanai. Nekas no tā neatbilst patiesībai.

Manai grupai solidaritāte ir patiešām svarīga, taču tai jābūt pamatotai, un tā nedrīkst būt vienpusēja. No otras puses, nav arī tā, ka projektu īstenotāji, pašvaldības un asociācijas, pieprasot finansējumu saviem projektiem, grib apkrāpt Eiropas Savienību. Sarežģīto procedūru dēļ bieži vien rodas kļūdas, bet tās neveicina krāpšanu. Tādēļ mums jāmaina praktiskā pieeja.

Otrs jautājums, par ko es vēlētos izteikties, ir fakts, ka kohēzijas politika neapstrīdami ir svarīga Eiropas politikas sastāvdaļa. Sastopoties ar tādiem izaicinājumiem kā klimata pārmaiņas, ekonomikas krīze un globalizācija, kā arī ar demogrāfiskajām pārmaiņām un darba tirgus attīstības tendencēm, mums šī politika ir nepieciešama tūlīt. Eiropas Parlamentam ir jāpārskata kohēzijas politikas nākotne atbilstoši Eiropas reģionu vajadzībām. Ziņojumi, par kuriem mēs tikko diskutējām, ir veiksmīgs šā procesa pamats. Tādējādi Eiropas Savienībai tiks radīta Eiropas papildvērtība. Tomēr, pārskatot strukturālo politiku, mēs nevaram to uztvert kā visu Eiropas Savienības problēmu risināšanas līdzekli. Mums noteikti jākoncentrējas uz konkrētiem uzdevumiem. Paldies!

Oldřich Vlasák, referents. – (CS) Komisāre, dāmas un kungi, es tagad gribētu apkopot tos uzdevumus un pieklājīgās prasības, ko Eiropas Parlaments nosūtīs saviem partneriem, Eiropas Komisijai un dalībvalstīm, ja šo ziņojumu pieņems. Ir skaidrs, ka visvairāk nepieciešams novērtēt, cik lietderīga ir *URBAN* iniciatīvas iekļaušana kohēzijas politikas galvenajos virzienos. Mums jāizvērtē iespējas un jāpārbauda, kā mēri, padomnieki un deputāti uztver Eiropas finansējuma samazināšanu pilsētu teritorijām. Integrēta plānošana un atbildības nodošana, jeb tā sauktā finanšu resursu vai finanšu inženierijas instrumentu tālākdelegēšana, ir jomas, kam nepārprotami vajadzīga Komisijas aktīvāka pieeja, vismaz iepazīstināšana ar ieteikumiem vai pārbaudītu pieeju piemēriem. Vienlaikus mums jāturpina vienkāršot ne tikai pilsētu kohēzijas politika, bet

visa kohēzijas politika. Ilgttermiņa izvēles var nozīmēt, piemēram, Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Eiropas Sociālā fonda apvienošanu. Visbeidzot, Komisijai ir noteikti jānosaka un regulāri jānovērtē visu politikas virzienu ietekme uz pilsētu dzīvi un vienlaikus tieši ar pilsētu iestādēm jādiskutē par šo politikas virzienu efektivitāti. Tāpēc šajā ziņojumā Komisijai un dalībvalstīm ir ieteikts izveidot ES augsta līmeņa darba grupu par pilsētu attīstības jautājumiem, kā arī piemērot atvērtās koordinācijas metodi pilsētu attīstības politikai ES līmenī tā, kā tā ir piemērota citās jomās, piemēram, sociālās iekļaušanas jomā. Vienlaikus ziņojumā prasīts, lai iniciatīvā „Reģioni ekonomiskām pārmaiņām” tiktu nostiprināts pilsētu teritoriju stāvoklis un lai turpmāk tiktu attīstīts un regulāri atjaunināts Pilsētvides novērtēšanas projekts.

Mēs nevaram savus lēmumus pamatot ar attiecīgiem datiem, ja nav uzticamas salīdzinošās statistikas.

Eiropas finansējums patiesībā ir visuzskatāmākā un efektīvākā Eiropas integrācijas izpausme. Tādēļ gan pašreizējā pirmsvēlēšanu periodā, gan arī pēc tam, mums jānodrošina lai strukturālā atbalsta faktiskie saņēmēji vairāk iesaistītos diskusijās par kohēzijas politikas nozīmi. Tie ir mūsu līdzpilsoņi un vēlētāji.

Wojciech Roszkowski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, manā ziņojumā aplūkots jautājums, raugoties no kohēzijas politikas viedokļa, vai mēs to saprotam tradicionāli, vai kā teritoriālo kohēziju, bija ļoti konkrēts, taču ļoti svarīgs attiecībā uz ES finansējuma izmantošanu.

Ilgtspējīga izaugsme ir ārkārtīgi sarežģīts jautājums. Tāpēc mums atzinīgi jāvērtē visi mēģinājumi vienkāršot šī mērķa sasniegšanas procesu. Tomēr pagaidām teritoriālās kohēzijas jēdzienam trūkst precīzas definīcijas. Tāpēc Zaļā grāmata drīzāk ievada, nevis pabeidz debates par šo jautājumu.

Es esmu apmierināts ar to, ka komisāre uzsvēra nepieciešamību izlīdzināt attīstības līmeņu atšķirības un sinerģijas nozīmi ES politikas jomu īstenošanas procesā. Dažādos reģionos ir atšķirīgas problēmas ienākumu līmeņa, ģeogrāfiskā stāvokļa, migrācijas utt. ziņā. Tomēr mums jāatceras tas, ko mani Polijas kolēģi G. Staniszevska, Z. Z. Podkański un A. T. Zapałowski teica par finanšu līdzekļu noslieci nonākt reģionu centros. Mums jāatceras arī, ka, izmantojot relatīvās konkurētspējas mehānismu vai pieņemamu samaksu produktivitātes pieaugumu, lauku attīstības politikas mērķiem nebūt nav jābūt pretrunā Lisabonas stratēģijas mērķiem.

Lauksaimniecības komiteja nekomentēja manu ziņojumu, tāpēc es pieņemu, ka viņu klusēšana nozīmē piekrišanu. Manuprāt, *Baco* kunga balsojums drīzāk ir pārpratums. Savā ziņojumā es skaidri formulēju, ka lauku attīstībai paredzētie finanšu līdzekļi nedrīkst izmantot tiešos maksājumus. No otras puses, tā ir patiesība, ka lauku attīstībai paredzētie finanšu līdzekļi, atbalstot nelauksaimnieciskās darbības, var palīdzēt lauku apgabaliem pārvarēt ekonomiskās grūtības. Man ir gandarījums, ka *Nicholson* kungs atbalstīja šo jautājumu.

Noslēgumā es gribētu pateikties Reģionālās attīstības komitejas padomdevējiem un savai politiskajai grupai par palīdzību šā ziņojuma sagatavošanā, kā arī visiem, kas šodien piedalījās šajās debatēs.

Miroslav Mikolášik, *referents.* – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man noslēgumā iepazīstināt ar dažām idejām, kuras es laika trūkuma dēļ nevarēju iekļaut savā ievadrunā.

Es ļoti priecājos, ka vides aizsardzībā paredzēts ieguldīt EUR 100 miljardu. Tajā pašā laikā es vēl atzinīgāk vērtētu daudz lielāka finansējuma piešķiršanu energoefektivitātes jomai un atjaunojamo enerģiju attīstībai pašlaik tas ir EUR 9 miljoni —, kā arī lielāka finansējuma piešķiršanu pasākumiem cīņā pret klimata pārmaiņām, kas EUR 48 miljardu apmērā ir mazāks par šobrīd nepieciešamo.

Es esmu stingri pārliecināts, ka tas, kā mēs izlemsim izmantot šos līdzekļus, lai aizsargātu mūsu reģionus un cīnītos pret klimata pārmaiņu sekām, piemēram, plūdiem un sausumu, noteiks mūsu reģionu nākotni un to ekonomisko stāvokli. Es ļoti augstu vērtēju arī apstākli, ka visas dalībvalstis ieguldījumiem pētniecībā, attīstībā un inovācijās jau ir veltījušas ievērojamu kopējā finansējuma apjomu, taču esmu pamanījis arī to, ka vairākumam ES konverģences reģionu pieejamības nodrošināšana paliek nozīmīga problēma, jo tiem trūkst transporta infrastruktūras.

No otras puses es priecājos, ka esmu liecinieks dalībvalstu centieniem piešķirt prioritātes ieguldījumiem, kas palielinātu dalību darba tirgū un uzlabotu prasmes, kā arī cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību Eiropas sociālo fondu finansētajās programmās. Turklāt es mudinu jaunās dalībvalstis turpināt efektīvu partnerību izveidošanu un, īstenojot darba programmas, neatlaidīgi stiprināt partnerības principu. Es uzskatu, ka jaunās dalībvalstis patiešām var gūt labumu no turpmākas labākās prakses un zināšanu apmaiņas, piemēram, tehnoloģiju attīstības jomā un no citām kopīgām darbībām, un tādējādi varētu paātrināt savas iespējas īstenot šo politiku.

Zsolt László Becsey, *referents*. – (HU) Savā ievadrunā es nevarēju pievērsties pārī jautājumiem, kas skar mikrokredītus, taču vissvarīgākais šajā jautājumā ir papildināmības princips. Es vēlreiz vēlētos atkārtot, ka kopā ar partnerības un integrētās pieejas principiem papildināmība ir svarīgs kohēzijas pamatprincips.

Tādēļ, lai varētu nodrošināt kaut kādu papildināmību, mums jāgarantē cilvēkiem, kuriem nav pastāvīgas dzīvesvietas adreses, iespēja piedalīties mikrokredītu programmā, izmantojot padomdevēju programmu līdzekļus. Mēs varam nodrošināt papildināmību, iekļaujot nesen sāktajā JASMINE programmā apmācību un jaunas mikrofinansējuma iestādes, kas būtu tuvākas iedzīvotājiem. Turklāt mums šī papildināmība jāveicina, piemērojot daudz brīvāku pieeju konkurētspējai gan attiecībā uz *de minimis* programmām, gan arī attiecībā uz publiskā iepirkuma procedūru un piešķirot pašnodarbinātajiem īpašu priekšrocību statusu.

Otrs jautājums, par ko es vēlētos runāt, ir finansējuma jautājums. No vienas puses tā ir eksperimentālās programmas uzsākšana, ko Parlaments atbalsta jau divus gadus, piešķirot šim mērķim EUR 2 miljonus gadā. Es ceru, ka šis process sāksies šā gada otrajā pusē. Kā jau piezīmēja daži mani kolēģi, mēs koncentrējam visas programmas, kas konkrēti saistītas ar mikrokredītiem, vienā vietā, tādējādi padarot tās pārredzamas.

Papildināmības princips ir svarīgs arī, lai pārliecinātu dalībvalstis mudināt iedzīvotājus dibināt mikrouzņēmumus, nevis sēdēt mājās un saņemt sociālos pabalstus, par ko runāja arī *De Vits* kundze. Es apzinos, ka šajā saistībā ir svarīgi turpināt iedvesmot cilvēkus. Saistībā ar papildināmību ir ļoti svarīgi ievērot, ka mikrofinansējuma starpnieki nedrīkst nodarboties ar augļošanu. Piemēram, attiecībā uz romiem nevajadzētu pieļaut, ka viņus pakļauj viņu pašu tautas aristokrāti, taču mums jābūt spējīgiem veicināt rīcību, kas pamatota uz uzticamu partnerību un gatavību palīdzēt.

Lambert van Nistelrooij, *referents*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šajās kopīgajās debatēs es šorīt biju pirmais runātājs un, atskatoties uz šīm debatēm, manuprāt, mēs saviem pilsoņiem, kas integrētās politikas īstenošanā ir iesaistīti decentralizēti, esam devuši skaidru mājienu, ka Eiropas Parlaments ir izvēlējies īstenot kohēzijas politiku un novērtē viņu daudzajos projektos ieguldīto darbu gan saistībā ar pētniecības un attīstības virzieniem un pētniecības infrastruktūru, gan ar projektiem enerģētikas avotu modernizācijas jomā. Tas ir ārkārtīgi svarīgi. Kad nākamajos mēnešos mēs dosimies pie vēlētajiem, mums šeit ir tūkstošiem projektu, kuros Eiropa ir pietuvinājusies pilsoņiem. Manuprāt, arī tam ir milzīga nozīme. Es vēlu arī komisārei *D. Hübner* veiksmi šajā vēlēšanu kampaņā, jo saprotu, ka arī jūsu nākamajos mēnešos dosieties pie vēlētajiem. Tā patiešām ir laba ziņa mums visiem. Es gribētu arī jums pateikties, it īpaši par jūsu veiktajām izmaiņām politikā, proti, par rūpīgāku Lisabonas mērķu apspriešanu, par to, ka jūs padarījāt „zaļāku” mūsu darbošanos un par uzsvāru un pētniecību un izstrādi; šodien es atkal biju liecinieks tam, ka jūs īpaši pieminējāt kultūras mantojumu, kam ir ekonomiska un kultūras vērtība.

Man vēl ir pārī komentāru: pirmais ir uzsvārs uz pārrobežu sadarbību – tas ir trešais mērķis, kas mums jānostiprina – arī finansiāli – turpmākajā laika posmā.

Otrais jautājums ir par to, ka nedrīkst pieļaut mūsu finanšu līdzekļu izšķiešanu. Mums ir lieliski fondi, ar kuru palīdzību mēs saviem partneriem, izmantojot partnerības instrumentu, varam piedāvāt līdzekļus, lai virzītu lietas uz priekšu. Turpmākajā periodā mēs tos nedrīkstam izšķiest.

Visbeidzot, jābūt Baltajai grāmatai par teritoriālo kohēziju. Jūs devāt diezgan daudz norādījumu, bet Baltā grāmata ir turpmāko tiesību aktu pamats, un es uzskatu, ka tas būtu nožēlojami, ja Eiropas Komisija nespētu sagatavot Balto grāmātu. Es vēlos arī pateikties mana ziņojuma ēnu referentiem par sadarbību, kā arī īpaši visiem lieliskajiem darbiniekiem.

Priekšsēdētājs. – Pirms es pārtraucu sēdi, es uz īsu brīdi jūs atstāšu, lai sagaidītu Toledo provinces pensionāru grupu no mana Kastīlijas-Lamančas reģiona, kuri šeit ir ieradušies pildīt savu Eiropas iedzīvotāju pienākumu.

Kopīgās debātes tiek slēgtas.

Tagad mēs turpināsim balsot.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Adam Bielan (UEN), *rakstiski*. – (PL) Lauku kopienu iedzīvotāji ir īpaši neizdevīgā stāvoklī, konkurējot darba tirgū. Eiropas Savienībā un īpaši Polijā ir ievērojamas dzīves līmeņa atšķirības starp pilsētu un lauku apgabaliem. Tas sevišķi attiecas uz piekļuvi pakalpojumiem. Piekļuve modernajām tehnoloģijām, piemēram, platjoslas internetam, lauku apgabalos Polijā ir divreiz mazāka nekā pilsētās.

Kohēzijas politikas mērķim ir jābūt konkrētu iniciatīvu uzsākšanai, lai līdzsvarotu dzīves līmeni noteiktos reģionos. Šajā saistībā ārkārtīgi svarīgs ir atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem, lai saņemtu finansējumu no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai.

Konkrētu valstu valdībām būtu jāatbalsta mazie un vidējie uzņēmumi, likvidējot administratīvos un juridiskos šķēršļus un nodrošinot piemērotu infrastruktūru. Tie ir pamatnosacījumi, lai attīstītu teritorijas, kas atrodas tālu no lielajām pilsētām.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Mikrokredīti un pat kredīti, kuri uzņēmējiem piešķirti no Kopienas fondiem, nodrošina institucionālu līdzekli, kas var aizpildīt un kam jāaizpilda komercbanku atstātā tukšā vieta, kuru radījusi finanšu krīze, kas jau skar reālo ekonomiku.

Komercbanka ir izdevīga ekonomikai tikai tik ilgi, kamēr tā piešķir kredītu, kas pašlaik nenotiek, neskatoties uz valsts naudas masveida ieplūdināšanu vairākās bankās.

Šajos apstākļos es ierosinu, lai dalībvalstis vairs tiešā veidā nefinansē komercbankas, kurām radušās problēmas, lai tās ar saņemto naudu varētu nosegt milzīgos zaudējumus un/vai uzlabotu to finanšu koeficientus, izmantojot valsts naudu, apmierinātu akcionārus un pat radītu iemeslu sev piešķirt dāsnas prēmijas. Tomēr arī tām (visām) nedrīkst ļaut bankrotēt.

Es ierosinu izmantot komercbankas kā vienkāršus starpniekus, aģentus, kas no valsts līdzekļiem piešķir kredītus un mikrokredītus ekonomikas pārstāvjiem un uzņēmējiem, kuriem bez finansējuma arī draud bankrota risks.

Nobeigumā jānorāda, ka kredīti un mikrokredīti ir jāpiešķir tiem, kuriem tie vajadzīgi, izmantojot bankas, bet tā, lai šie līdzekļi netiek iekļauti banku bilancēs, tikai izmantojot to zināšanas un tīklu, lai atvieglotu šādu līdzekļu aizņemšanos.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), rakstiski. – (RO) Piekļuves uzlabošana mikrokredītiem, kas ļauj mazajiem uzņēmējiem, bezdarbniekiem un neizdevīgākā situācijā esošiem iedzīvotājiem, kuri vēlas uzsākt uzņēmējdarbību un kuri nevar piekļūt tradicionāliem banku kreditēšanas instrumentiem, lai attīstītu uzņēmējdarbību, kā arī nesenais lēmums samazināt PVN noteiktiem pakalpojumiem, ir risinājumi, ko Eiropas Savienība sniedz dalībvalstīm, lai palīdzētu tām pārvarēt krīzi.

Jaunākajās analizēs ir uzsvērts, ka pakalpojumu, lauksaimniecības un tūrisma nozares var būt tās jomas, kas var uzņemt ievērojamu darbaspēka daļu, kura pieejama darba tirgū, arī bezdarbniekus. Šī iemesla dēļ Rumānijai un citām ES valstīm ir jāizstrādā instrumenti, kas vajadzīgi, lai īstenotu šo ideju, īpaši kā daļu no tā tirgus segmenta, kurš nav banku sistēma.

Es uzskatu, ka šos mikrokredītus var veiksmīgi izmantot, lai attīstītu pakalpojumus uzņēmumiem, privātpersonām vai mājsaimniecībām, un tie var būt gan IT speciālisti un logu tīrītāji, gan dārznieki un cilvēki, kuri sniedz aprūpes pakalpojumus veciem cilvēkiem un bērniem. Tie arī var veicināt personīgo kvalifikāciju un spēju izmantošanu veiksmīgā uzņēmējdarbībā.

Mikrokredītam var piekļūt uzņēmumi, kuros ir mazāk par 10 darbiniekiem. Tas ir izdevīgi cilvēkiem, kas vēlas strādāt, un bezdarbniekiem, kuri vēlas uzsākt uzņēmējdarbību. Mikrouzņēmumi veido 91 % no Eiropas uzņēmējdarbībām.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ar Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju "Teritoriālās daudzveidības priekšrocību izmantošana" aizsāk plašas apspriedes ar reģionālajām, vietējām pašvaldībām, asociācijām, NVO, pilsonisko sabiedrību, lai veicinātu kopīgu izpratni par šo jauno jēdzienu un tā izmantošanu turpmākajā ES reģionālajā politikā, tomēr tajā nav sniegta "teritoriālās kohēzijas" definīcija.

Teritoriālās kohēzijas mērķis ir nodrošināt visu ES teritoriju harmonisku attīstību un iespēju to pilsoņiem gūt maksimālu labumu no šīm teritorijām piemērotajām iezīmēm. Zaļajā grāmatā ir ierosināts, ka dažādībai būtu jāpārtop par vērtību un priekšrocību, kas veicinātu visas ES ilgtspējīgu attīstību. Tajā īpaši minēta nepieciešamība pēc kohēzijas politikas efektīvas kontroles, lai padarītu to elastīgāku.

Galvenais uzdevums ir palīdzēt teritorijām pēc iespējas sekmīgāk izmantot šo vērtību un apmainīties ar labas prakses piemēriem. *L. van Nistelrooij* ziņojumā ir aptverta šī teritoriālās kohēzijas plašā joma, un tajā ir pausti efektīvi viedokļi par Komisijas paziņojumiem šajā jomā. Rezultātā Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju paliek atvērta jauniem uzdevumiem, bet tā tiek pārveidota par efektīvu partnerattiecību un labas prakses piemēru apmaiņas instrumentu.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. – Uz kohēzijas politiku un lauku attīstības pasākumiem attiecas viens un tas pats solidaritātes princips, ko veicina Eiropas projekts un kas sekmē Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanu.

Mūsu analizēs un lēmumos, kurus pieņemsim, ir jāņem vērā lauksaimniecības attīstības dažādie līmeņi Eiropas Savienībā, šīs nozares nozīme dalībvalstu ekonomikā, kā arī atšķirīgās situācijas attiecībā uz reģionālo kohēziju un attīstību. Es atzinīgi vērtēju to, ka šī ziņojuma galīgajā versijā būs iekļauts arī mans priekšlikums nodrošināt lielāku elastību saistībā ar struktūrfondu izmantošanu, lai tie papildinātu lauku attīstības pasākumus.

Lai nodrošinātu kohēzijas politikas pienācīgu koordināciju un savstarpēju papildināmību, dalībvalstīm būs jāievieš Eiropas līdzekļu konsekventas un godīgas izmantošanas mehānismi. Vienlaikus Eiropas Savienībai ir jāizmanto savā rīcībā esošie instrumenti, lai uzraudzītu Eiropas līdzekļu labāku izmantošanu reģionālā līmenī, lai nodrošinātu, ka nav aizspriedumu pret lauku teritorijām.

Šis ziņojums ir pirmā analīze par šo tematu, un tā ir jāturpina, lai turpmākie finanšu plāni nodrošinātu ES finansiālā atbalsta pasākumu labāku saskaņošanu.

Bogdan Golik (PSE), rakstiski. – (PL) Es vēlētos pateikties Z. L. Becsey par viņa ziņojumu, kas ir tik svarīgs man un maniem tautiešiem.

Šķiet, ka daudzi nesaprot, cik lielā mērā mikrokredītu instruments var ietekmēt valsts sociāli ekonomisko attīstību. Mazi nenodrošināti aizdevumi nav paredzēti tikai nabadzīgākajiem jaunattīstības valstīs. Šo ideju tikpat labi var izmantot attiecībā uz bezdarbniekiem, jaunizveidotiem uzņēmumiem vai esošiem mikrouzņēmumiem.

Piedāvājot iespēju finansēt savas iniciatīvas tiem iedzīvotājiem, kuri nevar piekļūt kredītiem, tiek sperts nozīmīgs solis pretim principa “vispirms domāt par mazākajiem” īstenošanai. Piedāvājot šādus aizdevumus, mēs veicinām uzņēmējdarbību un palielinām darba aktivitāti, tādējādi novēršot un samazinot sociālo atstumtību. Mikrokredītiem ir ļoti pozitīva ietekme — kas ir īpaši svarīgi manā valstī — uz bezdarba līmeni.

Tomēr, ieviešot šāda veida aizdevumus, ir jāpatur prātā vairāki svarīgi jautājumi.

Pirmkārt, mikrokredītu institucionālās un juridiskās sistēmas ir jāpielāgo aizdevumu fondu tirgus attīstības līmenim.

Otrkārt, ir jāpārbauda ar šo pakalpojumu saistītās procedūras. Diemžēl to sarežģītības dēļ mikrouzņēmēji un cilvēki, kas uzsāk uzņēmējdarbību, vairāk tiecas pieteikties patēriņa aizdevumiem.

Treškārt, lai popularizētu mikrokredītus, uzņēmēji ir jāinformē par to, ka pastāv alternatīvas banku aizdevumiem līdzekļu piesaistīšanai.

Neskatoties uz šiem iebildumiem, es ļoti atzinīgi vērtēju mikrokredītu pakalpojumu Polijā.

Livia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Es vēlētos apsveikt savu kolēģi deputātu Z. L. Becsey par viņa ziņojumu, kurā tiek aicināts attīstīt mikrokredītu sistēmu, lai atbalstītu ekonomisko izaugsmi un nodarbinātību. Šajā dokumentā ir pareizi norādīts, ka neizdevīgā stāvoklī esošām grupām, arī ilgstošiem bezdarbniekiem, tiem, kas atkarīgi no pabalsta, un etniskajām minoritātēm, piemēram, romiem, ir jābūt pievērstai galvenajai uzmanībai saistībā ar Eiropas iniciatīvām mikrokredītu jomā.

Daudzās valstīs mikrofinansēšana ir izrādījusies ļoti veiksmīga un veicinājusi sociālo un ekonomisko integrāciju, sniedzot atbalstu pašnodarbinātībai. Finanšu krīzes laikā sevišķi vērtīgi ir vienkārši finanšu instrumenti, kas var finansēt uzņēmējdarbību, sevišķi vāji attīstītos reģionos vai iepriekš minētajās sociālajās grupās. Tie, kuri vēlas strādāt mazos ģimenes uzņēmumos, var saskarties ar ievērojamām grūtībām saistībā ar konkursiem, ko pārvalda saskaņā ar kohēzijas politiku, īpaši attiecībā uz līdzfinansējumu. Sociālās kohēzijas veidošanai vai atjaunošanai ir jābūt svarīgākai par peļņas gūšanu, jo atbalsts pašnodarbinātībai ir daudz lētāks nekā bezdarbnieku pabalsti un tādējādi no valsts ekonomikas viedokļa ir vērts sniegt mikrokredītus, pat ja no stingri finansiāla viedokļa tas var nenest peļņu. Mikrokredītu sistēma ir jāpadara pieejama tiem, kuri nav “pieņemami bankām”, proti, cilvēkiem, kuri nevar saņemt kredītu no tradicionālās banku nozares to lielā riska, mazo rezervju un saistību nepildīšanas iespējamības dēļ, un tai ir jāsniedz iespēja mērķtiecīgi iesaistīt neizdevīgā stāvoklī esošas grupas.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), rakstiski. – (PL) Debatēs par kohēzijas politiku es vēlētos pievērst jūsu uzmanību dažiem jautājumiem, kas izvirzīti W. Roszkowski ziņojumā par šo tematu.

1. 2007.–2013. gada finanšu plānā Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai tika noteikts kā KLP otrais pīlārs un tādējādi nošķirts no kohēzijas politikas. Šīs attīstības rezultātā, īpaši ņemot vērā nepietiekamos budžeta līdzekļus, kohēzijas politikas, sevišķi Eiropas Reģionālās attīstības fonda politikas, galvenā uzmanība ir pievērsta ekonomiskajai konkurētspējai lielākajos pilsētu centros vai arī aktīvākajos reģionos, savukārt ELFLA resursi ir vērsti uz konkurētspējas uzlabošanu lauksaimniecības nozarē.

Šī pieeja var radīt vai nu dažu mērķu dublēšanos, piemēram, vides aizsardzības, izglītības un kultūras, vai arī to izlaišanu abās jomās.

2. Tādēļ mums ir jāizvērtē, vai lauku attīstībai paredzētais finansējums 2007.–2013. gadam ir vairāk jāizmanto, lai sniegtu atbalstu lauksaimniekiem, vai arī tas vairāk tiks piešķirts lauku atbalsta saņēmējiem, kas nenodarbojas ar lauksaimniecību, vai pat atbalsta saņēmējiem, kuri paliek lauku teritorijās, bet kuri pāries no lauksaimniecības nozares uz citām profesionālās darbības jomām. Ja izrādīsies, ka atbalsts lauksaimniekiem ir otrā pīlāra vēlamais mērķis, šķiet, ka nākamajā plānā būtu izdevīgi piesaistīt šos līdzekļus kohēzijas politikai.

3. Ir arī jāpalielina finansējuma fonds KLP otrajam pīlāram, kaut gan tas jāveic, samazinot tiešos maksājumus lielajiem lauksaimniekiem un pakāpeniski palielinot modulācijas likmes, kā uz to aicināja Eiropas Parlaments.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Reģionālo politiku, kas ir materializējusies struktūrfondu un kohēzijas fondu veidā, pareizi dēvē par visredzamāko un reālāko Kopienas politiku Eiropas iedzīvotājiem. Neviena cita politika nenodrošina tik lielu Eiropas Savienības redzamību un labāk neatbaido integrācijas priekšrocības. Tāpēc mēs tik lielu nozīmi piešķiram debatēm par kohēzijas nākotni. Kohēzijai nekad nav bijis vajadzīgs tik daudz kā pašlaik, kad ir apvienotas divas Eiropas daļas, ko pēc kara bija nošķīris dzelzs priekšbars. Tas ir ārkārtīgi svarīgi valstīm, kuras saskaņā ar Jaltas līgumu tika nostumtas malā. Krīze — un struktūrfondu potenciālā vērtība kā krīzes novēršanas pasākumu kopums — ir īpašs aspekts.

Mēs nevaram atkārtot 2008. gada situāciju, kad tika atmaksāti neizlietoti līdzekļi 4,5 miljardu eiro apmērā. Tā bija mūsu visu kopīga kļūda. Vien tas, ka mēs pašlaik iekļaujam šo ES budžeta daļu, ir ārkārtīgi svarīgi. Īstermiņā citus jautājumus var atlikt; ilgtermiņā mums ir jāaizstāv kohēzijas politika kā Kopienas politika, kas dod iespēju visiem reģioniem. Kohēzijas politikai kā tādai ir jāpiekāpjas reģionālām un vietējām zināšanām saistībā ar finansējumu pārvaldības labāko veidu. Projektu izvērtēšanas papildu kritēriji palielinās vērtēšanas piesardzības līmeni un tādējādi sarežģīs fondu izlietošanas procesu. Tam nav jēgas ne šodien, saskaroties ar krīzi, ne ilgtermiņā.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), rakstiski. – (RO) Vispirms es vēlētos apsveikt referentu par visiem viņa centieniem.

Ir labi zināms, ka 2007.–2013. gada perioda stratēģiju un darbības programmu īstenošana joprojām ir sākuma posmā, un tādēļ ziņojuma, par kuru tiek diskutēts, piemērošanas joma joprojām ir ierobežota. Tomēr es vēlētos pieminēt visu dalībvalstu centienus kā daļu no darbības programmu projektu izstrādes un sarunu procesa integrēt kohēzijas politikas vispārējās prioritātes.

Darbības programmu veiksmīga īstenošana ļoti lielā mērā ir atkarīga no tā, cik ātri mums izdosies vienkāršot šīs procedūras un veicināt tos pasākumus, kuru mērķis ir nostiprināt iestāžu kapacitāti, un, kas ir ne mazāk svarīgi — no tā, kā mēs noteiksim konkrētās profesionālās apmācības prasības personālam, kurš strādā ar Eiropas fondiem.

Lai nodrošinātu Kopienas izdevumu labāku finanšu pārvaldību un attiecīgu pārredzamību saistībā ar fondu pārvaldību, es uzskatu, ka ir sevišķi svarīgi, lai dalībvalstīm būtu efektīvas uzraudzības sistēmas.

Es arī noteikti uzskatu, ka ir absolūti nepieciešams vēl vairāk uzlabot sabiedrības izpratni, lai panāktu maksimālu līdzekļu apguves koeficientu un dzīvotspējīgu projektu attīstību.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas līmenī saistībā ar ES turpmāko reģionālo un kohēzijas politiku tiek uzskatīts, ka atšķirības rada strukturālas nepilnības reģionos attiecībā uz konkurētspējas galvenajiem faktoriem un īpaši inovatīvu spēju un uzņēmējdarbība gara trūkums.

Šo situāciju varētu atrisināt, ieņemot stratēģisku pieeju, proti, palielinot reģionu konkurētspēju visā Eiropas Savienībā, ko uzskata par būtisku, lai nostiprinātu ekonomiku kopumā un ierobežotu noslogotības riskus, kurus rada saimnieciskās darbības koncentrēšanās.

Mums jāatkārto, ka šīs atšķirības būtu iespējams novērst tikai tad, ja tiktu uzsākta liela mēroga informācijas kampaņa, izveidojot dialogu starp pilsoņiem un pilsonisko sabiedrību, citādi projektiem arī turpmāk nevarēs piekļūt.

Tāpat, lai bez problēmām īstenotu programmas un projektus ar ES atbalstu, ir vajadzīgas kvalitatīvas pārvaldības un kontroles sistēmas. Projektu finansēšanas priekšnosacījums ir atbilstība ES tiesību aktiem, piemēram, regulām, kas reglamentē vidi un vienlīdzīgas iespējas. Pirms citu maksājumu veikšanas, neskaitot fondu avansa maksājumus, Komisijai ir jāpārlicinās, vai pārvaldības un kontroles sistēmas pilnībā atbilst regulām.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Teritoriālā kohēzija stiprina ekonomisko un sociālo kohēziju un ir viens no svarīgākajiem aspektiem, lai sasniegtu ES kohēzijas politikas mērķus, jo tā palīdz efektīvi līdzsvarot ekonomiskās atšķirības gan starp dalībvalstīm un reģioniem, gan to iekšienē.

Teritoriālajai kohēzijai ir arī liela nozīme ES reģionālās politikas turpmākajā attīstībā, ko parāda teritoriālās kohēzijas principa pievienošana ekonomiskās un sociālās kohēzijas principiem Lisabonas līgumā.

Pašreizējā ekonomikas krīzē ES ekonomikas atjaunošana ir kļuvusi par ļoti svarīgu tematu, un tā tiks sasniegta, veicot saprātīgus ieguldījumus, kas ir būtiski ekonomiskiem panākumiem, zinātniskiem atklājumiem, tehnoloģiskajam novatorismam un darbavietām.

Es no visas sirds atbalstu referenta ideju, ka ES saskaņā ar teritoriālās kohēzijas principu ir jāstimulē labāka savietojamība un zināšanu apmaiņa starp pētniecības un inovāciju centriem un to apkārtējiem reģioniem, lai no veiktajiem ieguldījumiem sniegtu maksimālo labumu Eiropas iedzīvotājiem.

Lai efektīvāk risinātu problēmas un grūtības, ar kurām dalībvalstis saskārušās šajā krīzes laikā, mums ir vajadzīga kopēja ES kohēzijas stratēģija, kurā ir jāuzsver kohēzijas politikas teritoriālā dimensija un kurā jāņem vērā katras dalībvalsts īpašās vajadzības, piemērojot politikas pasākumus.

Mums pašlaik ir jāuzsāk plašākas diskusijas par reģionālās un kohēzijas politikas iespējamo nākotni Eiropas Savienībā pēc 2013. gada un struktūrfondu iespējamo formu nākamajā plānošanas periodā, lai tādējādi apzināti palīdzētu uzlabot ES konkurences priekšrocības pasaulē.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Saskaņā ar Eiropas Savienības moto "vienoti dažādībā" mums ir jādara vairāk, lai padarītu mūsu kontinentu par "reģionu Eiropu". Šajā saistībā teritoriālajai kohēzijai ir liela nozīme. Šī iemesla dēļ mums lielāka uzmanība jāvelta tās padarīšanai par atsevišķu mērķi līdzās ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai.

Kā minēts pašreizējās debatēs par kohēziju, reģionu nostiprināšanas procesā mums īpaša uzmanība ir jāpievērš jutīgām teritorijām. Ir jāņem vērā lielākas izmaksas, sevišķi kalnu reģionos, kuru apsaimniekošana ir laikietilpīga un dārga.

Kompensāciju sniegšana par šiem grūtajiem apstākļiem ir svarīgs solis tādas Eiropas izveides virzienā, kurā visās teritorijās ir vērts dzīvot. Šajā sakarā mums vajadzētu uzsvērt lauksaimniecības nozari. Piena ražošana kalnos dod svarīgu ieguldījumu lauku teritoriju saglabāšanā, un tādēļ tai jāpiešķir pietiekams atbalsts. Ir arī jāpalīdz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas rada darbavietas ārpus Eiropas lielajiem komerciālajiem centriem. Kopumā pašreizējās debates par kohēziju nosaka modernas reģionālās politikas virzienu un pārnēs Eiropas tradicionālo struktūru uz nākotni.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) No 2007. līdz 2013. gadam Polija no Eiropas Savienības budžeta saņēms vairāk kā 67 miljardus eiro. Kā daļu no šiem finanšu pārskaitījumiem 2008. gadā vien Eiropas Komisija Polijai nosūtīja PLN 19,3 miljardus. Tomēr šo programmu īstenošanas specifika paredz, ka lielākā daļa maksājumu tiks veikti programmu beigu gados, proti, 2013.–2015. gadā. Diemžēl ir radušies būtiski ierobežojumi, kas neļauj Polijā efektīvi īstenot struktūrfondus. No 2007.–2013. gada programmu sākuma līdz 2009. gada marta sākumam bija parakstīti gandrīz 8400 līgumi par finansiālu atbalstu, kuru kopējie izdevumi ir PLN 15,4 miljardi. Tie ietver ES ieguldījumu PLN 11,4 miljardu apmērā. Diemžēl pieteikumi par maksājumu saņemšanu no šiem fondiem kopumā veido PLN 1,75 miljardus. Publiskā iepirkuma līgumu piešķiršanas pārmērīgi garās procedūras var aizkavēt struktūrfondu realizēšanu un tādējādi veicināt zemu apguves līmeni. Struktūrfondi ir valsts fondi, uz kuriem attiecas valsts tiesību akti par valsts publisko iepirkumu. Ar šiem tiesību aktiem ir jāizveido vienkārša un efektīva līgumslēdzēju atlases procedūra. Pārmērīgi ilgas konkursa procedūras var aizkavēt struktūrfondu īstenošanu. ES fondiem ir jābūt līdzeklim, lai mazinātu vienu no visnopietnākajām finanšu krīzes sekām. Izlietojuma pārbaude jānoskaidro nostiprināt ekonomiku 2009. gadā, ieguldot infrastruktūrā, cilvēkkapitālā un uzņēmumos vērtību, kas pielīdzināma

aptuveni vismaz 1,3 % no IKP. Lai tas notiku, valdībai ir jāatvieglo piekļuve ES fondiem un jāvienkāršo procedūras.

(Sēde tika pārtraukta plkst. 11.50 līdz balsošanas laikam un atsākta plkst. 12.05.)

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošana.

(Balsošanas rezultāti un cita detalizēta informācija: skatīt protokolu)

4. Balsošanas laiks

4.1. EK un Nepālas Nolīgums par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (A6-0071/2009, Paolo Costa) (balsošana)

4.2. Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktori (kodificēta versija) (A6-0130/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

4.3. Kopienas sistēma atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (kodificēta versija) (A6-0129/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

4.4. Statistikas informācijas vākšana, ko veic Eiropas Centrālā banka (A6-0119/2009, Sirpa Pietikäinen) (balsošana)

4.5. ES prioritātes ANO Ģenerālās asamblējas 64. sesijai (A6-0132/2009, Alexander Graf Lambsdorff) (balsošana)

4.6. ES un Āfrikas partnerības norise, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes (A6-0079/2009, Maria Martens) (balsošana)

4.7. TAM līgumi (A6-0085/2009, Alain Hutchinson) (balsošana)

4.8. Mākslas studijas Eiropas Savienībā (A6-0093/2009, Maria Badia i Cutchet) (balsošana)

4.9. Aktīvs dialogs ar pilsoņiem par Eiropu (A6-0107/2009, Gyula Hegyi) (balsošana)

- Pirms balsošanas

Gyula Hegyi, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es izteikšos ļoti īsi. Pēc mana ieteikuma Kultūras komitejas sociālistu grupas deputāti atturējās galīgajā balsojumā par šo ziņojumu.

Kā referents es biju diezgan neapmierināts ar balsojumu rezultātiem par grozījumiem. Daudzas manas jaunās un novatoriskās idejas izbalsoja citas politiskās grupas. Manuprāt, patstāvīgajam ziņojumam ir jābūt drosmīgam, dažkārt pat provokatīvam dokumentam, kurā nav veco dogmu. Es plānoju atturēties un aicināt manus biedrus atturēties arī balsojumā plenārsēdē, bet manas gudrās un tolerantās kolēģes mani pārliecināja, ka tā nebūtu laba doma un ka vāji uzrakstīts ziņojums ir labāks par neko. Tāpēc es vēlētos aicināt Parlamentu atbalstīt šo ziņojumu tā pašreizējā formā, cerot, ka būs iespēja to turpmāk uzlabot.

4.10. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblējas darbs 2008. gadā (A6-0081/2009, Thierry Cornillet) (balsošana)

4.11. Paraugprakse reģionālās politikas jomā un šķēršļi struktūrfondu izmantošanā (A6-0095/2009, Constanze Angela Krehl) (balsošana)

4.12. Kohēzijas politikas papildināšana un saskaņošana ar lauku attīstības pasākumiem (A6-0042/2009, Wojciech Roszkowski) (balsošana)

4.13. Kosmētikas līdzekļi (pārstrādāta redakcija) (A6-0484/2008, Dagmar Roth-Behrendt) (balsošana)

4.14. Biocīdo produktu laišana tirgū (A6-0076/2009, Daciana Octavia Sărbu) (balsošana)

4.15. Tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūra un likmes (A6-0121/2009, Zsolt László Becsey) (balsošana)

- Pirms balsošanas

Zsolt László Becsey, referents. – (HU) Lai padarītu šodienas balsošanu interesantāku, es lūdzu vārdu, jo šis ir jautājums, ko mēs nevarējām apspriest plenārsēdē. Es vēlētos īsi pateikt saviem kolēģiem deputātiem, ka mēs esam ļoti ilgu sarunu beigās. Šis ir ļoti jutīgs temats, un es vēlētos izvairīties no tā, ka tas pats notiek attiecībā uz alkohola tematu, par kuru Parlaments nesniedza atzinumu.

Šajā gadījumā mēs apsveram cenas palielināšanu no veselības viedokļa, bet mēs nevaram būt tik fanātiski, lai ieviestu tādu cenu palielinājumu, ko atsevišķas dalībvalstis vienkārši nevar izturēt vai kas palielinātu kontrabandu, īpaši dalībvalstīs perifērijā.

Tāpēc es aicinu visus balsot atbildīgi un apsvērt mērenu, bet noteiktu cenu palielinājumu virs minimālā līmeņa. Tādēļ es vēlētos jūs aicināt ievērot manu ieteikumu par balsošanu saistībā ar šo jautājumu, ko pēc zināma kompromisa panākšanas pieņēma Ekonomikas un monetārā komiteja. Attiecīgi es aicinu visus savus kolēģus deputātus rīkoties atbildīgi un tādā veidā, lai mēs ar lielu balsu vairākumu varētu sniegt atzinumu Padomei par šo jautājumu, par kuru diskutēts tik daudz.

4.16. Cīņa pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu ES (A6-0054/2009, Cristiana Muscardini) (balsošana)

- Pirms balsošanas

Lissy Gröner, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa vēlētos balsot par šo alternatīvo rezolūciju. Tomēr mēs vēlētos paziņot, ka G apsvērumā "seksuālās un reproduktīvās tiesības" nedrīkst uzskatīt par soli atpakaļ attiecībā uz lēmumiem, kas jau ir pieņemti. Mums ir svarīgi, lai tiek atzīts sieviešu seksuālās un reproduktīvās tiesības.

4.17. Daudzvalodība — Eiropas priekšrocība un kopīgi veicams uzdevums (A6-0092/2009, Vasco Graça Moura) (balsošana)

- Pirms balsošanas

Vasco Graça Moura, referents. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mans ziņojums atbilst visiem iepriekšējiem dokumentiem par daudzvalodību, vienalga, vai tie ir šī Parlamenta, Padomes vai Komisijas dokumenti.

Ierosinātā alternatīva ir mēģinājums Eiropas Parlamentā iepazīstināt ar noteiktiem nacionālistu strīdiem, kas notiek Spānijā. Vēl vakar Spānijas laikraksts *El País* ziņoja, ka Spānijas Augstākā tiesa pirms trīs mēnešiem nolēma — veidlapās par bērna uzņemšanu skolā ir jābūt iekļautai ailei, kurā lūgts vecākus norādīt bērna mācību valodu, un ka Katalonijas iestādes neievēro šo lēmumu.

Alternatīvas parakstītāji nevēlas, lai šīs tiesības tiek atzītas vecākiem valstīs, kurās ir vairāk par vienu oficiālo vai reģionālo valodu.

Viņi nevēlas atzīt būtisko nepieciešamību pēc izglītības dzimtajā valodā, ne vien lai nodrošinātu veiksmīgu izglītību kopumā, bet arī lai apgūtu citas valodas.

Viņi nevēlas nodrošināt pilnīgu savstarpēju saprotamību starp valodām, kurās runā valstī šādā situācijā, īpaši attiecībā uz vecākiem iedzīvotājiem un juridisko sistēmu, veselību, administrāciju un nodarbinātību.

Viņi nepieņem to, ka šajās valstīs viena valoda nav jāveicina uz to personu tiesību rēķina, kuri runā citā valodā vai valodās.

Tas ir pretrunā visam, ko ir atbalstījis šis Parlaments un citas Eiropas iestādes.

Tā rezultātā no alternatīvas ir svītrots mana ziņojuma 11., 12., 14. un 17. punkts. Skatoties uz šiem punktiem, šādas negatīvas nostājas skaidri nesaskan ar mūsu pamattiesībām un brīvībām un nepārprotami pārkāpj subsidiaritātes principu.

Manā ziņojumā nav uzbrukts vai kaitēts tā dēvētajām mazākumtautību valodām. Tajā ir ievērotas šīs valodas un atzīta to vērtība, bet ziņojumā ir arī mēģināts noteikt vispārējus pamatprincipus.

Šis Parlaments nevar būt ne par ekstrēma nacionālisma, ne reģionāla vai vietēja naida vai nepatikas instrumentu. Uz spēles ir likta mūsu kā EP deputātu atbildība. Tāpēc es mudinu jūs balsot pret šo alternatīvu un par manis sagatavoto ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, uz brīdi lūdzu jūsu uzmanību. Ir viens pieprasījums uzstāties, un var būt vēl citi. Zinot to saturu, ir pašsaprotami, ka tikko izskanējušos referenta paziņojumus neatbalstīs daži deputāti, bet, kā jūs zināt, noteikumos ir tikai paredzēts, ka referentam jādod vārds divas minūtes; par debašu uzsākšanu noteikumu nav.

Tāpēc es nevaru dot vārdu un atsākt debates; es to varu darīt tikai tad, ja ir pieprasījums uzstāties attiecībā uz Reglamenta neievērošanu. Ja mēs runājam par Reglamenta neievērošanu, tad *Guardans Cambó* kungs var runāt. Neuztveriet to kā rupjību, ja es viņu pārtraukšu, tiklīdz sapratīšu, ka tas nav jautājums par problēmām saistībā ar Reglamentu.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, šis patiešām ir jautājums par Reglamenta neievērošanu. Es nesāksu debates, bet referents tikko pateica kaut ko tādu, kas neatbilst tam, par ko tiks balsots. Viņš sacīja, ka alternatīvajā priekšlikumā ir svītroti četri viņa sākotnējās rezolūcijas punkti, un tas nav tiesa — tās ir tikai numerācijas izmaiņas. No četriem viņa minētajiem punktiem tikai viens nav abās rezolūcijās. Tas ir fakts. Pārējie trīs ir abās rezolūcijās.

(Neapmierināti izsaučieni)

Tātad tā ir Reglamenta neievērošana attiecībā uz precizēšanu. Deputāti balso par to, par ko viņiem ir lūgts balsot. Ir tikai viens punkts, kam nav nekāda sakara ar Spānijas Augstāko tiesu un kas ir atšķirīgs abās rezolūcijās. Tā kā referenta paziņojums nebija pareizs, es uzskatu, ka tā ir Reglamenta neievērošana.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Guardans Cambó* kungs. Tagad mēs turpināsim balsot. Notiek balsošana par 1. grozījumu. Balsošana notiks pēc saraksta. Balsošana ir sākusies.

Cristiana Muscardini (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es tikai vēlējos pavaicāt, vai nav uzskatāms par smieklīgu tas, ka var nozagt viena cilvēka ziņojumu un tā vietā iesniegt identisku dokumentu, kad saskaņā ar veco sistēmu tika iesniegti grozījumi. Šī iemesla dēļ es jūs aicinu pārskatīt mūsu Reglamentu, jo tas rada neticami daudz neskaidrību un oficiāli ļauj rīkoties netaisnīgi.

Priekšsēdētājs. – Es uzņemšos atbildību par šī jautājuma atkārtotu izvirzīšanu Prezidijā, kaut arī jūs zināt, ka Prezidijam ir atņemtās dažas regulatīvās pilnvaras un tās koordinē priekšsēdētāju grupa, bet, lai kuram būtu jālemj, ja tas ir smieklīgi, tad tas paliks smieklīgi, un tas noteikti nemainīsies.

4.18. Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju un debates par kohēzijas politikas nākotnes reformu (A6-0083/2009, Lambert van Nistelrooij) (balsošana)

4.19. Kohēzijas politikas pilsētas dimensija jaunajā plānošanas laikposmā (A6-0031/2009, Oldrich Vlasik) (balsošana)

4.20. EN4.20 - Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošana — pārrunu rezultāti saistībā ar valstu kohēzijas politikas stratēģijām un rīcības programmām (A6-0108/2009, Miroslav Mikoljšik) (balsošana)

4.21. Eiropas iniciatīva mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību (A6-0041/2009, Zsolt Ljşzló Becsey) (balsošana)

5. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu mutiski skaidrojumi

- Ziņojums: Maria Martens (A6-0079/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es uzstājos saistībā ar *Martens* kundzes ziņojumu, jo tā nosaukums "apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes" dod man iespēju apsvērt, kur mēs esam Eiropas Savienībā vienu gadu pēc Lisabonas sanāksmes. Mēs esam absolūtā haosā: mēs nevaram reaģēt uz ekonomisko krīzi, atgriežas protekcionisms, īpaši Francijas valdībā, un pašlaik ir jāatzīst, ka Lisabonas līgums ir ne vien nepareizs, bet arī neefektīvs.

Mēs esam ieklausījušies — vai arī mums būtu vajadzējis ieklausīties — Īrijas iedzīvotājos, kuri referendumā pilnīgi skaidri pateica, ka nevēlas šo līgumu. Bet, ja mēs neieklausījāties iepriekš, mums vajadzētu ieklausīties pašlaik. Šo līgumu nemīl, to nevēlas, un, kas ir pats svarīgākais, — tas ir neefektīvs, un šim Parlamentam tas būtu jāatzīst.

Nirj Deva (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es ļoti labi apzinos to, ka Lisabonas līgums, kā to tikko pateica mans kolēģis *David Sumberg*, attiecībā uz Eiropas Savienību ir neizbēgama neveiksme.

Tomēr es vēlos pievērst uzmanību *Maria Martens* sagatavotajam izcilajam ziņojumam. Tajā ir runa par kaut ko ļoti būtisku veidā, kādā mēs sniedzam atbalstu. *Maria Martens* ir atklājusi, ka tad, ja valstu parlamenti ĀKK valstīs nav pilnvaroti pārrēdzamā veidā izskatīt un apspriest valsts stratēģijas dokumentus, tad līdzekļus, ko ES sniedz ĀKK valstīm, var izmantot nepareizi. Tas piešķir pilnvaras valstu parlamentiem ĀKK valstīs pārbaudīt sniegto attīstības atbalstu tādā pašā veidā, kādā Lisabonas līgumam būtu bijis jāsniedz lielākas pilnvaras valstu parlamentiem Eiropas Savienībā pārbaudīt to, ko mēs šeit darām. *Martens* kundzes ziņojumā ir ņemta vērā atbildība un pārrēdzamība, tādēļ es to atbalstu.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es piekřitu savam kolēģim *Sumberg* kungam, kurš uzstājās iepriekš, kad viņš runāja par Lisabonas līgumu un to, kur mēs esam, apřitot gadam kopš Lisabonas sanāksmes. Tomēr es tiešām vēlos pievērst uzmanību tā ES un Āfrikas partnerības aspektam.

Es uzskatu, ka jebkurā partnerībā ir svarīgi atzīt, ar ko tiek veidots mūsu dialogs; bieži tas ir dialogs starp valdībām. Bet, ja runājam ar uzņēmējiem — labklājības veidotājiem — daudzās Āfrikas valstīs, tieši viņi mums saka: "Palīdziet mums palīdzēt mūsu valdībām atvērt tirgus, lai mēs varam piekļūt precēm un pakalpojumiem, kas ir pašsaprotami pie jums Rietumos." Tikai sniedzot atbalstu uzņēmējiem, mēs patiešām varam palīdzēt veidot labklājību un likvidēt nabadzību šajā kontinentā. Neaizmirsīsim — attīstībā paši svarīgākie ir tieši labklājības veidotāji, nevis tikai palīdzības organizācijas.

Philip Claeys (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret *Martens* kundzes ziņojumu, bet nevis tāpēc, ka uzskatu, ka šis ziņojums ir pilnīgi nelīdzsvarots; gluži pretēji — ziņojumā ir vairāki punkti, kas ir pilnīgi un noteikti pareizi. Problēma rodas tad, ja šāda veida ziņojumā nav bilsts ne vārda par nelegālās imigrācijas problēmu, lai gan tā ir ļoti svarīga problēma, kad mēs apspriežam jautājumus saistībā ar sadarbību ar Āfriku attīstības jomā.

Es arī uzskatu, ka ir dīvaini, ka ziņojumā ir aicināts saskaņā ar Eiropas zilās kartes shēmu mazināt afrikāņu piesaisti no nozarēm, kurās šie speciālisti ir vajadzīgi Āfrikā. Redziet, tā ir visas zilās kartes sistēmas būtiska daļa. Zilās kartes problēma ir — tā organizē tieši tā intelektuālā darbaspēka aizplūšanu, kas ir absolūti nepieciešams jaunattīstības valstu attīstībai. Mēs piesaistām šos cilvēkus, un tas nozīmē, ka problēmas Āfrikā pasliktinās un ka uz Eiropu ir vēl lielāka imigrācija. Tas ir ļoti svarīgi, un tāpēc mums par to būtu jādiskutē tā vietā, lai tam ziņojumā veltītu tikai vienu sadaļu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). (PL) – (*iesākumā bija izslēgts mikrofons*) ... ir visaptverošs instrumentu kopums, lai palīdzētu Āfrikas valstīm to attīstībā. Tas ir visaptverošs pasākumu kopums, jo daudzajām problēmām, kas izveidojušās Āfrikā, var būt rezultāti, tikai īstenojot vispusīgus risinājumus.

Ko līdz šim esam ieguvuši? Dažos pēdējos gados mēs esam pieredzējuši, ka Ķīna izrāda lielu interesi par Āfriku un tur īsteno plašu ieguldījumu politiku. Šādas iniciatīvas veicinās kontinenta attīstību, bet tikai tad, ja labklājības veidošanā būs iesaistīti afrikāņi, sevišķi vietējie iedzīvotāji, nevis darbinieki no ārvalstu uzņēmumiem, kas tur iegulda.

Eiropas Savienības panākumu pamatā ir ekonomisko šķēršļu pakāpeniska likvidēšana. Tai ir jāatbalsta atsevišķu valstu ekonomikas attīstība, lai attīstītu savstarpēju sakaru tīklu un lai palielinātu Āfrikas produktu pieejamību pasaules tirgū.

- Ziņojums: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es tāpat kā britu konservatīvo delegācija atturējos balsot par *Lambsdorff* kunga ziņojumu par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijā. Mana partija noteikti atbalsta ANO darbu, kaut arī uzskata, ka tā ir nepilnīga organizācija, kurā vajadzīgas reformas. Tomēr šajā ziņojumā bija minēti vairāki punkti, kuriem britu konservatīvie noteikti nepiekrīt, piemēram, Starptautiskās Krimināltiesas nozīmībai un Apvienotās Karalistes un Francijas pastāvīgo vietu likvidēšanai Drošības padomē, aizstājot tās ar vienu pastāvīgo vietu Eiropas Savienībai. Mēs arī uzskatām, ka nāvēssoda piemērošana pilngadīgām personām ir atsevišķu dalībvalstu sirdsapziņas jautājums, un šajā sakarā mums nav partijas politiskā virziena. Tāpēc mēs kopumā atturējamies.

- Ziņojums: Maria Martens (A6-0079/2009)

Gay Mitchell (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos paust viedokli saistībā ar *Martens* kundzes ziņojumu.

Iesākumā ļaujiet man pateikt, ka Lisabonas līgums nav neizbēgama neveiksme un ir mulķība tā teikt. Divdesmit sešas no divdesmit septiņām Eiropas Savienības dalībvalstīm to ratificēs vai ir ratificējušas, tai skaitā Apvienotās Karalistes parlaments. Žēl, ka britu deputāti dažos savos komentāros šeit neievēro paši savu parlamentu.

Īrijas iedzīvotāji puda konkrētas bažas par dažiem jautājumiem, un Īrijas valdība un parlaments cenšas tos izskaidrot. Ja mēs saņemsim šos skaidrojumus un iedzīvotāji otrajā referendumā vēlāk šajā gadā nobalsos "par", vai viņi nāks šeit ar savām rūķīšu cepurēm un tikpat pārliecīgā veidā šeit uzstāsies gluži kā iepriekšējā referenduma laikā? Lai īru problēmas risina Īrija! Mums nav vajadzīgs nekāds šāda veida atbalsts no cilvēkiem, kurus tikai pēc 700 gadiem dabūjām laukā no mūsu valsts!

Saistībā ar Lisabonas līgumu ļaujiet pateikt, ka Eiropas Savienības iedzīvotāji nākamajā paaudzē veidos 6 % no pasaules iedzīvotāju skaita. Ķīna un visas šīs valstis būs ļoti spēcīgas.

- Ziņojums: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos paskaidrot, kāpēc atturējos no balsošanas par *Hutchinson* kunga ziņojumu. Kā ĀKK un ES asamblejas loceklis es piekrītu, ka attīstības palīdzība ne vienmēr ir efektīva. Tā nav labi koordinēta, un tai ir lielas administratīvās izmaksas. Referents norāda, ka partnervalstis ne vienmēr rīkojoties atbilstīgi attīstības stratēģijai, bet valsts atbalsts esot vienīgais efektīvais instruments — es tam piekrītu —, kaut arī, protams, tam vajadzētu būt paredzamākam. Es noteikti uzskatu, ka mums pirmām kārtām ir jāaskaņo prioritātes ar citiem finansiāla atbalsta sniedzējiem, piemēram, ASV un valstīm, kuras atbalsta savas bijušās kolonijas. Referents arī par zemu ir novērtējis Ķīnas ieguldījumu politikas ietekmi uz jaunattīstības valstīm. Šī politika neievēro ne Tūkstošgades attīstības mērķus, ne citus mērķus, bet ievēro tikai un vienīgi Ķīnas komerciālās intereses.

Nirj Deva (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos apsveikt savu kolēģi *Hutchinson* kungu saistībā ar izcilo ziņojumu, kuru viņš ir sagatavojis par ļoti svarīgu tematu. Komisija un Eiropas Savienība piešķir jaunattīstības valstīm ārkārtīgi lielu naudas daudzumu, no kura lielākā daļa tiek Āfrikai. Aptuveni 50 % Āfrikas iedzīvotāju joprojām dzīvo, tērējot mazāk par 1 ASV dolāru dienā, un 75 % AIDS upuru visā pasaulē ir no Āfrikas.

Ņemot vērā šo drausmīgo statistiku, ir pareizi, ka mums jāsniedz atbalsts Āfrikai, lai nodrošinātu tīru dzeramo ūdeni un ļautu Āfrikas iedzīvotājiem attīstīties ilgtspējīgā veidā. Tomēr, kad mēs piešķiram naudu Āfrikas valdībām, ko Komisija pašlaik dara saskaņā ar tā dēvēto "budžeta atbalstu", mums ir arī jāuzstāj, lai Āfrikas valstīm piešķirto budžeta atbalstu ļoti rūpīgi pārbauda šo valstu parlamenti un lai finanšu nolīgumi, kas tiek

parakstīti starp Komisiju un Āfrikas valstīm, ir atklāti publiskām pārbaudēm un pārredzamībai Āfrikas un ĀKK valstu parlamentos. Tas ir ļoti svarīgs aspekts, kas jāuzsver, lai aizsargātu Eiropas nodokļu maksātāju naudu.

- Ziņojums: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs visi šajā sēžu zālē atbalstām mākslu un mākslas un izglītības veicināšanu mūsu valstīs. Es ceru, ka neviens tam neiebildīs.

Tomēr šī ziņojuma problēma ir tā, ka tas atkal aicina veidot ES perspektīvu, un tas nav atbilstīgi. Eiropas Savienības daudzveidība ir tā, ka visām dažādajām nacionālajām valstīm ir dažādas kultūras, dažādas vēstures un dažāda izcelsme, un tāpēc man šķiet svarīgi, lai māksla un izglītība ir jautājums, ko nosaka valsts līmenī. Tā nav joma, kurā jāiejaucas Eiropas Savienībai vai Eiropas Parlamentam.

“Lai uzplaukst tūkstošiem ziedu”, šķiet, bija slavenā frāze. Tad ļausim Eiropas Savienībā uzplaukt vismaz 27 ziediem, bet ļausim tiem uzplaukt atsevišķi. Es uzskatu, ka, ja mēs tā darīsim, tie zels daudz labāk un dzīvos daudz ilgāk.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties *Badia i Cutchet* kundzei par viņas ziņojumu.

Pēc *Sumberg* kunga poētiskās runas es vēlētos pateikt, ka ir ļoti svarīgi, lai kultūras zieds varētu uzplaukt visā pilnībā, un tas ietver Eiropu. Ir būtiski, lai izglītībā uzmanība nebūtu pievērsta tikai zināšanām un eksāmeņiem, bet tiktu arī paturēta prātā cilvēku izaugsmes nozīmība. Kultūra, māksla un sports ir ļoti svarīgi, ja vēlamies veidot visu personību.

Šajā saistībā ir tikai pareizi valsts skolu sistēmām atklātā koordinācijas procesā atgādināt par nepieciešamību darba grafikā iekļaut augstāko mākslas izglītību, un tajā ir jāietver Eiropa, jo Eiropa ir labi zināma savas daudzveidības, plurālisma, spēcīgo mākslas tradīciju un kultūras dēļ. Mums ir arī lietderīgi iepazīt citu valstu kultūras un Eiropas kultūras izcilākās personības dažādās kultūras jomās.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas mākslas universālā būtība parāda, ka skolām ir jāatdod atpakaļ to uzdevums kā kultūras izplatīšanas galvenajiem centriem. Tā ir iespēja demokratizēt kultūras pieejamību. Kultūras izglītība attīsta jūtīgumu un atver radošo potenciālu. Tai ir jābūt obligātam priekšmetam skolu mācību programmās visos attīstības līmeņos.

Eiropas Mākslas un inovāciju gads ir teicama iespēja, lai mākslai atdotu tai pienācīgo vietu — arī izglītībā — un varētu novērtēt tās integrējošo būtību. Atsevišķu reģionu tradicionālās kultūras identitāšu aizsardzība un iespēja uzzināt par tām, pateicoties mobilitātei, arī kultūras izglītības jomā, ir vēl viena radošas attīstības iespēja.

Tāpēc tik liela nozīme ir Kopienas mobilitātes sistēmas izveidei eiropiešiem, kuri ir iesaistīti mākslas un radošajā darbībā. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu, kaut arī vēlētos iebilst pret debašu paātrinātu procedūru saistībā ar šo dokumentu un tā pieņemšanu gandrīz bez debatēm.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vienmēr esmu uzskatījusi, ka labs sports ir māksla. Vai es varētu par mākslas piemēru Eiropas Savienībā uzskatīt Īrijas apvienotās regbija komandas uzvaru *Millenium* stadionā Kārdifā pagājušajā sestdienā, kurā mēs uzvarējām velsiešus sporta un mākslinieciskas izcilības paraugspēlē, kas nav pielīdzināma nevienai citai? Mēs esam uzvarējuši arī angļus, frančus, itāliešus un skotus. Šī Īrijas apvienotā komanda uzvarēja *Six Nations* čempionātā, iegūstot *Grand Slam* titulu. Sports ir māksla, māksla ir sports. Mums ir jāatzīst šis brīnišķīgais sasniegums.

Priekšsēdētājs. – *Doyle* kundze, ja es būtu zinājis, ka pieminēsiet to, ka Itālijas komanda čempionātā ieguva pēdējo vietu, es nebūtu jums ļāvis runāt par šo jautājumu.

- Ziņojums: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Es uzstājos, lai paskaidrotu, kāpēc partijas *Attack* delegācija balso pret šo ziņojumu.

Tas noteikti nav to daudzo pozitīvu aspektu dēļ, kas tajā izvirzīti no iestāžu darba pārredzamības viedokļa. Mēs, protams, atbalstām Eiropas Savienības iestāžu darba pārredzamību, bet mēs esam pret to, ka šo pārredzamību var sasniegt, vienīgi pieņemot Lisabonas līgumu un atkal iekļaujot šo, mūsdiā, jau “mirušo”

līgumu darba kārtībā, kurā ir daudz šādu jaunu ziņojumu, kas citādi ieņem atšķirīgu nostāju vai risina atšķirīgu jautājumu.

Turklāt saistībā ar Lisabonas līgumu mēs esam pret šī līguma pieņemšanu, jo tas Turcijai dos iespēju kļūt par ES dalībvalsti. Turcijas dalība Eiropas Savienībā nozīmē Bulgārijas ekonomisku un demogrāfisku nāvi. Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu.

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, kad es ieraudzīju šī ziņojuma nosaukumu — "Aktīvs dialogs ar pilsoņiem par Eiropu", es domāju, ka tas ir sava veida joks, jo šāds temats varētu būt, ja tikai būtu aktīvs dialogs ar Eiropas iedzīvotājiem. Dialoga būtība ir tā, ka tas nav monologs — jums jāieklausās Eiropas iedzīvotāju teiktajā. Eiropas iedzīvotāji Nīderlandē, Francijā un Īrijā attiecībā uz Lisabonas līgumu ir ļoti skaidri pateikuši, ka viņi nevēlas šo līgumu.

Tāpēc, ja šis Parlaments un visas Eiropas iestādes vēlas dialogu ar saviem pilsoņiem, kas ir laba doma, tad, lai tie bez atrunām sludina, ka tas ir dialogs, uz kuru tie atbildēs, un ka tie ieklausīsies iedzīvotāju teiktajā. Tā ir pilnīga laika tērēšana šajā Parlamentā pat debatēt vai gatavot ziņojumus, vai balsot par dialoga ideju, ja kolektīvi — un tā ir tiesa šajā Parlamentā — tas atsakās atzīt to, kas tam ir pateikts, un atsakās uz to reaģēt. Tas ir šī Parlamenta trūkums.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, šis ir ļoti svarīgs ziņojums — es piekrītu referentam, ka, iespējams, mēs būtu varējuši būt drosmīgāki un būtu varējuši tērēt mazliet vairāk.

Kā deputāts no valsts, kurā tiek balsots par katru atsevišķu līgumu, es skaudri apzinos, ka ir jāturpina aktīvs dialogs ar iedzīvotājiem. Mana pieredze rāda, ka arvien vairāk cilvēku zaudē ticību un uzticēšanos iestādēm. ES ir milzīga institūcija, un mums ir liela atbildība nodrošināt, lai mūsu darbības pamatā ir šis aktīvais dialogs.

Es it sevišķi atbalstu 32. punktu un pateicos referentam par mana grozījuma atbalstīšanu saistībā ar to, ka Eiropas Brīvprātīgo kustības gads 2011. gadā būs lieliska iespēja Eiropas iestādēm sazināties ar pilsoņiem.

Mēs esam aicinājuši Komisiju iesniegt atbilstīgu tiesību aktu par gatavošanos 2011. gadam, un tās locekļi ir sākuši to darīt. Tagad mums ir jānodrošina, lai mums būtu jēgpilns dialogs ar 100 miljoniem brīvprātīgo visā Eiropas Savienībā, un jānodrošina, lai viņu uzskati un viedokļi veidotu visu jauno plānu, politikas jomu un programmu pamatu un lai aktīvs dialogs ar iedzīvotājiem garantētu spēcīgu un stabilu Eiropas Savienību.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, Hegyi kunga ziņojums ir izcils un nepieciešams. Mums ir vajadzīgs aktīvs dialogs starp Eiropas nācijām un iedzīvotājiem. Mums ir vajadzīga sapratne abās pusēs. Mums ir arī vajadzīga tolerance, lai mēs būtu gatavi uz klausīt, kas ir sakāms dažādiem cilvēkiem. Mums tas ir vajadzīgs šajā Parlamentā, Eiropas Parlamentā.

Manuprāt, bija ļoti skumji, ka daži deputāti izgāja no šīs zāles, kad runāja prezidents Klaus kungs, un ka tas notiek pašreizējās Čehijas prezidentūras laikā. Vai viņi nav gatavi uz klausīt atšķirīgu pilsoņu, prezidentu, iestāžu un personu uzskatus par Eiropas jautājumiem kopumā?

Mums ir jābūt gataviem uz klausīt dažādus viedokļus. Mums ir vajadzīga mijiedarbība un dialogs, un tas mums ir vajadzīgs arī vietējā līmenī, lai sabiedrība var sajūst, ka tā ietekmē jautājumus, un lai tai nebūtu priekšstats par Eiropas Savienību tikai kā par nelielas elites diskusiju klubu. Es atbalstu priekšlikumu, ka ir jāpalielina aktīvs un tolerants visas Eiropas mēroga dialogs visos līmeņos. Tas ir tas, kas mums patiešām vajadzīgs.

Nirj Deva (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, šajā ekonomiskajā krīzē pa ceļam uz forumu notika kaut kas ļoti dīvains, kā mēdz teikt. Eiropas iedzīvotāji nevērsās pie Eiropas Savienības, lai tā viņus glābtu no ekonomiskās krīzes. Viņi vērsās pie savām dalībvalstīm un nacionālajām valdībām, lai tiktu glābti no ekonomiskās krīzes. Cilvēks, kurš apgalvo, ka ir izglābis pasauli, šeit ieradīsies pēc pāris stundām, bet par to mazliet vēlāk, tieši pie valstu valdībām — gan Parīzē, Londonā, Vašingtonā, gan Romā — vērsas šo valstu pilsoņi (kuriem arī tiek teikts, ka viņi ir Eiropas pilsoņi), meklējot glābiņu, nevis pie šīs daudz lielākās organizācijas, ko sauc par ES.

Vai varu jautāt, kāpēc tā notika? Vai varu aicināt tos, kuri nepārtraukti runā par to, ka ES ir šis brīnišķīgais mehānisms, pašiem sev uzdot šo jautājumu? Es jums varu sniegt atbildi. Atbilde ir tā, ka nav tautas, nav saiknes starp ES iestādēm un iedzīvotājiem. Iedzīvotāji joprojām vērsas pie savām nacionālajām valdībām, lai meklētu glābiņu.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es protestēju pret veidu, kādā šis ziņojums tiek izskatīts. ES dalībvalstu iedzīvotāju uzticības veidošana saistībā ar Eiropas iestādēm nenozīmē to, ka vienkārši ir jābūt informētiem par to stratēģijām un darbību, kas bieži tā nav. Galvenais ir sajūta, ka lēmums tiek pieņemts kopīgi, ka ir iespēja izteikties Eiropas Savienībā, ka netiek pārkāptas līgumos piešķirtās tiesības.

Eiropas iedzīvotāju debates, kas tiek organizētas visās ES dalībvalstīs, ir labākais veids, kā no jauna pārliecināt iedzīvotājus, ka notikumi Eiropas Savienībā patiešām ir atkarīgi no tās dalībvalstu pilsoņiem. Tas ir labākais veids, kā nepieļaut, lai nejustos piekrāpti tie aptuveni 100 cilvēki, kas iesaistīti to svarīgāko uzdevumu izstrādē, kuri jāsteno ES iestādēm visu poļu vārdā. Ir nopietni jāizskata vēlmju saraksts. Tas arī attiecas uz to debašu dalībnieku sagatavotajiem dokumentu projektiem, kas ir no citām valstīm. Tas arī padara vēl jo pārstēdzošāku jebkādas reālas diskusijas bloķēšanu saistībā ar jautājumu par dialogu ar pilsoņiem Eiropas Parlamenta forumā.

Martin Callanan (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums ir par aktīvu dialogu ar pilsoņiem, un labākais aktīva dialoga veids ar Eiropas pilsoņiem ir tāds, kura pamatā ir viņu uzklauššana demokrātiskos balsojumos. Ir ļoti ironiski, ka šajā Parlamentā tiek pieņemts šis ziņojums, vienlaikus pilnībā ignorējot dažus demokrātiskus lēmumus, kas ir pieņemti dalībvalstīs. Nav brīnums, ka Eiropas Savienība ir tik nepopulāra manā vēlēšanu apgabalā Anglijas ziemeļaustrumos un citur Eiropā. Tās idejai par demokrātisku dialogu ir tikai viens veids — ES neieklausās tajā, kas iedzīvotājiem sakāms, bet tikai norāda viņiem, ko tie var domāt un kā tie var balsot.

Ja atskatāmies uz pēdējiem 10 gadiem, tad redzam, ka Francija, Nīderlande un tagad Īrija — divkārt — ir balsojušas, lai piebremzētu Eiropas lielāku integrāciju, un tomēr ES ir pilnībā ignorējusi to viedokļus.

Mēģinot ieklausīties tikai tajās NVO, kuras finansē ES, kā mēs varam atspoguļot tautas vēlēšanu viedokli? Labākais dialoga veids ar pilsoņiem ir viņus uzklaušīt brīvos, demokrātiskos balsojumos un referendumos.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka tad, kad mēs runājam par aktīvu dialogu ar pilsoņiem par Eiropu, pastāv nepareizs priekšstats, jo mēs bieži jaukam dialogu ar pilsoņiem ar dialogu ar pilsonisko sabiedrību. Mēs bieži jaukam dialogu ar pilsoņiem ar dialogu ar organizācijām, kuras pilnībā vai daļēji finansē Komisija. Patiesībā mums ir ES iestādes, kas runā ar organizācijām, kuras finansē Komisija, kas galu galā nozīmē nodokļu maksātāju nauda.

Tātad, kad mēs patiesībā dodam pilsoņiem tiesības izteikties — kā mēs to darījām par Konstitūciju Francijā un Nīderlandē un par Lisabonas līgumu Īrijā — un viņi pasaka "nē", ko mēs darām? Mēs pilnībā ignorējam balsojuma rezultātu! Kad iedzīvotāji ir pateikuši "nē", dialogs nenozīmē, ka viņiem jāliek balsot vēlreiz un vēlreiz, un vēlreiz, līdz tiek iegūts vēlamais rezultāts. Tas nav dialogs. Tā ir atteikšanās no demokrātijas. Ir pienācis laiks patiesi iesaistīties aktīvā dialogā ar pilsoņiem.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, pēc pieciem gadiem šajā Parlamentā ir maz ziņojumu, kas var pārsteigt. Bet man ir jāsaka, ka mani pārsteidza šī ziņojuma viedokļu tīrā augstprātība un tīšais apvainojums tiem, kuri uzdrošinās nemainīt viedokli un pakalpīgi neapstiprināt Eiropas projektu. Pateikt šajā ziņojumā, kā tas ir darīts, ka mazāk izglītotie, visticamāk, pretosies turpmākai Eiropas integrācijai, ir pārdrošs apvainojums un neiedomājami liela augstprātība.

Patiesībā tieši tie, kuri ir papūlējušies izlasīt ES Konstitūciju vai Lisabonas līgumu un izglītoties saistībā ar tiem, visticamāk, balsos pret. Par to drīzāk balsos tie, kuri nekad nav pat papūlējušies izlasīt šos dokumentus un vienkārši pieņem propagandu, piemēram, komisāri. Tāpēc es noraidu šajā ziņojumā pausto apvainojumu.

Atbildot uz *Mitchell* kunga pirmo dusmu izvirdumu — viņa republikāņa dusmu izvirdumu par to, ka Īrijas salā 700 gadus ir mēģināts tikt vaļā no britiem —, es vēlētos arī pateikt, ka viņam vajadzētu būt priecīgam, ka viņiem tas neizdevās pilnībā, jo viņam vajadzēja dažu britu palīdzību no Ziemeļīrijas, lai uzvarētu *Six Nations* regbija čempionātā.

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu negribīgi nevis to muļķību dēļ, kas tikko izskanēja no šī Parlamenta otras puses, bet tāpēc, ka piekrītu referenta *Hegyi* kunga bažām.

Šo ziņojumu patiešām ir gremdējuši tie šajā Parlamentā, kuri nevēlas, lai būtu aktīvs dialogs ar Eiropas pilsoņiem. Man aktīvs dialogs nenozīmē glancētas brošūras, un es uzskatu, ka Komisijas darbība šajā jomā ir bijusi neveiksmīga. Tai nav izdevies aktīvi iesaistīt pilsoņus un veidot saikni ar tiem. Tai nav izdevies skaidri radīt labāku izpratni par to, kā darbs ES līmenī risina daudzus reālus jautājumus, kas ietekmē pilsoņu ikdienas dzīvi. Es ceru, ka šī ziņojuma rezultātā Komisija to pārskatīs un ierosinās radošākus veidus, kā risināt šo jautājumu.

- Ziņojums: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, jo tajā ir izvirzīti jautājumi, par kuriem jādiskutē.

Es it sevišķi atbalstu referenta uzskatus, ka lauku attīstības pasākumi nedrīkst atņemt resursus, kas paredzēti tiešajiem maksājumiem lauksaimniekiem. Tādēļ es pievienojos jautājumam par to, vai lauku attīstības finansējumam vispār jābūt saistītam ar kopējo lauksaimniecības politiku, jo tas neizbēgami atņem lauksaimniekiem iepriekšējās finansējuma metodes. Turpretim tad, ja tā būtu kohēzijas finansējuma neatņemama daļa, nebūtu šādas iespējas piesavināties lauksaimniecības līdzekļus.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju ziņojumā pausto, ka lauku attīstības politikas atbalsta pasākumos galvenajai uzmanībai ir jābūt pievērstai lauksaimniecībā nodarbinātajiem iedzīvotājiem. Šis līdzsvars ir izkropļots daudzās lauku attīstības programmās, arī tajās, kas attiecas uz manu Ziemeļīrijas reģionu.

- Ziņojums: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu un to vērtēju atzinīgi. Ilgu laiku mēs domājam, ka vienīgais, kas mūs ietekmē, ir tas, ko mēs norijam. Es uzskatu, ka darbs, kas paveikts saistībā ar šo ziņojumu, patiešām uzsver to, ka jebkas, ko uzklājam uz savas ādas, nokļūst mūsu ķermenī tikpat efektīvi kā tad, ja to apēdam.

Palielinās to slimību skaits, kas skar tieši sievietes, piemēram, krūts vēzis, fibromialģija, mialģiskais encefalomiēlīts u.c. Es uzskatu, ka pašlaik mums ir jādara vairāk, nevis tikai jāpārlicinās, ka kosmētika ir drošāka, mums ir arī jāsāk veikt reāla pētniecība par dažu kosmētiskās sastāvdaļu saistību ar šāda veida slimībām, kas skar sievietes, un arī jāmēģina radīt drošāka kosmētika, jo, protams, mēs visas vēlamies turpināt izmantot kosmētiku.

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šo konkrēto ziņojumu, jo kosmētikas testēšana ir jautājums, kas rada bažas daudziem vēlētājiem manā reģionā, Rietummidlendā, un es esmu saņēmusi daudzas vēstules par šo jautājumu. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un atbalstīju to, jo tajā ir noteikti visas Eiropas standarti saistībā ar iespējami kaitīgu materiālu izmantošanu, kā arī noteikti standarti kosmētikas ražotāju apgalvojumu pārbaudēm, bet mums ir vajadzīgi līdzīgi standarti apgalvojumiem par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Iepriekšējā reizē, kad izskatījām šo ziņojumu, mēs apspriedām izmēģinājumus ar dzīvniekiem zinātniskiem nolūkiem. Tagad mums ir svarīgs instruments, lai uzlabotu patērētāju izpratni par kosmētikas sastāvdaļām, ko tikai uzlabotu uzmanības pievēršana izmēģinājumiem ar dzīvniekiem.

- Ziņojums: Daciana Octavia Sărbu (A6-0076/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu un par biocīdo produktu stingrāku kontroli, bet es vēlētos izmantot šo iespēju, lai norādītu, ka Īrijā mēs legāli novadām ūdenī toksisku piesārņotāju — biocīdu produktu, ko sauc par fluorīdu. Es vēlos apsveikt Komisiju par apspriežu procedūras uzsākšanu, kurā tā aicina iesniegt zinātniskus pētījumus, sabiedrības viedokļus u.c. par dzeramā ūdens piesārņošanu ar toksisku sastāvdaļu, ko sauc par fluorīdu.

- Ziņojums: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka tas ir vājinājis Komisijas priekšlikumu piemērot lielākas akcīzes nodokļa likmes tabakas izstrādājumiem. Pētījumi ir konsekventi pierādījuši, ka visefektīvākais un pastāvīgākais veids, kā veicināt iedzīvotāju atteikšanos no tabakas patēriņa, ir nodokļi.

Pētījumi Īrijā, kurus veikusi *University College Cork*, liecina, ka pēc smēķēšanas pilnīgas aizliegšanas darbavietās, kas tika ieviesta 2004. gadā, nākamajā gadā šajā teritorijā par 11 % samazinājās to pacientu skaits, kuri slimnīcās tika uzņemti sirdslēkmes dēļ. Īrijai ir arī vislielākais akcīzes nodoklis tabakai Eiropas Savienībā, kas ir 4,99 eiro vienai 20 cigarešu paciņai, un tāpēc cena par vienu paciņu ir vairāk nekā 8 eiro.

Preventīvas cenu noteikšanas un nodokļu aplikšanas apvienotas pieejas priekšrocības, smēķēšanas aizliegumi, sabiedrības izglītošanas kampaņas un nikotīna aizstāšanas terapiju lielāka pieejamība cilvēkiem, kuri vēlas atmet smēķēšanu, rada neizmērojamu labvēlīgu ietekmi uz veselību un tādējādi uzlabo visas sabiedrības veselību.

Čehija ir vienīgā ES dalībvalsts, kurai vēl jāratificē ANO Pamatkonvencija par tabakas kontroli, un tomēr tabaka ir cēlonis vairāk nekā miljonam nāves gadījumu Eiropas Savienībā. Vai jūs kā mūsu Parlamenta priekšsēdētājs varētu mūsu visu vārdā pieprasīt Padomes Čehijas prezidentūrai labot šo nopietno nolaidību līdz prezidentūras termiņa beigām?

- Ziņojums: Maria Martens (A6-0079/2009)

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šķiet, ka daudzi otrā pusē izmanto balsojuma skaidrojuma procedūru par vairākiem ziņojumiem tā vietā, lai runātu par Lisabonas līguma ratifikāciju. Šajā saistībā viņi nepamatoti apgalvo, ka iedzīvotāji ir balsojuši pret Lisabonas līgumu un ka mēs nevēlamies viņos ieklausīties.

Nemaz nerunājot par to, ka Lisabonas līgums ir jāratificē dalībvalstīm, nevis mums, tas, protams, ir pilnīgi nepareizi. Viena dalībvalsts ir pateikusi "nē", mēs ieklausāties, un, patiesi, mums ir jāieklausās. Citas dalībvalstis ir norādījušas, ka vēlas dzirdēt, kādi ir šī noraidījuma iemesli, lai ņemtu to vērā un, pamatojoties uz to, turpinātu virzīties uz priekšu. Bet, kad *Dover* kungs pat neizprot atšķirības starp Konstitucionālo līgumu un Lisabonas līgumu un runā par to, ka Francija un Nīderlande noraidīja šo līgumu, viņš ērti aizmirst norādīt uz tām valstīm, kurās līgums referendumos ir atbalstīts.

Mēs negribam uzklaut tikai strīda vienu pusi. Mēs vēlamies uzklaut abas puses un pārvarēt plaisu, atrast katrai dalībvalstij pieņemamu risinājumu. Viņi grib dzirdēt tikai tos iedzīvotājus, kuri balsoja pret. Tieši viņi ir vainojami Eiropas tautu neuzklašanās. Tieši viņi nepieņem demokrātiskus rezultātus, tikai tos rezultātus, kas viņiem ir noderīgi, nevis visu dalībvalstu kopējo situāciju.

- Ziņojums: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā atbalstu šī ziņojuma 5. apsvērumu. Es pašlaik esmu iesaistīta šādā lietā Īrijā, kurā māte ar savām divām meitām ir aizbēgusi no savas dzimtās valsts Nigērijas pēc tam, kad viņas vecākā meita nomira sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas (SDI) dēļ. Pašlaik viņas lietu izskata Eiropas Cilvēktiesību tiesā, un tiesa ir nosūtījusi vēstuli Īrijas valdībai, norādot, ka ir vai nu jāaizstāv šī lieta, vai arī jāpanāk tas, ko viņi dēvē par mierizlīgumu.

5. apsvērumā ir norādīts, ka sieviešu dzimumorgānu izkropļošana ir cilvēktiesību pārkāpums un ka arvien vairāk vecāku patvēruma pieprasījumi tiek pamatoti ar iespējamiem draudiem savā valstī par to, ka viņi nav piekrituši bērnam veikt SDI. Es ceru, ka Cilvēktiesību tiesa ņems vērā mūsu paziņojumu, pieņemot spriedumu šajā lietā.

Visbeidzot, es piekritu *Corbett* kungam, ka šodien ir daudz runāts par demokrātiju, bet — tiem, kas grib vēltīt laiku un spēkus —, ja saskaita cilvēkus, kuri ir balsojuši par Konstitūciju un Lisabonas līgumu visos referendumos Eiropā, tad vairāk par 27 miljoniem Eiropiešu ir teikuši "jā" un 24 miljoni ir teikuši "nē". Tā ir demokrātija darbībā.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies par iespēju uzstāties. Es vēlētos paust pilnīgu atbalstu tam, ka šis Parlaments šodien ir pievērsis uzmanību tik svarīgiem jautājumiem kā tiesības uz veselību, tiesības uz seksuālo identitāti, tiesības uz garīgās veselības aizsardzību un sievietes fizisko un garīgo neaizskaramību, ko ļoti bieži pārkāpj šī ginefobiskā prakse.

Kā tikko dzirdējāt no deputātes, kura runāja pirms manis, Eiropa izceļas ar savu apņemšanos ievērot cilvēktiesības. Bērni un sievietes mirst tieši šādas prakses dēļ, kas ir pilnīgi nepieņemama. Eiropa veiksmīgi darbojas, lai paustu šādu apņemšanos un demonstrētu tās lielo atbildību, aicinot nodrošināt, lai tiesību akti tiek saskaņoti atbilstīgi šīm nostādnēm.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, es ar lielu prieku būtu balsojusi par *Muscardini* kundzes ziņojumu par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, jo es daudzus gadus atbalstu šīs barbariskās prakses aizliegšanu un es arī atbalstu šīs ģimenes lietu, jo viņām draud šī prakse, ja tās atgriezīsies dzimtajā valstī.

Tomēr, kā tas parasti notiek, kolēģi izmanto izkropļotu meiteņu un sieviešu smago stāvokli, lai vēlreiz veicinātu aborta jautājumu, šajā ziņojumā slepus iekļaujot "seksuālo un reproduktīvo tiesību" mantru.

(Pēc G. Mitchell balsojuma labojuma par šo ziņojumu, kurā atspoguļots teksta galīgais variants, viņa mutiskais balsojuma skaidrojums vairs nav piemērojams.)

- Ziņojums: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties savam kolēģim *Graça Moura* kungam no Kultūras un izglītības komitejas par viņa darbu saistībā ar šī ziņojuma projektu, kuru es balsojumā atbalstīju. Tas ir saistīts ar dokumentiem, ko mēs jau esam iepriekš izskatījuši Eiropas Parlamentā. Paplašināšana ir veicinājusi ES valodu daudzveidību. Pašlaik mēs runājam 23 valodās un vēl 60 papildu dialektos reģionos vai grupās.

Globalizācija un emigrācija veicina Eiropas daudzo valodu lietošanu katru dienu. Tāpēc valodu daudzveidība neapšaubāmi ir viena no Eiropas Savienības raksturīgākajām iezīmēm, kas ietekmē tās pilsoņu sociālo, kultūras un profesionālo dzīvi, kā arī dalībvalstu ekonomisko un politisko darbību. Es uzskatu, ka Komisijas paziņojums šajā jomā ir ārkārtīgi svarīgs. Es piekrītu referentam, ka ES valodu un kultūras neviendabīgums ir milzīga konkurences priekšrocība un ka mums noteikti jāatbalsta valodu mācīšanas un skolu kultūras apmaiņu programmas.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, saistībā ar *Graça Moura* kunga ziņojumu man jāatzīst, ka mans kolēģis ir paveicis lielisku darbu. Es tikai vēlējos norādīt uz Reglamenta neievērošanu saistībā ar šo sistēmu — *Muscardini* kundze šodien to jau pieminēja —, es ceru, ka nodosit mūsu prasības, lai nebūtu iespējams balsot par diviem patiesībā identiskiem ziņojumiem un tādējādi sodīt referentu. Tas šajā gadījumā ir noticis ar mani, un es neko tādu nevēlējos.

Tieši šī iemesla dēļ es vēlētos vēlreiz uzsvērt ļoti pozitīvo darbu, ko paveicis mūsu kolēģis *Graça Moura* kungs, kaut arī pēc tam tika pieņemta otra rezolūcija, par kuru es arī balsoju. Mans balsojums nebija *Graça Moura* kunga ziņojuma noraidījums; gluži pretēji.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties *Graça Moura* kungam par viņa teicamo darbu. Viņš ir no visas sirds veltījis sevi šiem valodas jautājumiem, un pilnīga taisnība, ka valoda ir pamattiesības. Valoda ir cilvēka identitātes pamatā, un tāpēc mums Eiropas Savienībā ir jākopj daudzvalodība.

Tomēr sākotnējā ziņojuma vietā mēs balsojam par alternatīvu rezolūciju. Es pats piedalījos alternatīvās rezolūcijas sagatavošanās, un varbūt ir piemērots brīdis minēt, kāpēc mēs uzsākām alternatīva projekta izstrādi lielu atzinību pelnījušajam *Graça Moura* kunga darbam. Iemesls bija tas, ka mēs jo sevišķi vēlējamies garantēt minoritāšu valodu statusu.

Kā mēdz teikt, mēs Eiropā esam tikai tik stipri, cik mūsu vājākais posms — kas ir mūsu sabiedrības trūcīgākie iedzīvotāji. Tāpēc mums ir jānodrošina, lai minoritāšu grupas, piemēram, sāmi manā valstī Somijā, saglabā tiesības izmantot savu dzimto valodu un saņemt pamatpakalpojumus savā dzimtajā valodā. Mums ir jāuzņemas par viņiem atbildība tāpat kā par pārējiem vietējiem iedzīvotājiem. Šī iemesla dēļ ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienība izpilda savu kultūras pienākumu un nodrošina visu valodu, arī minoritāšu valodu, dzīvotspēju.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, kaut arī beigās pieņemtā alternatīvā rezolūcija par daudzvalodību Eiropā bija daudz labāka par mums iesniegto sākotnējo tekstu, pēc pārdomām es tomēr balsoju pret to; galu galā abās rezolūcijās — pieņemtajā un sākotnējā — tiek aicināts atbalstīt Eiropas Valodu daudzveidības aģentūru. Lai arī tas patiesi var labi izklausīties un es principā to atbalstītu, pēc tam es turpinu lasīt un redzu, ka, piemēram, imigranti no valstīm ārpus Eiropas ir jānudina šeit turpināt lietot savu dzimto valodu, ka Eiropas Parlaments pat aicina skolu mācību programmās iekļaut ārvalstu minoritāšu vai ārvalstu izcelsmes minoritāšu valodas un aicina dalībvalstis veicināt ne tikai izcelsmes valsts valodu lietošanu, bet arī — jo sevišķi — imigrantu galvenās valodas izmantošanu. Es atvainojos, bet tas ir neprāts. Tas radīs pretēju efektu adaptācijai un asimilācijai. Tas ir pretrunā tam, kas patiesībā vajadzīgs visās Eiropas valstīs.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, arī es balsoju pret ziņojumu par daudzvalodību. Kaut arī es joprojām esmu daudzvalodības veicināšanas pārliecināts atbalstītājs, tomēr gan sākotnējā, gan grozītajā ziņojumā, kas galu galā tika pieņemts, ir izvirzītas vairākas idejas, kuras ir problemātiskas, ja tās paredzēts īstenot praksē. Piemēram, ziņojumā ir mēģināts mudināt imigrantus turpināt izmantot savu dzimto valodu, kas pats par sevi ir problēma daudzās dalībvalstīs, jo viņi apmierinošā līmenī neapgstūzņēmējas valsts valodu un tāpēc saskaras ar visām attiecīgajām sekām.

Vēl viena potenciāla problēma ir veids, kādā ziņojumā ir aplūkotas dalībvalstis, kurās ir vairāk nekā viena oficiālā valoda. Protams, ir jāņem vērā specifiskas situācijas, piemēram, Beļģijā, kurā katrā reģionā, izņemot Briseli, ir viena oficiālā valoda. Flandrijā mēs saskaramies ar problēmu, ka daudzi franču valodā runājoši

imigranti atsakās pielāgoties situācijai, ka Flandrijā lieto flāmu valodu, un Eiropas uzdevums nav šeit iejaukties un solīt visvisādas neesošas tiesības.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es piekrītu daudziem iebildumiem, kas pausti šajā ziņojumā saistībā ar Eiropas Savienības pamudinājumu turpināt un attīstīt izcelsmes valsts valodas, kaut arī ir vērts pievērst uzmanību un atbalstīt ziņojumu vispārējo filozofiju — un tas ir tādēļ, ka pašlaik, saskaroties ar šīm likumīgi radītajām problēmām, mums draud vēl lielāks risks redzēt, kā izmirst Eiropas valodas, jo mēs esam spiesti šajā Parlamentā un citur izmantot standartizētu mutvārdu un rakstveida angļu valodu. Tas ir ļoti liels risks, kas jānovērš.

Mēs nedrīkstam aizmirst vietējo valodu tiesības. Nacionālās valodas izmirst — tām ir grūtības izpaust sevi, bet vietējās valodas izzūd patiesi kaunpilnā veidā, kad tās būtu jāaizsargā, kā tas ir Itālijas gadījumā ar federālistu reformu, kuru mēģinām ierosināt un īstenot.

Vai Eiropas Savienība dara visu, kas jādara, lai aizsargātu vietējās valodas? Pirms kāda brīža mēs dzirdējām *Lo Curto* kundzes runu. Noteikti būtu ļoti jauki dzirdēt, kā viņa reizēm runā skaistajā sardīniešu valodā, jo esmu pārliecināts, ka viņa to zina. Es dažkārt vēlētos runāt piemontiešu valodā, bet mūsu Parlamenta bibliotēkā nav kultūrai veltītu dokumentu, žurnālu un tā tālāk saistībā ar kultūras identitātes valodām vai vietējām valodām.

Tāpēc, pirms Eiropa uztraucas par sevis aizsargāšanu no trešo valstu valodu standartizācijas, tai vajadzētu uztraukties par mūsu mazākumtautībām un mūsu vietējām valodām.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Borghezio* kungs, es esmu sicīliete, un Sicīlija ir senas civilizācijas šūpulis un zeme ar senu vēsturi, un mēs ceram, ka tā spēs veidot savu nākotni, kuras sākums ir neatkarība, un tāpēc es, protams, varu tikai piekrist, ka jāpievērš lielāka uzmanība dzimtajām valodām, kuras mums vajadzētu mācīties arvien vairāk un, pats svarīgākais, mācīties nodot tās mūsu bērniem.

Galvenokārt es iedomājos tās emigrācijas vēsturi, kura bijusi ne vien Itālijā, bet, manuprāt, arī citās valstīs un kura rada un draud radīt tādas šo sicīliešu jaunas paaudzes — tāpat kā venēciešu, sardīniešu un neskaitāmu citu Eiropas iedzīvotāju paaudzes, kas piedzīvojušas šo procesu pagātnē —, kas neatceras, kas nespēj runāt attiecīgi sicīliešu, venēciešu un sardīniešu valodā.

Centieni saskatīt šo Eiropas vareno institucionālo teātri arī kļūst par šādas daudzveidības un šādu autonomo identitāšu šūpuli, piemēram, to, uz kurām es lieku cerības reģionu Eiropā un kuras mēs mācīsimies popularizēt nākotnē; tāpēc, priekšsēdētāja kungs, es aicinu arvien vairāk cilvēku sasniegt izcilību, lietojot arī mūsu pašu valodas.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es atturējos balsot par šo ziņojumu divu iemeslu dēļ, lai gan pilnībā piekrītu tā nosaukumam: "Daudzvalodība — Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās".

Mums šodien šeit ir stāstīts, ka ziņojumā ir apskatīti "atsevišķi nacionāli strīdi Spānijā". Es esmu ļoti skeptiska pret to, ka debates par daudzvalodību un valodu veicināšanu tiek izmantotas kā sava veida aizsegs vai aizvietotājs, vai politisku darījumu slēgšanas instruments attiecībā uz dažādiem nacionāliem jautājumiem visās mūsu dalībvalstīs, un šķiet, ka tas ir noticis saistībā ar debatēm par šo jautājumu komitejā un šeit.

Es neapstrīdu to cilvēku tiesības, kuri runā mazākumtautību valodās. Patiesībā es pilnībā aizstāvu viņus, un es patiesi uzskatu, ka mums ir jāievēro to mūsu ES pilsoņu tiesības, kuru pirmā valoda ir mazākumtautības valoda. Šīm valodām ir jābūt vietai Eiropas Parlamentā, bet ne vienmēr kā oficiālām darba valodām, īpaši tad, ja šie pilsoņi tikpat brīvi var izteikties angļu valodā, kā tas ir mūsu gadījumā. Uzstāšanās svarīgās debatēs un komitejās, piemēram, mazākumtautības valodā, kas pēc tam ir pasīvi jāiztulko vairāk nekā 20 citās valodās, apdraud demokrātisku debašu galveno mērķi, jo tulkojumā var tikt zaudēta kāda nianse vai pat rasties pārpratums. Mūsu demokrātiskais uzdevums šeit ir pārliecināt pēc iespējas vairāk cilvēku, lai uztvertu mūsu viedokli, un grūtības atrast pietiekamu daudzumu pienācīgi kvalificētu tulku ir gluži cits jautājums. Tāpēc šo divu iemeslu dēļ es atturējos.

- Ziņojums: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikt, ka es balsoju par *van Nistelrooij* kunga ziņojumu, bet es arī vēlētos izmantot šo iespēju pateikt tiem dažiem atlikušajiem skatītājiem, ka gadījumā, ja tie šī Parlamenta deputāti, kuri šodien tik pamatīgi kritizēja Eiropas Savienību un tās procedūras metodi, tā vietā, lai turpinātu braukāt pa Eiropas Savienību un saviem vēlēšanu apgabaliem, nomelnojoš Eiropas Savienību, sniegtu objektīvāku informāciju, tad tas neapšaubāmi radītu pilnīgi atšķirīgu gaisotni.

Attiecībā uz *van Nistelrooij* kunga ziņojumu, kohēzijas politika tika iecerēta saskaņā ar šīm pašām nostādnēm, lai radītu solidaritāti un izveidotu sadarbību, un jo īpaši šajā krīzes laikā es uzskatu, ka Eiropas reģioniem — ne vien valstīm, bet arī reģioniem — ir jāsadarbojas, jānostiprina savas pozīcijas un jāuzlabo savu iedzīvotāju dzīves kvalitāte. Tieši šī iemesla dēļ *van Nistelrooij* kungs bija ļoti pelnījis, ka es balsoju par šo ziņojumu.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Es balsoju par ziņojumu par teritoriālo kohēziju, jo es esmu stingri pārliecināta, ka šī koncepcija ir jāattīsta un jāpiemēro kā horizontāls princips visu Kopienas politikas jomu un darbību pamatā.

Šodienas debatēs par kohēzijas politiku mēs aicinājām nākamajā plānošanas periodā ievērojami nostiprināt reģionālo un vietējo iestāžu tiešu līdzdalību attiecīgo programmu plānošanā un īstenošanā. Eiropas Savienības politika, proti, kohēzijas politika, ir pārveidojusi pārvaldību no pārsvarā centralizētas sistēmas par arvien integrētāku vairāku līmeņu sistēmu.

Tāpēc es uzskatu, ka dalībvalstis ir jānudina izveidot teritoriālas pārvaldības sistēmu, kuras pamatā ir integrēta “augšupēja” pieeja, kas arī ļauj aktīvāk iesaistīt iedzīvotājus. Es mudinu dalībvalstis sākt domāt par to, kā tās var nostiprināt un labāk atbalstīt teritoriālās kohēzijas koncepciju savās nacionālajās programmās un politikas jomās.

Šajā saistībā es uzskatu, ka īpaši svarīgi ir koordinētas attīstības un pilsētu un lauku partnerības pamatprincipi, un tie ir stingri jāievēro.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Es atbalstīju ziņojumu par teritoriālo kohēziju, saprotot, ka tā ir ārkārtīgi svarīga politika visiem Eiropas Savienības reģioniem.

Resursi no Kohēzijas fonda kopā ar valstu resursiem var pārveidot pat visatpalikušākos reģionus par labi attīstītiem reģioniem un pacelt tos līdz attīstīto reģionu līmenim. Tas ir ārkārtīgi svarīgi manai valstij Bulgārijai. Ir arī svarīgi, lai plānošanas posmā visi resursi tiek sadalīti godīgi un lai kohēzijas princips tiek piemērots visās Eiropas Savienības prioritārajās politikas jomās.

Ņemot vērā visus faktorus, kuri ietekmē līdzsvarotu reģionālo un sociālo attīstību, mums ir jāatrod vispiemērotākie mehānismi, kas ļautu mums dažām jaunajām dalībvalstīm, kurās ir zemāks attīstības līmenis, dot iespēju panākt pārējās.

Plānošanas posmā mums ir jābūt skaidriem kritērijiem, lai nepieļautu, ka valsts tiek sodīta, jo tieši plānošanas posmā tiek veikti neatbilstīgi un neefektīvi piešķirumi, kas pēc tam ietekmē pilsoņu dzīves kvalitāti.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos apsveikt *van Nistelrooij* kungu par viņa ziņojumu. Es vēlos īpaši atbalstīt 42. punktu, kurā aicināts izveidot reālas partnerības starp visām pusēm, kas iesaistītas reģionālajā un vietējā attīstībā ES, valsts, reģionālā un vietējā līmenī.

Tas ir priekšnosacījums, lai panāktu teritoriālo kohēziju. Atkal un atkal ir pierādījies, ka vietējo attīstības grupu un NVO iesaistīšana reģionālās attīstības un teritoriālās kohēzijas procesā pievieno reālu ekonomisku un sociālu vērtību. Ņemot vērā to, ka mēs nepanākam teritoriālo kohēziju starp mūsu reģioniem, ir būtiski izveidot un veicināt šādas partnerības.

- Ziņojums: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atbalstīt 22. punktu, kurā tāpat kā *van Nistelrooij* kunga ziņojumā dalībvalstis tiek aicinātas stiprināt partnerattiecību principu programmās pašreizējam periodam saskaņā ar Vispārējās regulas par ERAF, ESF un Kohēzijas fondu 11. pantu.

Mēs Parlamentā izstrādājam šīs regulas, bet dalībvalstīm ir jāīsteno šīs regulas, un Komisijai ir jāuzrauga to īstenošana. Nesena ziņojuma par NVO un citu pušu līdzdalību struktūrfondu izstrādē, īstenošanā un uzraudzībā jaunajās dalībvalstīs nosaukums bija “Iekļaušanas ilūzija”, un es domāju, ka nosaukums pasaka visu. Dalībvalstis un Komisija neuzņemas savus pienākumus. Mums šajā Parlamentā ir jāturpina uzstāt, lai tas tiek darīts.

- Ziņojums: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es nobalsoju par deputātu to ziņojumu apkopošanu, kuros kritizēti kohēzijas politikas izpildes šķēršļi. Es īpaši vēlos runāt par *Krehl* kundzes ziņojumu. Es gribētu piedalīties šodienas diskusijā, norādot, ka kolēģi deputāti aizmirsu pieminēt, ka pirms divām nedēļām mēs apstiprinājām atveseļošanas pasākumu kopumu. Par šo pasākumu kopumu vienojās Čehijas prezidentūra un Komisija.

Eiropas Parlamenta spiediena rezultātā Komisija ir arī sagatavojusi skaidru priekšlikumu projektus pārvaldības vienkāršošanai, un jo sevišķi tā ir ieviesusi skaidri noteiktu elastības pakāpi, kas tagad ļaus ikvienam, kurš saņem naudu no struktūrfondiem, pārnest resursus no vienas programmas uz citu un pat izmantot šos resursus, lai segtu aizdevumus, kas ir īpaši svarīgi jaunajām dalībvalstīm. Nākamais ziņojums šajā pasākumu kopumā attiecībā uz mikrokreditiem to, protams, atbalsta vēl vairāk. Man ir tikai žēl, ka mums vēl nav skaidru pamatnostādņu par regulu saskaņošanu saistībā ar mikrokredītu izmantošanu, kas būtu īpaši noderīgi mazajiem uzņēmējiem un vietējām iestādēm.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es īpaši atbalstu šo ziņojumu, krājaizdevu sabiedrību pieminēšanu un to ieguldījuma atzīšanu saistībā ar mikrokredītu iespēju sniegšanu. Kā bezpeļņas organizācijām krājaizdevu sabiedrībām ir unikāla nozīme, sniedzot mikrokredītus daudziem, kuriem daudzas citas finanšu iestādes kredītu nepiedāvātu. Es zinu, ka krājaizdevu sabiedrības nav spēcīgas visās Eiropas valstīs, bet tās ir spēcīgas daudzās valstīs, un to rezerves pārsniedz 40 miljardus eiro. Visā pasaulē krājaizdevu sabiedrību rezerves pārsniedz USD 1,1 triljonu, un pasaulē ir gandrīz 180 miljoni šo sabiedrību biedru.

Laikā, kad daudzi cilvēki zaudē uzticību banku iestādēm, bezpeļņas finanšu iestādes ir reāla alternatīva, un tām vajadzīgs mūsu atbalsts. Jo sevišķi tās ir jāiekļauj JASMINE programmā, lai kā mikrofinansējuma sniedzējas tās varētu piekļūt biznesa atbalsta pakalpojumiem, piemēram, darbaudzināšanai, apmācībai, konsultēšanai, finanšu izglītībai u.c.

Visbeidzot, precizējums par *Muscardini* kundzes ziņojumu: es uzskatu, ka mēs balsojām un pieņemām 1. grozījumu, kurā termins “seksuālās un reproduktīvās tiesībās” tika grozīts uz “seksuālā un reproduktīvā veselība”. Šajā saistībā es neesmu pārliecināta, vai piekritu saviem īru kolēģiem, kuri iepriekš runāja par šo tematu.

Priekšsēdētājs. – *Kamall kungs, kā redzat, sēžu zālē jūs esat palicis vienīgais!*

Syds Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet pateikties jums un visiem tulkiem par pacietību šajā ļoti ilgajā balsojumu skaidrojumu daļā.

Es uzskatu, ka Parlamentā pastāv vienprātība par mikrokredītu vērtību — tas ir viens no tiem jautājumiem, par kuriem labējie un kreisie Parlamentā var būt vienprātīgi.

Pašlaik ļaujiet man izteikt atzinību īpaši divām organizācijām. Viena ir *Opportunity International*, kuru vada kādas Āfrikas valsts bijušais centrālās bankas vadītājs un attiecībā uz mikro kredītiem piemēro profesionālu pieeju, kur tas dažkārt par nožēlu ir trūcis. Otra ir organizācija un tās izcilā vietne www.kiva.org, kas ļauj cilvēkiem individuāli aizdot tik vien kā USD 25 un kas tiek apkopoti lielākiem mikroaizdevumiem uzņēmējiem visā pasaulē, īpaši jaunattīstības valstīs, ļaujiet tiem veidot labklājību un darbavietas savās vietējās kopienās.

Es vēlētos norādīt uz to, ka mums ir jānodrošina, lai vietējā, valsts vai ES valdība neizstumj mazos kopienas vadītus un privātos mikrokredītu sniedzējus. Šādi gadījumi ir bijuši manā vēlēšanu apgabalā Londonā, kur vietējā pašvaldība ir izstūmusi kopienas vadītas organizācijas.

Tomēr kopumā es uzskatu — mēs varam piekrist, ka mikrokredīti ir lieliski, lai palīdzētu uzņēmējiem nabadzīgākās valstīs.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Paolo Costa (A6-0071/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsojumā atbalstīju ziņojumu par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopieni un Nepālas valdību par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem.

Es piekrītu referenta priekšlikumam parakstīt šo nolīgumu.

Es uzskatu, ka grozījumi attiecībā uz pārvadātāja izraudzīšanas klauzulu, aviācijas degvielas aplikšanu ar nodokli un pārvadājumu tarifiem ir pamatoti salīdzinājumā ar pašreizējiem divpusējiem nolīgumiem.

Es ceru, ka palaušanās uz savstarpēju uzticēšanos otras puses sistēmām sekmēs nolīguma īstenošanu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Costa* kunga ziņojumu par EK un Nepālas Nolīgumu par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem.

Es piekřītu referentam, ka uz tarifiem, ko Nepālas izraudzītie gaisa pārvadātāji nosaka pārvadājumiem tikai Eiropas Kopienā, attiecas Eiropas Kopienas tiesību akti. Es arī atbalstu aviācijas degvielas aplikšanu ar nodokli darbībām Kopienas teritorijā.

- Ziņojums: Geringer de Oedenberg (A6-0130/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Geringer de Oedenberg* kundzes ziņojumu par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoriem.

Patiesībā es piekřītu Komisijas priekšlikumam par spēkā esošo normatīvo tekstu kodificēšanu, arī tehniskiem pielāgojumiem.

- Ziņojums: Geringer de Oedenberg (A6-0129/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *L. J. Geringer de Oedenberg* ziņojumu par Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem.

Es piekřītu priekšlikumam par spēkā esošo normatīvo tekstu kodificēšanu, lai nodrošinātu Kopienas tiesību aktu pareizu vienkāršošanu un skaidru izstrādi.

- Ziņojums: Sirpa Pietikäinen (A6-0119/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Ņemot vērā arvien sarežģītākos finanšu tirgu apstākļus un it sevišķi finanšu krīzi, ir vajadzīga šāda statistikas datu vākšanas optimizācija. Datu ticamībai un laicīgumam ir jāklūst par šīs grozītās regulas stūrakmeņiem. Referente uzskata, ka ārkārtīgi svarīgi ir laikus apkopot statistikas informāciju. Tādēļ vajadzības gadījumā ECBS un ESS dati būtu jāapkopo katru mēnesi. Tādējādi varētu uzlabot statistikas kvalitāti un optimizēt tās lietderīgumu, it īpaši saistībā ar finanšu pakalpojumu nozares uzraudzību. Es piekřītu Eiropas Centrālās bankas priekšlikumam daļēji grozīt Padomes Regulu par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālo banku sistēma, kuras mērķis ir nostiprināt šo datu vākšanas efektivitāti. Turklāt tādējādi spēkā esošā regula tiktu pielāgota finanšu tirgu tendencēm.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es vēlētos atturēties no balsošanas par *Pietikäinen* kundzes ziņojumu par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka. Patiesībā es tikai daļēji piekřītu šim ziņojumam, jo uzskatu, ka tajā ir vairāki būtiski punkti, kas man neļauj paust pilnīgi pozitīvu viedokli par to.

- Ziņojums: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Philip Claeys (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret *A. G. Lambsdorff* ziņojumu, jo tajā nav skaidri norādīts, ka ES dalībvalstu intereses vislabāk tiktu aizstāvētas, izvairoties no ANO Cilvēktiesību padomes, ja Durbanas Pārskatīšanas konferences galīgajā dokumentā tiks saglabāti atsevišķi nepieņemami fragmenti. Reizi par visām reizēm ir skaidri jānorāda, ka Eiropa nedrīkst mācīties par cilvēktiesībām no islāma teokrātijām un citām (daļējām) diktatūrām.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Kaut arī es atzinīgi vērtēju lielāko daļu *A. G. Lambsdorff* ziņojumā par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijā, man ir problēma saistībā ar viņa aicinājumu šajā posmā uz Eiropas Savienības vienotu dalību ANO Drošības padomē. Es atbalstu Drošības padomes reformu, lai atzītu jauno globālo politisko realitāti — Japāna, Vācija, Indija un Brazīlija var būt labi dalībnieki, un būtu aizvainojoši izslēgt Āfrikas pārstāvību. Bet atbalstam vienotai ES dalībai vai tās noraidījumam ir jābūt sarunu procesa nobeigumā — pat ja tas ir loģisks —, nevis sākumā. Pamatojoties uz to, es uzskatīju, ka ir atbilstīgi atturēties no balsošanas par šo ziņojumu.

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Priekšsēdētāj, es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ir steidzami jāpārskata un jāreformē ANO. Ir maz jēgas apsvērt ES vietu Drošības padomē, ja jautājums ir par visu pārstāvības sistēmu.

Proti, kur ir Āzijas pārstāvība Drošības padomē? Pašlaik šo kontinentu pārstāv tikai Ķīna, kas ir nedemokrātiska valsts ar satraucošu cilvēktiesību situāciju. Kur ir aicinājums nodrošināt vietu Indijai, kuras iedzīvotāju skaits strauji tuvojas Ķīnas iedzīvotāju skaitam un kurai ir reģionāli un globāli nozīmīga politiskā, ekonomiskā un stratēģiskā vara?

Pirms domājam par ES balsi ANO, mums ir jāapsver, kā varētu uzlabot pašreizējo ANO. Pasaules lielākās demokrātiskās valsts pienācīga pārstāvība Drošības padomē būtu liels solis pareizajā virzienā.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Princips “viena valsts, viena balss” ir viens no sadarbības stūrakmeņiem ar Apvienoto Nāciju Organizāciju, un tā tam jāpaliek. Tādēļ mēs uzskatām, ka Eiropas Parlaments rīkojas ļoti neveiksmīgi, mēģinot turpmāk panākt vienotu ES vietu ANO Drošības padomē. Pats par sevi ir skaidrs, ka Zviedrijas ārpolitika atšķiras no Polijas ārpolitikas, kas ir atšķirīga no Grieķijas ārpolitikas. Turpretī līdzīgu uzskatu valstis var apvienoties, ja to vēlas.

Tomēr ziņojumā ir vairāki pozitīvi aspekti, īpaši attiecībā uz aicinājumu ievērot cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības. Mēs uzskatām, ka šie formulējumi ir tik svarīgi, ka esam izvēlējušies atbalstīt šo ziņojumu, lai gan tajā ir trūkumi attiecībā uz citiem jautājumiem.

Richard Howitt (PSE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta leiboristu deputāti pilnībā atbalsta ANO Ģenerālās asamblējas darbu un tās pozitīvo nozīmi mierīgā un pozitīvā starptautiskā sadarbībā. Šajā rezolūcijā mēs it sevišķi atbalstām uzmanības pievēršanu pozitīvākai sadarbībai cilvēktiesību jomā, pozitīvai ANO reformai, kodolieroču neizplatīšanai un Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai.

Mēs atturējamies no balsošanas par šo rezolūciju, jo, kaut arī atbalstām daudzus tās punktus, mēs nevarējām atbalstīt rezolūcijā pausto aicinājumu izveidot vienotu Eiropas Savienības pārstāvību ANO Drošības padomē. ANO Statūtos nav noteikumu par reģiona pārstāvību Drošības padomē. Eiropa nav ANO dalībvalsts, un saskaņā ar ANO Statūtiem tikai valstis var būt ANO dalībnieki.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) A. G. Lambsdorff ziņojums sniedz svarīgu ieguldījumu Eiropas Savienības līdzdalībā ANO darbībā un pārveidē. Es ar prieku to atbalstu.

Šajā ziņojumā iekļautie ieteikumi atkārtoti apstiprina lielākās daļas ES dalībvalstu pastāvīgās bažas saistībā ar globālās politikas svarīgākajiem jautājumiem un vienlaikus pārliecinošā veidā atkārtoti norāda uz Rumāniju un PPE-DE grupu interesējošiem tematiem.

Piemēram, ES pamatvērtības liek mums piešķirt īpašu nozīmi principam “Pienākums aizsargāt”. Turklāt mana partija un citi PPE-DE grupas biedri uzskata, ka cilvēktiesības ir viens no ārpolitikas pasākumu stūrakmeņiem un svarīgs līdzeklis, kā paust mūsu viedokļus globālā līmenī. Es priecājos, ka šajos ieteikumos plaša uzmanība pievērsta šīm bažām. Lai nostiprinātu šajās jomās panākto progresu, mums ir arī jāveicina cilvēku drošība ne vien no ekonomiskā un sociālā viedokļa, bet arī “stingrā” drošība.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais — šīs organizācijas pareiza darbība ir svarīga mums visiem, kas vēlas redzēt pārliecinošu, efektīvu, daudzpusēju mehānismu, kura darbība veicina šīs vērtības.

Apskatot šos un citus Eiropas pilsoņus interesējošus tematus, A. G. Lambsdorff ziņojums un tajā paustie ieteikumi ir solis uz priekšu, tādēļ es balsoju par to.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Es balsoju par Alexander Graf Lambsdorff ziņojumu par Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblējas 64. sesijā. Eiropas Savienībai ir jārīkojas vienoti, lai ietekmētu lēmumus un saistības, kas tiks pieņemtas 2009. gada septembrī ANO Ģenerālajā asamblējā.

Kā Attīstības komitejas loceklis es vēlētos uzsvērt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas progressa nozīmi. Eiropas Savienībai ir jāuzņemas galvenā loma ANO, lai nodrošinātu, ka tiek turēti mūsu solījumi jaunattīstības valstīm, kuras pašreizējā ekonomiskajā krīzē patiesībā cieš visvairāk, jo diemžēl pašlaik mūsu rīcība atpaliek no mūsu solījumiem.

Tomēr krīze neapšaubāmi ir ietekmējusi gandrīz visas valstis, īpaši tik grūtos laikos kā pašlaik; visām attīstītajām valstīm ir kopīgi jārīkojas un jāskatās tālāk par šaurām valstiskām interesēm, jo miljoniem cilvēku dzīves ir burtiski atkarīgas no mūsu darbības un turpmākiem pasākumiem.

Ignorējot pašreizējās problēmas, sekas varētu būt katastrofālas; turklāt, iespējams, nākotnē mēs tās vairs nespētu atrisināt.

Kathy Sinnott (IND/DEM), rakstiski. – Es vēlējos balsot par šo ziņojumu par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblējas 64. sesijā, jo daudzas prioritātes ir vērtīgas un tās ir jāatbalsta un pat jāveicina. Diemžēl prioritāšu sarakstā kolēģi iekļāva “seksuālās un reproduktīvās tiesības”, un es nevaru un nekad nevarēšu piedot līdzcivēku nonāvēšanu, šajā gadījumā — nedzimušu bērnu nonāvēšanu.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), rakstiski. – Lai gan es atbalstu centienus veidot Rietumu demokrātisko valstu koordinētu nostāju ANO un esmu centies pierādīt, ka ANO struktūrvienībās vajadzīga institucionāla reforma, es nepieņemu to, ka ES būtu jādarbojas mūsu vārdā. ANO atsevišķās dalībvalstis, it sevišķi Drošības

padomes dalībvalstis, nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut, ka ES uzurpē to tiesības izvirzīt pašām savu viedokli. Es noraidu mērķi "Eiropas Savienības dalība ANO Drošības padomē". Tāpēc principa dēļ un nekādā veidā nenoraidot ANO iniciatīvas, piemēram, Tūkstošgades attīstības mērķus vai jēdzienu "Tiesības aizsargāt", es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu.

- Ziņojums: Maria Martens (A6-0079/2009)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Viena no sarežģītākajām problēmām, ar ko saskaras Eiropas Savienība, ir nelegālā imigrācija. Es vienmēr esmu uzskatījis, ka risinājumus var ierosināt tikai tad, ja abas puses viena otru uztver kā partnerus. Pievēršot uzmanību to migrantu nožēlojamajam stāvoklim, kuri šķērso Vidusjūru, Eiropai un Ziemeļāfrikas valstīm (Magriba valstis) jādabojas vienoti. Kopš 1970. gada Malta ir nepārtraukti rīkojusi kampaņas šīs pieejas atbalstam, bet tajā laikā lielākajai daļai Eiropas vadītāju nebija vajadzīgās tālredzības. Pašlaik, kad mēs saskaramies ar masveida izceļošanu, kas līdzinās Bībelē aprakstītajai, Eiropu pēkšņi ir izbiedējusi reālā situācija.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par M. Martens ziņojumu.

Nemot vērā 2007. gadā pieņemto kopējo stratēģiju, kurā tika ierosināts ieviest vairāk divpusēju pieeju, paredzot ES un Āfrikai vienlīdzīgākus nosacījumus, es piekritu šādas stratēģijas nozīmei. Tās mērķis ir, lai dialogs un sadarbība būtu „ne tikai attīstība”, „ne tikai Āfrika” un „ne tikai iestādes”, bet arī lielāka ES un Āfrikas sadarbība starptautiskās iestādēs un daudzpusējās sarunās par dažādiem jautājumiem, piemēram, par cilvēktiesībām un klimata pārmaiņām.

Es piekritu, ka ES un Āfrikai vajadzētu darboties tā, lai padarītu demokrātiskākas un reprezentatīvākas starptautiskās iestādes, piemēram, Pasaules Banku, Starptautisko Valūtas fondu un PTO, kā arī lai nodrošinātu, ka Āfrika beidzot var izrādīt ietekmi atbilstoši tās apmēriem.

Ziņojumā arī izceltas četras jomas, kurās īpaši svarīgi sasniegt efektīvus rezultātus, lai kopīgā stratēģija būtu veiksmīga. Te jāmin miers un drošība, pārvaldība plašākā nozīmē, tirdzniecības jautājumi, reģionālās ekonomiskās kopienas un kapitāla aizplūšana, kā arī galvenās attīstības problēmas, piemēram, veselība un izglītība.

Es arī atbalstu prasību ieviest īpašu finanšu instrumentu kopīgās stratēģijas īstenošanai, kas skaidri, paredzami un plānveidīgi apvienotu visus pastāvošos finansējuma avotus.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret M. Martens ziņojumu, kaut gan tajā ir daudzi saprātīgi un pieņemami aspekti un tas ir relatīvi objektīvs ziņojums. Tomēr skumji ir tas, ka ziņojumā par ES un Āfrikas partnerību nav ne vārda par nelegālās imigrācijas problēmu, kas ir tik neatliekama gan Eiropai, gan Āfrikai, kas noved pie intelektuālā darbaspēka aizplūšanas no Āfrikas un izraisa tik daudzās sociālās problēmas Eiropā. Turklāt šajā ziņojumā redzama zināma naivuma pakāpe, kad tiek prasīts saskaņā ar Eiropas zilās kartes shēmu mazināt afrikāņu piesaisti no nozarēm, kurās šie speciālisti ir vajadzīgi Āfrikā. Ziņojumā nekas nav teikts par to, kā to var samazināt realitātē.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par M. Martens ziņojumu par tematu "ES un Āfrikas partnerības norise, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes", jo tajā ir atkārtoti uzsvērts, ka nepieciešams nostiprināt attiecības starp Eiropas Savienību un Āfriku, īpaši pašreizējās globālās ekonomiskās nestabilitātes situācijā.

Es vēlētos uzsvērt, ka ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksme 2007. gadā Lisabonā tika organizēta, galvenokārt pateicoties Eiropas Savienības Padomes Portugāles prezidentūrai. Tomēr mums vēl tāls ceļš ejams, lai attīstītu šajā sanāksmē sagatavoto kopīgo stratēģiju, īpaši miera, drošības, pārvaldības, cilvēktiesību, reģionālās integrācijas, veselības un izglītības jomā.

Eiropas Savienībai ir jāizveido īpašs finanšu instruments, lai īstenotu kopīgo stratēģiju un mērķtiecīgi iesaistītu pilsonisko sabiedrību.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Referente būtībā precīzi atspoguļo Āfrikas daudzās problēmas. Neapšaubāmi, viņai ir arī taisnība, aprakstot nozīmi, kas var būt gan starptautiskiem centieniem, gan starptautiskai sadarbībai, lai novērstu nabadzību, veselības aprūpes trūkumu un globālās ekonomiskās lejupslīdes sekas.

Tomēr referente iesaistās plašā propagandā par to, ka Eiropas Parlamentam jābūt lielākai nozīmei Āfrikas un Eiropas Savienības attiecībās. Bez jebkādiem objektīviem argumentiem tiek ierosināts, piemēram, ka Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam jāļauj apmeklēt Āfrikas valdību un Eiropas Komisijas un/vai Padomes

pārstāvju sanāksmes. Referente arī vēlētos, lai Eiropas Parlamentam būtu lielāka atbildība par Eiropas Attīstības fonda struktūru un darbību. Mēs uzskatām, ka šāda attiecību attīstība būtu ārkārtīgi neveiksmīga. Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu kopumā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurā apskatīta ES un Āfrikas partnerības efektivitāte. Ziņojumā atzīmēts, ka kopīgās stratēģijas īstenošanai ir darīts pieejams ļoti neliels finansējums, un tajā aicināts izveidot īpašu finanšu instrumentu, kas skaidri, paredzami un plānveidīgi apvienotu visus pašreizējos finansējuma avotus.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret M. Martens ziņojumu par Āfrikas un ES partnerību.

Patiesībā es nepiekrītu pieņemtajai nostājai, kas bieži izrādās nepiemērota, lai apmierinātu Āfrikas puses vajadzības gan iestādē, gan privātajā sektorā. Turklāt šajā saistībā ir vajadzīgi lielāki centieni arī no Āfrikas pusēm, lai nodrošinātu, ka partnerības nolīgumu īstenošanā patiešām tiek iesaistīta plaša pilsoniskā sabiedrība.

Līdz šim ieviestā partnerības stratēģija ir devusi tikai pieticīgus rezultātus, kas palikuši krietni zem cerētā un noteiktajiem mērķiem. Tā kā pirmais rīcības plāns beidzas 2010. gadā, es nedomāju, ka būs iespējams sasniegt šos mērķus. Es atkārtoju, ka šo iemeslu dēļ esmu pret šo ziņojumu.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), rakstiski. – Lai Āfrikā panāktu ekonomisko izaugsmi un labklājību, laba pārvaldība ir pats svarīgākais un tai jābūt pirmajai prioritātei. Ir žēl, ka šajā ziņojumā tam pievērsta tik niecīga uzmanība un ka tā aprakstīta ar vārdiem, kas parāda pārmērīgu iecietību pret Āfrikas režīmiem. Nekur nav minēts tas, ka lielākā daļa Āfrikas valdību netieši vai atklāti atbalsta R. Mugabe režīmu Zimbabvē, neskatoties uz to, ko šis režīms radījis Zimbabves iedzīvotājiem. Un mēs nedrīkstam censties citam kontinentam piemērot ES institucionālās struktūras modeli, neapsverot šādas struktūras piemērotību Eiropai, kur tad vēl Āfrikai.

Frank Vanhecke (NI), rakstiski. – (NL) Joprojām uzkrītoši ir tas, ka mēs šajā iestādē turamies pie Lisabonas ilūzijas, lai notiek kas notikdams. Ja tā padomā, tad patiesībā tas nemaz nav tik uzkrītoši, jo teicami ataino Eiropas birokrātu attieksmi pret likumību, opozīcijas tiesībām un mūsu vēlētoju brīvi izdarītas izvēles ievērošanu.

Galu galā Lisabonas līgums juridiski ir miris kopš referenduma Īrijā. Kāpēc mēs nevaram to vienkārši respektēt?

Būtībā es gribētu zināt, vai mums patiešām tagad ir jāiegulda vēl 55 miljoni eiro, lai atbalstītu Āfrikas Savienības iestādes. Šīs iestādes gandrīz nemaz nekritizē savu valstu asiņainos diktatorus. Arī jāautā, kā pilnībā derīgais komentārs par zilo karti kā instrumentu, kas novērš turpmāku intelektuālā darbaspēka aizplūšanu uz Eiropu, saskan ar citās vietās pieņemtajām nostājām. Turklāt nekur šajā ziņojumā nav pat pieminēta nelegālās imigrācijas problēma. Varbūt tā ir problēma, kurā mēs labāk varētu ieguldīt 55 miljonus eiro.

- Ziņojums: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par A. Hutchinson ziņojumu, un es pilnībā atbalstu prasību Komisijai turpināt saistīt budžeta atbalstu ar rezultātiem, kas sasniegti veselības un izglītības jomā, īpaši attiecībā uz veselības pamataprūpi un pamatzīglītību, un uzlabot budžeta atbalsta prognozējamību, īstenojot TAM līgumus.

Es arī piekrītu tam, ka ir svarīgi spēt piemērot no šiem līgumiem izrietošos principus lielākam valstu skaitam, ņemot vērā, ka TAM līguma galvenais mērķis ir uzlabot palīdzības efektivitāti un paātrināt panākumu gūšanu, lai īstenotu TAM valstīs, kurām tas visvairāk nepieciešams.

Es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija saista savu budžeta atbalstu ne vien ar sasniegtajiem rezultātiem labas pārvaldības un pārredzamības jomā, bet arī ar rezultātiem cilvēktiesību aizsardzības un ievērošanas jomā, jo īpaši attiecībā uz nabadzīgākajām un sociāli atstumtākajām grupām, piemēram, invalīdiem, mazākumtautību pārstāvjiem, sievietēm un bērniem, un seko, lai budžeta atbalsts netiktu iztērēts citām nozarēm, kas nav noteiktas TAM līgumā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir noslēgt Tūkstošgades attīstības mērķu līgumus starp ES un atsevišķām valstīm. Es atbalstu ziņojumā ieteikto finanšu pārredzamību, kā arī stabilitāti, ko partnervalstīm nodrošinās līgumā noteiktā palīdzība, lai tās laikus labāk plānotu budžetus.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es vēlos atturēties no balsošanas par A. Hutchinson ziņojumu par TAM līgumiem. Patiesībā es piekritu tikai dažiem apskatītajiem jautājumiem, un tāpēc es nevaru pilnībā atbalstīt šo dokumentu.

Kathy Sinnott (IND/DEM), rakstiski. – ES ir no visas sirds jāatbalsta TAM, bet es balsoju pret ziņojumu par TAM, jo kolēģi atkal ziņojumā ir piesaukuši “seksuālās reproduktīvās tiesības”. Dot bērnam iespēju dzīvot ir svarīgs TAM.

- Ziņojums: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, sociāldemokrāti, uzskatām, ka ir svarīgi Eiropas Savienībā veicināt gan mākslu, gan kultūru. Tāpēc mēs vēlētos redzēt lielāku pieredzes apmaiņu un sadarbību starp dalībvalstīm šajā jomā. Tas ir īpaši svarīgi, lai atvieglotu mākslas studentu mācības citā dalībvalstī.

Tomēr mēs neuzskatām, ka dalībvalstu mākslas kursi ir jānosaka ES līmenī. Šādi lēmumi ir jāpieņem pašām dalībvalstīm. Tāpēc mēs esam izvēlējušies balsot pret šo ziņojumu.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju „par”.

“Visi bērni ir dzimuši mākslinieki. Problēma ir palikt par mākslinieku, kad izaugam.” Ar šiem vārdiem Pablo Picasso aprakstīja problēmas, kas saistītas ar mākslas apmācību. Kaut arī mākslas izglītība pašlaik ir obligāts priekšmets daudzās izglītības sistēmās, mācīšanas modeļi katrā dalībvalstī joprojām ievērojami atšķiras.

Jaunu informācijas un komunikāciju tehnoloģiju attīstība ir veicinājusi arī uz zināšanām balstītas ekonomikas uzplaukumu, tāpēc intelektuālajai kapacitātei un radošumam šajā pasaulē ir ievērojama loma. Šajā saistībā mākslas izglītība ir kļuvusi par svarīgu identitātes saglabāšanas un starpkultūru un starpreliģiju saprašanās veicināšanas faktoru.

Mākslas izglītība arī piedāvā tautām līdzekli sava kultūras mantojuma bagātību izmantošanai nepieciešamo cilvēkresursu attīstīšanai. Līdzās tam jāmin pieaugošās prasības par demonstrējamu konkurētspēju daudzās nozarēs, ar ko tiek skaidrota prioritātes piešķiršana radošuma veicināšanai skolu mācību plānu ietvaros daudzās izglītības sistēmās, izmantojot ar piemērotām pedagoģiskām metodēm veidotas izglītojošās programmas, kas atstāj lielu ietekmi uz turpmāku studentu iekļaušanos darbā.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Kopīga rezolūcijas priekšlikuma sagatavošana par mākslas studiju koordināciju Eiropas līmenī ir svarīga.

Radošā darbība ietver vairāku kompetences jomu, zināšanu un materiālu pārzināšanu, kas jau sen ir cieši saistīts ar izglītības un tehnoloģisko attīstību. Jau vēsturiski mākslā tika izmantotas tā laika visjaunākās tehnoloģijas, un liela daļa estētisko teoriju ir ietekmējušās no zinātniskiem apsvērumiem. Savukārt praktiskā pieredze un atsevišķas mākslas disciplīnas ir veicinājušas tehnoloģisko progresu, sniedzot ieguldījumu cilvēku zināšanās un pasaules izmaiņās. Lai gan māksliniecisko jaunradi nevar ierobežot, strikti pielietojot zinātniskās vai tehnoloģiskās atziņas, tehnoloģijas var būt noderīgas mākslā, kaut arī tās netika radītas ar šādu mērķi; tāpat māksla var rosināt pētījumu veikšanu un tehnoloģisko attīstību, aptverot citas ar māksliniecisko darbību nesaistītas jomas. Respektīvi, mākslinieciskā izglītība veicina ciešākas un rezultatīvākas attiecības starp izglītību, kultūru, IKT un mākslu 21. gadsimtā.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo piekritu, ka ir jāpanāk līdzsvars starp teorētiskajām nodarbībām un praktisko darbību visās jomās, arī mākslas studijās.

M. Badia i Cutchet ziņojumā ir uzsvērts, ka mākslas vēstures izglītībā jāizmanto arī tikšanās ar māksliniekiem un kultūras vietu apmeklējumi, lai radītu interesi un veicinātu studentu pārdomas. Es ceru, ka Eiropas valdības un Eiropas Komisija pieņems šajā ziņojumā paustos ieteikumus un ka mēs pavisam drīz redzēsim uzlabojumus.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Mums šodien iesniegtajā patstāvīgajā ziņojumā, kuru es pilnībā atbalstu, ir ietverta ideja, ka mākslas un kultūras izglītība, arī vizuālās mākslas izglītība, ir būtisks izglītības sistēmas aspekts. Šīs nodarbības patiesībā palīdz emancipēt individuus un demokratizēt piekļuvi kultūrai. Tādēļ saskaņā ar subsidiaritātes principu rezolūcijā ir aicināts veicināt skolotāju un studentu mobilitāti, Eiropas līmenī atzīt kvalifikāciju un dalībvalstīm sadarboties mākslas un kultūras izglītības jomā.

Tajā ir arī uzsvērtā nepieciešamība attīstīt skolotāju un citu dalībnieku (mākslinieku un profesionāļu) apmācību, lai ieviestu mākslas un kultūras aspektu visā izglītībā un nodrošinātu augstu mācīšanas standartu. Turklāt ziņojumā ļoti pareizi ir uzsvērtā nepieciešamība izmantot jaunās informācijas un komunikāciju tehnoloģijas, lai nodrošinātu modernu un kvalitatīvu mācīšanu saskaņā ar jauniešu prasībām. Šajā sakarā ziņojumā ir atsauce uz Eiropas digitālo bibliotēku *Europeana*, kas šajā kontekstā rada patiesu pievienoto vērtību.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Kur šis Parlaments tagad iejaucas? Piemēram, šī ziņojuma 1. punktā es lasu, ka mākslas izglītībai jābūt obligātam elementam visu līmeņu skolas mācību programmās, lai veicinātu kultūras pieejamības demokratizāciju. Kas par muļķībām un kāda uzbāzība! Ļaujiet dalībvalstīm pašām noteikt, kā tās vēlas veidot savas mācību programmas. Tās to tik teicami ir darījušas pēdējos simts gadus, un tās spēs turpināt to darīt nākamajā gadsimtā bez vajadzības pēc Eiropas Savienības vai Eiropas Parlamenta tēvišķās aizbildnības.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) „Jūnija saraksts” uzskata, ka kultūras jautājumiem jāietilpst dalībvalstu politiskajā kompetencē. Šis ziņojums nav likumdošanas procedūras daļa un nav nekas vairāk kā Eiropas Parlamenta federālistu vairākumu viedoklis, ka ES ir vēl tālāk jāiejaucas kultūras jomā.

Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu kopumā.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Ir tiesa, ka mākslas priekšmeti tiek mācīti skolās visā Eiropā. Ir arī tiesa, ka Eiropa, un es domāju sabiedrību, strauji mainās, tāpat kā informācijas un komunikāciju tehnoloģijas. Eiropa arī saplūst, un kultūras izglītība var noderēt šim procesam ne mazākā mērā kā, piemēram, kopējais tirgus.

To var darīt, piedāvājot mākslas apmācību visos izglītības posmos, padziļinot teorētiskās un praktiskās zināšanas par Eiropas dažādību un tās daudzajām kultūrām. Šis zināšanu kopums ir ļoti liels, un tas pastāvīgi palielinās. Tomēr tas, ka mākslas priekšmeti dažādās valstīs tiek mācīti atšķirīgi, neļauj, piemēram, sagatavot mākslinieku, kura zināšanas un potenciālu atzītu un izmantotu kādā citā dalībvalstī.

Šajā saistībā rodas jautājums par politikas jomu koordināciju, un *M. Badia i Cutchet* ziņojumā ir ierosināts interesants risinājums — atklātā koordinācijas metode jeb, precīzāk, valstu savstarpēja mācīšanās, izmantojot to valstu piemērus, kurām vislabāk izdēties atrisināt konkrētas problēmas. Tāpēc šī metode gandrīz pilnībā ir dalībvalstu ziņā.

Šī pieeja ir elastīga un ļauj koordinēt sarežģītus jautājumus, kā arī ātri reaģēt uz pašreizējām problēmām. Jautājums par mākslas izglītību ir sarežģīts — radošums ir jāstimulē, izmantojot īpašu un individualizētu pasniedzējs—students pieeju, ir jāsniedz zināšanas par nepārtrauktā attīstībā esošo Eiropas kultūru un radošiem rīkiem, kā arī ir jāpiedāvā neierobežotas karjeras attīstības iespējas. Racionālas un konstruktīvas pārdomas par mākslas izglītību ir ieguldījums nākotnē un dažādībā vienotas Eiropas identitātē.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es atzinīgi vērtēju *M. Badia i Cutchet* ziņojumu par mākslas studijām Eiropas Savienībā.

Mūsdienās, kad mūsu sabiedrība kļūst arvien nevienlīdzīgāka, es uzskatu, ka kultūra ir ārkārtīgi svarīga kā līdzeklis, lai saglabātu identitāti un vienlaikus uzlabotu dažādu tautu un kultūru līdzaspastāvēšanas veidu.

Es piekrītu, ka māksla ir kultūras izpausme un palīdz attīstīt valsts kultūras bagātību, kā arī sabiedrību kopumā. Turklāt radošā darbība var būt noderīga tehnoloģiskajai pētniecībai un attīstībai, kam savukārt ir ietekme uz radošo darbību.

Tāpēc, ņemot vērā mākslas priekšmetu nozīmi, es atbalstu, ka mākslas mācīšana izglītības iestādēs jākoordinē visas Eiropas līmenī.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Cita starpā ir svarīgi, lai māksliniekiem būtu iespēja brīvi pārvietoties, veicināt nekomerciālās mākslas iespējas un turpināt attīstīt Eiropas digitālās bibliotēkas, lai saglabātu mūsu mākslas mantojumu. Es interpretēju 9. punktu saistībā ar mākslas studiju būtību un ilgumu kā vēlmi arī iekļaut mākslas studijas Boloņas procesā, un ar šo nosacījumu es varu balsot par šo ziņojumu.

- Ziņojums: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Philip Claeys (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret šo ziņojumu tekstā paustās šausmīgās liekulības dēļ. ES atsakās pievērst jebkādu uzmanību referendumiem Francijā un Nīderlandē par Eiropas Konstitūciju un

Īrijā par Lisabonas līgumu, un tomēr šajā ziņojumā nav pausta nožēla par šo faktu. Gluži pretēji — ziņojuma 5. punktā īpaši aizbildnieciskā un apvainojošā veidā ir paziņots, ka cēlonis tam, ka sievietes ir balsojušas „pret”, ir Eiropas iesaistīšanās trūkums.

Arī atsauces uz tā dēvēto Komisijas “D plānu” ir pilnīgi nevietā, jo lielākajā daļā dalībvalstu “B plāns” tika novienkāršots par dialogu starp līdzīgi domājošiem, kuriem skaidri nebija nekādas intereses ņemt vērā kritiskus viedokļus. Šajā ziņojumā bija jākritizē šāda veida pārkāpumi, nevis tie netieši jāapstiprina.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Es ar lielu pārliecību balsoju pret šo federālisma pilno un augstprātīgo ziņojumu. Kāda augstprātība apgalvot, kā tas ir B apsvērumā, ka iedzīvotāji, kuri balsoja pret Eiropas Konstitūciju, nepietiekami izprot Eiropu. Tas ir absolūti nepatiesi. Tieši tie pilsoņi, kuri vienīgi pārāk labi uztver to, ka ES mēģina apdraudēt dalībvalstu suverenitātes pēdējās paliekas, balsoja pret Eiropas Konstitūciju. Kas par augstprātību apgalvot, ka integrāciju saprot tikai sabiedrības labi izglītotās daļas. Tomēr referenta nostāja ir skaidra. Tie, kuri domā “nepareizi” ir jākriminālizē vai jāuzskata par idiotiem. Tad mēs varam runāt par aktīvu dialogu ar pilsoņiem.

Brigitte Douay (PSE), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju G. Hegyi ziņojumu par aktīvu dialogu ar pilsoņiem par Eiropu. Šāda veida dialogs ir ļoti svarīgs, un šajā ziņojumā ir lielā mērā uzsvērtas vietējas rīcības nozīme. Patiesi, tieši ar reālu rīcību tuvinoties pilsoņiem, vienkārši runājot ar viņiem par Eiropu, var veidot skaidrāku priekšstatu par to, ko Eiropas Savienība dara viņu labā ikdienas dzīvē.

Šī dialoga veicināšana būs svarīgākā sagatavošanās darbos pirms jūnija vēlēšanām, īpaši lauku teritorijās un ar lielāko daļu eiro skeptiķu grupu, piemēram, jauniešiem un sievietēm. Nesenajā Parlamentā, Padomes un Eiropas Komisijas parakstītajā iestāžu politiskajā deklarācijā “Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu” ir tādas pašas nostādnēs. Mēs varam apsveikt, ka iestādes piešķir lielu nozīmi šim dialogam un plāno īstenot pasākumus, lai pilsoņi justos iesaistīti Eiropas Savienībā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret šo ziņojumu, jo uzskatām, ka spiediens, kas joprojām tiek izdarīts, lai pabeigtu Lisabonas līguma ratifikācijas procesu, neskatoties uz Īrijas referenduma iznākumu, ir nepieņemams. Pirmām kārtām, ja tiktu ievēroti pašreizējā Līguma noteikumi un ja ievērotu Īrijas iedzīvotāju suverēno lēmumu, Lisabonas līguma projekts tiktu atmests. Šis ziņojums atkal atbalsta antidemokrātisku nostāju. Šajā saistībā ir nepieņemami, ka Eiropas Parlaments runā par vēl lielāku “ES pārredzamību un iedzīvotāju iesaistīšanu lēmumu pieņemšanas procesos”, kad lielākā daļa noraidīja referendumu rīkošanu savās valstīs par Lisabonas līgumu tieši tāpēc, ka baidījās no savu iedzīvotāju vairākuma viedokļa.

Žēl arī, ka viņi ignorē visu to cilvēku pretējos viedokļus, kuri jūtas kapitālistiskās integrācijas procesa piekrāpti, jo tas pasliktina nevienlīdzību un palielina nabadzību un bezdarbu, kas ir pretēji tam, ko viņi solīja.

Pat ziņojuma nedaudzie pozitīvie punkti šķiet ievietoti tādā kontekstā, kura mērķis ir apkrāpt sabiedrības viedokli un pilsoņus ar propagandas kampaņām, nevis efektīvi nodrošinot demokrātisku līdzdalību un mainot politiku, lai reaģētu uz individu un darba ņēmēju pamatotajām prasībām.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Jūs tiešām esat nelabojams. Jūs uzskatāt, ka iemesls tam, ka Eiropas pilsoņi ir arvien skeptiskāki attiecībā uz Eiropas Savienību, ir izglītības trūkums, neziņa vai pat stulbums.

Es domāju, ka ir gluži pretēji. Ir tie, kuri gūst peļņu no robežu atvēršanas iedzīvotāju, preču, kapitāla u.c. brīvai aprītei, un tad ir lielākā daļa, kura cieš no sekām — bezdarba, nedrošām darbavietām, mazākas pirkspējas, nedrošības, identitātes zuduma — un kura zina, kas pie tā vainojams.

Jūsu Eiropa ir tehnokrātija, kuru vada nedaudzas nekontrolētas un nekontrolējamas oligarhijas: 27 komisāri un daži Eiropas Centrālās Bankas valdes locekļi. Tā ir tehnokrātija, kas uzmanīgi ieklausās tūkstošos lobiju, kuri to ietekmē, bet kas pilnībā ignorē pilsoņu pausto noraidījumu, kad mums labpatīk jautāt viņu viedokli referendumā. Tā ir sistēma, kuras politika radīja un saasināja pašreizējo finanšu, ekonomisko un sociālo krīzi un kura apdraud valstu aizsardzības vai glābšanas pasākumus.

Tādēļ, tāpat kā jūs, es ceru, ka jūnijā Eiropas pilsoņi masveidā nāks balsot un ka viņi izmantos šo balsojumu kā referendumu, lai pateiktu jums “nē”.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šis ziņojums nav likumdošanas procesa daļa un nav nekas vairāk kā Eiropas Parlamenta federālistu vairākuma viedoklis. Šajā priekšlikumā tiek atbalstīta Lisabonas līguma ratifikācijas procesa pabeigšana.

Tomēr mēs domājam, ka Lisabonas līgums ir bijis neveiksmīgs divas reizes, pēdējoreiz, kad Īrijas iedzīvotāji balsoja pret to 2008. gadā, bet arī pirms tam, kad Francijas un Nīderlandes vēlētāji balsoja pret būtībā tādu pašu priekšlikumu 2005. gadā. Kad Eiropas Parlamenta federālistu vairākums sapratīs, ka vēlētāji neatbalsta vēlmi izveidot Eiropas Savienotās Valstis?

Ziņojuma projekta B apsvērumā pat ir šāds teksts: "Iedzīvotājiem, kuri nepietiekami izprot Eiropas Savienības politiku vai attiecīgos līgumus, būs negatīva attieksme pret šo politiku vai līgumiem." Tas demonstrē federālistu vienaldzību, augstprātību un zināšanu trūkumu attiecībā uz vēlētājiem ar politiskām vērtībām, kas atšķiras no tām vērtībām, kas ir pārsvarā šajā centralizāciju atbalstošajā Eiropas Parlamentā.

Tādēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Saziņai ar pilsoņiem un viņu informēšanai ir jābeidz būt vienkārši iepriekš noteiktam, neefektīvam priekšlikumam. Pilsoniskajai sabiedrībai būs jāiesaistās tādās jomās kā laba pārvaldība un demokratizācija, cilvēktiesības, sociālās atstumtības izskaušana, vides aizsardzība un ilgtspējīga attīstība.

Ņemot vērā globālo finanšu krīzi un arvien lielāko patērētāju parādu līmeni, aktīvs dialogs ar Eiropas pilsoņiem nozīmē to, ka Eiropas iestādēm un pilsoniskajai sabiedrībai ir jācenšas uzlabot patērētāju finanšu izglītības līmeni, īpaši attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kā arī labākās prakses piemēriem saistībā ar uzkrājumiem un aizdevumiem.

Turklāt dalībvalstīm ir jāpalielina Eiropas Patērētāju aizsardzības centru tīklam piešķirtie cilvēkresursi un finanšu resursi, lai palielinātu izpratni un nodrošinātu patērētāju tiesību piemērošanu Eiropas Savienībā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Nesenā kampaņa par enerģiju taupošu spuldžu obligātu izmantošanu, no kā peļņu gūs tieši ražotāji, uzsver plaisu starp Eiropas Savienību un tās pilsoņiem. Kā Eiropas iedzīvotāji var izjust patiku pret Eiropas Savienību, kura atkārtoti referendumus, ja tie vispār tiek organizēti, kamēr ir iegūts vajadzīgais rezultāts? Kā, piemēram, Austrijas pilsoņi var identificēties ar ES, kuras dēļ viņus ir pārpēmusi tranzīta satiksmes lavīna, kura ir sodījusi viņus ar sankcijām par demokrātisku vēlēšanu rīkošanu un piespiedusi viņus atteikties no neitralitātes un banku slepenības?

ES tika izveidota ekonomisku iemeslu dēļ, tas joprojām ir acīmredzams. Tas nav pilsoņu veidojums; tas ir ES institūcijas veidojums, kas ir nošķirts no realitātes un pieturas pie liberalizācijas un kapitāla brīvas aprites mantras. Ja mēs nepārskatīsim mūsu domāšanas veidu un ja arī turpmāk trūks pārredzamības un demokrātijas, mēs varēsim pieņemt vienu nodomu deklarāciju pēc otras, bet pilsoņi paliks atsvešināti no ES un viņu neapmierinātība ar to turpinās pieaugt. Šī iemesla dēļ es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Dialogs ar pilsoņiem ir svarīgs un sarežģīts jautājums, bet tas ir kaut kas tāds, kas pie varas esošajām valdībām ir labi jāapgūst. Tāda ir viņu darba būtība — dialogs, kas noved pie kompromisa. Šajā saistībā šķiet, ka šī ziņojuma konteksts ir zināmā mērā pretrunīgs. Tajā mūs aicina pēc iespējas ātrāk pabeigt Lisabonas līguma ratifikācijas procesu, jo tas ir svarīgs nosacījums, lai veidotu dialogu par Eiropu. Ziņojumā tiek apgalvots, ka Līgums palielinās pārredzamību un iesaistīs pilsoņus lēmumu pieņemšanā. Tas var radīt iespaidu, ka tie, kuriem nepatīk šis līgums, tiks ignorēti un ka tādēļ viņu viedoklis netiks sadzirdēts. Tāpēc ir grūti runāt par dialogu un kompromisu.

Doma par "vispārējām zināšanām par Eiropu", pētot Eiropas un eiropiešu integrācijas vēsturi, arī ir pretrunīga. To īstenotu ar programmu, par kuru tiktu panākta vienošanās Kopienas līmenī, kuru dalībvalstis pieņemtu brīvprātīgi un kuru apmaksātu no Kopienas budžeta. Īsumā tas ir vēsturisks kompromiss, kas būs kā kopēju Eiropas vērtību veidošanas instruments. Manuprāt, mums nav jāiet tik tālu — vēsturisks kompromiss, saudzīgi izsakoties, ir neskaidrs jēdziens, ja šāds kompromiss vispār ir vajadzīgs. Turklāt vēstures izmantošana par līdzekli kādam nolūkam rada opozīciju, pat ja nolūks ir godīgs. Efektīva dialoga pamatā ir šodienas, kas tā vai citādi mums jau ir radījusi pietiekami daudz problēmu. Mums ir jārunā! Citiem vārdiem sakot — "jā" dialogam un "nē" ziņojumam.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es vēlētos atturēties no balsošanas par G. Hegyi ziņojumu par aktīvu dialogu ar pilsoņiem par Eiropu.

Patiesībā, kaut gan es daļēji piekritu iesniegtajam dokumentam, es neatbalstu vairākus, manuprāt, svarīgus punktus. Tāpēc es nevaru pilnībā atbalstīt šo ziņojumu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Debates par dialogu starp Eiropas Savienību un tās pilsoņiem ir ļoti vajadzīgas. Tas, kā Eiropas pilsoņi uztver Eiropu, un viņu izpratne par to, kā Kopiena darbojas,

ir ļoti svarīgs jautājums. Cilvēki pieņem to, ko viņi zina, bet jebkas ārpus to redzesloka rada bažas. Īrijas referenduma piemērs un referendumi pirms tam Francijā un Holandē liecina, ka mēs nevaram nerūpēties par mūsu pilsoņu uzskatiem. Lēmumus nedrīkst pieņemt aiz slēgtām durvīm, ignorējot sabiedrības viedokļus. *Nihil novi* — nekā jauna bez vispārējas piekrišanas.

Mums ir jāsasniedz visnabadzīgākie un mazāk izglītotie pilsoņi. Mums ir skaidri un kodolīgi jāinformē sabiedrība par to, kas ir mūsu darbības pamatā, kādus mērķus vēlamies sasniegt, un jo īpaši — par labumu, ko no tā gūst pilsoņi. Īsta integrācija nav iespējama, ja mūsu vēlētajī pilnībā nepieņem Eiropas Savienības darbības.

Pētījumi liecina, ka tikai mazliet vairāk par 50 % ES pilsoņu ir apmierināti ar savu valstu dalību Kopienā. Protams, šī attiecība katrā valstī ir atšķirīga. Būtu liels panākums, ja šis skaits sasniegtu 80 %.

Pienākums satuvināt ES ar tās pilsoņiem ir jāuzņemas ne vien ES iestādēm kopumā, bet, manuprāt, arī mums, Eiropas Parlamenta deputātiem. Katru gadu es organizēju simtiem tikšanos ar jauniešiem, lauksaimniekiem un uzņēmējiem. Mācīsim mūsu pilsoņiem izmantot ES piedāvātās priekšrocības. Jūnija vēlēšanas būs pirmais pārbaudījums tam, cik efektīvi esam bijuši.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. — *G. Hegyi ziņojums saistībā ar dialoga veicināšanu ar ES pilsoņiem tiek pamatots ar pieņēmumu, ka iedzīvotāju skeptisko attieksmi pret ES rada tas, ka viņiem trūkst pienācīgu zināšanu. Ziņojumā ir ierosināti vairāki pasākumi, piemēram, izglītošana, Euronews un ES vēstures muzeja izveide. Tā kā šie pasākumi daudz vairāk atgādina propagandu, nevis dialogu, es esmu pret tiem. Patiesā dialogā pilsoņu viedokļi tiek uzskatīti par vērtīgiem.*

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. — *G. Hegyi ziņojums saistībā ar dialoga veicināšanu ar ES pilsoņiem tiek pamatots ar pieņēmumu, ka iedzīvotāju skeptisko attieksmi pret ES rada tas, ka viņiem trūkst pienācīgu zināšanu. Ziņojumā ir ierosināti vairāki pasākumi, piemēram, izglītošana, Euronews un ES vēstures muzeja izveide. Tā kā šie pasākumi daudz vairāk atgādina propagandu, nevis dialogu, es esmu pret tiem. Patiesā dialogā pilsoņu viedokļi tiek uzskatīti par vērtīgiem.*

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. — *(PL) Referents apgalvo, ka aktīvs dialogs ar pilsoņiem par Eiropu nav labi attīstīts. Diemžēl viņam ir taisnība. Informācija par Eiropas Savienību bieži sasniedz tikai tos labi izglītos un pārtikušos iedzīvotājus, kuri izraisa skepsi un nepatiku citos Eiropas valstu pilsoņos. Šī iemesla dēļ Eiropas Kopienas turpmākās attīstības būtisks aspekts ir tās iedzīvotāju izglītošana par Eiropu.*

Referents mēģina atrast veidus, kā sasniegt lielāku auditoru, kas ļaus paplašināt iedzīvotāju zināšanas par ES. Lai sasniegtu plašāko iespējamo auditoriju, savu pieeju viņš pamato ar šādām pragmatiskām un arī ļoti populārām metodēm: skolās ieviest ES vēstures mācību programmu par laikposmu pēc 1945. gada, izveidot informatīvu televīzijas kanālu, kas līdzinātos ASV kanālam CNN, kā arī interneta vietnes tādā veidā, kas darītu tās pieejamas jauniešiem.

Es piekritu un atbalstu informācijas kampaņas nozīmi saistībā ar ES kā paņēmieni, kā palielināt sabiedrības informētību, un es arī uzskatu, ka referenta idejas par tās īstenošanu ir ļoti labas.

- Ziņojums: Thierry Cornillet (A6-0081/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), rakstiski. — *(FR) Apvienotā parlamentārā asambleja jeb APA ir kļuvusi par politiska dialoga, kā arī konfliktu novēršanas un risināšanas būtisku instrumentu.*

Politiskas krīzes situācijās mūsu “ārkārtas debates” ir ļāvušas veidot padziļinātu un konstruktīvu dialogu bez aizspriedumiem par situāciju Kenijā, Zimbabvē un Mauritanijā.

2008. gadā APA ieņēma konstruktīvas un bieži drosmīgas nostājas saistībā ar Ziemeļu un Dienvidu lielajām “horizontālajām” problēmām, piemēram, pārtikas nodrošinājumu, valsts atbalsta efektivitāti un bērnu darbu.

Attiecībā uz Eiropas Attīstības fonda īstenošanu APA ir piekļuvusi stratēģiskiem dokumentiem, ko tās ekonomikas komiteja ir sākusi izskatīt.

Tomēr galvenokārt APA darba kārtību iezīmē vien politiskā prioritāte — ekonomikas partnerattiecību nolīgumi (EPN). Tās “reģionālās sanāksmes” ir EPN uzraudzības svarīgs līdzeklis un neapšaubāmi rada pievienoto vērtību.

Šī pievienotā vērtība tagad ir jāatzīst un jāciens. APA ir jābūt sarunu parlamentārās kontroles nodrošināšanas un nolīgumu īstenošanas pamatā.

Visbeidzot, es vēlētos šeit izteikt atzinību par priekšsēdētāja vietnieces *Glenys Kinnock* darbu. Viņai ir izdevies padarīt APA par Ziemeļu un Dienvidu dialoga unikālu instrumentu un par godīgas, ilgtspējīgas un savstarpēji atbalstošas attīstības iespēju.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es esmu pret *T. Cornillet* ziņojumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2008. gadā.

Patiesībā es uzskatu, ka darba sesijās līdz šim paveiktais darbs ne vienmēr ir bijis apmierinošs tādā ziņā, ka nav pieņemta neviena rezolūcija par noteiktiem svarīgiem tematiem.

Turklāt asamblejas organizētās sarunas atsevišķos gadījumos ir novedušas pie tādu partnerattiecību nolīgumu noslēgšanas, kas nav devuši labus rezultātus ne Eiropas Savienībai, ne citām pusēm. Tāpēc es esmu pret iesniegto ziņojumu.

Frank Vanhecke (NI), rakstiski. – (NL) Es tikko atturējos balsojumā par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu, kaut gan atskatoties vēlos, kaut patiesībā būtu balsojis "pret". Šajos gados, kuros esmu apmeklējis šo Parlamentu un šeit strādājis, man arvien vairāk ir radies iespaids, ka ĀKK nostājas galvenokārt kalpo par attaisnojumu jaukiem ceļojumiem pa pasauli, turklāt visos virzienos. Būsim godīgi, ko tie vispār ir mainījuši?

Varbūt mums tikai ir vajadzīgs visu parlamenta nostāju gammas novērtējums. Tās patiešām izskatās diezgan jauki. Esmu drošs, ka ir ļoti patīkami ir redzēt daļu pasaules arī par vienkāršās tautas līdzekļiem, bet es ļoti šaubos par to, vai, neskaitot viesnīcu un aviosabiedrību nozares, visa tā nodokļu maksātāju nauda patiešām ir devusi kādu labumu.

- Ziņojums: Constanze Angela Krehl (A6-0095/2009)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Vieni no Eiropas Savienības svarīgākajiem instrumentiem ir struktūrfondi. Viens no sarežģītākajiem uzdevumiem ir saprast, kā piekļūt šiem fondiem reģionālās politikas jomās. Patiesi, nosaukumā ir ietverts vārds "šķēršļi", ko var koncentrēti izteikt septiņos punktos: - pārmērīga birokrātija;

- pārāk daudz grūti saprotamu regulu;
- dažu dalībvalstu prakse bieži mainīt atbilstības kritērijus un nepieciešamos dokumentus;
- nepārskatāms lēmumu pieņemšanas process un līdzfinansējuma režīms;
- maksājumu kavējumi, dalībvalstu apgrūtināša centralizēti pārvaldīta administrācija;
- neatbilstoša decentralizēta administratīvā kapacitāte;
- dažādi reģionālās pārvaldes modeļi dalībvalstīs, kas traucē salīdzinošu datu iegūšanu un apmaiņu ar paraugpraksi.

Brigitte Douay (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *C. A. Krehl* ziņojumu par paraugpraksi reģionālās politikas jomā, jo tajā ir šo paraugpraksi novatoriska definīcija un panākumu stāstu piemēri, kā arī ir uzskaitīti ļoti konkrēti ieteikumi visiem ES pasākumu veidiem šajā jomā.

Jo īpaši es pievērsu referentes uzmanību pilsētas ērtību un transportlīdzekļu labākai pieejamībai personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām un iespējai labāk apvienot privāto, ģimenes un darba dzīvi, īpaši sievietēm.

Mēs ceram, ka šie visaptverošie ieteikumi palīdzēs un iedvesmos reģionālajā politikā ieinteresētās puses.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *C. A. Krehl* ziņojumu, jo tajā ir uzsvērtas paraugprakses vairākās jomās, tostarp vides un ilgtspējīgu energoresursu jomā. Tāds ir *Socorridos* hidroelektrostacijas gadījums Madeiras autonomajā reģionā, kas atzīta saskaņā ar *RegioStars* iniciatīvu.

C. A. Krehl ziņojumā ir arī atzīti šādu projektu sagatavošanas lielākie šķēršļi, tostarp:

- grūti saprotamas regulas;
- neskaidri noteikumi par līdzfinansējumu;
- maz pieredzes apmaiņas iespēju;

- maz reģionu sadarbības iespēju un reģionālās struktūras, kas ir nepiemērotas šādai sadarbībai.

Tādēļ ir būtiski nostiprināt un uzlabot rādītājus, tādējādi palielinot Kopienas zinātību šajā jomā, īpaši saistībā ar:

- iespēju vienlīdzības principa ievērošanu un partnerības un novatoriskas darbības principu nodrošināšanu;
- stingru projektu organizēšanu, resursu efektīvu izmantošanu un skaidrību attiecībā uz to ilgumu;
- zināšanu lielāku pārvedamību, lai to var izmantot citos Eiropas Savienības reģionos.

Visi šie aspekti ir atzīti C. A. Krehl ziņojumā.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par paraugpraksi reģionālās politikas jomā, jo es uzskatu, ka tikai pietiekamas un pārredzamas informācijas laicīga sniegšana var atvieglot svarīgas informācijas izplatīšanu par struktūrfondiem un Kohēzijas fondu.

Kohēzijas politikas mērķi nevar pilnībā sasniegt, ja pastāv šķēršļi, piemēram, birokrātija un administrācija, kas aizkavē iespējamās atbalsta saņēmēju izmantot Eiropas Savienības struktūrfondu resursus. Šķēršļi, kas līdz šim radīja problēmas, ir nesaprotama dokumentācija, nepārtraukta atbilstības kritēriju maiņa vai īsi dokumentu iesniegšanas termiņi.

Labākos rezultātus var sasniegt, aktīvi apmainoties ar informāciju, kā arī Kopienas līmenī izveidojot datu bāzi, kurā iekļauti projektu īstenošanas “panākumu stāsti”. Sadarbība ar reģioniem un starp tiem, kā arī paraugpraksi apkopošana un apmaiņa reģionālās politikas jomā uzlabos Eiropas fondu apguves spēju.

Visās Eiropas Savienības valodās tulkots Eiropas portāls var būtiski veicināt pienācīgu un pārredzamu informācijas izplatīšanu saistībā ar Eiropas fondiem un paraugpraksi apmaiņu kohēzijas politikas jomā jauno dalībvalstu reģionos.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret C. A. Krehl ziņojumu par paraugpraksi reģionālās politikas jomā un šķēršļiem struktūrfondu izmantošanā.

Patiesībā es esmu pārliecināts, ka šajā ziņojumā izvirzītie priekšlikumi nedod iespēju uzlabot reģionālās politikas darbību, kas ir ārkārtīgi svarīga politika, lai novērstu Eiropas Savienības attīstības līdzsvara trūkumu, un kam ir ievērojams finanšu atbalsts.

Jo sevišķi es neuzskatu, ka paraugpraksi apmaiņa var atrisināt problēmu saistībā ar to, kā efektīvāk izmantot struktūrfondus, vai ka tā var tiešām veicināt novatorisku projektu izstrādi.

- Ziņojums: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs nobalsojam par W. Roszkowski ziņojumu, jo piekritam galvenajiem mērķiem saistībā ar lauku attīstību un pasākumu dažādošanu, lai palielinātu vietējās attīstības potenciālu. Tomēr ziņojumā ir iekļauti daži punkti, kuriem mēs nepiekrītam gan no faktiskā viedokļa, gan attiecībā uz to, kādam jābūt dažu punktu formulējumam. Piemēram, mēs nepiekrītam, ka ir ievērojami samazināts finansējums saskaņā ar KLP otro pīlāru. Pat ja ir svarīgi iemesli, kas saistīti ar vides un reģionālo politiku, mēs neuzskatām, ka daļa lauksaimniecības ražošanas ir jāatbalsta ar subsīdijām “par katru cenu”. Mēs arī uzskatām, ka daži formulējumi iepriekš nosaka pašu lauku iedzīvotāju izvēli. Tomēr mēs esam izvēlējušies interpretēt šos punktus kā neveiksmīgu formulējumu ar labiem nolūkiem, piemēram, pārtuksnešošanās novēršanu.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par kohēzijas politikas papildināšanu un saskaņošanu ar lauku attīstības pasākumiem, jo uzskatu, ka šīs politikas jomas nodrošina svarīgus pīlārus valsts attīstībai, ņemot vērā Rumānijas īpašo lauksaimniecības potenciālu.

Es domāju, ka ir svarīgi, lai lauku attīstības politikas mērķis ir ekonomisko atšķirību mazināšana starp pilsētu un lauku teritorijām, nosakot katrai teritorijai piemērošo potenciālu un veicinot tai specifisku pasākumu attīstību.

Lauku attīstības politikas jomu mērķim ir jābūt stratēģijām, kuras nedrīkst palēnināt vai apturēt lauksaimniecisko darbību, ko veic lauku iedzīvotāji. Jebkurā gadījumā tiem ir jāpalīdz dažādot šo darbību, nodrošinot ar vietēji ražotiem bioloģiskiem produktiem un ražojot tradicionālus ēdienus un dzērienus.

Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai ir izveidots kā atsevišķs fonds, kas nodalīts no struktūrfondiem, lai efektīvāk izmantotu Eiropas finansējumu lauku teritorijās. Mūsu kā atbalsta saņēmējas valsts priekšrocība ir tā, ka mums ir plašākas finansējuma iespējas lauku attīstībai. Tādēļ mēs varēsim sasniegt mūsu mērķi modernizēt sociālās struktūras, vienlaikus palielinot teritoriālo kohēziju starp lauku apgabaliem un pilsētām.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Pēdējos gados lauku apvidi ir cietuši ne vien no nepārtrauktas migrācijas uz pilsētām, bet arī no infrastruktūras likvidēšanas: policijas iecirkņu, pārtikas veikalu, sabiedriskā transporta un tā tālāk. Rezultātā šīs teritorijas ir kļuvušas arvien nepievilcīgākas, un ir paātrinājusies to stāvokļa pasliktināšanās. Ja valsts pasta pakalpojumu noteikumu atcelšana radīs pasta nodaļu slēgšanas vilni, veseli reģioni tiks atstāti bez jebkādiem resursiem.

Mums nevajadzētu brīnīties, ka dažos nākamajos gados zemes pamešanas tendence un lielais nāves gadījumu skaits lauksaimnieku vidū visticamāk palielināsies vēl vairāk. Pakāpeniski kļūst redzamas sekas, ko radījusi kļūdainā ES subsīdiju politika, no kuras gūst labumu tikai lielie dalībnieki, un lauku teritoriju gadiem ilgā pamešana novārtā. Mums joprojām nav vispārējas koncepcijas. Bez tās atsevišķi pasākumi ir lemti neveiksmei. Tādēļ es balsoju pret W. Roszkowski ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret W. Roszkowski ziņojumu par kohēzijas politikas papildināšanu un saskaņošanu ar lauku attīstības pasākumiem.

Jo sevišķi es šaubos, vai atbalsts ar lauksaimniecību nesaistītiem pasākumiem lauku teritorijās ir visefektīvākā metode, lai stiprinātu teritoriālo kohēziju. Tā vietā es uzskatu, ka šī rīcība apdraud tiešo atbalstu lauksaimniecībai un radīs nopietnu sociāli ekonomisku nestabilitāti lauku apvidos.

- Ziņojums: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Šādu stingru noteikumu ieviešana attiecībā uz dažām kosmētikā izmantotām vielām ir pretrunā daudzu Polijas uzņēmumu interesēm. Polijas kosmētikas rūpniecību galvenokārt veido mazie un vidējie uzņēmumi, kuri nevar atļauties veikt sarežģītās pārbaudes, kas vajadzīgas, lai daudzus kosmētiskos izstrādājumus ieviestu aizstājējvielas. Pirmām kārtām, sastāvdaļas, ko aizliedz šī regula, attiecas tikai uz 5 % kosmētikas izstrādājumu, un turklāt tās nozare var izmantot drošā koncentrācijā. Diemžēl Polijas puses iesniegtos grozījumus nepieņēma. Tāpēc es neatbalstīju D. Roth-Behrendt ziņojumu.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Tas, ka spēkā esošās direktīvas vietā jaunajai redakcijai ir izvēlēta regulas juridiskās forma, ir vērtējams ļoti atzinīgi. Tas novērsīs juridisko nenoteiktību un atšķirības un noteiks definīciju un īstenošanas līdzekļus. Vēl viens svarīgs mērķis ir palielināt kosmētikas līdzekļu drošību. Tā kā spēkā esošajā direktīvā par kosmētikas līdzekļiem nebija skaidru drošības novērtēšanas prasību, šajā regulā ir noteikti ar to saistītie visbūtiskākie standarti.

Hanne Dahl (IND/DEM), rakstiski. – (DA) Mēs negribīgi balsojam par jauno regulu par kosmētiskajiem līdzekļiem, neskatoties uz to, ka regula pieļauj atkāpes no kancerogēno CMR vielu izmantošanas aizlieguma. Par laimi Parlaments ir ierobežojis šo iespēju, pieprasot apstiprināšanas procesā ņemt vērā CMR vielu vispārējo iedarbību no visiem avotiem. Šīs regulas pieņemšana nozīmē to, ka Dānijā mēs nevaram aizliegt vielas, par kurām jau zinām, ka tās ir kancerogēnas, hormonus modificējošas vai alergēnas, jo to uzskatītu par šķērslī preču brīvai aprītei, ko tieši ir paredzēts nodrošināt ar šo tiesību aktu.

Tomēr to līdzsvaro Parlamenta ieviestais noteikums par nanodaļiņām un tādējādi — piesardzības principa piemērošana. Turpmāk būs jāpierāda, ka nanodaļiņas nav kaitīgas pirms atļaujas tās izmantot, nevis jāpierāda, ka tās ir kaitīgas, lai pārtrauktu to izmantošanu, kas praksē ir izplatītākais princips ES tiesību aktos.

Šī regula arī ievieš stingrākas prasības detalizētiem produktu aprakstiem.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par D. Roth-Behrendt ziņojumu par regulu par kosmētikas līdzekļiem (pārstrādātā redakcija), jo uzskatu, ka ir būtiski palielināt kosmētikas līdzekļu drošību, lai aizsargātu patērētāju veselību, ieviešot obligātus standartus, kas jāizpilda, lai produktu laistu tirgū.

Tomēr man ir žēl, ka nav pieņemta obligāta minimālā derīguma termiņa norāde visiem produktiem, tostarp tiem, kuru minimālais derīguma termiņš pārsniedz 30 mēnešus (15. pants). Ir jāatzīmē, ka, lai gan tāda kosmētikas līdzekļa izmantošana, kam beidzies derīguma termiņš, nerada risku patērētāju veselībai, tā arī nesniedz norādīto labumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā Eiropas Parlaments kopumā piekrīt Eiropas Komisijai, kura ir nolēmusi pārstrādāt Padomes 1976. gada 27. jūlija Direktīvu 76/768/EEK par dalībvalstu

tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kosmētikas līdzekļiem. Kosmētikas līdzekļu direktīva, kurā kopš 1976. gada ir veikti 55 grozījumi, ir kļuvusi apgrūtināša un novecojusi un vairs nesniedz vajadzīgo juridisko noteiktību nozarē ar strauju attīstību. Veicot šo pārstrādāšanu, Komisijas mērķis ir likvidēt juridiskās neskaidrības un nekonsekveni, ieviešot vairākas definīcijas un īstenošanas pasākumus. Lai izvairītos no atšķirībām valstu transponēšanas pasākumos, Komisija ir mainījusi tiesību akta juridisko formu no direktīvas par regulu.

Vēl viens mērķis ir palielināt kosmētikas līdzekļu drošību. Tā kā pašreizējā direktīvā par kosmētikas līdzekļiem nav iekļautas skaidras drošības novērtējuma prasības, Komisija pašlaik ievieš tā "obligātos standartus". Referente ir nostiprinājusi drošības aspektu, lai nodrošinātu patērētāju aizsardzību un veselību, kas, mūsdiā, ir pareizā pieeja.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Kopumā es atbalstu D. Roth-Behrendt ziņojumu un ar Padomi panākto kompromisu. Tomēr man žēl, ka ir izlaists viens punkts, kas, pēc manām domām, varētu kaitēt patērētāju aizsardzībai.

Pašreizējā direktīvā par kosmētikas līdzekļiem un regulas priekšlikumā ir noteikts, ka minimālā derīguma termiņa datums ir jānorāda tikai uz tādiem kosmētikas līdzekļiem, kuru minimālais derīguma termiņš nepārsniedz 30 mēnešus. Finansiālu iemeslu dēļ šis datums bieži tiek norādīts kā tāds, kas pārsniedz 30 mēnešus. Šādi ražotāji var nodrošināt, lai uz visiem to produktiem nav jānorāda minimālā derīguma termiņa datums. Kaut arī tāda kosmētikas līdzekļa izmantošana, kam beidzies derīguma termiņš, nerada risku patērētāju veselībai, tā arī nesniedz gaidīto labumu.

Diemžēl Parlamenta un Komisijas juridiskie dienesti ir, manuprāt, nepareizi nolēmuši, ka šo noteikumu nevarēja grozīt pārstrādāšanas procedūrā.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Es vēlos pateikt, cik apmierināta esmu ar to, ko šodien esam panākuši attiecībā uz regulu par kosmētikas līdzekļiem. Kosmētikas tirgus ir pilns ar nereāliem solījumiem un pseidozinātniskiem savārstījumiem, kuros tekstu redaktoru verbālās izteiksmes spilgtums ir vienīgā mēraukla, lai pārbaudītu produkta efektivitāti. Tagad noteikumi tiek padarīti stingrāki, un tas ir tikai pareizi. Saskaņā ar jauno regulu reklāmās var iekļaut tikai tādas apgalvojumus, kuru pamatā ir produktiem reāli piemītošas īpašības. Tāpēc ir jāpierāda to efektivitāte. Referente lūdza Komisijai sagatavot rīcības plānu attiecībā uz apgalvojumiem un pieņemt kritēriju sarakstu to novērtēšanai.

Šī priekšlikuma mērķis bija vienkāršot esošos tiesību aktus. Pašlaik par šo tematu ir vairāk kā 3 500 lappušu valsts tiesību aktu, un tas ir jāaspiež vienā dokumentā. Šādi ir iespējams nodrošināt augstus cilvēku aizsardzības standartus visā Eiropas Savienībā un garantēt iekšējā tirgus darbību. Novecojuši tiesību akti, īpaši kosmētikas nozarē, rada risku veselībai un tam, cik lielā mērā mēs varam paļauties uz likumu. Šie principi loģiski izriet no darba, kas tika sākts, apspriežot REACH regulu par ķīmiskajām vielām.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas referente es iesaistījos tiesību aktu kopuma sagatavošanā par preču laišanu tirgū, ko Parlaments apstiprināja 2008. gada februārī. Es strādāju pie ziņojuma saistībā ar kopīgu pamatlēmumu par preču laišanu tirgū, un manos grozījumu priekšlikumos uzmanība tika pievērsta importētāju atbildības palielināšanai, MVU administratīvā sloga samazināšanai, jaunās pieejas kā produktu tirgū laišanas pamatsistēmas saglabāšanai un Eiropas standartu izveidei un izmantošanai elastīgākā veidā.

Šis preču tiesību aktu kopums ir kļuvis par galveno priekšnosacījumu, lai pārskatītu citas šīs nozares direktīvas, īpaši direktīvu par rotallietu drošumu, kura pašlaik ir apstiprināta, regulu par kosmētikas līdzekļiem un regulu par būvmateriāliem.

Regulas par kosmētikas līdzekļiem pamatā ir pamatprincips, kas nosaka tiesību aktu kopumu par preču laišanu tirgū. No vienas puses ražotāji ir atbildīgi par to, ka tiek nodrošināta to produktu atbilstība spēkā esošiem Eiropas tiesību aktiem, un, no otras puses, dalībvalstis ir atbildīgas par ES tirgus pareizas uzraudzības nodrošināšanu.

Es balsoju par D. Roth-Behrendt ziņojumu par ierosināto regulu par kosmētikas līdzekļiem, kas aizstāj pašreizējo direktīvu, kura ir kļuvusi smagnēja un novecojusi. Pēdējos gados kosmētikas nozare ir nepieredzēti paplašinājusies, un pašreizējie tiesību akti vairs nesniedz vajadzīgo juridisko noteiktību.

Es atzinīgi vērtēju jauno tiesību aktu, kas veicinās lielāku patērētāju aizsardzību un nodrošinās aizsardzību pret veselībai kaitīgiem kosmētikas līdzekļiem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *D. Roth-Behrendt* ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kosmētikas līdzekļiem.

Es pilnībā piekrītu, ka, lai palielinātu kosmētikas līdzekļu drošību, lai nodrošinātu visu patērētāju aizsardzību un veselību, ir skaidri jādefinē konkrēti kontroles instrumenti. Es arī piekrītu referentei, ka, lai nostiprinātu kontroles mehānismu, atbildība par kosmētikas produktu reklāmām ir jāpiešķir neatkarīgai organizācijai, lai nodrošinātu neatkarīgu vērtēšanu.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta likumdošanas rezolūcijas priekšlikumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kosmētikas līdzekļiem (pārstrādāta redakcija), jo uzskatu, ka visiem produktiem, kas tiek laisti tirgū, ir jāatbilst gan kvalitātes standartiem, gan obligātiem drošības standartiem. Šāda regula, kuras mērķis ir palielināt kosmētikas līdzekļu drošību, garantēs patērētāju aizsardzību un veselību.

Lydia Schenardi (NI), rakstiski. – (FR) Tā kā kosmētikas līdzekļos ir iekļautas nanodaļiņas, kā arī tāpēc, ka kosmētikas nozare ir viena no lielākajiem rūpnieciskās viltošanas upuriem, ir svarīgi, lai būtu skaidri kontroles pasākumi, īpaši, lai identificētu viltotu kosmētiku, kas tāpēc neatbilst juridiskām prasībām.

Saistībā ar dažiem produktiem, īpaši kosmētiku, ko izmanto ap acīm, īpaša uzmanība tiek pievērsta gļotādai, bojātai ādai bērniem vai personām ar novājinātu imūnsistēmu. Nepārprotami īpaša uzmanība ir jāpievērš lokālam toksicitātes novērtējumam, ādas un acu kairinājumam, ādas sensibilizācijai un fototoksicitātei, ja konstatē UV absorbciju. Turklāt cīņa pret viltojumiem, izmantojot šos kontroles pasākumus, ir būtiska ne vien saistībā ar sabiedrības veselību un ietekmi uz vidi, bet arī attiecībā uz konkurētspēju. Tāpēc mēs atbalstām šo ziņojumu, bet jaunas pārbaudes nav jāveic gataviem produktiem, ja zināma informācija par to sastāvdaļām atbilst tiesību aktiem.

- Ziņojums: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā Eiropas Parlaments ar dažiem grozījumiem apstiprina Komisijas prasību grozīt Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū. Komisija uzskata, ka šī grozīšana ir kļuvusi nepieciešama, jo, izvērtējot direktīvas īstenošanu, kļuva skaidrs, ka līdz 2010. gada 14. maijam paredzētais biocīdo produktu sastāvā esošo aktīvo vielu izvērtēšanas 10 gadus ilga termiņš nebūs pietiekams, lai iekļautu tās atļauto vielu Kopienas sarakstā. Tādējādi pārejas periods, kura laikā biocīdo produktu tirgu reglamentētu dalībvalstu tiesību normas, beigtos, vēl pirms būtu sagatavots atļauto vielu Kopienas saraksts. Praksē tas nozīmētu, ka no 2010. gada 15. maija no tirgus būtu jāizņem svarīgi produkti, piemēram, slimnīcās izmantojamie dezinfekcijas līdzekļi.

Lai nepieļautu šādu situāciju, Komisija ierosina pagarināt pārejas periodu par trim gadiem — līdz 2013. gada 14. maijam. Gadījumā, pat ja triju gadu termiņš nebūtu pietiekams, Komisija ievieš iespēju ar komitoloģijas lēmumu šo periodu vēl pagarināt. Tomēr referente nevēlas, lai šī iespēja tiktu izmantota, lai šo procesu atliktu bezgalīgi, un tāpēc arī ierosina ierobežojumus.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu *D. O. Sârbu* ziņojumu un Komisijas priekšlikumu, kas veic esošā tiesību akta tehniska rakstura grozījumu.

Pašreizējā direktīva paredz pārejas periodu (2000.—2010), kura laikā biocīdo produktu tirgu reglamentēs dalībvalstu tiesību normas. Tomēr tā arī paredz 10 gadu programmu biocīdos produktos izmantoto aktīvo vielu novērtēšanai, kuras mērķis ir tās iekļaut atļauto vielu sarakstā, kas jāizveido Komisijai.

Tā kā šīs direktīvas pārskatīšanas programmas pašreizējais attīstības posms neļaus to pabeigt līdz 2010. gadam, kā plānots, ir radusies nepieciešamība veikt attiecīgus grozījumus, lai varētu pagarināt pārejas periodu gadījumos ar vislielākajiem aizkavējumiem. Tāpēc šis grozījuma priekšlikums ir piemērots.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Komisijai bija jāpagatavo šis priekšlikums direktīvai, ar ko groza Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū, pēc tam, kad, izvērtējot tās izpildi, kļuva skaidrs, ka līdz 2010. gada 14. maijam paredzētais biocīdo produktu sastāvā esošo aktīvo vielu izvērtēšanas desmit gadus ilga termiņš nebūs pietiekams, lai iekļautu tās atļauto vielu Kopienas sarakstā. Tādējādi pārejas periods, kura laikā biocīdo produktu tirgu reglamentētu dalībvalstu tiesību normas, beigtos, vēl pirms būtu sagatavots atļauto vielu Kopienas saraksts. Praksē tas nozīmētu, ka no 2010. gada 15. maija no tirgus būtu jāizņem svarīgi produkti, piemēram, slimnīcās izmantojamie dezinfekcijas līdzekļi.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo pašreizējā pārejas perioda pagarināšana ļaus pabeigt biocīdo produktu sastāvā esošo aktīvo vielu novērtēšanu un dalībvalstīm dos pietiekami daudz laika šo noteikumu transponēšanai,

atļauju izsniegšanai un šo produktu reģistrēšanai, kā arī lai attiecīgā rūpniecības nozare varētu sagatavot un iesniegt pilnīgu dokumentāciju. Turklāt šis pagarinājums ļaus piemērot atkritumu rašanās novēršanas principu (vielas, kuras netiek novērtētas, kļūst par atkritumiem) un palīdzēs izvairīties no biocīdo produktu nelikumīgas laišanas tirgū.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par D. O. Sārbu ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū attiecībā uz dažu termiņu pagarināšanu.

Ņemot vērā biocīdos produktos izmantoto aktīvo vielu novērtēšanas delikāto un darbietilpīgo procesu, es piekrītu referentei par pārejas perioda pagarināšanu par četriem gadiem, nevis trīs, lai dotu nozarei pietiekami daudz laika, lai izpildītu savas saistības.

- Ziņojums: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Apzinoties nepieciešamību pārliecināt iedzīvotājus un jo sevišķi visus jauniešus mūsu sabiedrībā nesmēķēt, es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu. ES vēlas palielināt cenu cigaretēm un sasmalcināti tabakai, kas paredzēta cigarešu tīšanai un cigarillām, bet jautājums ir par to, vai liekulīgā pieeja palielināt nodokļus ir pareizais veids, kā to darīt. Galu galā tabakas rūpniecībā ir nodarbināti daudzi cilvēki dalībvalstīs, un lai šādus pasākumus īstenotu krīzes laikā, ir rūpīgi jāizvērtē to ietekme uz nodarbinātības stāvokli.

Vai nebūtu labāk samazināt smēķēšanu, izglītojot iedzīvotājus, nevis piemērojot tiem nodokļus?

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Z. L. Becsey ziņojumā ir ierosināts ciešāk saskaņot nodokļus tabakai augstākā līmenī, un, lai to pamatotu, autors nepārliecinoši slēpjas aiz sabiedrības veselības mērķiem. Patiesībā īstais mērķis ir tīrs un nevainojams cigarešu tirgus Eiropas mērogā, apvienots tirgus ar vienotu nodokli, kur var sākt plosīties konkurence.

Lūdzu, nedaudz saskaņotības. Vai nu svarīgāka ir veselība, vai tirgus. Noteiktiem produktiem tas nevar būt tirgus. Dažas valstis, piemēram, Franciju un Beļģiju, Komisija ir iesūdzējusi tiesā par pārdošanas cenu robežlīmeni vai minimālo cenu. Ne bez iemesla šajā ziņā tabakas tirdzniecību reglamentē valsts līmenī (izplatīšanas atļaujas) vai starptautiskā līmenī (ierobežoti pārrobežu pirkumi), un šajā gadījumā robežkontrole reāli pastāv, pat ja to kavē Eiropas noteikumi.

Visbeidzot, šajā ziņojumā ir paustas bažas par Francijas tabakas tirgotāju nākotni, kuriem ir tik liela nozīme, lai uzturētu vietējos veikalus un sniegtu noteiktus sabiedriskus pakalpojumus lauku apvidos, un kurus nopietni apdraudēja iepriekšējais nodokļu palielinājums.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par Z. L. Becsey ziņojumu, kurā ir ieteiktas lielākas akcīzes nodokļa likmes tabakas izstrādājumiem.

Es ļoti atzinīgi vērtēju nodokļa pakāpenisku palielinājumu cigaretēm un citiem tabakas izstrādājumiem, sākot ar 2014. gadu. Es arī uzskatu, ka ir būtiski atjaunināt dažu tabakas izstrādājumu veidu definīcijas, lai garantētu lielāku veselības aizsardzības līmeni.

Es daudzus gadus esmu stingri atbalstījis nesmēķētāju aizsardzību un uzskatu, ka šis ziņojums ir vēl viens solis pareizajā virzienā. To izceļ Komisijas cerības, ka nākamo piecu gadu laikā tabakas patēriņš samazināsies par 10 %.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Z. L. Becsey ziņojumu, jo ārkārtējs akcīzes nodokļa palielinājums tabakas izstrādājumiem, kā to ierosināja Komisija, īpaši šajos nopietnas krīzes laikos, kaitētu nodarbinātībai šajā nozarē Eiropā. Pieredze rāda, ka lielu cenu politika nav efektīva metode, lai cīnītos pret atkarību no nikotīna.

Tāpēc es esmu vienlīdz apmierināta, ka ir izdevies izvairīties no tinamajai tabakai piemērojamās minimālās nodokļu likmes pielīdzināšanas tai, kas tiek piemērota cigaretēm. Tinamās tabakas amortizējošā funkcija ir svarīga, lai novērstu kontrabandas palielināšanos Eiropas teritorijā. Pētījums ir parādījis, ka dažās Vācijas federālajās zemēs vairāk par pusi cigarešu tiek ievestas kontrabandas ceļā. Lai ierobežotu šo parādību, sasmalcināti tabakai ir jābūt kā cigarešu aizvietotājam.

Man ir žēl, ka ar nelielu balsu vairākumu tika noraidīti vairāki ļoti saprātīgi grozījumi.

Tomēr es ticu, ka mūsu vēstījums sasniegts Ministru padomi, kurai jāpieņem lēmums vienprātīgi.

David Martin (PSE), rakstiski. – Kaut arī es piekritu tabakas aplikšanai ar nodokli un minimālam nodoklim visā Eiropā, es atturējos kaitējuma dēļ, ko tas varētu radīt Apvienotās Karalistes tabakas nodoklim. Valdība var brīvi palielināt nodokli tabakai, kas var būt kā stimulējošs iedzīvotājiem samazināt un atstāt smēķēšanu, uzlabojot mūsu veselību un samazinot spiedienu uz Valsts veselības dienestu. Šis ziņojums apdraudētu un ierobežotu valdības spēju aplikāt tabaku ar nodokli, un tāpēc es atturējos.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret Z. L. Becsey ziņojumu par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm groza Direktīvu 92/79/EEK, Direktīvu 92/80/EEK un Direktīvu 95/59/EK.

Es neatbalstu iepriekš minēto priekšlikumu, jo, pēc manām domām, tas varētu vājināt Komisijas priekšlikumu. Tādējādi tas traucētu sasniegt noteikto mērķi — līdz 2014. gadam palīdzēt samazināt tabakas patēriņu par 10 %.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Komisijas priekšlikuma mērķis ir saskaņot tabakas nodokļus Eiropas Savienībā, lai aizturētu ievērojamu tabakas pārrobežu tirdzniecību, kas apdraud dalībvalstu sabiedrības veselības mērķu sasniegšanu. Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotāja priekšlikums ir ievērojami vājāks par to, kas iekļauts Komisijas sākotnējā tekstā. Kā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas pārstāvis es darīju visu iespējamo, lai uzlabotu šo ziņojumu. Jautājumu par nodokļiem tabakai ir ļoti grūti atrisināt, jo Eiropas Savienībā pastāv ļoti dažādas nodokļu likmes un viedokļi par tabakas kaitīgo ietekmi. Dažādās grupās, tostarp manā grupā, bija liela nevienprātība. Par spīti maniem centieniem galu galā es secināju, ka Parlamenta priekšlikums nebija pietiekams. Pēc tam galīgajā balsojumā es nolēmu atturēties no balsošanas par jaunajiem nodokļiem tabakai.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta Leiboristu partija piekrīt, ka pārāk zems nodokļu līmenis veicina arbitražu un noved pie nekontrolētas/nelicencētas tabakas izstrādājumu pārdošanas. Tāpēc nodokļu piemērošanas minimālais līmenis ir ļoti noderīgs instruments, lai veiktu pārmaiņas, kas vajadzīgas šīs situācijas sākotnējai izmaiņai. Iespējams, dažas Eiropas valstis pamatotu zinātnisku un sociālu iemeslu dēļ kā minimālo līmeni vēlas noteikt lielākas likmes, un arī tas ir pareizi.

Marianne Thyssen (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Es novērtēju referenta centienus sagatavot ziņojumu, bet nespēju atbalstīt viņa ierosinājumus. Es esmu pilnīgi pārliecināta, ka ir lietderīgi piemērot lielāku akcīzes nodokli tabakai, lai palīdzētu cīnīties pret tās lietošanu. Es vēlētos uzsvērt, ka man veselības apsvērumi paši par sevi ir svarīgāki par ekonomiskiem apsvērumiem. Es arī domāju, ka ir nožēlojami, ka referents vājina Komisijas priekšlikumus. Tāpēc šo iemeslu dēļ es balsoju pret Z. L. Becsey ziņojumu.

- Ziņojums: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par.

Līdz ar imigrāciju uz veco kontinentu pēdējos 30 gados Eiropā ir klusībā ienākusi barbariska un prettiesiska prakse, ko lielākoties veic Āfrikā.

Pasaules Veselības organizācijas dati ir pavisam skaidri — sieviešu dzimumorgānu izkropļošana jeb SDI ir plaši izplatīta 28 Āfrikas valstīs, Tuvajos Austrumos un dažās Āzijas valstīs. Aptuveni 100—140 miljoni sieviešu un bērnu visā pasaulē ir piedzīvojušas šādu izkropļošanu, bet tā draud 4 miljoniem. SDI ir pazemojums Eiropas integrācijas procesam, kā arī dzimumu līdztiesības nomelnošana.

Eiropas Parlaments, kurš gadiem ilgi ir apņēmīgi atbalstījis visu pilsoņu pamattiesības, 2001. gadā jau pieņēma rezolūciju par šo jautājumu. Tomēr ir pienācis laiks spert nākamo soli, arī atbalstot DAPHNE III programmu, saskaņā ar kuru līdz šim ir finansēti 14 ar SDI saistīti projekti, un izklāstot SDI novēršanas un likvidēšanas prioritātes Eiropā. Viena no jomām, kurā ir jāpastiprina SDI apkarošanas centieni, ir iepriekšēja novēršana attiecībā uz meitenēm. Svarīgs solis šajā virzienā ir riskam pakļauto bērnu identificēšana un preventīvu pasākumu īstenošana sadarbībā ar viņu ģimenēm, izmantojot psiholoģiskā atbalsta sistēmas.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Ir grūti iedomāties jebko šausmīgāku un primitīvāku par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu. Diemžēl šī barbariskā prakse ES ir parādījusies pastāvīgās imigrācijas dēļ no valstīm, kur to veic regulāri.

C. Muscardini ziņojumā ir pareizi pausts mūsu riebums pret šo brutalitāti mūsu vidū un ir ierosināti veidi, kā nodrošināt, lai mūsu līdztiesības un brīvības vērtības tiek pārveidotas par konkrētu rīcību, kas vērsta pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu. Neskatoties uz Eiropas Savienības apņemšanos ievērot

multikulturālismu, mums ir jānodrošina, lai no ES tiesību aktiem izrietošais nerimstošais politikorektuma vilnis neapdraud mūsu apņēmību izskaust šo nežēlīgo praksi.

Protams, mūsu iespējām ir robežas, lai novērstu sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu trešajās valstīs. Tomēr mums ir jābūt gataviem saistīt tirdzniecības un palīdzības attiecības ar uzlabojumiem cilvēktiesību jomā, jo sevišķi, lai aizliegtu šo atbaidošo noziegumu pret sievietēm.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs šodien nobalsojam par C. Muscardini patstāvīgo ziņojumu A6-0054/2009 par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā. Šajā ziņojumā ir apskatīta ļoti nopietna problēma un tajā skaidri parādīta nepieciešamība rīkoties pret šādu praksi. Ziņojumā ir arī izvirzīti vairāki priekšlikumi, lai to panāktu. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam dalībvalstu sadarbību, lai risinātu šo problēmu.

Tomēr mēs vēlētos uzsvērt, ka jautājums par regulārām, profilaktiskām veselības pārbaudēm meitenēm un sievietēm, kurām piešķirts patvērums ES dzimumorgānu izkropļošanas draudu dēļ, ir jārisina atsevišķām dalībvalstīm, cienot attiecīgā indivīda tiesības.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurā ir izskatīta sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas nopietnā problēma. Migrācijas dēļ pēdējos 30 gados SDI Eiropā ir kļuvusi izplatītāka. SDI ne vien rada ļoti nopietnas un neatgriezeniskas traumas sieviešu un meiteņu fiziskajai un garīgajai veselībai — daži gadījumi pat ir bijuši fatāli —, bet arī pārkāpj starptautiskajās konvencijās noteiktās pamattiesības, to aizliedz dalībvalstu krimināllikumus un tā pārkāpj ES Pamattiesību hartā noteiktos principus.

Ir aprēķināts, ka Eiropā aptuveni 500 000 sieviešu ir cietušas no SDI un ka katru gadu aptuveni 180 000 Eiropā ieceļojušo sieviešu imigranšu tiek veiktas vai tām draud SDI.

Ziņojumā tiek pieprasīts Komisijai un dalībvalstīm sadarboties, lai saskaņotu spēkā esošos tiesību aktus. Mērķis ir pievērst uzmanību prevencijai, labāk integrējot imigrantu ģimenes un veidojot labāku izpratni, veicinot izglītības kampaņas un uzsākot dialogu forumus par tradicionālām praksēm. Tajā ir noteikti atbalstīta visu to cilvēku sodīšana, kas veic SDI, medicīniskā un juridiskā atbalsta sniegšana upuriem, kā arī riskam pakļauto aizsardzība, tostarp noteiktos gadījumos — patvēruma sniegšana.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Sieviešu dzimumorgānu izkropļošana (SDI) saskaņā ar *Amnesty International* ietekmē 130 miljonu sieviešu dzīves, kurām kultūras, reliģisku vai citu neterapeitisku iemeslu dēļ apgraižošana ir "augstu vērtēta" sociāla prakse, kas tām tiek uzspiesta. Pētījumi rāda, ka šāda prakse pastāv, jo tiek uzskatīts, ka apgraižošana mazinās sieviešu seksualitāti un tādējādi nodrošinās turpmāku piemērotību laulībai, un ka to atļauj reliģija. Ir zināms, ka SDI sievietēm, kurām tiek piemērota šāda prakse, izraisa ļoti daudzas tūlītējas un ilgstošas komplikācijas, un pat nāvi. Mēs par to esam uzzinājuši galvenokārt globalizācijas un cilvēku mobilitātes dēļ, un tā ir kļuvusi neatņemami saistīta ar imigrācijas un patvēruma politikas jomām.

Kad cilvēki baidās no izsekošanas, viņiem ir tiesības šķērsot robežu un meklēt patvērumu un aizsardzību. Pašlaik SDI ir galvenais jautājums debatēs par patvēruma meklēšanas lietām, kurās Nigērijas Tieslietu ministrs *Michael Aondoakaa* nesen ir piedāvājis liecināt pret ģimenēm, kuras pieprasa patvērumu, pamatojoties uz SDI draudiem Nigērijā, kur tā ir oficiāli aizliegta ar likumu. Tomēr es pieņemu, ka neoficiāli tā joprojām ir plaši izplatīta prakse, pat Nigērijā.

Īrijā SDI tiek uztverta kā uz dzimumu balstītas vardarbības izpausme. Es atbalstu C. Muscardini ziņojumu.

Lena Ek un Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Šodien mēs pieņemām nostāju par patstāvīgo ziņojumu par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu. Mēs esam izvēlējušies neatbalstīt alternatīvo rezolūciju, ko šeit, Parlamentā, cita starpā, iesniedza mūsu grupu, kas beigās tika atbalstīts ar balsu vairākumu. Mūsu lēmuma iemesls bija tas, ka mēs uzskatām, ka sākotnējais ziņojums bija labāks. Alternatīvajā rezolūcijā bija teksts par prasību veikt regulāras ārstu pārbaudes sievietēm, kurām piešķirts patvērums sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas draudu dēļ. Šī formulējuma mērķis ir nepieļaut sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā. Tomēr mēs uzskatām, ka šis pasākums ir iejaukšanās privātajā dzīvē un tas iet daudz par tālu, un nepieņemamā veidā uzlikts slogu jau neaizsargātajām jaunajām sievietēm. Ārsta apmeklējumam jābūt brīvprātīgam. Tāpēc mēs esam izvēlējušies neatbalstīt šo alternatīvo rezolūciju.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā. Sieviešu dzimumorgānu izkropļošana (SDI) ne vien rada ļoti nopietnas un neatgriezeniskas traumas sieviešu fiziskajai un garīgajai veselībai, bet tas ir arī cilvēku pamattiesību pārkāpums. Radītā neatgriezeniskā kaitējuma dēļ sabiedrībai SDI ir jāuzskata par ļoti nopietnu noziegumu un tas ir aktīvi jāapkaro.

Ir aprēķināts, ka Eiropā aptuveni 500 000 sievietes ir šī nozieguma upuri, kādēļ ir būtiski, lai Eiropas Komisija un dalībvalstis sadarbotos, lai saskaņotu esošos tiesību aktus, lai novērstu un izskaustu SDI Eiropas Savienībā.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Sieviešu dzimumorgānu izkropļošana ir nežēlīga un necilvēcīga parāze, un tai nav vietas modernā sabiedrībā. Tā kā Jūnija saraksts, neuzskata, ka ES ir tikai tāda sadarbības forma, kuras mērķis ir lielāka izaugsme un tirdzniecība, bet arī kā forums, lai uzturētu kopējas cilvēku pamattiesības, mēs esam izvēlējušies balsot par šo ziņojumu.

Tomēr mēs esam absolūti pret vairākiem tālejošiem formulējumiem attiecībā uz dalībvalstu krimināllikumiem. Tādi tiesību akti, kuru mērķis ir sabiedrības funkcionēšanas saglabāšana, ir jāierosina un par tiem jālemj valstu ievēlētajiem parlamentiem, nevis Eiropas Parlamentam.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs šodien nobalsojam pret C. Muscardini patstāvīgo ziņojumu A6-0054/2009 par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā. Šajā ziņojumā ir apskatīta ļoti nopietna problēma un ir skaidri parādīts, ka ir vajadzīgi pasākumi, lai to novērstu. Es atzinīgi vērtēju dalībvalstu sadarbību šajā jomā.

Tomēr es izvēlējos balsot pret to, jo uzskatu, ka visai veselības aprūpei ir jābūt brīvprātīgai. Es iebilstu pret regulārām profilaktiskām veselības pārbaudēm meitenēm un sievietēm, kurām ir piešķirts patvēruma sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas draudu dēļ, jo uzskatu, ka tas ir diskriminējoši un ka tā ir iejaukšanās privātajā dzīvē.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par C. Muscardini ziņojumu par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas stingru aizliegumu. Vairāk kā pusmiljonu sieviešu ir skāris šis derdzīgais rituāls, kas reizi par visām reizēm jāaizliedz un tā veicēji jā sodā. Ir jāpavieno un jāpaplašina iepriekš pieņemti pasākumi un lēmumi. Mums ir vajadzīga visaptveroša stratēģija un rīcības plāni, lai ļautu mums aizsargāt sievietes no arhaiskās apgraizīšanas tradīcijas.

Sarunās ar trešajām valstīm Komisijai ir jāturpina centieni ieviest sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas likvidēšanas klauzulu, un ir jābūt iespējai sodīt ikvienu, kurš jebkurā ES dalībvalstī izdara sieviešu apgraizīšanas noziegumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (PT) Es balsoju par C. Muscardini ziņojumu par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā.

Es uzskatu, ka šāda prakse nežēlīgā veidā pārkāpj cilvēka tiesības uz personas neaizskaramību. Tāpēc es piekrītu referentei, ka ir jābūt saprātīgai stratēģijai, lai novērstu un likvidētu SDI.

Lydia Schenardi (NI), rakstiski. – (FR) Protams, mums ir jāatbalsta šis drosmīgais ziņojums, kas uzbrūk novecojušai praksei, kas imigrācijas dēļ izplatās Eiropā.

Saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskausšanu vairs nav pieņemams, ka šādas prakses var pastāvēt Eiropā un pasaulē.

Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas apkopotajiem datiem no 100 līdz 140 miljoniem sieviešu un jaunu meiteņu visā pasaulē ir veikta dzimumorgānu izkropļošana, un katru gadu no 2 līdz 3 miljoniem sieviešu draud risks ciest no šīs smagi izkropļojošās prakses.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šāda prakse rodas tādās sociālās struktūrās, kuru pamatā ir dzimumu nevienlīdzība un nelīdzsvarotas dominēšanas varas un kontroles attiecības sociālā un ģimenes spiediena ietekmē, un ka šāda prakse ir pamattiesību pārkāpums un izraisa nopietnu un neatgriezenisku kaitējumu.

Mums ir pilnībā jānosoda un jānosoda šādas prakses veidi. Imigrantiem ir jāievēro mūsu tiesību akti un mūsu cieņa pret cilvēku, un viņi nedrīkst ievest sev līdzīgu šo nepieņemamo un barbarisko praksi.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – Sieviešu dzimumorgānu izkropļošana ir prakse, kas dalībvalstīm jānosoda. Tā ir sieviešu pamattiesību pārkāpums, sevišķi personiskās neaizskaramības tiesību un seksuālo un reproduktīvo tiesību pārkāpums. Tomēr C. Muscardini ziņojumā ir aspekti, kurus es pilnībā neatbalstu, piemēram, formulējumi attiecībā uz to vecāku ticamības apšaubīšanu, kuri pieprasa patvērumu, pamatojoties uz faktu, ka viņi ir atteikušies piekrist tam, ka viņu bērnam tiek veikta sieviešu dzimumorgānu izkropļošana. Es neredzu iemeslu ar īpašām aizdomām skatīties uz cilvēkiem, kuri pieprasa patvērumu šo konkrēto iemeslu dēļ. Vēl viens formulējums ziņojumā, ko neatbalstu, ir ierosinājums veikt regulāras medicīniskas pārbaudes sievietēm un meitenēm, kurām piešķirts patvēruma, jo to dzimtajā valstī viņām

draud sieviešu dzimumorgānu izkropļošana. Es uzskatu, ka šāda prakse diskriminē šīs sievietes un meitenes. Ja personai ir piešķirts patvērums dalībvalstī, viņai jābūt tādām pašām tiesībām un pienākumiem kā citiem šīs dalībvalsts pilsoņiem.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Sieviešu dzimumorgānu izkropļošana ir prakse, kas dalībvalstīm jānosoda. Tā ir sieviešu pamattiesību pārkāpums, sevišķi personiskās neaizskaramības tiesību un seksuālo un reproduktīvo tiesību pārkāpums.

Tomēr C. Muscardini ziņojumā ir aspekti, kurus es pilnībā neatbalstu, piemēram, formulējumi attiecībā uz to vecāku ticamības apšaubīšanu, kuri pieprasa patvērumu, pamatojoties uz faktu, ka viņi ir atteikušies piekrist tam, ka viņu bērnam tiek veikta sieviešu dzimumorgānu izkropļošana. Es neredzu iemeslu ar īpašām aizdomām skatīties uz cilvēkiem, kuri pieprasa patvērumu šo konkrēto iemeslu dēļ.

Vēl viens formulējums ziņojumā, ko neatbalstu, ir ierosinājums veikt regulāras medicīniskas pārbaudes sievietēm un meitenēm, kurām piešķirts patvērums, jo to dzimtajā valstī viņām draud sieviešu dzimumorgānu izkropļošana. Es uzskatu, ka šāda prakse diskriminē šīs sievietes un meitenes. Ja personai ir piešķirts patvērums dalībvalstī, viņai jābūt tādām pašām tiesībām un pienākumiem kā citiem šīs dalībvalsts pilsoņiem.

Frank Vanhecke (NI), rakstiski. – (NL) Es atbalstīju C. Muscardini ziņojumu vai drīzāk grozīto tekstu kopumā, jo, protams, neviens saprātīgs cilvēks nevar just neko citu kā pretīgumu, dzirdot par šausmīgo praksi veikt sieviešu un meiteņu dzimumorgānu izkropļošanu — un es saku šos vārdus pilnīgi bez jebkādas cieņas — atpalikušās kultūrās un reliģijās.

Es uzskatu, ka ir nožēlojami, ka šeit atkal ir piesaukti parastie atslēgvārdi par “reproduktīvajām tiesībām”, kaut arī faktiski tie nav piemēroti un, iespējams, tiek izmantoti tikai tādēļ, lai gūtu politikorekto kreiso atbalstu. Kāds sakars tiesībām uz abortu ar cīņu pret barbarisko dzimumorgānu izkropļošanu, man paliks noslēpums.

Es labāk izmantotu šo iespēju, lai pajautātu sev, vai, piemēram, islāms pienācīgi ievēro šo sieviešu un vīriešu līdztiesības pamatvērtību, un, ja atbilde ir noliedzoša — vai tāpēc mūsu Eiropā būtu vieta islāmam.

Anders Wijkman (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Sākotnējais patstāvīgais ziņojums par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu bija ļoti labs, bet pārskatītā versija, kas guva vairākuma atbalstu, ietvēra formulējumu, kurā autori norāda vēlmi ieviest regulāras medicīniskās pārbaudes sievietēm, kurām ir piešķirts patvērums sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas draudu dēļ. Tā paredzētais mērķis ir ES uzņēmējās valstīs novērst sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu. Es uzskatu, ka piespiedu medicīniskās pārbaudes ir masveida iejaukšanās privātajā dzīvē. Ārsta apmeklējumam jābūt brīvprātīgam. Piespiešana šajā situācijā ir pilnīgi nepieņemama. Tāpēc es balsoju pret pārskatīto versiju.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Esmu pielikusi īpašas pūles, lai nodrošinātu, ka komiteja, kurā ieņemu priekšsēdētājas amatu, varētu pabeigt darbu, kura mērķis ir šīs rezolūcijas apstiprināšana. Šis ir neapšaubāmi svarīgs temats.

Sieviešu dzimumorgānu izkropļošana rada nopietnu un neatgriezenisku kaitējumu cietušo sieviešu un meiteņu fiziskajai un garīgajai veselībai, viņas ļaunprātīgi izmantojot kā cilvēkus un pārkāpjot viņu neaizskaramību. Dažos gadījumos sekas ir fatālas.

Šajā ziņojumā Eiropas Parlaments aicina dalībvalstis īstenot preventīvu stratēģiju, kurā paredzēti sociāli pasākumi nepilngadīgu meiteņu aizsardzībai, nodrošinot, ka minētie pasākumi nav apkaunojoši imigrantu kopienām un šīs stratēģijas īstenošanā izmantot valsts programmas un sociālos pakalpojumus, kuru mērķis ir gan novērst šādu praksi, gan palīdzēt cietušajām personām. Parlaments aicina dalībvalstis apsvērt, ka saskaņā ar bērnu aizsardzību reglamentējošām normām iespējamība vai draudi, ka nepilngadīgai meitenei varētu tikt izdarīta dzimumorgānu apgraizīšana, var attaisnot valsts struktūru iejaukšanos.

Dalībvalstīm vajadzētu izstrādāt veselības aprūpes darbiniekiem, pedagogiem un sociālajiem darbiniekiem paredzētas pamatnostādnes par to, kā cieņpilnā veidā un, ja nepieciešams, ar tulka palīdzību informēt vecākus par to, kādu ļaunumu sievietei nodara dzimumorgānu apgraizīšana.

Tomēr rezolūcijā ir arī aicināts atbalstīt seksuālo un reproduktīvo veselību. Šo jēdzienu nekad nav definējusi PVO vai *acquis communautaire* instrumenti. Šī iemesla dēļ dažas grupas to izmanto aborta atbalstam.

Man žēl, bet tādēļ es atturējos no balsošanas.

- Ziņojums: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es vairākkārt esmu runājis, paužot atbalstu jautājumiem par daudzvaldību, tāpēc, manuprāt, mana nostāja ir diezgan skaidra.

Eiropas Savienības valodu un kultūras daudzveidība rada milzīgas konkurētspējas priekšrocības. Manuprāt, ir ļoti svarīgi praksē veicināt valodu mācīšanas un kultūras un studentu apmaiņu programmas gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, ko es arī norādīju, atbalstot *Erasmus Mundus* programmu. Daudzvalodība ir būtiski svarīga efektīvai saziņai un ir uzskatāma par līdzekli sapratnes veicināšanai starp cilvēkiem un tādējādi arī daudzveidības un minoritāšu pieņemšanai.

Valodu daudzveidība arī ievērojami ietekmē Eiropas pilsoņu ikdienas dzīvi plašsaziņas līdzekļu izplatības, augošas mobilitātes un migrācijas un aizvien lielākas kultūras globalizācijas dēļ. Dažādu valodu prasmju apgūšanai tiek piešķirta vislielākā nozīme visu Eiropas Savienības pilsoņu dzīvē, jo šīs prasmes ļauj pilnvērtīgi izmantot ekonomiskās, sociālās un kultūras iespējas, ko sniedz pārvietošanās brīvība Eiropas Savienībā un Eiropas Savienības attiecības ar trešām valstīm. Patiesībā valoda ir sociālās iekļaušanas būtisks faktors.

Tādējādi Eiropas valodu daudzveidība ir ļoti svarīga kultūras vērtība, un būtu kļūda Eiropas Savienībai aprobežoties tikai ar vienu galveno valodu.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Daudzvalodība Eiropas Savienībā ir lieliska īpašība attiecībās ar trešajām valstīm. Tā mums var dot būtisku konkurētspējas priekšrocību, tāpēc ir jāatbalsta izglītības un valodas apmaiņas programmas, taču ne tikai lielajās pilsētās, kur jau ir vieglāk piekļūt šīm iespējām.

Ieviešot šādu politiku, mums ir arī jāatceras, ka eiropieši, kaut vienoti, pirmkārt un galvenokārt ir savu valstu pilsoņi. Ir jārūpējas, lai viņi varētu identificēties paši ar savu valodu. Arī šis aspekts ir pieminēts V. G. Moura ziņojumā.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Eiropas Savienība daudzvalodības vārdā katru gadu tērē kolosālas nodokļu maksātāju naudas summas. Kā organizācija, kuras mērķis ir likvidēt atšķirības starp valstīm un tautām, ES piešķir lielu nozīmi valodu nacionālismam. Viens no šādiem piemēriem ir piekāpšanās īru nacionālistiem, lai padarītu gēlu valodu par vienu no ES oficiālajām valodām.

ES turpinot paplašināties, ar daudzvalodības kļūdaino politiku saistītās izmaksas un birokrātija tikai pieaugs. Mani vēlētāji ir pareizi nobažījušies par to, ko viņi uztver kā patvaļīgu valsts naudas izlietošanu, lai apmierinātu politiku, kurai ārpus politiskās izskaistināšanas ir maz praktiska pielietojuma.

Neskatoties uz to, ka angļu valoda ir kļuvusi par Eiropas Parlamenta kopējo valodu, es vilcinātos, lai to padarītu par vienīgo darba valodu. Ņemot vērā ES entuziasmu attiecībā uz saskaņošanu, es uzskatu, ka kopēja valoda ir dabisks solis ceļā uz federālu supervalsti. Tāpēc es uzskatu, ka mums vajadzētu nedaudzas darba valodas. Ja ANO var darboties ar sešām valodām aptuveni 200 dalībvalstīm, esmu pārliecināts, ka arī ES var samazināt to skaitu.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret šo ziņojumu, jo noteiktas minoritātes Flandrijā var neatbilstīgi izmantot tā noteikumus. Noteikti ir vērtīgi visos iespējamajos veidos veicināt valodu daudzveidību, īpaši ES jauniešu vidū, bet šāda veida politika nedrīkst darboties uz vietējo valodu juridisko tiesību ievērošanas rēķina. Es domāju, piemēram, par holandiešu valodu Flāmu Brabantes provincē Flandrijā. Eiropas Valodu daudzveidības aģentūra ātri kļūtu par līdzekli franču valodā runājošajai minoritātei apiet holandiešu valodas obligāto izmantošanu Flandrijā. Pagātnes daudzkārt ir parādījusi, cik maza ir "Eiropas" izpratne par konkrētām situācijām dalībvalstīs. Imigrantu un minoritāšu pienākums ir apgūt un izmantot tās teritorijas valodu, kurā viņi dzīvo. Tieši šāda, nevis pretēja rīcība apstiprina valodu daudzveidību.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju pret alternatīvo rezolūcijas projektu V. Graça Moura ziņojumam par daudzvalodību — Eiropas priekšrocību un kopīgu apņemšanos, jo, atņemot iespēju vecākiem izvēlēties oficiālo valodu, kādā izglītot savus bērnus valstīs vai reģionos, kuros ir vairāk par vienu oficiālo valodu vai kuros ir reģionālās valodas, tā ir pretrunā noteiktiem principiem, ko atbalsta Eiropas Parlaments.

Tā vietā alternatīvajā rezolūcijas priekšlikumā vienkārši tiek norādīts uz nepieciešamību īpašu uzmanību pievērst skolēniem, kurus nevar izglītot dzimtajā valodā, tādējādi mazinot tā pamatprincipa vērtību, ka ir būtiski nepieciešams iegūt izglītību dzimtajā valodā ne vien lai nodrošinātu veiksmīgu izglītību kopumā, bet arī apgūtu citas svešvalodas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kopumā šis ir ļoti pozitīvs dokuments, kurā ir izdarīti pieņēmumi un pausti ieteikumi, kurus mēs atbalstām. Galvenais jautājums ir, vai to var īstenot, jo pašlaik daudz kas ir jāpaveic, lai sasniegtu to, kas šajā dokumentā ir norādīts kā būtisks, paturot prātā Eiropas Savienības politisko virzību.

Saistībā ar izvirzītajiem jautājumiem, piemēram, noteiktu Eiropas valodu pārsvaru, kaitējot citām, mūs sākotnēja nostāja ir izteikti negatīva. Šajā saistībā mēs vēlētos norādīt uz valodu un kultūras izolāciju, kādā noteiktu valstu politika ir norobežojusi dažas etniskās grupas Eiropā, radot ievērojamu diskrimināciju. Uz spēles ir likts Eiropas tautu raksturīgais kultūras mantojums un tā veiksmīga nodošana nākamajām paaudzēm.

Es arī vēlētos uzsvērt skolotāju, tulkotāju un tulku kā profesionāļu vērtību, kuru darbs ir ļoti svarīgs, lai mācītu un izplatītu valodas, kurās runā Eiropas Savienībā, kā arī nodrošinātu savstarpēju sapratni starp tām.

Tāpēc mums ir žēl, ka ir pieņemts alternatīvais rezolūcijas priekšlikums, jo tajā ir mīkstināti vairāki aspekti, kas iekļauti V. Graēa Moura ziņojumā, tostarp arī dzimtās valodas aizsardzība un vecāku tiesības izvēlēties oficiālo valodu, kādā tiks izglītoti viņu bērni, tajās valstīs vai reģionos, kuros ir vairāk kā viena oficiālā valoda vai arī ir reģionālās valodas.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Jūnija saraksts uzskata, ka kultūras jautājumiem jāietilpst dalībvalstu politiskajā kompetencē.

Šis ziņojums nav likumdošanas procedūras daļa un nav nekas vairāk kā Eiropas Parlamenta federālistu vairākumu viedoklis, ka ES ir vēl tālāk jāiejaucas kultūras jomā.

Kā parasti, Eiropas Parlamenta Kultūras un izglītības komiteja uzstāj, ka ir jāierosina jaunas dārgas programmas un aģentūras ES līmenī. Mēs Jūnija sarakstā neuzskatām, ka daudzgadu programma vai Eiropas Valodu apguves un valodu daudzveidības aģentūra ES līmenī radīs jēlkādu atšķirību aptuveni 500 miljoniem Eiropas iedzīvotāju, izņemot vēl lielāku slogu nodokļu maksātājiem.

Mēs arī neuzskatām, ka Komisijas plāni organizēt informācijas un izpratnes veidošanas kampaņas saistībā ar valodu apgūšanas priekšrocībām jebkādā veidā ietekmēs reālo pasauli. Pašām dalībvalstīm savā izglītības politikā ir jāmotivē savi pilsoņi apgūt valodas. Tas nav ES jautājums.

Tādēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Mūsdienās Eiropa dzīvo jaunā globalizācijas, lielākas mobilitātes un migrācijas pasaulē, kurā arī vērojama reģionu atdzimšana un lielāka pārrobežu reģionu nozīme. Tāpēc daudzvalodībai ir jāpiedāvā jauni risinājumi Eiropas pilsoņiem un mūsu sabiedrībai.

Es vēlētos apsveikt referentu par viņa ziņojumu. Es arī ceru, ka mūsu iesniegtie grozījumi garantēs savstarpēju cieņu attiecībā uz valodām, tostarp tām, kurās runā mazākumtautības vai mūsu migranti, jo mūsu dzīvais valodu mantojums ir dārgums — resurss, kas jānovērtē.

Valodas katram no mums ir mūsu kultūras vistiešākā izpausme. Tāpēc, mācoties citas valodas, mēs atklājam citas kultūras, vērtības, principus un attieksmes. Mēs Eiropā varam atklāt mūsu kopīgās vērtības. Šī atvērtība dialogam ir mūsu Eiropas pilsonības svarīga daļa un iemesls, kāpēc valodas ir tās būtisks elements.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) No vienas puses, daudzu miljonu eiro vērtās ES valodu mācīšanas un apmaiņas programmas veicina daudzvalodību un savā tīmekļa vietnē izceļ daudzvalodības nozīmi kā būtisku faktoru, lai palielinātu ES pārredzamību, leģitimitāti un efektivitāti; no otras puses, ES pati neievēro šos principus. Pat pašreizējās prezidentūras tīmekļa vietnē nav ņemts vērā tas, ka vācu valoda, kas veido 18 %, ir visplašāk izplatītā dzimtā valoda Eiropas Savienībā, savukārt vēl 14 % ES pilsoņu runā tajā kā svešvalodā.

Tā ir garām palaista iespēja ES satuvināties ar saviem pilsoņiem. Praksē, izmantojot trīs darba valodas — vācu, angļu un franču valodas —, būtu iespējams sasniegt lielāko iedzīvotāju daļu. Tā kā referents acīmredzot ir nonācis pie līdzīga secinājuma, es balsoju par šo ziņojumu.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Šis ziņojums atkal ir parādījis, ka Reglamenta 45. panta 2. punktam ir nopietni trūkumi. Jaunais ziņojums, pamatojoties uz grozījumu un papildu priekšlikumu, sniegs iespēju mainīt referenta sākotnējo ziņojumu saskaņā ar balsojumu komitejā, kas bijusi tās iniciators. Ierosinātāji pārņem ziņojumu un ievieto jaunus punktus, par kuriem referentam nav nekādas teikšanas. Un tādējādi ziņojums, kas komitejā tiek apstiprināts kā apstiprināta alternatīva, tiks aizstāts ar jaunu tekstu. Es uzskatu,

ka šī procedūra ir ļoti negodīga attiecībā uz referentu. Es ceru, ka tuvā nākotnē Parlaments atkārtoti izvērtēs šo procedūru un pieņemts godīgāku risinājumu.

Es uzskatīju, ka V. Graça Moura ziņojums bija ļoti līdzsvarots, un tāpēc nebalsoju par PSE, ALDE un Zaļo/ALE grupu priekšlikumu. Tā kā šis priekšlikums tika pieņemts, nebija balsojuma par sākotnējo ziņojumu. Es piekritu referentam, ka valodu un kultūras daudzveidība ievērojami ietekmē pilsoņu ikdienas dzīvi. Tā ir milzīga priekšrocība Eiropas Savienībai, un tāpēc mums ir jāatbalsta valodu mācīšanas un skolu un kultūras apmaiņas programmas saskaņā ar sistēmu, kas arī pārsniedz ES robežas.

Skolotāju apmaiņas programmas visos izglītības līmeņos, kuru mērķis ir mācīt dažādus priekšmetus svešvalodā, palīdz sagatavot skolotājus, kuri pēc tam var nodod savas valodu zināšanas skolēniem un studentiem savās valstīs. Es vēlētos aicināt dalībvalstis konsekventi pievērst uzmanību svešvalodu skolotāju apmācībai un vienlaikus nodrošināt, lai viņi saņem atbilstīgu atalgojumu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Jautājums par daudzvalodību un tās saglabāšanu ir viens no lielākajiem uzdevumiem, kas Kopienai jārisina. Daudzvalodības politikas ietekme ir tālejoša un acīmredzama, bet, kļūdaini piemērotai, tai var būt nožēlojami rezultāti.

Viena no Eiropas vērtībām ir tas, ka tā ir daudzkulturāla, kas arī izpaužas daudzvalodībā. Vienlaikus tas ir kopējs pienākums, kura pamatā ir vajadzības un grūtības pārveidot multikulturālismu par noteiktu spēku, kas apvieno Kopienu, kam arī būs ietekme ārpus tās robežās un kas piešķirs Eiropai pienācīgu vietu pasaulē. Tātad likmes ir augstas. Sliktas daudzvalodības politikas pamatā ir vienas vai vairāku valodu veicināšana un pārējo nostumšana malā visās valsts darbības jomās. Eiropas Savienībai ar saviem tiesību aktiem un iestādēm ir milzīgas iespējas īstenot labu valodu politiku. Šajā saistībā tas uzliek vēl lielāku atbildību.

V. Graça Moura ziņojumā netiek risinātas visas problēmas, kas saistītas ar atsevišķu Eiropas valodu līdzāspastāvēšanas tiesībām un no tām izrietošajām privilēģijām. Papildus oficiālajām valodām ir arī milzīgs skaits citu valodu, kurās runā Eiropā un kurām draud izmiršana dažādās pakāpēs. Labas daudzvalodības politikas iezīme būtu šo valodu aizsardzība. Tomēr ziņojumā lielāka uzmanība ir pievērsta oficiālo valodu mācīšanai, nevis daudzvalodības idejas īstenošanai. Šajā jautājumā ir vajadzīga saprātīga politika, ko raksturo attīstība, un es uzskatu, ka ziņojums šajā virzienā ir jāpieņem.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Daudzvalodības jautājums Eiropas kontekstā ir ārkārtīgi svarīgs. Šī iemesla dēļ es esmu piedalījies vairākās iniciatīvās, kuru mērķis ir veicināt un nodrošināt daudzvalodības pilnīgu ievērošanu. Eiropa, kurai es ticu, ir arī valodu daudzveidības Eiropa. Šo iemeslu dēļ es solidarizējos ar V. Graça Moura sākotnējo ziņojumu. Tomēr tāpat kā referents es nevaru pieņemt, ka pareizu ideju par valodu daudzveidības ievērošanu un indivīdu un ģimeņu brīvību var izmantot vai tā jāizmanto kā ierocis argumentam par ekstrēmu nacionālismu. Tā nav un nedrīkst būt mūsu debašu būtība.

Daudzvalodība šajā gadījumā ir jāveicina, atbalstot ideju par Eiropas valodu un kultūras daudzveidības ievērošanu. Tomēr šī nav ne vieta, ne laiks cita veida cīņai, īpaši tai, kas noliedz subsidiaritāti un brīvību.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par V. Graça Moura ziņojumu par daudzvalodību kā Eiropas priekšrocību un kopīgu apņemšanos.

Jo īpaši kā universitātes lektors es noteikti atbalstu priekšlikumu veicināt valodu mācīšanas un apmaiņas programmas izglītības un kultūras jomās, piemēram, labi pazīstamās jauniešu mobilitātes programmas. Šīs sistēmas, ko organizē Komisijas Izglītības un kultūras ģenerāldirektorāts, piešķir ievērojamu vērtību studentu izglītības pieredzei un tādējādi veicina ES progresu ceļā uz zināšanu sabiedrību.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas projektu par daudzvalodību: Eiropas priekšrocību un kopīgu apņemšanos (2008/2225(INI)), jo uzskatu, ka kultūru un valodu daudzveidība Eiropas Savienībā ir dārgums, kas efektīvi veicina "vienotību dažādībā". Es arī uzskatu, ka skolu un kultūras apmaiņas programmas, kā arī programmas, kuru ietvaros tiek mācītas svešvalodas valstīs Eiropas Savienībā un ārpus tās, ir derīgas un ir jāatbalsta.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Neapšaubāmi daudzvalodība ir viena no apvienotās Eiropas lielākajām vērtībām. Valodas prasmju iegūšanai ir jābūt noderīgai, lai uzlabotu kvalifikāciju, atrastu labāku darbu vai veidotu jaunus kontaktus starp cilvēkiem. Saskaņā ar ikgadējiem lingvistu veiktiem pētījumiem cilvēki, kuri pārzina vairākas valodas, ir spējīgāki, ar lielāku iztēli un nedomā stereotipiski. Viņi ir arī radošāki un ar plašāku redzesloku. Es neminēšu acīmredzamās priekšrocības spēt sazināties ar lielāku skaitu cilvēku, kuriem bieži vien ir pilnīgi atšķirīgs domāšanas veids, kas izriet no atšķirīgas kultūras vai tautas.

Šīs daudzvalodības priekšrocības parāda, ka mums visiem ir jāpiešķir prioritāte valodu apguvei. Tāpēc ir tik svarīgi, lai katram Kopienas pilsonim būtu vienlīdzīgas piekļuves iespējas valodu mācībām. Tāpēc es atbalstu visus Komisijas pasākumus, lai izpētītu un izvērtētu svešvalodu studijas un valodu mācīšanās metodes un programmas. Es uzskatu, ka tā mērķis ir nākotnē saskaņot svešvalodu mācīšanos visā Eiropas Savienībā, kas radīs labākas valodu zināšanas un kas galu galā atspoguļosies augsti kvalificētu Kopienas pilsoņu skaitā.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Daudzvalodība ir Eiropas Parlamenta liela priekšrocība. Kā vienīgajam parlamentam pasaulē, kura dokumentus vienlaikus tulko 23 dažādās valodās, mums ir jādara viss, ko spējam, lai saglabātu šo mūsu darba unikālo aspektu. Visiem ES pilsoņiem ir jāvar lasīt par ES iestāžu darbu savā valodā, un dalībvalstīm ir jādara viss iespējamais, lai sniegtu iespēju visiem ES pilsoņiem runāt citās ES valodās.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es noteikti atbalstu Eiropas Savienības daudzvalodību. Eiropas daudzvalodība uzsver tās kultūru daudzveidību, kas ir tās unikalitātes pierādījums. Apvienotas Eiropas pilsoņu valodu zināšanas ir pastāvīgi jāpaplašina. Daudzvalodība ir Eiropas integrācijas būtisks elements, kas ļauj ES pilsoņiem brīvi izvēlēties savu dzīvesvietu un darbavietu. Vienlaikus ir jāuzsver dzimtās valodas nozīme kā līdzeklis, lai iegūtu piemērotu izglītību un profesionālo kvalifikāciju.

Mums ir jāpievērš īpaša uzmanība nepārtrauktajai nepieciešamībai paplašināt svešvalodu skolotāju zināšanas un ieviest jaunas mācīšanas metodes. Referents uzsver, ka ir svarīgi palīdzēt apgūt svešvalodas tiem pilsoņiem, kuri vēlas tās apgūt pašmācības ceļā, vienlaikus atzīmējot, ka ir svarīgi, lai svešvalodas apgūst gados veci cilvēki. Tāpat kā referents es uzskatu, ka ir būtiski sniegt pastāvīgu atbalstu pilsoņiem, lai mācītos svešvalodas, un ka īpaša uzmanība ir jāpievērš pilsoņiem nelabvēlīgās situācijās. Es domāju, ka valodu mācīšanās apkaros diskrimināciju un atbalstīs apvienotas Eiropas valstu integrāciju.

Es pilnībā atbalstu Eiropas Parlamenta prasības saistībā ar daudzvalodību Eiropā.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Rezolūcija par daudzvalodību ir Eiropas priekšrocība un svarīgs solis izglītotas Eiropas virzienā, jo tajā tiek pieprasīts atzīt, ka oficiālajām ES valodām ir vienāda vērtība visās sabiedriskās dzīves jomās. Esmu stingri pārliecināta, ka Eiropas valodu daudzveidība ir nozīmīga kultūras vērtība. Būtu nepareizi, ja ES būtu ierobežota tikai līdz vienai valodai.

Rezolūcijā ir minēta daudzvalodības nozīme, kas attiecas ne vien uz ekonomiskajām un sociālajām jomām, bet arī kultūras un zinātnes devumu un šāda devuma veicināšanu, kā arī literāro un tehnisko tulkojumu nozīmi attiecībā uz ES ilgtermiņa attīstību.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais – valodām ir liela nozīme, veidojot un nostiprinot identitāti.

Daudzvalodība ir plaši sazarota joma. Tai ir milzīga ietekme uz Eiropas pilsoņu dzīvi. Dalībvalstu uzdevums ir iekļaut daudzvalodību ne vien izglītībā, bet arī turpmākajās politikās.

Es novērtēju to, ka šajā rezolūcijā ir atbalstītas otras ES valodas mācības ierēdņiem, kuri savā darbā saskaras ar pilsoņiem no citām dalībvalstīm.

ES iestāžu nozīme ir izšķirīga, lai nodrošinātu atbilstību valodu vienlīdzības principiem gan attiecībās starp dalībvalstīm un atsevišķās ES iestādēs, gan attiecībās starp ES pilsoņiem un vietējām iestādēm, Kopienas struktūrvienībām un starptautiskām iestādēm.

Es atbalstīju šo rezolūciju, es apsveicu referentu un esmu lepna, ka esmu bijusi pirmā slovāku deputāte, kura ir uzsākusi diskusiju par daudzvalodību iestāžu sistēmās, iesniedzot rakstisku deklarāciju.

- Ziņojums: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par L. van Nistelrooij ziņojumu, ņemot vērā teritoriālās kohēzijas nozīmi, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība turpina iet ilgtspējīgas un saskaņotas attīstības ceļu, arvien vairāk pārveidojot tās teritoriālo kohēziju un daudzveidību par priekšrocību.

Zaļā grāmata ir svarīgs solis teritoriālās kohēzijas attīstības un Savienības kopīgu pienākumu virzienā. Tajā ir arī mudināts uzsākt plašas debates par šo jautājumu starp Eiropas iestādēm, valsts un reģionālajām iestādēm, ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem un citiem dalībniekiem, kas iesaistīti Eiropas integrācijā un teritoriālajā attīstībā.

Pozitīvākie aspekti ir Eiropas teritorijas un tās daudzveidības potenciāla vērtība, kā arī trīs galvenie jēdzieni, lai panāktu līdzsvarotāku un saskaņotāku attīstību visos reģionos: ar apdzīvotības blīvumu saistīto negatīvo seku samazināšana; teritoriju savienošana, lai pārvarētu attālumu; sadarbība, lai novērstu šķēršļus.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), rakstiski. – (PT) Es apsveicu *L. van Nistelrooij* par viņa ziņojumu un jo īpaši par gatavību iekļaut dažādos grozījumus, kas iesniegti par šo ziņojuma projektu.

Es pilnībā atbalstu šo ziņojumu.

Es absolūti piekrītu, ka debates par teritoriālo kohēziju ir jāsaista ar debatēm par ES kohēzijas politikas nākotni, ņemot vērā, ka tajās jāiekļauj teritoriālās kohēzijas debašu secinājumi.

Es piekrītu ziņojumā izklāstītajam Zaļās grāmatas novērtējumam un tā analīzei par teritoriālās kohēzijas jēdzienu, un es atbalstu tajā paustos ieteikumus par teritoriālās kohēzijas nākotni, īpaši attiecībā uz:

- teritoriālās kohēzijas definēšanu;
- Baltās grāmatas publicēšanu par teritoriālo kohēziju;
- Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa pastiprināšanu;
- teritoriālās kohēzijas integrēšanu visu Kopienas politikas jomu turpmākā izstrādē;
- papildu kvalitatīvu rādītāju izstrādi;
- Kopienas nozaru politikas jomu teritoriālās ietekmes noteikšanu un priekšlikumiem par to, kā veidot sinerģiju starp teritorijām un nozaru politikas jomām;
- visaptverošas Eiropas stratēģijas izstrādi reģioniem ar īpašām ģeogrāfiskām iezīmēm;
- visaptverošu pakāpeniskas pārejas palīdzības sistēmas izstrādi pārejas reģioniem;
- daudzlīmeņu teritoriālās pārvaldības izveidi.

Tāpēc es balsoju par.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Savā ziņojumā referents raksta, ka kohēzijas politika ir viens no ES veiksmīgākajiem ieguldījumiem. Tas ir pārsteidzošs secinājums, un ne tikai tāpēc, ka vēl pagājušā gada novembrī Eiropas Revīzijas palāta apstiprināja, ka nekad nebūtu vajadzējis izmaksāt 11 % no 42 miljardiem eiro, kas tika apstiprināti 2007. gadā saskaņā ar ES kohēzijas politiku.

Šķiet, ka referents to pilnībā apzinās un 17. punktā mudina tos, kuri iesaistīti debatēs par teritoriālo kohēziju, izvairīties no jebkādam atsaucēm uz ierosinātās politikas ietekmi uz budžetu un finansēm, citiem vārdiem sakot — noklusēt to.

ES kohēzijas politika ir slikti pārdomāta. No sociāli ekonomiskā viedokļa, kad jāņem vērā nodokļu maksātāju nauda, tā nav nekas cits kā pilnīga katastrofa. Protams, Jūnija saraksts balsoja pret šo ziņojumu kopumā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ko nozīmē Eiropas Parlamenta noraidījums saistībā ar mūsu priekšlikumiem rezolūcijai par ES kohēzijas politikas nākotni? Šajos priekšlikumos tika uzsvērts, ka:

- strukturālas politikas primārajam un galvenajam mērķim ir jābūt reālas konverģences veicināšanai, darbojoties kā pārdales instrumentam Eiropas Savienības mazāk attīstītajās valstīs un reģionos;
- mērķis samazināt visnelabvēlīgāko reģionu atpalikšanas apmēru nedrīkst būt otršķirīgs attiecībā uz teritoriālo kohēziju;
- jaunām prioritātēm ir jāatrod jauni Kopienas finanšu resursi, jo sevišķi tādēļ, ka pašreizējie Kopienas finanšu resursi ir nepietiekami, lai apmierinātu reālas konverģences vajadzības;
- ir jāpalielina Kopienas budžets, lai veicinātu ekonomisko un sociālo kohēziju ES līmenī;
- zemes pārvaldībai un plānošanai ir jābūt katras dalībvalsts atbildībā;
- ir jāpieņem pasākumi, lai likvidētu tā dēvēto statistisko efektu;
- konkurētspēja nedrīkst aizvietot konverģenci tajās dalībvalstīs un reģionos, kuri atpaliek savā sociāli ekonomiskajā attīstībā, un kohēzijas politiku un tai piesaistītos finanšu resursus nedrīkst pakļaut Lisabonas stratēģijā aizstāvētajiem konkurences un liberalizācijas jēdzieniem.

Kā mazākais, viena iespējama atbilde varētu būt tā, ka faktiski tiek apdraudēta izslavētā kohēzijas politika...

James Nicholson (PPE-DE), rakstiski. – Teritoriālās kohēzijas jēdzienu līdzās sociālajai un ekonomiskajai kohēzijai tagad atzīst kā Eiropas Savienības galveno mērķi.

Būtībā teritoriālās kohēzijas uzdevums ir panākt līdzsvarotu attīstību visā Eiropas Savienībā, un šajā saistībā tai ir jābūt visu kopienas politikas jomu centrālajam mērķim. Šajā ziņojumā ir uzsvērts tas, ka teritoriālā kohēzija būs īpaši svarīga ģeogrāfiski neizdevīgās teritorijās, piemēram, kalnu reģionos un salās.

Komisijai tagad ir jāizstrādā tiesību aktu kopums, kurā norādīti konkrēti noteikumi un politikas pasākumi saistībā ar teritoriālo kohēziju, lai to sasniegtu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Debates par teritoriālo kohēziju ir daudz vairāk kā debates par budžetu vai par Kopienas politikas jomām; tās ir debates par vienu no Eiropas idejām, kā mēs to uztveram, galveno jēdzienu pamatprincipiem. Tāpēc kohēzijas politikas novērtējums un piemērotāko risinājumu meklēšana paplašinātā Eiropā ar 27 dalībvalstīm, kura pašlaik piedzīvo ekonomisko krīzi, ir pelnījis mūsu piekrišanu un mūsu aplausus. Tomēr tas nenozīmē, ka mēs piekrītam visam vai slavējam visu Zaļās grāmatas saturu.

Ņemot vērā kritērijus, kurus mēs augstu vērtējam, šajā novērtējumā ir pareizas trīs galvenās koncepcijas, proti: ar apdzīvotības blīvumu saistīto negatīvo seku samazināšana; teritoriju savienošana, lai pārvarētu attālumu; sadarbība, lai novērstu šķelšanos. Tomēr, ņemot vērā uz spēles likto aspektu būtību, tas nedrīkst novest pie tā, ka strukturālā atbalsta līmenis ir atkarīgs no aptvertā iedzīvotāju skaita; gluži pretēji. Pašas teritoriālās kohēzijas idejas pamatā ir jābūt domai par teritorijas, ko pamet iedzīvotāji, padarīšanu par pievilcīgu un dzīvotspējīgu. Tas ir viens no mūsu mērķiem, kas skaidri jāīsteno.

Kohēzijas ideja būtībā ir solidaritātes ideja, kas saista mūs visus un no kuras mēs visi varam gūt labumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret L. van Nistelrooij ziņojumu par Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un statusu debatēm par Kohēzijas politikas nākotnes reformu.

Es nepiekrītu šim ziņojumam, jo man ir atšķirīgs uzskats par teritoriālo kohēziju, un tāpēc es nevaru atbalstīt referenta apsvērumus.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es piekrītu referentam, ka mums ir skaidrāk jādefinē teritoriālās kohēzijas princips.

- Ziņojums: Oldřich Vlasák (A6-0031/2009)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par O. Vlasík ziņojumu par kohēzijas politikas pilsētvides dimensiju jaunajā plānošanas periodā. Es dzīvoju Poznaņā, Lielpolijas novada reģionālajā galvaspilsētā. Gandrīz ik dienas es redzu pilsētas attīstības pozitīvo ietekmi uz visu reģionu. Es pat riskētu teikt, ka ir notikusi ilgi gaidītā pilsētu un reģionālās attīstības sinerģija.

Pilsētu attīstība nekādi nav saistīta ar vietējo centrālismu. Tie, kuri pretojas lielu pilsētu attīstībai, bieži neapzinās šo pilsētu nozīmi reģioniem, kuros tās atrodas. Dažas lielo pilsētu centru funkcijas to pašas būtības dēļ nevar pārcelt uz lauku apgabaliem. Cilvēkiem, kuri pārvalda pilsētas, ir īpaša atbildība. Visi uzdevumi, ar kuriem viņi saskaras attiecībā uz plānošanu, zemes platību pārvaldību, sociālo dialogu, kultūru un izglītību, kā arī ilgtspējīgu, uz zināšanām balstītu darbavietu izveidi, ir ļoti sarežģīti. Daži no šiem uzdevumiem paredz ciešu sadarbību ar vietējām valdībām visos līmeņos.

Ir arī svarīgi, lai kohēzijas politikas pilsētu dimensija nevis konkurē ar lauku attīstību, bet gan to papildina. Gan lauku, gan pilsētu teritorijas var attīstīt un tās jāattīsta, un abus procesus atbalsta Eiropas Savienība.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (PL) Es balsoju pret O. Vlasík ziņojumu par kohēzijas politikas pilsētvides dimensiju jaunajā plānošanas periodā.

Kaut arī es izprotu ilgtspējīgas pilsētvides attīstības nozīmi, es uzskatu, ka to būs grūti sasniegt, neizstrādājot kopīgu definīciju terminam "pilsētu teritorijas".

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu un vēlos izmantot šo iespēju, lai apstiprinātu viedokli, ka kohēzijas politikai ir vajadzīga integrēta pieeja.

Tomēr integrācijai ir jābūt par instrumentu priekšrocību sniegšanai, nevis pasākumam, kas varētu būt ierobežojošs, un šis aspekts ir rūpīgi jāuzrauga.

Pilsētu kohēzija ir būtiska, lai nodrošinātu ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo progresu. Šajā saistībā es vēlētos izcelt transporta nozīmi un modernas transporta infrastruktūras nodrošināšanu, kas ir ļoti svarīga, lai ieviestu kohēzijas politiku pilsētu teritorijās.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Kohēzijas politikas pilsētvides dimensijai ir jāpiešķir lielāka prioritāte.

- Ziņojums: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret M. Mikolášik ziņojumu par Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošanu — pārrunu rezultāti saistībā ar valstu kohēzijas politikas stratēģijām un rīcības programmām.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Ir cieši jāuzrauga Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gadam īstenošana, lai nodrošinātu nodokļu maksātāju naudas pienācīgu izmantošanu un ļautu mums to pienācīgi novērtēt programmām pēc 2013. gada.

- Ziņojums: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Mazajiem uzņēmumiem ir liela nozīme, lai izveidotu darbavietas Eiropā, un mums ir jāatvieglo to darbība. Es vēlētos uzsvērt, ka atbalstu visas iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt mazo uzņēmumu darbību Eiropas Savienībā un palīdzēt tiem, kuri vēlas strādāt kā pašnodarbinātie.

Es atbalstīju Z. L. Becsey ziņojumu, jo tas labvēlīgi novērtē iniciatīvu par mikrokredītiem Eiropā.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Veiksmīga Eiropas iniciatīva par mikrokredītiem varētu būtiski palīdzēt sasniegt izaugsmes un nodarbinātības mērķus, kas noteikti atjaunotajā Lisabonas stratēģijā, un izveidot modernu, radošu un dinamisku Eiropas ekonomiku. Mazie uzņēmumi ir svarīgs izaugsmes, nodarbinātības, uzņēmējdarbības spējas, novatorisma un kohēzijas avots Eiropas Savienībā. Pirmām kārtām ar mikrokredītiem var atbalstīt vienu no Lisabonas stratēģijas četrām prioritātēm, precīzāk, uzņēmējdarbības iespēju radīšana, palīdzot iedzīvotājiem sociāli un ekonomiski (re)integrēties un nodarbināt viņus. Lisabonas stratēģiju vienīgi var uzskatīt par veiksmīgi, ja tiek ievērojami palielināts nodarbinātības līmenis. Eiropas iniciatīvas iznākamam mikrokredītu jomā ir jābūt modernam, lielāko uzmanību pievēršot tām mērķtiecīgajām grupām, kurām līdz šim nav pievērsta pietiekama uzmanība.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Mikrokredītu panākumi, samazinot nabadzību jaunattīstības valstīs, īpaši Āzijas dienvidos un Latīņamerikā, vēl nav nostiprinājušies Eiropas Savienībā. Tomēr vajadzība pēc mikrokredītiem ir liela, īpaši cilvēkiem, kuri nevar saņemt aizdevumus tradicionālajā banku nozarē. Mikrokredīti kā uzņēmējdarbība atšķiras no tradicionālās banku darbības. Tos piešķir, nevis tikai pamatojoties uz finansiāliem apsvērumiem un nevis tikai peļņas gūšanai, bet arī lai palīdzētu veicināt kohēziju, cenšoties integrēt cilvēkus, kuri atrodas nelabvēlīgā situācijā un vēlas izveidot mikrouzņēmumu.

Veiksmīga Eiropas mikrokredītu attīstīšanas iniciatīva varētu palīdzēt sasniegt atjaunotās Lisabonas stratēģijas izaugsmes un nodarbinātības mērķus un palīdzēt padarīt Eiropas ekonomiku novatoriskāku, radošāku un dinamiskāku. Jo īpaši tie varētu palīdzēt īstenot ekonomiskā potenciāla realizēšanas prioritāti, atbalstot integrāciju vai cilvēku atkārtotu sociālo un ekonomisko integrāciju, izmantojot pašnodarbinātību.

Tāpēc es atbalstu referenta priekšlikumu, kurā mums aicināts pieņemt atbilstīgas valsts iestāžu, juridiskās un komerciālās sistēmas, lai veicinātu labvēlīgāku vidi mikrokredītu attīstībai un izveidotu saskaņotu Eiropas mikrofinansēšanas iestāžu sistēmu ārpus banku nozares.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojuma pieņemšanu ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas iniciatīvu mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību. Es piekrītu referentam, ka mazi uzņēmumi ir būtisks izaugsmes, nodarbinātības, uzņēmējdarbības prasmju, novatorisma un kohēzijas avots ES.

Mums jāuzsver tas, ka mikrokredīts tiek piešķirts ne tikai ekonomisku iemeslu un peļņas gūšanas dēļ, bet arī tādēļ, lai izmantots kohēzijas nolūkam, cenšoties no jauna integrēt mazāk aizsargātas personas sabiedrībā.

Es atbalstu šī ziņojuma pieņemšanu. Ņemot vērā to, ka mikrokredīti var atrastīt uzņēmumu potenciālu, palīdzot cilvēkiem, izmantojot pašnodarbinātību, es uzskatu, ka šī metode ir jāievieš Eiropas Savienībā.

Jamila Madeira (PSE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums ir ļoti svarīgs saistībā ar darbu, ko ES veic kohēzijas politikas un sadarbības un attīstības politikas jomās.

Šo nostāju arī plaši atbalstīja Eiropas Parlaments savā 2008. gada 8. maijā pieņemtajā rakstiskajā deklarācijā P6_TA(2008)0199, kuru man bija tas gods parakstīt kā vienai no pirmajiem.

Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu, jo jebkādi ieguldījumi un paplašināšana šajā jomā ir būtiski un steidzami, īpaši pašreizējās ekonomiskās un finanšu krīzes kontekstā. Rezultātā pašlaik Eiropas Komisijas un Padomes mērķis ir konkrēta un ātra rīcība, lai palielinātu šīs sistēmas uzticamību un saskaņotību.

David Martin (PSE), rakstiski. – Līdz šim mikrokredīta sistēmu panākumi trūkuma mazināšanā jaunattīstības valstīs netika aplūkoti ES kontekstā. Es atbalstu šo ziņojumu, jo mikrokredīta iniciatīvas panākumi Eiropā varētu sniegt ievērojamu ieguldījumu Pārskatītās Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanā, jo mazie uzņēmumi ir būtisks izaugsmes, nodarbinātības, uzņēmējdarbības prasmju, novatorisma un kohēzijas avots ES.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pašlaik darba kārtībā ir diskusijas par kredītešanas atjaunošanas pasākumiem. Pašreizējā ekonomiskajā krīzē un jo īpaši tādās valstīs kā Rumānija, kuras pašlaik risina sarunas par aizdevumiem no starptautiskām finanšu iestādēm, ir ļoti svarīgi, lai bankas atjauno savu galveno funkciju — atkal sniegt iedzīvotājiem kredītus.

Es uzskatu, ka Z. L. Becsey ziņojums ir novatorisks, jo tajā šis jautājums ir atkārtoti izvirzīts apspriešanai, tomēr no jaunas perspektīvas, izejot ārpus banku sistēmas, lai noteiktu risinājumus pašreizējam finanšu strupceļam.

Šis ziņojums par mikrokredītiem ir pievērsts neizdevīgā stāvoklī esošām grupām sabiedrībā, piemēram, minoritātēm, romu kopienai vai lauku teritoriju iedzīvotājiem, kuriem ir neizmantots potenciāls un kuri vēlas izveidot mazu uzņēmumu, bet nevar to izdarīt, jo viņi nevar saņemt aizdevumu no banku iestādes. Šim cilvēkiem ir maz iespēju.

Tāpēc es uzskatu, ka Z. L. Becsey ir sagatavojis laicīgu priekšlikumu izveidot Kopienas fondu, lai veicinātu mikrokredītu piešķiršanu cilvēkiem un uzņēmumiem, kuri nevar tieši piekļūt banku aizdevumiem, un uzlabot informētības līmeni par šiem finansēšanas instrumentiem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (PL) Es vēlos atturēties no balsošanas par Z. L. Becsey ziņojumu par Eiropas iniciatīvu mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību.

Es piekritu vairākiem ziņojuma punktiem, bet esmu noteikti pret vairākiem citiem punktiem, un tāpēc es nevaru pilnībā atbalstīt iesniegto tekstu, tādēļ arī atturos.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Mikrokredītu sistēmas var palīdzēt daudziem pasaulē nabadzīgākajiem cilvēkiem izkļūt no pilnīgas nabadzības, sevišķi sievietēm. ES iestādēm un dalībvalstīm ir vairāk jāatbalsta šādas sistēmas.

6. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

Priekšsēdētājs. - Ar šo tiek slēgti balsojumu skaidrojumi.

Mēs atsāksim darbu plkst. 15.00 ar paziņojumiem par gatavošanos G-20 valstu augstākā līmeņa sanāksmei.

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.35 un atsāka darbu plkst. 15.05)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

7. Gatavošanās G-20 valstu augstākā līmeņa sanāksmei 2009. gada 2. aprīlī, - kurā piedalīsies Apvienotās Karalistes premjerministrs, Eiropadomes loceklis Gordon Brown (debates)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, dārgie kolēģi, man ir liels prieks šeit šajā pēcpusdienā uzņemt Apvienotās Karalistes premjerministru Gordon Brown. Laipni lūgts Eiropas Parlamentā, premjerministr!

(Aplausi)

Premjerministrs nāks klajā ar paziņojumu Eiropas Parlamentam par gatavošanos nākamajā nedēļā paredzētajai G-20 valstu augstākā līmeņa sanāksmei. Šī augstākā līmeņa sanāksme, kas notiks Londonā ceturtdien, 2009. gada 2. aprīlī, tiek organizēta kritiskā brīdī, lai risinātu pašreizējo starptautisko ekonomisko un finanšu krīzi. Tā ir būtiska iespēja gan industrializētās pasaules, gan jaunattīstības valstu vadītājiem kopīgi strādāt pie kopējas darba kārtības, lai panāktu tūlītēju ekonomisko stabilitāti un ilgtermiņa atveseļošanos. Londonas augstākā līmeņa sanāksmē ir jāvienojas par makroekonomikas politiku un reglamentējošajām struktūrām, kas ļautu mums pārvarēt pašreizējo krīzi un ieviest labāku, ilgtspējīgu sistēmu nākotnei.

Kā G-20 priekšsēdētājs *Gordon Brown* ir uzņēmies aktīvu starptautisko vadību laikā, kas izrādījies viens no grūtākajiem nesenās vēstures posmiem. Ātrums, kādā viņš ir palīdzējis attīstīt G-20 kā jaunu starptautiskās ekonomiskās pārvaldības instrumentu ir reizē rosinošs un iespaidīgs. Premjerministram arī bijusi spēcīga un pozitīva ietekme, parādot, kā Apvienotā Karaliste var efektīvi sadarboties ar saviem partneriem Eiropas Savienībā, jo kopīgi mēs atrodam novatoriskus risinājumus daudzām mums kopīgām problēmām.

Es vienmēr esmu uzskatījis, ka ir ļoti svarīgi, lai Apvienotā Karaliste apņēmīgi darbojas kā galvenais dalībnieks Eiropas Savienībā.

(Aplausi)

Premjerministr, mēs ļoti atzinīgi vērtējam jūsu apņēmību uzņemties šādu uzdevumu.

Man ir ļoti liels prieks dot vārdu Apvienotās Karalistes premjerministram *Gordon Brown*.

(Aplausi)

Gordon Brown, *Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes premjerministrs*. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man pateikties par īpašo godu saņemt uzaicinājumu runāt ar jums un par jūsu veiksmīgo darbu Parlamenta priekšsēdētāja amatā. Ļaujiet man pateikties jums, Eiropas Parlamenta deputātiem un priekšsēdētāja *J.-M. Barroso* vadītās Eiropas Komisijas locekļiem — tieši pateicoties visu jūsu darbam un tām paaudzēm, kura darbu turpinām, šodien mēs varam pieredzēt Eiropu, kurā valda miers un vienotība, kas patiesi būs viens no visaugstākajiem cilvēces vēstures sasniegumiem un kas šodien ir kā cerību stars visai pasaulei.

(Aplausi)

Un ja kādam cilvēkam kādā valstī vai kontinentā ir jebkādas šaubas par to, kā ar misijas sajūtu apveltītu pārstāvju cilvēciskā griba un drosme var veidot jaunu nākotni no izmisuma pilnajiem pēdējiem gadu desmitiem, ļaujiet vienkārši pārdomāt, kā pirms 60 gadiem eiropieši runāja par naidīgumu, kas iesakņojies uz mūžu, un attiecībām, ko nekad nevarēs uzlabot. Viņi runāja par smago, ilgo un rūgto Auksto karu. Viņi neticēja iespējai, ka mūsu Eiropā jebkad pilnībā varētu iestāties miers, vēl jo mazāk — ka tā varētu apvienoties un sadarboties.

Tad ļaujiet viņiem padomāt, kā šodien, pēc gadiem ilgas sadarbības un vienotības, neviens cits, izņemot politiskos ekstrēmistus, neapšaubīs, ka mēs kopā esam stiprāki un drošāki nekā jebkad iepriekš, kad bijām nošķirti.

(Aplausi)

Šī gada 9. novembrī mēs atzīmēsim 20. gadadienu notikumam, kas katram no mums šajā sēžu zālē noteikti ir viens no svarīgākajiem dzīves brīžiem — Berlīnes mūra krišana. Tas bija mūris, ko nojauca iedzīvotāji ar noteiktu pārliecību, ka nekādi šķēršļi, nekāda iebiedēšana, nekāda apspiešana nekad vairs nevarēs sadalīt Eiropas iedzīvotājus.

Draugi, šodien šeit vairs nav ne vecās Eiropas, ne jaunās Eiropas, ne Austrumeiropas, ne Rietumeiropas. Šeit ir tikai viena Eiropa, un tā ir mūsu dzimtā Eiropa.

Es šeit stāvu un esmu lepns, ka esmu brits, un esmu lepns, ka esmu eiropietis, pārstāvot valsti, kas neuztver sevi kā salu, kas nošķirta no Eiropas, bet gan kā valsti Eiropas centrā — nevis Eiropas pretplūsmā, bet gan Eiropas galvenajā plūsmā.

(Aplausi)

Tieši tādēļ esmu lepns par to, ka Apvienotās Karalistes parlaments ar lielu balsu vairākumu ratificēja Lisabonas līgumu.

(Skaļi aplausi)

Es ticu, ka mēs Eiropā esam unikālā situācijā, lai rādītu ceļu pasaulei, risinot pilnīgi jaunas un svarīgas turpmākās globalizācijas problēmas. Mēs esam unikālā situācijā mūsu sasniegtā dēļ mūsu Savienībā. Es vēlos pateikties šī Eiropas Parlamenta deputātiem. Jums visiem vajadzētu būt lepnēm par to, ko mēs kopā esam sasnieguši — varenāko un lielāko vienoto tirgu pasaulē, pašlaik sniedzot iespējas 500 miljoniem iedzīvotāju, un visveiksmīgāko ekonomisko sadarbību visā pasaulē. Jums jābūt lepnēm, ka tas ir Eiropas Savienības sasniegums.

Jums arī jābūt lepnēm par visaptverošo vides aizsardzības sistēmu, kuru veidojam — tas ir noteicošs Eiropas koordinācijas sasniegums, un šis kontinents ir pirmais pasaulē, kurš nešaubīgi sācis ceļu, lai kļūtu par zema oglekļa satura emisiju ekonomiku.

(Aplausi)

Jums arī jābūt lepnēm, ka ar pasaulē lielāko palīdzības programmu šī Eiropas Savienība ir uzņēmusies visilgstošākās saistības glābt un izmainīt cilvēku dzīves citur pasaulē.

Tāpat daudzas patērētāju tiesības un darba tiesības, kuras baudām visā Eiropā, ir radušās, pateicoties atsevišķu deputātu un šī Parlamenta grupu kampaņām.

Neaizmirsīsim, ka Eiropas Savienībai ir pati visaptverošākā sociālā aizsardzība visā pasaulē — tas ir tiesību un pienākumu kopums, kas tika uzlabots Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem, kad, un es to saku ar lepnumu, — kad mūsu valdība Apvienotajā Karalistē ieviesa sociālās normas.

Priekšsēdētāja kungs, šie Eiropas panākumi nebūtu iespējami bez sadarbības tautu starpā, ko jūs un šis Parlaments esat nodrošinājuši. Jā, mēs varam redzēt vienotību, ko veido ierēdņi, kas satiekas ar ierēdņiem pāri robežām. Jā, mēs redzam vienotību, kad vadītāji satiekas ar vadītājiem. Bet vienotība, kas pastāvēs, ir demokrātiskā vienotība, kas sakņojas šajā Parlamentā pašlaik pārstāvēto cilvēku kopējās vērtībās, un vairāk nekā līgumi, vairāk nekā iestādes, vairāk nekā indivīdi, tieši šīs definētās vērtības mūs satur cieši kopā — mūsu kā Eiropas Savienības ticība, ka brīvība, ekonomiskais progress un sociālais taisnīgums attīstīsies vai nu kopīgi, vai nemaz.

Tās ir vērtības, kas sakņojas mūsu sadarbībā gūtajā mācībā — patiesība, ka brīvība nekad nedrīkst kļūt par visatļautību, ka tirgiem jābūt brīviem, taču nekad brīviem no vērtībām, un ticība, ka godīgums ir svarīgāks par brīvo tirgu.

Šajā krīzē mēs atkal esam iemācījušies, ka bagātībai nav lielas nozīmes sabiedrībai, ja tā kalpo tikai bagātajiem. Bagātībai ir vērtība tikai tad, kad tā padara bagātākas nevis tikai dažas kopienas, bet gan visus.

Tā nav vienkārši mūsu politiskā filozofija — Eiropā mēs ticam šīm patiesībām, jo esam tās iedzīvinājuši darbā, ko esam paveikuši savās valstīs.

Pašlaik, tik straujā un tik liela mēroga globālajā krīzē, kāda iepriekš nav piedzīvota, es vēlos ar jums apspriest to, kā, piemērojot šīs vērtības, kas tagad ir mūsu DNS daļa — šo mācību, kuru laika gaitā esam guvuši Eiropā —, Eiropa un pasaule var sākt risināt četras lielās globalizācijas problēmas: finanšu nestabilitāti tūlītēju globālā kapitāla plūsmu pasaulē; vides degradāciju pasaulē, kurā trūkst enerģijas; ekstrēmismu un tā radītos draudus drošībai pasaulē ar nebijušām mobilitātes iespējām; un arvien lielāko nabadzību aizvien nevienlīdzīgākā pasaulē.

Es arī vēlos apspriest, kā, kopīgi sadarbojoties un pareizi pārvaldot globālo ekonomiku, miljardiem cilvēku Āzijā un citur, daudzi no kuriem ir tikai *savu* preču ražotāji, var kļūt par *mūsu* preču nākotnes patērētājiem, kā mēs nākamo divdesmit gadu laikā varam pieredzēt lielāko piedzīvoto vidusšķiras darbavietu skaita un ienākumu palielināšanu, un kā, neskatoties uz pašreizējām problēmām, mēs varam prognozēt pasaules ekonomiku, kas būs divreiz lielāka, radot jaunas iespējas mums visiem savās valstīs.

Es vēlos apspriest, kā mēs no pasaules, kas pašlaik nav ilgtspējīga, ir nedroša un nevienlīdzīga, varam izveidot patiešām globālu sabiedrību, kas ir ilgtspējīga visiem, droša visiem un godīga visiem.

Ļaujiet man atkārtot — es ticu, ka Eiropas Savienība ir unikālā situācijā, lai vadītu šīs nākotnes veidošanu tieši tāpēc, ka pēdējo 60 gadu laikā mēs esam pierādījuši, ka mēs kā Eiropa varam risināt un uzveikt problēmas saistībā ar pārrobežu sadarbību, tautu koordināciju un vienotības veidošanu dažādībā.

Daži no jums zina, ka daudzus gadus esmu strādājis pie globālas Eiropas attīstīšanas un ekonomiskajām reformām, lai to īstenotu. Es zinu, ka daži kritiķi norādīja, ka es vairāk atbalstīju globālu rīcību, jo mazāk atbalstīju rīcību Eiropas mērogā. Bet pēdējo gadu laikā esmu tik noteikti strādājis šajā jomā tieši tādēļ, ka es

no visas sirds vēlos, lai Eiropa kļūtu par vadošo spēku pasaulē, un tādēļ, ka es ticu, ka Eiropas valstīm, kuras ir apvienojušās, pamatojoties uz brīvības, godīguma un atbildības vērtībām, ir tik daudz ko piedāvāt pasaulei, jo arī tā apvienojas.

Es vēlos redzēt tādu globalizāciju, kas ir atklāta, kurā brīvi tirgojas un kas ir elastīga, bet kura ir arī reformējoša, iekļaujoša un ilgtspējīga. Tas ir vēstījums, ko šajos ekonomiski visgrūtākajos laikos Eiropa var paust pārējai pasaulei un ar kuru dalīties.

Kā jūs zināt, pašlaik pasaulei pāri brāžas starptautiska viesuļvētra. Neviena Eiropas valsts nav imūna pret tās ietekmi. Tā skar katru uzņēmumu, katru darba ņēmēju, katru mājas īpašnieku un arī katru ģimeni.

Būsim viens pret otru atklāti — mūsu globālā ekonomiskā sistēma ir attīstījusies un kļuvusi izkropļota tādos veidos, kas ir pretrunā šīm vērtībām, kuras godinām un uzturam mūsu ģimenēs, mūsu kopienās un visās citās mūsu dzīves jomās — tādām vērtībām kā godīgumam pret citiem un atbildībai, cieņai pret smagu darbu un bezatbildīgu pārmērību noliegumam.

Tādi kompleksi produkti kā banku atvasinātie finanšu instrumenti, kuru uzdevums bija izkļaidēt risku pa visu pasauli, tā vietā ir izplatījuši infekciju. Mēs vairs nedrīkstam atļaut bezatbildīgi nodot risku pa visu pasauli. Ikkatra līdzšinējās ēnu banku sistēmas daļa tagad ir jāiekļauj uzraudzības tīklā.

(Aplausi)

Tirgu noteiktos ierobežojumus vienā valstī vai reģionā pārņem globālā konkurence starp visām valstīm. Es saku, ka nepietiek veicināt pašregulāciju un ļaut pazemināt standartus: mums ir jāvienojas par starptautiskiem pārredzamības, informācijas sniegšanas, un — jā — arī atalgojuma standartiem.

(Aplausi)

Tiklīdz globalizācija šķērso valstu robežas, mēs zinām, ka tā šķērso arī morālās robežas. Mēs paši uz savas ādas esam atklājuši to, ka neiegrožoti brīvie tirgi neuzraudzītā tirgus laukumā var reducēt visas attiecības līdz darījumiem, visas motivācijas līdz savtīgumam, vērtības izjūtu līdz patērētāja izvēlei un novērtējumu līdz cenas birkai.

Tomēr labai sabiedrībai un labai ekonomikai ir vajadzīga izteikta vērtību sajūta. Tās ir nevis vērtības, ko rada tirgus, bet gan vērtības, ko ienesam tirgū; atklātības, atbildības, godīguma un smaga darba cienīšanas stabilās vērtības nāk nevis no tirgus, bet gan patiesībā no sirds.

Tāpēc, sākot mūsu šāsdienas debates, tā kā gatavojamies nākamās nedēļas Londonas augstākā līmeņa sanāksmei, es ierosinu, lai mēs kā Eiropa uzņemtos galveno lomu, lai aizstātu to, ko kādreiz dēvēja par Vašingtonas konsensu, ar jaunu un principālu ekonomisko konsensu, kas piemērots mūsdienām.

Saskaroties ar visām šīm globālajām problēmām, mēs nevaram palikt tur, kur esam. Mums ir jārikojas. Protams, mums ir izvēle, un es zinu, ka daži izjūt kārdinājumu risināt šo jauno nedrošību atkāpjoties — mēģināt sajusties droši, cenšoties pacelt paceļamo tiltu un pagriezt laiku atpakaļ. Bet es jums saku — ja mēs kaut ko varam mācīties no pagātnes, tad tas ir fakts, ka protekcionisms ir sakāves politika, atkāpšanās politika ir baiļu politika, un ka galu galā tā nevienu neaizsargā.

(Aplausi)

Tā vietā, lai dotos nošķirtības mūros, labāk kopā uzskicēsim sadarbības virzienu. Tas ir visu mūsu valstu interesēs. Tieši tāpēc es ierosinu Eiropai uzņemties vadību drosmīgā plānā nodrošināt, lai tagad visi kontinenti izmaina savas banku sistēmas, kas pavērs ceļu uz kopīgu labklājību, lai katra valsts piedalās un sadarbojas, nosakot globālus finanšu regulējuma standartus, un lai katrs kontinents piešķir resursus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu ekonomisko izaugsmi un darbavietas.

Kāda ir darba kārtība? Pirmkārt, tirgus ir paredzēts, lai tas kalpotu mums; mēs šeit neesam, lai kalpotu tirgum. Tāpēc mēs Apvienotajā Karalistē, citas valstis Eiropā un vakar ASV novērsta neskaidrības banku nozarē, lai atkal aizdevumi nonāktu pie tiem cilvēkiem, kam tie vajadzīgi, lai turpinātu savu ikdienas dzīvi šajos ārkārtējos laikos. Es ticu, ka ASV, Apvienotās Karalistes un Eiropas plānu kopīgie principi banku bilanču sakārtošanai palīdzēs atjaunot uzticību un palīdzēs atsākt aizdevumu sniegšanu plašākai ekonomikai.

Pirmo reizi mūsu pasaulē mēs esam panākuši vienprātību, kas atspoguļota *J. de Larosičre* ziņojumā, *Paul Volcker* ziņojumā par G-30, *A. Turner* ziņojumā Apvienotajā Karalistē un finanšu stabilitātes reformā, ka

cilvēku ietaupījumu aizsardzības interesēs visā Eiropā un pasaulē ir jānosaka stingri reglamentējoši standarti, un tie jāīsteno un pilnībā jāuzrauga nevis tikai vienā valstī, bet ikkatrā pasaules kontinentā.

Es ticu, ka pirmo reizi mēs varam arī vienoties par lielajām pārmaiņām, kas vajadzīgas koordinētai rīcībai, kas būs kā signāls ārzonu nodokļu paradīžu un ārzonu centru beigu sākumam.

(Aplausi)

Kopīgi pateiksim, ka mūsu noteikumi ir jāpiemēro ikkatrai bankai jebkurā vietā un jebkurā laikā bez iespējas atteikties, labāk izvēloties ēnu banku sistēmu, bez slēptuvēm jebkurā pasaules daļā tiem, kuri vēlas izvairīties no nodokļu nomaksas un kuri atsakās maksāt savu taisnīgu daļu.

Mēs arī zinām, ka pasaules nodokļu un valūtas stimuli mūsu ekonomikai katrā valstī var būt divreiz efektīvāki, ja tos pieņem visas valstis. Es domāju, ka šogad mēs redzam lielākos procentu likmju samazinājumus, ko pasaule jebkad pieredzējusi, un mēs redzam, kā tiek īstenoti lielākie nodokļu stimuli, par kādiem pasaule jebkad vienojusies.

Es esmu pārliecināts, ka Londonas augstākā līmeņa sanāksme var strādāt, pamatojoties uz rīcību, par kuru pirms dažām dienām vienojās Eiropadome un G-20 finanšu ministri. Mēs darīsim visu, kas vajadzīgs, lai izveidotu darbavietas un panāktu nepieciešamo izaugsmi. Es ticu, ka visa Eiropa piekritīs prezidentam B. Obama, sakot, ka mūsu rīcībai ir jābūt ilgstošai un stabilai, līdz tiek panākta atveseļošanās.

Mums ir arī pienākums pret bezdarbniekiem. Es uzskatu, ka neviens nedrīkst būt bez darba mēnešiem ilgi, nepiedāvājot apmācību, darbu vai palīdzību darba iegūšanā, un ka neviens absolvents nedrīkst būt ilgi bez mācībām un bez darba, nepiedāvājot tam iespēju apgūt nākotnē vajadzīgās prasmes.

Es arī uzskatu, ka šajā krīzē mums ir jāveic steidzami, nopietni un liela mēroga pasākumi, lai mūsu ekonomiku atveseļotu kā zemu oglekļa emisiju ekonomiku un padarītu to ilgtspējīgāku. Eiropa bija rūpnieciskās revolūcijas priekšgalā, un tagad tā var vadīt zemu oglekļa emisiju revolūciju, ieguldot energoefektivitātē, paplašinot atjaunojamo energoresursu un atome enerģijas ražošanu, demonstrējot oglekļa uztveršanu un glabāšanu, attīstot „viedo” tīklu, kā arī laižot tirdzniecībā elektriskos un ārkārtīgi zema oglekļa emisiju satura transportlīdzekļus. Tāpēc es esmu lepns, ka piedalos Eiropas 2020. gada enerģētikas un klimata pārmaiņu paketes izstrādē, par kuru vienojāmies 2008. gada decembrī — šī Parlamenta lēmumā, kurā ir noteikti augstākie standarti pasaules līderpozīcijām ceļā uz klimata pārmaiņu nolīgumu, kuru mēs visi vēlamies noslēgt Kopenhāgenā vēlāk šajā gadā.

(Aplausi)

Tas, ko mēs pašlaik piedzīvojam dažās austrumu un centrālās Eiropas valstīs, parāda to, kāpēc mums no jauna ir jāveido starptautiskā ekonomiskā sadarbība, lai palīdzētu valstīm laikā, kad tām vajadzīga palīdzība.

Ir jāpiešķir pilnvaras jaunam, reformētam Starptautiskajam Valūtas fondam, kurā mēs aicinām ar lielāku pārstāvību piedalīties jaunās ekonomikas valstis un kuram jābūt vismaz 500 miljardus USD lieliem resursiem — divreiz vairāk, nekā šodien —, lai palīdzētu valstīm, kuras saskaras ar kapitāla aizplūšanu, palīdzēt pārstrukturēt banku kapacitāti un dot tām iespēju atjaunot aizdevumu piešķiršanu savām nozarēm. Es vēlos tādu Starptautisko Valūtas fondu, kas ne vien reaģē uz krīzēm, bet novērš krīzes, un es vēlos tādu Pasaules Banku, kurai ir resursi nabadzības novēršanai un kas tirdzniecības kredītu sabrukuma laikā atvieglo tirdzniecības paplašināšanos visā pasaulē.

Atceroties un sveicot to, ka mūsu Eiropas Savienība un šis Parlaments ir tik veiksmīgi paplašinājušies, lai mūsu saimē uzņemtu jaunas dalībvalstis, es tagad saku ES dalībvalstīm no Austrumeiropas, ka mēs nenovērsīsimies no jums laikā, kad vajadzīgs atbalsts. Mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai būtu jūsu pusē.

(Aplausi)

Neaizmirsīsim arī to, ka simtiem miljoniem iedzīvotāju visnabadzīgākajās valstīs, kuri dzīvo galējā nabadzībā, šī krīze ir ne mazāk kā jautājums par dzīvību un nāvi. Drūmā patiesība ir tā, ka banku maksātnespējas, tirgu un tirdzniecības sabrukuma dēļ šogad mirs vēl pus miljons bērnu — kopumā desmit ar pusi miljonu bērnu —, jo viņi burtiski ir pārāk nabadzīgi, lai dzīvotu. Desmit ar pusi miljonu bērnu nav tikai statistika. Tas ir viens bērns, tad otrs bērns, tad trešais bērns, tad ceturtais; katrs no viņiem ir nevis tikai bērns, bet kāda bērns; katrs no viņiem ir bēres, kam nevajadzēja notikt; katrs no viņiem ir dzīvība, kuru varēja glābt — tā ir traģēdija, kas mani un jūs satriec pašos sirds dziļumos.

(Aplausi)

Mums grūti laiki nekad nedrīkst būt par aizbaidinājumu, lai novērstos no pasaules nabadzīgākajiem vai ļautu, lai maksātspējīgas bankas radītu un attaisnotu nepildītus palīdzības solījumus. Tā vietā, lai ļautu mūsu Eiropas palīdzības solījumiem kļūt tikai par nodomiem, pēc tam — neskaidriem centieniem, un galu galā — traģiski kļuvis nodevību, mums ir jādīvējam mūsu pūliņi, lai nodrošinātu, ka tieši mūsu paaudzes padara nabadzību par vēsturi.

(Aplausi)

Mēs kopā varam noteikt lielāko nodokļu stimulu, lielāko procentu likmju samazinājumu, lielāko reformu mūsu starptautiskajā finanšu sistēmā, pirmos starptautiskos principus, kas reglamentā banku atalgojumu un banku standartus, pirmo visaptverošo rīcību visā pasaulē pret nodokļu paradīzēm un pirmo reizi pasaules krīzē — jaunu un papildu palīdzību nabadzīgajiem.

Kā mums veidot šo globālo vienprātību par globālajām pārmaiņām, kas mums vajadzīgas? Ļaujiet pateikt, ka viena no lielākajām turpmākajām iespējām ir Eiropas un visu pārējo kontinentu kopēja sadarbība. Šodien es arī vēlos uzsvērt, ka Eiropa un ASV var sadarboties ciešāk.

Es vakar runāju ar prezidentu *B. Obama* par to, par ko es vēlos runāt ar jums šodien — jaunu ciešākas sadarbības ēru starp Eiropu un ASV. Nekad iepriekš pēdējos gados ASV vadība nav bijusi tik ieinteresēta sadarboties visos līmeņos ar Eiropu saistībā ar finanšu stabilitāti, klimata pārmaiņām, drošību un attīstību. Reti kad šāda sadarbība ir sniegusi tik acīmredzamu labumu visai pasaulei.

Sākot ar ES un ASV augstākā līmeņa sanākumi, kas notiks dažas dienas vēlāk, kad prezidents *B. Obama* ieradīsies Prāgā, mēs varam pārveidot šo augstākā līmeņa sanākumi no vienkāršas ikgadējas sanāksmes par neapturamu, progresīvu partnerību, lai nodrošinātu globālās pārmaiņas, kas pašlaik vajadzīgas pasaulei.

Iedomājieties par panākumiem, ko mēs, Eiropa un ASV, jaunā transatlantiskās sadarbības ērā, kopīgi strādājot, varētu sasniegt. Sadarbosimies, lai panāktu jaunu visas pasaules nolīgumu par klimata pārmaiņām — nolīgumu par klimata pārmaiņām, ko 2008. gada G-8 sanāksmē aizsāka kanclere *A. Merkel*. Kopīgi strādāsim, Eiropa un ASV, lai sakautu arvien lielākos terorisma draudus no Pakistānas un Afganistānas, kas var jebkurā brīdī izpostīt jebkuru no mūsu valstu ielām.

Kad Francija prezidenta *N. Sarkozy* vadībā atkal pievienojas NATO centram, ļaujiet, lai Eiropa un ASV sadarbojas, lai sasniegtu kaut ko, kas reiz bija sapnis, bet pašlaik, manuprāt, ir iespējams: pasaule, kurā netiek izplatīti kodolieroči un kurā kodolvalstis vienojas par reāliem savu kodolieroču arsenālu samazinājumiem.

(Aplausi)

Sadarbosimies arī, lai īstenotu steidzamu prasību, ko mēs visi vēlamies pieredzēt mūsu dzīves laikā un ko, manuprāt, pieprasa visas partijas šajā Parlamentā — mieru Tuvajos Austrumos ar drošu Izraēlu līdzās dzīvotspējīgai Palestīnas valstij.

(Aplausi)

Bet pati neatliekamākā un steidzamāk vajadzīgā dāvana, ko varētu sniegt mūsu Eiropas un ASV sadarbība, būtu tā, ka mūsu darbības rezultātā būtu vairāk darbavietu, vairāk uzņēmumu un lielāka tirdzniecība, kopīgi risinot un pārvarot šīs mūsdienu lielās finanšu problēmas.

Viens no slavenākajiem eiropiešiem *Michelangelo* ir teicis, ka labāk ir mērķēt pārāk augstu un nerasniegt mērķi, nekā mērķēt pārāk zemu un to sasniegt. Tieši ar šādu *Michelangelo* aprakstītu izvēli mēs pašlaik saskaramies, jo, paveroties apkārt šodien šajā sēžu zālē, es redzu, ka mēs visi šeit esam nevis tikai liecinieki un nevis tikai skatītāji, bet, iespējams, pārmaiņu veidotāji, brīvi veidot paši savu likteni.

Eiropas iedzīvotājus nedrīkst vadīt notikumi. Lai kādi tie būtu, mēs paši varam tos vadīt. Tad lai par mums teiktu, ka vissliktākajos laikos, visdziļākajā lejupslīdē mēs saglabājam savu ticību nākotnei un kopīgi pārveidojam un atjaunojam mūsdienu pasaules kārtību.

Es ticu, ka tikai tad, kad būs uzrakstītas vēstures grāmatas, mēs patiesi spēsim aptvert ārkārtīgo problēmu apmēru, kas globalizācijas rezultātā pašlaik jārisina katrai valstij ikkatrā kontinentā. Tas ir vairāk kā mūsu kopīgās vēstures pārmaiņu brīdis. Tā ir pārmaiņu pasaule, un mums pašiem sev jāatgādina, ka vēsturiski nozīmīgākie gadu desmiti Eiropas vēsturē nekad nav pilnībā izprasti laikā, kad tie notikuši.

Ja atskatāmies uz renesansi, vienu no izcilākajiem laikmetiem, ko pasaule pieredzējusi, mēs nevaram attiecināt tās ietekmi uz pasauli uz vienu datumu vai personu, vai sasniegumu. Vai arī Apgaismība — mēs nevaram droši pateikt, kad tā sākās, kurš to uzsāka vai kad bija tās sākums; tikai to ka mūsdienu Eiropa un mūsdienu pasaule bez tās nevarētu pastāvēt. Kad atskatāmies uz rūpniecisko revolūciju, mēs nevaram norādīt uz dienu, kad atskanēja svilpe un revolūcija bija sākusies, vai arī izcelt tikai vienu izgudrotāju, vai uzņēmēju vai vadības komiteju, kas to pārraudzīja. Šodien par tiem notikumiem, kurus tolaik īsti neizprata, mēs varam tikai pateikt, ka mēs visi no tiem esam guvuši labumu.

Šajā paaudzē mēs saskaramies ar pārmaiņu pasauli, kuru vēl pilnībā neizprotam, kurā mēs varam vai nu pasteidzināt, vai aizkavēt progresu ar neskaitāmiem lēmumiem, kurus pieņemam katru dienu. Šajā pārsteidzošo pārmaiņu pasaulē, ko iezīmē klimata pārmaiņas, vides prasības, enerģētikas vajadzības, terora risks, nabadzība un nevienlīdzība, kas jānovērš, finanšu krīze, kas jārisina, es saku: neatkāpsimies protekcionismā, kas ir ceļš uz sabrukumu.

Lai tas būtu mūsu mantojums — ka mēs paredzējam un pēc tam veidojam patiesi globālu mūsu jauno laiku sabiedrību; ka globalizācijas kā netaisnīguma un nevienlīdzības spēka vietā mēs globalizāciju padarījam par globālu taisnīguma spēku; un ka, saskaroties ar visgrūtākajām problēmām, apvienota Eiropa, kuras pamatā ir kopīgi ideāli un kopīgas vērtības, palīdzēja no jauna izveidot šo pasauli.

(Ilgstoši aplausi)

Priekšsēdētājs. – Premjerministr, Eiropas Parlamenta vārdā es vēlos pateikties jums par šo ļoti ievērojamo runu šeit, Eiropas Parlamentā.

(Aplausi)

Tagad man ir tas gods aicināt uzstāties Eiropas Komisijas priekšsēdētāju *José Manuel Barroso*.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, G-20 augstākā līmeņa sanāksme Londonā būs pagrieziena punkts pasaules reakcijai uz globālo krīzi. Es esmu ļoti pārliecināts, ka premjerministra *G. Brown* vadībā tā būs veiksmīga.

Iniciatīva globāli reaģēt uz globālo krīzi nāca no Eiropas. Es atceros, ka gan prezidents *Sarkozy* kungs, gan es, devāmies uz Kempdeividu, lai prezidentam *Bush* kungam ierosinātu globālu reakciju. G-20 augstākā līmeņa sanāksme Vašingtonā 2008. gada novembrī bija šo kopīgo centienu tiešs rezultāts.

Tāpēc Eiropai ir īpaša atbildība pašreizējā G-20 procesā. Mēs vēlamies, lai Londonas augstākā līmeņa sanāksme būtu veiksmīga, un es esmu pārliecināts, ka tā izdosies. Eiropa Londonā būs apvienota un ar vienotu vēstījumu. Kā pagājušajā nedēļā vienojās 27 Eiropadomes dalībvalstis, Londonā mums būs aktīva darba kārtība. Mēs vēlamies konkrētus rezultātus saistībā ar pasaules ekonomikas stimulēšanu un par visu finanšu dalībnieku reglamentēšanu no bankām līdz riska ieguldījumu fondiem, līdz jauniem noteikumiem kredītreitinga aģentūrām.

Mums jāsaprot, ka starp ekonomikas stimulēšanu un regulējuma uzlabošanu nav divdalījuma — mums vajadzīgi abi. Patiesi, mums jāiet vēl tālāk — mums ir arī jānoraida jebkāda veida ekonomiskais nacionālisms un protekcionisms un mums ir jāatjauno mūsu apņemšanās saistībā ar mazāk attīstīto pasauli, nodrošinot, lai Eiropa ievērotu Tūkstošgades attīstības mērķus.

Ekonomikas lejupslīde ir īpaši smaga. Tādēļ ir vajadzīga koordinēta ekonomikas stimulēšana, atbalstot vispārējo pieprasījumu. Eiropas Savienība šajā jomā jau dara daudz — mūsu kopējie fiskālie pasākumi, apvienojot diskrecionāras darbības un automātiskus stabilizētājus, ir tuvu 4 % no IKP.

Tagad mums ir stingri jāīsteno mūsu atveseļošanas plāni. Mēs zinām, kas mums jādara: jāatjauno aizdevumu plūsma; jā saglabā iedzīvotāju darbavietas; jāuzlabo viņu prasmes pārmaiņu laikā; jāturpina ieguldīt produktivitātē un Eiropas konkurētspējā. Komisija pārraudzīs un izvērtēs, ko dalībvalstis dara, lai koordinētu mūsu kopējo reakciju uz krīzi.

Attiecībā uz finanšu regulējumu Eiropas Savienība vēlas virzīties vēl tālāk — nekādus finanšu produktus, iestādes, tirgus vai jurisdikcijas nedrīkst atbrīvot no regulējuma. Taču tas nav regulējums regulējuma pēc — mums ir vajadzīgs papildu regulējums, jo mums ir vajadzīgs, lai tirgi atkal pienācīgi darbotos, finansējot darbavietas un ieguldījumus. Tikai šādā veidā tiks atjaunota uzticība, un uzticība ir būtiska. Ētikas atjaunošana finanšu sistēmā arī ir nosacījums, lai panāktu uzticību, kas vajadzīga atklātā ekonomikā.

Eiropas Savienībā šī robeža jau pārvietojas — Komisija ir iesniegusi priekšlikumus par kapitāla atbilstību un kredītreitinga aģentūrām, un tos pašlaik apspriež arī šis Parlaments. Nākamo nedēļu laikā Komisija iesniegs priekšlikumus par riska ieguldījumu fondiem, privātā kapitāla fondiem un vadības atalgojumu, kā arī laikus līdz jūnijai Eiropadomei Komisija ierosinās jaunas Eiropas uzraudzības sistēmas pasākumu kopumu. Eiropas Savienība ir kustībā — mēs Londonā to pateiksim skaļi un skaidri, lai varam sadarboties ar mūsu partneriem, proti, mūsu amerikāņu draugiem.

Mēs vēlamies, lai citi mums seko; mums ir vajadzīgi globāli noteikumi globālai ekonomikai. Minēsim samazinātas vērtības aktīvu piemēru: protams, neveicot tīrīšanu banku sistēmā, kredīti neplūdis atpakaļ ekonomikā. Eiropas Savienībai tagad ir Komisijas sagatavota sistēma, lai risinātu šo jautājumu. G-20 valstu finanšu ministri mazāk kā pirms divām nedēļām ilgi sprieda par samazinātas vērtības aktīviem. Viņu pieņemto principu kopums lielā mērā atspoguļo Eiropas Savienības viedokļus šajā jautājumā. Tātad mums vēlreiz bija unikāla iespēja pieredzēt pārnacionālu un starptautisku noteikumu pieņemšanu un parādīt, ka Eiropas Savienība ir sagatavota labāk par jebkuru citu nevis uzspiest, bet ierosināt noteikumus šai globalizācijai.

Londonā Eiropas Savienībai ir arī jāpauž stingrs vēstījums, noraidot protekcionismu. Mēs aizstāvēsim mūsu vietējo iekšējo tirgu, paturot to atvērtu, un mēs arī strādāsim pie atvērtiem globāliem tirgiem. Mēs nedrīkstam padoties attiecībā uz Dohas sarunām, un mums drīz ir jāpanāk vienošanās. Tāpat mēs nedrīkstam aizmirst valstis, kam visvairāk vajadzīga palīdzība — mums ir jāpieturas pie savām saistībām saskaņā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem.

Mums vienmēr jāpatur prātā, ka mūsu veiktie pasākumi ir tikai līdzekļi mērķa sasniegšanai — uzlabot cilvēku labklājību. Šie pasākumi nav paredzēti finanšu sistēmai — ne šim konkrētajam ekonomikas segmentam, bet gan cilvēkiem. Pašreizējos apstākļos tas nozīmē, ka mums ir jāmazina ekonomiskās lejupslīdes ietekme uz nodarbinātību Eiropas Savienībā. Patiesi, pašlaik svarīgākais mums ir nodarbinātība. 7. maijā mēs organizēsim augstākā līmeņa sanāksmi par nodarbinātību, lai mobilizētu idejas un pasākumus, lai iedzīvotājiem saglabātu darbavietas un viņus pārkvalificētu nākotnes darbavietām. Mēs strādājam ar sociālajiem partneriem, jo uzskatām, ka arī tā ir daļa no mūsu modeļa Eiropā — ideja par sadarbību ar mūsu sociālajiem partneriem —, un mēs uzskatām, ka šādi mēs varam palīdzēt mūsu darba ņēmējiem sagatavoties darbavietām nākotnes ilgtspējīgā un zema oglekļa satura emisiju ekonomikā, kuras īstenošanas vadība jāuzņemas Eiropai.

Tāpēc G-20 valstu sanāksmē Londonā ļoti daudzās jomās būs jāpieņem ļoti tālejoša programma. Es esmu pārliecināts, ka *Gordon Brown* vadībā un ar būtisku Eiropas ieguldījumu, G-20 sanāksmē tiks panākta un veidota globāla vienprātība attiecībā uz starptautisko ekonomiku.

(Aplausi)

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos sveikt Apvienotās Karalistes premjerministru *Gordon Brown*, kurš pēc dažām dienām uzņems G-20 augstākā līmeņa sanāksmi, kuru Eiropa gaida tik ļoti, kā reti kad iepriekš.

Pirmā mācība, kas jāgūst no krīzes, ir tas, ka ekonomikas tagad ir savstarpēji tik ļoti saistītas, ka risinājumi valsts līmenī ir kļuvuši neiedomājami. Grūtības, kuras, un tas ir jāpasaka, pie mums nonāk galvenokārt no ASV regulējuma trūkuma dēļ, ir iesakņojušās, un Eiropai, *G. Brown*, ir jāsaprot, ka tā būs spēcīga tikai tad, ja tai būs vienota nostāja, lai aizsargātu savas kopējās intereses. Tai pat ir jābūt pietiekami stiprai, lai visas reģionālās ekonomikas uzliktu uz jaunas izaugsmes ceļa. Es nevaru aizmirst *J. Manuel Barroso* un to, ka tieši pēc Eiropas — un jo sevišķi *Nicolas Sarkozy* iniciatīvas —, G-20 tiek aicināts palīdzēt atjaunot kārtību finanšu sistēmai, kurai zudis saturs.

Solidaritāte un atbildība ir Eiropas divi galvenie principi. Mēs kopā esam gatavi sniegt palīdzību un atbalstīt tos, kuri pieredz vislielākās grūtības. Kaut arī es vēlū jūsu valstij to labāko, premjerministra kungs, diemžēl jaunākie SVF dati par to jums ir ļoti uztraucoši, tāpat kā citās valstīs Eiropas Savienībā, īpaši Ungārijā.

Es vairākus gadus strādāju kā brīvprātīgais ugunsdzēsējs un zinu, ka tad, kad māja ir liesmās, nav ilgi jāgaida, līdz uguns apdraud arī kaimiņa māju.

Mani kolēģi deputāti, kad es būšu beidzis, jūsu draugi Parlamenta kreisajā pusē neapšaubāmi aicinās veidot sociālāku Eiropu un nodrošināt lielāku aizsardzību. Pirms viņi to dara, es vēlētos atbildēt, ka tieši šie vienkāršie saukļi, kas paredz tērēt naudu, kuras mums nav, daudzās Eiropas valstīs izraisīja 1980. gadu politikas neveiksmi.

(Aplausi)

Protams, ne jūsu, premjerministra kungs, es atzīstu, ka 1980. gados tā nebija jūsu valdība. Tie paši deputāti noteikti atkārtos, ka pašreizējo krīzi ir radījusi globalizācija un tirgus ekonomika. Es viņiem jau laikus atbildētu, ka, pateicoties šai tirgus ekonomikai, pēdējo 40 gadu laikā mūsu līdzpilsoņu vidējie ienākumi ir palielinājušies par 40 %. Es viņiem arī atgādinātu, ka laikā, kamēr iedzīvotāji ārpus tirgus ekonomikas, patvērušies aiz Berlīnes mūra, piedzīvoja savu labi dokumentēto likteni, globalizācija un tirgus ekonomika ļāva Rietumeiropas iedzīvotājiem attīstīties vidēji ar 2 % lielu izaugsmi gadā. Tas viss parāda, ka sociālas Eiropas aizstāvji ne vienmēr ir tādi, par kādiem viņus uzskatām.

Premjerministr, Eiropas integrācija vienmēr ir bijis jautājums par tās valstu pilsoņu savstarpējo solidaritāti, un šajā grūtajā laika posmā, ko piedzīvojam, Eiropas pienākums vairāk kā jebkad ir vēlreiz to pierādīt ar saviem darbiem. Atbalsts bankām bija vajadzīgs, jo tas neļāva zaudēt visu tiem cilvēkiem, kuri uzticējās bankām — un tas ir kaut kas, bet ar to nepietiek. Pirmām kārtām mums jāatbalsta tie, kuri zaudē darbu, un ģimenes, kurām ir grūtības izdzīvot. Tikai atjaunojot izaugsmi, atjaunojot uzņēmējiem veicinošu ekonomisko un fiskālo vidi, mēs piedzīvosim uzticēšanās un darbavietu atjaunošanos. 400 miljardus eiro lielā Eiropas atbalsta programma palīdzēs mums pārvarēt krīzi. Tā ļaus radīt jaunus ieguldījumus, tā nostiprinās pieprasījumu un līdzīgā veidā tā atbalstīs izaugsmi un radīs darbavietas.

Eiropas iekšējais tirgus var darboties kā svarīgs ietekmes līdzeklis, *savukārt* jebkādi protekcionisma pasākumi visu tikai saasinās. G. Brown, nepietiek ar to, ka tiek nosodīts protekcionisms ārvalstīs. Mums ir arī jāizvairās no tādu saukļu kā "britu darbavietas britu strādniekiem" pieļaušanas savās mājās, jo šādi mēs iesaistīsimies ļoti bīstamā ekonomiskā nacionālismā. Tomēr es ticu, ka Komisija, līgumu sargātāja, nodrošinās tiesību aktu ievērošanu un to, ka mūsu uzņēmumi var tirgoties brīvā un godīgā tirgū. Mūsu prioritāte ir izveidot jaunu globālu finanšu arhitektūru, kurā ir lielāka stabilitāte, lielāka uzraudzība un, galvenokārt — lielāka pārredzamība. Mums ir jāpaātrina "Bāzeles II" reformas un spekulatīvie līdzekļi jāpakļauj stingrai kontrolei.

Premjerministr, es novērtēju, ka esat šeit ieradies, nevis lai uzspiestu idejas, bet gan uzklausītu pilsoņu cerības. Neaizmirstiet, premjerministr, īpaši nākamajā nedēļā, ka esat īsts eiropietis.

(Aplausi)

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, kas par drosmīgu runu un kas par pašreizējo vajadzību teicamu aprakstu! Tieši tas ir ceļš, pa kuru mums jāiet, un mēs, Eiropas Sociālisti un Sociāldemokrāti — un es runāju ne vien manas grupas vārdā, bet arī P. Rasmussen, mūsu Eiropas Sociāldemokrātu kustības līdera vārdā —, varam atbalstīt ikkatru jūsu runas vārdu, premjerministr. Tas ir izcils virziens.

(Aplausi)

(FR) Attiecībā uz mana kolēģa deputāta J. Daul komentāriem, mazākais, ko var gaidīt no Eiropas Parlamenta grupas priekšsēdētāja ir tas, ka viņš ir spējīgs atšķirt protekcionismu no sociālās aizsardzības. Tā ir milzīga atšķirība.

(Aplausi)

Attiecībā uz jūsu diženo prezidentu N. Sarkozy — viņš varbūt kaut ko zina par protekcionismu, bet ir viena lieta par ko viņš neko nezina, un tā ir sociālā aizsardzība.

(DE) Jums taisnība, priekšsēdētāja kungs, šis patiešām ir dižens brīdis. G-20 augstākā līmeņa sanāksmes priekšvakarā Gordon Brown ir ieradies šeit, lai runātu Eiropas Parlamenta priekšā. Šis apmeklējums parāda, ka Eiropas tautu forums, šis Parlaments, ir istā vieta, lai iepazīstinātu ar perspektīvu, kuru jūs, premjerministr, mums šodien aprakstījāt.

Šī iemesla dēļ jūsu vizīte ir vairāk kā vienkāršs Eiropas Parlamenta apmeklējums. Tas norāda uz turpmāko ceļu, jo tas parāda, ka jūs kā savas valsts premjerministrs un G-20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes uzņēmējs, piešķirat Eiropas Parlamenta nozīmi, ko tas pelnījis. Ar to es domāju, ka uzskatāt to par vietu, kur jāapspriež daudznacionāla un starptautiska politika saskaņā ar Eiropas kontinenta attiecībām un Eiropas attiecībām ar citām pasaules daļām. Liels jums paldies par to, G. Brown. Jūs esat darījis pareizi.

(Aplausi)

Premjerministr, jūs pieminējāt trīs pamatprincipus, kuriem es vēlētos pievērsties, jo tie ir arī mūsu kustības pamatprincipi. Nevis alkatība, individuāla alkatība, ir izšķirīgais faktors. Tas ir bijis pastāvīgs cilvēces vēstures aspekts, un tas pastāvēs vienmēr. Runa ir par sistēmu, kurā šī individuālā alkatība var izplatīties un kļūt destruktīva. Nepareiza ir sistēma. Šī neierobežota tirgus radikālisma un liberālisma sistēma ir bijusi neveiksmīga un bankrotējusi. Tāpēc tā ir jāmaina.

Tādēļ jums ir taisnība, sakot, ka mums ir vajadzīgs Eiropas un pasaules regulējums privātā akciju kapitāla fondiem, regulējums riska ieguldījumu fondiem un ārzonu centriem, kas ir jāslēdz, un mums ir vajadzīgi noteikumi kredītreitingu aģentūrām. Turklāt ir jāaizliedz bezseguma vērtspapīru pārdošana. Tas ietver veselu virkni pasākumu, kurus mēs *P. Rasmussen* vadībā un saskaroties ar opozīciju no citām grupām, esam pieprasījuši ilgu laiku. Tieši tas ir jādara.

(*Aplausi no zāles kreisās puses*)

Es zinu, labējie kolēģi deputāti, ka jums ir grūti pieņemt, ka politika, kuru esat veicinājuši 10 gadus ir izrādījusies nepareiza. Jums ir grūti tikt līdzī pašreiz notiekošajam. Es to varu saprast, bet tas nemaina faktu, ka vienmēr pretojāties šai politikai.

Jums ir taisnība, kad paziņojat, ka ir jāaptur kodolbrūņošanās sacensība. Jums ir taisnība, sakot, ka sadarbība ar Amerikas Savienotajām Valstīm ļaus mums nonākt jaunā kodolbrūņošanās laikmetā. Jums ir arī taisnība, ka mums ir vajadzīga ne vien solidaritāte starp iedzīvotājiem sabiedrībā, bet arī solidaritāte starp valstīm. Tāpēc es parakstīšos savas grupas vārdā, lai nodrošinātu, ka visas jaunās valstis šajā savienībā uz to var paļauties. Tas patiešām ir pareizs ceļš, pa kuru iet, premjerministr.

Es vēlētos paust pēdējo viedokli. Lūdzu, dodieties uz G-20 sanākumi ar vēstījumu, ka ikviens, kurš pašreizējā ekonomiskajā krīzē mēģina pretstatīt vides politiku ekonomikas politikai, izdara šausmīgu kļūdu. Ekonomiskā krīze paies, bet klimata pārmaiņas paliks. Tāpēc mums ir vajadzīgas abas lietas. Jo sevišķi mums ir vajadzīga efektīva cīņa par labāku klimata politiku. Šī cīņa arī dos iespējas izveidot daudzas jaunas darbavietas. Tieši šo divu lietu apvienošana ir pareizā pieeja.

(*Aplausi*)

Gordon Brown ir uzstājies ar lielisku runu. Jo vairāk labējie pretojas teiktajam, jo skaidrāks no jūsu runas, *G. Brown*, kļūst tas, ka mēs esam uz pareizā ceļa. Mēs priecājamies, ka šodien šeit ir runājis patiesi sociāldemokrātisks valdības vadītājs.

(*Aplausi*)

Graham Watson, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es apveicu premjerministru ar šo “*G. Brown* G-20 pasaules turnejas” pirmo posmu. Premjerministr, jūs esat iezīmējis apjomīgu darba kārtību G-20 valstīm no cīņas pret nabadzību pasaulē līdz kodolbrūņošanās pasākumiem un mieram Tuvajos Austrumos, un es vēlu jums veiksmi. Mana grupa apsveic jūs un jūsu kolēģus Eiropadomē par kopējas pieejas kontūru iezīmēšanu, kaut gan ar ierobežotāku darba kārtību nākamās nedēļas augstākā līmeņa sanākumam.

Iespējas strādāt ar *B. Obama* administrāciju nevajadzētu sabojāt ar transatlantisku vārdu karu. Es zinu, ka mums ir kopīgs viedoklis, bet Amerika saglabā savu pieķeršanos virspusējam regulējumam, un šīs recesijas realitāte parāda, ka tie, kuri ar nodomu ignorēja sliktu praksi, tagad cieš visvairāk. Mums ir vajadzīga Eiropas finanšu pakalpojumu iestāde. Ar visiem līdzekļiem piespiediet citus atbalstīt vienādus standartus, bet piesardzība attiecībā pret tiem nevar piedot rīcības trūkumu no mūsu puses. Kā mēdz teikt, mums ir jāieslēdz godīgums, pārredzamība un tiesiskums finanšu sistēmā. Ir arī vajadzīgas starptautisko finanšu iestāžu reformas, lai apturētu pašreizējos kontu atlikumus un papildu likviditāti, kas veicina globālo uzplaukumu un lejupslīdi.

Mums ir vajadzīgs, lai SVF veic šo uzdevumu. Vai tas var savākt vairāk aktīvu ar lielāku piekļuvi krīzes līdzekļiem? Vai tam jāklūst par reālu aktīvu pārvaldītāju daļā pasaules ietaupījumu kopfondu, iepriekš uzminot spekulantus, novēršot paniku, stabilizējot tirgus? Kā mēs varam reformēt tā lēmumu pieņemšanas struktūras, lai atspoguļotu pieprasījumu pēc demokrātiskākas uzraudzības un jauno ekonomiku pilnvarām?

Neskatoties uz sāpīgo recesiju, ir arī būtiski pretoties klimata pārmaiņu un nabadzības problēmām.

Premjerministr, jūs runājat par nepieciešamību rīkoties, tādēļ, vai jūs piešķirsiet SVF un Pasaules Bankai skaidras pilnvaras, lai novērstu sausumu, plūdus un slimības, kas pavada globālo sasīlšanu jaunattīstības valstīs? Vai pārliecināties, ka tie piešķir, aizdod un plāno nevis tikai, lai gūtu panākumus tirgū, bet arī lai panāktu sociālo progresu un sasniegtu vides mērķus? Mums ir vajadzīga jauna un ilgtspējīga ekonomika, kas noteikta globālā sociālajā līgumā. Viegla nauda laikmets ir pagājis. Turpmākai izaugsmei maizei pelnīšana nedrīkst līdzināties slepkavībai.

Taču, lai to panāktu, Eiropai ir jāpanāk vienprātība, un Apvienotajai Karalistei ir jābūt tās daļai. Premjerministr, jums un man politiskajā paletē ir dažādas krāsas, bet kā skotu tautieši ar dedzīgu ticību progresīvai politikai es zinu, ka mēs abi izprotam *Robert Burns*, kad viņš rakstīja: “Ak, kaut mums kāds spēks sniegtu dāvanu redzēt

sevi tā, kā citi mūs redz.” Un tās partijas, kuras norobežo pašas sevi un Apvienoto Karalisti Eiropas malā, savai valstij dārgi maksās.

Tāpēc ļausim Apvienotajai Karalistei būt pozitīvam partnerim, kas iekļāties Eiropas veidnē. Premjerministr, es ceru, ka vienotā valūta no šīs krīzes izies stiprāka. Recesijas aukstajos vējos ieguldītāji ir patvērušies zem eiro spārniem. Jūs noteicāt piecas ārkārtīgi sarežģītas pārbaudes, kas neļāva Apvienotajai Karalistei pievienoties šo pēdējo 10 gadu laikā. Vai jūs tagad strādāsiet pie tā, lai Apvienotajā Karalistē ieviestu eiro periodā pēc recesijas? Apvienotajai Karalistei nevajadzētu stāvēt ar muguru pret sienu, kamēr pārējie pieceļas un dejo. Šī ir deļa, kurā Apvienotajai Karalistei vajadzētu pievienoties.

(Skaļi aplausi)

Brian Crowley, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, tā vietā, lai uzkāptu uz sociālisma, liberālisma, konservatīvisma vai jebkāda cita ideoloģiska “isma” mīnas, par ko nepārtraukti runā šajā Parlamentā, iesākumā es vēlētos apsveikt premjerministru par viņa gatavību ierasties šeit, lai iepazīstinātu ar viedokli, to stingri aizstāvētu, bet, kas ir pats svarīgākais mums visiem — piedāvātu sadarbību starp Eiropu un Ameriku saistībā ar to, kā mēs varam risināt dažas problēmas un grūtības mūsu priekšā, īpaši tāpēc, ka mēs pašlaik esam globālā krīzē. Bet šī globālā krīzē nedrīkst pieļaut, ka aizmirstam pagātnes sasniegumus.

Pēdējo 15 gadu laikā mēs esam piedzīvojuši nebijušu ekonomisko izaugsmi, nebijušu nodarbinātības palielināšanos, nebijušu bagātības radīšanu un nebijuši rīcību attiecībā uz atbalstu un palīdzību jaunattīstības valstīm. Ar šiem jaunajiem plāniem, kurus izvirzām, mēs nedrīkstam reizē ar ūdeni izliet no vannas arī bērnu. Tie ir jāveido, pamatojoties uz iepriekšējiem sasniegumiem, atzīstot pieļautās kļūdas un nodrošinot, lai varam sagatavot tālāko turpmāku globālās atveseļošanas plānu, kura pamatā ir gan kopēju vērtību kopēji mērķi, gan kopēja virzība. Šīs kopējās virzības pamatā vienmēr ir jābūt nepieciešamībai sniegt labāko iedzīvotājiem, nevis tirgum vai ekonomikai.

Premjerministr, iepriekš savā runā jūs citējāt *Michelangelo*, un ir vēl kāds labs īru dzejnieka *Oscar Wilde* citāts, kad viņš saka: “Mēs visi esam renstelē, bet daži no mums lūkojas zvaigznēs.” Un mēs tagad varam aizsniegties līdz zvaigznēm! Šī jaunā krīze ir iespēja. *Barack Obama* ir pareizi saskatījis iespēju Ameriku atkal padarīt par pasaules mēroga dalībnieku. Realitāte ir tāda, ka, salīdzinot ar Maršala plānu pēc Otrā pasaules kara, mūsdienās pasaules mērogā nav milža, kas varētu glābt visas pārējās pasaules ekonomiku. Mēs esam savstarpēji atkarīgi viens no otra ne vien saistībā ar problēmām, ar kurām saskaramies, bet arī ar risinājumiem, pie kuriem varam nonākt.

Es uzskatu, ka tad, kad mums ir visvairāk vajadzīgs plānot šo jauno ceļu uz priekšu, mēs, protams, varam runāt par zema oglekļa satura ekonomiku, tās radītajām darbavietām — kas ir ļoti svarīgi —, kā arī pārkvalificēšanu, kas ir ārkārtīgi svarīgi. Lai attīstītos, ir vajadzīga to iedzīvotāju sociālā aizsardzība, kam tā visvairāk nepieciešama, bet nebūsim jukuši un neteiksim, ka noteicošais faktors tam, kādu risinājumu ierosināsim, būs tas, cik daudz naudas saņems bankieris. Labāks regulējums, labāka uzraudzība, bet arī šo noteikumu labāka piemērošana, jo daudzos gadījumos attiecībā uz banku krīzi runa bija nevis par regulējuma trūkumu, bet gan drīzāk par noteikumu uzraudzības un piemērošanas trūkumu.

Es domāju, ka viens no galvenajiem aspektiem, kas mums pašlaik ir jāmeklē un jāplāno nākotnei, ir tas, ka mums ir ne vien jārada ticamība attiecībā uz tirgu darbības veidiem, jānosaka tie patvērumi, no kuriem jāatbrīvojas, jālikvidē nodokļu paradīzes un ēnu banku nozare, bet arī jāatjauno iedzīvotāju uzticību. Parādīsim viņiem, ka pastāv izeja ārā no šīs krīzes, ka ir gaisma tuneļa galā, bet pats galvenais — parādīsim viņiem, ka viņi ir daļa no šī risinājuma.

Īru valodā mums ir teiciens, ko sauc par *meitheal*; proti, cilvēki, kas apvienojas, kopīgi strādā, lai glābtu ražu. Tagad ir pienācis laiks mums visiem apvienoties, nevis lai glābtu šo ražu, bet gan lai glābtu planētu.

Monica Frassoni, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es priecājos šeit redzēt premjerministru. Ņemot vērā, ka ilgu laiku viņš maz ņēma vērā ES un Eiropas Parlamentu, es uztveru šo ierašanos šeit kā labu zīmi, ka cilvēki var mainīties.

Es esmu arī pārliecināta, ka varbūt pēc šīs dienas, premjerministr, jūs paziņosiet par dažu atteikumu izbeigšanu vai pat, kā teica mans draugs *Graham Watson*, paziņosiet par eiro ieviešanu Apvienotajā Karalistē.

Tomēr man jums jāatgādina, ka saistībā ar lielāko daļu jautājumu, kurus minējāt — demokrātijas reformām, sociālajiem jautājumiem, Darba laika direktīvu, nodokļiem —, jūsu valdība bija nepareizajā pusē.

(IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, premjerministr, jūs kopā ar ievērojamu skaitu jūsu kolēģu un mūsu pašu priekšsēdētāju J. M. Barroso esat atbildīgi par to, ka Eiropas Savienībai nav finanšu regulējuma instrumentu vai nodokļu un budžeta politikas, kas šodien būtu tik vērtīga, ļaujot mums novērst krīzi. To ir vēlams atcerēties, jo, kad mērķis ir ierosināt ticamus risinājumus, pieklājība prasa atzīt sākotnēji pieļautās kļūdas.

Tāpēc apskatīsim, cik ticams ir šis krusta karš pret nodokļu paradīzēm. Tās šķiet ļoti viegls mērķis — visi tās ienīst —, bet realitāte mazliet atšķiras. Ir pat aizdomas, ka mēs par tām runājam tik daudz tāpēc, ka nevaram vienoties par citiem tematiem, ko apspriest.

Premjerministr, mēs uzskatām, ka ir svarīgi beigt domāt, ka ir neiespējami ierobežot kapitāla brīvu plūsmu un ka nevar lietderīgi izmantot miljoniem eiro, kas ir izšķērdēti spekulējot. Mums ir jāaptur nevis jāreglamentē spekulatīvo līdzekļu darbība. Mums jānovēd bankas atpakaļ līdz brīdim, kad tās dara darbu, kam tās tika izgudrotas pirms daudziem gadsimtiem Toskānā — finansēt reālo ekonomiku.

Ar tirgus uztraudzības palielināšanu nepietiek; mums ir jāsamazina līdzekļi tiem, kuri spekulē. Ir jānorāda, ka mūsdienās mafijai nodokļu paradīzēs ir noslēpti 120 miljardi eiro. Mums mērķtiecīgi jātiecas uz divkāršu deklarēšanu un divkāršu pārredzamību — tiem, kuri naudu glabā citā valstī, tā ir jādeklarē. Bankām, kuras saņem depozītus, tie ir jādeklarē. Vidusceļa nav. Pārējais ir tikai tukša runāšana, un es baidos, ka tukša runāšana mūs apraks, ja G-20 neradīs rezultātu, kas būs spēcīgāks par plāpām, ko dzirdam sev apkārt.

Premjerministr, tāpat kā jūsu priekšgājējs jūs šeit esat lietojis spēcīgus un emocionālus vārdus Šekspīra valodā, bet tāpat kā viņam jums ir maz konkrētu priekšlikumu. Jūs runājat par vides ekoloģisko atveseļošanu. Tomēr saskaņā ar jūsu valdības plānu tikai 7 % investīciju tiek ieguldītas vides projektos, kamēr Dienvidkoreja un Ķīna, un pat ASV uzņem tādu ātrumu, kuram mūsu jaukie vārdi nespēs turēt līdzi.

Jūs runājat par Kopenhāģenu, bet arī šajā jautājumā Eiropas Padome nepadara vienošanos par klimata pārmaiņu fondu jaunattīstības valstīm. Tomēr jūs tikai pārāk labi zināt to, ka bez ievērojamām finanšu saistībām Kopenhāģena ir lemta neveiksmē un bez tās — arī mūsu centieniem apvaldīt klimata pārmaiņas.

Jauka runa, G. Brown, bet ko jūs patiešām esat gatavs darīt?

(Aplausi)

Francis Wurtz, GUE/NGL grupas vārdā. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, J. Barrot, G. Brown, kā jūs mums atgādinājat, pirms 20 gadiem krita Berlīnes mūris, reizi par visām reizēm izbeidzot to modeli, ko tas iemietoja, un kas jebkurā gadījumā jau kādu laiku bija miris.

Šajos apstākļos kārdinājums piešķirt neierobežotam kapitālismam visus vadības grožus bija pārāk liels. Eiropas Savienība ir sekojusi citiem, pakļaujoties šim kārdinājumam. Šī jaunā modeļa radītājus vai to sekotājus šodien ir pārsteidzis pašu radītais un pašlaik nevadāmais veidojums. Lai pārciestu to, kas arī ir eksistenciāla krīze, iesākumā mums jāuzdrīkstas jautāt. Man nerodas iespaids, ka mēs esam uz šāda ceļa.

Beidzot Eiropadome, Komisijas priekšsēdētājs pateica, ka mēs esam piemēroti šai situācijai. Padomes priekšsēdētājs teica, ka viņš ir ļoti apmierināts ar gūtajiem rezultātiem, lai gan visaugstāk tika vērtēts, kā tas bieži notiek, S. Berlusconi, kuram Eiropas Savienība ir veselīgs organisms, ko skāris vīruss. Laiks rādīs.

Līdz šim reti paškritiski viedokļi ir nākuši no pašām ekonomikas aprindām, piemēram, Morgan Stanley priekšsēdētāja Āzijā, kurš teica, ka mēs visi esam atbildīgi: finanšu iestādes, regulatori, reitinga aģentūras, direktoru padomes, politiķi un centrālās bankas, un ka mums ir tas jāpieņem visiem kopīgi. Tieši tas mūs mainīs.

Premjerministr, es uzskatu, ka jūs esat pirmais Eiropas politiskais vadītājs, kurš ir rīkojies, lai iezīmētu *mea culpa*. Tas bija saistīts ar attieksmi, kuru ieņēmat pirms 10 gadiem pēc Āzijas krīzes — attieksmi, kuru šodien uzskatāt par nepietiekami stingru attiecībā pret tiem, kuri domāja, ka tās ir pārejošas problēmas.

Jūs teicāt, ka vecā ideja, ka tirgi ir efektīvi un var regulēt sevi paši, ir galā. Jāatzīst, ka es labprātāk izvēlos šo pazemības žestu, nekā vairāk kā nepiemēroto runu šajā pašā Parlamentā, ar kuru iepriekšējo reizi uzstājās jūsu priekšgājējs.

Tomēr es esmu pārliecināts, ka problēma meklējama citur. Kā norādīts nesenā Apvienoto Nāciju Organizācijas Tirdzniecības un attīstības konferences sekretariāta ziņojumā, mums ir jāslēdz lielais kazino. Pēdējos 20 gados piemērotā doktrīna ir piedzīvojusi varenu neveiksmi.

Tāpēc tie, kuri pompozi paziņoja, ka G-20 sanāksme būs kā jauna Bretonvudsa, kurā tiks pārstrādāts kapitālisms, vai pat moralizēja, ir apkrāpuši mūsu līdzpilsoņus. Londonā 2. aprīlī nebūs “revolūcijas priekšvakara”.

Unit, liela arodbiedrība jūsu valstī, šķiet, ir atradusi ļoti vienkāršu un precīzu frāzi, lai pateiktu, kāds ir problēmas patiesais iemesls. Tās sauklis gājienam, kas notiks nākamsestdien Apvienotās Karalistes galvaspilsētā būs, un es citēju, “Tautu pirmajā vietā!” Tas var šķist acīmredzami, bet tas pietuvojās Kopernika revolūcijai, salīdzinot ar to, par ko kļuvusi dominējošā sistēma.

Tas liecina par mūsdienu problēmu būtību.

(Aplausi)

Nigel Farage, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, premjerministrs šopēcpusdien ir saņēmis kritiku par savu komentāru “britu darbavietas britu strādniekiem”, bet varat tam nepievērst uzmanību, jo kopš brīža, kad viņš to pateica, es nedomāju, ka kāds nopietni domātu, ka viņš jebkad kā Apvienotās Karalistes premjerministrs britu strādnieku intereses vērtētu augstāk par viņa Eiropas sapņa interesēm. Kāds pārsteigums! Šopēcpusdien jūs to parādījāt, premjerministr.

Ir tikpat skumji, ka, izņemot Apvienotās Karalistes Neatkarības partiju (*UKIP*), šķiet, ka gandrīz neviens nav nopūlējies, lai ierastos un noklausītos jūsu runu. Jūs šeit esat ļoti populārs. Patiesi, jūs esat ļoti populārs, jo dažas dienas pēc tam, kad īri pateica “nē” Lisabonas Līgumam, jūs izgrūdat šo līgumu cauri Apvienotās Karalistes parlamentam, paužot noteiktu skaidru apņemšanos, ka organizēsiet britiem referendumu par Konstitucionālo līgumu.

Kauns par tādu rīcību, premjerministr. Jūs esat mazinājis demokrātijas vērtību savā valstī; jūs esat devalvējis uzticību, ko vēlētāji pauda jums kā Apvienotās Karalistes premjerministram. Protams, mēs zinām, kāds ir iemesls. Iemesls ir tas, ka mēs būtu nobalsojuši ar “nē”. Savā runā jūs teicāt, ka Eiropas Savienībai pretojas tikai ekstrēmisti. Varbūt tā ir tiesa attiecībā uz profesionāliem politiķiem, bet lielākā daļa Apvienotās Karalistes iedzīvotāju vēlas, lai mums būtu draudzīgas attiecības un brīvā tirdzniecība ar Eiropas Savienību, bet nevēlas būt par šīs politiskās savienības dalībniekiem.

Jūs nevarat turpināt veidot šo Eiropas Savienību pretēji sabiedrības viedoklim. Ja jūs to darāt pretēji iedzīvotāju gribai, jūs uzkrājat milzīgas sociālas un politiskas problēmas nākotnē. Lūdzu, ļaujiet Eiropas iedzīvotājiem lemt par savu likteni. Neļaujiet, lai tas tiek darīts tādos parlamentos kā šis un tādos parlamentos kā Vestminstera. Tas nedarbosies!

Attiecībā uz ekonomiku jūs mums sacījāt, ka jūs esat ekonomikas guru; jūs esat cilvēks, kurš var izglābt pasauli. Es ļoti labi atceros jūsu pirmo svarīgo darbu finanšu ministra amatā, kad pasaules biržās pārdevāt 400 metriskās tonnas zelta par 275 USD par vienu unci. Pie šodienas vērtības tas būtu par 10 miljardiem USD vairāk. Runa nebija tikai par to, ka kļūdījāties, jo mēs visi varam kļūdīties. Runa bija par to, ka iepriekš paziņojāt, cik daudz pārdosiet un kurā dienā to darīsiet. Tā bija tik vienkārša kļūda, ka to nebūtu pieļāvis vienkāršs A līmeņa ekonomikas students pat šajos laikos, kad izglītības vērtība ir kritusies. Papildus tam jūs esat iznīcinājis mūsu privāto pensiju sistēmu, un jūs atņēmat Anglijas bankai tiesības regulēt bankas un piešķirāt tās Finanšu pakalpojumu iestādes (*FSA*) birokrātiem *Canary Wharf* rajonā, kuri strādā “ķeksīša pēc”.

Mēs neesam dzirdējuši atvairinošanos. Jūsu valdība ir atvairinojusies par Amritsaras slaktiņu, jūs esat atvairinājies par verdzību; jūs esat atvairinājies gandrīz par visu. Vai jūs, lūdzu, atvainosieties par to, ko izdarījāt kā Apvienotās Karalistes finanšu ministrs, un pēc tam varbūt mēs varētu jūsos klausīties?

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, es redzu, ka premjerministrs jau ir apguvis Eiropas politika svarīgāko prasmi, proti, spēju teikt vienu šajā Parlamentā un pavisam ko citu — saviem vietējiem vēlētājiem.

Premjerministr, jūs šeit esat runājis par brīvo tirdzniecību, un lai tā būtu. Tagad jūs klausoties, kurš būtu domājis, ka jūs esat autors frāzei “britu darbavietas britu strādniekiem” un ka esat subsidējis — kur to neesat pilnībā nacionalizējis —, mūsu ekonomikas nozares, tostarp autobūves nozari un daudzas bankas?

Varbūt jums šajā Parlamentā būtu lielāka morāla autoritāte, ja jūsu darbi atbilstu jūsu vārdiem. Varbūt jums būtu lielāka legimitāte pasaules padomēs, ja Apvienotā Karalistē nebūtu šīs vissmagākās recesijas no visām G-20 valstīm.

Patiesībā jums ir beigusies nauda. Valstij kopumā pašlaik ir negatīva kapitāla vērtība. Katrs britu bērns piedzimstot ir parādā aptuveni 20 000 GBP.

Šodien jūs atkal mēģināt vainot citus. Jūs runājat par starptautisku recesiju, par starptautisku krīzi. Ir tiesa, ka mēs visi kuģojam pretī vētrai, bet ne katrs kuģis flotē ir tik nolaistā stāvoklī. Citi kuģi izmantoja labos gadus, lai nodrīvētu korpusus un nolaistu takelāžu — citiem vārdiem sakot, atdotu parādus —, bet jūs izmantojāt labos gadus, lai vēl vairāk aizņemtos. Tādēļ jūs vadībā mūsu kuģa korpuss ir dziļi iegrimis ūdenī zem jūsu uzkrāto parādu svara.

Mums pašlaik ir deficīts, kas pietuvojas 10 % no IKP — tas ir gandrīz neticams skaitlis. Vairāk kā Pakistānai un vairāk kā Ungārijai — valstīm, kuras jau ir vērsušās pie SVF.

Jautājums nav par to, ka neatvainojaties. Tāpat kā visi citi es esmu ilgi uzskatījis, ka esat patoloģiski nespējīgs uzņemties atbildību par šīm lietām. It kā jūs apzināti turpinātu, pasliktinot mūsu situāciju, nepamatoti tērējot to mazumiņu, kas mums atlicis.

Pēdējos 12 mēnešos ir zaudētas 100 000 privātā sektora darbavietas, un tomēr jūs esat izveidojis 30 000 valsts sektora darbavietas. Premjerministr, jūs nevarat mūžīgi turpināt no ekonomikas izspiest produktīvo daļu, lai finansētu neproduktīvās daļas nepieredzētu palielināšanu. Jūs nevarat tikt laukā no recesijas tērējot vai tikt laukā no parādiem aizņemoties, un, kad jūs šajā kokainajā un paviršajā veidā atkārtojat, ka mūsu stāvoklis ir labāks kā citiem, ka mēs atrodamies labā vietā, lai pārļautu vētru, man jāsaka, ka jūs izklausāties kā Brežņeva laika funkcionārs, kurš pauž partijas nostāju.

Jūs to zināt un mēs to zinām, un jūs zināt, ka mēs zinām, ka tās ir blēņas. Visi zina, ka šo grūto laiku sākumā Apvienotajā Karalistē ir sliktāks stāvoklis, nekā jebkurā citā valstī. To ir norādījis SVF. Tā ir teikusi Eiropas Komisija. Uz to ir norādījuši tirgu, kādēļ mūsu valūtas vērtība ir kritusies par 30 %, un drīzumā arī vēlētajiem būs iespēja to pateikt.

Viņi var redzēt to, ko tirgi jau ir pieredzējuši — ka jūs esat bezvērtīgas valdības premjerministrs, kam zudusi vērtība.

Gordon Brown, *Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes premjerministrs*. – Priekšsēdētāja kungs, visu cieņu šim Eiropas Parlamentam, ka tik īsā laika posmā tik daudzi cilvēki var paust tik daudzus dažādus viedokļus, un es pateicos jums par jūsu viedokļiem.

Tomēr es ceru, ka pat pēc tam, kad būs norimusi partiju politika, mēs atcerēsimies trīs lietas. Pirmkārt, ka ir svarīgi, lai pasaule apvienotos, lai risinātu šo krīzi. Mums sēdēt nomaļus, būt atstātus, nesadarboties ar citām valstīm ir recepte neveiksmei un nespējai atrisināt problēmu, kas faktiski ir globāls banku sabrukums, kas ir izplatījies industriālajā ekonomikā. Ja mēs neizprotam šo problēmu, mēs nevarēsim izprast risinājumu.

Mums bija vara pārcirst banku sistēmu visā pasaulē. Mēs atklājām, ka bankas, kuras uzskatījām par neatkarīgām, ir pilnībā sasaistītas ar citām bankām dažādās valstīs, un ir jārisina šī problēma. Lai kādas būtu partiju politiskās nostādnēs, ko cilvēki vēlas ieņemt šajā jautājumā, patiesība ir tā, ka mums ir jārisina globālas banku nozares pārstrukturēšanas problēma.

Eiropa rādīja ceļu. Mēs rekapitalizējām mūsu bankas. Tagad to ir izdarījušas citas valstis. Rekapitalizējot bankas visā pasaulē, ir iztērēti vairāk kā triljons dolāru. Tagad mēs esam izveidojuši apdrošināšanas sistēmas un citas sistēmas, lai risinātu samazinātas vērtības aktīvu problēmu. Tas ir jādara, un tas ir jādara, sadarbojoties globāli.

Otrā lieta, kas mums jāsaprot, neskatoties uz visiem atšķirīgajiem politiskajiem viedokļiem šajā Parlamentā, ir tas, ka globālai sadarbībai — nevis tikai banku iestādēs, bet globālai sadarbībai citās jomās, fiskālās un monetārās politikas un tirdzniecības jomās — ir jābūt ļoti svarīgai mūsu turpmākās pieejas daļai. Patīk tas vai nepatīk, pasaule mainās neticamā ātrumā. Āzijā ir lielāka rūpniecība, nekā Eiropā. Tirdzniecība visā pasaulē notiek tādā ātrumā, kādu līdz šai krīzei nebijām iepriekš pieredzējuši, un mums ir tas jārisina, izveidojot globālu tirdzniecības vidi, kas ir brīva, bet arī godīga. Lai kādi būtu viedokļi šajā Parlamentā, es uzskatu, ka iedzīvotājiem jāsamierinās arī ar to.

Trešā lieta, ko saskatu šajā diskusijā — lai panāktu globālus risinājumus globālām problēmām, mums ir arī vajadzīgs, lai būtu stipras ne vien mūsu Eiropas iestādes, bet arī mūsu starptautiskās iestādes. Cilvēki, kuri atbildēja uz manu runu, jautāja, ko mēs varētu darīt, lai reformētu šīs starptautiskās iestādes. SVF, Pasaules Banka, Pasaules Tirdzniecības organizācija — visas šīs organizācijas ir veidotas 1940. gados, lai risinātu 1940. gadu problēmas. Pašlaik ir 2009. gads. Mums bija nacionāli kapitāla tirgi. Tagad mums ir globāli kapitāla tirgi. Mums bija vietēja konkurence. Tagad mums ir globāla konkurence. Pasaule ir būtiski mainījies, un mums ir vajadzīgas iestādes, kas atspoguļo globālu ekonomiku veidā, kā tās darbojas un risina mūsu problēmas.

Man jautāja, vai es nodrošinātu vai mēģinātu nodrošināt, ka Starptautiskais Valūtas fondam ir pietiekami resursi, lai risinātu to ekonomiku problēmas, kas pašlaik nevar pašas sevi uzturēt kapitāla aizplūšanas gadījumā. Atbilde ir: mums tas jādara. Man jautāja, vai Pasaules Banka un citas starptautiskās iestādes var palīdzēt valstīm, kurās krīzes dēļ radusies liela nabadzība. Mums tas jādara. Es ticu, ka šīs krīzes mācība ir tā, ka mēs tagad esam globālā ekonomikā. Pastāv globālas problēmas, kam vajadzīgi globāli risinājumi. Tādēļ mums būs jāpārveido starptautiskās iestādes, un mans vēstījums šim Parlamentam ir ļoti skaidrs. Eiropa ir rādījusi ceļu tik daudzās citās jomās — tagad ir pienācis laiks rādīt priekšzīmi, izveidojot globālas iestādes, kuras risinās mūsu globālās problēmas un sniegs globālus risinājumus.

Tas ir pārbaudījums tam, kā mēs, pēdējo 60 gadu laikā izveidojuši Eiropu, kurā ir sociālā aizsardzība un ekonomisks progress, varam palīdzēt veidot tādu pasauli, kurā vienlaikus pastāv ekonomisks progress, vides aizsardzība un sociālais taisnīgums. Lai kādi būtu šajā Parlamentā paustie atšķirīgie viedokļi, es ticu, ka šīs pasaules tautām ir vēlme to darīt un ka mēs Eiropā tajā varam uzņemties būtisku lomu.

(Skaļi aplausi)

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, šodienas spraigās debates ir parādījušas nozīmi, kādu mēs Eiropas Parlamentā piešķiram G-20 augstākā līmeņa sanāksmes veiksmīga iznākuma nodrošināšanai. Es zinu, ka premjerministram drīz jādodas prom, lai lidotu uz Ņujorku un veiktu papildu sagatavošanās darbus nākamās nedēļas augstākā līmeņa sanāksmei.

Premjerministr, mēs visi esam ļoti priecīgi, ka varējāt mums piedoties šajā pēcpusdienā, un es novēlu jums vislielākos panākumus svarīgajā darbā, kurā esat iesaistīts. Apvienotās Karalistes premjerministra uzņemšana Eiropas Parlamentā vienmēr ir ļoti rosinošs brīdis. Šodienas izcilās debates nav izņēmums. Premjerministr, patiešām liels jums paldies!

(Aplausi)

Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ir iesniegtas tādas deklarācijas, kādas pirms gada nebūtu iedomājamas. Taču tanī pat laikā joprojām pastāv viedokļu atšķirības starp galvenajiem vadītājiem. No vienas puses tas ir pierādījums mēģinājumam izvairīties no atbildības par nopietnajām sekām, ko atstājusi neliberāla politika, un no otras puses – pierādījums trača celšanai, aizēnojot pagātnes skatījumu, kas būtībā ir tāds pats kā iepriekš, ar dažām nelielām izmaiņām. Tas nozīmē, ka vēlreiz tiek atbalstīts princips, ka „lietas jāmaina tā, lai viss paliktu tāds pats, kā iepriekš”, ko *Luchino Visconti* tik labi aplūkoja savā filmā ‘The Leopard’.

Tādējādi, kamēr Britu premjerministrs, *Gordon Brown*, apgalvos, ka ‘tirgus mērķis ir kalpot mums’, piebilstot, ka ‘mēs neesam šeit, lai kalpotu tirgum’, bez iepazīstināšanas ar pamatpasākumiem, kā efektīvāk kontrolēt tirgu, un bez sevis ierobežošanas neatlaidīgi uzstāt zemu nodokļu koordinācijas un regulēšanas pasākumiem, Eiropas Komisijas prezidents, *J.M. Barroso*, neatlaidīgi pieprasa starptautiskās tirdzniecības un Dohas programmas liberalizāciju.

Nekas netiek apspriests par privatizācijas pabeigšanu valsts pārvaldē un par mūsu ekonomikas stratēģiskajiem sektoriem. Nekas netiek apspriests par liberālās Lisabonas Stratēģijas atcelšanu vai par darba tiesību aizstāvēšanu, izbeidzot mēģinājumus pasliktināt darba tiesību aktus.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

8. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

9. EIB un ERAB 2007. gada pārskati - Eiropas Investīciju bankai piešķirtā Kopienas garantija (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir sekojošu ziņojumu kopīga apspriešana:

- A6-0135/2009 *G. Mitchel* ziņojums Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā par Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas 2007. gada pārskatiem (2008/2155(INI)); un

- A6-0109/2009 E. Seppänen ziņojums Budžeta komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir Kopienas garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Kopienas (COM(2008)0910 - C6-0025/2009 - 2008/0268(COD)).

Esko Seppänen, referents. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība var nodrošināt ES valstu un citu valstu, kas neatrodas ES, attīstībai finansiālu atbalstu kredīta formā ar zemām procentu likmēm no Eiropas Investīciju bankas. ES garantē aizdevumu tādā gadījumā, ja aizdevējam nerodas zaudējumi un tas var finansēt savu aizņēmumu turpmāk ar tirgus finanšu līdzekļiem.

Kad ES garantijas attiecībā uz Eiropas Investīciju banku tika atjaunotas un paplašinātas, aptverot vairāk valstu nekā iepriekš, Eiropas Parlamenta viedoklis bija lēmumus pieņemt saskaņā ar koplēmuma procedūru ne tikai Padomes, bet arī Eiropas Parlamenta kompetences ietvaros. Eiropas Kopienas Tiesa panāca vienošanos un attiecīgi ar Padomes vienpusēju lēmumu bija atjaunota koplēmuma procedūra. Jaunais lēmums jāpieņem šā gada 6. novembrī.

Tagad mūsu priekšā ir Komisijas priekšlikums lēmumam, kuru var uzskatīt kā pagaidu lēmumu, un attiecībā uz to Komisijai ir atļauts līdz nākamā gada Aprīļa beigām sagatavot jaunu, vispārēju priekšlikumu. Parlaments ir atstājis savus nospiedumus uz 'pagaidu' lēmumu, un Padome ir pieņēmusi to. Tā ir pozitīva zīme, ka pēc dažām grūtām sarunām tagad ir vienprātība starp Padomi un Parlamentu un lēmumu var pieņemt šodien pirmajā lasījumā bez vajadzības pēc turpmākām apspriedēm.

Šajā sakarā Es vēlos pateikties Čehijas prezidentūras pārstāvjiem, kuri ir tik smagi strādājuši Padomē, lai panāktu vienprātību. Bet šis lēmums nebūtu stājies spēkā bez aktīvas Čehijas Republikas dalības.

Tomēr man ir brīdinājums visiem, kuri jautā Eiropas Investīciju bankas lietās. Eiropas Investīciju banka ir pieradusi saņemt atbalstu no Eiropas Parlamenta dažādās lietās, bet tās pārstāvjiem šajā laikā nav izdevies realizēt koplēmuma procedūras ieviešanu spēlē un Parlamenta kompetence šajā jomā tika ievērojami palielināta. Parlaments vēlējās izmantot savas pilnvaras pilnībā, kas nav iespējams pie agrākās konsultāciju procedūras. Es domāju, pilnīgi nevietā būtu Eiropas Investīciju bankai, kas ir viena no ES iestādēm, izrādīt respektu Parlamenta noteiktai praksei, bet gan tā vietā būtu jāmēģina ietekmēt lēmumus no politiskās perifērijas.

Tomēr tas ir labs galarezultāts. Eiropas Investīciju banka galvenokārt iegūst, ko vēlas. Tas ir pelnījis Parlamenta simpātijas lēmumu pieņemšanas procedūrā, kurā Parlaments veido savu atzinumu. Tagad šis lēmums veido vienprātību par politiskajām grupām, kas ir aiz tā, kas nebūtu gadījumā, ja Eiropas Investīciju bankas pieeja tiktu pieņemta. Es gribētu pateikties Eiropas Savienības Padomes prezidentvalstij par šī kompromisa sasniegšanu. Es arī gribētu pateikties Budžeta komitejai un tās ēnu referentiem par vienprātību lēmuma pieņemšanā pirmajā lasījumā. Esmu pārliecināts, ka tas būs labs lēmums visām iesaistītajām pusēm.

Gay Mitchell, referents. – Priekšsēdētāja kungs, vai varu sākmā minēt, ka es tiesām stipri iebilstu pret veidu, kādā Parlamenta locekļi šeit saīsina savu laiku. Šonedēļ nav dzirdēts par jautājumu laiku, ne tā kā par Padomi vai Komisiju. Cilvēki var nākt šeit un teikt garas runas. Parlamenta locekļu ziņojumi Parlamenta vārdā ir bez brīdinājuma saīsināti. Tā ir Parlamenta locekļu izmantošana.

Kā ziņotājs, es vēlētos, pirmkārt sveicināt priekšsēdētāju P. Maystadt un priekšsēdētāju Mirow pirmajā reizē Palātā, kad Parlaments ir sagatavojis ziņojumu vienlaicīgi par Eiropas Investīciju bankas (EIB) un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) darbībām. Nevar apšaubīt faktu, ka pašreizējā finanšu krīze uzsver Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas darbu. Abas bankas ir uzteiktas par centieniem apkarot ekonomiskās krīzes ietekmi Abas bankas ir gatavas izaicinājumam un par to es tās slavēju. Mums ir svarīgi aplūkot abas bankas vienlaicīgi tā, lai nodrošinātu labāku sadarbību starp tām un darbības jomu pārklāšanos.

Abām bankām būs jānodrošina maksimāla sinerģija, lai sagatavotos un palīdzētu ekonomikas atveseļošanā. Īpaši gaidīts ir lēmums palielināt aizdevumus par 50% mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Sākotnēji plānotie EUR 5 miljardi gadā mazo un vīrsējo uzņēmumu (MVU) kredīšanai ir pieauguši līdz EUR 7,5 miljardiem gadā vairāk nekā četru gadu periodā no 2008. gada līdz 2011. gadam.

Jaunās finansēšanas piemērs ir nesen EIB apstiprinātie EUR 310 miljoni ieguldījumiem MVU Īrijā. EIB skaidri parāda, ka Īrijas MVU var būt pieejamas un ļoti konkurētspējīgas procentu likmes. Manuprāt, Eiropai jādomā pēc Marshall Atbalsta plāna, kas darbojās labi arī pēc Otrā pasaules kara.

Ja EIB varētu būt pārliecināta, teiksim, aizņemties no Ķīnas un aizņēmumu ieguldīt bankā, kas palīdzētu, izmantojot šos resursus, uzsākt ekonomikas atveseļošanu un daudz drīzāk to veicināt. Šo aizņēmums varētu atmaksāt daļēji no papildus muitas nodokļa, ko ES būtu saņēmusi no atjaunotās ārējās tirdzniecības, un no jauniem PVN ieņēmumiem, kas paredzēti šim mērķim. Papildus labums būtu ES dalībvalstu spiediens un viņu individuālās prasības, lai saglabātu saistību ar Stabilitātes un izaugsmes pakta papildus aizņēmumu ziņā.

2007.gadā ES investīcijas Ķīnā bija EUR 7,16 miljardi, kamēr Ķīnas iekšējās investīcijas ES bija tikai EUR 0,6 miljardi. Gan ES, gan Ķīna varētu gūt labumu no tirdzniecības pieauguma. Es paredzu Komisijas priekšsēdētāja, Ekonomikas un monetārās komitejas un Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja vizīti Ķīnā pirms Ziemassvētkiem. Pēdējā ES-Ķīnas papildus apspriede ir gaidīts signāls cerībām.

Mēs iekļuvām ķēzā tāpēc, ka nebijām koncentrējušies uz jautājumiem. Ir pienācis laiks sākt koncentrēties uz atveseļošanu, tostarp padarot ES konkurētspējīgāku, kā to piedāvā Lisabonas Līgums. Esmu ļoti apmierināts par priekšlikumiem, kuri tiek veikti saistībā ar enerģētikas krīzi un klimata kontroli, un, jo īpaši, ietverot EIB lomu visā. Es esmu arī ļoti apmierināts, ka nesensais tiesas lēmums par koplēmumu ir paziņots un tagad parlamentam ir nozīmīga loma attiecībā uz šīm divām bankām.

Man ir ierosinājums ziņojumā – un to ir apstiprinājusi komiteja, un es esmu pārliecināts, ka būs apstiprinājis arī Parlaments – ka Komisijai un divām bankām ir jānāk pirms Ekonomikas un monetārās komitejas regulāri atskaitīties par to, kā koordinēt lomas un par to, kā īstenot abu banku politiku. Es domāju, tā būs ļoti noderīga attīstība. Mums ir nepieciešama lielāka caurskatāmība un atbildība. Mēs dzirdējam premjerministru *Brown* runājot par to attiecībā uz starptautisko finanšu krīzi. Mums vajadzētu domāt par to attiecībā uz šīs iestādes atbildību par mūsu pašu finanšu iestādēm un tiem, kas daļēji ir finanšu iestāžu finansēti.

Es sagaidu banku nodomu vispārēju grūdienu, jo īpaši saistībā ar klimata kontroli un enerģiju, un es ceru, ka šis nams atbalstīs ziņojuma galveno virzienu, ko esmu izvirzījis.

Joaquín Almunia, *Komisijas loceklis*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šajā pēc pusdienā Komisijas vārdā es vēlos sveikt Eiropas Investīciju bankas priekšsēdētāju *P.Maystadt* un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas priekšsēdētāju *Mirow*. Pirms šī nama, es vēlos pateikties viņiem abi un arī viņu iestādēm par viņu ārkārtīgi pozitīvo sadarbību ar Komisiju, īpaši šajā laikā, kad notiek smaga cīņa ar ekonomisko krīzi.

E. Seppänen kungs, liels paldies par Jūsu vārdiem un Jūsu kā referenta centieniem par tēmu, kas ir sarežģīta, bet ar laimīgu iznākumu kā Jūs pats esat teicis; proti, vienošanās pirmajā lasījumā atrisināt juridiskas problēmas, kas bija radušās saistībā ar Eiropas Investīciju bankas (EIB) ārējām pilnvarām.

Šīs ārējās pilnvaras ļauj mums, caur EIB darbībām un koordināciju ar Eiropas politiku, veikt ļoti stingru un efektīvu rīcību attiecībā uz politiku un jomām, kas īpaši interesē Eiropas Savienību un visas Eiropas institūcijas, ieskaitot Parlamentu.

Komisija pauž gandarījumu par to, ka no šī brīža, Parlaments tiks tieši iesaistīts diskusijās par šīm ārējām pilnvarām. Tomēr mums ir arī sirsnīgi jāpasakās gan Parlamentam, gan Padomei par elastību, kādu viņi ir parādījuši, panākot vienošanos pietiekami ātri, lai neradītu vai nepalielinātu nedrošību līdz šā gada beigām, ar iespēju turpināt izmantot šo ārējo pilnvaru resursus un instrumentus.

No savas puses nākamā Komisija 2010.gada sākumā iesniegs attiecīgo juridisko tekstu šim Parlamentam un Padomei. Mēs ceram, ka atkal pirmajā lasījumā, mēs varēsim nodrošināt tiesisko stabilitāti attiecībā uz ārējām pilnvarām tā, kā jau teicu iepriekš, ļaujot mūsu visu ieinteresētībai Eiropas politikā attīstīties.

Es arī vēlos apsveikt *G.Mitchell* kungu un pateikties viņam par ziņojumu. Šī ir pirmā reize, kad ziņojums ir attiecināms ne tikai uz Eiropas Investīciju banku, bet arī uz Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku (ERAB). Mēs jūtam, ka tā ir pareizi aplūkot šīs divas finanšu iestādes kopā, jo īpaši pašreiz, kad viņu darbības efektivitātei ir jākalpo, lai stiprinātu politiku ekonomiskās krīzes laikā, kad sadarbība starp šīm divām iestādēm ir īpaši svarīga.

Mēs prasām abām bankām veikt milzīgas pūles. Atveseļošanās plānā, kas pieņemts pagājušā gada beigās, mēs prasījām abām iestādēm, lai ievērojami palielina aizdevumu jaudu laikā, kad viņiem ir pārāk grūti atrast, kā piesaistīt finansējumu no finanšu tirgiem.

Bankas reaģē uz šo aicinājumu palielinot darbību, kas ir šajās zonās, kas, mūsaprāt, ir prioritāte, tāpat kā *G. Mitchell* ir teicis, piemēram, mazo un vidējo uzņēmumu sfērā, energoefektivitātes sektorā un kā arī citās jomās. Proti, mēs esam ļoti apmierināti ar abu banku panākto vienošanos ar Pasaules Banku par kopēju

iniciatīvu, lai stiprinātu savus finanšu instrumentus un uzlabotu to efektivitāti, izmantojot to kredītēšanas instrumentus Centrālās un Austrumeiropas valstīs, kas notiek īpaši grūtā situācijā.

Mēs ceram, ka no šī brīža līdz nākamajam gadam Padome un Komisija izvedos ekspertu grupas pamatdarbu un diskusijas, pēc vienošanās ar P. Maystadt kungu, lai apsvērtu EIB ārējo pilnvaru turpmāko nākotni un arī ERAB stratēģisko pārskatu, kas turpināsies šī Parlamenta nākamajā sesijā un nākamajā Komisijā un ļaus mums mierīgākā laikā nekā šobrīd, ņemot vērā ekonomisko situāciju, turpināt, izmantojot zināšanas, kredītēšanas iespējas, finanšu resursus, cilvēkresursus un pieredzi, lai palīdzētu politikai, kam, mēs visi piekritīsim, ir jābūt, lai vadītu turpmāko virzību Eiropas Savienības nākamajā desmitgadē.

Gabriele Stauner, *Budžeta kontroles komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribētu apkopot Budžeta kontroles komitejas atzinumu par ikgadējo Eiropas Investīciju bankas ziņojumu.

Budžeta kontroles komiteja aicina EIB būt aktīvākai un ieviest aktīvāku politiku, lai cīnītos ar krāpšanu, kas ietver nulles toleranci par krāpšanu, korupciju, naudas atmazgāšanu un terorisma finansēšanu. Neatkarīgi no visām pūlēm, ko EIB ir sasniegusi līdz šim, kas pelnījušas mūsu atzinību, tagad ir jāsteno politika, kas ne tikai ir rakstīta uz papīra, bet arī ir saistīta ar konkrētiem pasākumiem un pārredzamības kritērijiem. Tāpēc uzņēmumiem, kas pierādījuši, ka ir korumpēti, nebūtu jāļauj veikt aizdevumus un informatoru vajadzētu saņemt efektīvu aizsardzību informatoriem vajadzētu saņemt efektīvu aizsardzību. EIB izmeklēšanas un preventīvai funkcijai ir jāspēlē lielāku nozīmi, nekā tas ir bijis līdz šim.

Jo īpaši, ņemot vērā pašreizējo finanšu un ekonomisko krīzi, mēs vēlamies, lai tie uzraudzības noteikumi, kas attiecas uz EIB, attiektos uz visām citām komercbankām, tāpēc, ka bez reālas uzraudzības kontroles, EIB nevar būt uzticams dalībnieks kredītu tirgū. Mums ir vajadzīgas arī neatkarīgas uzraudzības struktūras, kas nodrošina EIB rezultātu kvalitāti un stingri ievēro rīcības kodeksu.

Mūsu galvenā problēma ir, ka Parlamentam būs nākotnē jāizstrādā atsevišķs ziņojums par EIB darbu. Mūsaprāt šāda veida ziņojums būs gan iespējams, gan lietderīgs tādēļ, ka dalībvalstis ir tikai EIB akcionāri, tas nozīmē, ka tā ir tieša sasaite, un tāpēc arī tieša Parlamenta budžeta atbildība. Liels paldies!

Zsolt László Becsey, *PPE-DE grupas vārdā*. – (HU) Pirmkārt, es vēlētos apsveikt divus referentus par ziņojumu, un es esmu arī gandarīts, ka šis jautājums, problēmas saistībā ar divām finanšu iestādēm nonāca pie mums vienlaicīgi, tiešām, es domāju, ka nākotnē mums būs jāizskata šīs iestādēm daudz ilgāk.

Pirmais jautājums, izsakoties tikai atslēgvārdos, ir dublēšanās. Protams, mums ir nepieciešams izstrādāt kādu ilgtermiņa darba dalīšanu starp divām iestādēm un padarīt ciešāku sadarbības iespēju. Es redzēju, ka referents piedēvēja Eiropas Investīciju bankai lielākos projektus, atstājot darbības, kas attiecas uz mazākiem uzņēmumiem, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankai. Jebkurā gadījumā, es uzskatu, ka šāda veida specializācija ir nepieciešama.

Es esmu gandarīts, ka Eiropas Parlaments var beidzot ienākt Mekā un pārrunāt turpmākās ievirzes, ka būtu jāpieņem šajā sakarā. Es esmu piesardzīgs attiecībā uz šī jautājuma pārvērtību aktualizāciju. Divpadsmit gadus atpakaļ Ungārijā mēs uzskatījām, ka varētu aizmirst par Starptautisko valūtas fondu (SVF) reizi par visām reizēm, un tagad viņi ir pie mūsu vārtiem, un mēs skrienam pie tā pēc kredīta.

Pirms dažiem gadiem mēs domāja, ka ERAB nebūs nozīmīga loma, piemēram, dalībvalstīs, kas ir ārpus euro zonas, kur ERAB būtu, nevis pārvietotos austrumu virzienā; tagad mēs esam gandarīti, ka kopā ar Pasaules Banku šīm divām iestādēm ir lielas iespējas Centrālās Eiropas fondos.

Es gribētu vērst Jūsu uzmanību uz to, ka mazo un vidējo uzņēmumu likvidācija un finansēšana ir, manuprāt – kā manas politiskās grupas attiecīgās darba grupas priekšsēdētājs – absolūti nepieciešams, tāpēc, es vēlētos lūgt, lai nesen pieņemtais lēmums stājas spēkā pēc iespējas ātrāk, lai kopā ar komercbankām, mēs varam efektīvi nodrošināt likviditātes iespēju galvenokārt Centrālā Eiropas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Udo Bullmann, *PSE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs apspriežam pašreizējo ekonomisko krīzi problēmas nelīdzsvarotības ziņā, no vienas puses – neregulēts tirgus, no otras – sabiedrības intereses zudums. Mums ne vienmēr ir izdevies modināt sabiedrības intereses attiecībā uz finanšu tirgiem un reālajiem ekonomiskiem procesiem. Tāpēc ir tik svarīgi šodien, ka mēs apspriežam valsts investīciju bankas, kurām ir tieši šī saskarne, kas veicina tirgus darbību, un, kas ir valsts pilnvarota pārstāvēt mūsu nākotnes intereses. Tādēļ mana prognoze šo banku prezidentiem, kuri ir šeit kopā ar mums šodien, ka mums vajadzēs viņus vēl vairāk nākotnē, nekā šobrīd, un nekā ir izdarīts pagātnē.

G.Mitchell kunga ziņojumam ir uzsvērtas divas jomas. Viņš mudina mūs atrast labu darba sadalījumu, optimālu nostāju, lai koncentrētos uz priekšrocībām. Viņš arī ierosina mums atļaut divām bankām koncentrēties uz uzdevumiem, kas izaicinās mūs nākotnē. Tās ir klimata pārmaiņas, bažas, ka esam apdraudēti ar masu bezdarbu un ekonomikas lejupslīdi, ja vien neveiksim pretpasākumus un aicinājums, it īpaši no sabiedriskās infrastruktūras mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ka varam gūt panākumus, izveidojot atelpas brīdi un sniedzot sev perspektīvu situācijā. Tāpēc es vēlētos pateikties G.Mitchell kungam par viņa labo darbu. Viņš ir uzrādījis pozitīvu ziņojumu. Eiropas Parlaments cīnās, lai saglabātu savu nozīmi un nākotnē tas pildīs savu lomu daudz spēcīgāk. Tas ir vēstījums no manas grupas.

Vēl viens komentārs G.Stauner kundzei, kura tikai ziņoja par uzraudzības noteikumiem. Protams, valsts bankas jāpakļauj uzraudzības noteikumiem un pienācīgai kontrolei. Tomēr valsts bankām nevar tikt piemēroti tie paši uzraudzības noteikumi kā parastām bankām, citādi viņi nevarēs uzņemties risku, ko mēs bieži vien vēlamies pieņemt. Šī iemesla dēļ, es esmu par labu kontroli, bet dažādu.

Wolf Klinz, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropas Investīciju banka un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka ir pastāvējušas nomaļus ilgu laiku. Pēdējos gados lielai sabiedrības daļai ir maz zināms par to klātbūtni. Ceru, ka tagad finanšu un ekonomiskās krīzes laikā tas mainīsies, jo šīs svarīgās Eiropas iestādes kļūst arvien būtiskākas.

Nemot vērā lielo naudas summu, kas ir banku rīcībā un ko piešķir kā aizdevumus ir svarīgi, lai tās strādātu saskaņā ar skaidriem kritērijiem un principiem. Fakts, ka šīs ir valsts iestādes, pats par sevi nav garantija kā tāda. Mums ir valsts bankas, piemēram, Vācijā, kas ir pārkāpušas šos principus un nonāk grūtībās tieši tāpat kā daudzas privātās bankas. Es ceru, ka abas iestādes, gan EIB, gan ERAB nosaka prioritātes, pamatojoties uz ļoti skaidriem apsvērumiem, lai, atskatoties uz šo periodu, šīs prioritātes būtu uzlūktas kā pareizas un reālistiskas.

Svarīgi ir tas, un es varu tikai atbalstīt bankas šajā ziņā, ka viņas arī turpmāk koncentrē uzmanību uz vidējiem uzņēmumiem, kas ir Eiropas ekonomikas mugurkauls, un ka viņas koncentrējas uz projektiem, kuri skaidri atbilst ilgtspējības. Bankām ir ļoti labs reitings, labāks nekā trīskāršs A. Tas ļauj iegūt un sniegt finansējumu uz samērā izdevīgiem nosacījumiem. Mums jānodrošina, ka nestādam pārmērīgā spriedzē, un, jo īpaši krīzes laikā, lai tas nav mēģinājums izmantot mūs kā kapitāla avotu jomās, kur citiem kapitāla avotiem jau var būt apšūķums.

Es esmu gandarīts, ka Eiropas Parlamenta deputāti tiks iesaistīti, lai noteiktu prioritātes no nākamā gada. Es uzskatu, ka fakts, ka bankas ir arī atbildīgas Parlamenta priekšā, nekā tas ir bijis pagātnē, būs par pamatu labai un konstruktīvai sadarbībai.

Viens no pēdējiem punktiem: Es iedrošinātu abas bankas palielināt to centienus un pārliecināties, ka tās nedublē darbību. Tā vietā bankām būtu jāpapildinā vienai otras darbu un jāstrādāt kopā komplementārā veidā.

Man arī šķiet svarīgi, ka ERAB joprojām ir svarīga pārejas valstīs, tāpēc mēs nedrīkstam pamest šīs valstis, it īpaši krīzes laikā.

Sepp Kusstatscher, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos pateikties tiem, kas atbildīgi par abiem ziņojumiem, kurus mēs ar Zaļo un Eiropas Brīvo apvienības grupu atbalstām. Mēs atbalstām Eiropas Investīciju bankas darbības jaunattīstības valstīs. Mēs jau sen cīnāmies par EIB projekta finansēšanu, stingri ievērojot sociālos un vides standartus un aizstāvēt cilvēktiesības. Praktiski tas tagad notiek dēļ Kopienas garantijām EIB projektiem. Mēs gribētu pateikties Budžeta komitejai, kas ir atbalstījusi šo punktu un ar Padomi veiksmīgi virzījusi.

EIB ir ļoti svarīgs instruments Eiropas Savienībā, kas dod iespēju Dalībvalstīm kontrolēt sociālo, vides un ekonomisko attīstību. Tāpēc es lūdzu stingrākas pārbaudes nekā agrāk visiem projektiem, ko atbalsta EIB, lai noteiktu, vai sociālās vides ilgtspējību un rentabilitāti var patiešām garantēt. Tas ir īpaši svarīgi pašreizējā finanšu un ekonomiskajā krīzē.

Piemēram, EIB būtu nopietna kļūda atbalstīt liela mēroga projektus, piemēram, tiltu pār *Straits of Messina* vai Brenneres bāzes tuneļa ātrgaitas pasažieru vilcienus. Šie projekti prasa lielu naudas summu mašīnērijai un lielus kapitālieguldījumus. Atbalsts esošās infrastruktūras modernizācijai un paplašināšanai ir daudz noderīgs darba tirgus un vides ietekmes ziņā.

Kvantitatīvais pieaugums nāk no tādas novecojušas filozofijas kā "ātrāk, augstāk, tālāk". Mums ir nepieciešama ilgtspējīga sociālā un vides politika gan mūsu iedzīvotājiem, gan videi. Paldies!

Konstantinos Droutsas, GUE/NGL grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Ziņojumā atzinīgi vērtē divu banku darbību, tomēr nav minēta to atbildība un ieguldījums kapitāla krīzē. EIB ir veikusi aizdevēja lomu bankām un uzņēmumiem, ar mērķi atbalstīt peļņu no kapitāla.

Eiropas Savienības atjaunošanas pasākumi ir pavadīti ar finanšu piesardzības obligātiem pasākumiem. Kopējā Eiropas Savienības sastāvdaļa ir Lisabonas stratēģijas, Stabilitātes pakta un Māstrihtas līguma pamatorganizāciju politika, kuras mērķis ir novirzīt slogu no krīzes uz darba ņēmēju pleciem, samazinot algas, padarot elastīgas darba līgumu normas un mazinot bezdarbu un ar jauniem pretdiskriminācijas pāvērsieniem.

Viens tipisks piemērs ir mana valsts, pret kuru pārmērīga deficīta procedūra ir uzsākta divas reizes piecu gadu laikā. Komisija ir prasījusi pastāvīgus un ilglaicīgus pasākumus: papildu pasākumi, lai samazinātu sociālos izdevumus, jo īpaši sabiedrības veselības aprūpes sfērā, tajā pašā laikā privātajā sektorā šī nozarē kļūst bagātāka. Tajā pašā laikā, ir prasība palielināt nodokļus masu patēriņa precēm, kā arī palielināt PVN likmes.

Vienīgā pieeja, kas kalpo tautas interesēm, ir noraidījumi tiem pasākumiem, kas tiek uzlikti ar kapitālu un kuru pamatā visi spēki, kas atbalsta Māstrihtas un Eiropas Savienības vienošanos, un kas ietver pamatorganizāciju ekonomikas un tautas varas sociāli politisko aliansi.

John Whittaker, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mani visvairāk uztrauc norādījums, ka Eiropas Investīciju bankai (EIB) ir nozīmīga loma finanšu krīzes risināšanā – ka tā var kaut kā darboties kā Eiropas mēroga iestāde, lai nodrošinātu stimulus, kad dalībvalstis vienas nav spējušas saskaņot savus stimulus.

Bīstami ir tad, ja tā paplašina savu darbību pārāk tālu, atbalstot komerciālas bankas un valdības – kā tas ir ierosināts, – tad apskaužami augstu kredīta reitingu var pazemināt, piemēram, kāds no mūsu valdības.

EIB ir sviras ir apmēram 35 vietās, un tās akcionāri ir dalībvalstu valdības. Tas būtu nopietns jautājums, ja tas būtu palikt bez graša kabatā, tāpat kā dažas no mūsu komercbankām. Ziņojums pat mudina EIB un Komisiju palielināt aizdevumu eksperimentējot ar jauniem, novatoriskiem finanšu instrumentiem. Es domāju, ka pasaule bija redzējusi pietiekami gudrus finanšu trikus.

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos sirsnīgi pateikties mūsu somu kolēģim *Esko Seppänen* par viņa centieniem, kas veicināja kompromisa panākšanu ar Komisiju un Padomi par EIB aizdevumiem un Kopienas garantijām.

Kā mēs visi zinām, kad Eiropas Parlaments uzvarēja lietu Eiropas Kopienas Tiesā, attiecīgās Padomes lēmums tika anulēts, bet uz vienu gadu līdz jauna lēmuma pieņemšanai paliek spēkā. Komisija ierosināja koplēmuma procedūru, un rīt mēs balsosim par kompromisa vienošanos trijdaļā laikā un noslēgsim šo koplēmuma procedūru.

Ir svarīgi atcerēties, ka EIB sākotnēji tika izveidota, lai finansētu darbības ES robežās. Līdz ar to Kopienas garantija Eiropas Investīciju bankai pret zaudējumiem un aizdevumu garantijas ir pamats tās darbībām ārpus ES. Priekšlikums, ko šodien mēs apspriežam, aptver aptuveni 10–15 % no EIB darbībām, t.i., bankas darbības ārpus ES pirmspievienošanās valstīm, Vidusjūras valstīs, Āzijā, Latīņamerikā un Dienvidāfrikā. Šīs EIB darbības ir īpaši svarīgas valstīs ar vidējiem ienākumiem, infrastruktūras, finanšu un tirdzniecības jomās. Šīs EIB darbības ir ļoti svarīgi globālās finanšu krīzes vidē un recesijā.

Es esmu priecīga, ka mums izdevās panākt kompromisu par visiem galvenajiem jautājumiem, tādiem kā termiņu, lai paziņotu par jaunu lēmuma priekšlikumu, kas tagad ir 2010. gada 30. aprīlis, kā arī par darbības beigšanas atrunu, kas ir 18 mēnešus pēc termiņa, 2011. gada 31. oktobris.

Eiropas Parlaments grozīja Komisijas priekšlikumu, norādot cilvēktiesību, attīstības politikas, energoapgādes, svarīgumu, un pieprasot sniegt stratēģiskus dokumentus, lielāku EIB politikas un darbības pārredzamību.

Mums ir labs rezultāts, un es ceru, ka rīt kompromiss tiks pieņemts ar nepieciešamo balsu vairākumu. Es rēķinos ar šī Nama visu politisko grupu atbalstu.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es pievienojos saviem kolēģiem deputātiem, atzīstot par lielisku esam darbu, ko veic mūsu referents Budžeta komitejā, un veidu, kādā viņam izdevās cīnīties par Eiropas Parlamenta tiesībām un prerogatīvām.

Saskaņā ar 2008. gada 6. novembra tiesas spriedumu, Eiropas Parlamentam ir pilnībā koplēmuma pilnvaras šajā jomā. Turklāt Eiropas Investīciju bankai ir skaidrs mandāts, lai veicinātu ilgtspējīgu ekonomisko un

sociālo attīstību, jaunattīstības valstu integrāciju pasaules ekonomikā, kampaņu par nabadzības apkarošanu, un šo valstu atbilstību tiesiskumam, cilvēktiesībām un pamattiesībām.

Mums jābūt šeit, lai nodrošinātu, ka EIB investīcijas īsteno minētos mērķus.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Eiropas Investīciju banka pasaules lielākā banka un ir skaidrs, ka tai ir svarīga nozīme, lai attīstītu ekonomiku Eiropas Savienības iekšējā tirgū un ārpus tā. Pašlaik ir iesniegti daudzi priekšlikumi, lai paplašinātu tās funkcijas, ko veic Eiropas Investīciju banka. Es esmu komitejas loceklis Ekonomikas un monetārā komitejā, bet es nevaru pat atcerēties daudzus no tiem priekšlikumiem. Šķiet, ka tagad visi zina, kas Eiropas Investīciju bankai ir jādara. Ir arī daudzi priekšlikumi, lai atkārtoti izvērtētu darbības, ko veic bankas ārpus Eiropas Savienības. Referenta izstrādātā dokumentā ir īpaši paredzēts pagarināt Kopienas garantijas derīguma termiņu, lai segtu zaudējumus, ko rada Eiropas Investīciju bankas aizdevumi ārpus Eiropas Savienības.

Daudzi priekšlikumi skaidri parāda, ka mums ir nepieciešams plašākas diskusijas par Eiropas Investīciju bankas darbībām un virzienu, kurā šīs darbības būtu jāizstrādā. Es ceru, ka Komisija atradīs laiku, lai pārbaudītu šo problēmu dziļāk Eiropas ekonomisko plānu vispārējā kontekstā. Attiecībā uz garantijām, ko piedāvā Eiropas Investīciju banka, daudzi papildu nosacījumi ir noteikti, ņemot vērā cilvēktiesības un vienlīdzīgas attīstības aspektus. Tā ir apsveicama iniciatīva, bet tās ārējā politikā Eiropas Savienībai jābūt vērīgai uz citu banku izveidi, kas darbojas trešās valstīs, lai īstenotu vai veiktu savu darbību, balstoties uz šiem principiem. Tikai tad būs vienlīdzīga konkurence ārpus Eiropas Savienības un Eiropas Investīciju banka neriskēs piedzīvot daudz zaudējumus.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra P.Maystadt kungs, mans pirmais jautājums attiecas uz Eiropas Investīciju bankas ziņojumu. Nez vai ir izveidota noteikumu un uzraudzības pārstāvniecība, ko prasa Parlaments? Turklāt, komisāra kungs, es nevaru saprast, kādēļ jūs nepārņemat jums doto iniciatīvu saskaņā ar 105. pantu, nodot šo jautājumu izskatīšanai Padomē, kas šo uzdevumu var pārņemt no Eiropas Centrālās bankas. Jūsu atbildes man ir ļoti izvairīgas, kas ir nežēlojami.

Man ir arī jāatsaucas uz garantiju izsniegšanu. Es nesaprotu, kāpēc garantija, kas tiek piešķirts šādā veidā, nav kompensēta. No kopējām plānotām garantijām, kas ir aptuveni EUR 30 miljardi, no kuriem EUR 30 līdz 100 miljoni varētu veidot Eiropas Savienības budžeta resursu zaudējumu. Tāpat es nez vai varu saprast, prezidenta kungs, kāpēc Budžeta kontroles komitejai, kuras pārziņā Eiropas Investīciju Bankas strīdīgo jautājumu izskatīšana, nav minēto atzinumu par šo jautājumu garantijām, kas piešķir Banka.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Investīciju banka un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka ir divas ļoti jaudīgas iestādes, kas var palīdzēt reģionālai attīstībai gan Eiropas Savienībā, gan trešās pasaules valstīs. Tas ir īpaši acīmredzams šodien ar finanšu krīzi un no tās izrietošajiem ierobežojumiem ieguldījumu aizdevumu piekļuvē.

Kad lielākā daļa banku tika krasi samazinājušas aizdevumus ES kaimiņvalstu finanšu programmām, abas iepriekš minētās bankas enerģiski tika veicinājušas transporta vai vides investīcijas.

Tajā pašā laikā Eiropas Investīciju banka ir galvenais aizdevumu un aizdevumu garantijas avots Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu sektorā. Šajos grūtajos laikos tas ir nenovērtējams atbalsts uzņēmējiem. Svarīgi ir arī tas, ka sešas prioritātes, ko īstenoja Eiropas Investīciju banka, ietver ilgtspējīgu un drošu enerģijas konkurences nodrošināšanu Eiropas Savienībā.

Thomas Mirow, EBRD. - Priekšsēdētāja kungs, pateicos par šo ziņojumu un iespēju turpināt ar komiteju novembrī aizsāktu diskusiju. Tā ir savlaicīga un apsveicama it īpaši trīs iemeslu dēļ.

Pirmkārt, finanšu un ekonomiskās krīzes konteksts sniedz lielāku iedrošinājumu sadarbībai starp ERAB un EIB daudz būtiskāk nekā jebkad agrāk. Tomēr krīze nozīmē arī to, ka sadarbība starp valsts starptautiskām finanšu institūcijām vairs nav tikai politikas virzīta aspirācija, bet būtiska nepieciešamība.

Saskaroties ar krasu samazināšanos kredītu naudas plūsmā, mēs sanācām kopā pagājušajā mēnesī ar Pasaules bankas grupu, uzsākot kopīgu IFI rīcības plānu, lai atbalstītu banku sistēmas un reālās ekonomikas aizdevumus Centrāleiropā un Austrumeiropā.

Ir EUR 24,5 miljardu pakete 2009. un 2010. gadam, kur ERAB dos ieguldījumu EUR 6 miljardu apmērā. Rīcības plānā atzīts, ka efektīva krīzes reakcija Eiropas integrētos finanšu tirgos prasa ātru un saskaņotu visu ieinteresēto personu rīcību: mātes banku, kam pieder liela daļa no reģiona finanšu nozarēm; svarīgu vietējo banku; iestāžu, kas atrodas pārrobežu banku iestāžu mītnes valstīs un uzņēmējās valstīs; Eiropas institūciju

un IFI. Ar šo plašu ieinteresēto personu loku mēs strādājam kopā, lai īstenotu plānu un izstrādātu koordinācijas un sadarbības mehānismus kā to darīt.

Un mēs uzskatām, – kā mēs redzējām pagājušā gada augustā, kad saskārāmies ar uz konfliktu orientētu banku krīzi Džordžijā, – ka šāda vajadzības spiesta IFI sadarbība ir tāda, kas darbojas vislabāk.

Otrkārt, Eiropas Savienības aizgādībā jaunu struktūru sadarbība starp ERAB un EIB piedāvā lieliskas jaunas iespējas mums strādāt kopā.

Es īpaši atsaucos uz Rietumbalkānu ieguldījumu sistēmu, kas tagad ir uzsākusi darbību, kā arī uz Austrumu partnerību, kā ziņoja Eiropadome pēdējās dienās, kas balstās uz sadarbību, ko esam jau noteikuši, izmantojot mūsu memorandu un kaimiņattiecību ieguldījuma mehānismu.

Šīs iniciatīvas, ko veicināja EK līdzekļi, dod iespēju mums kopā strādāt attiecībā uz īpašiem projektiem un programmām, apvienojot katras iestādes stiprās puses, un, piemēram, piedāvā lielisku pārbaudījumu, kurā veidot mūsu kopīgā darba attīstību.

Es uzskatu, ka šajā kontekstā mēs varam atrast darba dalīšanu, kopīgas pieredzes pieteikumus un sadarbības vajadzīgos mehānismus, tostarp kopējos standartus, ko jūs esat izziņojuši.

Treškārt, es pārņemu Eiropas Parlamenta viedokli kā vēlamu ieguldījumu ERAB ceturto kapitāla resursu pārskatīšanas laika sākumposmos, kurus mēs noslēgsim mūsu ikgadējā sanāksmē Zagrebā 2010. gada maijā

ERAB ir veikusi proaktīvu nostāju, atbildot uz krīzi: atbalstot mūsu klientus darbības valstīs, mēs paplašinām savus instrumentus, nolūks investēt EUR 7 miljardiem 2009. gadā – palielinājums par vairāk nekā 20 %.

Tajā pašā laikā mums ir jāatzīst, ka mūsu pārmērīgais risks arī pieaug. Pašreizējās situācijas pilnu ietekmi pār mūsu portfolio un mūsu biznesa attīstību vēl nevar skaidri redzēt. Neskatoties uz to, mūsu partnerība ar EIB un ar Eiropas Savienību, ievērojot mūsu saistības, gan ar mūsu akcionāriem, gan ar mūsu darbības valstīm, ir svarīgāka nekā jebkad agrāk.

SĒDI VADA: A. BIELAN

Priekšsēdētāja vietnieks

Philippe Maystadt, EIB prezidents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ļaujiet man vispirms pateikties jums par iespēju mums vēlreiz turpināt konstruktīvu dialogu, kas jau ir izveidots starp Eiropas Investīciju banku un Eiropas Parlamentu vairāku gadu garumā.

Es esmu īpaši priecīgs par iespēju mums apspriest divus ziņojumus šodien, jo tie ir divi ziņojumi – G. Mitchell kunga un E. Seppänen kunga – kas ir interesanti un kas pilnīgi izceļ attiecīgos jautājumus. Ceru, ka mums būs iespēja pie šiem jautājumiem atgriezties vēlāk.

Šodien, protams, mēs saskaramies ar krīzi ārkārtas mērogā – varbūt ar smagāko krīzi kopš Otrā pasaules kara – un tāpēc dalībvalstīm ir diezgan normāli šajā kontekstā aicināt mūsu divas iestādes mēģināt dot ieguldījumu Eiropas Savienības reakcijā uz šo krīzi. Jūs zināt, ka šajā sakarā dalībvalstis, kas ir mūsu akcionāri, ir lūgušas EIB būtiski palielināt savu kredītu apjomu 2009. gadā, kas ir par aptuveni 30 % vairāk, salīdzinot ar sākotnējām prognozēm, ar mērķi novirzīt šīs papildu pūles galvenokārt trīs jomās: pirmkārt, aizdevumi bankām, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem; otrkārt, enerģijai, un jo īpaši cīņai pret klimata pārmaiņām; un visbeidzot, īpaša uzmanība attiecībā uz tām valstīm, kuras vissmagāk skārusi krīze.

Kāds punkts ir mums sasniedzams šodien? Es došu jums statistiku, kas attiecas uz 2008. gada pēdējiem trim mēnešiem – citiem vārdiem sakot, sākot no brīža, kad tika veikti pirmie aicinājumi EIB – un 2009. gada pirmajiem diviem mēnešiem. Šo piecu mēnešu laikā mēs aizdevām vairāk nekā EUR 31 miljardus, kas veido 38 % pieaugumu, salīdzinot ar to pašu periodu 2007. gada beigās un 2008. gada sākumā. Pirmajās jomās, kas attiecas uz aizdevumiem maziem un vidējiem uzņēmumiem, EUR 5,6 miljardi tika izsniegti aizdevumos šajā īsā laikā. Vairāki no jums ir uzsvēruši, ka svarīgi ir sekmēt mazos un vidējos uzņēmumus pašreizējā klimatā. Patiesībā, mēs veicam ļoti īpašus centienus šajā jomā, un es varu jau pateikt to, kas varētu būt pārsteigums, ka mēs bijām noteikuši aizdevumus EUR 15 miljardu apmērā 2008. un 2009. gada laikā.

Attiecībā uz otro mērķi, enerģētiku un cīņu pret klimata pārmaiņām, arī šeit mēs esam pievērsuši īpašu uzmanību, un šajā kontekstā jāparedz finansējumu automobiļu industrijai. Mums ir jābūt skaidrām: šajā nozarē mūsu finansējums novirzīts uz projektiem, kas saistīti ar ekoloģiski draudzīgu automašīnu pētniecību,

attīstību un ražošanu, tas ir, automašīnām, kas atbilst Eiropas Savienības jauniem standartiem attiecībā uz CO2 emisijas samazināšanu.

Visbeidzot, attiecībā uz trešo jomu: atbalstu valstīm, kuras ir smagi cietušas krīzē: šo pašu piecu mēnešu laikposmā mēs izsniedzām aizdevumus EUR 910 miljonus apmērā Ungārijai, EUR 600 miljonus Latvijai, EUR 1 miljardu Rumānijai un EUR 1,1 miljardu Lietuvai.

Tāpēc es domāju, ka varu teikt, ka mēs esam darījuši to labāko, atsaucoties uz dalībvalstu aicinājumu un īstenojuši panāktās vienošanās nekavējoties. *T.Mirow* kungs jau ir atsaucies uz apvienoto *International Finance Corporation*-Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības rīcības plānu attiecībā uz atbalstu banku nozarē Centrālajā un Austrumeiropā.

Protams, šī apjoma pieaugums mūsu aizdevumiem ir iespējams tikai, pateicoties kapitāla palielinājumam, par ko ir lēmuši mūsu akcionāri – tas dalībvalstīm nemaksās neko. Tomēr tika nolemts, ka mums vajadzīga mūsu akcionāru atļauja pārvērst mūsu rezerves kapitālā.

Vairāki no jums ir uzdevuši jautājumus par uzraudzību, ko veic EIB, un es personīgi uzskatu, ka jautājums ir pilnīgi pamatots. Ja finanšu iestāde aug tādā veidā, ir normāli bažīties par to, kā tā tiek uzraudzīta. Tas, kas jau ir vietā un kas nav nenozīmīgs: ir zināms daudzums iekšējo uzraudzību, un ir, galvenokārt, ārējās uzraudzības neatkarīga revīzijas komiteja, kas tieši sazinās ar mūsu vadītājiem. Bez tam, Lisabonas līgums paredz stiprināt šo revīzijas komiteju, papildināt ar cilvēkiem, kuriem ir pieredze banku uzraudzībā.

Vai varētu mēs tālāk iet? Es gribētu atgādināt jums, ka Revīzijas palāta jau uzrauga visas EIB darbības, kad vien tiek izmantoti līdzekļi no Eiropas Savienības budžeta. Vai mums doties līdz banku uzraudzības formālai sistēmai? *G.Stauner* kundze bija cerējusi, ka *U.Bullmann* kungs norādīs, ka lietas varbūt nav tik vienkāršas. Jebkurā gadījumā, to ir vērts apspriest. Viss, ko es varu šodien darīt, ir apstiprināt, ka EIB ir pilnībā atvērta pakļauties formālai banku uzraudzībai, ja tā tiek atzīta kā vērtīga.

Pagaidām mēs esam organizējuši kopā ar Finanšu nozares uzraudzības komisiju Luksemburgā neoficiālu uzraudzību.

Atbildot *J.P.Audy* kungam, es gribētu teikt, ka prasības, ka viņš pieprasījis pēdējā gada laikā no Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas (CEBS) patiešām ir izpildītas. Mēs esam apšaubījuši CEBS, bet tā informēja mūs, ka tā pati nav pilnvarota iestāde šajā jomā un ka tā pat nevarēja rīkoties kā padomdevēja. Mēs joprojām meklējam, kas vēlētos uzņemties iniciatīvu šajā jomā. Es saku vēlreiz, ka mums ir pieejamas šādas iniciatīvas.

Kāds vārds noslēgumā par sadarbību starp abām mūsu organizācijām. *T.Mirow* kungs jau norādīja, ka bija laba jaunattīstība, jo īpaši Rietumbalkānos, kā arī ar mūsu kaimiņiem austrumos, visnenāk Turcijā. Viss, ko es vēlos teikt, lai saglabātu uz manu uzstāšanās laiku, ka esmu pilnīgi vienisprātis ar ieteikumiem, kas atspoguļojas *G.Mitchell* kunga ziņojumā. Mēs domājam, ka abu institūciju kopējās interesēs, gan arī mūsu aizņēmēju interesēs būtu pāriet uz racionālāku un funkcionālāku darba dalīšanu.

Noslēgumā kāds vārds par *E.Seppänen* kunga ziņojumu. Es gribu pateikt, cik mēs ļoti augstu vērtējam *E.Seppänen* kunga ikonstruktīvo pieeju. Viņš ierosina pagaidu risinājumu, kas ļauj EIB turpināt savu darbību, bet kas nosaka datumu, padziļinātu diskusiju par lomu, ko EIB īsteno ārpus Eiropas Savienības. Es nešaubos, ka šī ir diskusija, kur mēs patērēt kādu laiku, un ka, manuprāt, tā notiks tikai īstajā brīdī.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Es gribu pateikties visiem dalībniekiem, kas ir runājuši šajā diskusijā. Es uzskatu, ka lielākā daļa runu izteica lielu piekrišanu un vienprātību par pamatnostādņēm, ko ir tikai nedaudz izklāstīja divu banku prezidenti šajā krīzes, bet arī iespēju laikā. Izmantojot savus resursus un darbības, viņi vēlas atbalstīt tādu būtisku politiku Eiropas Savienībā, kā energoefektivitāte, cīņu pret klimata pārmaiņām, atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem, un atbalstīt skaidru tehnoloģiju nozarēs, kas šobrīd ir ļoti slukti ietekmētas, kā, piemēram, automobiļu rūpniecība.

Es uzskatu, ka ir arī ļoti plaša vienošanās par nepieciešamību intensificēt, cik vien iespējams, abu banku darbības valstīs, it īpaši kuras ietekmē vai ir skārusi krīze gan Eiropas Savienībā, gan ārpus mūsu robežām. Es piekrītu visiem tiem deputātiem, kas ir lūguši bankas darīt vēl vairāk. Es nepiekrītu personai, kas ieteikusi bankām strādāt mazāk vai būt saprātīgākām šajā grūtajā laikā. Es faktiski uzskatu, ka bankas, piemēram, Eiropas Investīciju banka vai Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka, ir īpaši nepieciešamas tādā laikā kā pašreiz.

Man ir daži nobeiguma vārdi sakāmi par komentāriem attiecībā uz EIB uzraudzību. Man prieks, ka *P.Maystadt* ir pierādījis savu atvērtību, kas patiesībā man bija jau redzama iepriekš, pārskatot šo jautājumu un rodot risinājumu tam, kā tika minēts iepriekš debatēs pagājušajā gadā.

Protams, Komisija ir gatava tūlīt strādāt kopā ar *P.Maystad*, nosakot visefektīvākos instrumentus, kas tajā pašā laikā atbilst mūsu noteikumiem, lai rastu risinājumu tādā svarīgā jautājumā, īpaši laikā, kad EIB un arī ERAB ir izmantojušas tirgus, kuros ir daudz grūtāk palielināt finansējumu ar labvēlīgiem nosacījumiem un ar visaugstāko iespējamo reitingu, ar kuru abas bankas strādā, nekā tas bija iepriekšējos gados.

Gay Mitchell, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man pateikties komisāram un abiem banku prezidentiem par to ieguldījumu un visiem nama dalībniekiem par ieguldījumu.

Ļaujiet man izteikties īsi un konkrēti. Prezidenta *P.Maystad* komentāri, ka EIB papildus finansiālais atbalsts atļaus iespējami ātras izmaksas un veicinās reālo ekonomiku, jo īpaši, aizsargājot labus projektus un palīdzot dzīvotspējīgiem uzņēmumiem šajos grūtajos laikos, ir ļoti iepriecinoši. Mans viedoklis ir, ka mums jāatbalsta kompāniju pūles cik vien iespējams, lai nodrošinātu tās ar kredītu, kas vajadzīgs, lai tās turētu savu biznesu virs ūdens un lai nodrošinātu, ka darbs nav zaudēts.

Ziņojums tomēr aicina ievērot piesardzību attiecībā uz komercbanku izmantošanu EIB aizdevumos, un šajā ziņā par rīcības kodeksu starp komercbankām un EIB. Ceru, ka deputāti atzīmēs to no dažām piezīmēm, kas tika izdarītas.

Otrkārt, pašreizējā noskaņa Eiropā ir aizturēta: mājokļu cenas dažās valstīs turpina celties un cilvēki ir ierobežojusi savus uzkrājumus. Lai apkarotu krīzes ietekmi, mums jāsāk runāt par reģenerāciju. Mēs novērsām skatu no bumbas, kad tā nāca krīzē, kurā mēs esam. Mēs atkal novērsām skatu no bumbas. Atgūšanās nāk: tā var būt līdz šā gada beigām vai tā var būt nākamajā gadā, bet tā nāks. Mums ir nepieciešams, sākt runāt par atgūšanos un sagatavošanos tai, un, jo īpaši, būt pietiekami konkurētspējīgiem, lai izmantotu atgūšanos. Uz to es aicinu visu trīs iestāžu pārstāvjus šeit šodien un šo namu.

Visbeidzot, ir nepieciešams, lai EIB un ERAB strādātu kopā ar citām starptautiskām un reģionālām finanšu institūcijām –, kā piemēram, Pasaules banka, Āzijas Attīstības banka un Āfrikas Attīstības banka –, lai veicinātu attīstību apgabalos ārpus Eiropas. Šīm bankām ir pozitīva ietekme, sniedzot atbalstu jaunattīstītajām valstīm, bet es uzskatu, ka šai ietekmei ir jābūt pienācīgi novērtētai.

Finansējums zemes īpašniekiem, kas ir jaunattīstītajās valstīs jāskata kā ieguldījumu izmaksas saskaņā ar EIB ārējo aizdevumu mandātu. Es tiku izraisījis šo jautājumu daudzos gadījumos. Valsts, no kuras es nāku, ir pieredzējusi badu. Mēs esam pieredzējuši visu veidu lietas, ko cilvēki Āfrikas valstīs piedzīvo tagad. Tas, ka cilvēki ieguldīja universāli mazos zemes gabalos, izmainīja mūsu salas ziemeļaustrumu daļu.

Paskatieties uz šo modeli jaunattīstītajās valstīs. Mums ir nepieciešamas tās kā mūsu nākotnes tirdzniecības partneri, un es aicinu abas bankas apsvērt to, ko es teicu šeit, jo es domāju, ka tas ir veids, kā palīdzēt pasaules attīstībai. Šāds rezultāts šeit radās šodien tikai pirms dažām minūtēm Lielbritānijas premjerministram, un es nododu šo īpašo punktu abām bankām.

Paldies, priekšsēdētāja kungs, par iespēju atsaukties uz šo diskusiju. Ceru, ka mēs turpināsim iet uz priekšu savstarpējas sadarbības atmosfērā par labu Eiropai.

Esko Seppänen, *referents*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es atzīmēju, ka pastāv liela vienprātība šajā namā par Eiropas Investīciju bankas jauno mandātu attiecībā uz ārējiem aizdevumiem juridisko pamatu.

Tā kā EIB pārstāvji ieradās vēlu un nav dzirdējuši manu sākotnējo runu, es gribētu vērst uzmanību uz to, ka jautājums tagad tiek nolemts saistībā ar koplēmuma procedūru, un ka Eiropas Parlaments nav vairs vājš spēlētājs kā tas ir bijis līdz šim jautājumos, kas saistīti ar Eiropas Investīciju banku.

EIB vairs nevarēs rēķinās ar dažu uzticamu deputātu atbalstu nākotnē. Saskaņā ar koplēmuma procedūru, būs nepieciešams plašs atbalsts Eiropas Parlamentā. Lai tas notiktu, EIB vajadzēs veikt konstruktīvākas darbības saistībā ar Eiropas Parlamentu nekā mēs uzskatījām laikā, kad šīs pilnvaras tika skatītas. Es uzskatu, ka šajā laikā tas tiks bankai skaidri parādīts un es ceru, ka banka saprot ziņu, ko Eiropas Parlaments tai nosūtījis. Viss ir labs, kas labi beidzas.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 25. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), rakstiski. – (IT) EIB loma Eiropas attīstības un kohēzijas politikas īstenošanā ir ievērojami augusi.

Lai gan EIB savulaik tika kritizēta, jo uzskatīja, ka tā ir nedaudz attālinājusies no Eiropas Savienības izvirzītajiem ekonomikas un sociālās kohēzijas mērķiem, koncentrējot savus centienus pirmām kārtām uz valsts struktūrām, šķiet, ka tā maina kursu attiecībā uz attīstības un kohēzijas izredzēm 2007—2013. gadam.

Ciešāk sadarbojoties ar Eiropas Komisiju, EIB šodien sevi parāda kā modernu un dinamisku banku, un tas ir, pateicoties tāda veida finanšu projektu pieaugumam, kas izstrādāti, lai palīdzētu atjaunot atpalikušāko Eiropas reģionu sociāli ekonomisko līdzsvaru. Kas attiecas uz pasākumu īstenošanu, mums ir jo īpašs prieks redzēt atbalsta mehānismu ieviešanu MVU, kas varēs palielināt savus ieguldījumus, pateicoties labākai piekļuvei finanšu tirgiem.

Līdztekus to pasākumu paketei, ko Eiropas Komisija noteikusi MVU atbalstam Kopienas līmenī un kuri pašlaik tiek īstenoti, EIB jānodrošina pievienotā vērtība un MVU darbības kāpinājums un straujāka attīstība, jo tie ir galvenais, neaizvietojamais avots jaunām darbavietām Eiropā.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Šā ziņojuma pamatjautājumi neattiecas uz Kopienas garantiju kā tādu, bet drīzāk uz veidiem, kā efektīvāk izmantot EIB piešķirto finansējumu. EIB kā ES instrumenta ekonomikas atbalstam loma ir neapšaubāma. ES ir vairāki finanšu instrumenti ārējo attiecību jomā un EIB darbībai tie jāpapildina.

Kas attiecas uz finansēšanas prioritātēm, es priecājos, ka ziņojuma pašreizējā versijā ir atspoguļots mans priekšlikums iekļaut vajadzīgo skaidrojumu par enerģētikas projektiem Austrumeiropā un Dienvidkaukāzā, proti, lai tie būtu „saskaņā ar Kopienas politikas mērķi dažādot enerģijas avotus un nolūkā garantēt stabilus un drošus resursus patērētājiem.”

Es esmu gandarīts, ka Eiropas vadītāji ir panākuši kompromisu ar Eiropas Padomi attiecībā uz to, ka ES finansē enerģētikas projektus kā daļu no ekonomikas atveseļošanas plāna. Es esmu gandarīts, ka projektā „Nabucco” tika saglabāts šis kompromiss un ka tas tika pasludināts par prioritāru enerģētikas projektu. Es ceru, ka EIB tiks iesaistīta, lai šajā projektā tiktu sasniegts vajadzīgais ieguldījumu līmenis un, sākot ar 2013. gadu, mēs varētu transportēt gāzi no Kaspijas jūras uz Eiropu.

10. Budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instruments - 2007.-2013. gada finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopējās debates par šādiem ziņojumiem:

- A6-0104/2009, Budžeta komitejas vārdā ziņo Virrankoski kungs par budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumentu (2008/2053(INI)); un

- A6-0110/2009, Budžeta komitejas vārdā ziņo Bøge kungs par 2007.-2013. gada finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšanu (2008/2055(INI)).

Kyösti Virrankoski, referents. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, mums priekšā ir ziņojums par budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumentu. Es vēlētos pateikties visai Budžeta komitejai par tās spēcīgo un pastāvīgo atbalstu, kā arī komitejas sekretariātam un visiem, kas man palīdzēja.

Budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumentu ieviesa Prodi komisija, ko vadīja komisārs Kinnock. Šo reformu veicināja ziņojums, ko sniedza ārējo ekspertu grupa, kas bija pilnvarota izpētīt krīzi, kas piemēklēja iepriekšējo komisiju. Šis ziņojums ir tāds kā termiņa vidusposma pārskats, uz ko atsaucas kā uz „Kinnock reformām”.

Budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumenta mērķis ir noskaidrot pieejamo budžeta līdzekļu un cilvēkresursu pārvaldību saskaņā ar politikas jomu. Pārvaldībai jāspēj skaidri uzrādīt sasniegtos rezultātus, lai skaidri saskatāmi parādītu to vērtību salīdzinājumā ar ieguldījumu.

Galvenais ir rezultāti, ne tik daudz veids, kā tie sasniegti. Pieejā atspoguļo izlietojumu uzņēmējdarbībā.

Sistēmu var arī raksturot daudz vienkāršāk. Nepietiek tikai ar to, ka nauda ir izlietota — vai pat „uzpūsta” — oficiāli vai saskaņā ar likumiem: rezultāti nosaka pārvaldības kvalitāti, nevis labos nodomus.

Rezultāti arī parāda, cik efektīva ir pārvaldība un administrēšana. Ņemsim, piemēram, struktūrpolitiku un kohēzijas politiku. Ja divus gadus un trīs mēnešus pēc programmas uzsākšanas vairāk nekā trīs ceturtdaļas administratīvo un kontrolsistēmu nav pieņemtas, pārvaldību nevar uzskatīt par efektīvu. Tā var būt gan Komisijas, gan dalībvalstu vaina, lai gan taisnība ir, ka pārvaldība ir birokrātiska un neefektīva.

Budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instruments lika uzsvāru uz efektivitāti un veicināja to. Tas samazina birokrātiju un nostiprina pilsoņu un to, kas cietuši no administratīvas iedarbības saistībā ar pārvaldību, oficiālo statusu.

Budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instruments liek uzsvāru uz personisku atbildību, bet tas arī pieļauj rīcības brīvību. Laba administratīva sistēma nodrošina skaidru atbildības sadali. Pārvaldībai ir savs veidols gan zemākā, gan augstākā līmenī.

Tā kā pārvaldības mērķis ir augsts ražīgums, vadītājam darbā nav nevajadzīgi jāsasprindzinās. Ir nepieciešami tikai pamatnoteikumi. Nebūtiski ziņojumi un plānošana nav vajadzīga.

Šis ziņojums ir balstīts uz neseniem pētījumiem, no kuriem vissvarīgākie ir iekļauti paskaidrojumu sadaļā. To vispārējā gaisotne liecina, ka budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumenta ieviešana ir guvusi panākumus un izraisījusi lielas kulturālas pārmaiņas Komisijā, tajā pašā laikā palīdzot noskaidrot personāla pienākumus un atskaitīšanās sistēmu, kā arī izveidojot efektīvāku, uz rezultātu vairāk orientētu un pārredzamu pārvaldību.

Birokrātija un tas, ka tā tomēr palielinās, ir patiesi draudi. Mums jo īpaši jāizvērtē, vai pašreizējā gada plānošanas un pārskata procesā nav pārāk daudz plānošanas, jo īpaši salīdzinājumā ar sasniegto rezultātu uzraudzību un novērtēšanu.

Mums arī jāpārbauda, vai Komisijas piecgadu stratēģiskie mērķi, tās „Valdības programma” tiek saistīta ar daudzgadu finanšu plāniem un turklāt ar Gada politikas stratēģiju. Gada politikas stratēģija bieži tiek saistīta ar elementiem, kam nav acīmredzama sakara ar Valdības programmu, piecgadu stratēģiskajiem mērķiem un daudzgadu finanšu plānu. Tas parasti rada problēmas budžeta izstrādei, tā kā līdzekļi ir iekļauti finanšu sistēmas pārskatīšanai, pret ko Padome jo īpaši iebilst. Īstenībā par to liecina skaidri piemēri ik pēc pieciem gadiem.

Komisijai ir īpašas grūtības noteikt „negatīvās prioritātes”, izšķirt, kādi pasākumi nav nepieciešami vai ir mazāk svarīgi un no kādiem jāatsakās. Šajā sakarībā jācer, ka Komisijas pieeja būs drosmīgāka.

Joprojām ir grūti noteikt administratīvos izdevumus, lai gan tie tiek finansēti atsevišķi, jo administrācija joprojām tiek finansēta no funkcionālajām apropriācijām, un tajās ir iekļautas izpildaģentūras un bieži vien tehniskā palīdzība dalībvalstīs. Tāpēc ziņojumā ir pievērsta uzmanība tam, kāda nozīme ir cilvēkresursu uzraudzībai.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums pamatojas uz mūsu Eiropas mantojumu — 1789. gada Lielās Franču revolūcijas pirmajā posmā pieņemtās Cilvēka un pilsoņa deklarācijas 15. pantu: „Sabiedrībai ir tiesības pieprasīt no ierēdņiem atbildību par viņu pienākumu izpildi.”

Reimer Böge, *referents*. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, šodien mēs apspriežam 2007. — 2013. gada finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšanu. Es vēlētos jums vēlreiz atgādināt, ka mēs sākotnēji piekritām vairākām starpiestāžu deklarācijām, ko šis ziņojums aicina īstenot un kas tiek nodotas jaunievēlētajam Parlamentam kā vadlīnijas Eiropas Parlamenta turpmākajai nostājai debatēs nākamo dažu mēnešu laikā.

Tika pieprasīts, lai Parlaments iekļautu trīs galvenās deklarācijas turpmākajās sarunās par ienākumu un izdevumu politiku veidā, kāds nekad agrāk nav ticis izmantots. Tāpēc Komisija uzņēmās iesniegt ziņojumu par Starpiestāžu līguma darbību 2009. gada beigās. Komisija arī uzņēmās iesniegt plašu, pilnvērtīgu budžeta pārskatu, kurā iekļauti visi ES izdevumu aspekti, tostarp, kopējā lauksaimniecības politika un resursi, arī Apvienotās Karalistes atlaides 2008/2009. Turklāt mēs nedrīkstam aizmirst, ka daudzu daudzgadu programmu termiņa vidusposma pārskatīšana notiks šeit, Parlamentā 2010. gadā.

Visi, kas ielūkosies publiskās apspriešanas dokumentos, redzēs, ka dalībvalstis pretstatā citām struktūrām, kas izteikušas savu viedokli, cenšas izvairīties no saviem pienākumiem un atbildības, ko tās uzņēmušas, tieši pieņemot attiecīgo finanšu plānu. Es nāku tieši no tā sauktā ekonomikas atveseļošanas plāna apspriešanas un es vēlētos teikt, ka pēc tā, kas notiek šeit — pastāvīga robežu meklēšana, kas vairs nav iespējama, jauni plāni, kas ierobežo Parlamenta budžeta tiesības — ir skaidrs, ka tā vairs nevar turpināties. Tāpēc es aicinu

Komisiju rudenī iesniegt priekšlikumu, kas attieksies ne tikai uz laika posmu pēc 2013. gada, bet arī ietvers finanšu shēmas pārskatīšanu un radīs jaunas izredzes nākotnē.

Mēs pietiekami savlaicīgi šajā ziņojumā noteicām, ka mēs, pirmkārt, koncentrēsimies uz esošajiem iztrūkumiem un ilgtermiņa perspektīvu, sīki nepakavējoties pie Lisabonas reformlīguma ietekmi uz budžetu. Šā iemesla dēļ mēs Budžeta komitejā ar lielu pārsvaru nobalsojām par trīspakāpju pieeju: lēmums par trūkumiem un acīmredzamu iztrūkumu nenokārtotajos jautājumos, ko mēs nespējam sekmīgi apspriest un skaidrojums, ka ir budžeta kategorijas — mūsu politikas galvenās jomas — kurām hroniski pietrūkst finansējuma. Piemēram, mēs nesasnēsim savus mērķus pētniecības un inovāciju jomā. Kategoriju 3.a un 3.b jomā mēs nespēsim sasniegt vēlamo līmeni kultūras, jaunatnes, izglītības un mūsu iekšējās un ārējās drošības jomā. Kopējā ārlietu un drošības politikas jomā arī hroniski trūkst finansējuma.

Tāpēc mēs Padomei izteicām šādu piedāvājumu: apspriedīsim šos trūkumus un noturēsim sarunas šajā jomā, bet ne kā daļu no cīņas par gada budžeta procedūru. Mūsu priekšlikums ir atrisināt šīs problēmas, izmantojot mērķtiecīgu pārskatu, un tajā pašā laikā paplašināt esošo finanšu shēmu līdz 2015. vai pat 2016. gadam, tā, lai ilgtermiņā mēs varētu sasniegt finanšu shēmas vajadzīgo demokrātijas leģitimitāti. Tā ietvers Komisijas vadības termiņa un finanšu shēmas perioda lielāku tuvināšanos. Turklāt mēs nedrīkstam aizmirst, jo īpaši saistībā ar debatēm par Eiropas Investīciju banku, nodrošināt, lai ārpus Kopienas budžeta nebūtu nekāda ēnu budžeta.

Nobeigumā es vēlētos pateikt, ka šis ziņojums ir saskaņā ar Konstitucionālo lietu komitejas izstrādāto ziņojumu. Tāpēc mēs Komisijai un Padomei nododam šādu vēstījumu: mēs neesam gatavi apspriest uzdevumu izpildīt piec gadu finanšu plānu, kas laika ziņā atbilst Komisijas darbības termiņam. Mēs esam gatavi apspriest tikai to, kā sasniegt mūsu mērķi. Liels paldies.

Dalia Grybauskaitė, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, liels paldies par šiem diviem ziņojumiem, ko mēs varam vērtēt kā uzdevumu jaunajam Parlamentam un, iespējams, arī pašreizējai Komisijai, kā arī jaunajai Komisijai, kā īstenot sarunas, kādi mums būs Eiropas budžeta pārvaldības mehānismi un kāds būs Eiropas budžets nākotnē.

Šajā sakarībā es vēlos sveikt mūs visus, tostarp Parlamentu un Komisiju. Piecu gadu laikā mēs esam pieredzējuši nebijušus notikumus. Mēs esam pārskatījuši finanšu shēmu trīs reizes, kas nekad agrāk nav bijis – Galileo, Pārtikas mehānismu un tagad 5 miljardus eiro.

Tas ir tikai tāpēc, ka iestādes spēj izmantot šo sastingušo atmosfēru, kādā mēs šodien darbojamies ar finanšu sistēmām savu iespēju robežās, lai nodrošinātu nepieciešamo.

Tāpēc Komisija ņem vērā abus ziņojumus, jo īpaši Bōge kunga ziņojumu, kas attiecas uz Eiropas budžeta nākotnes formu. Komisija ir gatava un būs gatava vest sarunas, pamatojoties uz jūsu ziņojumā iekļauto. Mēs apstiprināsim mūsu saistības nodot termiņa vidusposma pārskatu un vērtējumu, kā darbojas IIA. Mēs apstiprinām, ka nodosim to, kas mums jānodod un, kā tika solīts IIA, budžeta reformas līdz šā gada beigām.

Ņemot to vērā, es vēlētos personiski pateikties Parlamentam. Iespējams, ka šī ir viena no manām pēdējām izdevībām runāt šeit, un es vēlētos pateikties jums par sadarbību un sapratni, ko saņēmu jau no paša sākuma. Šajos grūtajos laikos mēs visi kopā spējam panākt ļoti labus rezultātus.

Michael Gahler, Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos atbalstīt trīs posmu pieeju termiņa vidusposma pārskatam, ko izstrādāja un prezentāja Bōge kungs. Tā dod iespēju rūpīgi izanalizēt mūsu politiskos mērķus, nepieciešamās izmaiņas mums pieejamajiem instrumentiem un finansējuma jautājumu.

Ceterum censeo: es kā ārlietu speciālists vēlētos vēlreiz pieprasīt, lai reiz tiktu panākts ārlietu jomas pietiekams finansējums. Komisija ir piekritusi sniegt vērtējumu šai jomai. Mēs gribam redzēt īstermiņa risinājumus kā daļu no pašreizējās finanšu sistēmas, kā arī nākamās finanšu sistēmas iespējas darboties. Cita starpā pienācīgs finansējums jāpiešķir Eiropas Ārlietu dienestam. Mēs vēlamies tādu Eiropas Savienību, kas pilda savas saistības starptautiskajās attiecībās un var ātri un pienācīgi reaģēt uz krīzēm. No tā ir atkarīga mūsu uzticamība un spēja būt efektīvam partnerim.

Mēs atzinīgi vērtējam Eiropas kaimiņattiecību politikas tālāku attīstību, izveidojot Austrumu partnerattiecības un Vidusjūras savienību, kas partneriem dod divas efektīvas un uzticamas sistēmas. Tomēr mums būs jānoskaidro, vai finansiālās korekcijas darbosies, ņemot vērā mūsu ārpolitikas uzdevumus. Mēs aicinām nākamajā finanšu plānā izstrādāt jaunus tiesiskos noteikumus un piešķirt pienācīgu finansējumu sadarbībai ar trešām valstīm neatkarīgi no valsts attīstības palīdzības.

Es vēlētos paust vēl vienu vēlmi nākotnei ārpus Lisabonas līgumā ietvertā. Es uzskatu, ka viss finansējums ārējai darbībai jāiekļauj ES budžetā. Tas attiecas gan uz Eiropas Attīstības fondu, gan „Athena” mehānismu. Mūsu valdībām nevajadzētu baidīties no pārredzamības konkrētā jomā, lai kļūtu skaidrs, cik mēs kopīgi esam jau uzsākušies Eiropas zonā attiecībā uz ārpolitiku, tostarp un jo īpaši militārajā darbībā.

Herbert Bösch, *Budžeta kontroles komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sveikt Komisiju par šo paziņojumu, ko tā ir atklāti sniegusi tieši tā, kā mēs iztēlojāties iepriekš. Apsveicu!

Ir vērts īstenot 300 vai vairāk pabalstu. Tie ir pamatoti priekšlikumi, kas palīdzēs mums virzīties uz priekšu. Es esmu ļoti pateicīgs, ka paziņojumā ir iekļauti tādi temati kā atskaitīšanās, pārredzamība un politikas pārskatāmība. Tā būs izšķiroša ietekme. Es aplaudēju iepriekšējam runātājam, protams, par iespaidu, ko atstāja jautājums kādā mērā Padome var atturēt Eiropas Savienību no Eiropas Parlamenta kontroles. Attiecībā uz Lisabonas līgumu tas nozīmē, ka, ja tās patiesi iegūs lielākas tiesības, nebūs parlamentārās un valsts kontroles pār šiem astoņiem miljardiem.

Lai būtu pilnīgi skaidrs, es esmu no neitrālas valsts. Man jāspēj atbildēt saviem vēlētājiem, kas notiek ar naudu. Es to nevaru, lai gan esmu Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētājs. Tāpēc turpmāk šie apsvērumi jāņem vērā. Es esmu ļoti pateicīgs par jūsu ierosinājumiem.

Man ir žēl, ka šīs debates notiek politiskā priekšskara krišanas laikā, tā kā mēs jau atvadāmies viens no otra un vēlam visu to labāko. Es vēlētos darīt tāpat. Jūs esat paveicis labu darbu, komisār. Apsveicu!

Paul Rübīg, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropa ir spējusi izveidot tā saukto nulles budžetu. Mēs esam vienīgais politiskais līmenis, kam ir nulles budžets. Mums ir pieejami 0,89 % no nacionālā kopprodukta un mēs esam labs piemērs, cik uzmanīgi var tikt izmantota Eiropas nodokļu maksātāju nauda.

Turklāt vairāku gadu laikā mēs esam parādījuši, ka mūsu ienākumi pārsniedz izdevumus. Katru gadu mums ir neliels līdzekļu pārpalikums, un mums beidzot vajadzētu spēt izlietot naudu, kas atlikusi, Eiropas pievienotās vērtības radīšanai nākotnē. Parlamentam un Padomei vajadzētu vienoties, kādā veidā šī nauda var dot ieguldījumu Eiropas pievienotajā vērtībā. Ir ļoti svarīgi, lai mēs šo finansējumu liktu lietā.

Turklāt, mēs tikko debatējām par Eiropas Investīciju banku. Es uzskatu, ka jo īpaši krīzes laikos finansējumam jāklūst pieejamam, cik drīz vien iespējams. Mums ir nepieciešams finansējums nekavējoties, jo īpaši pētniecības jomā, kas piedāvā nākotnes iespējas jauniem pakalpojumiem un produktiem. Pārvaldes vienkāršošana un birokrātijas samazināšana ir svarīgas prasības, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmējiem, jo tie vēlas veikt uzņēmējdarbību pasaules tirgos un tam nepieciešams mūsu atbalsts.

Šajā sakarībā izšķiroši ir stingri koncentrēties uz infrastruktūras attīstību starp dalībvalstīm, uz kurām sāk attiekties Ekonomikas atveseļošanas plāns, piemēram, „Nabucco” un citas enerģētikas maģistrāles, jo šajā jomā ir iespējama strauja attīstība. Ja jūs padomājat, cik daudz tērauda ir nepieciešams šīm maģistrālēm, kļūs skaidrs, ka mūsu tērauda rūpniecība noteikti īsā laikā panāks augstus pārdošanas rādītājus un darba drošību. Mums jāstrādā, lai to sasniegtu.

Rumiana Jeleva, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (BG) Dāmas un kungi, kā Reģionālās attīstības komitejas referente es vēlētos uzsvērt, cik svarīga ir 2007. — 2013. gada finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšana.

Es atzinīgi vērtēju Bōge kunga ziņojumu, jo tajā tika arī norādīts uz jomām, kur ir nepieciešamas izmaiņas un uzlabojumi, tādējādi nodrošinot ceļu efektīvākai Eiropas Savienībai. No manas pārstāvētās komitejas viedokļa mēs galvenokārt esam ieinteresēti, kā tiek izlietoti kohēzijas politikas līdzekļi, jo tā ir viena no budžeta galvenajām sadaļām. Mēs saglabājam savu ilggadējo viedokli, ka lielākā daļa finanšu līdzekļu jānovirza uz mazāk attīstītiem reģioniem, kam nepieciešams ES atbalsts. Es esmu gandarīts, ka ziņojums nav pretrunā ar mūsu viedokli šajā jautājumā.

Ir jauni globāli uzdevumi ar nopietnu teritoriālu ietekmi. Lai tos izpildītu, jāgarantē pietiekams finansējums laika posmam pēc 2013. gada. 0,35 % no ES IKP var nebūt pietiekams, lai sasniegtu šos mērķus. Mēs nozēlojam, ka ziņojumā nav pilnībā ņemts vērā mūsu ierosinājums, bet mēs atzinīgi vērtējam to, ka tajā ir secinājumi, kas ir ļoti tuvi mūsējiem.

Mēs arī pārskatījām struktūrfondu situāciju, kur diemžēl dažās valstīs ir zems izmantošanas līmenis. Zināmā mērā vainīgs ir dalībvalstu iestādes, jo tās efektīvi neizmanto šos fondus savā darbā. Es uzskatu, ka sarežģītā

sistēma arī ir viens no cēloņiem zemajam izmantošanas līmenim. Mūsu komiteja ierosināja vienkāršot procedūras, un es esmu gandarīts, ka Bōge kunga ziņojumā ir pausti līdzīgi uzskati.

Mūsu komiteja uzskata, ka mums atkal jāuzsāk debates par to līdzekļu izmantošanu, ko mēs zaudējam noteikuma N+2/N+3 dēļ. Mūsu sarunās par Struktūrfondu regulējumu 2007-2013. gadam Parlaments ierosināja neizlietotos līdzekļus izmantot operatīvo programmu labākai izmantošanai. Bōge kunga ziņojumā šī ideja netika apsvērta, bet es domāju, ka mums tā jāņem vērā kā sākuma punkts turpmākai diskusijai.

Nobeigumā es vēlētos pateikties Bōge kungam par viņa konstruktīvo sadarbību un izcilo ziņojumu.

Esther De Lange, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, patiesībā es šodien vēlējos uzrunāt Padomi, bet sapratu, ka šeit nav neviena no Padomes un tāpēc šīm debatēm tiek it kā tiek pievērsta mazāka uzmanība. Tas mani nedaudz pārsteidz, tā kā pagājušās nedēļas nogalē tika veikti nepieciešamie pasākumi šajā sakarībā un tad, kad jāapspriež šo pasākumu īpašais finansējums, Padome atsakas pildīt noteikto.

Katrā gadījumā, es šeit stāvu, bruņojies ar vajadzīgo ironijas devu. Oficiāli mēs šeit esam, lai apspriestu termiņa vidusposmu, bet patiesībā viss nepieciešamais jau ir pateikts par ekonomiskās stimulēšanas paketi, par ko pagājušonedēļ tika panākta vienošanās. Šī pakete nosaka termiņa vidusposma pārskatīšanas un daudzgadu budžeta nepilnības, tā kā kopš pašreizējās daudzgadu sistēmas sākuma trijos gadījumos pēc kārtas mēs esam kļūdījušies, veicot paši savus darījumus. „Galileo”, pārtikas atbalsts Āfrikai un veids, kā tas tika finansēts, nav nekādas skaistās lietas.

Tagad atkal mums ir debates par ekonomikas stimulēšanas paketi. Padome ir ierosinājusi pasākumus, bet tā, šķiet, vēl nezina, no kurienes tai tiks piešķirta nauda. Enerģētikas jomā, piemēram, enerģētikas projektiem ir jāatrod apmēram tikai 2 miljardi ne tikai no šā gada budžeta, bet arī no nākamā un, iespējams, aiznākamā gada budžeta. Tas nozīmē, ka mēs sāksim grābstīties jau ap lauksaimniecības budžeta rezervēm. Nu labi, ļaudis teiks, tas nav lauksaimniecības budžets, tās ir rezerves, bet būtu jāparādās tikai vienam lopu slimību uzliesmojumam un šī nauda patiešām būtu nepieciešama lauksaimniecības budžetā. Varbūt jūs atceraties mutes un nagu sērgas uzliesmojumu? Vai to, kas notiks, ja zemās piena tirgus iepirkuma cenas saglabāsies un būs nepieciešama iejaukšanās? Turklāt nākamo dažu gadu laikā lauksaimniecības budžeta rezerves samazināsies. Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumā par termiņa vidusposma pārskatīšanu tas ir pilnīgi pareizi norādīts.

Tāpēc es vēlētos, lai Komisija un Padome apstiprinātu — Padome mutiski, bet ja tas nav iespējams, tad rakstiski — ka mēs vispirms izpildīsim savas saistības attiecībā uz lauksaimniecību un tikai tad raudzīsimies, kādas ir rezerves un vai tās patiešām var izmantot citiem mērķiem. Par tādiem noteikumiem mēs esam savstarpēji vienojušies. Ja mēs tos neievērosim, es uzskatu, ka tad mēs izliesim no vannas netīro ūdeni kopā ar bērnu.

Ingeborg Gräßle, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es vēlētos izteikt ļoti lielu pateicību Virrankoski kungam par viņa pašiniciatīvas ziņojumu, kurā skats Budžeta komitejas sasāpējis jautājums, citiem vārdiem — kā mēs veiksīm plānošanu? Kādus plānošanas instrumentus mēs izvēlēsimies? Kā mēs nodrošināsim, lai mūsu prioritātes tiktu īstenotas? Paldies, Virrankoski kungs, par jūsu lielo darbu.

Mēs uzskatām, ka ir svarīgi, lai mūsu budžeta prioritātes tiktu atspoguļotas arī cilvēkresursu jautājumā. Tāpēc mēs vēlētos izteikt priekšlikumu Komisijai. Mums vajadzētu labāk izmantot Komisijas atskaitīšanās saistības, lai apvienotu gada politikas stratēģiju un budžeta projektu. Mēs uzskatām, ka ģenerāldirektorātu gada ziņojumi pietiekami sīki neiekļauj vai vispār neapsver budžeta trāpījumu procentu. Mēs vēlētos zināt, kas ir noticis ar Parlamenta prioritātēm? Cik augsts ir gada politikas stratēģijas trāpījumu procents šajā sakarībā?

Pēc manām domām, mums visiem vēl daudz jāmacās un ir nepieciešama daudz lielāka pieredze, lai viss atskaitīšanās process nepaliktu tikai tīri teorētisks mērķis. Tas nav teorētisks uzdevums. Tas ir nepieciešams, lai pareizāk varētu pārvaldītu naudas līdzekļus. Tāpēc mēs aicinām turpmāk attīstīt vadības instrumentus, palīdzēt mums vairāk izpētīt veidu, kādā budžets tiek īstenots, un plānošanas procedūrā vairāk iekļaut īstenošanas procesa pasākumus.

Mēs arī sev jautājam, kā efektīvāk integrēt gada vadības plānu gada politikas stratēģijā. Mēs vēlētos vairāk zināt par budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumentu cikla, kas arī jāvienkāršo, izmaksām. Tika ierosināts iekļaut šos jautājumus pārbaudes ziņojumā. Mēs jau esam saņēmuši kārtējo pārbaudes ziņojumu,

paldies. Mēs to izpētīsim un iepazīsimies. Tomēr tas nozīmē, ka šīs lietas jāiekļauj, vēlākais, nākamajā ziņojumā.

Tika iesniegti divi grozījumi, ko mūsu grupa nevar apstiprināt. Mēs uzskatām, ka nav pareizi pagarināt termiņu vēl uz diviem gadiem, jo tas nevis uzlabo vadības instrumentu, bet vēl vairāk to devalvē. Mēs vēlamies uzlabot budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumentu, nevis pagarināt to vēl uz diviem gadiem. Mēs arī balsosim pret pētījuma grozījumu. Tas ir labs grozījums, bet tam nav vietas šajā ziņojumā.

Mēs vēlētos pateikties komisārei par darbu un vēlēt visiem veiksmi vēlēšanās.

Gary Titley, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz šī budžeta pārskatīšanu, mums vienkārši sev jāuzdod viens jautājums: vai budžetā ir atspoguļotas 21. gadsimta politiskās prioritātes? Ja nē, tas jāmaina. Vai tas ir pietiekami elastīgs, lai atspoguļotu laikmeta izmaiņas? Jo pašlaik saistībā ar budžetu es esmu vīlies par to, kāda ir mūsu attieksme pret negatīvajām prioritātēm. Budžetā to ir pārāk daudz, jo mēs nevaram neko mainīt MFF ierobežojumu dēļ.

Ja es drīkstu pievērsties uz pasākumiem balstītai budžeta veidošanai un pārvaldībai, es uzskatu, ka Komisija ir panākusi lielu progresu, bet es vēlētos brīdināt par šī uzdevuma pārāk lielu birokratizāciju, jo mēs vēlamies nodrošināt kvalitatīvu attīstību, nevis mīņāšanos uz vietas. Mēs negribam, lai ļaudis tērētu laiku, vērtējot sevi, kad viņiem vajadzētu darboties un veikt kādus pienākumus. Tāpēc mums jābūt uzmanīgiem šajā ziņā. Es personiski domāju, ka gada politiskā stratēģija būtu labāka, ja tā ik pēc diviem vai divarpus gadiem tiktu saskaņota ar parlamentāro ciklu. Tas ļautu mums gūt daudz skaidrāku ideju par mūsu politiskajām izredzēm, pamatojoties uz Komisijas gada darba programmām.

Silvana Koch-Mehrin, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, jau sen bija jāveic ES finansiālā reforma, un es pateicos referentam Bøge kungam par tās iedibināšanu. Mums ES ir nepieciešama godīga, vienkārša, pārredzama, uzticama un ilgtspējīga ienākumu un izdevumu sistēma. ES budžeta finansējumam būtu jānāk tikai no diviem avotiem, citiem vārdiem, no tradicionālajiem pašu resursiem un maksājumiem, kas pamatojas uz dalībvalstu tautsaimniecības spēku, tas ir, valsts kopējo ienākumu daļu. Šajā gadījumā dalībvalstīm būtu jāiegulda maksimāli 1 % no valsts kopējiem ienākumiem.

Tā vietā, lai ES darītu pieejamus lielākus līdzekļus, finansējums būtu jāpārvieto uz jomām, kur Eiropas līmenī var iegūt īstu pievienoto vērtību, piemēram, uz kopējo ārpolitiku, Eiropas tīkliem, ārējo robežu pārvaldību un pētniecību. No otras puses, būtu jālikvidē ilgtermiņa subsīdijas. Tas nozīmē arī, ka būtu jālikvidē uz PVN balstītie pašu resursi un, pats svarīgākais, nevajadzētu būt nekāda veida ES nodoklim, kamēr ES nav patiesi pārstāvēta demokrātija. Ir pareizi šeit aizliegt ES valstu parādus. Tā ir teicama politika un tā jā saglabā. Turklāt visiem ES finanšu ministriem beidzot ir jāizstrādā valstu ticamības deklarācija. Liels paldies, un es vēlu panākumus jūsu turpmākajās gaitās.

Wiesław Stefan Kuc, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, abi šodienas ziņojumi pamatojas uz vērtējumiem, ko mēs bijām spiesti sniegt, ievērojot dažādu Eiropas Savienības struktūru lēmumus. Budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumentu vai stratēģiskās plānošanas vai programmu vērtēšana, iespējams, ir vajadzīga, bet atstāj iespaidu, ka tiek veidota „māksla mākslas dēļ”. Kā var salīdzināt politisko mērķu sasniegšanu ar spēkstacijas būvi vai transporta tīklu izveidošanu? Vai Eiropas Savienība ir uzņēmums, kuram mēs cenšamies piemērot līdzīgus efektivitātes novērtēšanas mehānismus?

Tas pats attiecas uz daudzgadu finanšu shēmas termiņa starpposma pārskatīšanu. Katru dienu mēs veicam resursu vērtēšanu un novirzīšanu no mūsu gada budžetiem. Šos lēmumus pieņem Eiropas Padome, kas palielina finansējumu, kas pieejams svarīgu individuālu uzdevumu īstenošanai. Stabils daudzgadu finanšu shēmas dod mums visiem ilglaicīgu drošības sajūtu, un to mums vajadzētu visvairāk novērtēt, jo īpaši tagadējos grūtajos laikos.

Es sirsnīgi apsveicu Bøge kungu un Virrankoski kungu par viņu ļoti labajiem ziņojumiem. Grybauskaitē kundze, es vēlu jums vislabākos panākumus vēlēšanās.

Helga Trüpel, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, balsošanas par pašreizējo finanšu plānu laikā visas trīs Eiropas iestādes — Padome, Parlaments un Komisija — ir sapratušas, ka mums ir nepieciešamas reformas, ja mēs vēlamies sekot līdzi laikam. Tagad dalībvalstis no tā izvairās, tā ir nepareiza pieeja. Taisni pretēji, ir taisnība, ka mums ir nepieciešams līdzsvars starp nepārtrauktību un spēju paredzēt no vienas puses un spēju ātri piemēroties jauniem izaicinājumiem no otras puses.

Mums jāmaina šī sastingusī struktūra. Šajā nolūkā Eiropas budžets — termiņa vidusposma finanšu plāns — jāattiecinā uz pieciem gadiem un tādējādi politiskā ziņā jāsaista ar ievēlētās Komisijas un ievēlētā Parlamenta atbildību. Tas veicinās pārredzamību un politisko skaidrību, kā arī gatavību pieņemt lēmumus.

Šodien mēs dzirdējām, ko ierosināja *Brown* kungs un kam vajadzētu būt darba kārtībā. Prezidents *Obama* arī šodien paziņoja par nodomu ieguldīt 129 miljardus atjaunojamās enerģijas jomā. Es gribētu teikt, ka mums skaidri jāpasaka Eiropas pilsoņiem, ka mums jāpārveido Eiropas budžets. Mums jāapvieno lauksaimniecības politika ar, piemēram, vides enerģijas ražošanu un turpmāk jāatsakās no tiešajiem maksājumiem, kas ir atkarīgi no zemnieku saimniecības izmēriem hektāros. Mums vairāk jāveido saikne ar lauku attīstību, kas dod reālu labumu lauku teritorijās dzīvojošiem cilvēkiem.

Mums jākorrigē sava ekonomikas politika un izaugsmes politika, piemērojoties klimata pārmaiņu un ilgtspējības faktoriem, ja mums tiešām ir nopietna attieksme pret šīm debatēm un Lisabonas stratēģiju, un mums jāpiemērojas jaunajiem uzdevumiem, ar ko mēs sastopamies. Tas nozīmē arī, ka mums vairāk jāiegulda izglītībā, pētniecībā un attīstībā Eiropas līmenī. Visām trim iestādēm jāatrod politiskā drosme veikt to kopā.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Ziņojumā ir iekļauti daži punkti, kas cenšas uzsvērt to, par ko mēs jau ilgu laiku runājam, proti, ka pašreizējais Kopienas budžets ir mazāks nekā būtu vajadzīgs, lai pienācīgi un efektīvi veicinātu sludināto ekonomikas un sociālo kohēziju Eiropas Savienībā. Tas pat drīzāk ir gadījums, kad, neskatoties uz to, ka pašlaik esam krīzes vidū, neatbilstošie ierobežojumi, kas tika apstiprināti pašreizējā 2007-2013 daudzgadu finanšu shēmā, netiek pat pilnībā izmantoti — gandrīz 29 miljardi eiro starp 2007. un 2009. gadu — un budžetā iekļautās summas netiek īstenotas kā „izdevumu” mērķis, jo īpaši attiecībā uz konvergenci un lauksaimniecību, kā arī zivsaimniecību.

No otras puses, ir pievienotas jaunas prioritātes, kas ir pretrunā ar to, kam, kā mēs uzskatām, būtu jābūt Kopienas budžeta mērķim un galvenajai prioritātei: pārdales instruments attiecībā uz izdevumiem, nevienlīdzībām un asimetriju, ko rada iekšējais tirgus, Ekonomiskā un monetārā savienība un pasaules tirdzniecības liberalizācija tajās Eiropas Savienības valstīs un reģionos, kas ir ekonomiski mazāk attīstītas. Mums vajadzētu tādu Kopienas budžetu, kura prioritāte ir patiesa konverģence, kas pamatojas uz sociālo progresu un visu valstu aizsardzību un potenciāla veicināšanu, dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu un vides aizsardzību ar mērķi panākt ekonomikas un sociālo kohēziju, kā arī efektīvu attīstības palīdzību.

Mēs arī uzsveram, ka Kopienas budžetam jābalstās uz godīgu ieguldījumu no visām dalībvalstīm saskaņā ar to kopējo nacionālo ienākumu, tāpēc mēs stingri noraidām jebkādas vairāk vai mazāk slēptas mēģinājumus ieviest Eiropas nodokļus.

Nils Lundgren, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, kā vienmēr, kad runa ir par mūsu budžetu, tas ir rūpīgs un kompetents darbs, bet no tīri politiska skatu punkta tas diemžēl ir iestrēdzis vecajās sliedēs. Kā teica iepriekšējais runātājs, tas nav 21. gadsimta budžets. Tas skaidri pamatojas uz domu, ka ES izdevumiem būtu tikai jāturpina palielināt *ad infinitum*. Jāsaka, ka mums tas jāizbeidz.

Es vēlētos ļoti īsi minēt trīs lietas. Te ir teikts, ka, ja kopējais nacionālais ienākums samazināsies, kas tūlīt notiks, tad tas nedrīkst ietekmēt ES budžetu. Mēs nedrīkstam tādā veidā turpināt. Labāk lai nauda tiek izmantota atsevišķās valstīs, ja tās piedzīvo ekonomisko krīzi un sabrukumu tā, kā tas notiek pašlaik.

Ziņojumā ir ierosināts piešķirt vairāk līdzekļu jaunajām darbības jomām, kas pamatojas uz Lisabonas līgumu. Tā ir augstprātība attiecībā uz demokrātijas pamatlikumiem. Šo līgumu noraidīja.

Tajā pašā laikā ziņojumā nav ierosināti nekādi izdevumu samazināšanas pasākumi. Tomēr ir reālas iespējas panākt ievērojamus ietaupījumus lauksaimniecības un struktūrfondu jomā, kā arī Eiropas ekonomikas un sociālo lietu komitejā, Reģionu komitejā un citur. Lūdzu, veiksim šos ietaupījumus!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ir pienācis laiks novērtēt, kā 2007—2013 daudzgadu finanšu shēma ir darbojusies līdz šim un kādas izmaiņas būtu jāievieš atlikušajos gandrīz četros gados.

Pirmkārt, mums jāatzīst nolīguma par Finanšu plānu, ko dalībvalstis pieņēma 2006. gadā, ierobežojumi. Mēs toreiz to noliedzām, un tagad varam skaidri redzēt, cik neatbilstīgs ir šis nolīgums. Diemžēl pašreizējais finanšu plāns parāda savus ierobežojumus vissliktākajā brīdī, tieši krīzes laikā, kad Kopienas budžetam vajadzētu būt Eiropas Savienības iniciatoram cīņā pret ekonomisko krīzi un bezdarbu.

Pašreizējā brīdī tas būtu gandrīz pārsteidzošs varoņdarbs atrast Kopienas budžetā 5 miljardus eiro, ko izlietot nākamajos divos finanšu gados, lai atjaunotu enerģijas pētniecību, nodrošinātu sadarbību enerģētikas jomā

un uzlabotu saziņu ES lauku teritorijās. Veseli Eiropas Savienības reģioni, piemēram, mans reģions Astūrija, cer atrast dzīvotspējīgu un ilgtspējīgu veidu, kā izmantot ogles par tīru enerģijas avotu.

Tam, piemēram, būtu jāizmanto Kopienas budžets. Tomēr tā neelastīgums un dažādu izdevumu kategoriju nepietiekamais finansējums ļaus atrast šos 5 miljardus eiro tikai tad, ja pilnībā netiks izmantota nauda, kas paredzēta kopējai lauksaimniecības politikai laika posmam no 2009—2010. gadam. Tā nav budžeta efektivitāte, tas vienkārši ir grāmatvedības triks.

Böge kungs kā referents šodien uzsāka ļoti noderīgu diskusiju par Kopienas budžeta transformēšanu patiesi aktīvā ekonomikas politikas instrumentā. Mēs turpmāk nevaram atļauties vēl vienu neveiksmīgu finanšu plānu.

Göran Färm (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, kā Eiropas Sociāldemokrātu grupas ēnu referents šā jautājuma sakarībā es vēlētos izteikt pateicību Böge kungam par viņa pozitīvo sadarbības garu. Ilgtermiņa shēma ir svarīga, bet mūsdienā strauji mainīgajā pasaulē uz septiņiem gadiem iesaldēts budžets ar stingru augšējo robežu gan kopumā, gan pa nozarēm ir nepieņemams modelis.

Esošais ilgtermiņa budžets, kas ir spēkā līdz 2014. gadam, būtībā tika noteikts 2005. gadā. Kurš gan toreiz varēja nojaust par pašreizējo ekonomisko krīzi, situāciju Kosovā vai Gazā, vai klimata krīzes apjomu, vai ārkārtīgajām pārtikas cenu svārstībām? Nē, tā mēs vairs nevaram turpināt.

Mans secinājums ir, ka mums ir vajadzīgs pašreizējā ilgtermiņa budžeta sīks pārskats: daudzgadu finanšu shēma. Tas tiks piemērots īpaši lielā mērā, protams, ja Budžeta komitejas priekšlikums tiks ieviests, citiem vārdiem, tiks pagarināts pašreizējās finanšu shēmas darbības laiks par ierosinātajiem diviem gadiem, lai to labāk saskaņotu ar Komisijas un Parlamenta darbības termiņiem.

Tātad, ko mēs gribam? Patiesībā vairākas lietas.

Pirmkārt, mūsu vēlme pēc pašas budžeta pārskatīšanas. Pēc mūsu domām, nav pieņemami koncentrēties tikai uz plānoto finanšu shēmu. Budžeta komiteja ir pieņēmusi vairākus grozījumus, kas nozīmē, ka mēs pieprasīsim Komisijai iesniegt priekšlikumu stingri pārskatīt pašreizējā ilgtermiņa budžeta saturu, cik drīz vien iespējams. Tas, protams, ir īpaši būtiski, lai tiktu īstenota mūsu prasība pēc pagarinājuma.

Mēs arī prasām, lai Zviedrijas prezidentūra šoruden aktīvi un nekavējoties izskata šo Komisijas priekšlikumu. Mums nopietni jāķeras pie šī jautājuma.

Otrkārt, kas attiecas uz politisko pieeju, mēs esam saņēmuši skaidrus signālus no plašas atklātas apspriedes, ko rīkoja Komisija. Ir dažas jomas, kur ES jābūt īpaši stingrai. Tās ir klimata politika, darba vietas un izaugsme, kā arī ārpolitika un attīstības politika. Ja ES ir jāspēj uzņemties globālā vadošā loma šajās jomās, tai ir nepieciešami līdzekļi. Tas ir pilnīgi skaidrs. Pašlaik visās šajās jomās ir ievērojami nepietiekams finansējums.

Treškārt, mums jāveic vairākas tehniskas izmaiņas. Man nav pie tā sīkāk jāpakavējas, jo Böge kungs jau par to runāja. Mēs septiņu gadu vietā gribam piecus gadus, kā arī pārejas periodu, tā, lai jaunajam Parlamentam un jaunajai Komisijai būtu reāla ietekme uz shēmu, kas jāpiemēro savas darbības laikā.

Ceturtkārt, mēs gribam pārskatītu un godīgāku sistēmu ES pašu resursiem. Mums tagad ir nepieciešami aktuāli priekšlikumi un pašreizējā ilgtermiņa budžeta pienācīga termiņa vidusposma pārskatīšana, lai ciešāk tuvinātu retoriku un resursus un uzsāktu procesu ES budžeta garāka termiņa ilgtspējīgai pieejai pirms nākamā ilgtermiņa budžeta perioda.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es šajās debatēs vēlētos uzdot Komisijai trīs jautājumus.

Eiropas Komisijai jāierosina atbalsta sistēma reģioniem, kur esošais finanšu plāns paredz palielināt IKP par 75%, bet kam būs nepieciešama finansējuma turpināšana, ņemot vērā spēcīgās iekšējās attīstības svārstības. Man jāpiemin, ka daži reģioni Spānijā, Portugālē, Itālijā un Grieķijā saņem šādu pārejas finansējumu saskaņā ar esošo finanšu plānu.

Ir jāpieņem arī galīgais lēmums izbeigt pēdējā laika mēģinājumus pārnacionalizēt kopējo lauksaimniecības politiku. Nebūs iespējams garantēt obligāto kopējās lauksaimniecības politikas kopfinansējumu vienādā līmenī atsevišķām dalībvalstīm, jo tas radīs ievērojamu konkurences kropļošanu jeb, citiem vārdiem, kopējās lauksaimniecības politikas sadrumstalotību.

Kas attiecas uz Eiropas Komisijas mērķi atdalīt tiešos maksājumus no ražošanas, pēc 2013. gada ir jālikvidē arī būtiskās atšķirības, kas pašlaik pastāv starp vecajām un jaunajām dalībvalstīm attiecībā uz atbalstu lauksaimniecības zemēm, kuru platība ir mazāka par vienu hektāru. Citādi, ja šāda situācija pastāvēs vēl pēc 2013. gada, iestāsies divu kopējo lauksaimniecības politikas virzienu *de facto* līdzāspastāvēšana ES teritorijā.

Janusz Lewandowski, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, atļaujiet man turpināt valodā, ko saprot *Grybauskaitē* kundze. Šodien mūsu devums ir divi pilni budžeta gadi no septiņgadu plāna. Tam vajadzētu mūs skaidri mudināt būt apdomīgiem attiecībā uz veidu, kā noformulēt mūsu iejaukšanos. Man šķiet, ka vienprātīgais atbalsts Bōge kunga ziņojumam Budžeta komitejā parāda, ka viņš ir atradis kopsaucēju dažādo politisko grupu uzskatiem.

Mani satīec tas, ka gandrīz 5 miljardi eiro no 2008. gada budžeta ir palikuši neizmantoti. Tas nedrīkst atkārtoties. Tā būs nelaime mums visiem. Komisijai ir iniciatīvas, kuru mērķis ir padarīt vienkāršāku finansējuma iegūšanas veidu. Tā kā tādas ir lietas un tā tām vajadzētu būt, reģionālā politika nebūs un nevar turpmāk būt finansējuma avots tām budžeta sadaļām, kurām hroniski nepietiek finansējuma: mēs par to runājam, kad apspriedām finanšu plānu, un tas tika pilnībā apstiprināts ar faktiem mūsu ārpolitikā: kategorijā 1.a un kategorijā 3. Ja mēs turpināsim paļauties uz 1 % no budžeta, mēs noteikti nepanāksim saprātīgu risinājumu Eiropas Savienības budžeta jautājumam.

Ziņojumā, uz kuru es atsaucos, Bōge kungs uzdod galveno jautājumu par finanšu plāna perioda piemērošanu parlamentārajam termiņam. Tāda patiešām ir Parlamenta nostāja. Tomēr mums jāpatur prātā to valstu bažas, ko ietekmējusi kohēzijas politika un kas vēlas konkrētu politiku, vēl īsti nezinot, kā šī perioda saīsināšana ietekmēs šo spēju paredzēt, iegūstot struktūrfondu atbalstu.

Nobeigumā es vēlētos sirsnīgi pateikties *Grybauskaitē* kundzei par sadarbību ar Parlamentu un, protams, tāpat kā pārējie runātāji, novēlēt panākumus vēlēšanu kampaņā. Tāds balsu daudzskaitlīgums, neskatoties uz atšķirību politiskajos uzskatos, ir laba zīme šajās vēlēšanās.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vispirms es vēlētos jums atgādināt, ka šīs debates ir daļa no ilga procesa, kas vilcīs septiņus gadus: Eiropas Komisijas apspriešanās; kopējās lauksaimniecības politikas „veselības pārbaude”; ceturtais ekonomikas un sociālās kohēzijas ziņojums; Lamfalusi ziņojums par budžeta „pašu resursiem”.

Mūsu Eiropas Komisija ir paziņojusi savu nodomu, vēlākais, 2009. gada oktobrī ziņot par šīs pārskatīšanas, kurai mūsu Budžeta komiteja Bōge kunga vadībā veltījusi ievērojamu darbu, galvenajām pamatnostādnēm. Mēs zinām, ka šī pārskatīšana tiks veikta, tiklīdz darbu uzsāks nākamais Eiropas Parlaments. To neveiks mūsu pašreizējais Parlaments.

Tāpēc es uzsvērtu politisko pamatmomentu, proti, ka mēs gandrīz esam sasnieguši vienprātību, tātad nākamais finanšu plāns atbilst nākamā Parlamenta politiskajam uzdevumam un šo argumentu mēs vēlētos iemūžināt. Tas man šķiet ļoti svarīgi, jo, galu galā, būs atbilstība starp vēlēšanu rezultātiem un budžeta pamatnostādnēm, kas jāpārtrauga Komisijai.

Tālāk, es vēlos jums atgādināt, ka Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas viedoklis ir, ka budžets jākoncentrē uz galvenajām misijām: nodarbinātību, izaugsmi un inovācijām, kā teica mūsu kolēģis *Färm* kungs. Tomēr, pirms beigt, es uzskatu par svarīgu pateikt, ka Eiropas Savienības reālā nākotne ir atkarīga no šīs pārskatīšanas, un es ceru, ka nākamais Parlamenta sastāvs izmantos Bōge kunga ziņojumu, lai sasniegtu mūsu Eiropas mērķi par spīti valstu interesēm, ko tās katru dienu pauž, izmantojot Padomes melus.

Parlamenta ziņā ir noteikt Eiropas politikas virzienus, kas visiem mūsu pilsoņiem dod reālas cerības uz projektu, kas ir ne tikai ekonomisks, bet arī politisks.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs esam 27 valstis un Kopienas budžetam mēs tērējam mazāk nekā 1% no savas kopīgās bagātības, tas ir aptuveni tas pats, cik mēs tērējam, kad bijām 15. Šis skaitlis viens pats parāda, kāpēc Bōge ziņojums, ko mēs šodien apspriežam, ir viens no Eiropas Savienības galvenajiem politiskajiem riskiem nāmajos piecos gados.

Tas ir izšķirošs jautājums, uz ko mums jāatbild: cik daudz naudas un kādai politikai? Kur mēs noteiksim robežu, mūsu ambīciju mēru? Šoreiz mums jāliek viss uz spēles bez jebkādiem nosacījumiem un diskusijai jā sākas no nullpunkta. Šajās izšķirošajās sarunās mums jāatrisina divas sarežģītas situācijas:

- pirmā ir, ka tagad mūsu, protams, ir vairāk nekā bija iepriekšējoreiz, kad notika līdzīgas sarunas; un

- otrā ir, ka diemžēl šīs sarunas notiek laikā, kad treknie gadi ir beigušies un mūs smagi skārusi ekonomiskā krīze.

Neskatoties uz to, sarunām, kas pamatā sākās šodien ar Bōge kunga ļoti reālistisko pieeju, jāpstiprina trīs pamatnoteikumi, kas ir vissvarīgākie Eiropai:

- pirmkārt, ka zemkopībai jānodrošina nākotne Kopienā pat pēc 2013. gada;

- otrkārt, ka kohēzijas un solidaritātes princips starp dalībvalstīm nedrīkst iznīkt; un

- treškārt, mums ir pienācis laiks runāt par gudru attīstību, par naudu, ko izdod ne tikai asfaltam un cementam, bet arī smadzeņu darbam.

SĒDI VADA: MR MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, mūsu komitejas priekšsēdētāja Bōge kunga ziņojums, ko mēs šodien apspriežam, pēc manām domām, ir ļoti interesants un izšķirošs triju iemeslu dēļ: pirmkārt, tas izgaismo vairākas nozares, kurās nepieciešami uzlabojumi; otrkārt, tas ieskicē noteiktus priekšlikumus, un treškārt, tas sagatavo ceļu galvenajām debatēm nākamajā parlamentārajā termiņā.

Nozares, kurās nepieciešami uzlabojumi, galvenokārt attiecas uz nesaskaņotību starp politisko izvēli un Kopienas izvēli un nespēju pienācīgi pārvaldīt mūsu budžeta līdzekļus.

Priekšlikumi:

- viens ļoti pamatots priekšlikums ir finanšu shēmas piecu gadu cikls un finanšu politikas piecu gadu cikls, citiem vārdiem, mūsu Parlamentārais termiņš atbilstu politiskajiem priekšlikumiem budžeta līmenī;

- otrkārt, jautājums par elastīgumu ir ļoti, ļoti svarīgs. Tomēr elastīgums nenozīmē tikai apmaiņu starp nozarēm, tas nozīmē vispārīgu reakciju. Elastīgums viens pats nav problēmas risinājums.

Tātad tas viss sagatavo mūs galvenajām debatēm nākamajā parlamentārajā termiņā par jaunu politisku un saskaņotu budžetu uz jauniem pamatiem.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) Finanšu programmas perioda samazināšana uz pieciem gadiem, kā tas tika ierosināts arī Bōge ziņojumā — un es vēlētos izmantot šo iespēju un sveikt Bōge kungu par īpašo ieguldījumu šī ziņojuma izstrādāšanā — nodrošinātu konkrētus pierādījumus Eiropas iestāžu briedumam un tam, ka tā rīkojas izšķiroši.

Tajā pašā laikā mums jābūt reālistiskiem un jāapsver, cik iespējams ir šāds pasākums, lai mēs nenonāktu ārkārtas situācijās, kur būs nepieciešami divi gadi, lai pieņemtu budžetu uz pieciem gadiem. Galvenais jautājums ir, kā mums jārikojas, lai vienkāršotu procedūras tā, lai Eiropas nauda tiktu izlietota saprātīgā laika posmā.

Ir bijuši gadījumi, kas jau kļuvuši leģendāri, kad tikusi iesaistīta Eiropas nauda, kas nav saņemta mēnešiem, ja ne gadiem pēc tam, kad tā patiešām bijusi vajadzīga. Atļaujiet man tikai minēt vienu piemēru, kur iesaistīta nauda no Solidaritātes fonda. Kā jūs zināt, Rumānija gatavoja saņemt 12 miljonu eiro pieciem apgabaliem, kas cietuši no plūdiem. Plūdi piemeklēja valsti pāgājušā gada vasarā, mēs balsojām par šo jautājumu šomēnes, bet, šķiet, ka nauda tiks saņemta aptuveni gadu pēc plūdu norises. Rumānijas iedzīvotāji, kas saņems šo naudu, neapzināsies, ka viņiem ir palīdzējusi Eiropas Savienība.

Kyōsti Virrankoski, referents. - (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem, kas izteica komentārus par manu ziņojumu.

Tagad, kad Eiropas Savienība ir kopiena no 27 dalībvalstīm un ar 480 miljoniem iedzīvotāju, es gribētu teikt, ka tās pārvaldība un administrēšana jāvienkāršo un jāpadara efektīvāka. Uz darbību balstīta vadība un budžeta izstrādāšana to skaidri nodrošinās, sadalot varu un atbildību atbilstošos līmeņos, lai panāktu atbildīgu vadību un efektīvu programmu īstenošanu.

Visbeidzot, es gribu jums visiem pateikties, un jo īpaši vēlū *Grybauskaitē* kundzei panākumus un veiksmi turpmākajā darbībā. Bija ļoti patīkami strādāt kopā ar jums, un mēs esam iezīmējuši teicamu sadarbības līmeni starp Parlamentu un Komisiju. Paldies un visu labu.

Reimer Böge, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, sākumā es vēlētos pateikties komisāram. Pēc sākuma posma, kur mēs viens otru iepazīnām, mūsu kopdarbība bija efektīva, konstruktīva un atklāta. Tas ir acīmredzams no vairākām sarunām pēdējo gadu laikā. Es vēlu jums visu to labāko nākamajās dažās nedēļās. Es arī vēlētos sirsnīgi pateikties saviem kolēģiem par viņu grūto darbu un diskusijām, kas notika pirms rītdienas plenārsēdes balsojuma, un *Guy-Quint* kundzei kā referentei attiecībā uz Lisabonas līguma ietekmi uz budžetu. Mēs vienoties par kopējo procedūru galvenajiem ziņojumu punktiem, jo īpaši attiecībā uz trīs posmu pieeju un termiņu.

Tā kā mēs sapratām, ka pašreizējais finanšu plāns 2007—2013. gadam un saistībā ar to Iestāžu līgums no 2006. gada bija maksimālais, ko varēja sasniegt sarunās, mēs arī pilnībā apzinājāmies, ka rīcība var būt kļūdaina. Tāpēc ir tik svarīgi, lai šis ziņojums aicinātu slēgt tālredzīgas vienošanās piemērotā laikā un nodrošinātu pilnīgu saistību iekļaušanu tajās. Viss mūsu darbs turpmāko dažu nedēļu un mēnešu laikā, jo īpaši attiecībā uz pašreizējām sarunām, ir saistībā ar Ekonomikas atveseļošanas plānu un atgādinājumu Padomei, ka Iestāžu līguma visi elementi ir vispārējās finanšu shēmas neatņemama sastāvdaļa, jo ir vairāki instrumenti, uz kuriem norādīja komisārs. Ja visas dalībvalstis to mazliet vairāk apzinātos, mēs būtu panākuši lielāku progresu attiecībā uz pašreizējiem noteikumiem.

Visbeidzot, es vēlētos izmantot izdevību un aicināt Komisiju rudenī ņemt vērā iegūtos datus un apsvērumus, ko Parlaments rīt apstiprinās. Tas varētu būt lielisks sākums, lai Komisija un Eiropas Parlaments ar kopīgiem spēkiem veiktu vajadzīgās mērķtiecīgās izmaiņas un tajā pašā laikā izstrādātu budžetu, kas lūkojas nākotnē un ko raksturo lielāka politiskā likumība. Parlaments ļoti stingri un vienoti aicina uz to šajā ziņojumā.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2009. gada 25. martā.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. punkts)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Pašreizējās finanšu shēmas pārskatīšana ir laba iespēja pārdomām, ne tikai par veidu, kādā tiek piešķirti pieejamie līdzekļi, bet arī par ES budžeta turpmāko formu. Ieviešot izmaiņas pašreizējā budžetā un plānojot nākamo finanšu plānu, mums visupirms jāvadās no cenšanās padziļināt integrāciju un sasniegt konkrētus mērķus.

Mēs nesam varējām vērot tālejošas izmaiņas ES budžeta struktūrā. Izdevumi kopējai lauksaimniecības politikai vairs neaizņem Kopienas naudas lielāko daļu. Pašlaik kohēzijas politika un pasākumi saistībā ar Lisabonas stratēģijas realizēšanu var sagaidīt vislielāko atbalstu. Nav šaubu, ka šī attīstība ir pozitīva Eiropas nākotnei, kas orientēta uz inovatīvu, uz zināšanām balstītu ekonomiku, kas garantē augstu nodarbinātības līmeni. Tomēr šādas izmaiņas nedrīkst notikt, graužot Eiropas pārtikas drošību un samazinot zemnieku ienākumus.

Tikpat satraucoša ir avansēšanas samazināšana ES budžeta līmenī attiecībā uz ES dalībvalstu kopējo nacionālo ienākumu. Statistika rāda — ja mēs pašreizējā plānā būtu uzturējuši budžeta līmeni, kāds tas bija laika posmā 1993–1999 (aprēķināts saskaņā ar tādu pašu IKP procentu), mums būtu pieejami papildus 200 miljardi eiro Eiropas politikas realizēšanai. Spiediens, kādu mēs manām, lai tiktu samazināts Kopienas budžets, ir sāpīgs, jo tas ierobežo elastīgumu un spēju piemēroties mainīgām vajadzībām. Tāpēc es pieprasu piemērot ES budžetu jauniem uzdevumiem, nevis pārvietojot līdzekļus no kopējās lauksaimniecības politikas jomas, bet pienācīgi palielinot ES budžeta līdzekļus.

11. Automobiļu rūpniecības nākotne (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par automobiļu rūpniecības nākotni.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šis ir jau otrais gadījums pāris mēnešu laikā, kad mēs esam sanākuši kopā Parlamentā, lai apspriestu stāvokli automobiļu rūpniecībā Eiropā. Diemžēl man jāsaka, ka kopš mūsu pēdējām debatēm situācija ir pasliktinājusies.

2008. gada pēdējā ceturksnī jauno automobiļu pārdošana samazinājās par 20 % un automobiļu ražošana par 29 %. Šī negatīvā tendence turpinās 2009. gadā. Šā gada janvārī un februārī pārdošanas rādītāji samazinājās par 29 % un attiecīgi 18 %. Kritums būtu bijis vēl lielāks, ja dažas dalībvalstis nebūtu uzsākušas sekmīgas iniciatīvas, lai veicinātu pieprasījumu. Krīze neaprobežojas ar Eiropas tirgu vien. Strauji samazinās eksports uz trešām valstīm, kas nozīmē, ka mēs varam sagaidīt negatīvu ietekmi uz Eiropas tirdzniecības līdzsvaru. Automobiļu rūpniecība visā pasaulē ir ļoti saspringta.

Šā gada atlikušajos mēnešos nav paredzama uzlabošanās. Ir paredzams, ka automobiļu un komerciālo transportlīdzekļu kopējā ražošana Eiropā samazināsies par 20-30 %. Tas nozīmē, ka 2009. gadā Eiropā tiks saražoti par 5 miljoniem transportlīdzekļu mazāk nekā 2007. gadā. Negatīvā prognoze attiecas galvenokārt uz komerciālajiem transportlīdzekļiem, kuru ražošana, paredzams, samazināsies par 35 %.

Kā jūs zināt, Komisija ātri reaģēja uz šo situāciju. 2008. gada oktobrī mēs sniedzām pirmos ieteikumus grupai „CARS 21”, kā pārvarēt krīzi, tostarp, iesaistot Eiropas Investīciju banku un metāllūžņu savākšanas programmas. Janvāra sākumā es tikos ar ES finanšu ministriem, lai vienotos par kopīgo pieeju krīzes risināšanai. 25. februārī Komisija iesniedza koncepciju, ko Eiropas Padome un Konkurences padome apstiprināja dažas dienas vēlāk.

Mūsu rīcība ir vērsta tieši uz šīs ļoti smagās krīzes vissvarīgākajiem cēloņiem. Šie cēloņi ietver strauji krītošo pieprasījumu, kapitāla piesaistes grūtības, likviditātes problēmas un strukturālo jaudu pārpalikumu. Kas attiecas uz strukturālo jaudu pārpalikumu, tā ir pasaules mēroga problēma. Mēs pašlaik vēlamies uzturēt Eiropas iekšējā tirgus integritāti, nepieļaut protekcionismu un saglabāt dalībvalstu solidaritāti, lai saglabātu darba vietas automobiļu rūpniecībā.

Šajā jautājumā es vēlētos ļoti skaidri pateikt, ka pašai nozarei jāuzsāk pirmās darbības. Grupā „CARS 21” mēs esam noteikuši pamata nosacījumus turpmākajai automobiļu ražošanai un pastāvīgi tos pilnveidojam. Lai būtu pilnīgi skaidrs, tagad Eiropas automobiļu rūpniecībai jāveic plaši pasākumi, lai tirgū ienāktu tādi automobiļu modeļi, kādi mums ir vajadzīgi 21. gadsimta sākumā, citiem vārdiem, energoefektīvi automobiļi ar zemu degvielas patēriņu, kas taupa resursus.

No politiskā viedokļa Komisija ir skaidri noteikusi savu nostāju. Pēc mūsu domām, vissvarīgākais uzdevums ir panākt, lai atkal efektīvi darbotos finanšu sistēma, lai tiktu nodrošināts Eiropas automobiļu rūpniecībai nepieciešamais augstais līmenis. Šis augstais ieguldījumu līmenis ir nepieciešams, jo nozarei ir jāattīstās un jāieved tirgū nākotnes Eiropas automobiļi.

Mēs esam pieņēmuši Valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēmu, kas dalībvalstīm dod lielāku rīcības brīvību risināt likviditātes problēmas. Tas bija nepieciešams solis, lai nodrošinātu, ka citādi rentabli uzņēmumi nekristu par upuri spēcīgai krīzes ietekmei.

Turklāt mēs vēlējāmies nodrošināt, lai uzņēmumi turpinātu ieguldīt pētniecībā un modernizācijā, it sevišķi krīzes laikā. Mēs esam panākuši ieviesto pasākumu ievērojamu progresu. Šogad Eiropas Investīciju banka jau ir apstiprinājusi projektus automobiļu rūpniecībā 3 miljardu eiro vērtībā. 2009. gadā jau tiek plānoti turpmākie projekti ar kopējo vērtību vairāki miljardi eiro. Šajos projektos būs iesaistīti ne tikai ražotāji, bet arī automobiļu rūpniecības piegādātāji.

Eiropas Investīciju banka, kurai es vēlētos pateikties par sadarbību, arī izstrādā īpašu programmu vidējiem uzņēmumiem auto piegādes rūpniecībā, kuru krīze ir sevišķi skārusi. Mēs nodrošināsim 1 miljardu eiro pētniecības partnerībai rūpniecībā, lai paātrinātu pāreju uz zema oglekļa satura energoefektīvu ekonomiku. Tas ir nepieciešams, lai panāktu Eiropas rūpniecības stabilu stāvokli pēc krīzes, tā, lai tā gūtu reālu labumu no pozitīvas attīstības, ko mēs sagaidām.

Mēs varam kaut ko darīt arī pieprasījuma jomā. Vairākas dalībvalstis ir ieviesušas metāllūžņu savākšanas programmas, lai veicinātu pieprasījumu. Komisija ir izstrādājusi pamatnostādnes, kuras dalībvalstīm ir jāievēro, ieviešot šāda veida iniciatīvas programmas. Tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka nacionālajiem pasākumiem nav diskriminējoša iedarbība vai tie neiejaucas iekšējā tirgus darbībā. Es esmu gandarīts, ka varu jums paziņot, ka tas sekmīgi darbojas.

Mums, protams, arī jānodrošinās pret strukturālo izmaiņu iedarbību, līdz minimumam jāsamazina sociālie izdevumi un jānodrošina kvalificēta darbaspēka saglabāšana automobiļu rūpniecībā. Ja Eiropas auto rūpniecība grib saglabāt konkurētspēju ilgtermiņā, nenovēršamas ir dažas strukturālās izmaiņas. Process būs sāpīgs, bet tas ir nenovēršami. Mums ir nepieciešama spēcīga, konkurētspējīga rūpniecība ar nozīmīgu nodarbinātības potenciālu, nevis uzņēmumi, kas ilgstoši ir atkarīgi no subsīdijām. Eiropas Komisija ir piešķirusi naudu no Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda, lai atbalstītu strādājošos, ko visvairāk skārusi rūpniecības būtiskas restrukturizācijas pagaidu iedarbība.

Aprīlī mums būs mūsu pirmais apaļais galds ar nozares pārstāvjiem, strādājošiem un dalībvalstīm, lai apspriestu krīzes sociālo apjomu un mūsu atbildes rīcību. Tomēr es ieteiktu uzņēmumiem tagad nodrošināt arodapmācību saviem darbiniekiem, lai uzlabotu viņu izredzes atrast darbu automobiļu rūpniecībā vai citās tautsaimniecības nozarēs.

Es vēlētos mazliet runāt par konkrētu ražotāju – „General Motors” Eiropā, kas ir izveidots no uzņēmumiem „Opel”, „Vauxhall” un „Saab”. Es šajā sakarībā vēlētos atkārtot, ka Eiropas interesēs nav ļaut šim uzņēmumam nogrimt. Vairāk nekā 200 000 darbavietu visā Eiropā ir atkarīgas no šī uzņēmuma. Es neuzskatu, ka „General Motors” ražotņu izzušana Eiropā palīdzētu atrisināt jaudu problēmu Eiropas automobiļu rūpniecībā un tāpēc būtu atbalstāma. Strādājošie, kas ir cietuši no sava uzņēmuma krīzes, nav atbildīgi par to. Krīze nāk vienīgi no Amerikas.

Šai problēmai nav nacionāla risinājuma. Nav pat Eiropas mēroga risinājuma. Risinājums var būt vienīgi pāri okānam, iesaistoties mātes uzņēmumam. Tāpēc mums ir svarīgi zināt, kas notiks Amerikas Savienotajās Valstīs. Pašlaik mēs to nezinām. To vēl nezina pat Amerikas valdība. Es esmu gandarīts, ka visas Eiropas valstu valdības, kurās ir „General Motors” ražotnes, ir vienojušās nevis risināt problēmu individuāli, bet gan strādāt kopīgi, lai rastu risinājumu no Eiropas puses. Šī risinājuma rezultāts var būt vienīgi konkurētspējīgs pārņēmēju uzņēmums, kurš spēj izdzīvot tirgū. Turklāt jāspēj nodrošināt risinājuma ekonomisku, kā arī politisku pamatojumu. Darba vietas uzņēmumā „General Motors” ir pārāk svarīgas, lai ļautu tās izmantot kā platformu saistībā ar vēlēšanām vai nacionālo interešu politiku. Tāpēc Komisija turpinās visiem spēkiem rast šāda veida Eiropas risinājumu.

Visbeidzot, Komisija kā daļu no savas likumdošanas programmas arī nodrošinās, lai netiktu uzlikta nekāda papildu finansiālā nasta, no kuras var izvairīties automobiļu rūpniecībā šajos grūtajos laikos.

Laiks runām par krīzes nopietnību ir pagājis. Mums ir Eiropas plāns ar saskaņotiem pasākumiem gan ES, gan dalībvalstu līmenī. Tagad ir laiks rīkoties un pilnībā īstenot šos plānus. Liels paldies.

Werner Langen, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties komisāram G. Verheugen par šī temata ierosināšanu un apsveikt viņu par panākumiem Eiropas pasākumu koordinēšanā un atsevišķu dalībvalstu atturēšanā no individuālas darbības ministru tikšanās laikā 13. martā.

Mēs esam pieprasījuši debates, pamatojoties uz jūsu rakstisko ziņojumu, jo mēs uzskatām, ka krīze ir tik nopietna, ka Eiropas Parlamentam tā jāapspriež. Mēs esam izstrādājuši kopējo rezolūciju, kurā iekļauti vissvarīgākie jautājumi.

Es vēlētos atkārtot dažus, par kuriem jūs runājat. Atsevišķa uzņēmuma glābšana, protams, var būt sekmīga, ņemot vērā uzņēmuma paša atbildību — un „General Motors” gadījumā arī īpašos apstākļus — kā arī intelektuālā īpašuma tiesības un daudzus citus faktorus. Kopumā tā ir ļoti plaša nozare. Tā ir ļoti svarīga nozare, kurā kopumā 12 miljoni darbavietas ir atkarīgas no automobiļu rūpniecības, gada ieguldījumi ir 20 miljardi eiro, gada apgrozījums 780 miljardi eiro un pievienotā vērtība 140 miljardi eiro. Tā nonākusi grūtībās daļēji savas vainas dēļ — šeit es runāju par liekajām jaudām un dažu ražotāju modeļu politiku, bet, vispārīgi runājot, galvenokārt starptautiskās krīzes ietekmes dēļ finanšu tirgos.

Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam to, ka tiek veikti visi šie kopīgie pasākumi. Tiem jāpalīdz nodrošināt, lai automobiļu rūpniecība būtu ilgtspējīgāka, stimulēt pieprasījumu, lai nozare spētu iziet no krīzes, kā arī atvieglot ieguldījumu un finansējuma nodrošināšanu pircējiem un rūpniecībai. Turklāt šiem pasākumiem, kā jūs teicāt savas runas nobeigumā, nevajadzētu radīt jaunas likumdošanas problēmas, kas radītu papildu spiedienu uz Eiropas automobiļu rūpniecības konkurētspēju.

Uz šī pamata mēs varam pieņemt kopējo rezolūciju. Mana grupa balsos par Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas ierosināto grozījumu 5. punktā, kas attiecas konkrēti uz „General Motors” īpašo gadījumu, lai mēs ar lielu vairākumu varētu mudināt Komisiju piedāvāt strādājošiem nodrošinātas darba vietas un radīt jaunas izredzes automobiļu rūpniecībā.

Robert Goebbels, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, paredzams, kā nākotnes cilvēce nespēs iztikt bez automobiļiem vai kravas mašīnām. Šiem transportlīdzekļiem jāklūst tādiem, kas mazāk piesārņo vidi un mazāk patērē enerģiju. Tomēr vislabākais iespējamais sabiedriskais transports un visvēlamākā tā organizācija nekad nespēs aizvietot individuālā transporta elastīgumu.

Eiropas auto rūpniecība ir nozares pasaules līderis tehnoloģiju jomā. Šī vadošā nozare ir jāaizstāv. Tas ir stratēģiski visai Eiropas rūpniecības sistēmai. Tiešā vai netiešā veidā no tās ir atkarīgas miljoniem darbavietu. Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa vēlas aizsargāt darba vietas. Tā aicina veikt jebkādu iespējamo restruktūrizāciju, lai pirms tam iesaistītos pārrunās ar strādājošiem un viņu arodbiedrībām.

Reaģējot uz notiekošo banku sistēmā, Ķīna ir finansējusi nozares modernizāciju un tehnoloģiju pielāgošanu. Šajā sakarībā es pilnībā piekrītu Verheugen kunga piezīmēm. Eiropai jāpilda savi pienākumi. Eiropas Investīciju

bankai jāatjauno kapitāls, kur tas nepieciešams, lai varētu atbalstīt šīs nozares un tās tūkstošiem apakšuzņēmēju, kas ir būtiski MVU, restrukturizāciju.

Mēs ceram, ka Komisija turpinās organizēt konstruktīvu dialogu starp visām Eiropas valstīm, kurās ir ražotnes, kas pieder ASV rūpniekiem, un šiem uzņēmumiem. Mēs arī apsveicam *Verheugen* kungu par iniciatīvu, ko viņš ir uzņēmies šajā sakarībā.

Tomēr mums arī jānodrošina Eiropas intelektuālā īpašuma aizsardzība un jāatgriež Eiropā izgudrojumu, kas radīti Eiropā, bet glabājas ASV, patenti. Tas ir kaut kas līdzīgs nekaunīgai zādzībai vai vismaz ekspropriācijai bez kompensācijas. Tas ir neiedomājami, ka Eiropas ražotnēm turpmāk būtu autoratlīdzība par tehnoloģisko kompetenci, ko radījuši inženieri un strādājošie Eiropā.

Kas attiecas uz situāciju ar „General Motors”, priekšsēdētāja kungs, Sociāldemokrātu grupa piekrīt *Verheugen* kunga teiktajam šajā Parlamentā.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Verheugen*, mēs atkal esam sapulcējušies, lai apspriestu tematu par automobiļiem, un taisnīgi. Šī krīze ir ļoti smagi skārusi vienu no mūsu galvenajām nozarēm. Pavisam 12 miljonu darbavietu, 6 % darbaspēka, lielākais investors pētniecībā un attīstībā — tas padara problēmas apspriešanu un risinājumu meklēšanu ļoti noderīgu. Tomēr tagad ir kļuvis skaidrs, ka ES nav pieejami piemēroti instrumenti, lai izietu no krīzes. Dalībvalstis cīnās individuāli, konkurences sistēma laiku pa laikam kļūst riskanta un Eiropas Investīciju banka, universālais dziednieks, ir ļoti saspringta, gan finanšu, gan personāla ziņā. Tāpēc mums jāatrod jaunas pieejas.

Es esmu pateicīgs komisāram *G. Verheugen* par šīs pamatdirektīvas ļoti ātru apstiprināšanu, lai noskaidrotu, kā mums būtu jādarbojas turpmāk attiecībā uz konkurences likumu. Tomēr EIB jābūt labāk apgādātai. Eiropas Centrālajai bankai ir jāpiedāvā EIB īpaši nosacījumi, kā ļaut tai piekļūt svaigam kapitālam, ko nepieļauj pašreizējie likumi. Ir svarīgi arī, lai valsts atbalsts tiek ciešāk saistīts ar jauna modeļa ieviešanu attiecībā uz jaunajām tehnoloģijām un prom no iekšējā iekšdedzes dzinēja. Turklāt finansējumam, piemēram, struktūrfondi un lauksaimniecības fondi būtu jākoncentrējas uz šo jauno tehnoloģiju spēcīgāku infrastruktūru attīstību.

Es vēlētos ciešāk aplūkot „General Motors” gadījumu. Es piekrītu komisāram un iepriekšējiem runātājiem, ka tas ir Eiropas mēroga jautājums, jo uzņēmumam ir ražotnes daudzās ES dalībvalstīs. Tomēr lietas būtība ir, ka valstīm, tostarp ES, nevajadzētu iesaistīties tautsaimniecībā. Krīze nav šo principu atcēlusi. Lai gan automobiļu rūpniecība ir stratēģiska nozare, tā nav tik pat sistemātiska kā banku nozare. Tāpēc mums nevajadzētu pieļaut akciju paketes automobiļu rūpniecībā. Tomēr es uzskatu, ka garantijas ir pareizā pieeja, ja privātais investors uzņemas garantijas caur EIB. Tas nozīmē, ka mēs sekojam jaunam modelim un pārejam uz jaunām tehnoloģijām. „Daimler” un „Abu Dhabi Investment Authority” nesē ir spērušas šo soli, tātad arī mums tas jāspēj.

Es vēlētos pateikties komisāram par tik aktīvu pasākumu veikšanu. Es vēlētos arī pateikties kolēģiem deputātiem par atbalstu šajā rezolūcijā ietvertajai iniciatīvai.

Antonio Mussa, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, automobiļu krīze ir viena no nopietnākajām krīzēm pasaules apstrādes rūpniecībā, jo līdztekus smagai ekonomiku un nodarbinātību ietekmējošai rezonansei, ko tā rada Eiropas rūpniecās un sabiedroto uzņēmumos, tā smagi ietekmē valstis, kurām pēdējo dažu desmitu gadu laikā tika pastiprināti piegādāta produkcija.

Turklāt, ja Eiropas Savienība grib atgūt nozares ienākumus vismaz tādā līmenī, kāds tai bija 2007. gadā, tā nevar atbalstīt apmēram 350 000 likvidētu darbavietu sociālos izdevumus. Tāpēc mums atzinīgi jāvērtē vismaz saskaņota palīdzība nozarei, ar nosacījumu, ka tā notiek līdztekus darbavietu aizsardzībai. Eiropas uzņēmējdarbības galvenajiem vārdiem jābūt: vadoša pētniecība un attīstība. Ir skaidrs, ka, tirgum attīstoties, vēl viens iespējamais ceļš ir cenšanās pēc uzņēmumu apvienošanas un stratēģisko līgumu slēgšanas, bet to nedrīkst veikt uz Eiropas automobiļu ražošanas tradīciju rēķina, kas ir dimants Kopienas apstrādes rūpniecības kronī.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, mums šajās debatēs vislielākās bažas ir par automobiļu rūpniecībā strādājošajiem. Skaitļi ir tik milzīgi, ka ir grūti iedomāties problēmas apmēru. Jūs, komisār, savā runā ļoti skaidri minējāt vienu no vissatraucošākajiem jautājumiem, proti, ka pretēji šiem, ir arī skaitļi, kas liecina par milzīgu pārprodukciju un satriecošu nespēju īstenot inovācijas efektivitātes un klimata aizsardzības jomās. Ja mēs tagad esam gatavi sniegt automobiļu rūpniecībai valsts atbalstu, tam jābūt atkarīgam no finansējuma, kas tiek izmantots, lai nodrošinātu darba vietas un radītu

ilgtspējīgu attīstību. Turklāt tam jābūt atkarīgam no apstākļiem, kuri uzņēmumi patiesi koncentrējas uz inovācijām.

Mani mazliet dara aizdomīgu viena lieta, komisār, proti, ievērojamā grupas „CARS 21” ietekme un rūpniecības ietekme procesā, kas ir šeit uzsākts. Es pazīstu dažas Vācijas automobiļu ražotnes un zinu, ka viņi spiež uz bremzēm, kad ir runa par klimata aizsardzību un efektivitāti.

Es ar lielu interesi esmu arī novērojis, ka pirms divām nedēļām tika pieprasīti jauni atvieglojumi: samazināt vides prasības. Tas nedrīkst notikt. Palīdzībai jābūt atkarīgai no tādiem apstākļiem, kā darbavietu nodrošināšana, patiesas inovācijas, apmācības un prasmju attīstīšana darbiniekiem, un tas attiecas uz piegādātājiem, citiem vārdiem, daudziem MVU, kas ir atkarīgi no lielām organizācijām un strādājošiem automobiļu rūpniecībā. Mana grupa būtu gandarīta par to. Tomēr bez šiem stingrajiem nosacījumiem mēs nespēsim dot ieguldījumu ilgtspējīgu darbavietu radīšanā.

Roberto Musacchio, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, diemžēl šīs debates par automobiļu rūpniecību nāk par velti un tās arī ir ar neatbilstošu saturu. Patiesībā mēs diskutējam, kad dalībvalstu valdības jau ir pieņēmušas lēmumus ārpus jebkādas reālas Eiropas shēmas, un tam jau ir bijušas traģiskas sociālas sekas – bezdarbs un bezdarba pabalsti.

Pakavējoties pie šī temata, rezolūcijas teksts neierosina nekādus pamatelementus, kas nodrošinātu, lai veicamie pasākumi būtu efektīvi un godīgi. Es vēlētos atzīmēt, ka pirms dažiem mēnešiem, runājot par klimata pārmaiņām, Eiropas rīcība bija ļoti atšķirīga, tā to uzskatīja par tīri politisku jautājumu. Ar ekonomisko krīzi tā nav. Tā ir devusi brīvu vaļu valdībām, kas rīkojušās haotiski un, es teiktu, ar skatu, kā iegūt vēlētāju balsis.

Tas, protams, ir Barroso Komisijas politiskā vājuma dēļ, bet arī to grūtību dēļ, kas saistās ar situāciju risināšanu, kas prasa jaunas pilnvaras lēmumiem attiecībā uz rūpniecības, sociālo un nodarbinātības politiku.

Vai mēs varam piemērot nacionālistu pieeju? Vai mēs varam atbalstīt atlaišanas vilni, ja uzņēmumiem tiek sniegta palīdzība? Vai automobiļu rūpniecībā var turpināties pārvietošana un uzņēmumu apvienošanās, kā tas notika gadījumā ar Itālijas uzņēmumu „ITONO” un tagad arī ar „Indesit”, kurš ir vēl viens pamatnozares pārstāvis? Vai mēs varam paplašināt Eiropas finansējuma sfēru, nepaliekot to? Uz šāda pamata nepietiek pateikt, ka tā ir automobiļu rūpniecības problēma un ka ir notikušas tik daudzas sanāksmes.

Mums jānosaka rīcības vadlīnijas, ar to es domāju, ka uzņēmumi nedrīkst atlaist darbiniekus, kad tiem tiek sniegta palīdzība, un šai palīdzībai jābūt saistītai ar inovācijām, kā to nosaka klimata pārmaiņu pakete un Sacconi regula, bet jāpārtrauc uzņēmumu pārvietošana un konkurence starp ES dalībvalstīm. Mana grupa ir iesniegusi grozījumus visos šajos jautājumos. Citiem vārdiem, mums ir vajadzīga jauna politika, tāda, kas pašlaik, šķiet, Eiropā nav, un kura mums jārada, pirms sociālā netaisnība kļūst tik sāpīga, ka mēs nespēsim saviem strādniekiem dot nekādas konkrētas atbildes.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Automobiļu globālā pieprasījuma dramatisks kritums ir ietekmējis arī Eiropu. 2008. gada pēdējā ceturksnī Eiropas automobiļu tirdzniecība uzrādīja gada kritumu virs 19 % un tas joprojām turpinās. Daudzas no lielākajām Eiropas Savienības dalībvalstīm ir nolēmušas atbalstīt transportlīdzekļu ražošanas nozari. Tomēr ir šaubas par izvēlētajām un izstrādātajām pieejām, jo te ož pēc protekcionisma. Tāpēc es atbalstu Eiropas Komisijas viedokli, kas brīdina no protekcionisma pasākumiem vietējo ražotāju atbalstā. Komisijas aicinājums atrisināt strukturālās problēmas prioritārā kārtā ir vietā, jo īpaši attiecībā uz augsto pārprodukciju un ieguldījumiem inovatīvajās tehnoloģijās.

Visam atbalstam valsts nozarē jābūt pārredzamam un jāievēro ES noteikumi par konkurenci un valsts atbalstu. Mēs nedrīkstam pieļaut cīņu par subsīdijām starp dažādiem Eiropas tirgus dalībniekiem. Situāciju sarežģī tas, ka šie noteikumi neņem vērā globālo konkurenci, jo īpaši no ASV. Cerams, ka ASV subsīdijas automobiļu ražotāju problēmu atrisināšanai tiks paplašinātas arī attiecībā uz daļu piegādātājiem. Ja situācija kļūst ārkārtēja, Eiropa var pieredzēt ne tikai problēmu, kā atrisināt ražošanas un tirdzniecības grūtības Eiropā, bet arī problēmu, kad importētie automobiļi tiek ražoti ar pārmērīgu valsts atbalstu. Šādā situācijā Eiropa varētu arī piedraudēt ieviest pasākumus Pasaules Tirdzniecības organizācijas sistēmā.

Daudzas Eiropas valstis ir ieviesušas metāllūžņu savākšanas programmas un pašlaik to cenšas darīt AK. Tomēr šīs programmas var risināt krīzes situāciju vienīgi īstermiņā. Tās drīz vien deformē tirgu, izsūc naudu no valsts kases un attālina nepieciešamos risinājumus, kas koncentrējas uz ieguldījumiem inovatīvajās tehnoloģijās.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribēju runāt par šo jautājumu, jo pēdējo dažu mēnešu laikā es ar lielu interesi esmu sekojusi darbam Eiropas Parlamentā, mūsu komitejās,

un tagad, šeit Parlamentā, tieši aicinājumiem pildīt īpašas saistības, ko mēs esam uzlikuši mūsu kontinenta automobiļu ražotājiem.

Mēs esam noteikuši svarīgus mērķus, jo īpaši attiecībā uz CO₂, aicinot šos ražotājus piedalīties sanāksmē, kurā Eiropa izvirzīja sev galveno uzdevumu samazināt CO₂ pēdējo dažu gadu laikā — godkārtīgus mērķus, kam ar lielu interesi seko visas pasaules valstis. Mēs esam aicinājuši auto rūpniecību līdz 2012. gadam panākt samazinājumu vidēji 120 mg, bet turpmāk līdz 2020. gadam - 25 mg. Tie ir nopietni mērķi, kam nepieciešami nopietni ieguldījumi.

Pie tā, ko jau iepriekš minēja daži kolēģi deputāti, mums vajadzētu piebilst, ka auto rūpniecībā Eiropā tieši vai netieši ir nodarbināti 12 miljoni strādnieku, tas ir, 6 % no Eiropas darbaspēka. Ja Eiropa nopietni vēlas dot līdzekļus savai automobiļu rūpniecībai, lai sasniegtu mērķus attiecībā uz CO₂ rādītājiem, ko mēs esam noteikuši, un, no otras puses, mēs gribam, lai cilvēki saglabātu darbavietas, kas pašlaik ir kontinenta problēma, tad mums jāievieš saskaņota stratēģija atbalsta sniegšanai šai nozarei.

Vairākas dalībvalstis izstrādā plānus, kā palielināt tirdzniecību, kas nozīmē automobiļu apgrozījuma līmeņa uzturēšanu. Tomēr šādai politikai jābūt daļai no Kopienas kopējās stratēģijas, kas nepieļauj bīstamus tirgus kropļojumus.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos ļoti skaidri pateikt, ka es pilnībā atbalstu visu, ko teica komisārs. Manā valstī Austrijā daudzus tūkstošus strādnieku tieši vai netieši ir ietekmējusi krīze. Tas attiecas arī uz mūsu kaimiņvalsti Slovākiju un daudzām citām valstīm.

Mani jo īpaši māc bažas tāpēc, ka, protams, ir skaidrs, ka automobiļu rūpniecība ir būtiski svarīga. To nevajadzētu uzskatīt par nemodernu nozari, jo pētniecība un attīstība lielā mērā ir saistīta ar automobiļu rūpniecības pastāvēšanu Eiropā. Turklāt liels skaits mazo un vidējo piegādes uzņēmumu ir atkarīgs no automobiļu rūpniecības. Mēs parasti iedomājamies ļoti lielos uzņēmumus un nejūtam tiem līdzī. Tomēr, kad es lūkojos uz visiem piegādātājiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, situācija šķiet pavisam citāda.

Es jo īpaši vēlētos uzsvērt to, ko jūs, komisār, teicāt par „General Motors”. Mums Vinē ir liela „General Motors” ražotne. Mums ir zināmas darbinieku bailes, kas gaida, kad tiks noskaidrots lēmums, kas jāpieņem Amerikā. Es ceru, ka tas būs pozitīvs piemērs pārokeāna sadarbībai, kurā Amerika — jo tā nav tikai Amerikas valdība, bet Amerika kopumā, kas vienmēr prasa, lai Eiropa darītu vairāk krīzes apkarošanā — rādīs pozitīvu piemēru, lai Eiropai būtu iespēja noturēt pašas uzņēmumus.

Visbeidzot mazliet par protekcionistu pasākumiem. Tikai kopīgs Eiropas risinājums būs pieņemams. Tam jābūt mūsu mērķim.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šīs ir trešās debates par automobiļu rūpniecību, kas mums ir bijušas ar dažu mēnešu starplaiku. Komisija vēl nav pienācīgi apmierinājusi mūsu prasības, nedz attiecībā uz pieprasījuma atbalstu, nedz saistībā ar ārējo konkurenci, sniedzot pienācīgu atbalstu eksportam.

Lai gan es uzskatu Eiropas pasākumus finanšu krīzes apkarošanā par vienlīdz svarīgiem, es pretēji iepriekšējā samītā secinātajam uzskatu, ka Eiropas rīcība attiecībā uz recesiju un reālās tautsaimniecības grūtībām nav atbilstīga. Mēs esam karā, un mūsu karaspēks, kas ir mūsu uzņēmumi, šauj ar salūtpatronām.

Automobiļu nozare ir mūsu rūpniecības pamatnozare, uz kuru attiecas jaunas prasības, reorganizēti ražošanas faktori un stingras prasības procesa un produktu inovācijām. Iniciatīvas koordinēt ES līmenī visa veida protekcionismu; šīs nozares kredītlīniju refinansēšanu, tostarp, no Eiropas Investīciju bankas; iniciatīvas ražot vienīgi videi draudzīgus automobiļus un to hibrīdus; lielāks finansējums pētniecībai, lai radītu tīrus dzinējus, un efektīva darbība Pasaules Tirdzniecības organizācijā, lai radītu apstākļus reālai apmaiņai pasaules automobiļu tirgū ir to vissvarīgākās prasības, kuri negrib Eiropas rūpniecības sabrukumu vienā no tās pievienotajai vērtībai un nodarbinātībai būtiski svarīgajām nozarēm.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisārs G.Verheugen uzsvēra nepieciešamību būt ļoti piesardzīgiem un neierosināt vai neatbalstīt protekcionistu pasākumus. Es vēlētos viņam atgādināt, ka Atlantijas okeāna otrā pusē šādi pasākumi tiek apstiprināti un tie acīmredzami dod labumu Eiropas ražotāju konkurentiem.

Man rodas iespaids, ka stratēģija, kādu līdz šim virza Eiropas Savienība, nav pietiekami mērķtiecīga — kādai tai šajā kritiskajā situācijā būtu jābūt — atbalstot vienīgi vai galvenokārt „Eiropas” automobiļus, kas tiek projektēti un ražoti šeit Eiropā. Es esmu redzējis, kā arodbiedrību pārstāvji lej krokodila asaras par rūpniecības

sabrukumu, pārvietošanu, un tā tālāk. Pirms daudziem gadiem, kad tāda persona kā es izvirzīja šos argumentus pat kāda liela Itālijas automobiļu ražotāja sanāksmē, tos pārāk nopietni neņēma vērā. Šodien diemžēl šie fakti ir apstiprinājušies.

Ja Eiropa aprobežosies ar pasākumiem, kas paredzēti vienīgi pieprasījuma veicināšanai, tādiem, ko acīmredzami var attiecināt arī uz ražotājiem, kas nav Eiropā, tā nesasnies mums vajadzīgos rezultātus. Drīzāk, lai tos sasniegtu, tai jāveic steidzami pasākumi, lai veicinātu Eiropas automobiļu rūpniecību. Eiropas ražotāji jāmudina ieguldīt pētniecībā, lai garantētu rūpniecības nozares nākotnes izcilību, iekļaujot arī automobiļu ražošanas palīgnozares, kas arī šodien cieš no Eiropas banku politikas — finansējuma aizturēšanas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Mēs nedrīkstam aizmirst, ka pagājušā gada novembrī mums šajā Parlamentā bija tieši tādas pašas debates, kad jau bija skaidrs, ka iestājusies kapitālisma sistēmas krīze, kas prasa veikt fundamentālas izmaiņas, lai palielinātu iedzīvotāju lielākās daļas pirkjspēju. Tāpēc mēs pieprasījām algu un pensiju palielināšanu, lai nodrošinātu ienākumu godīgāku sadali. Tas joprojām ir pamata pasākums, kas varētu palielināt pieprasījumu un tādējādi nodrošināt, ka automobiļu rūpniecībai un tās piegādātājiem joprojām ir drošs tirgus.

Diemžēl sociālā situācija kļūst ievērojami sarežģītāka, jo politiķi neveic vajadzīgos pasākumus un joprojām turpina pieaugt bezdarbs un bīstams, kā arī slikti apmaksāts darbs. Tāpēc mēs pieprasām jaunu politiku, kuras prioritātes ir darbavietas ar tiesībām, un kura atbalsta rūpniecisko ražošanu ES valstīs un iestājas pret starptautisko ekspertu stratēģiju, kas izmanto krīzi kā ieganstu, lai samazinātu darbavietas, palielinātu strādājošo ekspluatāciju un veicinātu peļņu. Ir būtiski, lai ES rūpniecības nozares tiktu pienācīgi atbalstītas, lai varētu uzturēt un radīt vairāk darbavietu ar tiesībām. Tomēr mums arī jāpievērš īpaša uzmanība valstīm, kurās ir daudz trauslāka ekonomika, piemēram, Portugālei, palielinot finansiālo atbalstu, lai nepieļautu bezdarbu un palīdzētu mikro, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem automobiļu rūpniecībā, saistītajām nozarēm, rezerves daļu rūpniecībai un arī nelielajām remontdarbnīcām.

Carl Lang (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, globalizācija ir saasinājusies un tās neprātīgie rādītāji liek Eiropas automobiļu rūpniecības strādniekiem maksāt augstu cenu par viņu funkcionāru atvērto tirgu un brīvās tirdzniecības kārtības radītājam sekām.

ASV hipotekārās krīzes finanšu vīruss tādējādi ir spējis brīvi sagandēt finanšu sistēmu, pasaules banku sistēmu, kā rezultātā, plešoties plašumā, ir iedragāta mūsu ekonomiskā sistēma, iznīcināti mūsu uzņēmumi un darba vietas.

Es kā deputāts kopā ar savu kolēģi *Le Rachinel* kungu, pārstāvēt Pikardī, Kalē Nordpā un Normandijas reģionus Francijā, kur tūkstošiem darbavietu ir lemts likvidēt, vēlos jums paziņot, ka Eiropas tirdzniecības politikas humānie un sociālie izdevumi ir nepanesami, neattaisnojami un nepieņemami. Tomēr atvērtā tirgus fanātiķi turpina to aizstāvēt un parakstās zem tā. Tikai šodien *Brown* kungs un *Barroso* kungs vēlreiz apstiprināja savu atteikumu aizsargāt Eiropu, mūsu rūpniecību un mūsu darba vietas visusvarīgā brīvā tirgus un globalizācijas vārdā. Kreisie socio-globālisti, labējie liberālie globālisti un kreiso ekstrēmistu svārstīgie globālisti, kas neko negrib redzēt un saprast, nodod un pamet Eiropas strādājošos.

Globālisti visā pasaulē apvienojas! Mūsu valstu strādnieki izzūd! Tāds ir globālistu partijas manifests.

Turklāt nepārtraukto automobilistu un automobiļu apspiešanu no zaļo pilsoņu puses, valdībām un dažādiem vietējiem padomniekiem diez vai var salīdzināt ar mūsu automobiļu rūpniecības aizstāvību un veicināšanu.

Visbeidzot, kreiso ekstrēmistu demagogi, kas pašreizējo krīzi uzskata kā Dieva sūtītu revolūcijai, ir pilnīgi nespējīgi apmierināt Francijas un Eiropas strādnieku vajadzības. Tikai ar ekonomisku un sociālu patriotismu, nacionālām un eiropeiskām priekšrocībām un nacionālu un eiropeisku aizsardzību mēs spēsim iedvest jaunu elpu mūsu rūpniecības nozarēm.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, problēmas, kas ir skārušas Eiropas automobiļu rūpniecību, lielā mērā ir ekonomiskās un finanšu krīzes rezultāts. Šajā sakarībā, cerams, ka tā ir pārejoša problēma. Tomēr citā ļoti svarīgā sakarībā tā ir arī lieko jaudu risināšanas problēma. Tāpēc, lai nosargātu Eiropas automobiļu rūpniecības nākotni, mums ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, lai tā tiktu pamatota ar reāliem un saprātīgiem uzņēmējdarbības plāniem, un tai būtu atbildīgs īpašnieks.

Tas mudina mani sacīt, ka, ja mums izdosies saglabāt sekmīgu automobiļu rūpniecību Eiropā ar visām tās iespējām, kas radītas tehniskajai attīstībai, veselīgai nodarbinātībai un lomai, kāda automobiļu rūpniecībai ir Eiropas ekonomikā, valsts atbalsts, ko pašlaik piešķir dalībvalstis, jāizmanto, lai garantētu tās izdzīvošanu,

pārvarot recesiju un finanšu krīzi, bet nevis, lai kropļotu konkurenci starp dalībvalstīm vai starp automobiļu ražotājiem.

Valsts atbalsts, kas kropļo konkurenci un izraisa neuzticību starp dalībvalstīm, patiesībā apdraud Eiropas automobiļu rūpniecības izdzīvošanas spēju, un šajā sakarībā es vēlētos uzdot jautājumu par to, kas pašlaik notiek Slovēnijā un Francijā un kā Francijā tika garantēts valsts atbalsts. Viens no Komisijas vissvarīgākajiem uzdevumiem ir nodrošināt, lai netiktu pārkāpti izvirzītie noteikumi, uzraudzīt notiekošo un pilnīgi pārliecināties, ka nevienā dalībvalstī netiek piešķirts valsts atbalsts par kaitējumu citai dalībvalstij vai automobiļu ražotnei. Palīdzība, kas rada konkurences kropļojumu, iedragā Eiropas automobiļu rūpniecības nākotni un radīs negatīvas sekas gan nodarbinātības, gan tehniskās attīstības jomā.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vispirms vēlētos izteikt atzinību par savlaicīgajām saistībām, ko Komisija un Padome uzņēmās, lai atbalstītu automobiļu rūpniecību, tās palīdzības un rezerves daļu ražošanas uzņēmumus, bet diemžēl ar to vien nepietiek.

Tā kā pirmos pasākumus veica dalībvalstis, nozarē uzlabojumi notiek lēni: Itālijā reģistrētie dati rāda, ka februārī pārdošana samazinājusies par 18 %, kamēr janvārī samazinājums bija 22 %. Skaidrs, ņemot vērā arī datus, ko komisārs *G. Verheugen* pats citēja, Eiropai jāvirzās uz priekšu, garantējot lielāku finansējumu no EIB un pat dalībvalstu pasākumu lielāku koordināciju, lai nepieļautu negodīgu un diskriminējošu konkurenci.

Eiropai arī jācenšas koordinēt tās centienus, cieši sadarbojoties ar darbaļaužu pārstāvjiem un tirdzniecības asociācijām restrukturizācijas plānu veidošanā, lai izveidotu Eiropas stratēģiju šīs nozares atdzīvināšanai, pamatojoties uz ieguldījumiem pētniecībā un jaunajās tehnoloģijās.

Ņemot vērā arī šausmīgos datus par darba vietu samazināšanu un bezdarba pabalstu pasākumiem, es aicinu Komisiju iesniegt efektīvākus priekšlikumus, kā vislabāk izmantot Sociālo fondu un Globalizācijas pielāgošanas fondu.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, mūs pašlaik ir skārusi gan finanšu krīze, gan klimata krīze. Mēs varam vērot, ka ir daži automobiļu rūpniecības uzņēmumi, kas labāk pārdzīvo šo divkārtšo krīzi. Daži ražojumi un automobiļu modeļi tiek galā labāk ar šo krīzi, proti, tie, kas ir ieguldījuši ilgtspējīgā tehniskā attīstībā. Tad vēl ir uzņēmumi, līdzīgi kā „General Motors”, kas pieprasa 350 miljonu dolāru no valstīm, kurās tas darbojas.

Mēs nedrīkstam izmest labu naudu, lai atgūtu slikto. Mums jāatbalsta automobiļu rūpniecībā iesaistītie cilvēki. Mums jāatbalsta reģioni, kuros ir problēmas un mazie uzņēmumi piegādes ķēdē, bet mums arī jānodrošina, lai mēs to darītu ar produktiem, kas ir atbilstīgi nākotnes tirgum.

Komisija var darīt vairāk, piešķirot līdzekļus no struktūrfondiem, Sociālā fonda, reģionālajiem fondiem un lauksaimniecības fonda biodegvielai, sociālajiem pasākumiem un reģioniem.

Turklāt es uzskatu, ka jāpārtrauc Eiropas Parlamenta darbība Strasbūrā.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, automobiļu rūpniecība ir viena no Eiropas ekonomikas galvenajām nozarēm un to ievērojami apdraud pašreizējā krīze. Tāpēc tagad nav īstais laiks atkārtot, ka mums būtu jāiestājas pret protekcionismu un negodīgu konkurenci. Tas viss ir pilnīgi lieki. Tagad ir arī laiks Eiropas ražotājiem un strādājošiem piedāvāt stratēģisku, skaidru un drosmīgu plānu, sniedzot — es vēlos uzsvērt šo punktu — atbalstu, kas dod vienādas iespējas visām dalībvalstīm.

Mūsu uzdevumos ietilpst, protams, Eiropas fondu, tostarp Globalizācijas Pielāgošanas fonda, labākas izmantošanas garantēšana, bet, pats galvenais, finansiālā atbalsta vienkāršošana un palielināšana nozarei, izmantojot EIB un ECB, lai tā varētu pieprasīt zemu procentu aizdevumu, kā arī administratīvo procedūru vienkāršošana.

Nobeigumā es gribu pateikt, ka, vispārīgi runājot, mērķis ir uzturēt nozares konkurētspēju un nodrošināt, lai līdztekus pašreizējās krīzes novēršanai visas Eiropas iniciatīvas varētu ieiet pozitīvā restrukturizācijas un automobiļu rūpniecības transformācijas fāzē.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Lielbritānijas Premjerministrs *Gordon Brown* šorīt ļoti precīzi pateica, ka mēs nedrīkstam streikuļot apkārt, mums jārikojas. Tiesām ir laiks ilgtspējīgi un stingri rīkoties. Mums, Eiropai, tagad jāpārņem kontrole un jāpārslēdzas uz ilgtspējīgu automobiļu ražošanas nozari, un tas būs iespējams tikai tad, ja mēs vadīsim šo nozari cauri bargajai un dzīvi apdraudošajai recesijai.

Tāpēc mans aicinājums jums, komisār *Verheugen*, un Komisijai. Mēs tiešām vēlamies, lai Eiropa, mēs visi kopā, daudz vairāk darītu mūsu automobiļu uzņēmumu nākotnes labā. Mums kā Eiropas Savienībai ir vienreizēja iespēja šeit parādīt, ka mēs esam strādājošo pusē, lai minam kaut vai dažus no tiem 200 000 uzņēmumā „Opel” strādājošajiem Vācijā, Polijā, Austrijā, Spānijā un Beļģijā.

Šā iemesla dēļ tīri specifiski Eiropas Investīciju bankai jāizsniedz kredīts un maksimāli jāizmanto tās sviras funkcijas. Pirms divām nedēļām mēs šeit Parlamentā apspriedāmies ar nozares augšējiem ešeloniem un kļuva skaidrs, ka ir viena liela problēma: nozare cieš no akūta kapitāla trūkuma. Tāpēc tagad absolūti nepieciešami ir lēti aizdevumi un valsts garantijas, ne tikai izdzīvošanai, bet galvenokārt, lai panāktu stingru pāreju uz nākotnes automobiļiem, tādiem, kas ir elektriski, hibrīdi un, vissvarīgākais, videi draudzīgi, un kas ir gatavi ražošanai.

Šajā Eiropas atveseļošanas plānā cieši jāiesaista sociālie partneri un noteikti darbinieku pārstāvji, jo šis jautājums ir arī drošs pārbaudes veids sociālajam dialogam Eiropas līmenī.

Komisār *Verheugen*, vēl nav par vēlu darboties. Lūdzu, nepieļaujiet, lai situācija nenoved mūs līdz kraham.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos pateikties komisāram par viņa runu, bet arī par viņa konkrēto rīcību pēdējo dažu nedēļu un mēnešu laikā attiecībā uz automobiļu rūpniecību, un viņa skaidro paziņojumu, ka jāatrod risinājums „General Motors” lietā, jo šis uzņēmums ir vajadzīgs, jo īpaši attiecībā uz stratēģiju par jaunajām dzinēju sistēmām. Es gribētu izteikt sirsnīgu pateicību.

Es vēlētos arī paturpināt, ko *Langen* kungs teica par Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas atbalstu mūsu grupas grozījumam, jo es uzskatu, ka tas ir svarīgi un pareizi. Es esmu pateicīgs, ka mēs kā Parlaments varam sniegt paziņojumu par „General Motors”. Ilgu laiku izskatījās, ka tas nekad nenotiks, bet labāk vēl nekā nekad. Liels paldies.

Mēs savā rezolūcijā esam apsprieduši īstermiņa pasākumus. Tomēr mums vajadzētu runāt arī par termiņa vidusposma pasākumiem, kā to darījuši grupas „CARS 21” eksperti, un par nodokļu likmju saskaņošanu automobiļu nozarē. Es zinu, ka tas ir grūts uzdevums, bet tas pārstāvētu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu automobiļu rūpniecībā. Mēs pārdzīvojam krīzi un mums jāuzsāk šie pasākumi tūlīt. 27 finanšu ministriem jāpieliek kopīgas pūles.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, jūs pats jau teicāt, ka mēs nevaram debatēt par automobiļu industriju, nepieminot „General Motors”.

Mēs atzinīgi vērtējam to, ka jūs sasaucāt Eiropas ekonomikas ministrus kopā, lai rastu Eiropas pieeju. Arī jūs pats to vēlētos redzēt — drīzāk Eiropas pieeju nekā nacionālu pieeju — tomēr šāda Eiropas pieeja arī ir iespējama vienīgi tad, ja jūs iesaistīsiet Eiropas Darba padomi debatēs un ja Eiropas Darba padomei tiks sniegta visa informācija, kas tai jāsaņem saskaņā ar tiesvedību. Tāpēc es vēlos jums uzdot pilnīgi skaidru jautājumu: vai jūs esat gatavs uzsākt šāda veida iniciatīvu un nodot informāciju, kādu katrai atsevišķai dalībvalstij ir sniedzis „General Motors”, Eiropas Darba padomei.

Otrkārt, jūs atsaucāties uz Eiropas fondiem, kas kalpo, lai atvieglotu sociālo ietekmi uz strādājošajiem. Es uzskatu, ka šie fondi arī jāizmanto profilaktiski. Mums drīzāk jācenšas nepieļaut darbavietu zaudēšanu nekā vienkārši jāizmanto šie Eiropas fondi tad, ja darbavietas ir zaudētas.

Richard Howitt (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, 350 „Ford” strādājošo, kuri tika atlaisti Vārleajā un Dantonā Esekssas grāfistē, vārdā un 1 400 „General Motors” darbinieku, kas strādāja IBC preču pārvadāšanā Lutonā, vārdā — šis skaitlis ir dubultīgs, ja pieskaita piegādātājus — es gribu apsveikt šīvakara paziņojumus, ka šiem automobiļu ražotājiem neļaus nogrimt.

Tomēr, kad komisārs *G.Verheugen* saka, ka „General Motors” nedrīkst sekot politikai „lūgt no kaimiņa”, vai viņš man piekritīs, ja es uzdošu četrus jautājumus: pirmkārt, pilnībā atklāt savus restrukturizācijas plānus ne tikai Vācijas valdībai, bet Lielbritānijas un arī citu dalībvalstu valdībām; izpildīt pilnu vides ietekmes ziņojumu par oglekļa iedarbību, kā tiek ierosināts 3.3 miljardu eiro paketē; jo īpaši ieviest skaidrību attiecībā uz viņu kopuzņēmuma ar franču uzņēmumu *Renault*, kas ražo furgonus Lutonā, nākotni un ieskicēt mums, kādas ir garantijas, ka subsīdijas, kas īstermiņā nodrošinās ražošanu un nodarbinātību, tiešām ir ilgtspējīgas?

Pagājušajā nedēļā es tikos ar Lutonas strādniekiem, no kuriem viens man pastāstīja, ka IBC izredzes izdzīvot ir tikai 50/50, pilsētā, kur automobiļu ražotne darbojas vairāk nekā 80 gadu un kur 50% darbavietu joprojām ir rūpniecībā. Es cīnīšos par viņu darba vietu nākotni.

SĒDI VADA: Diana WALLIS*Priekšsēdētāja vietniece*

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Eiropai stingri jāatbalsta automobiļu rūpniecība, tā kā tā ir atslēga uz tehnoloģiski attīstītu ekonomiku, kas var vadīt cīņu pret klimata pārmaiņām un nodrošināt augstus personiskā un kravas transporta efektivitātes, drošības un kvalitātes standartus.

ES ir pasaules līderis automobiļu ražošanā un otrs lielākais kravas transportlīdzekļu ražotājs ar 19 miljonu vienībām, no kurām 20 % tiek eksportēti. Nozare veido 3 % no IKP, 6 % nodarbinātības, 8 % no nacionālā ienākuma un vienu sestdaļu no māsaimniecību izdevumiem.

Līdz ar pašreizējo krīzi ir pieauguši strukturālie un stratēģiskie uzdevumi automobiļu rūpniecībā. Mums jārisina šie uzdevumi ar Eiropas, nozaru un tālejošu pieeju, kā arī, izmantojot sociālu apspriešanos. Vienīgi šādi mēs varam panākt, ka nodarbinātība un apmācība ir prioritātes, nepieļaut diskrimināciju un negodīgu konkurenci un aizstāvēt Eiropas intereses pasaules līmenī. Īstermiņā mums jānodrošina pagaidu iniciatīvas un finansiāls atbalsts, izmantojot Eiropas Investīciju banku un citus līdzekļus, lai nodrošinātu nozares izdzīvošanu un atveseļošanu.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Rumānijā automobiļu pārdošana 2008. gada beigās samazinājās uz pusi. Rumānijas automobiļu rūpniecības apgrozījums piedzīvoja 7 % kritumu 2008. gadā salīdzinājumā ar paredzēto līmeni pirms krīzes sākuma.

Ņemot vērā šo ekonomisko lejupslīdi, kas skārusi visu Eiropu, es uzskatu, ka dalībvalstu valdībām un Eiropas Komisijai kopīgiem spēkiem jāatbalsta automobiļu rūpniecība. Mums jāņem vērā, ka automobiļu ražošanas samazināšana vertikāli ietekmēs nozari, citiem vārdiem, ietekmēs ražotājus, kas ir atkarīgi no automobiļu ražošanas: kabeļu, dzinēju, elektrisko ierīču, u.c. ražotājus. Konkrēti runājot, tā radīs bezdarbu tūkstošiem strādnieku.

Lai atbalstītu vietējo automobiļu rūpniecību, Rumānijas valdība, piemēram, ir pieņēmusi programmu „Rabla”. Saskaņā ar šo programmu patērētājiem tiek atlīdzināts par vairāk nekā 10 gadus vecu automašīnu nodošanu metāllūžņos ar prēmiju, kas tiek izmantota kā pirmā iemaksa jaunas automašīnas iegādei.

Tāpēc es aicinu lēmumu pieņēmējus padomāt par šo piemēru un ierosināt dzīvotspējīgu stratēģiju, lai atbalstītu Eiropas automobiļu rūpniecību pašreizējās globālās ekonomiskās krīzes laikā.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, man jāpateicas komisāram par viņa vēlmi un efektivitāti, aicinot visas ieinteresētās puses nepieļaut un atrisināt Eiropas uzņēmuma „Opel” un arī visas automobiļu nozares problēmas. Šī noteikti ir konkurētspējīga nozare, ko skārusi ASV uzņēmuma „General Motors” globālās problēmas.

Turklāt es stingri mudinu viņu veikt šo glābšanu, kas dos svaigu impulsu „Opel Europa” atveseļošanai, izmantojot piemēru, kā Eiropas Savienība var pārvarēt globalizācijas radīto postu, attiecīgi reaģējot ar Eiropas pieeju, ko mēs arī esam mācījušies no globalizācijas.

Rezultātā es vēlētos, lai mēs, pirmkārt, spētu atgūt īpašumtiesības uz Eiropas izgudrojumiem. Mums ir vajadzīga arī pienācīga garantiju sistēma, lai „Opel Europa” dotu neatkarību, kas tai nepieciešama, lai turpinātu mums piedāvāt drošākus, inovatīvākus, enerģiju taupošākus un ilgtspējīgākus automobiļus.

Mums jāpaplašina arī sociālais dialogs, pilnvarojot „Opel” arodbiedrības un Eiropas Darba padomi, kas ievērojami demonstrē kopīgu atbildību.

Visbeidzot, komisār, es uzskatu, ka, lai aizstāvētu Eiropas pieeju, mums tur jānokļūst pirmajiem. Citiem vārdiem, lai nodrošinātu uzticamību un panākumus Eiropā, mēs nevaram gaidīt uz valdībām, kā manā valstī, kur Aragónā tā ir jau piedāvājusi garantēt 200 miljonu eiro. Šķiet, ka Eiropai joprojām būtu par to jāpadomā.

7 000 un vairāk Opel Figuerellas rūpnīcas strādnieku vārdā es lūdzu jums darīt vairāk.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ja Eiropa piešķir naudu un, jo īpaši, ja dalībvalstis piešķir daudz naudas, lai palīdzētu automobiļu rūpniecībai iziet no krīzes, tas nevar būt jautājums vienīgi par iepriekšējā statusa uzturēšanu un izvairīšanos no bankrota, jo ir iesaistīti vairāki citi koncerni. Visnozīmīgākie no tiem jau tika nosaukti.

Tas ir jautājums par to, lai cilvēki, kas meklē darbu un kuriem ir nepieciešams darbs, to varētu ilgtermiņā atrast. Tāpēc mums jāsniedz lielāks atbalsts nekā agrāk tehnoloģijām, inovācijām un, pats svarīgākais, ilgtspējīgām transporta sistēmām.

Šajā nolūkā mums vajadzētu apvienot visus mūsu pasākumus šiem mērķiem, lai mēs pēc dažiem gadiem nevarētu sev pārmet, ka, ja mēs par to būtu padomājuši pirms dažiem gadiem, mēs nebūtu nokļuvuši nākamajā jaunā krīzē.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Dāmas un kungi, krīze ir pārbaudījums ES kohēzijai. Diemžēl valdības individuāli pieņem īstermiņa pasākumus, piemēram, metāllūžņu savākšanas shēmas, kas nav saskaņotas, lai gan tās ir devušas pozitīvus rezultātus krīzes apkarošanā. Ja mums jākritizē ASV pasākumi pret godīgu konkurenci un protekcionismu, mums būtu vēl ciešāk jākoncentrējas uz kopīgo stratēģiju ES. Metāllūžņu savākšanas shēmas palīdz samazināt izmešus, paaugstina drošību uz ceļiem un nepieļauj bezdarbu automobiļu rūpniecībā, kas nodrošina izdzīvošanu 12 miljoniem darbinieku un tūkstošiem uzņēmumu citās nozarēs. Ņemot vērā, ka mēs ieviesām stingras vides un drošības prasības automobiļu rūpniecībā līdz ar programmu „CARS 21”, metāllūžņu savākšanas shēmas piedāvā labu izdevību Eiropas valdību kopējai pieejai, jo īpaši krīzes laikā, un tās ir jāfinansē no kopīgiem resursiem. Es aicinu Čehijas prezidentūru uzsākt sarunas šajā jautājumā.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Komisār, es pilnībā piekrītu jūsu teiktajam, ka automobiļu rūpniecība ir strukturāli pārkarsusi un mums ir vajadzīgi zaļāki un energoefektīvāki automobiļi.

Mēs izdarītu kļūdu, ja mēģinātu ar atbalsta pasākumiem uzturēt virzienu, kādā esam gājuši līdz šim, proti, kvantitatīvu attīstību. Mēs būsim sociāli domājošāki un parādīsim vislielāko solidaritāti, ja atbalstīsim ekoloģiju un uz enerģiju orientētu restrukturizāciju.

Pašreizējā krīze ir arī parādījusi, ka Eiropas automobiļu rūpniecība ir stingri savstarpēji saistīta. Šāda veida rūpniecība vienkārši necietīs protekcionismu nacionālā līmenī. Es ceru, ka Kopienas politikā tas tiks ņemts vērā.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vispirms vēlētos jums pateikties par šī Parlamenta vienotību un jūsu plašo atbalstu Komisijas politikai. Es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgs un arī ļoti nozīmīgs signāls strādājošiem automobiļu rūpniecībā, kas ir šo debašu centrā. Tas ir tikai taisnīgi un pareizi.

Daži deputāti, tostarp *Harms* kundze, *Höckmark* kungs un citi skatīja šo jautājumu saistībā ar saiti starp inovācijām un konkurētspēju. Es vēlreiz vēlētos ļoti skaidri uzsvērt, ka bez šīs saistības ar inovācijām Eiropas automobiļu rūpniecība ilgtermiņā nebūs konkurētspējīga. Mūsu politikas mērķis ir nodrošināt, lai Eiropas automobīlis nākotnē ir vismodernākais, citiem vārdiem, vistīrākais, energoefektīvākais un drošākais pasaulē. Es esmu pārliecināts, ka mūsu ražotāji, mūsu tehniskie speciālisti un inženieri var to panākt. Mums ir potenciāls, lai to sasniegtu.

Es vēlētos pāriet uz nākamo tematu, citiem vārdiem, finansējumu krīzes laikā. Bankas nenodrošina fondus. Uzņēmumi nevar saņemt aizdevumus, kas tiem ir vajadzīgi. Eiropas Investīciju banka tagad ir instruments visām mūsu vajadzībām. Man pilnīgi skaidri jāpasaka, ka Eiropas Investīciju banka ir jau sasniegusi robežas, ko tā spēj darīt. Automobiļu rūpniecība nav vienīgā nozare, kam mēs prasām palīdzību no EIB. Kā ar finansējumu maziem un vidējiem uzņēmumiem? Kā ar finansējumu mūsu ļoti ambiciozajiem klimata aizstāvības mērķiem? To visu nodrošina EIB. Es tagad zinu, ka mēs saņemsim pieprasījumus no nozares, kurus EIB vienkārši nespēs apmierināt, jo mēs vēlamies, lai tā veiktu uzņēmējdarbību uz drošiem pamatiem un nevis pūstu burbuļus, kā to ir darījuši citi. Tāpēc, šķiet, ka problēmas pieaugs gada otrajā pusē un mums jābūt gataviem, ka tā notiks.

Es arī atbalstu visus, kas teica, ka mums ir nepieciešamas gudras iniciatīvas, lai nodrošinātu, ka visas automašīnas, kuras mēs vēlamies izlaist tirgū, patiešām tiktu nopirkas. Es lielā mērā piekrītu *Groote* kunga viedoklim par transportlīdzekļa nodokli, kas tiek pamatots ar oglekļa dioksīda izmešu līmeni. Komisija to ierosināja jau sen, un man ļoti žēl, ka dažas dalībvalstis toreiz neņēma vērā šo priekšlikumu.

De Vits kundze runāja par arodbiedrību un darba padomju lomu. Es esmu ļoti gandarīts informēt jūs, ka pēdējā detalizētā diskusija, pirms es nācu uz šo sesiju, man bija ar Eiropas „General Motors” „Darba padomes priekšsēdētāju. Mums ir pastāvīgs, regulārs kontakts un mēs apmaināmies ar visu pieejamo informāciju. Man jāsaka, ka līdz šim es esmu ieguvis vairāk no šīs informācijas apmaiņas nekā Darba padomes priekšsēdētājs. Es no viņa uzzināju vairāk, nekā viņš no manis. Tomēr es ceru, ka nākotnē spēšu atdarīt ar

labu. Pēc dažām dienām mēs tiksimies ar Eiropas metālapstrādes apvienībām un automobiļu nozares apvienībām un apvienības, protams, ir galvenie dalībnieki apaļo galdu sanāksmēs, par kurām jau es runāju. Tāpēc es uzskatu, ka mēs esam izpildījuši visas prasības.

„Brīvajā mokrofonā” vairākkārt tika minētas metāllūžņu savākšanas iniciatīvas. Mums noteikti sev jājautā, vai tas tiešām palīdzēs ilgtermiņā. Tas varētu arī būt tas gadījums, kad mēs mākslīgi radām pieprasījumu, kas novedīs pie jauna sabrukuma. Neskatoties uz to, visiem ražotājiem šī ideja iepatikās, jo tā palīdzēs viņiem ļoti grūtajā posmā, kādā viņi pašlaik atrodas. Tas ir kā skābekļa pieplūdums, un tas ievērojami palīdzēja, lai nodrošinātu, ka galvenajās Eiropas ražotnēs līdz šim nav bijušas masveida atlaišanas no darba un viņi varēja saglabāt savu darbaspēku. Šajā sakarībā es uzskatu, ka tas ir savu mērķi attaisnojis.

Metāllūžņu savākšanas iniciatīva ir Eiropas standarta iniciatīva tādā nozīmē, ka pastāv skaidri noteikumi, ko visi ievēro. Tas ir pats par sevi saprotams, ka mēs nevaram finansēt iniciatīvu no Kopienas budžeta. Budžets nav domāts šādam mērķim un tas nebūtu arī iespējams politiskā un tiesiskā kontekstā. Iniciatīvām ir bijusi arī pozitīva pārrobežu ietekme. *Roithová* kundze, jūsu valsts it īpaši ir ļoti daudz ieguvusi no dāsnajām iniciatīvas shēmām, kas ir citās Eiropas dalībvalstīs. Šeit pietiekami darbojas Eiropas solidaritāte, ko nevar novērtēt par augstu.

Es šīs debates uzskatu par aicinājumu turpināt darboties šajā jautājumā un būt veikliem. Es varu jums apsolīt, ka mēs tā arī darīsim. Kas attiecas uz automobiļu rūpniecību, mēs esam izveidojuši teicamu sadarbību starp dažādām pusēm. Es ceru, ka nebūs nepieciešams vēlreiz apspriest Eiropas automobiļu rūpniecību šī Parlamenta darbības termiņā, bet, ja tas būtu nepieciešams, Komisija ir gatava to darīt jebkurā laikā. Liels paldies.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks rīt (trešdien, 2009. gada 25. martā).

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. punkts)

Zita Gurmai (PSE), rakstiski. – (HU) Ražošanas un tirgzinības atšķirīgās īpašības nozīmē, ka jebkurai lejupslīdei Eiropas automobiļu rūpniecībā ir ietekme uz pārējām nozarēm katrā dalībvalstī.

Līdztekus pieprasījuma kritumam ekonomiskās krīzes un likviditātes problēmu dēļ, ko radīja finanšu krīze, automobiļu rūpniecība cīnās arī ar ilgtermiņa strukturālajām problēmām: augsti fiksētie izdevumi, apgādes pārpalikums un cenu konkurence nozīmēja, ka daudzi automobiļu ražotāji jau ir sākuši koncentrēties uz izdevumu samazināšanu un iekšējās efektivitātes paaugstināšanu.

Nav cerību, ka situācija tuvākajā nākotnē uzlabosies, tomēr ilgtermiņā automobiļu rūpniecībai ir daudzsoļošas globālās izredzes, un šā iemesla dēļ ES ir īpaši svarīgi spēt pārdzīvot šos šķēršļus un būt gatavai izmantot iespējas, kad pieprasījums atkal pieaugs.

Šajā nolūkā ir nepieciešams, lai tiktu apmierinātas patērētāju vajadzības un vairāk projektēti videi draudzīgāki, drošāki un gudrāki transportlīdzekļi.

Primārā atbildība, kā pārvarēt krīzi, gulstas uz pašu nozari. ES un dalībvalstis var dot ieguldījumu, palīdzot radīt pienācīgus apstākļus un atbilstīgus priekšnoteikumus konkurencei. Mērķtiecīgs pagaidu valsts atbalsts ES un dalībvalstu līmenī var palīdzēt nozarei pārvarēt krīzi un mazināt nodarbinātības restrukturizācijas paredzamo negatīvo iedarbību. Tam jāpievērš īpaša uzmanība gan dalībvalstu, gan ES līmenī.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Tas ir labi, ka otrajās debatēs par krīzi automobiļu rūpniecībā tiek atzīti Eiropas Parlamenta priekšlikumi, kas tika iesniegti februāra debašu laikā.

Vissvarīgākais mums ir nodrošināt kopējā tirgus konkurētspēju. Mēs ar satraukumu vērojam dažu dalībvalstu mēģinājumus, kas var novest pie konkurences principu pārkāpumiem. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam lēmumus, kuru mērķis ir nodibināt Eiropas rīcības shēmas. Šajā sakarībā mums arī jāturpina novērtēt situācijas ASV un Āzijas rūpniecībā iedarbība uz Eiropas tirgu un iespējamā Kopienas rīcība.

Mēs ar gandarījumu gribam atzīmēt to, ka ir uzsvērts, cik svarīgi ir stimulēt tirgu. Tādu pasākumu kā zemu procentu aizdevumu pieejamības radīšana un administratīvo procedūru vienkāršošana finanšu līdzekļu iegūšanas sabalansēšanai un no otras puses iniciatīvas radīšana patērētājiem pirkt automobiļus var palīdzēt stimulēt tirgu.

Joprojām nemainīts paliek priekšlikums izmantot krīzi, lai veiktu „tīrīšanu” automobiļu rūpniecībā. Mēs redzam iespēju radīt produktus ar jaunu kvalitātes līmeni, kas pamatojas uz jaunām, videi draudzīgām un drošām tehnoloģijām, kas ir atbilde jauno, 21. gadsimta Eiropas tendenču izaicinājumiem.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Automobiļu rūpniecība ir nozare, kurā ir nodarbināti apmēram 2,3 miljoni strādājošo un no kuras netieši ir atkarīgas vēl 10 miljonu darbavietas. Finanšu krīze ir ietekmējusi lielu skaitu MVU, apakšuzņēmēju un piegādātāju.

Sociālajai Eiropai ir vienlīdz svarīga gan ekonomiskā attīstība, gan sociālā attīstība. Lai varētu saglabāt darbavietas un pienācīgu dzīves līmeni automobiļu rūpniecībā nodarbinātajiem, uzņēmumiem ir svarīga piekļuve finansēm.

Es mudinu Komisiju pārliecināties, ka Eiropas fondus, piemēram, Eiropas Sociālo fondu un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu izmantos tikai tā, ka automobiļu rūpniecībā strādājošie var saņemt apmācību un atbalstu, ja viņus ietekmē uzņēmumi, kam šajā nozarē ir samazinājusies darbība.

ES pieņemtie tiesību akti zaļo transportlīdzekļu veicināšanai ģenerē ieguldījumus automobiļu ar zemāku oglekļa dioksīda izmešu procentu projektēšanā un ražošanā. Tomēr ir vajadzīgs laiks, inovācijas un, pats galvenais, nozīmīgi ieguldījumi cilvēkresursos, kā arī jaunas ražošanas jaudas. Jāvienkāršo procedūras, kas ekonomikas pārstāvjiem ļauj piekļūt pētniecības finansējumam un jāvienkāršo inovācijas dalībvalstu un Eiropas līmenī, tajā pašā laikā pētniecības programmām jābūt vērstām uz konkrētām jomām, iesaistot lietisķos pētījumus automobiļu ražošanas rūpniecībā.

12. Eiropas aviācijas sistēmas efektivitāte un ilgtspējība - Lidlauki, gaisa satiksmes pārvaldība un aeronavigācijas pakalpojumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopējās debates par

– ziņojumu, ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā sniedza *Marian-Jean Marinescu* par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulas (EC) Nr. 549/2004, (EC) Nr. 550/2004, (EC) Nr. 551/2004 un (EC) Nr. 552/2004, lai izlabotu Eiropas aviācijas sistēmas efektivitāti un ilgtspējību (COM(2008)0388 - C6-0250/2008 - 2008/0127(COD)) (A6-0002/2009), un

– ziņojumu, ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā sniedza *Marian-Jean Marinescu* par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai (EC) Nr. 216/2008 lidlauku, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas jomā, ar ko atceļ Padomes direktīvu 2006/23/EEC (COM(2008)0390 - C6-0251/2008 - 2008/0128(COD)) (A6-0515/2008).

Marian-Jean Marinescu, referents. – (RO) „Vienotās Eiropas gaisa telpas” II pakete ir izstrādāta visai gaisa transporta sistēmai ar tiešu, pozitīvu sazarojumu gaisa līnijām, gaisa navigācijas pakalpojumu sniedzējiem, satiksmes kontrolieriem, lidlaukiem un aeronautiskai rūpniecībai. Būtībā tā ir likumdevēju reakcija uz vajadzību harmonizēt un veidot Eiropas gaisa telpu un gaisa satiksmi efektīvāku videi, rūpniecībai un, pirmkārt un galvenokārt, pasažieriem.

Ar Padomi panāktā vienošanās par SES II paketi ir solis uz priekšu Eiropas Savienības konsolidācijas ceļā. Tas ir nākamais dabiskais solis pēc kopējā tirgus, vienotas valūtas pieņemšanas un Šengenas zonas radīšanas. No 2012. gada mums būs Šengenas gaisa telpa. Maršruti būs īsāki, satiksmes kontrole efektīvāka un gaisa navigācijas pakalpojumi tiks optimizēti un nākotnē integrēti.

Tā rezultātā lidojumi būs īsāki, tiks mazāk izlietota degviela un būs zemāks oglekļa dioksīda izmešu līmenis, kas normāli veicinās gaisa satiksmes biļešu cenu krišanos.

Panāktais kompromiss pēc sarunām ar Padomi rāda, ka ir nepieciešams paātrināt gaisa telpas funkcionālā sadalījuma veidošanu. Mēs esam panākuši vienošanos par galīgo termiņu gaisa telpas funkcionālā sadalījuma uzsākšanai, kas ir seši mēneši pēc Eiropas Komisijas sākotnējā pieprasījuma.

Gaisa telpas funkcionālā sadalījuma veidošana ir galvenais elements vienotas Eiropas gaisa telpas izveidošanā. Tāpēc es atzinīgi vērtēju pagājušā gada novembrī parakstīto vienošanos vislielākajam gaisa funkcionālajam sadalījumam, kas iekļauj Centrāleiropu.

Es vēlētos izmantot šo izdevību un aicināt Eiropas Komisiju atbalstīt projekta, kas saistīts ar Donavas Rumānijas un Bulgārijas vienotas gaisa telpas veidošanu kā daļu no TEN-T finanšu sistēmas, apstiprināšanu.

Ar Francijas un Čehijas prezidentūru, kurām es, izmantojot izdevību, vēlētos pateikties, atbalstu mēs esam spējuši sekmīgi sabalansēt lēmumu pieņemšanas attiecības un prasmes starp dalībvalstīm un Eiropas Komisiju, jo īpaši attiecībā uz izpildes shēmu, kas ir galvenais elements SES II paketē.

Komisija pieņems lēmumu attiecībā uz dalībvalstu rīcības plānu mērķu pienācīgu saskaņošanu un īstenošanu.

Komisijas sākotnējo priekšlikumu ir papildinājuši divi Parlamenta ierosināti elementi. Pirmais no tiem ir funkcionālo gaisa telpas bloku sistēmas koordinators. Pamatojoties uz *TEN-T* modeli, mēs uzskatījām, ka ir nepieciešams iecelt koordinatoru, lai veicinātu FAB darbības nolīgumu parakstīšanu, tādējādi paātrinot vienotas Eiropas gaisa telpas izveidošanu. Otrs elements attiecas uz „kopējo projektu” jēdziena un ar to saistīto finanšu līdzekļu definīcijas noskaidrošanu.

Eiropas Parlaments pievērsa īpašu uzmanību arī cilvēciskajam faktoram. Ar Padomi panāktais kompromiss arī noskaidro SES II un EASA savstarpējo atkarību, paturot prātā, ka Aģentūras pilnvaru paplašināšana aerodromos, ATM/ANS un ATC patiesībā ir paketes „drošības” elements.

Es domāju, ka ir ārkārtīgi svarīgi rast skaidru, pilnīgu definīciju aerodromiem saskaņā ar šīs regulas nosacījumiem.

EASA izdotajām jaunajām specifikācijām jābūt saskaņotām ar jau esošajām. Turklāt ir dota iespēja minēt līdz šim piešķirtos ierobežojumus. Man izdevās arī ieviest dažus nosacījumus attiecībā uz vajadzību nostiprināt un paplašināt apspriešanās procesu, iesaistot visus dalībniekus.

Ziņojumi, par kuriem mēs rīt balsosim, iezīmēs svarīgu soli uz priekšu ceļā uz vienotas Eiropas gaisa telpas radīšanu, un es esmu pārliecināts, ka tie būs veiksmē un triumfs visiem dalībniekiem.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti, Eiropas vēlēšanu priekšvakarā un divas nedēļas pēc trešās jūrniecības paketes pieņemšanas Eiropas iestādes gatavojas nosūtīt vēl vienu pozitīvu signālu ES pilsoņiem, parādot, ka īpaši šajā krīzes laikā Komisija, Parlaments un Padome ir pilsoņu pusē un spēj risināt sarežģītas krīzes situācijas un nodrošināt praktiskas atbildes.

Vienotas Eiropas gaisa telpas reforma ir svarīgs signāls, kas ietekmēs rūpniecību un pilsoņus un samazinās vides piesārņojumu. Mums pieejamās ziņas par grūtībām gaisa transporta nozarē ir plaši izplatītas — šodien mēs saņemām citas ziņas, par ko es jūs informēju savā atbildē — un tāpēc mēs esam parādījuši, ka mēs spējam reaģēt uz krīzi, un tas noteikti ir pozitīvi, jo liek Eiropas iedzīvotājiem saprast, ka iestādes pastāv un ir spējīgas tikt galā ar grūtībām.

Šā iemesla dēļ es vēlētos pateikties Parlamentam par šī lēmuma ātru pieņemšanu. Es pateicos *Marinescu* kungam, ar kuru mēs esam ilgi strādājuši kopā plecu pie pleca Parlamentā; es zinu viņa spējas, ko viņš atkal nodemonstrēja, strādādam kopā ar Komisiju un radīdam svarīgu rezultātu ļoti īsā laikā; un vēl es gribētu pateikties visiem ēnu referentiem, kas deva iespēju iestādēm vēlreiz atbalstīt Eiropas iedzīvotājus.

Tā noteikti ir liela atbildība un, es atkārtoju, efektīva rīcība. Gaisa transports būtībā gaida praktiskus un taustāmus pasākumus, kas veicinātu ne tikai nesēju, bet, pats galvenais, pasažieru prasību izpildi. Tāpēc es uzstāju, lai tiktu ieviests pakalpojumu regulators, kas nodrošinātu, lai monopoli netraucētu pakalpojumu kvalitāti. Turklāt gaisa satiksmes tīkla vadītāja ātra ieviešana plus dalībvalstu sistēmu izvēšanas veicināšana var būt piemērs visiem transporta veidiem, kā arī telekomunikācijām un enerģētikas nozarei.

Es vēlētos atzīmēt Parlamenta un Komisijas piedāvāto atbalstu attiecībā uz jauna instrumenta attīstību pārrobežu infrastruktūras projektu finansēšanai, kas cita starpā ir radīti saskaņā ar SESAR programmu. Parlaments ir izpratis partnerības nozīmīgumu un ir vēlreiz apstiprinājis, kāda nozīmīga loma ir operatoriem šīs mērķtiecīgās pieejas īstenošanā.

Es esmu gandarīts, ka Parlaments vienojas ar Komisiju kopīgā deklarācijā, atzīstot, ka cilvēciskajam faktoram ir jāpieskir nozīme. Parlaments jo īpaši ir sniedzis atbalstu militārās pozīcijas nostiprināšanai, radot vienotu gaisa telpu, un šo pozīciju es pilnībā atbalstu, ne tikai tāpēc, ka es savā laikā biju militārais gaisa aizsardzības kontrolieris un tāpēc es nevaru nenovērtēt svarīgo lomu, kāda ir militārajiem kontrolieriem gaisa satiksmes nozarē. Es kā piemēru gribētu minēt tehniskās telpas, kuras es apmeklēju, kur civilie operatori un militārie operatori strādāja plecu pie pleca, lai garantētu gaisa transporta drošību.

Kopīgā deklarācija, ko es atbalstu, nosaka, ka Komisijai jāatbalsta vajadzība ņemt vērā cilvēcisko faktoru, lai efektīvi īstenotu vienotas Eiropas gaisa telpas noteikumus; tai jābūt pārliecinātai, ka drošība vienmēr ir būtiski svarīga un jāatzīst nepieciešamība tālāk stiprināt drošības kultūru, jo īpaši integrējot uzticamu nelaimes gadījumu trauksmes sistēmu un taisnīgas kultūras sistēmu, lai mācītos no notikušajiem nelaimes gadījumiem.

Komisija paziņo, ka tā veidos pakalpojumu modeli, pamatojoties uz patiesu drošības kultūru, integrējot efektīvu nelaimes gadījumu trauksmes sistēmu un taisnīgas kultūras sistēmu kā pamatu drošības nodrošināšanai. Tā nodrošinās, lai par drošības garantēšanu atbildīgajiem speciālistiem būtu pienācīga kvalifikācija, un tā veicinās personāla pārstāvju iesaistīšanu vienotas Eiropas gaisa telpas radīšanā nacionālajā, funkcionālo gaisa telpas bloku un Kopienas līmenī. Tā novērtēs cilvēciskā faktora integrēšanu vienotas Eiropas gaisa telpas radīšanā ne vēlāk kā 2012. gadā.

Visbeidzot, pirmoreiz tiks apspriests visas aviācijas nozares katrs aspekts. Pateicoties šai jaunajai pieejai, kustības drošību uz zemes lidlaukos, gaisa koridoros un nolaišanās un pacelšanās laikā regulēs vienota struktūra.

Tāpēc tas ir jauns posms Aviācijas drošības aģentūrai. Tik savlaicīga paketes pieņemšana — un es vēlreiz jūms pateicos — parāda stingro politisko gribu, kāda ir Eiropas līmenī, lai realizētu manas nozīmīgās priekšgājējas, kura diemžēl vairs nav kopā ar mums — *Loyola De Palacio* lielās idejas. Viņa vēlējās patiesas vienotas debesis Eiropas pilsoņiem. Šodien mēs spējam īstenot šo reformu.

Teresa Riera Madurell, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas atzinuma sagatavotāja*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja uzskata Komisijas priekšlikumu par pozitīvu, jo tas atbilst pirmās paketes trūkumus attiecībā uz saskaņotību, efektivitāti, izdevumu samazināšanu un uzlabotu vadību.

Rūpniecības komitejas lielākais ieguldījums attiecas uz finansējumu. ATM māsterplāns prasa milzīgus līdzekļus, tāpēc, kur nepieciešams, jābūt iespējai izmantot sabiedrisko finansējumu un sākotnējo ieguldījumu nedrīkst iepriekš apmaksāt lietotāji.

Tās nopelni saistās arī ar Eirokontroles lomu, kurai, kā mēs uzskatām, jābūt pilnībā pārbaudītai, lai nodrošinātu tās labu pārvaldību un kontroli pār pakalpojumu nodrošināšanu. Kas attiecas uz pakalpojumu privatizāciju, es tomēr domāju, ka efektīvāk ir veikt perspektīvu pētījumu bez iepriekš izraudzītas idejas un pieņemt lēmumu atkarībā no rezultāta.

Visbeidzot, es vēlētos vēlreiz uzsvērt, ka vienotas gaisa telpas izveidošana ir būtiski svarīga, lai panāktu progresu Kioto mērķu sasniegšanā un ka es kā Spānijas iedzīvotāja esmu apmierināta, ka ir izlabota kļūda attiecībā uz Gibraltāru.

Es arī vēlos pateikties Komisijai par tās izcilo sadarbību, kā arī Rūpniecības komitejas dienestiem un savai parlamentārajai grupai par nenovērtējamo palīdzību.

Georg Jarzembowski, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Tajani* kungs, dāmas un kungi, mums visiem jābūt ļoti pateicīgiem *Marinescu* kungam. Ļoti īsā laikā ar Komisijas priekšsēdētāja atbalstu viņš ir panācis vienošanos ar Eiropas Padomi. Šī otrā tiesību aktu pakete ļaus mums pārvaldīt mūsu gaisa telpu efektīvāk turpmākajos gados. Tā ļaus arī avioliņijām un visbeidzot arī patērētājiem ietaupīt līdz pat 3 miljardiem eiro un samazināt CO₂ izmešus līdz pat 12 %. Šie mērķi, kas tagad mums ir sasniedzami, ir nozīmīgi izdevumu ziņā, kā arī patērētājiem un videi.

Pirmajā no divām regulām dalībvalstis beidzot uzņemas paveikt to, kas tām būtu bijis jāizdara jau sen, proti, izveidot funkcionālos gaisa telpas blokus īsā laikā. Šie gaisa telpas bloki, kas vairs netiek dalīti pa valstu robežām, bet gan saskaņā ar gaisa satiksmes funkcionālajām plūsmām, ļaus pārvaldīt gaisa telpu efektīvāk un drošāk un palīdzēs aizkavēt nevajadzīgu kopu uzturēšanos gaisa telpā.

Es esmu ļoti pateicīgs par Komisijas atbalstu un referenta apņemšanos iecelt funkcionālo gaisa telpas bloku Eiropas koordinātoru, jo mums būs sarežģīti nodrošināt, lai dalībvalstis patiesi izveidotu šos jaunus blokus. Ir svarīgi, lai koordinators, kas darbojas Parlamenta un Komisijas vārdā spētu panākt, ka šie jaunie bloki tiek izveidoti.

Ir svarīgi arī, lai militārās gaisa telpas vadība tiktu integrēta sistēmā un mums būtu īsts māsterplāns vienotai Eiropas gaisa telpai, kurš piemērotu un īstenotu gaisa satiksmes kontroles pētniecības projekta SESAR tehnoloģiskos rezultātus. Visbeidzot, mums ir arī svarīgi, lai Eiropas Aviācijas drošības aģentūrai tiek dots uzdevums īstenot standartus un vadības metodes lidlaukiem, gaisa satiksmes pārvaldībai un gaisa navigācijas pakalpojumiem. Šai organizācijai savlaicīgi jānodrošina personāls un nepieciešamās iekārtas. Mēs par to esam ļoti gandarīti, un es ceru, ka Komisija mūs atbalstīs EASA apspriedēs par atbildīgajām nozares jomām attiecībā uz praktiskiem risinājumiem visās tās jaunajās darbībās, lai rastu tiešām efektīvus risinājumus.

Ulrich Stockmann, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es zinu dziesmu, kurā ir tādi vārdi: „Gaisa telpai jābūt neierobežoti brīvai.” Tas vienkārši nav taisnība. Eiropas gaisa telpa sastāv no 60 nacionālo kontroles centru kompilācijas. Tas ir divreiz vairāk nekā ASV, bet puse no gaisa satiksmes apjoma. Turklāt militārās aizliegtās lidojumu zonas neļauj lidmašīnām lidot taisnā līnijā no viena lidlauka uz otru. Tas nav ilgtspējīgi, jo īpaši ņemot vērā to, ka gaisa satiksmes apjoms dubultojas ik pēc 10 līdz 15 gadiem. Ja satiksmes apjoms dubultojas, drošības risks pieaug četrreiz.

Tas 2004. gadā ierosināja mums izstrādāt vienotas Eiropas gaisa telpas koncepciju. Diemžēl Ministru padome toreiz pieprasīja, lai dalībvalstis vienotos savā starpā, kādi gaisa telpas bloki būtu jāizveido. Tā bija kļūda, jo dalībvalstis ir zaudējušas daudz laika un ieslīgušas nacionālas kompetences jautājumu jūgā.

Tagad Parlaments un labie referenti ir radījuši regulu ar skaidriem mērķiem un pamatnoteikumiem šo gaisa telpas bloku ieviešanai līdz 2012. gadam. Tas dod ieguldījumu gaisa satiksmes drošībā, klimata aizsardzībā un izmaksu samazināšanā. Lidojumos, kas ir īsāki par 50 kilometriem, oglekļa dioksīda izmeši samazināsies par 12 %, ietaupījumi gaisa līnijās ir ap 3 miljardi eiro un pasažieriem ir mazāk kavētu reisu. Īsāk sakot, es ceru, ka šī sektorālā reforma gaisa telpā visbeidzot būs sekmīga un vedīs mūs soli uz priekšu.

Nathalie Griesbeck, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, tagad ir mana kārta izteikt prieku par šo ziņojumu par vienotu Eiropas gaisa telpu. Tas ir patiens solis uz priekšu, ko daudzi no mums vērtē atzinīgi.

Abas šīs regulas apmierina visu iesaistīto dalībnieku no visām Eiropas Savienības dalībvalstīm lielās cerības, jo pašreizējās sistēmas pārmērīgā sadrumstalotība ir izmaksājusi dārgi un, pats galvenais, rada nopietnus trūkumus satiksmes pārvaldībā.

Pateicoties šim jaunajam Eiropas gaisa telpas sadalījumam, lidmašīnas pamazām izzudīs no nelineāro lidojumu ceļiem, ko tās pašlaik ir spiestas izmantot, lai sekotu lidojumu ceļiem, kas ir taisnāki un attiecīgi efektīvāki, kā arī, pats galvenais, lētāki ceļotājiem.

Es esmu patiesi priecīga, ka tas, protams, ļaus samazināt gaisa transporta ietekmi uz vidi un patērētāju izmaksas.

Līdztekus drošības standartu saskaņošanai tas ir arī ļoti vērtīgs solis uz priekšu. Tas, protams, ļaus vienlaicīgi sekmēt gaisa transporta drošību un ātrumu, bet arī, pats svarīgākais, samazināt piesārņojumu un izmaksas.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā es tomēr gribētu aicināt Komisiju piešķirt finanšu līdzekļus un jo īpaši loģiskus fondus visas Eiropas tīkliem, kā arī Eiropas Investīciju bankas atbalstu, lai finansētu visus kopējos galvenos projektus, kas vērsti uz Eiropas gaisa navigācijas pilnveidošanu.

Es uzskatu, ka Parlaments atkal ir sekmīgi pārvarējis tā domstarpības, lai ietu uz priekšu un nodrošinātu stimulu Padomei panākt drīzu vienošanos par šo ziņojumu, kurš ir būtiski svarīgs Eiropas aviācijai un tās ietekmes uz vidi samazināšanai. Es, tāpat kā komisārs, priecājos, ka tas sūta konkrētu, taustāmu signālu mūsu pilsoņiem.

Roberts Zīle, UEN grupas vārdā. – (LV) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Pozitīvi, ka jaunās likumdošanas normas apvienos gaisa satiksmes vadības pārvaldības tehnoloģijas un virzību uz apvienotu funkcionālo gaisa telpas bloku ekspluatēšanu, tādējādi mazinot Eiropas Savienības gaisa satiksmes fragmentāciju. Rezultātā, efektīvāk plānojot gaisa satiksmes maršrutus, samazināsies degvielas patēriņš, kaitīgie izmeši, kā rezultātā gaisa transports kļūs draudzīgāks videi. Taču attiecībā uz diskriminējošiem un pretlikumīgiem maksājumiem, kurus Krievija iekasē no Eiropas Savienības pārvadātājiem par Sibīrijas pārlidojumiem, diemžēl mēs nespējam iedot mehānismu Eiropas Komisijas rokās, lai tās pozīcijas sarunās ar Krieviju būtu adekvātas. Tomēr, manuprāt, tā vai tā Eiropas Savienībai šis mehānisms rīcībai būs jāatrod, lai ietekmētu situācijas, ka trešā valsts diskriminē Eiropas Savienības pārvadātājus, un šādam mehānismam nav cita principa kā savstarpējās vienlīdzības princips, tātad uzdevums mums paliek. Paldies!

Eva Lichtenberger, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos pateikties referentam, kas iesaistījis mūs šajās sarunās ar lielu atbildību un ekspertu zināšanām. Šī apspriešanās bija nepieciešama, jo, lai gan robežas gaisa telpā nav redzamas, tās noteikti ir. Iesākumā tās bija robežas starp valstīm, kas, jāsaka, pamatojās uz valstu egoismu un kavēja Eiropas gaisa telpas apvienošanu.

Ņemot vērā ceļojumu ātrumu, drošības prasības un gaisa satiksmes lielo izaugsmi, šos uzlabojumus būtu vajadzējis ieviest daudz agrāk, jo īpaši tāpēc, ka gaisa telpas bloku koncepcija tiek apspriesta kopš 2004. gada. Es uzskatu, ka tagad mēs šajā jomā panāksim ievērojamu progresu. Tas nav tikai jautājums par gaisa ceļu

uzlabošanu, pasažieru komforta uzlabošanu un aprēķinu pilnveidošanu, tas, ja tiks efektīvi ieviests, radīs arī izmešu samazināšanos. Mums ir steidzami nepieciešams samazināt šos izmešus gaisa satiksmē, jo gaisa satiksmes apmēri ievērojami pieaug un mūsu gaisa satiksmes izmešu apgrozības sistēma nav bijusi pārāk efektīva.

Padome pretojās šīm tiesībām līdz pēdējam. Tās pretestība nebija tik sekmīga, kā bija cerēts, un tāpēc pat es varu balsot par šo ziņojumu.

Michael Henry Natrass, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, šajā ēkā valda nepiesātināma varas un kontroles kāre — tāda līmeņa kontroles, par kādu tikai agrāk PSRS būtu sapņojusi. ES kontroles, kas iznīcina inovācijas un ES varas, lai kropļotu tirgus pieprasījumu, lidojot par spīti tam, ko prasa vēlētāji, koncentrācija. Tagad jau pat debesīs nebūs robežu.

Aizbaidinoties ar efektivitāti, ES — viena no lielākajām birokrātijām pasaulē — grib kontrolēt efektivitāti debesīs. ES cenšas likt šķēršļus inovāciju veidā tādiem brīvā tirgus dalībniekiem, kā *Easyjet* un *Ryanair*, jo tie iztop sabiedrībai, un mēs zinām, kā ES ignorē sabiedrību. ES vēlas funkcionālo gaisa telpas bloku sistēmas koordinātoru: smieklīgs nosaukums diktatora varai pār gaisa satiksmes kontroli, lidlaukiem un arī visu nozari.

Tā ir tāda pati kontrole, kas galu galā noveda PSRS pie sabrukuma, bet tas viss, lai lidotu zem kāda karoga? Tas viss ir vajadzīgs, lai mātu ar ES karogu. Tas nav, lai apmierinātu sabiedrību un tam nav nekāda sakara ar pieprasījumu. Panākumi ir atkarīgi no efektivitātes un pieprasījuma apmierināšanas, ko var panākt vienīgi brīvā tirgū, ne iedragājot ES kontroli, ne ar ES sapratnes trūkumu un ne ar ES kompetences trūkumu, kā tas tika parādīts šajā ēkā.

Atdzīvināsim efektivitāti, ļaujot piedāvājumam apmierināt pieprasījumu un ļaujot ienākt inovācijām. Tā nav ES darīšana. Lūdzu, balsojiet pret.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, es atbalstu vienotas Eiropas gaisa telpas radīšanu, un es esmu pietiekami pārliecināts, ka tas uzlabos efektivitāti un drošību, kā arī samazinās aviācijas ietekmi uz vidi.

Turklāt, es vēlētos atzīmēt, ka Itālija jau ir uzsākusi „Blue MED” ar Kipru, Grieķiju un Maltu. Funkcionālais gaisa telpas bloks uzlabo lidojumu efektivitāti un veicina izdevumu samazināšanu, tieši novēršot gaisa telpas fragmentāciju pār lielu Vidusjūras daļu. Īsi sakot, ja mērķis ir palielināt pārredzamību — to es saku deputātam, kurš runāja pirms manis — un tiek ieviesti tādi iniciatīvu veidi, kas ceļ pakalpojumu efektivitāti, mēs nekļūsimies, ja teiksim, ka esam apmierināti.

Nobeigumā es atzinīgi vērtēju arī mērķi optimizēt lidlauku vadības pārvaldību. Tāpēc es ceru, ka drīz kaut kas tiks darīts, lai uzlabotu lidostu pasažieru pakalpojumus, kas, kā tas ir Romas lidostā, bieži vien ir neapmierinoši. Es vēlētos pateikties *Marinescu* kungam par viņa lielisko ziņojumu un Komisijai par iniciatīvu.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, abi *Marinescu* ziņojumi attiecas uz Eiropas gaisa satiksmes organizācijas pilnveidošanu. Mēs esam spējuši daudz panākt pirmajā lasījumā, ne tikai nozīmīgā un veiksmīgā referenta darba dēļ. Tas ir svarīgi, jo īpaši laikā, kad aviācijas nozare Eiropā un visā pasaulē ir sarežģītā situācijā.

Tomēr mums nevajadzētu bažīties vienīgi par funkcionalitātes uzlabošanu šeit un tagad pašreizējās krīzes laikā. Mums vajadzētu arī turpināt koncentrēties uz agrākajiem svarīgiem jautājumiem. Tas attiecas arī uz pasažieru tiesībām. Pirms 11. septembra krīzes mēs izstrādājām pasažieru noteikumu attiecībā uz lidojuma atteikumu un kavējumiem, kur mēs apdomīgi izmantojām aviācijas nozares vajadzību pēc aizsardzības un nevis pasažieru vajadzību pēc aizsardzības. Aviālinijas acīmredzami izmantoja pašreizējo situāciju: krīzi plus sliktos ziemas laika apstākļus. Tā ir kaunpilna rīcība.

Mans otrs jautājums attiecas uz šķidrumu pārveidošanu. Pašlaik gaisa telpas jomā daudz kas mainās, bet vecais noteikums par šķidrumu pārveidošanu joprojām ir spēkā. No tā nevienam drošība nepalielinās. Tas dažiem cilvēkiem nodrošina darbavietas lidostu drošības pārbaudes punktus. Tas sanikno daudzus cilvēkus un, kā jau tika teikts, izņemot alibi, tam nav nekādu rezultātu. *Tajani* kungs, jūs un jūsu priekšgājējs pārliecināja mūs, ka šis smieklīgais noteikums tiks atcelts, tiklīdz tiks veiktas pārbaudes, kas pierādītu, ka tas nedod nekādu papildu drošību. Mēs nepacietīgi gaidām šī noteikuma atcelšanu.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mūsdienās nav vienkārši runa par gadījumu, kad lidmašīna lido pāri valsts robežām. Lai gan tie, kas sēž augšā pa labi, kas varbūt tieši nerunā muļķības, bet

slēpjas aiz saviem skaistajiem lozungiem, šķiet, nav sapratuši, ka runa ir par to, ka Eiropas gaisa telpa ir pilnībā nesakārtota un šajā situācijā ir būtiski, lai šī nesakārtotā gaisa telpa tiktu centralizēti pārvaldīta, uzraudzīta un ieviesta. Šajos divos ziņojumos ir parādīts pareizais ceļš, kā to sasniegt.

Ir būtiski, lai lidojumi Eiropā tiktu labāk koordinēti. Ir būtiski arī, lai visur tiktu piemēroti vienādi augsti drošības standarti, un es esmu pārliecināts, ka ceļš, kuru mēs esam uzsākuši, ir pareizais. Mūsu pašreizējā gaisa telpas bloku rezultātā patlaban ir pārāk liels tādu lidojumu skaits, kas ir pārāk ilgi un kuru maršruti pārāk daudz iet pa apkārtceļiem. Turklāt CO₂ izmešu koncentrācija ir pārāk augsta, un avioliņijas rada milzīgas izmaksas. Visu to mainīs un uzlabos regula, kas tiks pieņemta rīt.

Es vēlētos izmantot šo izdevību un pateikties referentam *Marinescu* kungam par viņa lielisko darbu. Es domāju, ka mēs strādājām kopā, lai sasniegtu kaut ko ļoti pozitīvu Eiropas iedzīvotājiem. Tāpēc mēs esam šeit.

Robert Evans (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, debašu sākumā *Tajani* kungs teica, ka tas noraida pozitīvu signālu Eiropas pilsoņiem. Es piekřītu, un tas ir mūsu darba mērķis.

Es gribētu runāt konkrēti par lidlaukiem, jo ir svarīgi, lai mēs šīs struktūras varētu iekļaut smalkajā Eiropas tiesību aktu sistēmā. Es uzskatu, ka tā ir smalka, jo tā aizstāv pilsoni, un mēs tā darām, paplašinot EASA pilnvaras.

Tomēr ir vēl dažas jomas, kurās es vēlētos ieviest lielāku skaidrību. Es domāju, ka ir pareizi, ka mēs likvidējam mazos lidlaukus, kas kalpo vienīgi atpūtas vai izklaides mērķiem, un neiekļaujam tos redzeslokā. *Marinescu* kunga un citu iesniegtais grozījums Nr. 44 ir svarīgs, jo maina pamatlielumu no lidmašīnas svara uz skrejceļa garumu 800 m. Tomēr es vēlētos zināt, vai komisārs vai *Marinescu* kungs kopumā varētu mani pārliecināt, ka definīcija „atvērts sabiedriskai lietošanai” ir pienācīgi izskaidrota, lai nebūtu nekādu neskaidrību, kas tad patiesībā ir sabiedriskā lietošana. Vai viņi varētu paskaidrot, vai tas nozīmē „komerciāli dzīvotspējīgs”, vai to, ka iedzīvotāji pērk biļetes uz lidojumiem, vai tādas, kuros sabiedrība var reāli iekļūt? Tas nākotnē varētu būt klupšanas akmens, kas, es ceru, tiks noskaidrots.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, es esmu ļoti iepriecināts, ka šī Parlamenta balsojums bija vienprātīgs, vai praktiski vienprātīgs par labu vienotas Eiropas gaisa telpas reformai. Es sapratu, ka vienīgi *Natras* kungs ir pret, bet es nesaprotu, kāpēc: vai nu es varbūt neesmu sapratis, vai viņš nav pienācīgi izlasījis vienotas Eiropas gaisa telpas reformas projektu. Es nesaprotu, kāds te sakars ar Padomju Savienību: katram ir tiesības teikt to, ko viņš domā, man nav nostalgijas pēc Padomju Savienības.

Tomēr, kas attiecas uz nopietniem jautājumiem, kas tika izvirzīti un parādījās šajās debatēs, es vēlētos uzsvērt, ka tā ir praktiska rīcība, ko mēs nodrošinām krīzes laikā gaisa transporta nozarē. IATA sniegtie dati ir satraucoši. Saskaņā ar ģenerāldirektorāta paziņojumu šajā finanšu gadā nozarē ir paredzami zaudējumi 4.7 miljardu ASV dolāru apmērā, tas ir sliktāk nekā sākotnēji bija plānots. Tās peļņas kritums tiek lēsts par 12 %.

Tādējādi, sastopoties ar šādu krīzi, mēs tomēr spējam ieviest izmaksu samazināšanas standartus. Kopumā, iekļaujot *SESAR*, ja reforma tiks piemērota un pilnībā īstenota, pavisam tiks ietaupīts apmēram 40 miljardi eiro, un tad nākamais nozīmīgais skaitlis — un es domāju, ka tas ir tikams *Lichtenberger* kundzei — attiecas arī uz piesārņojuma samazinājumu, kas būs ievērojams.

Kas attiecas uz Zīles kunga ierosināto problēmu attiecībā uz savstarpīgumu un pārlidojumu nodokļiem, kas būtu jāievieš visām lidmašīnām, kas lido pāri Sibīrijai, jautājums bija iekļauts nolīgumā, kas tika parakstīts ar Krieviju, bet tas vēl nav piemērots. Mēs esam izvirzījuši šo problēmu vairākās sanāksmēs ar kompetentiem transporta ministriem. Tas tika izvirzīts arī Eiropas Komisijas pēdējā samītā Maskavā ar Putina un Medvedeva kungiem, kā arī Transporta ministru, ar kuru es tikos divatā. Es neredzu, ka Krievija būtu panākusi ievērojamu progresu, bet mēs neatkāpsimies.

Savstarpīguma princips, ko varēja iekļaut tekstā, nesaņēma Padomes atbalstu. Lielāka daļa dalībvalstu bija pret to, tāpēc debates notika pēdējā Transporta ministru padomes sēdē. Tā kā nebija iespēju to iekļaut, tas netika iekļauts likumdošanas tekstā.

Tomēr, kas attiecas *Romagnoli* kunga ierosinātajiem jautājumiem attiecībā uz Romas lidostām, es varu teikt, ka pārbaudes, kā parasti, veic Eiropas Komisija. Kas attiecas uz regulas par pasažieru ar kustību traucējumiem aizsardzību piemērošanu, Fiumičino un Čampino lidostas var tikt uzskatītas par piemēru, jo tās piemēroja Kopienas regulu ātrāk nekā citas lidostas, tik ātri, ka es pat izsludināju jauno regulu Fiumičino lidostā pagājušā gada jūlija beigās.

Tas nenozīmē, ka mums vajadzētu dusēt uz lauriem. Es domāju par skandalozo lietu, ka 42 miljoni bagāžas vienību ir klīdušas pa visu pasauli, no kurām 1 miljons čemodānu vai somu ir pazuduši. Kad uzzināju šos faktus, es uzsāku izmeklēšanu Enerģijas un transporta ģenerāldirektorātā. Es devu vienu mēnesi laika, lai iegūtu atbildes no visām kompetentajām organizācijām, un, ja šīs atbildes apstiprinās presē publicētos faktus, es ierosināšu pašreizējās regulas reformu, kura, es uzskatu, ir nedaudz par vāju attiecībā uz pasažieru aizsardzību. Es domāju, ka, iespējams, dažām dalībvalstu struktūrām vajadzētu uzticēt uzdevumu pārbaudīt, kā tiek piemērota Kopienas regula.

Mana uzmanība, protams, ir koncentrēta uz „pasažieru tiesību” jautājumu, un tāpēc es, atbildot uz *Romagnoli* kunga uzdoto jautājumu, vēlos jūs un visu Parlamentu kopumā vēlreiz pārliecināt, kā arī apstiprināt savas nemainīgās saistības censties vēl vairāk aizsargāt pasažieru tiesības. Tā nav sakritība, ka, sekojot iesniegtajai un apstiprinātajai regulai par gaisa transportu, tiek apsriestas regulas par jūrniecības transportu un autobusu transportu.

Es vēlētos arī pateikt Evans kungam, ka attiecībā uz kritērijiem, uz kuriem viņš atsaucās, vērā tika ņemti šādi: lidostu komercvērtība un ieskrējiena ceļa garums. Definīcija, uz kuru viņš atsaucas, ir nedaudz pamainīta ar nosauktajiem kritērijiem.

Es uzskatu, ka vēlreiz varu jums pateikties un uzsvērt gaisa transporta drošības jautājumu, kas līdz ar šo reformu nostiprināsies, pat, ja es esmu pārliecināts, ka lidojumi Eiropas gaisa telpā šodien ir droši, bet, kas attiecas uz drošību, nekad tās nevar būt par daudz. Mums vienmēr jādara vairāk, un tāpēc visās šajās nozarēs, kurās ir iespējams nostiprināt transporta drošību, es pilnībā ievērošu savas saistības un centīšos iesniegt tādas priekšlikumus Parlamentam un Padomei, kas patiešām parāda ES pilsoņiem, ka Eiropas iestādes ir šeit, lai palīdzētu viņiem.

Nobeigumā es vēlreiz jums pateicos. Es pateicos *Marinescu* kungam, bet es vēlos pateikties visiem deputātiem, visiem koordinatoriem, visiem ievēlētajiem pārstāvjiem, kas uzstājās šajās debatēs, jo mēs nebūtu iztikuši bez tik spēcīga Parlamenta atbalsta — kurš šajā gadījumā parādīja, ka tas nevēlas zaudēt laiku — lai praktiski iekļautos jautājumos, kas tiešā veidā ietekmē ES pilsoņus, atbalstu, ko tas sniedza līdztekus Komisijas atbalstam. Es arī pateicos Eiropas Komisijas dienestiem, kas ir tik daudz darījuši, un es esmu gandarīts, ka kāds savā runā pateicās arī dienestiem par sadarbību.

Kopā mēs arī esam spējuši panākt, lai aeronautikas nozare saprot, ka iestādes spēj — es atkārtēju un uzsveru — risināt smagu krīzi. Es uzskatu, ka Eiropas ļaudis, uzņēmumu pasaule negaida, lai mēs sniegtu profesionālu palīdzību vai tikai tiesiskus pasākumus, bet to, lai mēs parādītu, ka iestādes spēj šeit atrasties, spēj atbalstīt pilsoņus, uzņēmējus un visus tos, kas uzskata par savu pienākumu pārvarēt krīzi. Viņiem jābūt, ka iestādes spēj stāvēt viņiem blakus un atbalstīt viņus, lai kopīgi pārvarētu šo grūto laiku Eiropas ekonomikā, ko mēs pārdzīvosim — un es esmu dziļi pārliecināts par to — ieviešot nopietnus un precīzus noteikumus, kas tiek piemēroti visiem.

Noteikumu trūkums un vāji noteikumi ir radījuši finanšu un ekonomisko krīzi. Mēs, eiropieši, kas uzskatām sevi par daļu no civilizācijas, kas ir Romas likumu un Napoleona kodeksa auglis, kas pamatojas uz likumiem un to ievērošanu, esam pārliecināti, ka, pateicoties šiem likumiem, mēs spēsim pārvarēt pašreizējās grūtības un, pats galvenais, mums noteikti būs sistēma, kas ne tikai spēs būt brīva no visām finansiālām un ekonomiskām grūtībām, bet arī izturēt tās.

Es vēlreiz jums pateicos par jūsu lielo apņemšanos. Es esmu gandarīts par iespēju piedalīties šajā svarīgajā politiskajā brīdī kopā ar jums.

Marian-Jean Marinescu, referents. – (RO) Tikai dažas īsas atbildes.

Runājot par tematu „Eiropas kontrole”, ir sācies reformu process, tā kā iespējami jauni pienākumi. Kas attiecas uz tematu „gaisa saimnieks”, es domāju, ka vislaimīgākās organizācijas pēc šī ziņojuma apstiprināšanas būs avioliņijas, tostarp, „Ryanair”.

Runājot par tematu „sabiedriskā lietošana”, šajā apzīmējumā nav pat iekļauti aerokluba lidlauki vai izklaides lidojumu lidlauki. Šā iemesla dēļ mēs vēlējāmies izņemt šīs lidostas no regulas, lai tālāk nesarežģītu lietas.

Es vēlētos pateikties arī jums par jūsu pozitīvajām atsauksmēm par manu darbu. Tomēr es domāju, ka es nekādā gadījumā nebūtu spējis veikt šo darbu viens pats. Tāpēc es vēlētos sirsnīgi pateikties referentiem no citām politiskajām grupām: *Stockmann*, *Leichtfried*, *Degutis*, *Zīles* kungiem un *Lichtenberger* kundzei par īpašo ieguldījumu šajā lietā, kā arī par atbalstu, ko viņi man sniedza sarunās ar Padomi.

Es gribu arī atzīmēt, ka lielākā daļa priekšlikumu grozījumiem, ko plenārsēdei iesniedza *Kohlíček* un *Markov* kungi, jau figurē ar Padomi panāktajā kompromisa versijā.

Komisār, es vēlētos jūs apsveikt ar šo panākumu. Es ceru, ka rīt to apstiprinās ar Parlamenta balsojumu un šī mēneša beigās ar Padomes balsojumu.

Es vēlētos pateikties Komisijas ekspertu grupai, kas strādāja līdz ar mums, lai izstrādātu šo vienošanos. Es pateicos arī Francijas un Čehijas prezidentūrām par pūlēm, jo īpaši *Thierry Boutsen* un *Vera Zazvorkova*.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt. (Trešdien, 2009. gada 25.martā).

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. punkts)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Lai gan pašreizējā Eiropas gaisa transporta sistēma tiek uzskatīta par ļoti drošu, transporta apjoma straujais pieaugums, iespējams, radīs jaunus izaicinājumus drošības jomā. Tāpēc mums jārīkojas Kopienas līmenī, lai tiek saglabāts, vai, iespējams, nākotnē pat paaugstināts drošības līmenis. Vissvarīgākais ir atjaunot un izveidot vienotus standartus tajos segmentos, ko vēl neregulē ES tiesību akti (un kurus šī iemesla dēļ raksturo likumdošanas fragmentācija un ieviešanas trūkums), lai integrētu tos vienotā pieejā. Tas ir īpaši raksturīgs divos gaisa transporta ķēdes elementos, kas tiek uzskatīti par ļoti svarīgiem no drošības viedokļa, jo potenciāli tie pārstāv visaugstākā riska jomu.

Christine De Veyrac (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Ir panākts kompromiss starp Padomi un Parlamentu, kas ļauj šīs divas lietas pabeigt pirmajā lasījumā.

Es esmu priecīga par šo vienošanos, kas ir svarīgs solis Eiropas vienotas gaisa telpas radīšanā.

Tas ļaus panākt svarīgus uzlabojumus gan attiecībā uz lidojumu laiku, degvielas patēriņu, ceļojumu izdevumiem un CO₂ izmešiem.

Ja pirmajā regulā ir uzsvērtā Eiropas aeronautikas sistēmas darbība un modernizācija, otrajā ir uzsvērtas drošības prasības un nodrošināts, lai šīs svarīgās Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības attīstības dēļ neciestu lidmašīnu un to pasažieru drošība.

Parliaments cīnījās, lai par šiem diviem dokumentiem, kas ir cieši saistīti, tiktu balsots vienlaicīgi, un es esmu gandarīts, ka mūsu iestāde spēja pārliecināt Padomi šajā jautājumā.

Dalībvalstis, avioliņijas un pasažieri — visi iegūst no šiem jaunajiem noteikumiem, kas sagatavos gaisa transportu desmitiem gadu uz priekšu.

Paldies par uzmanību.

Kathy Sinnott (IND/DEM), rakstiski. – Izstrādājot aviācijas politiku, vispirms mums vienmēr jā rūpējas par drošību. Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma mērķus uzlabot aviācijas drošību un efektivitāti visiem tajā iesaistītajiem.

Lai gan mums jādara viss, lai uzlabotu drošību, mums jāpalīdz lidostām un gaisa satiksmes iestādēm izpildīt prasības. Vienotas normatīvās sistēmas attīstība un jauno tehnoloģiju ieviešana būs dārga. Reģionālajām lidostām varētu būt lielas grūtības uzturēt papildu izdevumus, lai modernizētu savas sistēmas.

Šenonas lidosta Rietumīrijā nodrošina gaisa satiksmes kontroli lielai Ziemeļatlantijas teritorijai. Tomēr kā lidostai, kas pēdējo desmit gadu laikā ir zaudējusi daudzus maršrūtus, tai varētu nebūt finansējuma uzlabojumiem. Pašreizējā ekonomiskajā vidē nebūs viegli aizņemties, lai iegādātos jaunas iekārtas un nodrošinātu apmācību. Šo izdevumu uzkrāšana patērētājiem varētu radīt peļņas samazināšanos.

Lai nodrošinātu šo pāreju uz drošākiem ceļojumiem gaisa telpā, es ierosinātu Komisijai ierobežot finansējumu, lai palīdzētu šajā procesā.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.00 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: MRS ROURE*Priekšsēdētāja vietnieks***13. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)****14. Mobilo telefonu lādētāju savietojamība (debates)**

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir debates par Komisijas mutisko jautājumu par mobilo telefonu lādētāju savietojamību (B6-0225/2009), ko Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā uzdeva *Cappato* (O-0057/2009).

Marco Cappato, autors. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, jautājums, ko mēs apspriežam, ir ļoti skaidrs un konkrēts: Eiropā tiek izmantoti apmēram 500 miljoni mobilo telefonu un 30 dažādu veidu lādētāji. Kas ir šādu atšķirību tehniskie iemesli — tādu nav. Nav tehnisku iemeslu. No vienas puses, tas ir tikai avots negodīgām spekulācijām no ražotāju puses, bet no otras puses, tas rada acīmredzamu kaitējumu videi, tā kā šī neizbēgamā slazda, kurā patērētājs tiek noķerts, rezultātā katru otro, trešo gadu simtiem miljonu mobilo telefonu lādētāju nonāk vidē.

Komisār *Verheugen*, Eiropas Komisija jau ir sniegusi drīzu atbildi uz mūsu jautājumu, kas aicināja rīkoties, lai standartizētu šo ierīci, un tāpat šodien mēs esam šeit, lai jautātu, kādi ir rezultāti. Viena iespēja ir pašregulējums, ar to es domāju, ka mobilo telefonu un līdz ar to lādētāju ražotāji varētu ļoti ātri vienoties ieviest standartu, kas dara galu šai patiešām smieklīgajai un kaitīgajai situācijai.

Tāpēc mēs teiksim tieši, komisār *Verheugen*, ka, lai kādas garantijas pašregulējumam ražotāji vēlas dot, mums būs ļoti skaidri jānosaka, ka mēs ieviešimies ar savu regulējumu, lai arī šāda reakcija būtu nepietiekama, un ka šādam regulējumam nevajadzētu attiekties vienīgi uz mobilajiem telefoniem un to lādētājiem, bet arī uz citām digitālajām ierīcēm, kurām ir tāda pati problēma. Tādā veidā Eiropa — es jau beidzu, priekšsēdētājas kundze — varētu ieviest standartus, kas galu galā varētu tikt ieviesti arī kā starptautiski standarti. Tā ir liela iespēja attiecībā uz tehnisko pusi, bet arī svarīga lieta Eiropas patērētājiem.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es esmu gandarīts, ka varu informēt Eiropas Parlamenta deputātus, ka mobilo telefonu lādētāju savietojamības jomā Eiropā ir panākts patiess progress.

Tomēr vispirms es vēlētos pateikties *Cappato* un *Manders* kungiem par apņemšanos risināt šo problēmu, kas ir Eiropas pilsoņu ikdienas realitāte.

Es pilnībā piekrītu viņiem, ka jādara gals nemitīgi pieaugošajam lādētāju skaitam un nākotnē jābūt iespējai uzlādēt mobilos telefonus ar vienotu standarta lādētāju. Simtiem miljonu nevajadzīgu lādētāju un pārveidotāju Eiropā smieklīgi apgrūtinā vidi un tajā pašā laikā ir dārgs prieks, kas uzspiests patērētājiem. Mūsdienās visiem, kas nomaina savu mobilo telefonu, ir vajadzīgs pilnīgi citāds lādētājs. Pat viena un tā paša ražotāja dažādiem modeļiem nav standarta lādētāja.

Šis jautājums nav jauns. Tomēr ir svarīgi saprast, ka mobilā telefona uzlādēšana nav tas pats, kas uzpildīt automašīnai degvielu, tehniski tas ir sarežģītāks jautājums. Pirms dažiem gadiem tehnoloģijas vēl nebija tādā līmenī, ka pilnīga saskaņošana būtu iespējama, jo īpaši drošības risku dēļ. Mobilie telefoni varēja pārkarst vai pat uzsprāgt lādēšanas procesā.

Paslaik šīs grūtības ir pārvarētas un nav tehnisku iemeslu, kuru dēļ saskaņošana būtu neiespējama.

Tāpēc es esmu veicis konkrētus pasākumus, lai mudinātu nozari nest standarta lādētāju tirgū.

Es esmu pārliecināts, ka rūpniecība rīkosies ātri. Tomēr mūsu kā Eiropas iestādes loma ir turpināt iesākto. Mēs nekādā gadījumā nedrīkstam izslēgt iespēju ieviest tiesisko regulējumu. Kā jūs jau varbūt zināt, tīklu operatori savā pēdējā kongresā Barselonā paziņoja, ka, sākot no 2012. gada būs iespējams uzlādēt lielāko daļu viņu tirgoto jauno mobilo telefonu ar vienotu standarta lādētāju.

Tas ir labi, bet ar to vien nepietiek. Komisija vēlētos redzēt pilnīgu saskaņošanu, pamatojoties uz vienotu standartu un nozares saistošu apņemšanos to veikt. Komisija sagaida, ka nozare līdz aprīļa beigām izstrādās saistošu nolīgumu memoranda veidā. Memorands jāparaksta mobilo telefonu galvenajiem ražotājiem, un tam jānodrošina, ka ar jebkuru lādētāju var uzlādēt jebkuru mobilo telefonu un jebkuru telefonu var uzlādēt ar jebkuru lādētāju.

Ja nozare neieviesīs brīvprātīgu vienošanos, Komisija nekavējoties izstrādās normatīvo priekšlikumu.

Es sagaidu, ka šī problēma automātiski atrisināsies citām ierīcēm, piemēram, digitālajiem fotoaparātiem un MP3 atskaņotājiem, ja reiz mēs esam to panākuši ar mobilajiem telefoniem. Ja tas tā nebūs, tad arī šeit būs nepieciešama likumdevēja iejaukšanās.

Komisija turpina pašlaik uz Eiropas Parlamenta vērtīgo atbalstu, lai vienreiz un par visām reizēm atrisinātu šo kaitinošo problēmu.

Paul Rübīg, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, šodien mēs varam atzīmēt mobilo telefonu Eiropas dienu, jo kopā ar Komisiju un Padomi mēs šodien pieņemām „Viesabonēšanas regulu II”. Mēs esam panākuši labu vienošanos, kā rezultātā samazināsies mobilo telefonu izmantošanas izmaksas. Tā ir laba ziņa ekonomiskās krīzes laikā. Mēs plānojam arī izmaksu samazinājumu programmu lādētājiem, kas ir ļoti svarīgi Eiropas iedzīvotājiem.

Uz lādētājiem būtu jābūt uzlīmēm, kur uzrādīta to efektivitātes klase, līdzīgi kā tas ir ledusskapjiem, lai jūs varētu redzēt, cik daudz elektrības tie patērē. Mums ir svarīgi arī ieviest tiesisku prasību automātiskai atslēgšanai, lai lādētājs automātiski atslēgtos, kad ierīce ir uzlādēta. Turklāt mums vajadzētu pieprasīt standartu izstrādāšanas iestādēm sagatavot priekšlikumus, kā to panākt.

Es uzskatu, ka grafiks, ko šeit iesniedza Komisija, ir labs, jo tajā nozarei tiek pieprasīts panākt brīvprātīgu vienošanos līdz aprīlim, vai arī tiks ieviesti tehniski likumdošanas akti. Tas, protams, nav tik vienkārši kā šķiet. No vienas puses, starp lādētāju un mobilo telefonu ir savienojums. Tam nodrošināt tehnisko standartu būs vienkārši. Tomēr no otras puses, problēmu radīs sienas kontakts, kā mēs to jau zinām, kad tika ieviests Eiropas standarts. Šajā gadījumā mums vajadzētu arī izstrādāt priekšlikumus, lai rastu risinājumu šai problēmai, kas attiecas ne tikai uz Eiropu, bet arī uz pārējo pasauli. Varbūt mēs varētu iesaistīt Starptautisko standartizācijas organizāciju (ISO), lai rastu pasaules mēroga risinājumu.

Silvia-Adriana Țicău, PSE grupas vārdā. – (RO) Temats, ko mēs apspriežam, patiesībā skar lielu skaitu patērētāju Eiropas Savienības līmenī. Man arī jāmin, ka 2009. gads — radošuma un inovāciju gads — ir gads, kurā mēs varam spert soli uz priekšu šīs standartizācijas izveidošanā, ja tiks parakstīta šī vienošanās starp mobilā telefona ražotājiem, lai gan pagaidām tikai uz brīvprātīgiem pamatiem.

Es domāju, ka visvairāk mums ir nepieciešams kopīgs tehniskais standarts. Es arī uzskatu, ka ir svarīgi, lai Eiropas iestādes, kuru kompetence ir standartizācija, arī iesaistītos, lai varētu veikt pienācīgu pētniecību tīgus līmenī.

Es domāju, ka svarīga ir arī patērētāju informācijas kampaņa, jo nepietiek tikai, ka mums uz mobilajiem telefoniem ir šīs uzlīmes par enerģijas efektivitāti. Es arī uzskatu, ka ir svarīgi uzsākt klientu informācijas kampaņu par mobilo telefonu lādētāju veidiem.

2012. gads nav tālu. Es domāju, ka, ja ražotāji tiešām ieguldīs līdzekļus šajos jaunā tipa vienotajos lādētājos, laika pietiks, lai izpildītu noteikto termiņu 2012. gadā.

Tomēr es gribu minēt, ka dažām versijām pētījumu rezultāti jau ir reāli parādījušies tirgū: ir pieejami lādētāji, ar kuriem no tuva attāluma var uzlādēt divus vai trīs komplektus. Pat, ja šie komplekti ir dažāda ražojuma un modeļa, tos var uzlādēt vienlaicīgi.

Tāpēc mums vairāk jāiegulda pētniecībā, jo īpaši, pēc manām domām, tāda veida pētniecībā, kas veltīta informācijas un komunikāciju tehnoloģiju nozarei. Ir panākts progress. Saskaņā ar Septīto pētniecības pamatprogrammu mums ir piešķirti ievērojami līdzekļi. Tomēr izrādās, ka tik šaurā jomā kā mobilo telefonu lādētāji nav paveikts pietiekami. Tāpēc es domāju, ka vienošanās starp ražotājiem ir solis uz priekšu, bet vēl ir nepieciešams izveidot dažus vienotus standartus.

Toine Manders, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, mēs šodien apspriežam tematu, kas īpaši interesē patērētājus, proti, standarta savienojums mobilo telefonu lādētājiem. Es kā liberālis, protams, esmu par to, lai ļautu starptautiskajam tirgum darboties un valdība pēc iespējas mazāk iejauktos tirgū. Tā sakot, patērētājiem arī jābūt izvēlei. Pašlaik, ja patērētāji grib nopirkt jaunu telefonu, viņiem nav nekādas izvēles. Kopā ar telefonu automātiski ir jāpērk lādētājs, un tas bieži izraisa patērētāju neapmierinātību. Un kas vēl vairāk, pētījumi parāda, ka patērētāji katru gadu tērē 300 miljonu eiro par jauniem lādētājiem, jo tie tiek automātiski iekļauti jaunu telefonu pirkumā. Tā rezultātā arī vide tiek apgrūtināta 300 miljonu eiro apmērā gadā, un tas ir, nerunājot nemaz par enerģijas patēriņu, ko šie lētie lādētāji rada, jo tie bieži tiek atstāti kontaktligzdā pat pēc tam, kad pats telefons ir atslēgts, un turpina patērēt enerģiju.

Es un mans kolēģis *Cappato* kungs jau gadiem aicinām ieviest Eiropas standartu, un es ļoti vēlētos izteikt atzinību komisāram par veidu, kādā viņš to noregulēja, nedaudz pakojot ar nozari, tajā pašā laikā padraudot tai, sakot: „Nāciet ar risinājumu, citādi mēs ieviesīsim saistošus tiesību aktus.” Es gribētu viņu apsveikt vēl vairāk par šo pieeju tāpēc, ka es, būdams liberālis, esmu pret obligātu regulējumu, ja var pierunāt tāpat. Pierunāšana nozīmē, ka cilvēki piekrīt kaut ko darīt, jo saskata tur labumu, un es domāju, ka komisārs tur ir sasniedzis izcilus panākumus.

Es jau iepriekš vairākas reizes esmu stāstījis šo mazo jociņu: kad es pirms 35 gadiem satiku savu sievu, es viņu pierunāju nākt pie manis par sievu. Ja es viņu būtu piespiedis, viņa, iespējams, nebūtu saskatījusi to pievienoto vērtību, kas mums ir pašlaik, un šai idejai nebūtu bijis tik garš mūžs. Es uzskatu, ka šo piemēru var attiecināt arī uz rūpniecību, jo, ja rūpniecībai pašai ir jārisina šis jautājums, tā paveiks labāku darbu, nekā ja šo risinājumu noteiktu politiķi.

Tāpēc es domāju, ka tas ir lielisks risinājums. Es ceru, ka ar laiku jūs spēsi ne tikai izstrādāt standartu mobilo telefonu lādētājiem, bet arī citām elektriskām ierīcēm, jo tāda pati neapmierinātība ir saistībā ar šīm citām elektriskajām ierīcēm. Ja ģimene izbrauc brīvdienās, var gadīties, ka tai jāņem līdzi 30 lādētāji. Vienmēr ir cilvēki, arī šeit Parlamentā šodien, kas jautā, vai no kāda nevar aizņemt lādētāju, jo viņi savējo ir aizmirsuši. Tad jāatrod konkrēta ražotāja un konkrēta modeļa lādētājs. Vēlreiz mana uzslava, komisār. Es ceru, ka tas tiešām notiks 2012. gadā, un es ceru, ka jūsu nostāja būs stingra, ja nozare nepildīs savas saistības, jo tas ir ļoti svarīgi. Jums jātur pātaga rezervē, bet labāk būtu panākt risinājumu ar pierunāšanu un pašregulējumu. Jums tas ir izdevies, un es jūs apsveicu.

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir nākamais jautājums komisāram *G. Verheugen*. USB 2 pieslēgvietas var pārraidīt ne tikai enerģiju, bet arī datus. Vai tas nebūtu alternatīvs risinājums?

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es jau atzīmēju, *Rübīg* kungs, ka es gribēju jums teikt, ka es tāpēc jutos tik atvieglots šajā jautājumā, ka neuzskatu, ka mēs nevajadzīgi sarežģītu dzīvi nozarei, jo USB standarts jau pastāv. Visi mani eksperti man saka, ka esošo standartu var izmantot visām rokas ierīcēm. Jūs to nevarat izmantot vienlaicīgi galda datoram un mobilajam telefonam, bet tas ir iespējams visām rokas ierīcēm.

Tā ir arī mana atbilde *Ţicāu* kundzei. Standarts, par kuru jūs jautājāt, patiesībā jau eksistē. Turklāt man jums jāpasaka, *Ţicāu* kundze, ka pašlaik tiek veikts intensīvs darbs saistībā ar enerģijas patēriņa jautājumu un šāda veida lādētāju ietekmi uz vidi. Mēs šo jautājumu apskatīsim, vēlākais, kad sāksim darbu pie direktīvas par produktiem, kas patērē enerģiju, ieviešanas, par kuru mēs esam jums iesnieguši jaunu priekšlikumu.

Mana pēdējā piebilde ir atkal domāta *Rübīg* kungam. Man šķiet, ka ideja par automātisku atslēgumu ir ļoti laba, un to var izmantot ne tikai lādētājiem. Es domāju, ka šo tematu varētu izskatīt dziļāk. Komisija jau pie tā strādā un ziņos jums par rezultātiem.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

15. Kopīgā konsulārā instrukcija: biometriskie identifikatori un vīzas pieprasījumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ieteikums otrajam lasījumam (A6-0143/2009) Pilsoņu brīvību, tieslietu un ārlietu komitejas vārdā par Kopīgo konsulāro instrukciju: biometriskie identifikatori un vīzas pieprasījumi (05329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD)) Referents: *Baroness Ludford*.

Sarah Ludford, referente. – Priekšsēdētājas kundze, šis Komisijas priekšlikums, kuram es esmu Parlamenta referente, ir Vīzu informācijas sistēmas (VIS) paketes ceturtais elements, kas nāk pēc VIS regulas, VIS lēmuma par piekļuvi un pasākuma par VIS lietošanu saskaņā ar Šengenas robežu kodeksu.

Grozot esošos kopīgos konsulāros norādījumus, tas, pirmkārt, nodrošina saistības nodrošināt biometriju, kas tiks uzglabāta VIS, un tam nepieciešamos standartus, bet, otrkārt, tas ietver nosacījumus vīzu pieteikumu saņemšanas organizēšanai.

Vīzu noteikumu pilnīga pārskatīšana ir paredzēta vīzu kodeksā, kur referents ir mans kolēģis no ALDE grupas *Henrik Lax*. Kad šis tiesību akts, kuru mēs pašlaik apspriežam, tiks pieņemts, tas kļūs par vīzu kodeksa neatņemamu sastāvdaļu. Loģisks pamatprincips priekšlikumu atdalīšanai bija tas, ka Komisija uzskatīja, ka vīzas kodeksa pieņemšana aizņems ilgāku laiku nekā pašreizējā priekšlikuma pieņemšana, un tā negribēja, lai vīzas kodeksa pieņemšana kavētu VIS uzsākšanu.

Cik es saprotu, VIS centrālā sistēma būs gatava šā gada decembrī un tā varētu sākt darboties pirmajā reģionā — Ziemeļāfrikā 2010. gada sākumā. Es vedu sarunas ar Padomi jau krietnu laiku. Pilsoņu brīvību, tieslietu un ārlietu komiteja apstiprināja manu ziņojumu 2007. gada novembrī. Diemžēl mēs nespējam panākt vienošanos pirmajā lasījumā, tāpēc 2008. gada jūlijā es lūdzu Parlamentu apstiprināt manu ziņojumu, tomēr Francijas prezidentūras laikā mēs spējam panākt pietiekamu progresu, lai es varētu ieteikt pieņemt kompromisu otrajā lasījumā.

Mums bija trīs neizskatīti jautājumi: vecuma norma pirkstu nospiedumu noņemšanai, dalībvalstu aicināšana uz sadarbību, pieļaujot līgumus ar ārējiem piegādātājiem kā pēdējo instanci, datu aizsardzība un drošība un maksa par pakalpojumiem ārējiem piegādātājiem.

Attiecībā uz vecumu pirkstu nospiedumu noņemšanai Komisija ierosināja sākt pirkstu nospiedumu noņemšanu bērniem sešu gadu vecumā. Patiesībā maziem bērniem pirkstu nospiedumi ātri mainās, un es neesmu pārliecināta, ka pašlaik ir pietiekami zināms, cik ticami vēlāk ir pirkstu nospiedumi, kas ņemti tik agrīnā vecumā. Neskatoties uz daudziem lūgumiem, man tā arī netika sniegti ticami, pamatoti pierādījumi par to, ka pirkstu nospiedumi, kas ņemti vecumā no sešiem līdz divpadsmit gadiem, varētu būt par pamatu atpazīšanai vai identifikācijai bez kļūdu riska daudzus gadus vēlāk.

Vienā no posmiem Padome gribēja ierosināt ņemt pirkstu nospiedumus maziem bērniem tāpat kā pieaugušajiem ik pēc diviem, nevis pieciem gadiem, bet tas būtu ļoti neērti ģimenēm. Tāpēc es pastāvēju uz apdomīgu un praktisku pieeju, izvēloties augstāku minimālo vecumu divpadsmit gadi, un Padome piekrita atbrīvot bērnus no pirkstu nospiedumu noņemšanas līdz divpadsmit gadu vecumam, pārskatot šo vecuma robežu pēc trim gadiem pēc sīki izstrādāta pētījuma Komisijas vadībā.

Tagad es pievērsīšos jautājumam, lai aicinātu dalībvalstis uz sadarbību, pieļaujot ārējos piegādātājus. Es nesaskatu problēmas ārējo pakalpojumu izvēles vispārējā koncepcijā, bet ir jābūt drošiem apstākļiem, lai nodrošinātu vīzu izsniegšanas procesa integritāti un to, ka ārējie piegādātāji ir pēdējais glābiņš un tiek garantēta datu aizsardzība un drošība.

Tāpēc mums izdevās rakstiski iestarpināt hierarhiju kā sadarbību, kur ierobežotas pārstāvniecības, kopīga vieta vai kopīgi iesniegumu centri ir pirmā izvēle, un tikai tur, kur šie risinājumi nav piemēroti liela iesniegumu skaita apmierināšanai vai nav iespējams nodrošināt ģeogrāfisku pārklājumu, ir vietā pakalpojumi no ārpusēs. Kompromisa variants liek skaidri saprast, ka dalībvalstis paliek atbildīgas par datu aizsardzības noteikumu ievērošanu un par jebkuru valsts likumu pārkāpumu.

Svarīgs elements ir tas, ka trešajās valstīs, kur ir aizliegta šifrēšana, tiek piemēroti īpaši noteikumi: elektroniska datu pārraidīšana starp konsulātiem vai starp ārējo pakalpojumu sniedzēju un dalībvalsti būtu aizliegta un dalībvalstij būtu jānodrošina elektronisko datu fiziska pārraidīšana pilnīgi šifrētā veidā kompaktdiskā, kam ir īpaši nosacījumi.

Visbeidzot par vīzu nodevām; mēs panācām, ka viens no nosacījumiem ārējo pakalpojumu sniedzējiem, kas papildu vīzas nodevai vēl uzliek pakalpojumu maksu, ir, lai vīzu pieprasītājiem vienmēr būtu iespēja tieši piekļūt konsulāta birojiem. Es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi.

Kopumā mēs esam panākuši sekmīgu risinājumu. Kompromisu bija grūti panākt, un es uzskatu, ka mēs esam spēruši soli uz priekšu kopējā vīzu politikā.

Androulla Vassiliou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kundze, vispirms es vēlētos nodot priekšsēdētāja vietnieka Barrot nožēlu par to, ka viņš šovakar nevar būt kopā ar jums.

Es priecājos atzīmēt, ka Parlaments ir apstiprinājis Padomes kopējo nostāju un tādējādi skaidri izteicis savu viedokli par politisku vienošanos, kādu tas panāca ar Padomi par šo priekšlikumu trīspusējās tikšanās laikā 2008. gada 2. decembrī. Es vēlētos pateikties gan Parlamentam, gan dalībvalstīm par kompromisa garu, ko tie parādīja, sasniedzot šī instrumenta oficiālu apstiprināšanu, un jo īpaši es vēlētos pateikties referentei *Baroness Ludford* un līdzreferentiem par atbalstu un sadarbību. Šī vienošanās ļaus sagatavot turpmāko Vīzu informācijas sistēmas realizēšanu, kas paredzēta šī gada beigās.

Pēc Parlamenta ierosinājuma Komisija ir aicinājusi Kopējās pētniecības centru izpētīt svarīgo jautājumu par pirkstu nospiedumu noņemšanu bērniem vecumā līdz 12 gadiem. Tagad ir izstrādātas tehniskās specifikācijas un tās tiks nosūtītas Parlamentam un Padomei vistuvākajā nākotnē.

Šīs izmaiņas kopīgajās konsulārajās instrukcijās nodrošinās arī pārredzamu un saskaņotu tiesisko sistēmu ārējo pakalpojumu praktizēšanā, tostarp, jautājumu par papildus nodevām.

Komisija uzskata, ka apstiprinātais dokuments ir līdzsvarots un, kā noteikts Komisijas paziņojumā Parlamentam, pilnībā piesaista Komisijas atbalstu.

Ewa Klamt, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, lai izpildītu Eiropas Savienības prasību būt par teritoriju, kurā valda brīvība, drošība un taisnīgums, mūsu uzdevums ir kontrolēt iebraukšanas vīzu piešķiršanu cilvēkiem, kas iebrauc Eiropas Savienībā no ārienes. Tikko izveidotie noteikumi prasa ES vēstniecībām un pārstāvniecībām turpmāk ņemt pirkstu nospiedumus un fotogrāfēt vīzu pieprasītājus. Ar to tiek sasniegti četri mērķi.

Pirmkārt, tas vienkāršos viltojumu un pārkāpumu apkarošanas procesu, tā kā biometriskie identifikatori ievērojami apgrūrina viltojumu iespējas. Otrkārt, tas nepieļaus tā saukto tirgošanos ar vīzām. Treškārt, tiks paātrināts vīzu saņemšanas process. Ceturtkārt, tajā pašā laikā tiks vienkāršota robežu kontrole, jo biometriskie identifikatori ļaus robežkontroles personālam ātri noteikt, vai persona, kas stāv viņu priekšā, ir tā pati, kam izsniegta vīza.

Mēs ar prieku būtu atbalstījuši Komisijas priekšlikumu ņemt pirkstu nospiedumus bērniem vecumā no sešiem gadiem un vecākiem, lai nepieļautu cilvēku tirdzniecības risku. Diemžēl šajā Parlamentā vairākums to neatbalstīja.

Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas lielais vairākums atbalsta kompromisu, ka dalībvalstij, kas ir atbildīga par pieprasījumu pieņemšanu un apstrādi, ir arī jāspēj strādāt ar ārējo pakalpojumu sniedzējiem kā pēdējo instanci. Mūsu vienošanās par šāda veida sadarbību izšķirošs faktors ir, ka dalībvalstis šādos gadījumos paliek atbildīgas par datu aizsardzību un datu drošību. Tas nozīmē, ka ārējo pakalpojumu sniedzēju datiem, kas tiek nosūtīti uz attiecīgās dalībvalsts iestādēm, vienmēr ir jābūt pilnībā šifrētiem.

Es vēlētos pateikties referentam un kolēģiem deputātiem no citām grupām, kas strādāja kā ēnu referenti pie šī projekta trīs gadus.

Roselyne Lefrançois, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, priekšsēdētājas kundze, jūs esat šīs sēdes vadītāja, tāpēc es runāju jūsu vietā par šo jautājumu, kam jūs esat sekojusi kā atzinuma izstrādātāja.

Vispirms es vēlētos no sirds apsveikt *Baroness Ludford* par ieguldīto enerģiju un rezultātiem, ko viņa ir panākusi sarežģītajās sarunās par šo jautājumu. Es uzskatu, ka Parlaments var lepoties ar sasniegtajiem rezultātiem, jo uzdevums ne tuvu nebija viegls, kā mēs to redzējām.

Es jo īpaši vēlētos uzsvērt divus jautājumus, kas man šķiet būtiski un ar kuriem mēs varam būt sevišķi apmierināti: pirmkārt, vecuma robežas palielināšana pirkstu nospiedumu ņemšanai bērniem no sešiem uz divpadsmit gadiem. Otrkārt, principa nodibināšana, saskaņā ar kuru biometrisku datu vākšana, ko veic dalībvalstu konsultāti, var arī tikt veikta, noslēdzot līgumu ar privātām struktūrām tikai kā ar pēdējo instanci un stingri ievērojot ļoti konkrētas garantijas.

Es zinu, ka daži uzskata, ka pieņemtais risinājums pilnībā neatbilst mūsu ierosinātajai izvēlei, jo īpaši attiecībā uz datu vākšanu, ko veic pakalpojumu sniedzējs, diplomātiskais birojs, kā arī ar datu pārraidi caur šifrētu e-pastu vai pat ar šifrētu elektronisko datu nesēju palīdzību, kas tiek transportēts diplomāta somā.

Tomēr mēs vēlētos atbildēt, ka datu vākšanu privātās struktūras varēs veikt tikai saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem un pakalpojumu sniedzējiem pilnībā jānodrošina šifrēti dati un tie jānosūta dalībvalstu iestādēm.

Turklāt mēs esam ieguvuši atsauci par nepieciešamību apspriest vienošanos ar trešām valstīm, kurās ir aizliegts šifrēt elektroniski nosūtītos datus. Vīzu pieprasījumu pārbaudi, jebkādas iespējamās intervijas, autorizācijas procedūru un vīzu ielīmju drukāšanu un ielikšanu veiks tikai diplomātiskie vai konsulārie pārstāvji.

Tādi paši nosacījumi tiek piemēroti savāktu datu nosūtīšanai no vienas dalībvalsts uz otru papildu štābos, citiem vārdiem, ja viena dalībvalsts pārstāv citu trešā valsti.

Visbeidzot, ja pakalpojumu sniedzēju darbības sīki nosacījumi tiek raksturoti dokumenta pielikumā, tos kopumā jānosaka saistošajam tiesiskajam instrumentam.

Ņemot vērā šos rezultātus, mēs varam vienīgi būt gandarīti par iegūtajām garantijām attiecībā uz labākas vīzu politikas ieviešanu Eiropā. Tā noteikti dos labumu Eiropas sabiedrībai un ļaus mums uzlabot savas attiecības ar trešām valstīm.

Tatjana Ždanoka, *Vers/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es savas grupas vārdā vēlētos pateikties *Baroness Ludford* par labo sadarbību. Viņa ir viena no dažiem referentiem, kam nekas nav neiespējams.

Jūs zināt, ka mana grupa stingri vērsas pret biometrijas plašo ieviešanu. Neskatoties uz to, lēmums jau ir pieņemts. Tiesisko pamatu pirkstu nospiedumu noņemšanai, izsniedzot vīzas, nodrošina Vīzu informācijas sistēmas regula, kas, pēc jūsu domām, būs daudz piemērotāks dokuments, lai iekļautu noteikumus, kas nosaka gan vispārējos noteikumus, gan izņēmumus.

Tagad mums ir izšķiroši iegūt tik daudz pierādījumu, cik vien iespējams. Šeit *Baroness Ludford* ir paveikusi izcilu darbu. Mums minimālā vecuma izmaiņas pirkstu nospiedumu noņemšanai no 6 uz 12 gadiem ir ļoti svarīgas, bet 14 būtu bijis pat vēl labāk.

Mēs atzinīgi vērtējam arī skaidri izteiktās atsauces uz pamattiesībām, piemēram, iespēju pārkopēt datus no iepriekšējā vīzu pieprasījuma, ja pēdējais ieraksts nav vecāks par 59 mēnešiem, nevis iepriekš noteiktajiem 48, kā arī garantijas drošai datu aizsardzībai.

Tomēr mēs esam noraizējušies par vairākiem jautājumiem. Manai grupai nepatīk, ka biometrisko identifikatoru vākšanā tiks izmantoti ārējie pakalpojumi, jo īpaši telpās bez diplomātiskas un konsulāras aizsardzības. Mēs esam arī pret papildu pakalpojumu maksas pieprasīšanu.

Nobeigumā mēs uzskatām, ka biometrijas ieviešana vīzās izšķiroši ietekmēs datu drošību un pamattiesības, neuzrādot nekādu ievērojamu ieguvumu. Tāpēc mēs nevaram atbalstīt Parlamenta nostāju otrajā lasījumā. Tomēr tas neietekmē mūsu nostāju attiecībā uz *H. Lax* ziņojumu par vīzu kodeksu.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *GUE/NGL grupa*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es ļoti augstu vērtēju referentes atbildību un vēlētos viņai un visiem iesaistītajiem sirsnīgi pateikties par izcilo darbu pēdējo gadu laikā. Neskatoties uz to, es atturēšos no balsošanas, galvenokārt tāpēc, ka es uzskatu, ka pirkstu nospiedumu noņemšana un viss biometrisko identifikatoru lietošanas process nav proporcionāls problēmas apmēriem. Es domāju, ka iekšlietu ministru un drošības iestāžu vēlme savākt pēc iespējas vairāk personas datu ir dziļi apšaubāma.

Es zinu, cik grūti bija panākt kompromisu ar Padomi, kas atbrīvo bērnus vecumā līdz 12 gadiem no pienākuma nodot pirkstu nospiedumus. Tomēr mēs visi zinām, ka tas tiek piemērots tikai ar nosacījumu, ka nav tāda visaptveroša pētījuma, kas pierādītu, ka uz bērnu pirkstu nospiedumiem var paļauties. Politiskās diskusijas par to, vai tiešām ir nepieciešams ņemt zīdaiņu un mazu bērnu pirkstu nospiedumus, vēl nav beigusies.

Noteikumi par ārējiem pakalpojumiem arī liek man nedaudz bažīties. Stingri, standartizēti noteikumi ir tiešām nepieciešami, tā kā dažas dalībvalstis jau izmanto ārējo pakalpojumu sniedzējus. Ir saprotams, ka daudzos stingri ierobežotos gadījumos varētu būt lietderīgi nodot vīzu pieprasījumu apstrādi ārējo pakalpojumu sniedzējiem. Tomēr to nedrīkst darīt uz vīzu pieprasītāju un datu drošības rēķina. Es neuzskatu, ka šajā sakarībā ar Padomi panāktais kompromiss ir pienācīgs. Gan Parlamenta juridiskais dienests, gan Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs ir norādījuši uz riskiem, ar ko saistās ārējo pakalpojumu sniedzēju iesaistīšana, ja ārējo pakalpojumu sniedzējs neatrodas diplomātiskās aizsardzības zonā. Diemžēl Padome ir ignorējusi šīs bažas.

Nākamā problēma ir pakalpojumu maksa, ko pieprasa ārējo pakalpojumu sniedzēji. Es uzskatu, ka nav pareizi uzlikt šo maksu vīzu pieprasītājiem. Maksa par vīzu 60 eiro jau tā ir pārāk augsta un trešo valstu iedzīvotājiem ir ļoti grūti to atļauties. Ja vēl tiks pievienota piemaksa 30 eiro, tad tas neatbilst tam, ko es saprotu kā atvērta un viesmīlīga Eiropa. Tas, bez šaubām, atvieglot lietas gadījumos, lai ļoti lielās valstīs nebūtu jābrauc cauri visai valstij uz konsulātu pieprasīt vīzu, bet var iesniegt pieprasījumu ārējo pakalpojumu sniedzējam. Tomēr, pēc manām domām, augsto izmaksu dēļ nekavējoties zūd šī priekšrocība.

Es vēlētos pateikties visiem par darbu pie šī dokumenta pēdējo gadu laikā.

Gerard Batten, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, nav nekāds pārsteigums dzirdēt, ka *Baroness Ludford* no eiropāniskās Liberāļu demokrātiskās partijas grib saskaņot vēl vienu jomu, kam būtu jābūt suverēnu valstu politikai. Kāpēc gan lai kāda ES dalībvalsts gribētu vienotu vīzu pieprasījuma un apstrādes sistēmu trešās puses pilsoņiem? Izlemt, kurš drīkst iebraukt nacionālā valstī un kurš ne — tam jābūt vienīgi nacionālās valsts lēmumam; tikai eiropānātiķu uztverē Eiropas nacionālās valstis vairs neeksistē, to vietā ir liela ES bezrobežu valsts.

Kopš 1997. gada apmēram 6 miljoni migrantu ir iebraukuši AK. Apmēram 4 miljoni ir aizbraukuši, un rezultātā tīrais iedzīvotāju pieaugums bija vairāk nekā 2 miljoni. Pašreizējais imigrācijas plūsmas uz

Lielbritāniju koeficients rāda, ka tīrais iedzīvotāju pieaugums ir vairāk nekā 200 000 iedzīvotāju gadā, jeb tas ir vairāk nekā 1 miljons iedzīvotāju piecos gados. Tas atbilst Birmingemas lieluma jaunai pilsētai. Lielākā daļa šo migrantu iebrauc legāli, jo ir ES pilsoņi. Papildu tam mums, iespējams, ir viens miljons nelegālo imigrantu. Anglija ir viena no visbiežāk apdzīvotajām valstīm pasaulē — vēl biežāk apdzīvota nekā Indija, Ķīna vai Japāna. Vadoties no pašreizējām tendencēm, paredzams, ka mūsu iedzīvotāju skaits līdz 2051. gadam pieaugs līdz 75 miljoniem, bet līdz 2081. gadam līdz 85 miljoniem.

Mums ir nepieciešams likt mierā Eiropas Savienību un atgūt kontroli pār savām robežām. Pēc tam mums jāizlemj, no kurām valstīm mēs ļausim iebraukt, ar vai bez vīzas. ES ir daudz dalībvalstu, kuru pilsoņiem nevajadzētu ļaut iebraukt Lielbritānijā bez vīzas. Lielbritānijai ir nepieciešama stingra vīzu sistēma, lai mēs varētu izlemēt, kam mēs ļaujam iebraukt mūsu valstī un kam ne. Mums nav vajadzīga Eiropas Savienības izgudrota sistēma.

Es sagaidu, ka tās aizstāvji attaisnos to kā tādu, kas tikai ievieš kopīgus kritērijus un procesus, lai viss ritētu gludi. Tomēr tam var būt dažas neparedzētas sekas. Aplūkosim citu ES tiesību aktu piemēru, ko aizstāvēja Liberālie demokrāti. Eiropas aresta garantija nozīmē, ka Lielbritānijas pilsoņus, ko apsūdz noziegumā citas ES dalībvalstīs, tagad nevar aizstāvēt Lielbritānijas tiesas vai pat iekšlietu ministrs, pat, ja ir acīmredzami nodarīta liela netaisnība. Tagad jebkura korumpēta tiesu sistēma var pieprasīt Lielbritānijas pilsoņa pakļaušanos un mums tam jāpiekrīt. Mēs esam atteikušies no tiesībām aizstāvēt paši savus pilsoņus. Drīz mums būs tiesas procesi *in absentia* un sodu un konfiskācijas orderu kopējā atzīšana. Par to visu balsoja un atzinīgi vērtēja Liberālie demokrāti. Šie pasākumi apgāž pašas svarīgākās pamattiesības, ko angļi ir baudījuši gadsimtiem ilgi, kad tos ieviesa *Magna Carta* un 1689. gada tiesību harta.

Šo pēcpusdien *Graham Watson*, Liberālo demokrātu vadītājs mudināja *Gordon Brown* ieviest Lielbritānijā Eiropas kopējo valūtu, kas katram, kas dzīvo reālā pasaulē, būtu skaidrs kā ekonomiskā pašnāvība. Tagad Liberālo demokrātu fanātiķi grib mūs ievilkt kopējā vīzu pieprasījumu sistēmā. Kad Londonas vēlētajī uzzinās *Baroness Ludford* nostāju šajā jautājumā, viņi, cerams, Eiropas 2009. gada 4. jūnija vēlēšanās piešķirs viņai vienvirziena vīzu prom no Eiropas Parlamenta.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Komisār, dāmas un kungi, es piekrītu, ka Vīzu informācijas sistēmai vai VIS ir steidzami jāuzsāk darboties un ka mums ir nepieciešams Kopienas vīzu kodekss. Es atzīstu *Baroness Ludford* veikto darbu, bet pie labākās gribas es nevaru atbalstīt kompromisu vairāku iemeslu dēļ.

Pirmkārt, es nepiekrītu ārējo pakalpojumu sniedzēju iesaistīšanai. Kad mēs pieņemām Šengenas informatīvās sistēmas otro versiju SIS II, visām politiskajām grupām piekrītot, šis Parlaments atteicās dot privātajiem uzņēmumiem piekļuvi datiem, lai gan toreiz tas attiecās tikai uz automobiļu reģistrāciju. Kas attaisno Parlamenta nostājas radikālās izmaiņas, ļaujot privātajiem uzņēmumiem vākt šos datus, kas ir konfidenciali personas dati, piemēram, pirkstu nospiedumi? Saskaņā ar kompromisa noteikumiem, šie dati būs uzņēmumu rīcībā vienu nedēļu.

Otrkārt, būtu vajadzīga labāka datu aizsardzība. Lai nodrošinātu personu tiesību efektīvu aizsardzību, būtiska ir diplomātiskā aizsardzība. Kā var garantēt privāto uzņēmumu vāktu datu aizsardzību, ņemot vērā, ka nav nodrošināta šī diplomātiskā aizsardzība? Vai mēs jau aizmirstam gadījumu ar *SWIFT*, kur notika ASV iestāžu vāktu datu pārraidīšana? Ja tāda veida situācija var rasties tādā valstī kā Amerikas Savienotās Valstis, jūs tikai iedomājieties, kas varētu notikt mazāk attīstītās valstīs ar zemāku pamattiesību aizsardzības līmeni.

Treškārt, vīzu cenas celsies un atšķirsies dažādās valstīs. Komisijas priekšlikums paredzēja nepieļaut vīzu tirgošanu. Ļaujot privātiem uzņēmumiem pieprasīt samaksu, kas tiks pieskaitīta vīzas cenai, tas radīs cenu starpību par vīzām dažādās dalībvalstīs. Tāpēc mēs veicināsim tieši to, ko gribējām apkarot, proti, vīzu tirdzniecību. Ja vīzas cena vienā no dalībvalstīm ir 60 eiro, bet otrā 90 eiro, kur tiks iesniegti visvairāk pieprasījumu? Tas jo īpaši attieksies uz ģimenēm ar vairākiem ģimenes locekļiem. Un tas ir, nemaz nerunājot par nepieciešamību pārskatīt vīzu veicināšanas līgumus, ko tik stingri atbalstīja šis Parlaments, piemēram, ar Ukrainu un Serbiju.

Tā rezultātā, priekšsēdētājas kundze, es nevaru pieņemt šo kompromisu.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Vispirms es vēlētos apsveikt referenti par viņas centieniem izveidot tiesisku sistēmu, kas nodrošinātu pamatu, lai tiktu ieviesta biometrisko identifikatoru sistēma.

Daži šī ziņojuma aspekti ir izsaukuši karstas debates vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs, jo īpaši tie, kas attiecas uz biometriskajiem identifikatoriem. Šādas diskusijas nesen izcēlās arī Rumānijā, kas ir priekšpēdējā

valsts Eiropas Savienībā, kur jāievieš biometriskās pases, bet pirmā, kur jāievieš jaunie biimetriskie standarti, tostarp, pirkstu nospiedumu ņemšana no roku pirkstiem, kā arī fotogrāfēšana.

Bažas par biometrisko identifikatoru sistēmas pieņemšanu pamatojas uz dabisku satraukumu par personas drošības garantēšanu, tāpat kā ir tikai dabiski uztraukties par to, kā iegūtie dati tiks izmantoti un aizsargāti.

Viens no dalībvalstu svarīgākajiem pienākumiem ir nodrošināt savu pilsoņu drošību, bet neapdraudot cilvēku pamattiesības. Tāpēc es domāju, ka mūsu pienākums ir atrast līdzsvaru starp abiem mūsu dzīves galvenajiem aspektiem — brīvību un drošību.

Ziņojums, ko mēs šodien apspriežam, ir kas vairāk nekā tikai tehnisks ziņojums, kas paredz Eiropas līmenī saskaņot biometriskās identifikācijas pasākumus. Mums tas ir jādara, paturot prātā, ka daudzas dalībvalstis jau šo metodi izmanto bez tiesiskas sistēmas šajā jomā.

Piemēram, tas, ka bērni līdz 12 gadu vecumam un personas, kurām fiziski nav iespējams ņemt pirkstu nospiedumus, tiks atbrīvoti no pirkstu nospiedumu ņemšanas biometriskajām vīzām, ir pierādījums mērenībai un pragmatismam, kas jāpanāk visās dalībvalstīs.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es uzskatu, ka regula ļaus mums sasniegt divus galvenos mērķus: no vienas puses, drošību un no otras — pilsoņiem draudzīgāku pieeju.

Pirkstu nospiedumu un fotogrāfiju ieviešana nodrošinās to, ka jaunās vīzas nevarēs viltot vai nepareizi izmantot. Pēc manām domām, jaunās vīzas ir pilsoņiem draudzīgākas, jo priekšlikums ierosinās vienas pieturas procesu, kur visi nepieciešamie dati tiek reģistrēti uzreiz. Turklāt pieprasītājiem nav jāapmeklē vīzu daļa katru reizi, jo datus var uzglabāt līdz pat pieciem gadiem.

Es uzskatu, ka pilsoņiem draudzīgāks ir arī īsāks process, ko var panākt, aicinot uz sadarbību dalībvalstis vai izmantojot ārējo pakalpojumu sniedzējus, ja tiek ievēroti datu aizsardzības noteikumi. Mēs garantēsim, lai tie tiktu ievēroti, jo ir veikti nepieciešamie piesardzības pasākumi. Es vēlētos pārliecināt visus, kuri šaubās par to, ka sistēma tiks pārākta vai noteikumi netiks ievēroti, izmantojot ārējo pakalpojumu sniedzējus. Manā valstī mums ir ļoti pozitīva pieredze šajā sakarībā. Šā iemesla dēļ es atbalstu šo pilsoņiem draudzīgāko pieeju.

Līdz šim punktam es arī atbalstu referenti un vēlētos viņu apsveikt. Mūsu kopīgā darba laikā ne vienmēr tā bija, *Baroness Ludford*. Tomēr es neesmu tik iepriecināts par to, ka mēs nevaram ņemt pirkstu nospiedumus bērniem vecumā no sešiem gadiem un vecākiem. Es iebilstu vienkārši tāpēc, ka tas radītu drošāku situāciju bērniem, jo viņu identitāti varētu noteikt nešaubīgi un mēs varētu novērst bērnu tirdzniecību un citas noziedzīgas darbības. Es to nožēloju. Tomēr es ceru, ka pēc pētījuma pabeigšanas un vēlākais pēc trim gadiem visi būs pietiekami saprātīgi, lai izlemtu, ka var ņemt pirkstu nospiedumus bērniem no sešu gadu vecuma, lai nodrošinātu labāku bērnu aizsardzību.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ar Padomes 2004. gada 8. jūnija lēmumu 2004/512/EC tika izveidota tiesiskā sistēma biometrisko datu vākšanai, lai veiktu personas identifikāciju.

Eiropas regula, ko mēs apspriežam, nosaka kopējos standartus biometrisko datu vākšanai, lai veiktu personas identifikāciju, un pamatojas uz Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas galvenajiem noteikumiem.

Lielbritānija un Īrija nepiemēros pašreizējās regulas noteikumus, jo Šengenas *acquis* uz tām neattiecas.

Es domāju, ka personas datu aizsardzības ievērošana ir jo īpaši svarīga šai regulai. Praktiski tas nozīmē, ka šie dati jāuzglabā un jāapstrādā saskaņā ar konkrētiem Eiropas tiesību aktiem. Turklāt tas, ka dalībvalstis ir atbildīgas par vīzu pieteikumu saņemšanas un apstrādes organizēšanu, uzliek tām milzīgu atbildību attiecībā uz personas tiesību ievērošanu.

Es tikai gribu minēt, ka ir būtiski svarīgi, lai šos datus vāktu un apstrādātu pilnvarots personāls, un tie nekādā gadījumā netiktu izmantoti citos nolūkos.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Komisār, dāmas un kungi, kompromiss, kas ir panākts attiecībā uz biometrijas ieviešanu, kad Eiropas Savienības dalībvalstis izsniedz iebraukšanas vīzas, nešaubīgi nodrošina augstāku drošības pakāpi.

Tajā pašā laikā tas garantē arī pietiekamas iespējas ceļotāju personas datu aizsardzībai un humānai integritātei. Es vēlētos arī uzsvērt, ka, katrā gadījumā tehnisko prasību uzlabošana atbalstīs cīņu pret pārobežu noziedzību, nelegālo imigrāciju un cilvēku tirdzniecību.

Robežvalstīm, kā mana Bulgārija, kas ir pakļautas imigrācijas plūsmu intensīvam spiedienam un starptautiski organizētas noziedzības darbībām, jauno standartu strauja, sekmīga ieviešana būs vitāli svarīga ES ārējo robežu aizsardzībā.

Turklāt ierosinātie grozījumi piedāvā dalībvalstīm iespēju uzlabot un paātrināt vīzu izsniegšanas procesu, kas nešaubīgi palīdzēs nostiprināt saites ar trešām valstīm. Tā rezultātā tiks uzlabots kopējais ES tēls. Ja ir runa par jauno tiesību aktu piemērošanu, acīmredzami būs jāņem vērā arī iespējamās finansiālās sekas vīzu pieprasītājiem.

Papildu nodevu uzlikšana pie jau esošajām var radīt jaunus šķēršļus, kas būs traucēklis labi domātajai ceļotāju pārvietošanās brīvībai. Visbeidzot es gribu uzsvērt, ka izšķiroša nozīme būs pienācīgas aizsardzības nodrošināšanai, apmainoties ar datiem vīzu izsniegšanas procesā ceļošanai pa Eiropas Savienību.

Parlaments vienmēr ir aizsargājis ES pilsoņu personas datus, un es uzskatu, ka ir godīgi un morāli pareizi piemērot tādus pašus augstus standartus arī aizsargājot mūsu apmeklētāju datus.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es tikai vēlreiz vēlētos pateikties *Baroness Ludford* un visiem godātajiem deputātiem par viņu ieguldījumu un komentāriem. Es nododu savam kolēģim *Barrot* kungam visu, ko viņi šodien teica.

Sarah Ludford, referente. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties visiem ēnu referentiem, kas strādāja kopā ar mani. Es esmu bijusi „misis VIS” vairāk nekā četrus gadu un kopā ar ēnām mēs izveidojām diezgan ciešu klubu, un man jūs visu pietrūks. Visvairāk man pietrūks jūs, priekšsēdētājas kundze, ja es tā drīkstu teikt, jo, iespējams, ka pēc jūnija mēs vairs neredzēsimies. Mēs bijām tāds dāmu klubiņš, kas bija burvīgi, bet es vēlētos pateikties visam iesaistītajam personālam, kur ne visas bija sievietes. Tas bija lielisks.

Es cieniu *Kaufmann* kundzes un *Ždanokas* kundzes viedokli. Es saprotu viņu nostāju un es ļoti pateicos viņām par aktīvu piedalīšanos sarunās un diskusijās pat, ja, kā viņas norādīja, viņas nevar atbalstīt rezultātu.

Man ir ļoti skumji, ka *Coelho* kungs nevar atbalstīt šo kompromisu. Es ceru, ka viņš saprot, cik smagi es cīnījos par dažiem elementiem, ko viņš arī gribēja. Galu galā viņi tika iekļauti manā sākotnējā ziņojumā. Ja viņam šķiet, ka es varēju panākt vairāk, tad tas izraisītu sprēgāšanu starp Padomi un Komisiju, jo es domāju, ka viņi manī saskatīja pietiekami stingru klientu, ar kuru jātiek galā.

Batten kungs ir aizgājis no Parlamenta. Es domāju, ka tas ir saistībā ar *UKIP* vēlēšanu kampaņu. Kā norādīja *Ţicāu* kundze, AK nav Vīzu informācijas sistēmas daļa, jo šī valsts neatrodas Šengenas zonā, tāpēc AK pilnībā kontrolē savas robežas. Man šķiet, ka *Batten* kungs, kā parasti, bija mazliet saputrojies savā domāšanā.

Es pateicos visiem pārējiem runātājiem, kas deva konstruktīvu ieguldījumu. Es priecājos, ka mēs to noliekam malā, jo es personīgi vēlētos atkāpties no „Misis VIS” titula pēc tam.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks trešdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. punkts)

Alin Lucian Antochi (PSE), rakstiski. – (RO) Biometrisku identifikatoru ieviešana kā daļa no VIS iezīmē svarīgu soli uzticamas saiknes starp vīzas turētāju un pasi izveidošanā, tādējādi nepieļaujot svešas identitātes izmantošanu.

Tomēr šī regula jau no pirmā lasījuma ir uzrādījusi vairākas domstarpības starp Padomi un Parlamentu šādos aspektos: pirkstu nospiedumu noņemšana bērniem līdz sešu gadu vecumam ar risku ignorēt izmaksu detaļas un vecāku neērtības katru reizi, kad bērnu pirkstu nospiedumi mainās; jauni uzdevumi, kā organizēt biometrisku datu vākšanu; un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais — dalībvalstu pieredzes trūkums attiecībā uz personas datu glabāšanas pārvaldību un tehniskajām klūdām.

Šajā situācijā mums jānodrošina, lai dalībvalstis piemērotu standarta noteikumus attiecībā uz Šengenas vīzām un lai tiktu pārskatītas un uzlabotas Kopējās konsulārās instrukcijas. Turklāt mums jāpievērš īpaša uzmanība to personu biometrisku datu aizsardzībai, kas tos iesnieguši. Mums jāapzinās, ka, lai gan šī biometrisku datu vākšanas sistēma ir paredzēta noziedzības un terorisma apkarošanai, nodrošinot piekļuvi un informācijas apmaiņu starp dalībvalstu policijas iestādēm, tai tāpat var piekļūt dažādas interesentu grupas, ja netiks izstrādāti un ieviesti augsta līmeņa drošības pasākumi.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Regula, ar ko groza Kopējās konsulārās instrukcijas par vīzām, nosaka tiesisko sistēmu biometrisko identifikatoru ieviešanai Vīzu informatīvajā sistēmā VIS, kā arī to, kā organizēt vīzu pieprasījumu saņemšanu un apstrādi.

Šī regula piedāvā sadarbības iespēju ar ārējo pakalpojumu sniedzējiem vīzu pieteikumu vākšanai.

Es domāju, ka iemesliem, kāpēc tika dota brīva vaļa sadarbībai ar ārējiem piegādātājiem, nav attaisnojuma un tie rada vīzu tirgošanās risku. Lai gan regula nosaka, ka dalībvalstis paliek kā operatori un operators pilnvaro ārējo pakalpojumu sniedzējus, es uzskatu, ka privātpersonu aizsardzība attiecībā uz viņu biometrisko datu apstrādi un apriti ir zem jautājuma zīmes.

Tiesības uzlikt pakalpojumu maksu papildu parastajai vīzas cenai radīs atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz vīzas izmaksām. Es esmu absolūti pārliecināts, ka tas arī radīs atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz vīzu pieprasījumu skaitu.

Es vēlētos pievērst to dalībvalstu uzmanību, kas izmanto ārējos pakalpojumus vīzu pieprasījumu saņemšanas un apstrādes organizēšanai, lai tās ņemtu vērā šo risku un pārskatītu tiesisko sistēmu, lai tiktu samazināta ārējo piegādātāju iespēja vākt vīzu pieprasījumus.

16. Jauni pārtikas produkti (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Liotard* kundzes ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par jauniem pārtikas produktiem un ar ko groza Regulu (EC) No xxx/xxxx (common procedure) (COM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD)).

Kartika Tamara Liotard, referente. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos pateikties ēnu referentiem, jo tie daudz man palīdzēja uzlabot Komisijas ziņojumu. Man jāpiemin arī sadarbība ar Čehijas prezidentūru. Arī viņi deva lielu pozitīvu ieguldījumu un mums pietrūka tikai pāris nelielu neatrisinātu jautājumu, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā, lai gan tas katrā gadījumā ir mazliet demokrātiskāk nekā vispirms balsot Parlamentā.

Kad es pirmoreiz izdzirdēju, ka Komisija izvirza priekšlikumu regulai par jauniem pārtikas produktiem, es brīnījos, ko nozīmē „jauni produkti”. Es biju arī pārsteigta, ka Komisijas priekšlikums par sākuma punktu uzskatīja iekšējo tirgu.

Es sāksu ar šo jautājumu. Kā tik daudzus tematus šajā Parlamentā, arī šo tematu var apskatīt no iekšējā tirgus perspektīvas, kas ir ekonomikas ražotājs. Tomēr to var arī apskatīt no pārtikas drošības, patērētāju, veselības un vides viedokļa: citiem vārdiem, pamatojoties uz Eiropas pilsoņa labklājību. ES daudz runā par vidi un dzīvnieku labklājību, un es domāju, ka šim ziņojumam būtu jābūt kaut kam vairāk nekā tikai vārdi: mums ir nepieciešama arī rīcība. Tātad, kad manā ziņojumā bija jāizdara izvēle par jauniem pārtikas produktiem, es vispirms izvēlējos pārtikas drošību, patērētāju labklājību, vidi un dzīvnieku labklājību. Es patiesi ceru, un ēnu referenti ir jau mani arī informējuši, ka šajā gadījumā viņi mani atbalstīs balsojumā šajā jautājumā.

Protams, ārkārtīgi svarīgas ir inovācijas. Te es nonāku pie otrā punkta, proti, kas tad patiesībā ir „jauni produkti”? Komisijas priekšlikumā tas nekur netika skaidrots. Komisija informēja mani, ka runa ir par, piemēram, nanotehnoloģijām un klonētu dzīvnieku gaļu. Atļaujiet man vispirms runāt par nanotehnoloģijām. Man nebija pilnīgi ne jausmas, kas tas ir. Es domāju, ka ar lielāko daļu patērētāju ir tas pats, bet izrādās, ka tās parādās mūsu pārtikā daudz vairāk, nekā mēs varētu domāt: enerģijas dzērienos, augļu un dārzeņu iepakojumos, bet arī dažādu eļļu un tēju veidos. Tāpēc regula ir ļoti steidzami nepieciešama, tā kā pati tehnoloģija ir laba un var būt noderīga patērētājam, bet mums noteikti jāzina, ka pārtika uz mūsu galda ir droša. Tāpēc tas jāiekļauj regulas redzeslokā.

Runājot par gaļu no klonētiem dzīvniekiem, Parlaments jau rezolūcijā Komisijai ir paziņojis, ka nevēlas tirgū redzēt gaļu no klonētiem dzīvniekiem kā pārtikas produktu. Ja šīs regulas sfērā būtu jāiekļauj gaļa no klonētiem dzīvniekiem, mēs kā Parlaments būtu netieši atzinuši, ka mēs patiesībā apstiprinām šāda veida gaļas ienākšanu mūsu tirgū. Tas nav pieņemami, un tāpēc šajā regulā nav jāiekļauj temats par gaļu no klonētiem dzīvniekiem. Tas patiesībā nav drošības jautājums. Klonēšana gaļas ražošanai parasti tiek saistīta ar lielām dzīvnieku ciešanām, un daudzi no šiem klonētajiem dzīvniekiem pat ilgi nedzīvo. Tāpēc pašlaik viņiem nav pievienotās vērtības pārtikas apgādē.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, 2008. gada 15. janvārī Komisija iesniedza priekšlikumu Padomei un Eiropas Parlamentam par jauniem pārtikas produktiem ar mērķi vienkāršot administratīvo slogu pārtikas uzņēmējdarbības operatoriem, pieprasot apstiprinājumu inovatīvajiem pārtikas produktiem pirms laišanas tirgū.

Pašreizējais priekšlikums atbalsta principu, ka inovatīvajiem produktiem ir vajadzīga autorizācija pirms laišanas tirgū, lai pārliecinātu patērētāju, ka jaunais produkts vai jaunā ražošanas metode ir droša cilvēkiem un dzīvniekiem un ievēro vides un patērētāju intereses.

Priekšlikums pilnveido un paātrina autorizācijas procesu, centralizēti vērtējot pārtikas drošību ar EFSA un nosaka precīzus izpildes termiņus katrā procedūras posmā. Tajā ir ietverts arī pilnveidots drošības vērtēšanas mehānisms, kas pielāgots dažādiem pārtikas veidiem, tādējādi ļaujot drošai tradicionālajai pārtikai no trešām valstīm vieglāk ienākt ES.

Es vēlētos atzinīgi novērtēt Parlamenta darbu, kura ziņojumā tiek risināti galvenie jautājumi attiecībā uz drošas pārtikas nozares attīstību. Es jo īpaši vēlētos apstiprināt savu atbalstu šādiem principiem: projektētu nanomateriālu definīcijas nepieciešamība un skaidrojums, ka visiem šādiem produktiem ir nepieciešama katra atsevišķa gadījuma autorizācija no ES iestādēm, kā arī apstiprinājums, ka pārtikas produkti no klonētiem dzīvniekiem ir jauni produkti un tāpēc tos nevar laist tirgū bez EFSA vērtējuma un tie jāautorizē, veicot reglamentējošu procedūru.

Es gaidu jūsu viedokļus par šiem jutīgajiem jautājumiem un es vēlētos pateikties referentei *Liotard* kundzei un ēnu referentiem par viņu vērtīgo darbu šajā svarīgajā ziņojumā.

Zuzana Roithová, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas referente*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties saviem kolēģiem deputātiem par atbalstu priekšlikumiem, ko es izvirzīju kā referente. Tie ietver, piemēram, apšaubāmo gadījumu nosūtīšanu izskatīšanai Eiropas grupai par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām, kā arī datu aizsardzības perioda samazināšanu uz 5 gadiem, kas paātrinās inovācijas. Es pilnībā piekrītu, ka ir būtiski atbalstīt piesardzības principu. Tomēr es vēlētos arī atzīmēt, ka 12 gadu laikā tika iesniegti tikai 86 pieteikumi, 28 jauni pārtikas produkti tika licenzēti un 3 noraidīti. Līdz šim piemērotie tiesību akti nebija pārāk pārredzami un tāpēc mēs tagad integrējam procedūru ar visām dalībvalstīm šajā jomā, tādējādi vienkāršojot jauno produktu apstiprināšanu un laišanu tirgū.

Tomēr es neuzskatu ziņojuma projektu par ļoti apmierinošu. Man žēl, ka maniem kolēģiem nav zināma saikne ar regulu par ģenētiski modificētiem pārtikas produktiem un dzīvnieku pārtiku. Ģenētiski modificēti pārtikas produkti netika iekļauti šīs regulas kompetencē, jo pašlaik uz tiem attiecas atsevišķa regula un nav iemesla to dublēt. Tāpēc es esmu pret priekšlikumiem, kas attiecas uz dzīvnieku un vides aizsardzību, dzīvnieku pārtiku un ģenētiski modificētiem pārtikas produktiem. Tie vienkārši nepieder šai regulai un tikai sarežģīs priekšlikumu, pat, ja tie attiecas uz ļoti svarīgu jomu. No otras puses, es esmu par regulu, kas nosaka likumus pārtikai, ko ražo, izmantojot nanotehnoloģijas un kas noteikti nodrošinās pārtikas drošību Eiropas iedzīvotājiem.

Philip Bushill-Matthews, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, šis ir sarežģīts dokuments, par kuru šeit ir daudz atšķirīgu viedokļu, tāpēc es vēlētos sākt ar pateicību referentei par to, ka viņa ir turpinājusi dažus uzskatus ieviest kompromisa garā, lai gan pati personiski varbūt būtu gribējusi rīkoties citādi. Tomēr starp visām politiskajām grupām pastāv vispārējs atzinums, ka jaunajiem produktiem ir nepieciešams skaidrs regulējums, gan, lai aizsargātu patērētāju, gan nodrošinātu juridisku noteiktību ražotājiem.

Tagad es vēlētos pateikties komisārei ne tikai par viņas darbu, bet arī par ievadu, tik ļoti skaidri pasakot, ka mērķis ir vienkāršot un pilnveidot visu procesu. Patiešām, viens no mūsu grupas svarīgākajiem principiem ir, ka šādam regulējumam vajadzētu palīdzēt veicināt šādu pārtikas veidu attīstību un neievieš tik daudz ierobežojumu, tā, ka tie nekad neieraudzīs dienas gaismu. Šā iemesla dēļ mēs pieprasījām balsot pēc saraksta par grozījumu Nr. 30, lai apstiprinātu atbalstu šim galvenajam mērķim.

Mēs arī uzskatām, ka visām regulām jābūt proporcionālām un praktiskām. Šā iemesla dēļ mēs esam pret priekšlikumu, ka visiem produktiem, kas izgatavoti ar nanomateriālu palīdzību, tas būtu jāatzīmē uz etiķetes. Mēs esam arī pret priekšlikumu, ka jaunu produktu nevar apstiprināt, ja „tam ir negatīva ietekme uz vidi pēc tā patērēšanas vai kļūstot par atkritumiem”. Tas var izklausīties pieņemami, bet kas šo faktu konstatēs un uz kādiem pamatiem? Vai kādi pašlaik esošie produkti netiks aizliegti saskaņā ar šādu ediktu?

Mēs piekrītam, ka Komisijai jāiesniedz tiesību aktu priekšlikums par klonēšanu. Mēs arī piekrītam, ka ir nepieciešams pastiprināt datu aizsardzību noteiktam periodam. Mēs esam pateicīgi, ka vairāki mūsu

priekšlikumi ir apstiprināti komitejā un ceram, ka tie mūsu grozījumi, kas šaurā lokā komitejā netika apstiprināti, visbeidzot tiks pieņemti pilnā plenārsēdē rīt. Bet es varu apstiprināt, ka mūsu vispārējā atbalsta apstiprinājumam mēs ierosināsim balsot par ziņojumu un dot tam zaļo gaismu.

Åsa Westlund, PSE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlētos ļoti pateikties *Liotard* kundzei par ārkārtīgi labo ziņojumu, kas salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu ir ievērojami pilnveidojis sadaļas, kuras es uzskatu par sevišķi svarīgām — tās ir sabiedrības veselība un patērētāju aizsardzība. Es atpazīstu arī daudzus no jautājumiem, pie kā mēs esam strādājuši kopā iepriekšējo reiz attiecībā uz pārtikas piedevām.

Tas attiecas uz jautājumiem par nanodaļiņām un nanomateriāliem. Tie ir īpaši veiksmīgi iztirzāti referentes priekšlikumā, bet arī *Breyer* kundzes grozījuma priekšlikumā, ko es atpazīstu no darba pie Kosmētikas direktīvas. Šajā sakarībā mēs iesniedzām gandrīz tādu pašu priekšlikumu, kas tagad ir iekļauts direktīvā un kurš, protams, būtu jāiekļauj arī šeit. Tas attiecas uz nanomateriālu marķēšanu un to, ka produkta saturam vienmēr jābūt patērētājam saprotamam, lai visi, kas to nevēlas, var izvairīties no pārtikas produktiem, kas satur nanodaļiņas vai nanomateriālus.

Citi aspekti, ko es atzīstu un apsveicu, ir saistīti ar to, ka mums jāņem vērā, kā pārtika ietekmē vidi. Tas ir īpaši svarīgs jautājums un tā nozīme pieaug. Tajā ir arī ētiski apsvērumi, piemēram, attiecībā uz klonēšanu, kas tagad konstruktīvi un skaidri ir iekļauti ziņojumā. Te nav runa, kā patērētājus ietekmē klonētas gaļas ēšana, bet gan vissvarīgākie ir ētiskie aspekti, kas mums patiešām jāņem vērā, pieņemot lēmumus par šāda veida tiesību aktiem.

Es arī vēlētos sacīt, ka es piekrītu referentei, ka jāpieprasa arī apstiprinājums attiecībā uz nanomateriāliem iepakojumā, kas nonāk kontaktā ar pārtiku.

Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa uzskata, ka referentes priekšlikums ir ārkārtīgi labs. Mēs atbalstīsim arī dažus grozījumus. Mēs ceram, ka mēs tomēr panāksim vienošanos ar Komisiju pietiekami drīz.

Magor Imre Csibi, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, jauno pārtikas produktu regulējumam jānodrošina pārtikas produktu daudzveidība Eiropas tirgū, tajā pašā laikā nodrošinot, ka šie jaunie produkti ir droši patērētājiem.

Tomēr saskaņā ar pašreizējo regulējumu ļoti nedaudz jauno produktu ir apstiprināti ES tirgū ļoti sarežģīto piemērošanas un novērtēšanas procedūru dēļ. Ja mēs būtu piemērojuši pašreizējās procedūras kartupeļu vai kivi augļu autorizācijai, mums, iespējams, to šodien nebūtu uz mūsu galdiem. Pašreizējā regulējuma pārskatīšanas mērķim būtu jābūt izveidot efektīvāku un praktiskāku sistēmu jauno pārtikas produktu autorizācijai.

Es izprotu dažu mūsu kolēģu bažas par to, ka tiek atļauts ienākt tirgū jauniem produktiem, kas varētu kaitēt patērētājam vai maldināt viņu. Tomēr mums nevajadzētu krist histērijas lamatās attiecībā uz drošību un iznīcināt inovācijas, un mums nevajadzētu pieļaut diskrimināciju attiecībā uz jauniem pārtikas produktiem, ieņemot nelabvēlīgāku attieksmi pret tiem nekā pret jau tirgū esošiem produktiem, kam nemaz var nebūt barības vielu priekšrocības, kaut gan patērētājiem ir izvēles brīvība.

Mana grupa kopumā ir apmierināta ar balsojuma rezultātiem Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejā. Tomēr ir noteikti jautājumi, kas ir krietni ārpus šīs regulas kompetences un tāpēc mēs nevarēsim to atbalstīt. Piemēram, mēs nevaram pieprasīt, lai jaunajiem pārtikas produktiem nebūtu negatīvas ietekmes uz vidi. Vai mums tas patīk vai ne, visai cilvēku rīcībai ir ietekme uz vidi, un šāds nosacījums nav samērīgs šajā kontekstā. Mūsu grupa turpretī uzskata, ka mums jāpanāk līdzsvars starp inovāciju veicināšanu un piesardzības principa piemērošanu attiecībā uz pārtikas drošību, patērētāja un vides aizsardzību un dzīvnieku labklājību.

Mūsu pieeja bija atvieglot ilgās un birokrātiskās procedūras jauno pārtikas produktu laišanai tirgū un nozares ieguldījumu aizsardzībai, īstenojot datu aizsardzību.

Šajā nolūkā balsošanai plenārsēdē mēs esam iesnieguši vairākus grozījumus, lai veicinātu procedūru produktiem, kas ir līdzīgi pārtikas produktiem vai to sastāvdaļām, kas jau ir tirgū un kur autorizācijas procedūra jau ir uzsākta saskaņā ar iepriekšējo regulu. Pietiekumi, kas saņemti saskaņā ar iepriekšējo regulu, jāizpilda saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem dokumenta iesniegšanas laikā. Jauna pieteikuma iesniegšana saskaņā ar pārskatīto regulu nozīmētu tikai turpmāku atlikšanu un izdevumus nozarei.

Tajā pašā laikā mēs centāties arī veicināt patērētāju intereses, pastiprinot ieviešanas pasākumus, piemēram, tirgvedību un uzraudzību, atbalstot klonēto dzīvnieku izņemšanu no pārtikas ķēdes un konkrētus nosacījumus marķēšanai.

Kas attiecas uz jautājumu par klonēšanu, es stingri atbalstu pārtikas produktu no klonētiem dzīvniekiem un viņu pēcnācējiem izņemšanu no šīs regulas kompetences. 2008. gada septembrī Eiropas Parlaments ar lielu vairākumu pieņēma rezolūciju, kas pieprasīja aizliegt klonēto dzīvnieku iekļaušanu pārtikas apgādē.

Mums jābūt konsekventiem, nosūtot politisku vēstījumu Komisijai un pilsoņiem. Vēl ir svarīgi jautājumi, kas jārisina attiecībā uz klonētu dzīvnieku ētisku saistību ar pārtikas apgādi, un pat dzīvnieku klonēšanas saistību ar cilvēku veselību un dzīvnieku labklājību.

Tāpēc regula par jaunajiem pārtikas produktiem nav piemērota tik sarežģītam jautājumam. Ja nākotnē Eiropas tirgū jāievieš pārtikas produkti, kas atvasināti no klonētiem dzīvniekiem, tas jādara ar īpašu regulu, kas nodota sabiedrības apspriešanai un tad demokrātiskā ceļā pieņemta.

Es uzskatu, ka Parlamentam jāieņem stingra nostāja un ar vairākuma balsojumu jāpiespiež Komisija rast risinājumus, kas atspoguļo pilsoņu gribu.

Mēs atbalstīsim arī nanosastāvdaļu marķēšanu. Cilvēkiem ir tiesības zināt, ko viņi ēd, un attiecīgi izvēlēties. Ja dažiem ir bažas par nanotehnoloģijām, tad tiem jādod iespēja veikt citādu izvēli. Tomēr mēs uzskatām, ka no dzīvniekiem, kas baroti ar ģenētiski modificētu pārtiku, ražotu pārtikas produktu marķēšana vienkārši nav reāla un iespējama. Es personiski esmu noteikti pret ĢMO, bet es nevaru iedomāties, kā efektīvi noteikt, kuri dzīvnieki ir baroti ar ĢMO un kuri ne.

Zdzisław Zbigniew Podkański, *UEN grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Regula (EC) Nr. 258/97 par jauniem pārtikas produktiem ir izdevīgs gadījums, lai noskaidrotu, par ko tad īsti ir runa. Vai mēs tiešām veicinām veselīgus, drošus pārtikas produktus un aizsargājam patērētāju veselību, vai arī mēs aizsargājam noteiktu izspiedēju grupu un personu, kam pats svarīgākais nav cilvēki un viņu veselība, bet nauda, intereses?

Ja mums rūp cilvēki un viņu veselība, mums jāpārlicinās, ka patērētāji saņem patiesu informāciju par pārtikas produktu izcelsmi un sastāvdaļām. Cita starpā informatīvajam marķējumam jāiekļauj: sastāvdaļas un to daudzums; vai pārtikas produkts ir videi drošs vai balstās uz ĢMO produktiem; vai satur pārtikas piedevas un kādas, piemēram, pārtikas enzīmus un garšvielas; izcelsmes vieta un vai tas cēlies no klonēta mājlopa, kas, pēc manām domām, būtu pilnībā jāaizliedz.

Pats svarīgākais ir, ka par vajadzību ieviest piemērotas procedūras atļauju izsniegšanai jauno pārtikas produktu ražošanai un tirdzniecībai nevajadzētu būt diskusijām. Procedūrām jāaizsargā patērētāji no neveselīgas pārtikas kaitējuma un maldināšanas. Referente *Liotard* kundze ir piekritusi Komisijas ziņojumam par pārredzamas autorizācijas procedūras nepieciešamību jauniem pārtikas produktiem, lai gan iesniegusi daudzus grozījumus, kas parāda, cik ļoti viņa ir ieinteresēta darbā ar ziņojumu, kas noteikti jānovērtē.

Hiltrud Breyer, *Vers/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Liotard* kundze, dāmas un kungi, mums ir nepieciešamas jaunas regulas jaunajiem pārtikas produktiem. Jo īpaši tas attiecas uz nanotehnoloģijām, mūsu prasībām pārtikas produktiem nevajadzētu būt mazāk stingrām kā prasībām kosmētikai.

Mums ir nepieciešama nanomateriālu un marķējuma skaidra definīcija. Tomēr nanoproduktus nedrīkst apstiprināt, kamēr nav īstenotas konkrētas riska analīzes metodes, citādi mēs patērētājus pārvērtīsim jūras cūciņās, ko, es ceru, neviens negrib.

Ģēnu tehnoloģiju gadījumā mums jālikvidē marķējuma trūkums cik iespējams drīz. Pārtikas produkti, kas ir ražoti no dzīvniekiem, kas baroti ar ĢMO pārtiku, jāmarķē. Mums ir izsekojamība uz papīra, tātad tas būs iespējams. Rīt mēs redzēsim, kā būs balsojuši deputāti no Vācijas, jo nav noteikumu attiecībā uz marķējumu. Mēs negribam atņemt patērētājiem viņu tiesības pašiem izvēlēties. Viņiem ir jābūt izvēles brīvībai un iespējai pašiem pieņemt lēmumu.

Mums pilnīgi skaidri jāapzinās, ka mēs nevēlamies, lai Eiropā apstiprinātu klonētu dzīvnieku gaļu, gan dzīvnieku labklājības, gan ētisku iemeslu dēļ. Mums tas šajā regulā ļoti skaidri jānosaka.

Mans galīgais uzskats ir, ka dzīvniekus nevajadzētu pakļaut nevajadzīgām ciešanām. Šā iemesla dēļ mēs aicinām aizliegt dubulto dzīvnieku testēšanu. Paldies.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, būtu labi, ja jūs atļautu vēl papildu pusminūti, kāda tikko bija Breyer kundzei no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas.

Komisija ir iesniegusi labu priekšlikumu, kā uzlabot regulu par jauniem pārtikas produktiem. Diemžēl daži grozījumi ir iesniegti ar mērķi papildināt šo priekšlikumu ar uzdevumiem, kas nav savienojami ar regulas mērķiem vai kuri pat iejaucas esošajā likumdošanā. Saistības pārtikas piegādātājiem uzraudzīt jaunākos pārtikas produktus attiecībā uz dzīvnieku veselību un labklājību uzliktu pārāk lielu nastu mazumtirgotājiem.

Vēlreiz ir mēģināts kaitēt pašreizējiem tiesību aktiem attiecībā uz ĢMO, šoreiz tas ir aicinājums ieviest speciālu marķējumu jaunajiem pārtikas produktiem, kas ražoti no dzīvniekiem, kas baroti ar ģenētiski modificētu pārtiku. Mēs par to visu jau esam dzirdējuši.

Visu, kas saistīts ar tiesību aktiem par ĢMO, nevajadzētu iekļaut regulā par jaunajiem pārtikas produktiem. Es to saku, bet pats iesniedzu grozījumu, lai tiktu izšķirti jaunie augu veidi un tiktu definēti jaunie pārtikas produkti. Tomēr ieinteresētajām pusēm šajā Parlamentā nedrīkst atļaut izmantot regulu par jaunajiem pārtikas produktiem vēlēšanu nolūkos. Grozījumi Nr. 62 un 90, par kuriem Zaļie lūdz balsot pēc saraksta, ir acīmredzams šāda veida mēģinājums. Ko gan jūs gribat pielikt pie kauna staba? Mana grupa vienmēr ir atbalstījusi patērētāja tiesības zināt, ko pārtikas produkti satur. Kāpēc nevajadzētu ieviest atsauces uz nanovielām sastāvdaļu sarakstā? Lai gan grozījums Nr. 62 ir diezgan neveikls mēģinājums aizsteigties priekšā manam ziņojumam par pārtikas produktu marķēšanu, man jāsaka, ka es uzskatu, ka jauno pārtikas produktu marķēšana pilnībā atbilst manam ziņojumam.

Tāpēc es iesaku, lai mana grupa balso par grozījumiem. Savā ziņojumā par pārtikas marķējuma regulējumu es atsaukos uz to regulas daļu par jaunajiem pārtikas produktiem, kas attiecas uz marķējumu. Tas būs iespējams, jo pirmais lasījums par pārtikas produktu marķējumu ir atlikts uz nākamo parlamentāro termiņu pretēji Zaļo vēlmēm. Tomēr tagad ir kļuvis skaidrs, cik šī atlikšana ir viņiem noderīga.

Īsa piebilde par klonēšanu. Tā ir cietsirdība pret dzīvniekiem, un mēs esam pret to. Neskatoties uz to, pārtikas produktiem jābūt iekļautiem šajā regulā, citādi...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Tas ir ļoti iedrošinoši Eiropas patērētājiem, ka viņi var pilnībā paļauties uz ES pārtikas produktiem, ko viņi liek uz šķīvja. Vidējā un garā termiņā šis ir viens no vissvarīgākajiem iemesliem, lai uzturētu kopējo lauksaimniecības politiku. Mums jākompensē Eiropas ražotāji tā iemesla dēļ, ka mēs ieviešam stingrākus pārtikas drošības un vides aizsardzības noteikumus nekā mūsu konkurenti ārpus Eiropas Savienības.

Būtu labi, ja mēs gūtu panākumus PTO sarunās, uzsverot mūsu taisnīgo prasību mūsu globālajiem partneriem ievērot vienādi stingras normas un standartus obligātai pārtikas drošībai, dzīvnieku un augu veselībai un vides aizsardzībai.

Regula par jaunajiem pārtikas produktiem un šajā ziņojumā iesniegtais grozījums arī ir paredzēti, lai palielinātu pārtikas drošību. Tajā pašā laikā uzdevumi, ko izvirza pašreizējā globālā pārtikas krīze un stabils iedzīvotāju pieaugums, palielina nepieciešamību un ir patiešām būtiski meklēt jaunus risinājumus. Lai pasaule 2050. gadā varētu pabarot 9 miljardus cilvēku, tehnoloģiju izaugsmes sniegtās iespējas un, pirmkārt, biotehnoloģiju izmantošana ir nenovērtējama.

Lai nebūtu pārpratumu, šajā ziņojumā nav runāts par ģenētiski modificētu pārtiku. Tomēr saskaņā ar Komisijas nolūkiem pārtikas produkti, kas izgatavoti ar nanotehnoloģiju palīdzību, ir iekļauti jauno pārtikas produktu jomā. Dažiem maniem kolēģiem deputātiem ir bažas, ko es zināmā mērā saprotu, bet mums ir svarīgi atzīt, ka nanotehnoloģijas ir viena no atslēgām uz nākotni.

Eiropas konkurētspēja ievērojami ciestu, ja šajā jomā nenotiku attīstība. Atslēga ir zinātniska, visaptveroša pārbaude, kas pavada licencēšanas procesu, ko garantē ierosinātā regula. Vislielākās bažas ir par stingro regulatīvo sistēmu marķējumam. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka minētie pārtikas produkti spētu maldināt patērētājus.

Nozīmīgas debates notiek arī par klonētajiem dzīvniekiem. Piemērotāk būtu regulēt klonēšanu atsevišķā regulā. Ievērojot Eiropas Pārtikas drošības iestādes viedokli, mums nevajadzētu klonēto dzīvnieku atvases uzskatīt par kloniem, bet regulai tomēr vajadzētu attiekties arī uz klonēto dzīvnieku atvasēm. Mums patērētājiem tas jāliek saprast pilnīgi skaidri.

Mojca Drčar Marko (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, pagājušajā gadā mēs ar pārliecinošu vairākumu nobalsojām par regulu, kas ierosināja aizliegt klonētus dzīvniekus izmantot pārtikā un pārdot jebkādos produktus, kas ražoti no klonētiem dzīvniekiem vai viņu atvasēm.

Pirms balsot par tiesību aktu par jaunajiem pārtikas produktiem, mums vajadzētu atcerēties iemeslus, kāpēc mēs bijām piesardzīgi un apzinājāmies risku dzīvnieku veselībai un labklājībai. Mēs zinām no savas iepriekšējās pieredzes līdzīgos jautājumos, kas attiecas gan uz pārtikas drošību un ētiskajām attiecībām starp cilvēkiem kā dominējošo paraugu un raksturu, ka sabiedrības uzskati lielā mērā ir atkarīgi no konkrētām zināšanām par jautājumu. Patērētāju jūtība aizvien pieaug attiecībā uz mājlopu ciešanām un ievainojumiem, un tāpēc viņiem ir tiesības būt informētiem par iespējamo klonēšanu, kas rada sāpes un tērē dabas resursus. Tomēr dzīvnieku klonēšanas attīstība kā pārtikas ražošanas metode tiek īstenota ar sabiedrības ziņu.

Problēmas ar klonēšanu neattiecas tikai uz dzīvnieku labklājību vien, bet arī uz patērētāju uzticību pārtikai, tā kā tiek uzskatīts, ka Eiropā ir ļoti augsti pārtikas standarti. Eiropas Komisijas pagājušā gada oktobra pētījums reģistrēja nopietnas sabiedrības bažas attiecībā uz pārtikas produktu, kas ražoti no kloniem, varbūtēju izmantošanu nākotnē. Tas ir saistīts ar importētās pārtikas tirdzniecību, kas, iespējams, tiek tirgotā Eiropā bez marķējuma, kas norāda, ka produkts ražots no klonētiem dzīvniekiem. Tāpēc es piekrītu referentes pieejai, kas mudina Komisiju nākt klajā ar atsevišķu tiesību aktu par kloniem.

Līdztekus citām problēmām, uz kurām attiecas grozījumi, ko iesniegusi mana politiskā grupa, es īpaši vēlos atbalstīt informācijas apmaiņu par dzīvnieku testēšanu, lai izvairītos no nepieciešamības veikt jaunus testus, kuros iesaistīti dzīvnieki.

Visbeidzot liels paldies referentei par viņas rūpīgo darbu pie šā svarīgā Eiropas tiesību akta, kas risina pārtikas drošības, patērētāju aizsardzības, kā arī dzīvnieku veselības un labklājības jautājumus.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es ļoti pateicos *Liotard* kundzei par viņas izcilo darbu un teicamo ziņojumu. Es esmu īpaši gandarīta, ka komiteja uzņēmās nopietnu risku attiecībā uz nanomateriāliem un grib aizliegt izmantot gaļu no klonētiem dzīvniekiem. Galu galā, klonēšana ļoti traumē dzīvniekus.

Es arī uzskatu, ka grozījums Nr. 60 ir svarīgs. Tas paredz, ka produkti, kas iegūti no dzīvniekiem, kas baroti ar ģenētiski modificētu pārtiku, proti, piens, olas un gaļa, jāmarķē, un es ceru, ka tiks saņemts atbalsts no Parlamenta šajā jautājumā kopumā. Eiropas patērētāji izvairās no ģenētiski modificētas pārtikas un ģenētiski modificēta pārtika no augiem, kas būtu jāmarķē, veikalos tikpat kā nav atrodamā. Tomēr attiecībā uz pārtiku ir ievērojamas likumdošanas nepilnības, kā rezultātā ģenētiski modificētai pārtikai ir iespējams nonākt uz mūsu pusdienu galda. Liela daļa Eiropas pārtikas tiek ieviesta no citām vietām pasaulē, un galvenokārt no Brazīlijas un Argentīnas, kur ir daudz ģenētiski modificētas pārtikas produktu.

Mums ir laiks paplašināt pārredzamības principu attiecībā uz pārtiku un ideju marķēt ģenētiski modificētus dzīvnieku valsts produktus. Manas valsts premjerministrs atbalstīja šo ideju pirms diviem gadiem un es ceru, ka Somija arī atbalstīs to Ministru Padomē.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju Regulas par jaunajiem pārtikas produktiem pārskatīšanu, kam jāveicina inovācijas pārtikas un dzīvnieku rūpniecībā. Tai jāaizsargā iekšējā tirgus darbība un sabiedrības veselība un tajā pašā laikā jāveicina piekļuve jaunajiem pārtikas produktiem tirgū.

Tomēr man visumā ir nelielas bažas par, kā es teiktu, šī Eiropas Parlamenta un, patiesi, arī mūsu dalībvalstu parlamentu, zinātniskajām antipātijām un neuzticību, kas ir kļuvušas par nopietnām bažām visās jomās šajā posmā. Mēs neaizņemam sevi ar emocionālu, histērisku vai populistisku rīcību atbildot uz pēdējiem, ekspertu izvērtētiem zinātniskiem sasniegumiem, un mēs neaizņemam sevi ar savām demokrātiskajām tiesībām. Kad šajā Parlamentā tiek pieminēti ĢM produkti, klonēšana vai nanotehnoloģijas, tad notiek jandāliņš un atbilde ir „nē”, pēc tam mēs lēnām atklājam un noraidām apstiprināšanu.

Es bažījos par EFSA, komisāres kundze, un vai tai ir pietiekami līdzekļi izskatīt dokumentus saskaņā ar šo regulu savlaicīgi, bet rūpīgi. Ja mums jāiziet cauri mūsu satraucošajai pieredzei ar ĢM pārtikas produktu un pārtikas apstiprināšanu un panākto progresu šajā jomā, tad atbildei jābūt „nē”. Kāpēc mēs reaģējam tā, it kā būtu zinātniski analfabēti jebkādā šīs jomas aspektā? Kāpēc mēs neuzticamies ekspertu zināšanām šādā mērā? Vai nevienam no mums nav jeb tikai daži šajā Parlamentā ir zinātniskā izglītība? To pašu jautājumu var uzdot dalībvalstu parlamentiem. Mums jāpamato likumdošana ar rūpīgām, nopietnām zināšanām un jāpieņem tās. Ja nē, mūsu kā likumdevēju uzticamība ir apšaubāma.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, ņemot vērā to, kas ir labs patērētājiem, un to, cik lielā mērā pārtika, ko mēs patērējam, ietekmē mūsu veselību, es piekrītu referentes viedoklim, ka mums skaidri jānosaka regulējuma par jaunajiem pārtikas produktiem nolūks. Mums jāpieliek visas pūles, lai nodrošinātu, ka sistēmas, kas izsniedz atļaujas jaunajiem pārtikas produktiem, pārredzamība un efektivitāte nodrošinātu patērētāju drošību un uzlabotu iekšējā tirgus darbību.

Pēc manām domām, pašreizējā jauno pārtikas produktu definīcija jāpilnveido, ņemot vērā pārtikas likumdošanas vispārējos principus un prasības. Es uzskatu, ka pārtikas produktu varētu tirgot tikai tad, ja tas nemaldina patērētāju, tas ir pilnīgi drošs un produkta uzturvērtība nav cietusi. Tā kā vielas vai savienojumi līdz ar to vēl nav tikuši izmantoti cilvēku uzturā, jo īpaši jāuzmanās pieņemt jebkādas lēmumus attiecībā uz to tiesisko regulējumu. Es atbalstu visas darbības, kas palīdzēs uzturēt augstu pārtikas drošības līmeni un, kas runā par ...

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos izteikties plašāk par dažiem ļoti svarīgiem jautājumiem, ko izvirzīja godājamie deputāti.

Kas attiecas uz nanotehnoloģijām, es esmu ņēmusi vērā nesenos zinātniskos uzskatus un mani pārliecināja attiecīgie dokumenti *Liotard* kundzes ziņojumā. Eiropas Savienība būs pirmā pasaulē, kurai būs projektētu nanomateriālu regulatīva definīcija un saskaņota un elastīga pieeja šai tehnoloģijai.

Lai noskaidrotu Komisijas nostāju attiecībā uz nanotehnoloģiju definīciju, es vēlētos sniegt šādu paziņojumu Komisijas vārdā.

Komisija atzīmē, ka darbs ar kopīgo definīciju par nanomateriāliem joprojām tiek izvērst. Tāpēc Komisija apstiprina, ka turpmākajā Kopienas likumdošanā kopējās definīcijas attīstība būtu jāņem vērā, un atzīmē, ka šajā priekšlikumā iekļautās komitoloģijas procedūras arī veicina šajā priekšlikumā iekļautās definīcijas uzlabošanu.

Kas attiecas uz visu pārtikas produktu, kas ražoti ar nanotehnoloģiju palīdzību, obligāto marķēšanu, es vēlētos atzīmēt, ka Komisija tiešām ir par to, lai patērētāji tiktu informēti par nanomateriāliem pārtikā. Tomēr saskaņā ar Regulu par jaunajiem pārtikas produktiem mēs dodam apstiprinājumu katram gadījumam atsevišķi, kas arī nosaka apstākļus šādu produktu izmantošanai, tostarp prasību marķējumam. Tādējādi marķējums tiks pārbaudīts katram gadījumam atsevišķi.

Tagad atļaujiet man izskaidrot manu nostāju attiecībā uz svarīgo klonēšanas jautājumu. Es jau esmu teikusi, ka es uzskatu, ka Regula par jaunajiem pārtikas produktiem nav vispiemērotākais instruments, lai pārvaldītu visus ar klonēšanu saistītos jautājumus. Regula par jaunajiem pārtikas produktiem tikai attiecas uz pārtikas drošību un tirgus autorizāciju. Tāpēc klonu izmantošanu audzēšanas programmās — sēkla, embriji un olšūna — nevar regulēt saskaņā ar Regulu par jaunajiem pārtikas produktiem, tāpat šeit nevar risināt jautājumus, kas saistīti ar dzīvnieku veselību un labklājību.

13. janvārī komisāru kolēģijai bija orientējošas debates par mājlopu klonēšanu pārtikas ražošanai. Komisija piekrita, ka ir palikuši vairāki neatrisināti jautājumi. Šajā sakarībā Komisija strādā cieši kopā ar EFSA un nodrošina, lai tiktu veikta attiecīgā zinātniskā pētniecība. Tajā pašā laikā es uzsāku diskusijas ar mūsu galvenajiem tirdzniecības partneriem: Amerikas Savienotajām Valstīm, Kanādu, Japānu, Austrāliju un Jaunzēlandi.

Jā, mums ir nepieciešams vairāk informācijas un datu par klonēšanas metodēm un veidu, kādai būtu jābūt attieksmei pret klonēto dzīvnieku pēcnācējiem no regulatīvās perspektīvas.

Kā daži no jums minēja, pagājušā gada jūlijā Eiropas Pārtikas drošības iestāde sniedza savu viedokli par klonēšanas pārtikas ieguvei ES zinātniskajiem aspektiem. Galvenais viedokļa secinājums ir, ka ierobežoto pieejamo datu dēļ riska novērtējums ir nepietiekams. Kas attiecas uz dzīvnieku veselību un labklājību, viedoklis skaidri pauž, ka ir atklāts, ka ievērojama daļa klonu ir nelabvēlīgi ietekmēti, bieži vien lielā mērā un ar letālu iznākumu gan klonētajiem dzīvniekiem, gan surogātdzīvniekiem.

Eiropas Ētikas grupas viedoklis arī uzsver vairākus zinātniskus jautājumus, uz kuriem jāatbild, kā arī pētniecību, kas jāveic attiecībā uz pārtikas drošību, dzīvnieku veselību un labklājību, izsekojamību un marķēšanu.

Nobeigumā es vēlos atzīt, ka attiecībā uz klonēšanu šis jautājums noteikti jārīcina, bet Regula par jaunajiem pārtikas produktiem nav īstā vieta, kur risināt visus šos ar jutīgo tematu saistītos jautājumus.

Neskatoties uz to, es Komisijas vārdā vēlētos uzņemt saistības, cik drīz vien iespējams, izstrādāt visaptverošu ziņojumu par klonēšanas metožu visiem aspektiem nolūkā ražot pārtikas produktus, tostarp dzīvnieku

veselību un labklājību saistībā ar kloniem un viņu atvasēm, kopā ar normatīvajiem priekšlikumiem, ja vajadzīgs. Ļaujiet man uzsvērt, ka es uzskatu, ka šajā jautājumā var panākt risinājumu un šajā sakarībā es pateicos Parlamentam par sapratni un sadarbību.

– Komisijas nostāja

Liotard ziņojums (A6-0512/2008)

Komisija var apstiprināt grozījumus Nr. 7, 12, 34, 35, 41, 42, 44, 45, 53 and 63.

Grozījumi Nr. 3, 8, 15, 20, 58, 64, 65, 76, 87, 88 un 89 var tikt apstiprināti principā.

Grozījumus Nr. 1, 6, 10, 25, 30, 31, 36, 40, 66, 67, 69, 77, 82, 84, 85 un 93 var apstiprināt, veicot redakcionālas izmaiņas.

Komisija nevar apstiprināt grozījumus Nr. 2, 4, 5, 9, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 90, 91 un 92.

Kartika Tamara Liotard, referente. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos izteikt sirsnīgu pateicību maniem kolēģiem deputātiem par ieguldījumu debatēs un atbalstu, ko es esmu saņēmusi daudzās sava ziņojuma jautājumos. Protams, bija arī daži kritiski komentāri. Par tiem es arī priecājos, jo tas nāk debatēm tikai par labu.

Mūsu mērķis ir garantēt patērētājiem, lai pārtika, kas ražota, izmantojot jaunās tehnoloģijas, vai tirgū laistie jaunie pārtikas produkti būtu droši. Ar savu ieguldījumu un priekšlikumiem mēs spēsim sasniegt šo mērķi. Tas dos pārliecību arī tiem ražotājiem, kas grib attīstīt inovācijas, tagad viņi zinās, kas ir atļauts un kas ne. Ziņojumā ir iekļauts arī jautājums par datu aizsardzību attiecībā uz šiem ražotājiem, tas arī veicina inovācijas pārtikas drošības jomā.

Es turklāt vēlētos sirsnīgi pateikties komisārei par viņas teikto attiecībā uz nanotehnoloģijām. Ir tiesa, ka šajā jomā vēl būs daudz pārmaiņu, un, ja mēs pašlaik, sākumā, izstrādāsim definīciju, ir jābūt iespējai to pārskatīt, jo zinātne attīstās.

Es vēlētos arī pateikties komisārei par to, ko viņa teica par dzīvnieku klonēšanu. Tomēr es vēlētos uzsvērt, ka Parlaments ir jau pieņēmis rezolūciju, kurā mēs skaidri nosakām, ka nevēlamies, lai tirgū ienāktu gaļa no klonētiem dzīvniekiem kā pārtikas produkts. Arī šis jautājums atkal parādās šajā ziņojumā un es gribētu mudināt, lai jautājums par dzīvnieku klonēšanu tiktu izslēgts no regulas par jaunajiem pārtikas produktiem. Ziņojums to aicina un, kā jūs tikko dzirdējāt, Parlaments stingri aizstāv šo ideju.

Visbeidzot es vēlētos izmantot izdevību un sirsnīgi pateikties savai komandai *Thomas, Vivian un Jan-Jaap*, kas smagi strādāja kopā ar mums, lai izstrādātu šo ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks trešdien.

17. Vienas, kas noārda ozona slāni (pārstrādāta redakcija) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Blokland* kunga ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par vielām, kas noārda ozona slāni (pārstrādāta) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)).

Johannes Blokland, referents. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, cauruma slēgšana ozona slānī ir svarīgs jautājums videi un visas pasaules iedzīvotāju sabiedrības veselībai. Mūsu atmosfēra ir veidota tā, ka pastāv divi dažādi slāņi, kas mūs aizsargā. CO₂ troposfēras slānī aiztur siltumu, tāpēc mēs nevaram nosalt. Ozons stratosfēras slānī aizsargā mūs no saules ultravioleto staru kaitīgās radiācijas. Regula par vielām, kas noārda ozona slāni, pirmām kārtām ir vērsta uz stratosfēras ozona slāņa aizsardzību, bet arī uz klimata pārmaiņu novēršanu. Tādējādi tās vielas, kas tiek aizliegtas, darbojas gan, lai noārdītu ozonu, gan palielinātu globālo sasilšanu. Dominējošās vielas, kas noārda ozona slāni, tiek atrastas aerosolu baloniņos, ledusskapjos, izolācijas materiālos un noteiktos specifiskos šķīdinātājos un tīrīšanas līdzekļos. Hlorofluorogleklis (CFC) un halons, kam ir vispēcīgākā ozona noārdīšanas spēja, ir pilnībā likvidēti, izņemot dažus atsevišķus gadījumus. Ir jau aizliegts

ražot HCFC un tā izmantošana tiks aizliegta, sākot no 2020. gada. Jaunās regulas preambula nosaka, ka ozonu noārdošo vielu lietošana ir jāpārtrauc vai jāsamazina līdz minimumam. Tas ir svarīgs politisks pamats.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejā tika pieņemti sešdesmit četri grozījumi. Notika arī trīspusējas sarunas, kuru rezultātā tika noslēgta vienošanās starp Padomi un Parlamentu. Tas nozīmē, ka 64 grozījumus aizvietoja ar vienu, konsolidētu dokumentu. Es vēlētos īsi minēt šīs vienošanās rezultātu deviņus svarīgus jautājumus.

Pirmkārt, regulas tiesiskais pamats tika mainīts, tagad tas ir vide. Tas dod dalībvalstīm iespēju pieņemt tālejošākus pasākumus vides aizsardzībai. Otrkārt, pesticīda metilbromīda lietošana tiks aizliegta no 2010. gada 18. marta. Tas attiecas arī uz konteineru pildīšanu ar gāzi kaitēkļu apkarošanai. Vienīgais saglabātais izņēmums attieksies uz ārkārtas gadījumiem, piemēram, ja rodas plaša mēroga epidēmija. Treškārt, pakāpeniski īstenojot HCFC likvidācijas programmu, pēdējiem gadiem procents salīdzinājumā ar 1997. gadu tiek samazināts uz 7%. Ceturtkārt, HCFC var izmantot vienīgi valdības paredzētā uzņēmējdarbībā. Piektkārt, to vielu sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi, ir pievienotas dažas jaunas vielas. Eiropas Komisija ir uzņēmusies turpmāk izpētīt šīs vielas. Sestais punkts nosaka, ka vajadzīgajiem izņēmumiem, piemēram, reaģentu lietošanā un laboratorijas vajadzībām kā obligāta prasība tiek noteikta marķēšana. Šajā sakarībā vienojās arī, ka netiks palielināta izmantošana laboratorijās. Septītais punkts nosaka, ka ozonu noārdošo vielu atkārtota izmantošana un pārstrāde esošajos aparātos var notikt tikai vienlaicīgi vienā uzņēmējdarbībā. Turklāt jāreģistrē izmantotie daudzumi, lai nepieļautu krāpniecību un nelegālu tirdzniecību. Astotais punkts nosaka, ka tiek pievērsta uzmanība noteiktā īstenošanai, veicot pārbaudes. Šādā veidā dalībvalstīm jādarbojas kopīgi, lai novērstu nelegālu tirdzniecību. Pēdējais punkts nosaka, ka, lai nepieļautu ozonu noārdošo vielu noplūdi, jāievieš stingrāka uzraudzības un ieviešanas sistēma.

Tomēr vēl ir daudz darāmā, lai risinātu problēmu saistībā ar uzglabātajām ozonu noārdošajām vielām. Šeit Komisijai ir jāveic svarīgs darbs. Es vēlreiz vēlētos mudināt izstrādāt direktīvu par būvniecības un ēku nojaukšanas atkritumiem saskaņā ar vadlīnijām, par ko mēs vienojāmies pirms septiņiem gadiem Sestajā vides rīcības programmā.

Galu galā mēs esam panākuši apmierinošu rezultātu. Ozona slānim būs lielākas iespējas atjaunoties, lai samazinātu kaitīgo iedarbību, piemēram, ādas vēža rašanos un kaitējumu augiem un kokiem.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vispirms vēlētos pateikties un apsveikt referentu *Blokland* kungu un visus ēnu referentus par viņu izcilo darbu pie šā priekšlikuma pārstrādāt regulu par ozona slāņa aizsardzību.

Es esmu jo īpaši iepriecināts, ka vienošanās tika panākta pirmajā lasījumā, lielā mērā pateicoties Parlamenta pozitīvajam un konstruktīvajam ieguldījumam.

Politika attiecībā uz ozona slāņa aizsardzību stratosfērā tika atzīta par ļoti lielu panākumu un šeit izšķiroša loma bija Eiropas Savienībai. Pateicoties inovatīvajiem pasākumiem, kas tika pieņemti Eiropas Savienībā, mums izdevās konstatēt 99% vielu, kas noārda ozona slāni.

Līdztekus ozona slāņa aizsardzībai šo vielu ierobežošana ārkārtīgi pozitīvi ietekmēs klimatu. Tas ir tāpēc, ka šīm vielām globālais sildīšanas potenciāls ir līdz pat 14 000 reizu lielāks nekā CO₂. Ja nebūtu Monreālas protokola un pat vēl mērķtiecīgākās Kopienas regulas, siltumnīcefekta gāzu emisiju līmenis pasaulē, iespējams, būtu līdz pat 50% augstāks nekā patlaban.

Pateicoties šiem starptautiskajiem centieniem, zinātnieki šodien paredz, ka ozona slānis varētu pilnībā atjaunoties starp 2050 un 2075. gadu. Tomēr, lai tas būtu iespējams, ir jāpārvar vairākas pastāvīgas problēmas. Komisijas priekšlikums ir izstrādāts, lai gan vienkāršotu Kopienas regulu un samazinātu birokrātijas šķēršļus, gan lai regula būtu saskaņā ar jaunākajiem zinātnes sasniegumiem un nākotnes uzdevumiem garantēt ozona slāņa atjaunošanu.

Panāktā kompromisa vienošanās saglabā Komisijas priekšlikuma pamatprincipus, bet tajā pašā laikā tajā ir iekļauti konkrēti pasākumi, kas nepieciešami, lai risinātu vēl neatrisinātus jautājumus attiecībā uz tādu vielu, kas noārda ozona slāni, pilnīgu likvidāciju vai ierobežošanu.

Vissvarīgākais ir, ka tajā ir stingrāki noteikumi vielām, kas tiek „uzglabātas” precēs, piemēram, ledusskapju iekārtas vai plastmasas izolācijas putas. Tas nostiprina komerciālus pasākumus pret vielu, kas noārda ozona slāni, nelegālu lietošanu un nelegālu tirdzniecību Eiropas Savienībā un palīdzēs nepieļaut vides piesārņošanu jaunattīstības valstīs. Visbeidzot, tas aizliedz metilbromīda visa veida lietošanu, izņemot īpašos gadījumus,

lai risinātu ārkārtas situācijas. Tas izvirzīs Kopienas tiesību aktus par metilbromīda lietošanu priekšplānā pasaules līmenī.

Ieguvums būs ievērojams, gan ozona slāņa atjaunošanas ziņā, gan siltumnīcefekta gāzu samazināšanas ziņā. Eiropas Komisijas nostāja ir pilnībā apstiprināt grozījumu kompromisa paketi.

Es vēlētos vēlreiz pateikties Eiropas Parlamentam par tā nozīmīgo ieguldījumu, saglabājot neskartu priekšlikuma vides mērķi un panākot vienošanos pirmajā lasījumā.

Eija-Riitta Korhola, PPE-DE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, šī regula ir dabisks turpinājums Monreālas protokolam un nozīmīga tā daļa, kas uzliek par pienākumu 191 valstij, kas to ir parakstījušas, aktīvi pārtraukt to vielu izmantošanu, kas noārda ozona slāni.

Monreālas protokols tiek uzskatīts par vienu veiksmīgāko no visiem starptautiskajiem vides nolīgumiem. Rezultāti runā paši par sevi. ODS patēriņš ir samazinājies par 95% salīdzinājumā ar uzstādītajām bāzlīnijām. Turklāt 20 gadus netiks pieļautas siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas ir vairāk nekā 100 miljardi tonnu CO₂. Tāpēc šī regula, ko mēs pašlaik apsveram, ne tikai veicinās ozona slāņa atjaunošanos, tā ir arī svarīga sastāvdaļa cīņā pret klimata pārmaiņām.

Iepriekšējā regula, kas izstrādāta pirms deviņiem gadiem, bija bezcerīgi atpalikusi un bija nepieciešams to pilnveidot. Pašreizējās regulas struktūras vienkāršošana, novecojušo noteikumu dzēšana, saistību paplašināšana attiecībā uz ziņojumu dokumentēšanu, lai iekļautu jaunas vielas, ir reformas, kas bija ļoti nepieciešamas. Es vēlētos ļoti silti apsveikt savu kolēģi *Blokland* kungu par viņa darbu kā Parlamenta referentam. Kompromiss pirmajā lasījumā, lai gan ir demokrātisks izcinājums, ir jutīgs risinājums tādiem uzlabojumiem kā šis, un to panākt jau pats par sevi ir sasniegums.

Pašlaik pieņemamā regula palīdzēs pienācīgāk saskaņot pašreizējo Kopienas regulējumu ar Monreālas protokola oriģinālajiem noteikumiem. Piemēram, galīgā termiņa pagarināšana HCFC produktu likvidācijai par pieciem gadiem uz 2020. gadu ir jutīga un attaisnojama, tāpat arī atvieglojumu skaita samazināšana eksporta tirdzniecības aizliegumam. Tā kā šīs regulas mērķi mūsu Kopienā nevar tikt pienācīgi sasniegti, darbojoties dalībvalstīm vienām pašām, mums šī problēma jārisina globāli pasaules ekonomikas kontekstā. Ja eksporta aizliegumam būtu pārāk daudz izņēmumu, būtu pārāk grūti parādīt, ka tie ir attaisnojami.

Monreālas protokols pats tika papildināts ne mazāk kā četras reizes. Tādā veidā 20 gadu vecais līgums tika grozīts Londonā, Kopenhāgenā, Monreālā un Pekinā. Tas nav tikai veiksmes stāsts: tas ir arī stāsts par nepieciešamību labot kļūdainas tendences, pieaugot sapratnei. Tagad mums ir nepieciešama tāda pat gudrība Kioto protokola gadījumā.

Sākotnējais Monreālas protokols koncentrējās uz ozona slāņa aizsardzību, galvenokārt, ierobežojot CFC, un rezultāti šī mērķa sasniegšanā drīz vien sašaurinājās līdz nullei. Tāpēc CFC sāka aizvietot, piemēram, ar HCFC, kas bija daudz nekaitīgāki ozona slānim. Tomēr, kā tas bieži notiek, risinot vides problēmas, radās jauns problēmas aspekts. Pierādījās, ka HCFC vai fluora gāzes ir jo īpaši kaitīgas, ņemot vērā to milzīgo globālo sasilšanas potenciālu vai GWP. Dažas no tām kā globālie sildītāji ir vairāk nekā tūkstoš reižu intensīvākas nekā oglekļa dioksīds. Tādējādi kļuva nepieciešams grozīt līguma vājos punktus.

Tādā pašā veidā mums jāgūst mācība Kioto līguma gadījumā. Jāatzīmē, ka tāds, kā tas ir tagad, viņš vispār nav efektīvs. Ar tā palīdzību netiks apturēti globālie izmeši un pat nesamazināsies oglekļa intensitāte. Iespējams, ka problēma ir tajā apstākļi, ka tie, kas bija atbildīgi par Kioto līguma izstrādi, pieņēma, ka oglekļa dioksīda problēma varētu tikt atrisināta tādā pat veidā kā attiecībā uz freona gāzēm.

Klimata pārmaiņas ir vides problēma ar pilnīgi atšķirīgu mērogu nekā iepriekšējās problēmas. Ja ozona noārdīšana ir saistīta ar problēmām, ko rada rūpnieciskās vai enerģijas ražošanas līdzprodukti, klimata pārmaiņu cēlonis ir tāds, kas stiprina visu pasaules ekonomiku un globālo ražošanu. Pasaule joprojām ir atkarīga no oglekļa. Tāpēc klimata pārmaiņas jāskata galvenokārt kā rūpnieciskās ražošanas problēma. Lēmumi jākoncentrē nevis uz izmešu ierobežošanu, bet uz enerģijas un materiālu ražošanas sistēmu visaptverošu reorganizāciju. Gūsim mācību no Monreālas.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, *Blokland* kunga ziņojums par Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par vielām, kas noārda ozona slāni, ir svarīgs dokuments turpmākai rīcībai, lai aizsargātu ozona slāni. Es vēlētos uzsvērt, ka viens no Eiropas Parlamenta un Padomes panākumiem ir novērst gāzu, kas satur CFC, halonus, bromīdus un metilus, kas noārda ozona slāni un rada siltumnīcefektu, ražošanu un tirdzniecību.

Labs piemērs, kā darboties turpmāk, būtu uzsākt darbu valstī, kas atrodas zem ozona slāņa cauruma – Jaunzēlandē. Tur līdztekus darbībai, ko uzsākusi Eiropas Savienība, ir sākts darbs metāna izmešu samazināšanā, kura viens kubikmetrs rada siltumnīcefektu slānī, kādu rada 30 kubikmetri CO₂ un kurš noārda ozona slāni. Metāns ir gāze, kas rodas dzīvnieku atlieku trūdēšanas rezultātā, apakšzemes raktuvēs un dažādu ķīmisku procesu rezultātā. Atmosfērā nonākušā metāna apjoma dēļ tas arī jāiekļauj turpmākajā darbā.

UEN atbalsta šo regulu. Es pateicos *Blokland* kungam par viņa darbietilpīgo un svarīgo ziņojumu.

Satu Hassi, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es apsveicu *Blokland* kungu par izcilo rezultātu. Parlaments ir spējis pārcelt uz priekšu galīgo termiņu metilbromīdu izmantošanas likvidēšanai par četriem gadiem un turklāt HCFCs samazināšanas grafiks ir stingrāks.

Ir svarīgi, ka ES joprojām ir pirmā, kas atceļ tādu vielu izmantošanu, kas noārda ozona slāni, neskatoties uz to, ka šis temats vairs neizraisa sensāciju. Daudzas no šīm gāzēm ir spēcīgas, siltumnīcefektu izraisošas gāzes, bet, neskatoties uz to, tās nav izslēgtas no Kioto līguma. Tas ir tāpēc, ka tika paredzēts, ka tās regulēs Monreālas protokols. Ir svarīgi, lai mēs atcerētos pievērsties arī šim jautājumam un turpinātu atcelt spēcīgu, siltumnīcefektu izraisošu gāzu lietošanu arī turpmāk. Ir arī svarīgi, lai mēs rādītu piemēru citām valstīm šajā jautājumā, tostarp, jaunattīstības valstīm.

Kas attiecas uz vielām, kuru lietošana ir aizliegta ES, mana grupa būtu vēlējusies ierobežot to eksportu skaidrākā veidā, nekā tādā, par ko tagad ir panākta vienošanās. Es ceru, ka šis princips tiks iekļauts likumdošanā nākamajos posmos.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, pirms es sāku, mazliet par procedūras kārtību, tā kā šķiet, ka neviens nepieprasa uzstāties „brīvajā mikrofonā” — jūs varat mani labot, bet es palūkojos apkārt un novērtēju situāciju — vai es, lūdzu, varētu pievienot vienu minūti un runāt „brīvajā mikrofonā” papildus manam runas laikam atvēlētajai minūtei?

Priekšsēdētājs. – Jā, Doyle kundze, lūdzu, dariet tā.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, puses savā Pušu konferencē (COP) 2007. gada septembra sanāksmē apstiprināja papildu pasākumus ozona slāņa aizsardzībai Monreālas protokolā. Tie tagad tiks iekļauti šajā pārstrādātajā regulā, lai paātrinātu ozonu noārdošu vielu (ONV) pakāpenisku likvidēšanu un turpmāk ierobežotu šo vielu izņēmuma lietošanu. Šī pārstrādātā regula pamatā attiecas uz šo ozonu noārdošo vielu ražošanas, importa, eksporta, laišanas tirgū, izmantošanas, otrreizējas izmantošanas, pārstrādes, reklamācijas un iznīcināšanas aizliegumiem un ierobežojumiem.

Līdz šim brīdim Monreālas protokols ir bijis viena no visveiksmīgākajām starptautiskajām vides iniciatīvām, kā rezultātā ozona slāņa noārdīšanās 1980. gada līmenis ir ievērojami samazinājies. Šo ozonu noārdošo gāzu — CFC, HCFC, halonu, metilbromīdu, ar ļoti neredzām atkāpēm uz laiku, lai izmantotu noteiktās „kritiskās situācijās”, piemēram, halonus lidmašīnu ugunsdzēsības iekārtās — pakāpeniskas likvidēšanas dēļ ONV patēriņš ir samazinājies par 95% salīdzinājumā ar 1980. gadu.

Mums sev jāatgādina, ka šīm vielām ir globālās sasīšanas potenciāls. Ozona slānis ir viens no diviem atmosfēras slāņiem, kas aizsargā dzīvību uz zemes. Konkrēti, ozona slānis nodrošina aizsardzību pret kaitīgo saules ultravioleto staru radiāciju, kas izraisa daudzas slimības un rada problēmas, tostarp ādas vēzi un kataraktu.

Priekšsēdētājs. – Doyle kundze, jūsu uzstāšanās bija lieliska, paldies.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, žēl, ka šodien Parlamentā nav vairāk cilvēku, jo mēs apspriežam būtībā ļoti, ļoti veiksmīgu protokolu, kas dos ļoti pozitīvus rezultātus gan videi un veselībai, gan ozona slāņa, kas pašlaik ir sasniedzis savu 1980. gada līmeni, atgūšanas attīstībai.

Es vēlētos pateikties visiem, kas piedalījās šīvakara debatēs, par ļoti konstruktīvajiem komentāriem un atzīmēt, ka Komisija ir apņēmusies izmantot tai piešķirtās pilnvaras un pārbaudīt, vai tiek ievēroti priekšnoteikumi nākamajiem triju vielu iekļaušanai līdz 2010. gada vidum. Paziņojums par to tiks iesniegts Eiropas Parlamenta sekretariātam iekļaušanai šīs dienas debašu protokolā.

Es vēlētos arī atzīmēt, ka es uzskatu, ka mēs panāksim vienošanos par klimata pārmaiņu apkarošanu Kopenhāgenā šā gada beigās, kas ir vismaz tikpat mērķtiecīgs un sekmīgs pasākums kā Monreālas protokols. Es ticu, ka tas būs pat vēl efektīvāks un mums visiem jāstrādā šajā virzienā.

Nobeigumā es vēlētos pateikt, ka Komisija ir sevišķi apmierināta ar sarunu rezultātiem un tās nostāja ir pilnībā apstiprināt ierosinātos kompromisa grozījumus.

Blokland ziņojums (A6-0045/2009)

Komisija apstiprina savu nodomu līdz 2010. gada 30. jūnijam apsvērt papildu vielu iekļaušanu Regulas II Pielikuma B daļā, jo īpaši izvērtējot, vai ir ievēroti 24. panta 3. punktā noteiktie apstākļi to iekļaušanai. Šī paātrinātā pārbaude koncentrēsies uz šādām vielām:

- heksahlorobutadiēns,
- 2-bromopropāns (izopropilbromīds),
- jodometāns (metiljodīds).

Johannes Blokland, *referents*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sirsnīgi pateikties komisāram Dimas par apņemšanos apstiprināt Hassi kundzes izvirzīto ideju, proti, ka turpmāk vielas jāizpēta pēc to iedarbības. Šajā sakarībā es tikai vēlētos pievērst komisāra uzmanību metilbromīdam. Mēs joprojām maz zinām par šo vielu un tās ražošanu. Par laimi, tagad ir nolemts aicināt piegādātājus apspriešanās laikā ziņot, kā šī viela tiek ražota. Šādā veidā mēs iegūsim precīzu informāciju par šo vielu.

Es vēlētos arī nodot sirsnīgus sveicienus saviem kolēģiem deputātiem, jo īpaši ēnu referentiem un tiem, kas šovakar runāja, par saņemto atbalstu. Mūsu savstarpējā sadarbība gan komitejā, gan sarunās bija lieliska. Es vēlētos pateikties arī Čehijas prezidentūrai par spēju panākt stingru vienošanos gan pirms sarunām, gan to laikā. Visos gadījumos rezultāti bija apmierinoši. Es ļoti atzinīgi vērtēju arī no Komisijas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas ierēdņiem, kā arī no sava personāla saņemto atbalstu. Mēs patiesi spējam strādāt kā viena komanda, tāpēc arī bija iespējams īstenot šo tālejošo likumu grozījumu sešos mēnešos.

Nobeigumā es gribētu izteikt vēl vienu komentāru. Es neesmu visai apmierināts ar pārstrādāšanas sistēmu. Nav īsti skaidrs, uz kāda pamata var vai nevar veikt grozījumus. Par laimi, juristi mani informēja, ka pārstrādāšanas laikā tiesiskais pamats ir mainīts, tāpēc mēs varējām veikt izmaiņas uz šā pamata, citādi mēs gandrīz nespētu to pārbaudīt. Par laimi, Padomes uzskats bija tāds pats un pēdējā brīdī mēs varējām iesniegt savu grozījumu tieši Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejā. Pārstrādāšana joprojām ir sarežģīts jautājums šā Parlamenta darbā.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks trešdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. punkts)

Rovana Plumb (PSE), *rakstiski*. – (RO) Šis priekšlikums atbilst Regulas (EC) Nr. 2037/2000 struktūrai, bet ierosina pievienot jaunu nodaļu par atkāpēm aizliegumiem minēto vielu ražošanai, laišanai tirgū un izmantošanai, kas sākotnēji bija iekļauti vairākos noteikumos attiecībā uz regulēto vielu un produktu likvidācijas posmiem.

Galvenās problēmas ir šādas:

- ir nepieciešams samazināt „uzkrāto” ozonu noārdošo vielu (ONV)/siltumnīcefekta gāzu emisijas atmosfērā, tā kā saskaņā ar prognozēm līdz 2015. gadam šie globālie uzkrājumi pievienos, iespējams, līdz pat 2 miljoniem tonnu ozonu noārdošo vielu vai 13,4 miljardus tonnu CO₂eq.;
- joprojām ir pieejama ONV izņēmuma lietošana gadījumos, kur nav tehniski vai ekonomiski iespējamas alternatīvas, piemēram, metilbromīds tiek izmantots karantīnas vai pirmsnosūtīšanas lietojumos;
- jaunas ozonu noārdošas vielas: jauni zinātniski pierādījumi rāda, ka noteiktu ķīmisku vielu, ko Protokols pašlaik nekontrolē, potenciāls ir ievērojami augstāks, bet šo vielu tirgvedība strauji pieaug.

Grozījums padara tekstu skaidrāku un vienkāršo normatīvo sistēmu, tajā pašā laikā arī samazinot administratīvo slogu, tādējādi veicinot tiesību aktu piemērošanu, lai nodrošinātu ozona slāņa atjaunošanu līdz 2050. gadam un nepieļautu kaitīgu iedarbību uz cilvēku veselību un ekosistēmām.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *rakstiski*. – (RO) Pēc manām domām, mums visiem jā rūpējas gan par pašreizējās, gan nākamās paaudzes veselību. Mūsu veselību nodrošina tīra vide un atmosfēra ap mums. Visi zinātniskie

pētījumi uzsver to, ka ozona slānis ir ārkārtīgi svarīgs ne tikai iedzīvotāju veselībai, bet arī dzīvības ilgtspējai uz zemes.

Diemžēl ir vairākas vielas, kas, nonākot atmosfērā, iznīcina ozona slāni, tādējādi veicinot siltumnīcefekta palielināšanos. Lai gan veikto pasākumu rezultātā ir novērota ozona slāņa atjaunošanās, tiek uzskatīts, ka tādu ozona līmeni, kāds bija līdz 1980. gadam, varēs sasniegt tikai 21. gadsimta otrajā pusē.

Tāpēc es pilnībā piekrītu pieņemtajiem papildu pasākumiem, lai ierobežotu vai pat aizliegtu ozonu noārdošās vielas. Es uzskatu, ka ar šādu rīcību mēs pildām savu pienākumu ne tikai pret pašreizējo paaudzi, bet arī pret nākamajām paaudzēm.

18. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

19. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza pl. 23.00)